
СРЕМСКА МИТРОВИЦА
ИСТОРИЈСКИ АРХИВ • СРЕМ •

Издавач
ИСТОРИЈСКИ АРХИВ „СРЕМ“
СРЕМСКА МИТРОВИЦА

За издавача
Дејан Уметић, директор

Научно-информативна средства о архивској грађи

ВОДИЧ
КРОЗ АРХИВСКЕ ФОНДОВЕ ИСТОРИЈСКОГ АРХИВА „СРЕМ“
ахивска грађа која је преузета у периоду 2000 – 2018.
Пета свеска

Приређивачки одбор
Мирјана Медалић, Дејан Мостарлић, Мирјана Теодоровић,
Светислав Срдић, Вања Санадер, Зоран Живановић

Главни уредник
Нада Симић Лемајић

Редакција
Проф. др Ненад Лемајић, доц. др Ненад Нинковић, Драгица Вулин

Штампа
САЈНОС ШТАМПАРИЈА
21000 Нови Сад, Момчила Тапавице 2
Тел./факс: +381 21 499-461

Тираж
100

ISBN 978-86-84955-27-4

Књига је штампана захваљујући материјалној помоћи Града Сремска Митровица.

ИСТОРИЈСКИ АРХИВ „СРЕМ”
НАУЧНО-ИНФОРМАТИВНА СРЕДСТВА О АРХИВСКОЈ ГРАЂИ

ВОДИЧ КРОЗ АРХИВСКЕ ФОНДОВЕ ИСТОРИЈСКОГ АРХИВА „СРЕМ”

ахивска грађа која је преузета у периоду 2000 – 2018.

Пета свеска

Сремска Митровица 2018.

САДРЖАЈ

Предговор *7*
Напомена кориснику 17
Списак скраћеница 19

Архивски фондови државних органа, установа, организација и других институција 21

Управа и јавне службе 21
Архивски фондови после 1944 21
Народни одбори 21
Скупштине општина 21
Месне заједнице и канцеларије 22
Месни народни одбори 35
Управе јавних прихода 37
СИЗ-ови 38

Правосуђе 45
Архивски фондови после 1944 45
Окружни судови 45
Општински судови 46
Прекршајни судови 48

Просветне, културне и научне установе и организације 53
Основне школе 53
Гимназије 56
Средње стручне школе 58
Предшколске установе 62
Раднички универзитети 64

Социјалне и здравствене установе 67
Домови здравља 67
Медицински центри 72
Апотеке 78
Домови за стара лица 80

Привреда и банкарство 83
Осигуравајући заводи 87
Привредна индустријска предузећа 93
Пољопривреда и шумарство 273
Трговина , угоститељство и туризам 337
Саобраћај 353
Занатска предузећа 358
Јавна и комунална предузећа 366
Грађевинска предузећа 379
Остала предузећа 413
Земљорадничке задруге 425
Занатске и остале задруге 447

Друштвено-политичке организације, друштва и удружења. 451
Политичке и друштвено политичке организације 451
Синдикати 453
Удружења бораца НОР-а 456
Остала удружења и савези 457

Верске установе и организације 461
Српска православна црква 463
Римокатоличка црква 540
Гркокатоличка црква 563
Евангелистичка црква 566
Јеврејска верска заједница 574
Хришћанска назаренска верска заједница 578

Збирке 581

ПРЕДГОВОР

Подручје Срема смештено на географској граници Панонијe и Балкана трпело је све негативне и позитивне последице свог геофизичког положаја. Бројни господари владали су овом облашћу али су писани трагови тих владавина спорадични. Институције које су стваране пропадале су под притисцима нових освајача. Зато је количина историјске грађе сачуване о прошлости Срема изузетно оскудна и сасвим у супротности са богатством историјских збивања. Архиве установа далеких царстава и краљевстава данас смештене у Бечу, Будимпешти, Анкари и Цариграду сачувале су извесна документа са важним подацима о прошлости Срема. Бројнија архивска грађа очувала се тек са успостављањем аутентичних институција везаних за ово подручје од краја XVIII и током XIX века. Животне потребе довеле су до брижљивијег чувања архивске грађе. Материјална и законска основа за трајно чување и систематско сређивање архивске грађе створена је тек у периоду после Другог светског рата. Постојеће регистратуре су пописане а грађа из њих смештена је у новоосновани Архив Срема. Регистратуре из претходног периода су сређене а организација нових је устројена у складу са позитивним прописима из ове области.

Историјски архив „Срем" са седиштем у Сремској Митровици основан је одлуком Главног извршног одбора Народне скупштине Аутономне Покрајине Војводине од 2. новембра 1946, када је територија Покрајине подељена на девет архивских подручја. Једно од њих било је сремскомитровачко архивско подручје које су сачињавали срезови: Земун, Рума, Сремска Митровица, Стара Пазова и Шид. Временом се архивско подручје развило у регионалну архивску установу чија се територијална надлежност, са мањим изменама, одржала све до данас. Одређивањем архивског подручја почиње да се формира организована архивска служба у Срему.

Поред тога што се бавила бригом о архивској грађи ова служба је у значајној мери допринела ширењу свести о друштвеном значају чувања докумената.

Ратом разрушена земља, страдала материјално и духовно, свакако да није била окружење у којем је брига о споменицима културе, поготово о архивској грађи, могла бити приоритет новој власти. Али свакако да то не оправдава

тадашње локалне политичаре, који су непосредно после рата, да ли из незнања или идеолошких предрасуда, уништили, бар што се тиче Сремска Митровице, архивску грађу од непроцењивог значаја.

Држава је покушала, доношењем Закона[1] да заустави даље уништавање архивалија, а сви покретни и непокретни културно-историјски споменици, без обзира чија су својина, стављени су под њену заштиту.

Крајем 1946, расписом је саопштена свим среским и градским Народним одборима Одлука покрајинског Одељења за просвету бр. 20.161 од 7. децембра 1946. којим су издата упутства о достављању података о архивској грађи са архивског подручја за потребе Војвођанског архива.

Ови подаци требало је да садрже: редни број, име творца архивске грађе, распон година списа, количину и врсту аката, улицу и број зграде, као и величину просторије у којој је архивска грађа смештене, а посебно се наглашавало да је строго забрањено уништавање, расходовање и продаја архивске грађе у стару хартију.

На жалост, и поред законских уредби, уништавање архивске грађе у Срему није спречено. О томе говоре извештаји Одсека за просвету Градског народног одбора Сремска Митровица упућени Главном извршном одбору АП Војводина у којима се каже да на територији града нема старе архиве јер је уништена за време рата или је као „стари папир послана у творницу на прераду”.[2]

Увиђајући да постоје тешкоће око заштите архивалија на терену донета је одлука Општег одељења Главног извршног одбора Народне скупштине АП Војводине бр. 1036 од 15. фебруара 1947. којом се позивају власти среских, општинских и месних народних одбора да помогну, свако у свом домену, Одељењу за просвету које је било задужено да организује архивску службу на појединим подручјима. Најважнији посао, који је зависио од локалних власти, био је обезбеђивање смештајног простора за архивску грађу на терену. Извештај Одсека за просвету Градског НО Сремска Митровица од 28. фебруара 1947. године, први пут потврђује постојање Архива у граду. У њему се наводи да поред Градске библиотеке, Градског музеја „који је недавно основан” мора по закону да постоји и Архив који се помиње само у наслову.

Први корак на организовању архивске службе у Срему, који се са сигурношћу може утврдити, потврђује документ Повереништва за просвету Главног извршног одбора Народне скупштине АП Војводине о именовању руководиоца и одређивање његовог делокруга рада, који је 16. јула 1947. године[3] упућен Среском НО у Сремској Митровици. Пуни допринос и заправо прве практич-

---

[1] Закон о заштити споменика културе и природњачких реткости ДФЈ, од 23. Јула 1945. године („Службени лист ДФЈ” бр. 54/45.) и Општи закон о заштити споменика културе и природњачких реткости од 8. Октобра 1946. године („Сл. лист ДФЈ” бр.81/46.).

[2] Историјски архив „Срем”, Градски народни одбор, бр. 5050/47.

[3] Историјски архив „Срем”, Срески народни одбор Сремска Митровица, бр. 7527/47. године, од 6.5.1947. За првог руководиоца је постављена Нада Остојић. Података о њеном раду немамо.

не резултате у организовању архивске службе у Срему дао је од 1948. године, нови архивски руководилац, професор Мирко Чунко.У том периоду архива се морала чувати углавном код ималаца. За митровачко подручје састављена је листа институција чија се грађа морала посебно чувати, није се смела отуђити нити оштетити. Такође је одређено да та грађа мора бити сређена по принципу провенијенције.[4] Сва упутства за рад добијена су од Војвођанске архиве у Новом Саду.

У првом сачуваном извештају Мирка Чунка Градском НО-у у Сремској Митровици је констатовано да су током маја месеца 1948. године прегледане архиве на подручју сремских срезова: Земун, Рума, Сремска Митровица, Стара Пазова и Шид. У саопштењу се наводи да „анализе показују да 98% архива почињу тек од 1945. године", што нас упућује на закључак да је архивска грађа настала у ранијим периодима, већим делом уништена или нестала у у току рата. Најстарији пронађени документи припадали су црквама, управним или школским архивама. Ова драгоцена документа била су углавном из друге половине осамнаестог, деветнаестог и прве половине двадесетог века.[5]

Седиште архивског руководиоца налазило се у згради Градског одбора. Архивски печат се почео употребљавати од 1950, на њему је писало: Архивски центар за Срем.

На седници од 10. новембра 1951, Извршни одбор Градског народног одбора у Сремској Митровици је донео одлуку да се назив Архива замени са Градска државна архива у Сремској Митровици[6], која је покривала срезове Земун, Рума, Сремска Митровица, Стара Пазова и Шид.

Први значајнији извештај о стању архивске грађе на терену дат је 27. марта 1953. у извештају Градске државне архиве Главном архивском савету у Београду. У извештају се наводи да су све јавне архиве , нарочито општинске, у рату у потпуности уништене, док су у највећој мери сачуване судске архиве.

Током 1953. појављује се прва архивска књига, односно табеларни преглед свих регистратура на простору који покрива Архива.[7]

Архив је тада био смештен на адреси Трг Народних Хероја бр. 2, у четири влажне просторије (60 квадратних метара депоа и 15 квадратних метара једна канцеларуј), зграде која је додељена Музеју Срема. 1956. године стално су запослена у Архиву само два радника: Вилма Ђонлић (у Архиву од октобра 1955. године, 1956. је заменик управника) и Стијачић Душан, који је био управник

[4] Исто бр. 12060/47.

[5] ИА „Срем", Градски народни одбор Сремска Митровица, бр. 23081 од 17.11.1948.

[6] захтеву управник Архива, приликом израде новог печата и штамбиља, може се установити да је 12.1.1952. године одлуком Савета за просвету, науку и културу Владе НР Србије бр. 32355, онови назив установе Градска др државна архива.

[7] Употреба имена Архив у првим годинама после Другог светског рата је у женском роду као Архива, а званично од 1958. године користи се назив у мушком роду Архив.

„Службени гласник Републике Србије", бр. 12

(у Ариву је од марта 1956.). Службеник Градског државног архива у Сремској Митровици током 1955, била је и Вера Даничић.

Решењем Народног одбора Среза Сремска Митровица бр.4.234 од 22. марта 1958. Градска државна архива у Сремској митровици добија назив Архив Срема. Рад Архива је финансирала општина Сремска Митровица док други срезови, којима је Архив пружао услуге, нису издвајали средства за његов рад.

Значајан корак у раду Архива је начињен 1965, када је усељен у садашње просторије у улици Вука Караџића бр.4, које су потом у више наврата унутрашњим и спољашњим преправкама, прилагођене потребама смештаја и чувања архивске грађе. У архиву је тада радило шест радника.

Новим Законом о архивској грађи и архивској служби, донетим у марту 1967. године[8] одређено је да се у наредном периоду Архив Срема конституише као међукомунална установа .

Током 1967. и 1968. оформљена је архивска библиотека, организована је и прва тематска изложба. Архив Срема је приступио у заједницу архива 1969. Убрзано се радило на систематизацији архивских послова, а урађен је и *Правилник о коришћењу архивске ґрађе.*

Треба напоменути да је Историјски архив „Срем” смештен у згради Градске страже коју је подигла Хабсбуршка монархија крајем XVIII века. Више од сто година зграда је служила у војне сврхе. Данас је зграда заштићена као споменик културе. Димензије објекта су 50 са 13 метара, а рачунајући и спрат има површину око 1.300 квадратних метара. Од 1881, преласком Митровице под цивилну управу, а после извесне реконструкције, у објекат је смештена Пошта и станови за поштанске раднике. Тако ће бити све до 1965. године када ће се Архив уселити у део приземља зграде, да би 1972, Архив у целости добио зграду на коришћење. Зграда је потом у више наврата адаптирана а овај посао је коначно завршен 1985. Значајнији радови на згради Архива су изведени и 1996.

Након уређења објекта, који је у потпуности задовољавао услове за смештај архивалија, убрзано се радило на сређивању архивске грађе. Крајем деведесетих година сви преузети фондови су били обрађени и смештени у металне полице.

Како матична зграда са два уређена депоа није била довољна за смештај преко 6000 дужних метара архивске грађе морало се радити на изналажењу новог простора. Министарство културе Републике Србије је средином 1998. издвојило значајна средства за санацију зграде тзв. „ Палестина” у Улици светог Саве број 4 у Сремској Митровици. Зграда је преправкама оспособљена за смештај архивске грађе у неколико наредних година.[9] Током 2004. и 2005. заједничким средствима свих седам општина Срема и Покрајинског секретаријата за културу

[8] „Службени гласник Републике Србије”, бр. 12 од 25. марта 1967.

[9] О развоју Архива детаљније види С. Срдић, Оснивање и развој Историјског архива. Срем, у публикацији Историјски архив Срем 1946- 2001, Сремска Митровица, 2001.

вршене су додатне санације на „Палестини" којима је проширен простор депоа и отворен нови прилаз згради.

До данас је у седам депоа, које користи Историјски архив „Срем", смештено преко 7000 дужних метара архивске грађе, укупне површине 1920,71 м2, сврстане у 1418 уписаних фондова и 22 збирки. Поред поменутих депоа (у матичној згради 900 м2, у „Палестини" 300м2), Архив је 2009. због повећаног прилива архивске грађе, добио на коришћење простор за депо у просторијама Градске управе Града Сремска Митровица (Светог Димитрија бр. 8) где је смештено 435,71м2 архивске грађе. Потом је 2012. у Улици Ђуре Јакшића бр.2, преуређен простор за смештај 85 м2 архивске грађе. Од 2016. године као депо у којем је смештено 85м2 архивске грађе користи се и део подрума бившег „Комитета" (Светог Димитрија бр. 15).

За смештај архивске грађе Архив располаже са 7.492 дужна метра металних полица и 9 металних ормара.

У Централни регистар архивских фондова и збирки заведено је 1405 архивских фондова и збирки. Сређених фондова има 1237, несређених има 168. Од тога је: 305 фондова из области Управе, 57 фондова из области Правосуђа, 5 фондова из области Војне јединице установе и организације, 137 фондова из области Просветене културне и научне установе и организације, 619 фондова из области Привреда и банкарство, 151 фонд из области Друштвено-политичке организације, друштва и удружења, 18 фондова из области Социјалне и здравствене установе, 91 фонд из области Верске установе и организације и 22 збирке.

Према категоризацији утврђено је да Архив поседује: 119 фонда од изузетног значаја,[10] 35 фондова од великог значаја,[11]1251 фонда су културно добро.[12]

Распон година архивске грађе који се чува у историјском архиву „Срем" је од 1732. до 2018. Најсатарији документ је Матична књига крштених Римокатоличке жупе Гибарац 1732 – 1755.

Архив поседује библиотеку за чију се претрагу користи компјутерски библиотечки програм LITERIS у којем се бележи 2893 монографске и 1320 серијских публикација.

Дигитализација и микрофилмовање архивске грађе је значајно појачано последњих десетак година. До сада је микрофилмован 41 архивски фонд, са 383 965 снимака у 428 микрофилм ролни, а дигитализована су три фонда.

[10] На основу Одлуке о утврђивању архивске грађе од изузетног значаја која се чува у архивима од 8. марта 1979.Сл. гл. СРС бр.18/1979, и Сл.гласник РС бр. 42/98 од 18.11.1998.

[11] На основу Листе архивске грађе од великог значаја 21.12.1998. Управни одбор Архива Србије, Архивски преглед 1-4, Архицв Србије 1998-1999.

[12] По Закону о културним добрима од 16. децембра 1994. Сл.гл. РС бр.71/94. и Заједничког решења о проглашењу фондова за културно добро бр.01/227 од 9.5.2016.

Рад Архива је организован по одељењима: Одељење општих послова, Одељење за коришћење архивске грађе, Одељење за заштиту архивске грађе и регистратурског материјала на терену, Одељење за сређивање и обраду архивске грађе , Одељење за истраживање и публиковање архивске грађе.

У Архиву је запослено 18 радника, распоређених на радна места у 8 канцеларија. Од тога је 13 радника са високом, 3 са вишом и 3 са средњом стручном спремом. Радници који раде стручне послове имају положене стручне испите. Радници се усавршавају и напредују у свом послу, посећују семинаре и предавања која се организују како за стручне архивске раднике тако и за раднике из службе општих послова.

Архив има опремљену читаоницу од 20 м2 коју годишње посети у просеку око 40 истраживача.

Архив тренутно располаже са 19 рачунара повезаних интерном мрежом у матични сервер Switch уређаји, UPS уређаје, DROBO екстерна складишта, десет штампача, три фотокопир апарата, три лаптопа. Архив поседује два службена возила.

Услови чувања и одржавања архивске грађе и библиотечког материјала су углавном добри и задовољавајући, изузев у делу приземних просторија у матичној згради Архива као и у згради „Палестина” у којима је знатно повећана влага и за које је неопходна санација.

Орељење за коришћење архивске грађе годишње реши преко 2200 захтева приватних и правних лица. Последњих година је број захтева повећан због процеса Реституције и преузетих копија (ксерокопије) Матичних књига рођених, венчаних и умрлих,од Градске управе Града Сремска Митровица и Општинских управа Ирига и Старе Пазове. Књиге су преузимане током 2017. и 2018. године и тиме су постале доступне јавности.

Стручни радници Одељења за заштиту архивске грађ и регистратурског материјала на терену годишње прегледају око 80 регистратура. У надлежности нашег Архива налази се 1427 регистратура.

Историјски архив „Срем” је развио и запажену издавачку делатност сврстану у серије: монографије, грађа, часопис и архивска информативна средства.

Међу бројним издањима, једним делом насталим и на основу грађе која се чува у самом Архиву треба издвојити:

МОНОГРАФИЈЕ:

Момчило Митровић, ***Сасе у слободи***, Сремска Митровица 1978.
Момчило Митровић, ***Стејановци у слободи***,Сремска Митровица 1982.
Момчило Митровић, ***Сто година фабрике намештаја „Срем” Инђија***, Сремска Митровица 1987.
Радован Срдић, ***Јарак у рату и револуцији***, Сремска Митровица 1987.
Радован Срдић, ***Битка на Сутету 1914***, Сремска Митровица 1994.

Ненад Лемајић, ***Бакићи последњи српски деспоти***,Сремска Митровица 1995.

Павле Поповић, Радомир Прица, Јасна Симић и Драгомир Живановић, ***Новац и банкарство у прошлости Срема***, Сремска Митровица 1996.

Јован Пејин, ***Колонизација Хрвата на српској земљи у Срему, Славонији и Барањи***, Сремска Митровица 1997.

Ненад Лемајић, ***Грађа за српску средњовековну историју***, Сремска Митровица 1996.

Ненад Лемајић, ***Српски народни прваци, главари и старешине после пропасти средњовековних држава***, Сремска Митровица 1999.

Историјски архив „Срем" 1946-2001, Сремска Митровица 2001. (главни уредник Радован Срдић)

Радован Срдић, ***Стејановци***, Сремска Митровица 2002.

Ненад Лемајић, ***Сеобе становника Мањаче у Срем*****,** Сремска Митровица 2004.

Снежана Божанић**,** ***Ибарско језеро светостефанског властелинства Манастир Бањска*****,** Сремска Митровица 2006.

Ненад Лемајић**,** ***Српска елита на прелому епоха*****,** Сремска Митровица 2006.

Н. Лемајић,Ђ. Ђурић, В. Гавриловић, Б. Шимуновић-Бешлин, Н. Симић-Лемајић, ***Град вреднији од царске кћери – Сремска Митровица***, Сремска Митровица 2008.

N. Lemajić, Đ. Đurić, V. Gavrilović, B. Šimunović Bešlin, N. Simić Lemajić, ***Sremska Mitrovica - City worthier than an Emperor's daughter*****,** Sremska Mitrovica 2008.

Душко Ковачевић**,** ***Бешеново,*** *Манастир Светих архангела Михаила и Гаврила,* Сремска Митровица-Нови Сад 2011.

Владан Гавриловић**, Племство** ***код Србау Јужној Угарској у 17. и18. веку*****,** Сремска Митровица 2012.

Александар Деканski, ***Eo Ipso,***Сремска Митровица 2014.

Радован Срдић, ***Битка на Легету*****,** ***друго допуњено издање*****,** Сремска Митровица 2016.

Ненад Лемајић, ***Историја Спорта у Сремској Митровици,*** Књига I, Сремска Митровица 2016.

Ненад Лемајић, ***Историја Спорта у Сремској Митровици,*** Књига II, Сремска Митровица 2018.

Miroslava Mirković, ***Sirmium Its from history Sirmium Its History from the First Century AD to 582 AD***, (књига је на енглеском језику) Sremska Mitrovica – Novi Sad 2017.

Каталог , ***Руски емигранти у Срему и Сремској Митровици,*** Сремска Митровица 2018.

Горан Васин, Ненад Нинковић, ***Историја будимске епархије***, Сремска Митровица 2018.

Горан Васин, Ненад Нинковић, ***Срем у Првом светском рату - лојалнос и преки суд***, Сремска Митровица 2018.

ГРАЂА:

Владан Гавриловић**,** ***Земљишна књига села Воћањ 1758 - 1840*****,** Сремска Митровица 2004.

Владан Гавриловић**,** ***Земљишна књига села Марадик 1758 - 1840*****,** Сремска Митровица 2004.

Ђорђе Бошковић, Јулијана Голчевски**,** ***Магистрат трговишта Рума*****,** Сремска Митровица - Рума 2005.

Ненад Лемајић**,** ***Матроз*** (документа о друштвеној интеракцији локалног привредног гиганта у периоду социјалистичког самоуправљања), Књига I, Сремска Митровица 2013.

Зборник радова, *Из ризнице фрушкогорских манастира до краја 18. века,* Сремска Митровица 2018.

ЧАСОПИСИ:

Од 2002. године покренут је часопис ***Споменица Историјског архива „Срем”*** број 1, Сремска Митровица 2002.

Часопис ***Споменица Историјског архива „Срем”*** је од самог почетка сврстан у категорију М-3 и од Министарства културе се вреднује као часопис од националног значаја.

Часопис излази једном годишње и до краја 2018. објављено је 17. бројева.

Главни уредник првог броја је била Нада Симић Лемајић, од 2-16 броја часопис је уређивао др Ђорђе Ђурић. Уредник 17. броја *Споменице* је др Ненад Нинковић.

НАУЧНО ИНФОРМАТИВНА СРЕДСТВА:

Радован Срдић, Момчило Митровић, ***Информатор радничког покрета и НОБ-а у Срему***, Сремска Митровица 1988.

Гордана Радоњић, сарадник аутор, ***Архивски фондови и збирке у архивима и архивским одељењима у СФРЈ САП Војводине***, Београд 1977.

Вилма Ђонлић и Емилија Росић, ***Водич кроз архивске фондове***, Сремска Митровица 1972.

Водич кроз фондове Историјског архива „Срем”, свеска 1, Сремска Митровица 2003. (главни и одговорни уредник Нада Симић Лемајић, приређивачи: Драгомир Живановић, Свестислав Срдић и Драгица Вулин)

Водич кроз фондове Историјског архива „Срем”, свеска 2, Сремска Митровица, 2004. година. (главни и одговорни уредник Нада Симић Лемајић, приређивачи: Драгомир Живановић, Свестислав Срдић и Драгица Вулин)

Водич кроз фондове Историјског архива „Срем”, свеска 3, Сремска Митровица, 2005. година. (главни и одговорни уредник Нада Симић Лемајић, приређивачи: Драгомир Живановић, Свестислав Срдић и Драгица Вулин)

Водич кроз фондове Историјског архива „Срем”, свеска 4, Сремска Митровица, 2005. година. (главни и одговорни уредник Нада Симић Лемајић, приређивачи: Драгомир Живановић, Свестислав Срдић и Драгица Вулин).

Пред нама је ново научно информативно средство ***Водич кроз архивске фондове Историјског архива „Срем” - архивска грађа преузета у периоду 2000 - 2018.*** У ове готово две деценије десиле су се велике друштвене и привредне промене у којима је наша установа активно учествовала. Највише су били ангажовани стручни радници који врше надзор на терену а потом и остале службе због повећаног прилива архивске грађе предузећа у стечају или ликвидацији, који су је стручно обрадили и учинили доступу јавности.

На изради овог Водича радили су стручни радници Историјског архива „Срем”: Дејан Мостарлић, Мирјана Медалић, Мирјана Теодоровић, Вања Санадер, Светислав Срдић и Зоран Живановић.

У току рада на овом Водичу, прегледу архивских фондова, приређивачки тим је делом користио и информативна средства стручних радника Архива која су настала у наведеном периоду, међу њима су садашњи и бивши радници: Драгомир Живановић, Драгица Вулин, Јулијана Голчевски и Петар Цагарић. Овом приликом им се захваљујемо.

Уредник
Нада Симић Лемајић

НАПОМЕНА КОРИСНИКУ

Историјски архив „Срем" представља своје фондове и збирке од 1972. године када је објављена прва књига Водича, док је друга објављена 1977. године у оквиру водича „Архивски фондови и збирке у архивима и архивским одељењима у СФРЈ – САП Војводина". У поменутим Водичима представљени су фондови и збирке који су до тада били евидентирани у Историјском архиву „Срем".

У првом Водичу, из 1972. године, представљено је 320 архивских фондова. У другом Водичу, из 1977. године, представљено је 457 фондова и збирки. У међувремену се радило на преузимању и сређивању нових фондова и збирки, тако да је велики број података о њима измењен. Због тога се у Историјском архиву „Срем „ приступило изради новог Водича са подацима базираним на актуелном стању у нашим депоима, закључно са фондовима и збиркама преузетим у овај архив до 2000. године. Као резултат дуготрајног и свеобухватног рада у периоду од 2003. до 2005. године публиковане су четири свеске обновљеног, допуњеног и комплетираног издања Водича као научно-информативног средства трајног карактера.

Како су друштвено-економске околности у периоду после 2000. године условиле значајно повећање количине архивске грађе презете на подручју Срема јавила се потреба да се начини нов, актуелан Водич кроз архивске фондове и збирке преузете и евидентиране у Регистру архивских фондова и збирки и другим евиденцијама Историјског архива „Срем" у периоду од 2000. до 2018. године.

Ово научно - информативно средство прати стандардну класификациону шему архивских фондова и збирки по којој су они представљени у претходне четири свеске Водича публиковане у периоду од 2003-2005. године. У структури преузете архивске грађе и новоформираних фондова и збирки које су пердстављене у новом издању Водича доминира грађа привредних субјеката услед њихове доспелости за преузимање на трајно чување у архиву због власничких трансформација, многобројних стечајева и ликвидација које су условиле њихово интензивно преузимање. Законска регулатива у области матичних књига условила је интензивно преузимање ових вредних културних добара од градских и општинских управа у архивске депое као и њихово ревидирање и сређивање, тако да се у овом Водичу даје и преглед фондова који садрже црквене и државне матичне књиге.

У наслову фонда се налазе најзначајнији подаци о фонду: његов број у Регистру фондова, назив, седиште ствараоца, распон фонда и распон грађе. Број са леве стране означава број у Регистру фондова, а назив је последње име које је стваралац фонда имао или име под којим је најдуже деловао и био познат. Седиште ствараоца фонда је име насељеног места, у којем је било седиште, а које је имао у тренутку када је стваралац фонда престао да постоји. Распон фонда је написан у загради и из њега сазнајемо годину оснивања и укидања ствараоца архивског фонда. Распон архивске грађе уписан је ван заграде. Из њега сазнајемо годину настанка најстаријег и најмлађег сачуваног списа или књиге у одређеном фонду.

У рубрици „количина архивске грађе” наведен је број књига, кутија и количина изражена у дужним метрима. Следе подаци о језику грађе, степену сређености и информативним средством. Потом су наведени основни подаци о садржају грађе, историјату ствараоца фонда, историјату самог фонда и степену сачуваности и категоризацији грађе.

Архивски фондови и збирке разврстани су хронолошки и тематски сходно архивистичкој класификациној шеми. У оквиру великих група архивских фондова и збирки од државних органа, установа, организација и других институција до верских фондова и збирки, разврставање је извршено према местима ствараоца фонда. Сходно територијалној организацији градова и општина у Срему тај редослед је следећи : Територија Града Сремска Митровица, Општине Рума, Шид, Инђија, Пећинци, Стара Пазова и Ириг.

За неке фондове није било могуће утврдити када су и на који начин стигли у Архив или где су се налазили пре доласка у Архив. Такође, код појединих фондова због мале количине сачуване ахивске грађе и непостојања других извора или литературе, није било могуће утврдити све потребне податке за историјат ствараоца фонда. У незнатном броју - углавном привредних фондова, због недостатка података није могуће утврдити прецизан хронолошки оквир. Распони архивске грађе делимично сређених фондова и збирки подразумевају и преузету - несређену архивску грађу. Количина преузете архивске грађе посебно је исказана у „подацима о количини” док су у основним карактеристикама садржаја грађе дати само подаци за сређене делове фондова. У овом Водичу, где год је било могуће публиковане су комплетне историјске белешке у жељи да се корисницима и истраживачима пружи што потпунија информација о историјату и карактеру архивских фондова и збирки.

Историјски архив „Срем” налази се у улици Вука Караџића бр. 4 у Сремској Митровици. Радно време архива је од 7 до 15 часова сваког радног дана а рад са странкама од 8-14 часова. Истраживачима и корисницима архивске грађе на располагању је читаоница Историјског архива „Срем” - уторком, средом и четвртком од 8-11 часова. Захтеви се могу упутити и електронским путем на адресу infozahtevi@arhivsrem.org.rs или на тел / факс 022/621-861 и 613-592. За више информација на располагању је и наша интернет страница www. arhivsrem.org.rs

СПИСАК СКРАЋЕНИЦА

1. АП – аутономна покрајина
2. АПВ – Аутономна Покрајина Војводина
3. БиХ – Босна и Херцеговина
4. ГНО – градски народни одбор
5. ГНОО – главни народноослободилчки одбор
6. ДПО – друштвено политичка организација
7. ДФЈ – Демократска Федеративна Југославија
8. ИАС – Историјски архив „Срем”
9. ЈП – јавно предузеће
10. КПЈ – Комунистичка партија Југославије
11. КУД – културно-уметничко друштво
12. МНО – месни народни одбор
13. НДХ – Независна Држава Хрватска

НОБ – Народноослободилачка борба
НОО – народни одбор општине
НОР – Народноослободилачки рат
НР – народна рапублика
ОК – општински комитет
ОНОО – окружни народноослободилачки одбор
ООУР – основна организација удруженог рада
СОУР – сложена организација удруженог рада
ОУР – организација удруженог рада
ОШ – основна школа
ПЗФ – пољопривредно земљишни фонд
ПТТ – пошта телефон телеграф
САП – социјалистичка аутономна покрајина
СИЗ – самоуправна интересна заједница
СК – Савез комуниста
СКВ – Савез комуниста Војводине
СНО – срески народни одбор

СО – скупштина општине
СР – социјалистичка рапублика
ССРН – Социјалистички савез радног народа
ССРНЈ – Социјалистички савез радног народа Југославије
СУБНОР – Савез удружења бораца Народноослободилачког рата
ФНРЈ – Федеративна Народна Рапублика Југославија
СРЈ – Савезна Република Југославија
ТО- територијална одбрана
АПР – Агенција за привредне регистре
АЛСУ- Агенција за лиценцирање стечајних управника

АРХИВСКИ ФОНДОВИ ДРЖАВНИХ ОРГАНА, УСТАНОВА, ОРГАНИЗАЦИЈА И ДРУГИХ ИНСТИТУЦИЈА

УПРАВА И ЈАВНЕ СЛУЖБЕ

АРХИВСКИ ФОНДОВИ ПОСЛЕ 1944. ГОДИНЕ НАРОДНИ ОДБОРИ

Ф. 393 СРЕСКИ НАРОДНИ ОДБОР – СРЕМСКИ КАРЛОВЦИ, (1944-1955), 1945-1948.

Основни подаци о фонду

Количина архивске грађе: књ. / ; к. 4; 0,48 м
Језик грађе: српски.
Степен сређености: сређен
Информативна средства: нема.

Историјат ствараоца фонда:

Срез Сремски Карловци формиран је у току Другог светског рата за насељена места: Крчедин, Бешка, Чортановци, Сремски Карловци, Буковац, Петроварадин, Сремску Каменицу, Лединце, Раковац, Беочин-село, Беочин-фабрику и Черевић. Био је под јурисдикцијом Окружног народног одбора Сремска Митровица до 1946. године. Касније је све више гравитирао Новом Саду, пошто се налазио у његовој непосредној близини.

Престао је са радом 1955. године. Од места са његове територије у Срему су остали Крчедин, Чортановци и Бешка, док су остала места припојена Новом Саду.

Историјат фонда:

Фонд је преузет од Општинске управе Инђија 17.3.2000. године Записником о примопредаји архивске грађе бр. 02-121/2000.

Степен сачуваности:

Књиге нису сачуване.
Списи нису сачувани.

СКУПШТИНЕ ОПШТИНА

Ф. 169 СКУПШТИНА ОПШТИНЕ – СРЕМСКА МИТРОВИЦА,

(1944-), 1944-1986.

Основни подаци о фонду

Количина архивске грађе: књ. 184; к. 1193; 163,00 м + 197,00 м
Језик грађе: српски.
Степен сређености: делимично сређен (1944-1975 - сређен ; 1976-1986 - несређен)
Информативна средства: сумарни инвнетар са ширим подацима о фонду.

Основне карактеристике садржаја грађе:

Књиге 1944-1977:
- поверљиви и строго поверљиви деловодници 1945-1951, 8 књ.
- деловодни протоколи 1944-1966, 102 књ.
- регистри 1945-1966, 32 књ.
- остале књиге 1944-1968, 36 књ.

Списи 1945-1986.
Списи садрже: записнике са седница разних комисија и савета; решења о конфискацији; решења о национализацији; решења о арондацији земљишта; решења о узурпацији; доделе локација; грађевинске дозволе; доделе станова; документа о раду Комисије за верска питања; списе Савета за план и финансије; бирачке спискове; извештаје о стању и кретањима у просвети, култури, здравству, пољопривреди, занатству, индустрији и др.

Историјат стваоца фонда:

Месни народноослободилачки одбор у Сремској Митровици основан је у току Другог светског рата. Доказ за ову тврдњу је записник Среског народног

одбора Сремска Митровица од јануара 1944. године где је разматран рад МНО Сремска Митровица и изнете су позитвине оцене о његовом раду. Потврђен је Одлуком Главног народноослободилачког одбора за Војводину о привременој организацији и делокругу рада народноослободилачких одбора на територији Војводине од 7.2.1945. године. Овај одбор је у својим надлежностима био изједначен са среским народноослободилачким одборима. Састојао се од Скупштине и Извршног одбора којег је бирала скупштина. Извршни одбор водио је послове између састанака скупштине. Текуће послове обављали су одсеци и комисије. Одбор је извршавао упутства и одлуке виших органа, а одлуке је доносио само у пословима који су били директно у његовој надлежности. Подручје Војводине било је подељено на срезове, али је Сремска Митровица, као град, била издвојена из састава срезова, а градски народни одбор је био у рангу са среским одборима. Назив је 1949. године промењен у Народни одбор града, у складу са Општим законом о народним одборима. До нове реорганизације дошло је 1952. године, када је укинут Извршни одбор, а уведени су савети, као извршно-управни органи. Исте године одбор је постао дводомно тело, састављено од Градског већа и Већа произвођача, а промењено је и име одбора у Народни одбор градске општине. Овај назив је промењен већ 1955. године у Народни одбор општине Сремска Митровица. На основу уставних закона по Уставу из 1963. године опет је дошло до промене назива. Тада је постала Скупштина општине Сремска Митровицца.

Од оснивања па до августа 1955. године у надлежности овог одбора налазило се подручје града Сремска Митровица. Увођењем новог комуналног система 1955. године НОО-у Сремска Митровица прикључена су насељена места Лаћарак и Шашинци, у којима су формиране месне канцеларије. У току 1957. године укинута је општина Хртковци, односно припојена је општини Платичево, али се из њене територије издваја село Јарак и прикључује општини Сремска Митровица. Крајем 1959. године митровачка општина се знатно проширује. Те године су укинути НОО Чалма и НОО Велики Радинци. Тада су општини Сремска Митровица припала насељена места: Чалма, Лежимир, Дивош, Стара Бингула, Манђелос, Велики Радинци, Бешеново, Гргуревци и Шуљам. Укидањем општине Кузмин 31.12.1962. године општини Сремска Митровица припала су насељена места: Мартинци, Кузмин, Босут и Сремска Рача. Последња промена општинских граница десила се 31.3.1965. године, када је укинута општина Мачванска Митровица, а њена целокупна територија прикључена општини Сремска Митровица. У састав митровачке општине тада су ушла насељена места: Мачванска Митровица, Равње, Раденковић, Засавица I и II, Ноћај и Салаш Ноћајски.

Историјат фонда:

Фонд је преузиман у више наврата и то 19.3.1962. године записником бр. 86 (за период од 1944-1955), 13.7.1983. године Записником бр. 02-191 (за период од 1958-1968. године), 17.11.1986. године Записником бр. 92-191 (за период од 1958-1968. године), 9.11.1990. године (изборни материјал), 26.2.1993. године Записником бр. 02-1365 (за 1969. годину), 23.03.1995. године Записником бр. 02-1364/5 (за период од 1957-1973. године), 27.11.1996. године Записником бр. 02-418 (допуна претходног Запиника) 01.07. 2003. године Записником бр. 02-292/2003 (за период од 1971-1975. године), 9.10.2006. године Записником бр. 02-388/2009 (за период од 1976-1980. године), 07.05.2009. године Записником бр. 02-144/09 (за период од 1981-1985. године), 31.5.2017. године Записником бр. 02-290/2017 (за 1986. годину) од Скупштине општине, односно Градске управе Града Сремска Митровица.

Степен сачуваности:

Списи су већим делом сачуване.
*К*њиге су већим делом сачуване.

Ф. 168 СКУПШТИНА ОПШТИНЕ – РУМА, (1944-), 1944-1985.

Основни подаци о фонду

Количина архивске грађе: књ. 291; к. 770; 107,00 м +163 м
Језик грађе: српски.
Степен сређености: делимично сређен (1944-1974. сређен, 1975-1985. несређен).
Информативна средства: сумарни инвентар са ширим подацима о фонду.

Основне карактеристике садржаја грађе:

Књиге 1945-1974:
– записници 1950-1973, 40 књ.
– поверљиви деловодници 1947-1957, 6 књ.
– деловодни протоколи 1945-1974, 111 књ.
– регистри 1946-1969, 32 књ.
– остале књиге 1946-1974, 93 књ.

Списи 1944-1974.
Списи садрже: записнике са седница Извршног одбора и Пленума; записнике разних комисија; записнике са седница Општинског већа, Савета за финансије, Савета за унутрашње послове, Савета за општу управу, Комисије за прописе и

разних других комисија и савета; записнике са седница Скупштине; решења о арондацији земљишта; решења о национализацији; решења о експропријацији; грађевинске дозволе; употребне дозволе; податке о индустрији; податке о стамбеним зградама, јавним објектима, привредним објектима и др.

Историјат ствараоца фонда:

Месни народноослободилачки одбор Рума формиран је у току Другог светског рата. О његовом раду у току рата немамо много података, али на основу самих догађаја из тог периода може се закључити да је одбор развио широку активност. Током рата Рума је у једном периоду била и седиште ОНОО-а за западни Срем. Овај одбор је 1946. године променио име у Месни народни одбор. У току 1948. године је постао Градски народни одбор, 1952. године опет мења име и то у Народни одбор општине. Од 1963. године зове се Скупштина општине Рума.

Приликом оснивања административна, политичка и територијална надлежност овог одбора је покривала је подручје насељеног места Рума. Припадао је срезу Рума. Такво стање је остало све до стварања новог кумуналног система 1955. године. Тада је укинут срез Рума, а општина Рума је проширила своју надлежност на насељена места: Вогањ, Добринце, Краљевце, Мале Радинце и Павловце. Након укидања румског среза општина Рума је ушла у састав среза Сремска Митровица. Административно-територијалним променама из 1957. године укинута је општина Буђановци чија територија је подељена између општина Рума и Пећинци, тако што је Руми припало насељено место Буђанвци, а Пећинцима Брестач. Веће територијалне промене су се потом десиле 1959. године. Тада је укинута општина Путинци, па је општини Рума припала територија насељених места Путинци, Жарковац и Доњи Петровци. Исте године се укида и општина Платичево и њена територија се прикључује општини Рума. Тада је општина Рума проширила своје надлежности на подручје насељених места: Платичево, Хртковци, Никинци, Грабовци, Витојевци и Кленак. И на крају укидањем општине Велики Радинци из њене територије општини Рума је припојено насељено место Стејановци. Закључно са овом територијалном променом територија општине Рума је формирана у оном обиму у коме је дочекала и крај 20. века.

Одлуком о привременој организацији и делокругу рада народноослободилачких одбора од 7.2.1945. године одбор се састојао од Општинске скупштине и Извршног одбора, који је био извршни орган између два заседања скупштине. За обављање текућих послова образовани су одељци и секције по појединим гранама. По Закону о Народним одборима из 1949. године образована су Повереништва за поједине гране државне управе (за привреду, културу, народно здравље и сл.) и Секретаријати за вршење општих послова (за финансије, за комуналне послове и сл.). Закон о народним одборима из 1952. године укинуо је извршне

одборе и повереништва, а увео оснивање савета као извршно-управних органа у народним одборима. Док су у административним пословима и даље остали секретаријати. Према истом Закону одбор постаје дводомно тело, састављен од Општинског већа и Већа произвођача. У свим насељеним местима на свом подручју општина Рума је формирала месне канцеларије.

Историјат фонда:

Фонд је први пут преузет 1967. године од Скупштине општине Рума. Фонд садржи и грађу која се односи на период 1975-1985. година која се налази у несређеном стању. Овај део фонда преузет је од Општинске управе Рума 9.4.2001. и 13.6.2002. године.

Степен сачуваности:

Књиге су већим делом сачуване.
*С*писи су већим делом сачувани.

Ф. 170 СКУПШТИНА ОПШТИНЕ – ШИД, (1944-), 1944-1985.

Основни подаци о фонду

Количина архивске грађе: књ. 80; к. 135; 24,00 м + 164,00 м
Језик грађе: српски.
Степен сређености: делимично сређен, (Сређен 1944-1965) ; (1957-1965 - Одељење за привреду)
Информативна средства: сумарни инвнетар са ширим подацима о фонду.

Основне карактеристике садржаја грађе:

Књиге 1944-1965:
– записници 1948-1952, 1 књ.
– деловодни протоколи 1944-1965, 53 књ.
– регистри 1947-1965, 24 књ.
– остале књиге 1945-1962, 2 књ.

Списи 1946-1965.
Списи садрже: записнике са седница ГНО-а и НОО-а; седничке записнике месних одбора; документа о раду општинске изборне комисије; документа о раду стамбене управе; извештаје о раду; разне анализе; информације о стању у пољопривреди, индустрији, занатству, образовању, здравству и др.

Историјат ствараоца фонда:

Месни народноослободилачки одбор Шид формиран је у току другог светског рата. Административно-управна и територијална надлежност овог одбора протезала се на подручје насељеног места Шид. На основу Закона о народним одборима променио је име 1946. године у Месни народни одбор. Када је 1949. године Шид проглашен градом добио је назив Нарони одбор града Шид, а 1952. године Народни одбор градске општине Шид, 1955. године добио је назив Народни одбор општине Шид и најзад после уставних промена 1963. године добио је назив Скупштина општине Шид.

Од 1955. године у свом саставу је имао насељена места: Адашевци, Бачинци, Беркасово, Вашица, Гибарац, Илинци, Моловин, Привина Глава, Сот и Шид. У селима на свом подручју општина је формирала месне канцеларије. Нове територијалне промене шидска општина је доживела 1959. године. Тада јој је прикључена трериторија укинуте општине Кукујевци. Последње проширење је доживела након укидања општине Кузмин 31.12.1962. године. Тада су под њену надлежност дошла насељена места: Јамена, Моровић, Вишњићево, Ердевик, Љуба и Нова Бингула.

Општинску скупштину, као највиши општински орган власти, сачињавали су Општинско веће и Веће радних заједница. Своје дужности Скупштина је вршила непосредно или преко својих извршних и управних органа: одељења и одсека.

Историјат фонда:

Фонд је преузиман 8.4.1968, 23.06.1982 и 8.11.2002. године од Скупштине општине Шид.

Степен сачуваности:

Књиге су већим делом сачуване.
Списи су већим делом сачувани.

Ф. 185 СКУПШТИНА ОПШТИНЕ – ИНЂИЈА, (1945-), 1945-2000

Основни подаци о фонду

Количина архивске грађе: књ. 120; к. 305;45,00 м + 75,00 м+40,00м
Језик грађе: српски.
Степен сређености: делимично сређен (1945-1965. сређен, 1966-1985. несређен, 1945-2000. несређен).
Информативна средства: сумарни инвентар са ширим подацима о фонду
Категоризација: архивска грађа од великог значаја.

Основне карактеристике садржаја грађе:

Књиге 1945-1965:
- записници 1945-1965, 7 кн.
- регистри 1946-1965, 19 кн.
- регистри борачко инвалидске заштите -пасива, „?”, 4 кн.
- матичне књиге личних и породичних инвалида- пасива, „?”,4 кн
- деловодни протоколи 1945-1965, 75 кн.- остале књиге 1945-1965, 19 кн.

Списи 1945-2000.

Списи садрже: записнике са седница разних савета и комисија; пореске пријаве; буџете; финансијску документацију; извештаје о раду; изборне материјале; уговоре о закупу; купопродајне уговоре; пријаве и решења за радне књижице; досијеа радника; платне спискове; списе стамбене управе; грађевинске дозволе; дозволе за усељење; употребне дозволе, картотеку активних и пасивних предмета, регистре и досијеа борачко инвалидске заштите и магнетофонске траке седничких записника СО, ИО и Комисија.

Историјат ствараоца фонда:

Први Срби који су се населили на територију данашње Инђије и у њој остали били су из Бешке и Патке (некад село у данашњем крчединском атару). То је било 1746. године. После њих у 19. веку, тачније 1825. године, место су населили Чеси, који нису издржали тешке услове рада на спахијским имањима и после само три године напустили су Инђију. Са првим досељеним Чесима су у мањем броју дошли и Немци, они су остали. Одласком Чеха 1828. године у Инђији почиње масовно насељавање Немаца, оно траје десетак година. Њихово главно занимање било је занатство, што је био један од основних предуслова за настанак и развој града.

Месни народноослободилачи одбор Инђија основан је у току Другог светског рата. Своје надлежности је спроводио на подручју насељених места Инђија и Јарковац (пустара у близини Инђије), у оквиру среза Стара Пазова. Одлуком о привременој организацији и делокругу рада од 2.2.1945. године, донетом од стране скупштине АПВ, овај одбор је био састављен од Скупштине и Извршног одбора. За обављење текућих послова образовани су одељци и секције по појединим гранама. Извршни одбор је обављао послове између састанака Скупштине. Административно-територијалне промене из 1946. године нису се одразиле на инђијски одбор. Општи Закон о народним одборима из 1949. године укида Извршни одбор, али оснива повереништва и секретаријате за поједине гране делатности. Године 1952. НОО Инђија постаје дводомно управно тело, састављено из Општинског већа и Већа произвођача.

Новим комуналним системом из 1955. године НОО Инђија проширује своју надлежност на насељено место Љуково, у коме је основана месна канцеларија.

Две године касније долази до укидања две суседне општине Нови Карловци (Сасе) и Нови Сланкамен, па је општина Инђија проширила своју надлежност на ова два места и село Стари Сланкамен, које се до тада налазило у саставу НОО Нови Сланкамен. Своју данашњу територију општина Инђија је добила укидањем општине Сремски Карловци и проширењем своје надлежности на територију насељених места: Бешка, Чортановци, Крчедин и Марадик.

Од 1965. године општина Инђија садржала је следеће организационе јединице: Секретаријат Скупштине, Одељење за унутрашње послове, Одељење за друштвене службе, Одељење за привреду и финансије, Инспекторат, Имовинско-правну службу и уред за катастар, Одељење за народну одбрану, Јавно правобранилаштво, Судију за прекршаје и службу правне помоћи.

На основу Закона о лаокалној самоуправи (”Сл. гласник РС”, бр. 129/2007) Органи општине су: скупштина општине, председник општине, општинско веће и општинска управа. Скупштину општине чине одборници, које бирају грађани на непосредним изборима, тајним гласањем, у складу са законом и статутом општине. Број одборника у скупштини општине утврђује се статутом општине, с тим што не може бити мањи од 19, ни већи од 75. Одборници се бирају на четири године.

Председника општине бира скупштина општине, из реда одборника, на време од четири године, тајним гласањем, већином гласова од укупног броја одборника скупштине општине. Општинско веће чине председник општине, заменик председника општине, као и чланови општинског већа чији је број утврђен статутом општине и које бира скупштина општине, на период од четири године, тајним гласањем, већином од укупног броја одборника. Општинска управа образује се као јединствени орган, а могу се образовати и општинске управе за поједине области у општинама са преко 50.000 становника.

Извршни органи општине су председник општине и општинско веће

Историјат фонда:

Фонд је преузет 15.9.1967. године од Скупштине општине Инђија. Приликом преузимања грађе избио је пожар тако де је грађа у великој мери оштећена. Фонд садржи и грађу у несређеном стању која се односи на период 1966-1985. година, 75,00 м. Овај део фонда је преузет 23.1.2002. године од Општинске управе Инђија .Такође, за период 1945-2000 40,00 м. Који је преузет 7.12.2004. од Општинске управе Инђија (регистри и досијеа борачко инвалидске заштите и магнетофонске траке седничких записника СО, ИО и Комисија).

Степен сачуваности:

Књиге су већим делом сачуване.

Списи су већим делом сачувани.

Ф. 251 СКУПШТИНА ОПШТИНЕ – ПЕЋИНЦИ, (1942 -), 1947-1989.

Основни подаци о фонду

Количина архивске грађе: књ. 102; к. 579; 75,00 м + 16,00 м
Језик грађе: српски.
Степен сређености: делимично сређен за период од 1947-1989. године.
Информативна средства: сумарни инвентар са ширим подацима о фонду.

Основне карактеристике садржаја грађе:

Књиге 1949-1989:
- записници 1955-1968, 18 књ.
- деловодни протоколи 1949-1988, 61 књ.
- регистри 1957-1970, 15 књ.
- остале књиге 1958-1989, 8 књ.

Списи 1947-1989.

Списи садрже: записнике са седница НОО-а; записнике са седница Савета за просвету и културу, Савета за привреду, Савета за урбанизам и Савета за пољопривреду; употребне дозволе; доделе локација; грађевинске дозволе; дозволе за рушење, пријаве занатских радњи; акта о комасацији; купопродајне уговоре; даровне уговоре и др.

Историјат ствараоца фонда:

Основана је у току Другог светског рата, у априлу 1942. године. Територија за коју је био надлежан овај одбор протезала се само на подручје насељеног места Пећинци. У условима опкупације Одбор је радио илегално, али разултати рада су били веома запажени. У Пећинцима, надомак окупираног Београда скупаљала се помоћ за партизане, прављене су базе, организоване партизанске школе и сл.

Посебно треба истаћи да је у Пећинцима у периоду 1942-1944. година било седиште Среског комитета КПЈ за румски срез и то у улици Слободана Бајића бр. 34, а такође је радила и штампарија Комитета. Због непријатељске делатности седиште Одбора се селило чак у Руму, али одбор није престајао са радом. Документацију о оснивању НОО Пећинци 1942. године запалили су партизани. У самом селу на власти су се често смењивали Немци, усташе и Партизани. Коначно је ослобођено у октобру 1944. године.

Према Закону о народним одборима из 1946. године Пећинци су припали срезу Рума, у чијем саставу су остали све до 31.8.1955. године, када је поменути срез укинут. Тада су Пећинци ушли у састав среза Сремска Митровица и у његовом саставу остали све до његовог укидања 15.3.1965. године.

Одбор је од свог оснивања 1942. године па све до 31.8.1955. године административно-политички био надлежан само за подручје насељеног места Пећинци. Од 1.9.1955. године овом НОО-у су припојена суседна места Прхово и Сибач. Укидањем Среског нароног одбора Стара Пазова од 1.1.1958. године надлежност НОО Пећинци се шири и на насељено место Попинце. На основу административно-територијалне поделе из 1959. године административно-територијална надлежност овог одбора се проширује на насељена места: Ашања, Брестач, Деч, Доњи Товарник, Карловчић, Купиново, Обреж, Огар, Попинци, Прхово, Сибач, Сремски Михаљевци, Суботиште и Шимановци.

Општинска скупштина је подељена на два већа: Општинско веће и Веће произвођача. Свако веће формирало је своје савете на чијем челу су се налазили стручни радници. Формирано је више савета: Савет за привреду, Савет за пољопривреду, Савет за друштвени план и финансије, Савет за просвету и културу, Савет за рад и радне односе и др. Савети су као своја помоћна тела формирали одређене комисије. Комисије су биле трајене и привремене, у зависности од потребе.

Поред наведеног у току 1955. године као самосталне општинске јединице формиране су: Управа прихода, Катастар, Општинско тужилаштво, Општинско правобранилаштво и Општински судија за прекршаје.

Законом о локалној смоуправи из 2007. године дефинисана је нова унутрашња организација Скупштине општине Пећинци коју од тада чине Скупштина општине, Општинско веће и Општинска управа у оквиру које се налазе Одељење за опште и заједничке послове, Одељење за привреду, Одељење за буџет и финансије, Одељење за друштвене делатности и Одељење за урбанизам и имовинско правне послове.

Историјат фонда:

Грађа фонда је до сада преузимана пет пута и то: 1967, 1982, 2000, 2002 и 2006. године од Скупштине општине Пећинци. До преузимања и смештаја у Архив грађа је била смештена у веома лошим условима тако да је део грађе оштећен.

Степен сачуваности:

Књиге су већим делом сачуване.
Списи су већим делом сачувани.

Ф. 186 СКУПШТИНА ОПШТИНЕ – СТАРА ПАЗОВА, (1942-), 1944-1980

Основни подаци о фонду

Количина архивске грађе: књ. 135; к. 973; 117,00 м + 82,00 м

Језик грађе: српски.

Степен сређености: Делимично сређен (1944-1980 - сређен ; 1981-1985 - несређен)

Информативна средства: сумарни инвнетар са ширим подацима о фонду.

Основне карактеристике садржаја грађе:

Књиге 1944-1966.

- записници 1944-1958, 5 књ.
- строго поверљиви деловодник 1949, 1 књ.
- поверљиви деловодници 1945-1954, 4 књ.
- деловодни протоколи 1945-1966, 36 књ.
- регистри 1945-1959, 17 књ.
- остале књиге 1945-1966, 73 књ.

Списи 1945-1980.

Списи садрже: записнике разних комисија и савета; финансијску документацију; грађевинске дозволе; доделе локација; употребне дозволе; платне спискове; извештаје о раду; извештаје о стању у пољопривреди, индустрији, занатству, школству, култури, здравству; купопродајне, даровне, деобне и друге уговоре; податке о прикупљању пореза; статистичке податке и спискове и др.

Историјат стваоца фонда:

Месни народноослободилачки одбор Стара Пазова основан је у току Другог светског рата, почетком новембра 1942. године. Стара Пазова је била и седиште среза, коме је и само место припадало. Административно-управна и територијална надлежност овог среза протезала се на подручје насељеног места Стара Пазова. Прво проширење, тада већ НОО-а Стара Пазова, одиграло се 1957. године. Тада је укинута општина Белегиш, а његова територија је прикључена општини Стара Пазова. Пошто је од 1955. године Сурдук припадао општини Белегиш и он је том приликом ушао у састав старопазовачке општине. У оба места су формиране месне канцеларије.

Највеће територијално проширење општина је доживела 1959. године. Те године су, после укидања општине Војка, старопазовачкој општини припала насељена места Војка, Голубинци и Крњешевци. Исте године су су јој припали Нова Пазова, Стари Бановци и Нови Бановци. Ова територија општине задржала се до краја 20. века. У свим местима су формиране Месне канцеларије.

Укидањем среза Стара Пазова, општина Стара Пазова је ушла у састав среза Сремска Митровица.

Назив општине се мењао исто као и код других општина. Коначан назив је добила 1963. године када је постала Скупштина општине Стара Пазова. Већ од 1945. године формиране су Скупштина и Извршни одбор. Извршни одбор је бирала Скупштина, а водио је послове између два заседања Скупштине. Законом о народним одборима 1952. године укинуо је Извршни одбор, а основани су Савети као извршно-управни органи. За обављање административних послова формирани су секретаријати. Исте године Скупштина је постала дводомна, састављена из Општинског већа и Већа произвођача.

Историјат фонда:

Фонд је преузиман 5.9.1984. године за пероиод 1952-1965, 7.2.1989. године за период 1961-1982, 20.12.2001. године за период 1971-1980. година и 01.03.2002. године за период 1981-1985. године од Скупштине општине Стара Пазова.

Степен сачуваности:

Књиге су потпуно сачуване.
Списи су потпуно сачувани.

Ф. 171 СКУПШТИНА ОПШТИНЕ – ИРИГ, (1944-), 1944-1991.

Основни подаци о фонду
Количина архивске грађе: књ. 111; к. 517; 103,00 м
Језик грађе: српски.
Степен сређености: сређен.
Информативна средства: сумарни инвентар са ширим подацима о фонду.

Основне карактеристике садржаја грађе:

Књиге 1947-1989:
– деловодници 1947-1970, 33 књ.
– записници, 1965-1989, 59 књ.
– остале књиге 1955-1989, 19 књ.

Списи 1944-1991.

Списи садрже: записнике са седница НОО-а, Савета, Скупштине и других органа; извештаје о снабдевању храном и одећом; податке о конфискацији; списе о аграрној реформи; извештаје о обнови и изградњи;податке о стању у школама и култури; завршне рачуне; податке о променама у земљишним књигама,

редовну преписку, предмете свих општинских управа, локацијске, грађевинске и употребне дозволе, грађевинске пројекте.

Историјат ствараоца фонда:

Месни народноослободилачки одбор за насељено место Ириг формиран је у току Другог светског рата, у лето 1942. године, са три пододбора. Своје надлежности је вршио на подручју насељеног места Ириг у оквиру истоименог среза. Укидањем Иришког среза 1946. године насељено место Ириг улази у састав среза Рума. У саставу овог среза остаје до 1950. године, када улази у састав новоформираног среза Фрушкогорског, са седиштем у Руми. Овај срез је обухватао Фрушкогорска насеља која су до тада припадала срезу Рума. Није био дугог века, укинут је већ 1952. године, а његова територија је поново прикључена срезу Рума. Међутим, и овај срез је убрзо укинут 1955. године, а његова територија је подељена између срезова Сремска Митровица и Стара Пазова. Територијалнополитичка надлежност иришке општине тада се протезала на насељена места Ириг, Нерадин, Ривица и Шатринци у оквиру среза Сремска Митровица. Територија општине Ириг је након реорганизације 1957. године обухватала следећа насељена места: Гргетег, Ириг, Хопово, Нерадин, Банковце, Ривицу и Шатринце. У току 1959. године се гаси општина Врдник па се иришка општина проширује на насељена места Врдник и Јазак. Коначну територију добија након укидања општине Сремски Карловци 1963. године, односно проширењем на насељена места Крушедол и Крушедол-прњавор.

Остале промене, како назива од месног народноослободилачког одбора, преко месног одбора, народног одбора општине, па све до скупштине општине, дешавале су се као и код осталих општина. Исти случај је и са оснивањем дводомне скупштине, разних већа, одсека, одељења и секретаријата, само у мањем обиму јер је општина била прилично неразвијена.

Историјат фонда:

Фонд је у Архив преузиман 30.6.1966. године, 7.6.1982. године Записником бр. 218/87,13.11.1998. године Записником о примопредаји бр. 02-425/98 и 9.10.2002. године Записником о примопредаји бр. 02- 358. Предавалац архивске грађе и регистратурског материјала била је Скупштина општине Ириг. Регистратурско сређивање архивског фонда вршено је у више наврата закључно са 2004. годином.

Степен сачуваности:

Књиге су већим делом сачуване.

Списи су већим делом сачувани.

МЕСНЕ ЗАЈЕДНИЦЕ И КАНЦЕЛАРИЈЕ

Ф.1255 МЕСНА ЗАЈЕДНИЦА МАЧВАНСКА МИТРОВИЦА (1966-),

1966-1985.

Основни подаци о фонду

Количина архивске грађе: књ. 7, к. 5 ; 0,70 м
Језик грађе: српски.
Степен сређености: сређен

Основне карактеристике садржаја грађе:

Књиге 1970-1983:
– записници 1970-1983, 5 књ.
– деловодника 1975-1981, 2 књ.

Списи 1966-1984.

Списи садрже: нормативна акта, записнике Савета и Скупштине Месне заједнице, записнике Збора бирача, Месног одбора СК, Актива ТО, редовну преписку, планове рада и пројектно-техничку документацију.

Историјат ствараоца фонда:

Мачванска Митровица је 1955. године постала седиште општине која је покривала територију насељених места Равње, Раденковић, Ноћај, Засавица I и II, Салаш Ноћајски и Мачванска Митровица. [13]

Престанком рада Месног народноослободилачког одбора 1965. године, Мачванска Митровица је са целокупним подручеј тадашње општине припојена Општини Сремска Митровица, након чега су формиране Мена канцеларија, односно Месна заједница Мачванска Митровица.[14]

Радом Месне заједнице је руководило колективно тело Савет МЗ а касније и Скупштина МЗ. Под окриљем МЗ организовани су и зборови бирача а постојале су и разне комисије привременог карактера. Територија коју је покривала је била подручје насељеног места Мачванска Митровица.

Водила је бригу и решавала питања која су се односила пре свега на изградњу насеља, одржавање јавне расвете, одржавање школе, пијаце, учествовала је у изградњи водовода, постављању споменика културе на својој територији, постављању ПТТ каблова, изградњи трафостаница и решавала је проблеме, зах-

[13] Део података преузет је из Досијеа архивског фонда 425 – Народни одбор Општине Мачванска Митровица.

[14] Фомирана је на основу одредаба Устава из 1963. године.

теве и молбе грађана. Одржавала је односе са свим правним лицима која су била заинтересована за рад на подручју Месне заједнице. Одржавала је односе са вишим органима власти, пре свега са Скупштином општине Сремска Митровица. Надгледала је и помагала организационо и финасијски рад спорских друштава и разних удружења грађана у складу са својим могућностима.

Историјат фонда:

Архивски фонд преузет је у архив 2.12.2002. године Примопредајним записником бр 02-422/02 у несређеном стању. Регистартурско сређивање извршено је 2006. године.

Степен сачуваности:

Књиге су добро сачуване.
Списи су добро сачувани.

Ф. 1036 МЕСНА КАНЦЕЛАРИЈА – ГРГУРЕВЦИ, (1955-), 1983-1997

Основни подаци о фонду
Количина архивске грађе: књ. 6; фасцикли 70; 2,00 м
Језик грађе: српски.
Степен сређености: несређен
Информативна средства: нема.

Историјат ствараоца фонда:

Честе административно управне промене у почетним фазама социјалистичког уређења на подручју Срема у периоду 1953-1955. године привођене су крају, а управни ситем на овом подручју добијао је постепено оне контуре које су се и касније задржале. Један од значајнијих моментата у уређењу управе представљало је оснивање месних канцеларија. Народни одбори општина, а касније скупштине општина могле су својим статутом у насељеним местима на свом подручју оснивати месне канцеларије. Делокруг рада оваквих месних канцеларија одређиван је статутом и одлукама НОО-а, а био је у складу са републичким Законом. Радом месне канцеларије руководио је службеник кога је постављао Народни одбор општине (из Општег закона о уређењу општина и срезова Службени лист ФНРЈ бр. 26/55), односно, касније Скупштина општине.

У складу са Општим законом о уређењу општина и срезова донет је републички Закон о спровођењу уређења општина и срезова, усвојен на седници Скупштине Народне Републике Србије 1.7.1955. године, а објављеном у Службеном гласнику НР Србије бр. 55/55. По члану 14. овог Закона Народни одбори нових општина били су дужни да образују у седиштима дотадашњих општина

(оне које су предвиђене за укидање 31.8.1955. године) месне канцеларије. Месне канцеларије се нису оснивале у седиштима НОО-а.

Прве месне канцеларије почеле су са радом 1.9.1955. године. Такође је било предвиђено да Народни одбори општина могу одредити да месне канцеларије, које су основане статутом, осим месних канцеларија које су образоване Законом, могу отпочети са радом најкасније до 1.1.1956. године. У Срему оваквих случајева није било, јер су сва места углавном била довољно велика и развијена да су у претходном периоду, до 1955. године, имала Народне одборе општина – раније Месне народне одборе. Што је битна разлика у односу на неке друге крајеве Републике где је и пре ових промена из 1955. године један НОО имао и по неколико села у свом саставу, па се по новом Закону у таквим општинама могло основати више месних канцеларија статутом саме општине. Чланом 15. истог Закона било је предвиђено да месне канцеларије воде: матичне књиге, бирачке спискове, издају сточне пасоше (ово је у Срему касније углавном пренето на ветеринарске станице), издају уверења из матичних књига, уписују у матичне књиге, примају разне поднеске грађана упућене НОО-у, врше друге послове које одреди НОО (воде народну одбрану и цивилну заштиту на свом подручју).

У Срему су 31.8.1955. године укинута 64 народна одбора општина и основане 64 месне канцеларије. Једна од њих је и месна канцеларија Гргуревци. Месне канцеларије чине део општинских, односно градских управа за опште послове.

Историјат фонда:

Фонд је преузет 18.4.2000. године од Месне канцеларије Гргуревци.

УПРАВЕ ЈАВНИХ ПРИХОДА

Ф. 1279 РЕПУБЛИЧКА УПРАВА ЈАВНИХ ПРИХОДА - РУМА, (1944-), 1947-1990

Основни подаци о фонду

Количина архивске грађе: књ. 461; к. 53; 10,50 м +14м/д
Језик грађе: српски.
Делимично сређен: 1947-1970 ; несређен 1956-1990
Информативна средства: сумарни инвентар и историјска белешка о фонду и белешка о фонду (водич I)

Основне карактеристике садржаја грађе:

Књиге 1947-1970:
– пореске књиге 1947-1970, 461 књига
Списи 1955-1970.

Списи садрже: Архивска грађа у себи садржи искључиво податке о одређивању основице за наплату пореза на доходак од пољопривредне делатности, занатске делатности, приходе од зарада и слично. Као и пријаве дохотка занатлија са територије општине Рума.

Историјат ствараоца фонда:

Формирањем Румског среза 1944. године формирана је и Управа прихода за тај регион. Укидањем Среза 31.8.1955. године функцију наплате пореза преузела је општина Рума, али је она за разлику од бивше управе покривала мање подручје. Обухватала је Руму са селима: Крањевци, Мали Радинци, Вогањ, Добринци и Павловци. У току 1957. године укида се општина Буђановци, а територија села Буђановци се припаја општини Рума и долази под надлежност Управе прихода у Руми. У току 1958. године су јој прикључена села: Платичево, Никинци; Хртковци, Кленак, Гргуревци и Витојевци. Године 1959. прикључена су јој насељена места: Путинци, Жарковац, Доњи Петровци и Стејановци. Овакву територију је управа прихода задржала до краја 20. века.

Историјат архивског фонда:

Архивска грађа фонда била је смештена дуже време у неодговарајућем простору, тако да је због влаге знатан део пропао или био оштрћен, а једном је избио и пожар, што је у многоме оштетило и тако угрожену документацију. Фонд је поново преузиман 2001. године у количини од 14 метара дужних, записником о примопредаји бр. 02/148.

Степен сачуваности:

Списи су добрим делом оштећени.
Књиге су релативно добро очуване.

САМОУПРАВНЕ ИНТЕРЕСНЕ ЗАЈЕДНИЦЕ

Ф. 1305 СИЗ ЗА ЗАШТИТУ ДЕЦЕ – РУМА, (1968-1991), 1968-1991

Основни подаци о фонду

Количина архивске грађе: књ. 3; к.2 ; 0,35 м
Језик грађе: српски.
Степен сређености: сређен.
Информативна средства: сумарни инвентар са ширим подацима о фонду.

Основне карактеристике садржаја грађе:

Књиге 1975-1991:
– записници, 1975-1991, 1 књ.,
– деловодни протоколи, 1975-1991, 2 књ.,
– финанијски планови

Списи 1972-1990.

Списи садже: Записнике, нормативе, финансијске планове, програм рада, извештај о раду и финансијском пословању, Уговоре, решења.и завршне рачуне

Историјат ствараоца фонда:

Дана 26.2.1968. године. Основан је Фонд непосредне дечје заштите Рума. Фонд је престао са радом 31.12.1974. године, јер је 24.12.1974. године усвојен самоуправни споразум о оснивању СИЗ-а за дечју заштиту са применом од 1.1.1975. године. Средства и обавезе фонда прузео јеновоосновани СИЗ. СИЗ је био правно лице са седиштем у Руми. Територија коју је покривао је била територија општине Рума.

Основни управни орган заједнице је била Скупштина која је бројала 50 делегата. Од којих су 42 били из Делегације радника који удружују средства, а 8 делегата из ОУР-а који обављају делатност заштите деце. Делегати су из својих редова бирали Извршни одбор и Самоуправну радничку контролу.

Престао је са радом 23.2.1990. године.

Одлуком Скупштине општине 1.4.1990. године оснива се општински Фонд друштвене бриге о деци.

Историјат фонда:

Фонд је преузет од Скупштине општине Рума 15.10.1991. године.

Степен сачуваности:

Књиге су добро сачуване.

Списи су добро сачувани.

Ф. 1058 СИЗ ЗА СОЦИЈАЛНУ ЗАШТИТУ – РУМА, (1974-1990), 1974-1990

Основни подаци о фонду

Количина архивске грађе: књ. 6; к. 5 ; 0,80 м
Језик грађе: српски.
Степен сређености: Сређен.
Информативна средства: сумарни инвентар са ширим подацима о фонду..

Основне карактеристике садржаја грађе:

Књиге 1975-1990:
- записници 1978-1990,3 књ.,
- деловодници 1975-1990, 3 књ.,

Списи 1974-1990.

Списи садржрже записнике,решења о смештају старих и изнемоглих лица у домове и брига о њиховом издржавању, додела социјалне помоћи, додела кадровске помоћи, обезбеђење здравствене заштите за стара и изнемогла лица, помоћ при изградњи здравствених, хуманитарних и социјалних установа.

Историјат ствараоца фонда:

Самоуправна интересна заједница (СИЗ) са Социјалну заштиту Рума, основан је на основу Закона о СИЗ-овима дана 24.12.1974. године а регистрована код Окружног привредног суда у Сремској Митровици 22.7.1976.

Делатност овог СИЗ-а била је збрињавање социјално угрожених лица смештајем у домове, или додељивање једнократне или сталне помоћи, обезбеђење лекарске помоћи и социјалног осигурања, помоћ при одласку сиромашних ученика на екскурзије и сл.

Скупштина СИЗ-а као најважније управно тело, састављена је из два већа:Већа давалаца средстава и већа давалаца услуга.Поред овог Скупштина има и извршни одбор и две комисије:Комисију за заштиту деце и омладине и Комисију за заштиту старих лица.Скупштина је бројала 50 делегата, а инокосно пословодно лице је представљао секретар.Књиговодство је водио Центар за социјални рад „Срем” Рума.први секретар је био Бранислав Спајић наставник.

На основу Закона о друштвеним делатаностима од 31.3.1990. овах СИЗ је престала са радом а Скупштина општине Рума је основала фонд за социјалну заштиту „Рума”.

Историјат архивског фонда:

Фонд је преузет 15.10.2001. године записнички од СО Рума.

Степен сачуваности:

Књиге су делимично сачуване.
Списи су делимично сачувани.

Ф. 884 СИЗ СТАНОВАЊА – ИНЂИЈА, (1978-1990), 1960-1990

Основни подаци о фонду

Количина архивске грађе: књ. 24; к. 38; 6,00 м
Језик грађе: српски.
Степен сређености: сређен.
Информативна средства: сумарни инвентар са ширим подацима о фонду.

Основне карактеристике садржаја грађе:

Књиге 1972-1989:
– записници 1975-1986, 9 књ.
– деловодни протоколи 1975-1986, 11 књ.
– остале књиге 1972-1989, 3 књ.

Списи 1960-1990.
Списи садрже: записнике са седница Скупштине, Извршног одбора, Збора радника, Радничког савета и Комисије за доделу станова солидарности; техничку документацију; завршне рачуне, картоне личних доходака и М 4 обрасце.

Историјат стваоца фонда:

Расформирањем СИЗ-а просторног планирања, урбанизма, коришћења грађевинског земљишта, становања и комуналних делатности у септембру 1978. године основан је СИЗ становања Инђија. СИЗ је имао својство правног лица. Основан је за територију општине Инђија. Послови које је обављао су третирани као послови од посебног друштвеног интереса. Седиште СИЗ-а је било у Инђији. Територијална надлежност се протезала на подручје које је покривала општина Инђија.

Основни управни орган је била Скупштина СИЗ-а, која је бројала 45 делегата, из својих редова је бирала Извршни одбор. Скупштина је била дводомна. Састављена од Већа удруженог рада, које је бројало 30 делегата и Већа месних заједница, које је бројало 15 делегата. Веће удруженог рада бирали су запослени у основним организацијама удруженог рада и другим организацијама и заједницама. Веће месних заједница бирали су грађани у месним заједницама. Скупштина је доносила је Статут и друга општа акта, утврђивала пословну политику, доносила годишње и вишегодишње програме и планове рада, доносила финансијске планове и завршне рачуне, одређивала основна мерила и висину станарине, одређивала који део станарине је намењен за стамбену изградњу, а који део за одржавање стамбених зграда, одлучивала о позајмицама, удруживању у заједнице и удруживању средстава, бирала и разрешавала Извршни одбор, бирала и разрешавала секретара заједнице. За административно-техничке послове

формирана је стручна служба. Рад заједнице био је јаван. Престала је са радом формирањем општинског Фонда за становање 2.3.1990. године.

Историјат фонда:

Фонд је преузет од Скупштине општине Инђија 27.7.1992. године и 17.3.2000. године

Записником о примопредаји архивске грађе бр. 02-120/2000

Степен сачуваности:

Књиге су потпуно сачуване.
Списи су потпуно сачувани.

Ф. 920 РАДНА ЗАЈЕДНИЦА СТРУЧНИХ СЛУЖБИ СИЗ-ОВА ДРУШТВЕНИХ ДЕЛАТНОСТИ – ИНЂИЈА, (1974-1990), 1967-1990.

Основни подаци о фонду

Количина архивске грађе: књ. 10; к. 8; свежањ 1; 1,00 м + 0, 20 м
Језик грађе: српски.
Степен сређености: делимично сређен.
Информативна средства: сумарни инвентар са ширим подацима о фонду.

Основне карактеристике садржаја грађе:

Књиге 1967-1989:
– записници 1974-1989, 4 књ.
– деловодни протоколи 1980-1989, 3 књ.
– остале књиге 1967-1988, 3 књ.

Списи 1973-1990.
Списи садрже: записнике са седница Збора радника; податке о стамбеним кредитима; завршне рачуне; платне спискове.

Историјат ствараоца фонда:

Основана је вероватно 1974. године, као и сви остали СИЗ-ови. Немамо података о оснивању ове Радне заједнице стручних служби путем самоуправног споразума, нема образаца о упису у судски регистар, нити решења Скупштине општине Инђија о оснивању.

Радна заједница стручних служби основана је са циљем да прати стање, припрема елаборате и извештаје, као и информације о реализацији програма

финансијског плана, да припреми и уради завршне рачуне, уговоре и да о томе обавештава Скупштине СИЗ-ова који су јој поверили ове послове, Извршне одборе СИЗ-ова, школе, осниваче и друге кориснике.

Основна делатност стручне службе је била да обавља аналитичке, опште, управно-правне, финансијке и рачуноводствене послове за СИЗ-ове друштвених делатности. За сваку пословну годину закључивао се самоуправни споразум о обезбеђењу средстава за финансирање стручне службе. Стручна служба је радила завршне рачуне за сваки СИЗ. Платне листе су такође вођене посебно за раднике сваког СИЗ-а. Сваки СИЗ је имао свог секретара. Нема података о њиховим именовањима, осим потписа секретара СИЗ-ова на платним списковима. Ова радна заједница је укинута 1990. године, крајем марта, када су уместо СИЗ-ова основани фондови.

Историјат фонда:

Фонд је преузет најпре 22.10.1996. године Записником о примопредаји архивске грађе бр. 02-341-3/96 а потом и 12.2.2010. године Записником бр. 02-61 од Скупштине општине, односно Општинске управе Општине Инђија.

Степен сачуваности:

Књиге су добро сачуване.
Списи су делимично сачувани.

2. ПРАВОСУЂЕ

ОКРУЖНИ СУДОВИ

Ф. 179 ОКРУЖНИ СУД – СРЕМСКА МИТРОВИЦА, (1945-), 1945-1991.

Основни подаци о фонду

Количина архивске грађе: књ. 14; к. 787; 99,00 m+156,00 m
Језик грађе: српски
Степен сређености: делимично сређен (1945-1975 сређен; 1976-1991 несређен)
Информативна средства: сумарни инвентар са ширим подацима о фонду
Категоризација: културно добро од изузетног значаја[15]

Основне карактеристике садржаја грађе:

Књиге 1944-1956:
– деловодни протоколи 1946-1955, 2 књ.
– уписници 1944-1956, 10 књ.
– именици 1951-1956, 2 књ.

Списи 1945-1975.
Списи садрже: кривичне предмете; предмете о кривичним делима против народа и државе; предмете о ратним злочинима; редовне предмете; грађанске предмете; процене национализоване имовине и др.

Историјат ствараоца фонда:

Овај суд започео је са радом 16.6.1945. године на основу Одлуке о привременој организацији и делокругу рада народнослободилачких одбора на

[15] Одлука о утврђивању архивске грађе од изузетног значаја која се чува у архивима Службени гласник РС , бр. 42 од 18.11.1998.

територији Војводине и Упутства Председништва ГНО Војводине од 27.4.1945. године. Уређење народних судова било је регулисано Законом о уређењу народних судова (Службени лист ДФЈ, 67/1945). Окружни народни судови били су оснивани у седиштима окружних народних одбора, те су им се подручја надлежности поклапала. У њихову стварну надлежност спадали су у првом степену сви грађански и кривични предмети који су премашивали вредност спорова у надлежности среских судова. Спорови о законитости рођења, међусобним односима брачних другова – уколико нису били чисто имовинско-правне природе, између родитеља и деце – уколико нису спадали у ванпарнични поступак, без обзира на њихову вредност, такође су спадали у надлежност окружних народних судова. Судску власт у другом степену окружни народни судови вршили су у споровима поводом жалби на одлуке среских судова.

Окружни судови су се оснивали за подручје два или више среских судова. Оснивање, укидање и територијалне надлежности појединих окружних судова и њихово седиште одређивала је републичка народна скупштина, односно Народна скупштина Војводине.

Историјат фонда:

Фонд је преузиман више пута од Окружног суда у Сремској Митровици.

15.6.1964. (1945-1949); 11.12.1981 (1944-1965); 21.2.1995 (1962-1975); 6.6.1995 (1966-1970); 5.6.1996. (1966-1985), 13.1.2000. (1966-1991) године и 11.10.2000. (1980-1990)

Степен сачуваности:

Књиге су мањим делом сачуване.
Списи су већим делом сачувани.

ОПШТИНСКИ СУДОВИ

Ф. 734 ОПШТИНСКИ СУД – ИНЂИЈА, (1956-), 1956-1990.

Основни подаци о фонду

Количина архивске грађе: књ. 34, к. 111, 13,5 м + 228 фасцикли
Језик грађе: српски.
Степен сређености: делимично сређен (сређен од 1956-1966.)
Информативна средства: сумарни инвентар за период 1956-1966. год.

Основне карактеристике садржаја грађе:

Књиге 1956-1966:
– деловодни протоколи 1956-1966, 24 књ.
– регистри 1956-1966, 10 књ.

Списи 1956-1966.

Списи садрже: грађанске предмете; парничне предмете; ванпарничне предмете; овере преписа и купопродајних уговора; оставине.

Историјат ствараоца фонда:

Доношењем Закона о судовима (Службени Гласник ФНРЈ 30/54) престале су да важе одредбе главе 13 Устава ФНРЈ од 31.1.1946. године у којој су били садржани основни принципи организације и функционисања судова. Основни закон о судовима опште надлежности од 17.2.1965. године донео је измене које су биле условљене принципима о правосуђу утврђеним уставом из 1963. године. Наведеним Законом измењен је назив среских судова у општинске судове и утврђена је нова организација и надлежност судова опште надлежности. Општински судови решавају предмете различите садржине, кривичне предмете, парничне предмете, ванпарничне предмете, оставинске предмете, предмете извршења, предмете овере.

Историјат фонда:

Фонд је преузиман у више наврата 27.2.1984. године, Записником бр. 225, 9.1.1989. године Записником бр. 02-7,27.6.1996. године Записником бр. 02-228 и 12.7.2004. године Записником бр. 02-350 од Општинског суда Инђија.

Степен сачуваности:

Књиге су добро сачувани
Списи су добро сачувани

Ф. 1010 ОПШТИНСКИ СУД – ПЕЋИНЦИ, (1963 -), 1963-1987.

Основни подаци о фонду

Количина архивске грађе: фасцикли 542; 151,00 м
Језик грађе: српски.
Степен сређености: несређен.
Информативна средства: нема.

Историјат ствараоца фонда:

Доношењем Закона о судовима (Службени Гласник ФНРЈ 30/54) престале су да важе одредбе главе 13 Устава ФНРЈ од 31.1.1946. године у којој су били садржани основни принципи организације и функционисања судова. Основни закон о судовима опште надлежности од 17.2.1965. године донео је измене које су биле условљене принципима о правосуђу утврђеним уставом из 1963. године. Наведеним Законом измењен је назив среских судова у општинске судове и утврђена је нова организација и надлежност судова опште надлежности. Општински судови решавају предмете различите садржине, кривичне предмете, парничне предмете, ванпарничне предмете, оставинске предмете, предмете извршења, предмете овере.

Историјат фонда:

Фонд је преузиман у два наврата 22.5.1996. године Записником о примопредаји архивске грађе бр. 02-2019 и 14.4.2000. године Пописом преузете грађе бр 02-144 од Општинског суда Рума одељење у Пећинцима.

Степен сачуваности:

Списи су добро сачувани

Ф. 1009. ОПШТИНСКИ СУД – ИРИГ, (1963-1987), 1963-1987

Основни подаци о фонду

Количина архивске грађе: фасцикли 628; 54,00 м
Језик грађе: српски.
Степен сређености: несређен.
Информативна средства: нема.

Историјат фонда:

Фонд је преузиман у два наврата 14.5.1996. године и 6.4.2000. године од Општинског суда Рума.

ПРЕКРШАЈНИ СУДОВИ

Ф. 779 ОПШТИНСКИ ОРГАН ЗА ПРЕКРШАЈЕ – СРЕМСКА МИТРОВИЦА, (1966-), 1966-1989

Основни подаци о фонду

Количина архивске грађе: књ. 203.; к. / ; 2,00 м
Језик грађе: српски.
Степен сређености: несређен.
Информативна средства: нема.

Историјат фонда:

Фонд је преузет Пописом бр. 02-508 од 23.12.2008. године од Општинског органа за прекршаје Сремска Митровица.

Ф. 180 ОКРУЖНО ЈАВНО ТУЖИЛАШТВО – СРЕМСКА МИТРОВИЦА, (1945-), 1945-1990.

Основни подаци о фонду

Количина архивске грађе: књ. 20; к. 330; 46,85 м + 6, 50
Језик грађе: српски.
Степен сређености: делимично сређен. (сређен за период 1945-1986)
Информативна средства: сумарни инвентар са ширим подацима о фонду.

Основне карактеристике садржаја грађе:

Књиге 1951-1981:
– записници 1966-1981, 3 књ.
– деловодни протоколи 1957-1971, 2 књ.
– остале књиге 1951-1965, 15 књ.

Списи 1945-1986.

Списи садрже: записнике са увиђаја; предлоге за покретање кривичног поступка; извештаје о криминалу; поступке по питањима крађа, убистава, утаја; забране публикација које угрожавају државну безбедност; грађанске предмете; предмете о непознатим извршиоцима; предмете о малолетничком криминалу; решења вишег суда; решења Уставног суда; управне предмете; привредне предмете и др.

Историјат ствараоца фонда:

Окружно јавно тужилаштво у Сремској Митровици основано је јуна 1945. године. Покривало је подручје Окружног суда у Сремској Митровици. Јуна 1949. године надлежности овог тужилаштва преузело је Окружно јавно тужилаштво у Новом Саду, а 1951. године поново је основано Окружно јавно тужилаштво у Сресмкој Митровици. Према Закону о јавном тужилаштву из 1946. године јавно тужилаштво је имало функцију надзора над правилним примењивањем закона, предузимања мера за заштиту државних предузећа, друштвених организација и грађана, као и функцију гоњења у кривичном поступку. Закон из 1954. године смањио је овлашћења јавних тужилаштава из области општег надзора органа управе, а такође и из области привреде, а донекле и кривичног гоњења, где су се неке његове компетенције пренеле на судове и органе унутрашњих послова (предходни поступак, извиђај и истрага). Тужилаштво је имало следећа одељења: опште одељење, одељење општег надзора, иследно одељење, грађанско одељење, одељење безбедности и кривично одељење.

Историјат фонда:

Фонд је преузиман четири пута од Окружног јавног тужилаштва у Сремској Митровици 28.9.1966, 5.5.1967, затим 1969, 19.6.1996. године Записником бр. 02-274 и 2009. године Записником о примопредаји архивске грађе бр. 02-394/1 од 15.12.2009. године.

Степен сачуваности:

Књиге су већим делом сачувани.
Списи су већим делом сачувани.

Ф. 1365 ОПШТИНСКО ЈАВНО ТУЖИЛАШТВО – ШИД

(1965 -), 1965-2005.

Основни подаци о фонду

Количина архивске грађе: кн. 80 ; свежњева 228 ; 12,00 м
Језик грађе: српски.
Степен сређености: несређен.
Информативна средства: нема

Основне карактеристике садржаја грађе:

Књиге 1965-1983:

– уписници предмета А, АК, КТ ,КТМ, КТПЗ, УТ, КТР, ГТ, Корпора деликти 1965-1983, 64 књ.
– регистри окривљених и оштећених 1965-1976, 16 књ.

Списи 1976-2005.

Списи садрже: Предмете А, ПОВ, КТ-IV, КТМ, КТР, КТ – II, КТ – II а, КТ – V, КТР – II, КТР - I, УТ, СТР.ПОВ, КТМ - 01

Историјат ствараоца фонда:

Јавно тужилаштво округа сремскомитровачког за Срез шидски основано је 1945. године. Променило је назив 1948. године у Среско јавно тужилаштво Шид.

Крајем 1957. године премештено је У Сремску Митровицу где је остало до 1965. године а 01.08.1965. године враћено је у Шид [16] где је наставило рад до нових законских решења која се примењују од 01. јануара 2014. године године када је у оквиру Основног тужилаштва у Сремској Митровици формирано Одељење у Шиду за подручје Основног суда у Шиду.[17]

Историјат фонда:

Архивски фонд преузет је у Историјски архив „Срем" 04.11.2009. године Записником о примопредаји архивске грађе број 02-340 . Структуру предате грађе чине уписници, регистри и тужилачки предмети.

Степен сачуваности:

Књиге су добро сачуване.

Списи су добро сачувани

[16] Среско јавно тужилаштво Шид, Водич кроз архивске фондове Историјског архива „Срем" , Књига друга, стр. 47.

[17] Податак преузет са : /www.mpravde.gov.rs/nova_mreza_sudova.php.

3. ПРОСВЕТНЕ, КУЛТУРНЕ И НАУЧНЕ УСТАНОВЕ И ОРГАНИЗАЦИЈЕ

ОСНОВНЕ ШКОЛЕ

Ф. 1029 ОСНОВНА ШКОЛА „ДУШАН ЈЕРКОВИЋ" - ИНЂИЈА ,

(1876 -), 1876 - 1992.

Основни подаци о фонду

Количина архивске грађе: књ. 11 ; свез. 196 ; 4,50 м
Језик грађе: немачки, српски
Степен сређености: несређен.
Информативна средства: /

Основне карактеристике садржаја грађе:

Књиге 1954-1987:
Свеске : 1876-1992.

Историјат ствараоца фонда:

Након досељавања знатног броја немачког становништва и оснивања римокатоличке парохије у Инђији за потребе тог живља крајем XIX века гроф Пејачевић сазидао је цркву а поред ње и зграду школе 1876. године. Како се временом повећавао број ученика, поред постојеће школске зграде подигнута је већа школа која ће радити као немачка образовна установа све до 1944. године. Настава у школи одвијала се на немачком језику. Наставни кадар такође су чинили Немци. Од јесени 1944. године и ослобођења Инђије у Другом светском рату школа је обуставила рад до јуна 1945. године. У међувремену је у школској згради функционисала болница.

После ослобођења и обнове рада у школу се уписују ученици који су због ратних збивања изгубили три до четири године како би по скраћеном програму завршили основно школско образовање. До 1949. године школа ради као

основна четвороразредна школа са 550 ученика да би исте године прерасла у осмогодишњу школу под називом „Осмогодишња школа број 2” Од 1959. године школа носи назив „Душан Јерковић” по учитељу, народном хероју који је погинуо као командант ужичког партизанског одреда у бици на Кадињачи.

Почетком шесдесетих година школа је бројала до 1250 ученика распоређених у 44 одељења.

Школска зграда временом је модернизована доградњом новог крила и фискултурне сале 1968. године. Школске 1984/85. године ову школу похађао је 1281 ученик у разредној и предметној настави укључујући и уписане у забавиште. Колектив је чинило 76 запослених. Од 1987. године штампан је школски дечији лист „Видик” у чијем је издавању својим радовима учествовао један број ученика. У више деценија послератне историје ђаци инђијске школе „Душан Јерковић” освојили су многобројне награде и признања на наступима и такмичењима различитих рангова.

Реконструкција и грађевинска санација школе извршена је 2001. године.[18]

Историјат фонда:

Архивски фонд преузет је у историјски архив „Срем” Записником о преузимању архивске грађе од 07. децембра 1999. године у количини од 4, 50 дужних метара.

Степен сачуваности:

Књиге су добро сачуване
Списи нису сачувани

Ф. 980 ОСНОВНА ШКОЛА „ВЛАДИМИР НАЗОР” - НОВИ СЛАНКАМЕН (1915-), 1915-1989.

Количина архивске грађе: књ. 194; к. /; 4,00 м
Језик грађе: српски.
Степен сређености: сређен.
Информативна средства: сумарни инвентар са ширим подацима о фонду.

[18] Подаци за Историјат творца архивског фонда за потребе израде Водича кроз архивске фондове и збирке ИА „Срем” преузети су из Збрирке „Хронике – школство у Срему” ИАС, Ф. 1143 и са званичног веб сајта школе dusanjerkovicindjija.edu.rs/ дана 19.10.2018. године. Након сређивања архивског фонда Историјска белешка биће допуњена.

Основне карактеристике садржаја грађе:

Књиге 1915-1989:
- књига записника 1953-1989; 15 књ.
- деловодници 1960-1987; 23 књ.
- уписнице 1926-1967; 41. књ.
- испитни извештаји 1915-1934; 34 књ.
- прозивници 1915-1945; 76 књ.
- именици 1931-1943; 4 књ.
- остале књиге 1942-1963; 4 књ.

Историјат ствараоца фонда:

Данашња Основна школа „Владимир Назор" Нови Сланкамен, основана је спајањем бивших Српске основне школе, као петоразредне и Хрватске основне школе, као шесторазредне, у једну основну школу у Новом Сланкамену са шест разреда. У Краљевини Југославији школа је сведена на четвороразредну, а у ФНРЈ је постала потпуна основна школа - осморазредна и то 1948. године. Од 1957. године постаје централна школа за Основну школу у Старом Сланкамену, и Основну словачку школу у Новосланкаменачким виноградима. У оба светска рата школа је радила са мањим прекидима, а и зграде су доживеле мања оштећења.

При овој школи је до 1944. године постојало одељење на немачком наставном језику које је било наставак бивше „Nacional - gemeinde Schule" која је основана 1831. године, и као таква радила до потпуног развојачења Војне Крајине (укидања сатнија и пуковнија) 1871. године, када је прешла под управу цивилне власти.

Од 1957. године при овој школи постоји одељење на словачком језику. Сада у школи у Новом Сланкамену постоји 5 школских зграда, а грађене су једна 1862. године, друга са две учионице, као и претходна из 1878. године, трећа са четири учионице из 1892. године, четврта се две учионице из 1892. године, четврта са две учионице из 1858. године, пета са три учионице, фискултурном салом и канцеларијом из 1961. године. И на крају 1969. године, почела је изградња фискултурне сале са купатилама и набављена је сва потребна опрема. Школа у селу броји пет школских зграда са 11 учионица, фискултурном салом, канцеларијом и три школска стана. У току 1962. године у самом Новом Сланкамену је било 19 одељења и пет у подручним одељењима или 779 ученика које су обучавали 25 просветних радника.

Од 13. децембра 1965. године школа носи назив „Владимир Назор". Просветни радници су били Црнојачки Милан (1915-), Машић Бошко (1919), Јеленић рођ. Хавлик Даница (1919-), Портмајер Катица (1919- , Барковић Иван (1919-), Андрић Штефанија (1919-), Hochmayer Marija (-1922), Перванов Милена (1922-), Филиповић Зденка (-1922), Мартиновић Јелена, и други.

Историјат фонда:

ИА „Срем” је два пута преузимао архивску грађу школе и то у два наврата - 1989. и 2000. године. Преузета је у несређеном стању, измешана са свим подручним одељењима и са школом ученика у привреди из места. Након сређивања и раздвајања грађе, у фоду су остали седнички записници (15 књ.) за период од 1956-1988. године, деловодни протоколи (22 књиге књ.) за 1960-1987. годину, уписнице ученика (25 књ.), за период 1926-1966/67, испитни извештаји (36 књ.) за 1915/16-1933/34. годину, прозивник (66 књ.) за период од 1915/16 до 1942/43. годину, и остале књиге 4 комада за период од 1942-1963. Укупно 194 књига у количини од 4 метара дужних.

Степен сачуваности:

Књиге су већим делом сачуване.
Списи нису сачувани.

ГИМНАЗИЈЕ

Ф. 365 ГИМНАЗИЈА – РУМА (1912-), 1912-1993

Основни подаци о фонду

Количина архивске грађе: књ. 58; к. /; 2,54 м + 2,50 м
Језик грађе: српски.
Степен сређености: делимично сређен.
Информативна средства: сумарни инвентар са ширим подацима о фонду.

Основне карактеристике садржаја грађе:

Књиге 1912-1993:
- записници 1912-1948, 15 књ.
- летопис школе 1925-1939, 1 књ.
- главни каталози (уписнице) 1912-1946, 38 књ.
- остале књиге 1915-1938, 3 књ.

Историјат стваоца фонда:

Постанак румске Гимназије се везује за 1912. годину, али румско средње школство датира још из 1770. године. О том времену Јован Скерлић пише: „1770. године Пантелејмон Хранисављевић, румски ђак, и Тимотије Јовановић родом из Сомбора основали су у Руми средњу школу у којој се поред осталих предмета изучавао: немачки језик, латински језик, реторика, словенска граматика и сл.”

Ову угледну школу помагали су богатији Срби не само из Руме већ и из Будима, Пеште, Темишвара као и из других места Бачке, Славоније и Срема. Ипак, век ове школе није био дуг. Постојала је свега 17 година (до 1787. године). Седиште јој је било у згради која се налазила у непосредној близини Вазнесенске цркве. Овај објекат је срушен 1939. године.

Поглаварство трговишта Рума упутило је 3.3.1912. године захтев Краљевској земаљској влади у Загребу којим је тражило отварање гимназије, с тим да програм гимназије прописује министарство, трошкове сноси само трговиште. Овај захтев је усвојен и настава је почела 7.10.1912. године. Занимљиво је да су у овој Гимназији батине биле забрањене, а ученици и професори су се ословљавали са „Ви". Школа није имала своју зграду, па је привремено била смештена у згради Српске основне школе (данас Основна школа „Јован Јовановић Змај" Рума). Те прве године у први разред је уписано 118 ученика (66 дечака и 52 девојчице). Први назив школе је био Мала реална гимназије Рума. Најбољи ученици су ослобађани плаћања школарине. Режим рада је био строг. Казне затвора за ученике су се кретале од 2 до 16 сати. Издржаване су недељом и празницима у учионицама. Кажњене ученике су испитивали и оцењивали дежурни професори. У току Првог светског рата Гимназија је престала са радом, од зграде је направљена болница за аустроугарске војнике, а многи професори су мобилисани.

У периоду Краљевине Срба, Хрвата и Словенаца Гимназија постаје осморазредна, а 1924. године се сели у властиту зграду (данас Основна школа „Душан Јерковић"). Почетком Другог светског рата рад школе се прекида, али убрзо фолксдојчери и усташе обнављају њен рад. Њиховим одласком 1944. године поново се прекида настава.

Након ослобођења гимназија је свечано отворена 11.2.1945. године. Наставља рад као осмогодишња Гимназија до 1952. године, када су четири нижа разреда издвојена у основну школу, а четири виша разреда су од тада представљала средњу школу у данашњем смислу. Од 1959. године Гимназија добија назив „Стеван Пузић", по свом бившем ученику, који је погинуо у Другом светском рату. Нову школску зграду добила је 1963. године.

Тако је Гимназија радила до школских реформи 1974/75. године, када је реформисан целокупни школски систем Војводине. Том приликом је припојена Техничком школском центру и наставила рад као његов ООУР. У току 1976. године преселила се у зграду Техничке и пољопривредне школе. Током ове сеобе остала је без наставних средстава, учила и осталог инвентара. Поновна реформа школског система из 1990. године вратила је Гимназији место које јој припада, као општеобразовној четворогодишњој средњој школи.

Директори: Мојо Медић (1912-1921), Милан Лека (1921-1932), Бранко Цвејић (1932-1933), Павле Ожеговић (1933-1934. и 1940-1941), Урош Грбић (1934-1935), Михајло Милинковић (1934-1940), др Никола Ћирић (1941-1944) итд.

Историјат фонда:

Фонд је преузет 10.11.1976. године од Гимназије у Руми. Исте године је и сређен. Фонд је други пут преузет Примопредајним записником 02-467 дана 13.10.2004. године у укупној количини од 2,5 дужна метра. Преузета грађа обухвата период од 1945. до 1993. године. Фонд је делимично сређен.

Степен сачуваности:

Књиге су углавном сачуване.
Списи нису сачувани.

СРЕДЊЕ СТРУЧНЕ ШКОЛЕ

Ф. 774 МЕДИЦИНСКА ШКОЛА „ДРАГИЊА НИКШИЋ”- СРЕМСКА МИТРОВИЦА (1959-1984), 1959-1984.

Основни подаци о фонду

Количина архивске грађе: књ. 37; к./; 1,00 м
Језик грађе: српски.
Степен сређености: несређен.
Информативна средства: сумарни инвентар са ширим подацима о фонду.

Основне карактеристике садржаја грађе:

Књиге 1959-1983:
- матичне књиге уписница 1959-1983, 23 књ.
- главна књига ванредних ученика 1964-1979, 3 књ.
- регистар за матичне књиге 1978-1982, 1 књ.
- регистар издатих диплома 1972-1973, 1 књ.
- књига завршног испита 1963-1984, 12 књ.
- матична књига стручног оспособљавања 1979-1980, 1 књ,
- матична књига пед. сестре 1979-1980, 1 књ.

Историјат ствараоца фонда:

Септембра 1959. основана је Школа за медицинске сестре и техничаре од које је настала данашња Медицинска школа „Драгиња Никшић” у Сремској Митровици, која под овим именом ради од 1990. године.

Медицинска школа из Сремске Митровице од 2000. године ради у својој новој згради површине од преко 4000м2.

Историјат фонда:

Фонд је преузет 26.10.2004. године од Медицинске школе „Драгиња Никшић" Сремска Митровица у укупној количини од једног метра дужног.

Степен сачуваности:

Књиге су делимично сачуване.
Списи нису сачувани.

Ф. 1308 ЕКОНОМСКА ШКОЛА „9. МАЈ" - СРЕМСКА МИТРОВИЦА, (1959 -1991), 1962-1990

Основни подаци о фонду

Количина архивске грађе: рег. 15; фасц. 3; 2,00 м
Језик грађе: српски.
Степен сређености: несређен.
Информативна средства: записник о примопредаји архивске грађе и досије регистратуре
Основне карактеристике садржаја грађе:
Архивска грађа се састоји од Дневника, Записника са седнице Збора радника, Записника завршних испита, регистара издатих диплома, Записника наставничког већа.

Историјат стваоца фонда:

Економска школа основана је решењем НОС Сремска Митровица број 2090/59 од 11.2.1959. године за књиговодствени, комерцијални и финансијски сектор/а са циљем да обавља васпитно образовну делатност и образује ученике и будуће кадрове економске струке, за потребе привредне и ванприпривредне делатности за подручје Срема.

Решењем број 610-51 од 10.6.1974. године покрајински секретаријат за образовање науку и културу Нови Сад оснива Економску школу „9.Мај" и на постојеће секторе додаје туристички сектор.

22.9.1977. године Решењем број 022-122/77 исти секретаријат оснива Центар за образовање радниика у робно новчаном промету „9 Мај" који послује до 1983.године а поред економске струке имао је и угоститељску и трговинску струку.

Секретаријат се гаси 31.08.1983. године а оснива се Покрајински комитет за образовање и културу у Новом Саду који решењем 022-157/83 од 27.12.1983. оснива Средњу школу економско правне струке.

Решењем о упису у судски регистар Фи-886/91 окружног суда у сремској Митровици основана је Економска школа „9 Мај” Сремска Митровица промена оснивача по основу Закона извршена је 2002.године (”Сл.Гласник РС” 6/2002).

Од тада па до данас, ова установа, у оквиру своје делатности, средњег стручног образовања и васпитања, поштујући опште принципе струке, остварује циљеве и стандарде ове делатности у два подручја рада:

– економија, право и администрација
– угоститељство и туризам

Тренутно изводи наставу образовања и васпитања за редовне и консултације за ванредне ученике, као и за ученике у поступку доквалификације и преквалификације, у следећим образовним профилима:

са четири године трајања образовања:

– економски техничар
– правни техничар
– туристички техничар
– финансијски администратор
– пословни администратор
– угоститељски техничар

са три године трајања образовања:

– кувар

Историјат архивског фонда:

Фонд је преузет у Архив записником 02-404 од 02.10.2003. године.

Степен сачуваности:

Ф. 71 СРЕДЊА СТРУЧНА ШКОЛА „БРАНКО РАДИЧЕВИЋ” – РУМА, (1887-), 1927-1983.

Основни подаци о фонду

Количина архивске грађе: књ. 116; к. 1; 4,20 м
Језик грађе: српски.
Степен сређености: сређен.
Информативна средства: сумарни инвентар са ширим подацима о фонду.
Основне карактеристике садржаја грађе:

Књиге 1927-1983:

- записници 1949-1977, 13 књ.
- деловодни протоколи 1955-1978, 4 књ.
- дневници 1936-1941, 32 књ.
- остале књиге 1927-1983, 67 књ.

Списи 1937-1938.

Списи садрже: податке о броју одељења; податке о наставним предметима; уписнице; евиденције о часовима у Вечерњој школи; испитне извештаје; дневнике и др.

Историјат ствараоца фонда:

У Збирци Црквено-школских докумената забележено је да је 1789. године у Руми постојала Цртачка школа. Тада је директор те школе био Јосип Салај, такође је забележено да је пре њега директор те школе био Лаврентије Гавранчић.

Шегртска школа у Руми и прва тог типа у Срему основана је 17.2.1887. године. Била је мешовитог типа, односно похађали су је и дечаци и девојчице. Имала је Нижи и Виши курс, а наставни програм је био усклађен са Законом о шегртским школама, који је био на снази у Аустроугарској монархији.

Интересовање за Шегртску школу је било велико. Већ у првој години рада уписала је 148 ученика. Уписани су ученици из разних крајева, 3 из Аустрије, 15 из Угарске, али највише из Срема 130. Међу уписанима је највише било римокатолика 87, православаца 56 и 5 евангелиста. Као матерњи језик 79 ученика је имало српскохрватски, 63 немачки, 5 мађарски и 1 чешки. Највеће интересовање је владало за смер трговца, где је уписано 18 ученика, затим зидара са 16 ученика, колара 12 ученика итд. Међутим, похађање наставе било је нередовно. У просеку сваки ученик је школске 1886/87. године изостао 21,9 дана, школске 1887/88. године 17,7 дана, школске 1888/89. године 26,9 дана и школске 1889/90. године 26,5 дана. У првој години рада било је чак 3.434 неоправдана изостанка.

У почетку школа је имала 10 запослених радника. Од тога 8 учитеља основних школа, један катихета и један чиновник. Занимљиво је да средњешколских учитеља – професора није било.

Број уписаних ђака је постепено растао. Тако је 1901. године Шегртску школу похађало 177 ђака, а већ 1910. године било их је 334. Исте године школа је имала 15 просветних радника. Значајно је напоменути да је школовање у овој школи трајало три године.

Након Другог светског рата трансформисана је у школу ученика у привреди, па технички школски центар „Миливоје Савић – Трива" и затим Центар за опште средње и стручно образовање.

Просветни радници: Петар Николић (до 1930), Данило Карлеуша и Милош Раишић (оба 1930), Матија Шибанић (1929), Драгиша Стевановић (1936), Велимир Радошевић, С. Деметровић и Тривун Митровић – управник (сви 1938), Стеван Тијанић (1939), Стеван Бугарски (1940), Савета Малетић, Борисав Ћирић, Лазар Јовановић, Милобран Радивојков – катихета и Петар Љубић (сви 1941) итд.

Историјат фонда:

Први део фонда је преузет 12.11.1976. године од Школе за квалификоване раднике „Миливој Савић – Трива” из Руме, а други део фонда је преузет 11.7.2002. године од Средње стручне школе „Бранко Радичевић” из Руме.

ПРЕДШКОЛСКЕ УСТАНОВЕ

Ф. 1301 ВАСПИТАЧКО-ОБРАЗОВНА ОРГАНИЗАЦИЈА ПРЕДШКОЛСКОГ ВАСПИТАЊА И ОБРАЗОВАЊАПРЕДШКОЛСКА УСТАНОВА „ПЧЕЛИЦА” - СРЕМСКА МИТРОВИЦА, (1949-), 1949-1990

Основни подаци о фонду

Количина архивске грађе: књ. 26; к. 2; 0,80 м
Језик грађе: српски.
Степен сређености: сређен.
Информативна средства: сумарни инвентар са ширим подацима о фонду.

Основне карактеристике садржаја грађе:

Књиге 1949-1990:
– записници 1961-1991,16 књ.,
– деловодни протоколи 1949-1969, 8 књ., -
Списи 1952-1990. -
Списи садрже акта о финансирању-буџети, набавка основних средстава, изградња обданишта, кредитирања,станове,стручни кадар, личне дохотке и завршне рачуне,

Историјат ствараоца фонда:

Историјат збрињавања деце деце у граду Семска Митровица датира од 1944. године када је у тек ослобођеном граду у три приватне куће окупљено око 100 деце палих бораца, сирочади и социјално угрожене деце.О деци брине АФЖ и учитељице које својим добровољним радом и неограниченим радним временом брину о исхрани, нези и хигијени деце.

1945. године сва деца се смештају у једну кућу у улици Браће Радић бр. 36 и установа добија назив „Прво градско дечије обданиште” . Финансирање је из буџета општине и донација родитеља.

1952.г долази до реорганизације и обданиште добија првог званичног плаћеног управника. У установи се формира Управни одбор као облик друштвеног управљања, а за управника се поставља Попов Косанка.

Савет за бригу о деци и Друштво пријатеља деце пружа материјалну и моралну подршку док се Организација црвеног крста преко организације КЕР брине о намирницама. 1966.г. Мења назив у Дечији вртић „Пчелица” а 10.03.1967. године уписује се у регистар установа Окружног привредног суда У Сремској Митровици под бр. УС 13/67.

Током 1978. године, због доношења Закона о васпитању и образовању у САП Војводини и Закона о удруженом раду, уследила је реорганизација, промена фирме и делатности дечијег вртића.

На основу одлуке Основног суда удруженог рада Фи-687/78, добија назив Васпитно-образовна организација предшколског васпитања и образовања „Пчелица” Сремска Митровица са потпуном одговорношћу и Организационим јединицама;

- „Матије Хуђи” Матије Хуђи бб, млађи предшколски узраст
- „Божица Стојшић” Матије Хуђи бб, старији предшколски узраст,
- „Свете Младеновић”-Света Младеновић 14, старији предшколски узраст,
- „5. мај”,Уроша Стојшића бб, старији предшколски узраст,
- „Никола Тесла”, петра Драпшина 36, старији предшколски узраст,
- „29 Новембар” 29 Новембар 10, мешовити предшколски узраст,
- „Мачва”,Д.Вељановића, старији предшколски узраст,
- „Лаћарак”, Школска бб, мешовити предшколски узраст.

Објекти су изграђени у периоду од 1968-1981 године, средствима Сиз-ова за заштиту деце.Капацитет објеката према пројектима износи 1060 деце, а у њима кје смештено око 1470 деце узраста од 6 месеци ди поласка у школу

Историјат архивског фонда:

Фонд је преузет 16.5.2002. године записнички од предшколске установе „Пчелица”.

Регистратурско сређивање архивске грађе извршено је 2002. године. Грађа је груписана тематски и сређена хронолошки

Степен сачуваности:

Књиге су делимично сачуване.

Списи су потпуно сачувани.

РАДНИЧКИ УНИВЕРЗИТЕТИ

Ф. 1219 РАДНИЧКИ УНИВЕРЗИТЕТ – ИНЂИЈА, (1959-), 1960-1989.

Основни подаци о фонду

Количина архивске грађе: књ. /; к. 10; 1,10 м
Језик грађе: српски.
Степен сређености: сређен.
Информативна средства: сумарни инвентар са ширим подацима о фонду.

Основне карактеристике садржаја грађе:

Списи 1960-1989.
Списи садрже: завршне рачуне; записнике о полагању испита за КВ раднике; платне листе; извештаје о раду; планове и програме рада и др.

Историјат ствараоца фонда:

Раднички универзитет основан је 15.5.1959. године. Тада се приступило оспособљавању његових просторија за редовну активност. Зато је рад почео тек јануара 1960. године, са курсом за стицање квалификација и циклусом политичких предавања масовног карактера, као и организациојом почетног курса за стране језике. Већ од септембра 1961. године ораганизаује седам курсева за завње ПК, КВ и ВКВ радника. Затим курс за полагање средње економске школе и курс за полагање пријемних испита на вишој техничкој школи. Кроз ове облике образовања прошло је 217 радника, од чега су 157 били успешнни. Затим је организовано 8 семинара за чланове комисије за расподелу прихода, за заснивање и отказивање радног односа, за дисциплинску комисују, за чланове радничких и задружних савета, за израду разних норматива, за девизну и царинску политику, методологију праћења производње и перспективе пољопривреде. Овај облик рада похађало је 763 полазника, од тога са успехом 360 полазника.

Раднички универзитет је имао своју библиотеку са око 1000 књига. Организовао је гледање ТВ програма са посетом од 100 до 120 гледалаца по једној спортској приредби или представи забавног карактера. Установи је 1962. године додељено предузеће за приказивање филмова „Слобода” Инђија, основано од стране НОО Инђија 17.8.1949. године као и биоскоп „Задругар” из Новог Сланкамена. Па су дата и четири филма са револуционарном тематиком. Организоване су и две изложбе: „Уметничке фотографије покрајине Војводине” и „Инђија у изградњи”, које је видело преко 3000 грађана Инђије и околине. У прве три године препреку у раду је представљала адаптација „велике сале”, која се није могла користити за масовна предавања, позоришне и биоскопске представе, јер се појавио недостатак новца. При универзитету је 1966. године радила при-

премна музичка школа за клавир и хармонику, а 3.8.1977. године Универзитет организује и локалну радио станицу – радио Инђија. Ова станица је издвојена из састава Радничког универзитета 1991. године и постала самостална.

Општина Инђија је 19.2.2007.године преузимајући права, обавезе и запослене постојећег Радничког универзитета променила његову правну форму и назив - Пословно образовни-центар д.о.о Инђија.

Историјат фонда:

Фонд је преузет 26.2.2001. године од Радничког универзитета Инђија.

Степен сачуваности:

Књиге нису сачуване.

Списи су делимично сачувани.

4. СОЦИЈАЛНЕ И ЗДРАВСТВЕНЕ УСТАНОВЕ

ДОМОВИ ЗДРАВЉА

Ф. 1250 ДОМ ЗДРАВЉА - ШИД, 1953-1992

Основни подаци о фонду

Количина архивске грађе: књ. 65; к. 42; 6,4 м
Језик грађе: српски.
Степен сређености: сређен.
Информативна средства: сумарни инвентар и историјска белешка о фонду.
Основне карактеристике садржаја грађе:
Књиге 1953-1992:
– записници 1953-1983, 28 књига
– деловодници 1966-1992, 18 књига
– регистара 1966-1990, 18 књиге
– матична књига радника 1953-1958, 1 књиге

Списи 1955-1991.

Списи садрже: нормативна акта, записницке, редовну преписку, завршне рачуне, платне спискове, обрасце М-4.

Историјат ствараоца фонда:

Дом народног здравља Шид основан је Решењем НО среза шидског, број 3456/53 дана 9.4.1953.. године. Уписан је у регистар Окружног привредног суда у Сремској Митровици број 28/67 од 5.6.1967. године. На адреси Бориса Кидрича 85, Шид.

Поновни упис у судски регистар извршен је 1973. године под именом Дом здравља 6. децембар” Шид, са потпуном одговорношћу. Врши самостално правни промет са трећим лицима..

Нови упис у Судски регистар код Окружног привредног суда у Сремској Митровици извршен је 1977. године под брпјем Фи 909/77.

Седиште радне организације се 1988. године налазило на адреси Алексе Шантића број 1., Шид.

Делатност Дома је обезбеђивање здравствене заштите грађанима на подручју СО Шид, као и грађанима са поручја других општина уколико то затраже.

Пре Оснивања Дома здравља у Шиду је постојала Секторска амбуланта на буџету НО среза Шид. Док је здравствена станица у Шиду основана 1945. године.

Приликом оснивања дома здравља је садржао следеће радне јединице:

1. Служба опште медицине у Шиду
2. служба за здравствену заштиту жена и деце у Шиду
3. диспанзер за пнеумофтизиологију у Шиду
4. Зубно лекарска служба у Шиду
5. Здравствена станица у Ердевику
6. Служба заједничких медицинских послова у Шиду

Организација рада у Дому 1964. године била је следећа:

1. Зубна амбуланта
2. Дечији диспанзер
3. Саветовалиште за децу и труднице
4. Амбулантини диспанзер
5. Специјалистичке службе су радиле једном недељно, и то:
   специјалиста
   – гинеколог,
   – очни
   – интерниста
   – неуропсихијатар
   – оториноларнинголог
   – ренгенолог

Једном недељно су радиле амбуланте по селима: Бачинци, Батровци, Сот, Адашевци и Илинци.

Организацина структура Дома била јер подложна повременим променама. У 1974. години садржао је 27 организационих јединица:

1. Служба опште медицине у Шиду. Општа пракса у Шиду била је на адреси Ј. Станивуковић 1272; М. Пијаде 25 и Марка Орешковића 6.

2. Амбуланта у Беркасову
3. Амбуланта Сот
4. Амбуланта Ердевик, на адреси Пинкијев трг 3. Зубна амбуланта је била на адреси Пионирски парк 3 и Пионирски парк 2.
5. Амбуланта Бингула
6. Амбуланта Моловин
7. Амбуланта Јамена
8. Амбуланта Љуба
9. Амбуланта Бачинци
10. Амбуланта Вишњићево
11. Амбуланта Кукујевци
12. Амбуланта Моровић
13. Амбуланта Вашица
14. Амбуланта Адашевци
15. Амбуланта Илинци
16. Амбуланта Батровци
17. Служба за здравствену заштиту жене и детета. Диспанзер за жене Бука Караџића 7. Дечији диспанзер Ј Станивуковића 17.
18. Диспанзер за пнеумофтизиологију
19. Зубно – лекарска служба. Зубне амбуланте су биле на следећим адресама: Ј Станивуковића 1274, К. Станивуковића 15. Н. Тесле 62, Ј Станивуковића 17, Б. Кидрича 3, М. Пијаде 25.
20. Служба интерне медицине, Интернистичка амбуланта је била на адреси Лењинова 19.
21. Лабораторијска служба
22. Хигијенско епидемиолошка служба на адреси Б. Кидрича 4.
23. Поливалентно – патронажна служба за целу општину
24. Служба медицине рада, на адреси Ј. Станивуковића 13.
25. Неуоропсихијатријска служба
26. Рентгенолошла служба
27. Служба заједничких немедицинских послова

„Прва народна апотека" из Шида улази у састав Дома здравља фебруара 1977. године као основна организација „Народна апотека" Шид.

Нову организациону јединицу дом здравља добија 1979. године када му је припојена Железничка амбуланта у Шиду.

У саставу РО Дом Здравља 1988. године налазиле су се следеће радне јединице:

1. ООУР Амбулантно доспанзерска служба Шид, са 142 радника
2. ООУР Зубно здравствена слуђба Шид, 42
3. ООУР Народна апотека Шид, са 26 радника
4. Радна заједница заједничких служби, са 26. радника

Док је укупан број радника рачунајући и подручне амбуланте износио 236.

Органи руковођења су били: директор, помоћник директора, секретар, шеф рачуноводства, шеф опште и кадровске службе, главна медицинска сестра и шефови радних јединица.

Завршне рачуне и периодичне обрачуне усвајао је Збор радне заједнице Дома. Књиговодство се водило јединствено за цео Дом.

За потписивање Дома овлашћен је директор, а спотписници за финансијска документа шеф рачуноводства , шеф опште и кадровске службе и главни књиговођа. Приликом регистрације 1973. године то су били др Дтанимир Поповић (директор), Зора Станишић, Гојко Павковић и Миланка Девић.

1959. године Дом је имао два службена аутомобила.

1961. године било је запослено 23 радника – медицинског особља од тога 7 лекара, 4 медицинске сестре, 3 болничара, 8 бабица и 1 РТГ техничар.

Амбуланта медицине рада при дому отворена је 1973. године Њене просторије су се налазиле у „Фрушкој Гори” трикотажи из Шида. Исте године извршена је адаптација и реконструкција водовода и канализације на објекту Дечијег диспанзера.

Током 1974. године у Дому је било 174. запослена радника. Од тога 100 медицинских радника, а 47 немедицинских радника. Од медицинских радника било је 11 стоматолога и 23 лекара. У Шиду је било 13 лекара на 12.000 становника, а у селима на 26.000 становника су били распоређени остали – њих 10.

У чланство Црвеног крста у Шиду Дом Ступа 1976. године.

Од 1982. године директор Дома постаје др. Милан радосавац, специјалиста педијатар. На овом положају од 1986. године наследио га је Др Милан Радосавац.

Крајем 1988. године Дом здравља располагао је са четири санитетска возила и 3 возила за превоз бубрежних болесника.

Историјат архивског фонда:

Фонд је преузет од Дома здравља Шид 14.05.2001. године у несређеном стању. Сређивање је извршено 2002. године.

Степен сачуваности:

Списи су већим делом сачувани.

Књиге су већим делом сачуване.

Ф. 868 ДОМ ЗДРАВЉА „ДР МИЛОРАД МИКА ПАВЛОВИЋ”– ИНЂИЈА, (1955-), 1957-1983.

Основни подаци о фонду

Количина архивске грађе: књ. 25; к. 8 ; 6,00 м
Језик грађе: српски.
Степен сређености: сређен.
Информативна средства: нема.

Основне карактеристике садржаја грађе:

Књиге 1960-1983:
– записници 1960-1983, 20 књ.
– деловодни протоколи 1961-1975, 4 књ.
– остале књиге 1962-1963, 1 књ.

Списи 1957-1981.

Списи садрже: Акта о интегрисању, записнике органа управљања, редовну архиву, завршне рачуне, платне спискове, персонална акта и историје порођаја.

Историјат ствараоца фонда:

Дом народног задравља Инђија основан је одлуком СО Инђија 1955. године са почетком рада од 1.1.1956. године. Регистрован је као самосатална установа 27.2.1956. године. У почетку је пословао као установа са самосталним финансирањем, а од 1.4.1961. године послује по одредбама Општег закона о организацији здравствене службе. Основна делатност је: указивање терапеутско профилаксне помоћи грађанима, смањење обољења и смртности становништва, спречавање и сузбијање заразних болести, старање о хигијенским условима, као и подизање здравственог нивоа становништва. Одељење опште праксе је у почетку имало 5 амбулнти у месту, од којих једну затвореног типа и једну у Новим Карловцима. Затим, развијена је специјалистичка поликлиничка служба са следећим амбулантама: Интерна (за унутрашње болести), Неуролошка (за нервне болести), Хируршка (за лечење озледа и вена), Оториноларинголошка (за лечење уха, грла и носа), Очна (за лечење болести очију), Кожна (за лечење кожно-венеричних болести), Гинеколошка (за лечење женских болести и трудница), Рендгенолошка (за просветљавање и снимање свих врста болести, изузев томографије – дубинског снимања), Службу завоја и инекција, Клинички лабораторијум, Зубно одељење са две зубне амбуланте и зубно техничка лабораторија, Болничко одељење са стационаром и породилиштем, Дечји дис-

пензер, Школски диспензер, Антитуберкулзна амбулана, Служба превентиве, Служба санитета са хитном помоћи,Управа са администрацијом дома.

Домом су управљали:

1. Управни одбор, који сачињавају радници и службеници дома и
2. Савет Дома, који сачињавају представници ДПО, грађанска лица и радници и службеници Дома.

У току 1963. године овом Дому су се припојиле амбуланте из Нових Карловаца и Новог Сланкамена, као и Предузетна амбуланта из Инђије, а 1969. године и Здравствена станица Бешка. У децембру 1975. године радници Дома и радници Апотеке „Хигија” из Инђије донели су одлуку о фузији у једну радну организацију под именом Дом здравља „Др. Милорад – Мика Павловић” Инђија. РО које су се припојиле задржале су статус правних лица (пословале су као ОУР-и). Све су задржале своју делатност. Са овим именом улазе у 21. век.

Историјат фонда:

Фонд је преузет 4.8.2000. године од Дома здравља „Др. Милорад Мика Павловић” из Инђије.

Степен сачуваности:

Књиге су добро сачуване.
Списи су добро сачувани.

МЕДИЦИНСКИ ЦЕНТРИ

Ф. 1172 МЕДИЦИНСКИ ЦЕНТАР – СРЕМСКА МИТРОВИЦА,
(1826-), 1935-1991,1984-1990

Количина архивске грађе: књ. 154; к. 125; 235 фас., 24,50 м+20,00 м
Језик грађе: српски.
Степен сређености: делимично сређен. (сређен 1935-1991)
Информативна средства: сумарни инвентар са ширим подацима о фонду.
Категоризација: архивска грађа од великог значаја.

Основне карактеристике садржаја грађе:

Књиге 1935-1991:
– записници 1956-1988, 12 књ.
– деловодни протоколи 1950-1989, 42 књ.
– регистри 1966-1978, 8 књ.
– матичне књиге 1935-1959, 2 књ.

– заразне болести 1953-1991, 13 књ.
– остале књиге 1940-1987, 48 књ.

Списи 1950-1989.

Списи садрже: записнике са седница Радничког савета, Збора радника; статуте; правилнике појединих служби; пројекто-техничку документацију, платне спискове, завршне рачуне, досијеа радника, историје болести гинеколошко - акушерског одељења (1984-1990) и и др.

Историјат стваоца фонда:

Високом наредбом генералштаба од 15.2.1820. године било је наређено пуку Митровица да достави предлог како би се установио фонд за изградњу једне болнице. Тадашњи командант Петроварадинског пограничног пука пуковник Павле Чолић нарочито се залагао за изградњу болнице. Пуковска заповест од 3.3.1820. године издата је свим компанијама и позване су да образују фондове за сакупљање прилога за изградњу болнице. Након саветовања, 29.5.1820. године упућен је извештај високој Земаљској влади у Беч која је већ 26.8. препоручила изградњу болнице. Дана 22.9.1820. године издата је заповест свим компанијама да се почне са прикупљањем добровољних прилога од пограничног становништва, са посебном напоменом да се укључе сви познатији трговци. Први прилози који су стигли за изградњу болнице били су из Шимановачке компаније. Од стране Митровачке компаније предложени су познати трговци Максим Радосављевић, Ђорђе Поповић и Павле Зечевић, „као поштени људи", да управљају добровољним прилозима. Следеће године овај одбор је проширен укључивањем Антона Брнића (опанчара), Михајла Николића (из редова граничара), оба градоначелника (Шијак и Катић) и каплара пограничне управе Живка Црногорца.

У то време продавала се једна стара зграда бивше поште и гостионице „К јагњету" (која се састојала из приземља од јачег материјала и дограђеног спрата од лошијег материјала). Купљена је за 1.220 форинти. Пошто материјал није био квалитетан ови објекти су срушени. Земаљска влада је 24.7.1823. године одобрила предлог за изградњу болнице. Да би се дошло до новца купљено земљиште је издато у закуп, а грађани Митровице су испекли 141.000 комада цигле (иако им није требало толико), па је вишак продат и приложен фонду за изградњу болнице. Читава изградња, без унутрашњег уређења износилаје 4.765 форинти, али фонд за изградњу болнице није имао толико новца па је остао дужан 896 форинти. Овај дуг је исплаћен добровољним прилозима (које је са нарочитим залагањем прикупљао Павле Чолић, чија је и највећа заслуга за изградњу болнице). Захваљујући капетанлајтнанту Матији Маргетићу граничари компаније Моровића су бесплатно обрадили и до објекта превазли грађевински материјал.

Према сачуваним подацима прва болничка зграда у Митровици саграђена је од 1822. до 1826. године. Била је то Војна болница 9. петроварадинског пука. Војне власти нису имале довољно средстава за изградњу болнице па су прилозима и донацијама помогли грађани. За тадашње прилике имала је велики број кревета – 16, свој водовод, кухињу, вешерај, физикуса (лекара опште праксе) и неколико медицинских сестара. Била је то трећа болница у Војводини (од ње су старије болнице у Земуну и Петроварадину). Болница је свечано отворена 7.5.1826. године.

О болници и здравственим приликама становништва овог краја 31.3.1860. године извештај је оставио лакар 9. граничарског пука Хајл др Георг: „За овако велики број становника са око 10 % болесних пук (Митровица је била седиште 9. петроварадинског пука и бројала 74.038 становника, од чега 37.216 мушких и 36.282 жене) има само једну бедну болницу са 34 кревета. Болница је некомплетна са много недостатака. Она не одговара ни условима ратног стања, а не може бити ни говора о некој могућности задовољавајућег смештаја и неге болесника. У овој болници лечено је 1858/59. године 824 лица, од тога су била 622 лица из граничних и унутрашњих области и 119 граничара. Од укупног становнштва пука и припадника војног сталежа у 1858/59. години прегледано је 21.627 лица, од којих 5.601 мушкарац, 4.693 жене и 11.333 детета оба пола. Лечено је ван болнице 16.322 лица и то 4.450 мушкараца, 3.720 жена и 8.152 детета, од тога је умрло 4.521 лице и тп: 838 мушкараца, 817 жена и 2.886 деце. Од болести које се у овим крајевима јављају најраспрострањенија је грозница од које је лечено 1.609 лица, а затим као последица грознице нека врста запаљења очију, најчешће у облику трахома, и то у 717 случајева. Ови бројеви једва да представљају једну десетину, или дванаестину од стварних случајева обољења, од оваквих врста болести у области пука, пошто се оне испољавају постепено и народ их сматра нужним злом и ретко тражи лекарску помоћ. Нарочити моменти који омогућавају појаву болести су:

1. Мијазми (вероватно микроорганизми) који се развијају у мочварама, кањугама и шумама условљавају појаву грознице и њене последице.

2. Кордонска служба дуж обале реке Саве је дуга преко 30 миља. Кордона (граничар) одлази на дужност са својим мршавим резервама хране, које се углавном састоје од црног и белог лука и понекад комада сушеног меса, тамо остају по осам дана у својој одећи. Живи у чардаку, а често и у колиби облепљеној земљом. Често је мокар у зимско време. Сам себи кува јело, удише ваздух сиромашан кисеоником, што је чест случај у мочварним теренима. Осим тога колибе и чардаци буду често и недељама под водом, приликом високих водостаја, а влага се ретко када исуши.

3. Нечистоћа сваке врсте. Савско купање. Недовољно веша. Главна одећа је кожух који га зими штити од хладноће и кише, а лети од врућине. Главна обућа и лети и зими су опанци.

4. Кућа граничара је најчешће од најслабијег материјала и влажна. Собе су мале и ниске. Мало је ту простора за заједнички живот домаћинства. Нема пећи, нити шпорета. У некој врсти кухиње је један део тла ископан у средини за ватру, а около је удешено за седење. На ватру се стављају свеже исечена дрва, која се више диме него што дају пламена. Највећи део чланова породице ту обавља дневне послове.

5. Граничар је најчешће сиромашан па зато позива лекара тек када је већ касно и када су жене и надрилекари исцрпили сва средства, или ако лекар случајно наиђе сам. Према систематизацији свака чета треба да има лекара, само шта може један лекар на 5-6.000 душа, често и више, који живе у више места која су међусобно удаљена више миља. Нарочито је тешко зими и за време епидемија и ратног стања. За време рата половина лекара одлази у походе, а нема замене. Има случајева да један лекар опслужује и више чета, па је с тога број лекара у граничној области сувише мали. Овде лекари обављају и дужности бабице.

6. Чест узрок представљају и постови православаца. У то време храна је углавном од махунастих биљака, уља и белог лука, а онда поново дођу масни дани, тада се претерује са јелом.

7. Пошто код више чета, као што је случај са 5. 6. и 7. долази до насељавања колониста, тако и овде, као и свуда, што показује искуство долази до највећег броја смртних случајева.

8. Због лаког прибављања драстичних средстава и других отровних средстава, често и од лекара, наиме за употребу код шминкања, затим старије жене замењују бабице па проузрокују многе болести, често и побачаје.” При крају извештаја предлажу се начини којима би се могло ублажити ово стање: „Неки од ових узрока се не могу уопште отклонити, као нпр: мочваре, док би неки могли бити отклоњени уз велике трошкове, као што је регулисање обала реке Саве. Затим, требало би помоћи у изградњи бољих грађевина за становање, омогућити бољу набавку одеће, сузбијати сујеверје, лоше обичаје и навике... Разбити култ шума и купање на Сави, разбијати кућне задруге, просвећивати омладину, повећавати број лекара, изградити већи болницу...”

Развојачење Војне границе извршено је 1873. године, а Царским манифестом од 15.6.1881. године проглашено је њено припајање Хрватској. Већ од 1875. године болница је из војног власништва прешла под цивилну контролу. Одмах је дограђен спрат и повећан број кревета (имала је 60 кревета, два војна лекара и своју апотеку). Након изградње пруге Земун-Винковци 1893. године Митровица је побољшала везе са другим деловима монархије. То је условило развој занатства, трговине, индустрије и новчаних установа. Број становника почео се нагло повећавати, у периоду од 1770. до 1881. године становништво је повећано за скоро 60 % (од 6.000 на 9.566). Крајем 19. века у граду је било запослено око 700 радника. Поред климе и општег стања медицине, јак утицај на здравствене прилике и имао је и социјални положај радника. Одрасли досељеници су највише умирали од туберкулозе плућа, а деца од стомачних болести дифтерије и шарла-

ха. Крајем 19. века од дифтерије је умирало око 40 % деце, од шарлаха око 26 %, а од дизентерије 9 %. Крајем 19. века на подручју Срема постојале су болнице: Градска болница у Сремским Карловцима, Јавна општинско-окружна болница у Митровици, Трговишна болница у Руми, Јавна градска болница у Земуну, Болница Краљевске земаљске казнионе у Митровици, Болница Фабрике цемента у Беочину, Болница Паробродског друштва у Земуну и Братинска болница Рудника Врдник. Од свих њих једино је болница у Митровици успевала да прати хигијенске и техничке мере и да се прилагоди потребама средине.

Земаљска влада је 22.10.1895. године наредила отклањање свих недостатака у болници. Рад на примени ове наредбе је почео 1897. године. Дограђен је посебан део зграде – Одељење за заразне болести са 4 собе и у свакој по три кревета. Овај део је имао све потрбне санитарне уређаје. Са остатком болничког објекта је био повезан надкривеним ходником, а болесници су имали посебан излаз у башту. Са друге стране зграде адаптиране су три собе за умно болесне – што је било још једно ново одељење. Ова адаптација је била неопходна јер су углавном долазили агресивни боленици, па су морали бити одвојени. Тада је болница имала 28 соба са 106 кревета, а набављена је и нова опрема. Том приликом је уклоњен већи део дрвених кревета, на њихово место су постављени гвоздени кревети са ормарићима код главе болесника, уместо сламарица постављене су струњаче и јастуци. Купљене су резерве рубља и другог инвентара. Операциона сала је преуређена, двоструко повећана, добила је водовод, под је бетониран, зидови омалтерисани цементом и обојени масном бојом. Посебан ормарић за прање руку спојен је са доводом и одводом воде. Поред новог операционог стола и стерилизатора за завоје набављена је и друга опрема. Урађен је нов водовод, на тавану су постављена два резервоара по 4 кубна метра величине – пуњени су малом парном машином. Вода је проведена свим ходницима, у лекарску собу и праоницу веша. За боленике су направљена 4 купатила са топлом водом. Стари тоалети су срушени и подигнути нови, који су повезани са водоводом. Од 28 соба 4 су биле за болеснике вишег ранга. На крају, 1899. године болница је набавила нови рендген апарат.

У току Првог и Другог светског рата била је и ратна болница.У њој су лечени аустроугарски војници, српски ратници, усташе, Немци, партизани и на крају 1991/1992. године рањени војници ЈНА и хрватске „зенге” и „муповци”.

Болница, као установа са самосталним финансирањем, је престала да постоји 1.1.1966. године услед спајања са Домом народног здравља Сремска Митровица, Народном апотеком Сремска Митровица и Здравственом станицом у Мачванској Митровици у једну установу која је добила име Медицински центар у Сремској Митровици. Сви оснивачи су задржали својство СОУР и својства правног лица. На основу Закона о удруженом раду Медицински центар у Сремској Митровици формирао је 12 ООУР-а и то:

1. ООУР Опште медицине,
2. ООУР Стоматолошка служба,

3. ООУР Медицина рада, спортска медицина и АТД (антитуберкулозни диспанзер),
4. ООУР Завод за здравствену заштиту,
5. ООУР Апотеке,
6. ООУР Службе за хируршке болести,
7. ООУР Службе за ОРЛ (оториноларингологија) и очне болести,
8. ООУР Служба за заштиту и здравље жена,
9. ООУР Служба за заштиту и здравље деце и школске омалдине,
10. ООУР Служба за конзервативне медицинске делатности,
11. ООУР Заједничке медицинске службе и
12. ООУР Радна заједница заједничких служби.

У оквиру ООУР-а су постојале радне јединице (нпр. ООУР Завод за здравствену заштиту деце и школске омладине – Радна јединица Дечји диспанзер, Школски диспанзер и сл).

У току 1980. године вршена је нова реорганизација па је од 12 ООУР-а формирано 4 ООУР-а и једна радна заједница:

1. ООУР Основна здравствена заштита,
2. ООУР Поликлиничко-диспанзерска заштита,
3. ООУР Болничко-здравствена заштита,
4. ООУР Завод за здравствену заштиту са медицином рада и
5. Радна заједница заједничких служби.

У Сремској Митровици је 1984. године расписан референдум о увођењу месног самодоприноса за изградњу новог Хируршког блока при Медицинском центру. Прихваћено је да сви запослени одвајају 3 % од личног дохотка, самостална занимања исто толико, док су земљорадници издвајали 15 % на катастрски доходак. На овај начин прикупљено је преко 3.600.000.000,00 динара. Изградња је почела 1987. године. Пошто први петогодишњи самодопринос није успео да покрије све трошкове , уведен је нови самодопринос са истом стопом, за још пет година (1991-1995). Тада је планирано нових 309.700.737,00 динара за изградњу, 317.700.000,00 динара за инфраструктуру и пратеће објекте болничког комплекса, 310.433.868,00 динара за технолошку и медицинску опрему и 196.866.000,00 динара за реконструкцију и адаптацију старе болничке зграде (интерног одељења). Због велике инфлације која је завладала у наредном периоду тешко ће се моћи израчунати колико је стварно коштао хируршки блок. Ипак у мају 1996. године свечано је пуштен у рад. Имао је поред савремене опреме и 155 кревета, што са већ раније постојећих 550 кревета чини импозантну бројку од 705 кревета у које нису урачунати 12 кревета интензивне неге. Тада је болница имала 422 стручна радника, од тога 110 лекара (од којих 74 специјалисте – а 26 се налазило на специјализацији), 22 радника са вишом спремом, 232 са средњом школом итд.

Одлуком Скупштине АПВ од 9.5.1991. године основан је Здравствени центар у Сремској Митровици, који је обухватио бивше ООУР-е Медицинског центра. Том приликом је издвојен ООУР Завод за здравствену заштиту и постао самостална организација. Након тога, 20.1.1999. године у посебну организацију су издвојене и апотеке.

Историјат фонда:

Фонд је преузиман у више наврата 1989, 30.10.2002, 10.2.2003. и 16.7.2003. године од Здравственог центра Сремска Митровица.

Степен сачуваности:

Књиге су већим делом сачуване.
Списи су већим делом сачувани.

АПОТЕКЕ

Ф. 1264 НАРОДНА АПОТЕКА - ШИД, (1932); 1953-1987

Основни подаци о фонду

Количина архивске грађе: књ. 12; к. 4; 0,70 м
Језик грађе: српски.
Степен сређености: сређен.
Информативна средства: сумарни инвентар и историјска белешка о фонду.

Основне карактеристике садржаја грађе:

Књиге 1954-1977:
– записници 1954-1968, 3 књига
– деловодници 1961-1977, 9 књига

Списи 1953-1987.

Списи садрже: Акта о оснивању и регистратури, записнике збора радника, управног одбора, збора радне заједнице, разне уговоре, завршне рачуне, платне спискове, персонална документа.

Историјат стваралоца фонда:

Подаци о оснивању не постоје али на основу индиректних показатеља из обрађене грађе може се закључити да је почела а радом 1932. године.

За прве године после Другог светског рата не постоје никакви подаци о томе да ли и у ком облику је ова апотека радила.

Прва народна апотека у Шиду је основана одлуком НО Среза Шидског 21.6.1954. године, решењем број 1080/54. Истим решењем проглашена је установом са самосталним финансирањем. Исте 1954. године, у Шиду је основана и друга народна апотека – ова је апотека уствари откупљена из приватног власништва, од Мирковић Софије, удовице Мирковић Јована.

Као правно лице Народна апотека Шид је уписана код Привредног суда у Сремској Митровици 1973. године, под бројем 82/73, без унутрашњих јединица.

Прва народна апотека се налазила у улици Бориса Кидрича број 1.

Управни одбор апотеке је постављао и смењивао НО Среза Шид.

Предмет пословања: набавка, израда и испитивање лекова и средстава за лечење и заштиту људи, снабдевање становништва, здравствених, привредних и друштвених организација лековима и средствима за лечење. Затим, израда и стављање у промет лекова и средстава за лечење животиња, за личну хигијену људи и здравствено просвећивање.

Као правно лице Народна апотека има сва овлашћења и пуну одговорност у пословању.

30.9.1962. године, престала је са радом 2. Народна апотека у Шиду.

1968. године Народна апотека из Ердевика припојила се Народној апотеци у Шиду и од тада послује као њена радна јединица. Исте године, дакле 1968. шидска Народна апотека изградила је објекат и отворила апотеку у Моровићу, као и своју радну јединицу. Народна апотека Шид је била у блиској вези са Домом здравља „6. децембар" у Шиду. Радом је руководио Управни одбор, кога је смењивао и постављао СНО, а касније СО Шид.

Историјат архивског фонда:

Фонд је преузет 2001. године од Дома здравља из Шида.

Преузета грађа је непотпуна – недостају велики делови материјала. Физичко стање грађе је било незадовољавајуће. Списи су у знатној мери оштећени.

Степен сачуваности:

Списи су делимично сачувани.

Књиге су делимично сачуване.

ДОМОВИ ЗА СТАРА ЛИЦА

Ф. 1220 ГЕРОНТОЛОШКИ ЦЕНТАР „СРЕМ” – РУМА,
(1976-), 1976-1991.

Основни подаци о фонду

Количина архивске грађе: књ 9; к. 9; 1,40 м
Језик грађе: српски.
Степен сређености: сређен.
Информативна средства: сумарни инвентар са ширим подацима о фонду.

Основне карактеристике садржаја грађе:
Књиге 1976-1991:
– записници 1976-1990, 4 књ.
– деловодни протоколи 1976-1991, 5 књ.

Списи 1976-1991.

Списи садрже: статуте; правилнике; самоуправне споразуме; записнике са седница Радничког савета, Збора радника; уговоре о коришћење домског смештаја; уговоре о издржавању; програме рада; извештаје о раду; завршне рачуне; досијеа радника и др.

Историјат ствараоца фонда:

Основан је 1976. године као Дом за старе и пензионере „Срем” Рума. Оснивачи су били СИЗ-ови пензијског и инвалидског осигурања општина Инђија, Ириг, Пећинци, Сремска Митровица и Шид, затим СИЗ-ови за социјалну заштиту општина Беочин, Ириг, Инђија, Стара Пазова, Пећинци и Рума и Центар за социјални рад „Рума” у Руми. Уписан је у регистар код Окружног поривредног суда у Сремској Митровици под бројем Фи 269/76. Статутом из 1982. године дошло је до промене назива у Геронтолошки центар „Срем” Рума. Седиште је у Руми, улица Павловачка 126. Основна делатност је:

– збрињавање пензионера и других старих лица потпуно и трајно неспособнигх за рад, односно пружање овим лицима смештаја и исхране, здравствене неге, радне, културно-забавне и других активности,
– кућна нега и друга помоћ изнемоглим и старим лицима, односно пружање услуга у вези са исхраном, личном хигијеном и другим пословима у домаћинствима,
– дневни боравак пензионера и других одраслих лица, организовање помоћи у дневном збрињавању, друштвеној ихрани и коришћењу објеката за одмор,

– организовање рекреативних и других активности од значаја за подстицање и развој социјалне заштите и пружање других облика социјалне заштите.

Споредна делатност је: остале услуге смештаја, ресторани за услуживање, остале услуге исхране, берберско-фризерске, козметичарске и сличне услуге, чишћење, прање, пеглање рубља, постељине и одеће.

Имао је следеће службе: Служба здравствено-хигијенских услуга, Служба за друштвену исхрану, Служба заједничких послова и Служба за кућну негу и помоћ у кући. Зграда са стационаром изграђена је 1976. године, а 1986. године дограђен је спрат за стационар. Дом за пензионере учеснике НОР-а изграђен је 1988. године. Особље су чиниле медицинске сестре и неговатељице, а у случајевима када је штићеницима била потребна већа лекарска нега она је спровођена у сарадњи са Домом здравља у Руми.

Историјат фонда:

Фонд је преузет 12.3.2001. године од Геронтолошког центра из Руме.

Степен сачуваности:

Књиге су већим делом сачуване.

Списи су већим делом сачувани.

5. ПРИВРЕДА И БАНКАРСТВО

БАНКЕ

Ф. 546 „СИРМИЈУМ БАНКА” АД СРЕМСКА МИТРОВИЦА (1991-2005), 1991-2006.

Основни подаци о фонду

Количина архивске грађе: књ. 6 к. 21; 2,50 м
Језик грађе: српски.
Степен сређености: сређен.
Информативна средства: сумарни инвентар са ширим подацима о фонду.

Основне карактеристике садржаја грађе:

Књиге 1991-1997:
– деловодници 1991-1997, 5 књ.
– матичне књиге радника 1991-1993, 1 књ.

Списи 1991-2006.

Списи садрже: акта о оснивању банке, записници Оснивачког одбора, Скупштине банке, Управног одбора, Надзорног одбора, Збора радних људи, Кредитног одбора, Колегијума директора, решења о упису заложног права, списи у вези имовине банке, акције, извештаји о пословању хартије од вредности, кредити, уговори, завршни рачуни, брисовне дозволе, судски предмети, лични дохоци, М4 обрасци, уговори о раду, досијеа радника.

Историјат ствараоца фонда:

Банка је однована 10. октобра 1991. године, одлуком Скупштине оснивача, а са радом је почела половином новембра исте године.

Уписана је у судски регистар код Привредног суда у Сремској Митровици под бројем: Фи-733/91. Рег. уложак 1-1586, под називом Комерцијална банка „Сирмијум” ДД са седиштем у Сремској Митровици.

Банка је основана у статусу деоничарског друштва у складу са Законом о банкама и на основу дозволе за оснивање и рад Народне банке Југославије (Решење бр. 262/19. IX 1991. године)

Комерцијална банка „Сирмијум„ је тада прва самостална банка у региону Срема у статусу деоничарског друштва. Основали су је , поред ПИК „Сирмијум” ДД као иницијалног оснивача, преко 80, углавном мањих и средњих успешних предузећа, пословних асоцијација и банака и других финансијских институција.

Оснивачи Банке су предузећа свих својинских облика који обављају делатност производње, (примарне пољопривредне производње, прехрамбене индустрије, дрвно-прерађивачке индустрије, фармацеутске индустрије), унутрашње и спољне трговине, финансијских и других услуга.[19]

Општина Сремска Митровица је сходно Одлуци своје скупштине од 1. октобра 1991. године (Сл. Лист Општинеа Срема број 18) купила оснивачке деонице Комерцијалне банке „Сирмијум” ДД у вредности од 1 милион динара и тако је постала један од оснивача, односно деоничара банке, са свим правилима и обавезама утврђеним оснивачким актима банке.Банка је имала дозволу за рад Народне банке Југославије и обављала је све послове из делатности за коју је регистрована (депозирно кредитне послове са предузећима и грађанима, гаранцијске послове, девизно- валутне и мењачке послове, платни промет са иностранством, послове издавања и промета хартија од вредности, и друге банкарске и финансијске послове). Развила је своју пословну мрежу оснивањем филијала у Сремској Митровици, Београду и Новом Саду и проширила своју делатност оснивањем два предузећа за трговину и консултантске услуге.

Делатност банке обухвата следеће послове:

- депозитно пословање са предузећима и грађанима
- кредитно пословање са предузећима и грађанима
- издавање гаранција и других облика јемства
- пословање преко тржишта новца и капитала
- емитовање хартија од вредности и промет
- комисионе и посредничке банкарске и финансијске послове

1996. године „Сирмијум банка” АД десет највећих акционара банке били су:

1. ПИК „СИРМИЈУМ” Сремска Митровица
2. „СЛАВИЈАМЕД” – Београд
3. „РАН КОМЕРЦ” Ашања
4. „СРЕМСКА МЛЕКАРА” Сремска Митровица
5. „ШЕЋЕРАНА” Сремска Митровица

[19] Ф. 546, „СИРМИЈУМ БАНКА” АД СРЕМСКА МИТРОВИЦА (1991-2005); 1991-2005, ИЈ 7.

6. „ЖИТОПРОМЕТ” Сремска Митровица
7. „ЖИТОПРОМЕТ – БРАТСТВО” Сремска Митровица
8. „ДДОР ГФ „СРЕМ” Сремска Митровица – ЗОИЛ
9. КРЕДИТНА БАНКА БЕОГРАД
10. ПАНШУМЕПРОМЕТ” Сремска Митровица[20]

Током 1996. и 1997. године банка наилази на потешкоће у пословању, те због разних узрока не обезбеђује како девизну тако ни динарску делатност. Имајући у виду тежину и сложеност проблема, недостатак средстава и неликвидност, руководство је заузело став да банка не може да сама да разреши те проблеме, већ уз помоћ неке друге банке, која би је евентуално преузела и зато предлаже санацију. Међутим све активности на консолидацији банке остале су без повољних резултата, јер ни једна банка није била спремна да изврши припајање „Сирмијум Банке”.

Решењем Привредног суда у Сремској Митровици пословни број Л-4/99 од 21.6.1999. године над банком је отворен поступак ликвидације. [21]

Привредни суд у Сремској Митровици донео је 30.10.2000. године Решење којим се обуставља поступак ликвидације над банком. [22]

28.11.2000. године Привредни суд у Сремској Митровици отвара поступак стечаја над банком посл. бр. Ст-2353/2000 . [23]

26.12.2005. године стечајни управник, поднео је стечајном већу Суда Извештај о окончању послова у стечајном поступку над стечајним дужником и у истом навео да је решењем стечајног већа Суда од 15.8.2005. године утврђена дообна маса у износу од 14.000.000.00 динара која је извршена дана 12.12.2005. године. Сагласно решењу стечајног већа и закључка стечајног судије извршене су исплате трошкова стечајног поступка и поверилаца тако да је на дан 23.12.2005. године, стање на рачуну који се води код НБЈ износило 0.00 динара. Пошто су сви послови стечајног поступка окончани окончани, правоснажним решењем Трговинског суда у Сремској Митровициброј Ст-2353/2000, од 26.12.2005. године, закључен је поступак стечаја над стечајним дужником „СИРМИЈУМ БАНКА” АД СРЕМСКА МИТРОВИЦА. [24]

Историјат фонда:

Фонд је преузиман 2 пута. Први пут је преузет 25. фебруара 2002. године. Сређивање је вршено 2004. године. Други пут фонд је преузет 24.3.2006. године . Сређивање фонда вршено је током 2017. Након сређивања архивска грађа је

[20] Ф. 546, „СИРМИЈУМ БАНКА” АД СРЕМСКА МИТРОВИЦА (1991-2005); 1991-2005, ИЈ 8.
[21] Исто – Решење о отварању поступка ликвидације.
[22] Исто – Решење о обустављању поступка ликвидације.
[23] Исто – Решење о отварању стечаја.
[24] Исто – Решење о обустављању стечајног поступка.

спојена са већ сређеним делом фонда. Након сређивања фонд броји: 6 књига и 21 кутију архивске грађе. Укупно је остало 2,50 метра дужних архивске грађе.

Степен сачуваности:

Књиге су добро сачуване.
Списи су добро сачувани.

Ф. 1072 ВОЈВОЂАНСКА БАНКА АД НОВИ САД, ПОСЛОВНА ЈЕДИНИЦА РУМА (1957-1991) 1957-1991.

Основни подаци о фонду

Количина архивске грађе: књ. 9 к. 28; 4,40 м
Језик грађе: српски.
Степен сређености: сређен.
Информативна средства: сумарни инвентар са ширим подацима о фонду.

Основне карактеристике садржаја грађе:

Књиге 1957-1989:
– записници 1961-1978, 6 књ.
– деловодници 1978-1979, 1 књ.
– остале књиге 1957-1987, 2 књ.

Списи 1960-1991.

Списи садрже: нормативна акта, записнике Збора оснивача, Збора радника, Извршног одбора, комисија, основна средства, техничу документацију, планове и извештаје о пословању, уговоре, финансијске списе, завршне рачуне, М 4 обрасце, картоне личних доходака, платне спискове, досијеа радника.

Историјат ствараоца фонда:

Од 1.10.1957. године до 22.4.196. године творац фонда носио је назив Задружна штедионица Сремска Митровица, филијала Рума. Надаље, назив се мењао на следећи начин:
– од 23.04.1961 до 16.04.1961. називао се Комунална банка Сремска Митровица, филијала Рума
– од 17.04.1966 до 08.02.1967. године творац фонда називао се Сремска банка Сремска Митровица, пословна јединица Рума
– од 09.02.1967 до 23.02.1971. називао се Сремска банка Сремска Митровица, пословна јединица Рума

– од 24.02.1971. године творац фонда називао се Сремска банка Сремска Митровица, филијала Рума
– од 29.03. 1973 до 08.01.1974. године творац фонда носи назив Војвођанска банка Нови Сад, филијала Рума.[25]

Приликом сређивања фонда утврђено је да је назив банке, судећи по печатима, све до 1977. године био Војвођанска банка, Нови Сад, Филијала Рума; У 1978. години Војвођанска банка Нови Сад - Основна банка Срема - Пословна јединица Рума а у 1979. години Основна банка Срема - Самоуправна јединица Рума. Овај назив остао је све до оснивања Војвођанске банке као акционарског друштва. Крајем 1989. и почетком 1990. године банка добија назив Војвођанска банка а.д Нови Сад - Пословна јединица Рума. [26]

Историјат фонда:

Архивски фонд преузет је у архив 26.5.2003. године Примопредајним записником бр 02-246 . Регистратурско сређивање извршено је 2005. године при чему је излучено 5, 60 дужних метара безвредног регистратурског материјала.

Степен сачуваности:

Књиге су добро сачуване.
Списи су добро сачувани.

ОСИГУРАВАЈУЋИ ЗАВОДИ

Ф.1179 ОСИГУРАВАЈУЋИ ЗАВОД „ВОЈВОДИНА” ФИЛИЈАЛА „СРЕМСКА МИТРОВИЦА” – СРЕМСКА МИТРОВИЦА,
(1961-), 1956-1991,

Основни подаци о фонду
Количина архивске грађе: књ. 52; к. 10; 2,50 м
Језик грађе: српски.
Степен сређености: сређен.
Информативна средства: сумарни инвентар са ширим подацима о фонду.

Основне карактеристике садржаја грађе:
Књиге 1956-1991:

[25] Подаци о историјату стваралоца архивског фонда прибављени су из Одељења за надзор над архивском грађом и регистратурским материјалом на терену, Историјског архива „Срем”.

[26] Докумантација са подацима о структурним и другим променама у банци налази се у инвентарној јединици, односно кутији бр. 10 овог архивског фонда.

– записници 1976-1977, 3 књ.
– деловодни протоколи 1956-1991, 49 књ.

Списи 1956-1991.

Списи садрже: записнике са седница Скупштине, Савета, Извршног одбора, Радничког савета, Управног одбора, Збора радника, Већа осигураника и разних комисија; планове и програме рада; извештаје о раду; уговоре о купорподаји и коришћењу станова и др.

Историјат ствараоца фонда:

На основу Закона о Осигуравајућим заводима и Заједницама осигурања који је донет јула месеца 1961. године, дата је могућност да свака општина може оснивати Осигуравајући завод или више општина један завод, такође је предвиђено да НОС-а може основати један Завод за све општине, уз њихову сагласност.

На подручју нашег среза у 1961. години постојале су две филијале ДОЗ-а са истим надлежностима. Филијала у Сремској Митровици са подручјем седам општина и филијала ДОЗ-а Стара Пазова са три општине.

У новоствореним условима требало је остати на таквој организацији завода која би се поклапала са ранијим филијалама тј. донета је одлука уз сагласност бивше филијале ДОЗ-а прерасту у самосталне осигуравајуће заводе.

Дана 27. новембра 1961. године НОО-е Сремска Митровица под бројем 01-14348/1-61 уз сагласност осталих шест општина донео је ОДЛУКУ О ОСНИВАЊУ ЗАВОДА за подручје општина: Сремска Митровица, Мачванска Митровица, Кузмин, Шид, Рума и Платичево.

Осигуравајући завод Сремска Митровица почео је са радом као самостална привредна организација од 01. јануара 1962. године.

На почетку године у Заводу је било запослено 36 радника, од тога је било 31 интерни службеник, 3 радника-техничко особље и 2 заступника-службеника.

На терену по местима у хонорарном радном односу било је 54. повереника који су радили искључиво по учинку и за тај учинак добијали награду у виду провизије.Већ у августу 1961. године био је изабран у колективу привремени Савет радног колектива као први орган радничког самоуправљања. У децембру 1961. године изабран је нов Савет радног колектива који и данас врши своју функцију у законом предвиђеним надлежностима.У јануару 1962. године изабрана је прва Скупштина Осигуравајућег завода.

У Скупштину је изабрано 45 чланова и 2 представника Завода по положају.

Према упутствима за избор чланова Скупштине заступљене су све привредне гране.

На заседању прве Скупштине изабран је Управни одбор од 12 чланова.

У току године одржано је 4 седнице на којима су претресана текућа питања из рада Завода и спровођене одлуке Скупштине.

Организација Завода се састоји из служби и референта.

На челу службе налази се шеф службе, укупно има 6 служби и то: служба лица, стоке, усева, плана и статистике, рачуноводства.

На челу рефераде налази се референт. Рефераде су распоређене углавном по гранама осигурања и то:Осигурање живота, несрећних случајева, моторних возила, транспорта и индустрије.

Извршни одбор завода имао је 13 чланова, од којих су 12 изабрани од стране Скупштине Завода, а док је 1 члан по положају и то директор Завода.Савет радне заједнице има 15 чланова од којих 8 изабраних на једну а 7 на две године.

На основу извештаја о пословању за 1969. годину може се констатовати да долази до промене назива Осигуравајућег завода „Сремска Митровица" у Осигуравајући завод „Војводина" Нови Сад-пословна јединица филијала у Сремској Митровици.

Филијала је пословна јединица Завода „Војводина" у Новом Саду, који је регистрован код Окружног привредног суда у Новом Саду под бројем Ф-1288/67 дана 31. децембра 1967. године.

Предмет пословања Филијале је осигурање имовине и лица.

Уместо раније две постојеће Заједнице осигурања ЗОИЛ „Војводина" и ЗОИЛ „Нови Сад", осигурање у Војводини почев од 01. јануара 1982. године организовано је као јединствено у Сложеној заједници осигурања и реосигурања „Војводине" са 9 ЗОИЛ-а, од којих је један ЗОИЛ „Срем" у чијем саставу се налази и наша пословна јединица – филијала „Сремска Митровица" у Сремској Митровици.

Оваквом организацијом обезбеђени су услови за функционисање система осигурања имовине радних организација, радних људи и грађана, с једне стране и располагање средствима са друге стране и утицај свих стваралаца дохотка на његову крајњу потрошњу уз потпун увид контроле наменског и рационалног трошења средстава.

Током 1990. године долази до организационих промена тако да ЗОИЛ „Срем" Сремска Митровица добија нови назив Главна филијала „Срем" Сремска Митровица ДДОР-а „Нови Сад" Нови Сад, а затим мења назив у ДДОР „Нови Сад" АД Главна филијала „Срем" Сремска Митровица.

Историјат фонда:

Фонд је преузет 10.11.2000. године од ДДОР „Нови Сад" АД Главна филијала „Срем" из Сремске Митровице.

Степен сачуваности:

Књиге су већим делом сачуване.

Списи су већим делом сачувани.

Ф. 1138 ЗОИЛ „СРЕМ” ФИЛИЈАЛА РУМА – РУМА,
(1962-1990), 1962-1990.

Основни подаци о фонду

Количина архивске грађе: књ. 31; к. 19; 3,50 м
Језик грађе: српски.
Сређен.
Информативна средства: сумарни инвентар са ширим подацима о фонду.

Основне карактеристике садржаја грађе:

Књиге 1962-1990:
– деловодни протоколи 1962-1990, 20 књ.
– регистри 1962-1983, 11 књ .

Списи 1962-1990.

Списи садрже: записнике са седница Скупштине, Радничког савета, Збора радника; нормативна акта; извештаје о раду; финансијску документацију; завршне рачуне; пописне листе основних средстава; платне спискове; картоне личних доходака, досијеа радника и др.

Истроријат ствараоца фонда:

На основу Закона о осигуравајућим заводима и заједницама осигурања који је донет у јулу 1961. године на подручју среза Сремска Митровица, где су постојале две филијале ДОЗ-а у Сремској Митровици (са подручја на седам општина) и у Старој Пазови (са подручја на три општине), бивше филијале ДОЗ-а су прерасле у самосталне осигуравајуће заводе. Дана 27.11.1961. године НОО Сремска Митровица донео је решење бр. 01.14348/1-61 о оснивању Завода за подручје општина Сремска Митровица, Мачванска Митровица, Кузмин, Шид, Рума и Платичево.

Осигуравајући завод Сремска Митровица почео је са радом као самостална привредна организација од 1.1.1962. године.[27]

До промене назива у Осигуравајући завод „Војводина” Нови Сад - пословна јединица филијала Сремска Митровица - филијала је била пословна јединица Завода „Војводина” који је регистрован код Окружног привредног суда у Новом Саду под бројем Ф. 1288/67 од 31.12.1967. Предмет пословања филијале било је осигурање имовине и лица. [28]

[27] Ф.1179 Осигуравајући завод „Војводина” филијала „Сремска Митровица” Сремска Митровица Досије Фонда, Белешка о фонду, кошуљица 5.
[28] Исто.

Пословна јединица филијала „Рума" Рума образована је Самоуправним споразумом о оснивању Заједнице и осигурања имовине и лица „Војводина" Нови Сад, који је проглашен 13.10.1975. године, односно Самоуправним споразумом о оснивању Заједнице осигурања имовине и лица „Војводина" Нови Сад који је у пречишћеном тексту проглашен 30.5.1977. године [29]

Усклађујући своје пословање са Уставом и законима ОЗ „Војводина" је конституисана у Заједницу имовине и лица „Војводина" Нови Сад и образовала заједнице ризика и пословне јединице - филијале. Уписана је у регистар Окружног привредног суда у Новом Саду 30.12.1977. године. За подручје Срема формирана је Заједница осигурања „Срем" са седиштем у Сремској Митровици у чијем саставу је пословало 5 филијала: Сремска Митровица, Рума, Стара Пазова, Инђија и Шид. Филијала у Руми као самостална пословна јединица основана је 30.5.1977. године, а конституисана је од досадашње експозитуре у саставу филијале Сремска Митровица. У оквиру заједнице осигурања постојало је 5 Заједница ризика: пољопривреде, имовине, моторних возила, транспорта, кредита и осигурања лица. Пословна јединица Рума покривала је подручје општина Рума и Ириг. [30] Филијала послује са трећим лицима под фирмом Заједница осигурања и под својим називом, када се ради о пословима који се не односе на односе одређене заједницом ризика. Филијала послује унутар заједнице осигурања под својим називом. Седиште филијале је Рума, Железничка улица број 13.[31]

Предмет пословања - делатност филијале је:

- непосредна примена услова осигурања и тарифа премија
- закључивање и извршавање уговора о осигурању
- ликвидација штета и других обавеза по основу осигурања
- преузимање и спровођење репресивних мера
- остваривање регресних захтева
- заступање у споровима из односа осигурања и у другим правним односима и пословима
- вођење књиговодствене документације.

Послове из предмета делатности филијала обавља у оквиру овлашћења и у име и за рачун заједнице осигурања односно заједница ризика у заједници осигурања.

Од оснивања филијала је прошла кроз више организационих фаза. Тако је 31.12.1981. године извршена трансформација војвођанског осигурања, па је на подручју Срема формиран ЗОИЛ „Срем" са седиштем у Сремској Митровици

[29] Ф. 1138 Зоил „Срем" Филијала „Рума" Рума, Статут заједнице осигурања имовине и лица „Војводина" Нови Сад, Пословне јединице Филијале „Рума" Рума, ИЈ 35.

[30] Водич кроз архивске фондове историјског архива „Срем", стр. 14.

[31] Ф. 1138 Зоил „Срем" Филијала „Рума" Рума, Статут заједнице осигурања имовине и лица „Војводина" Нови Сад, Пословне јединице Филијале „Рума" Рума, ИЈ 35.

у чијем саставу је било 5 филијала са седиштем у Сремској Митровици, Руми, Старој Пазови, Инђији и Шиду. Пословна јединица филијала Рума покривала је подручје општине Рума и Ириг. У филијали су праћена кретања техничких резултата по врстама и групама осигурања и по заједницама ризика у Заједници осигурања, предузимане су потребне мере у случајевима кад средства техничке премије нису довољна за подмирење штета и других обавеза по основу осигурања, анализираниц су узроци који су проузроковали штете и предузимане су мере за њихово отклањање.

Филијала је 1.1.1985. године трансформисана у ЗОИЛ на основу одлуке Скупштине филијале од 27.7.1984. године.[32] На основу поменуте одлуке Извршни одбор је у току 1985. године донео нормативна акта неопходна за формирање ЗОИЛ-а „Срем” Филијала Рума у Руми. У оквиру филијале постојала је Радна заједница која је обављала административно стручне послове од заједничког интереса за осигуранике са овог подручја.

Током 1990. године долази до организованих промена, тако да ЗОИЛ „Срем” добија нови назив Главна филијала „Срем” Сремска Митровица ДДОР-а „Нови Сад” Нови Сад, а потом мења назив у ДДОР „Нови Сад” АД Главна Филијала „Срем” Сремска Митровица.[33]

Историјат фонда:

Фонд је преузиман 2 пута. Први пут 1.3.1995. године под бројем 300. од ДДОР „Нови Сад” Главна Филијала „Рума” Рума. Регистратурско сређивање је извршено током 1998. године. Други пут фонд је преузиман 25.12.2007. године, под бројем 2350, такође од ДДОР-а „Нови Сад” Главна Филијала „Рума” Рума. Примопредаја архивске грађе која је накнадно пронађена је извршена ради комплетирања фонда који је већ сређен од 1998. године. Архивску грађу и регистратурски материјал чине: деловодници, регистри штете, Записници Скупштине, Записници Радничког савета, Записници збора радних људи, нормативна акта, самоуправни споразуми, планови, извештаји по пословању, редовна акта, уговори, решења, финансијска документација, платни спискови, картони личног дохотка и персонална досијеа радника. Регистратурско сређивање и комплетирање овог фонда извршено је током 2012. године. Укупно је остало 3,5 метара дужних архивске грађе, а излучено 7,5 метара дужних безвредног регистратурског материјала.

Степен сачуваности:

Књиге су делимично сачуване.

Списи су делимично сачувани.

---

[32] Водич кроз архивске фондове историјског архива „Срем”, стр. 14.

[33] Ф.1179, Осигуравајући завод „Војводина” Филијала „Сремска Митровица” Сремска Митровица Досије Фонда, Белешка о фонду, кошуљица 5

6. ПРИВРЕДНА ПРЕДУЗЕЋА

ИНДУСТРИЈСКА И ПРИВРЕДНА ПРЕДУЗЕЋА

Ф. 950 ДРУШТВЕНО ПРЕДУЗЕЋЕ „МИЛАН СТЕПАНОВИЋ – МАТРОЗ” СРЕМСКА МИТРОВИЦА, (1956-1992), 1956-2003

Основни подаци о фонду

Количина архивске грађе: књ. 717; к.160; 52,00 м
Језик грађе: српски.
Степен сређености: сређен.
Информативна средства: сумарни инвентар и историјска белешка о фонду.

Основне карактеристике садржаја грађе:

Књиге 1961-2003:
- записници 1969-1992, 13 књига
- деловодници 1961-1991, 123 књиге
- нормативи 1982-1989, 5 књига
- регистри матичних књига, 32 књиге
- матичне књиге радника, 1961-2003, 5 књига
- М-4 обрасци 10 књига 1966-1977
- картони личног дохотка, 1970-1988, 343 књиге
- обрачуни зараде – платни спискови 1988-1991, 49 књига
- завршни рачуни, 1981-1989, 61 књига
- завршни рачуни и деобни биланс, 1961-1980, 70 књига
- фабрички билтен, 1980-1987, 6 књига

Списи 1956-1992.

Списи садрже: регистрације, нормативна акта, записнике, редовну преписку, персоналне списе, производно финансијске планове и програме, техничку документацију, месечне билтене.

Историјат ствараоца фонда:

Један од најзначајнијих и највећих привредних субјеката, не само у Сремској Митровици, већ и Сремском округу, Фабрика целулозе и папира „Милан Степановић- Матроз”, настала је као Предузеће у изградњи 31. Јула 1956. го-

дине, решењем Народног одбора среза Сремска Митровица, број 15054/56,[34] што је уписано у регистар Окружног привредног суда у Новом Саду на страни 125, свеска IX под бројем Фи – бр. 253-000. Назив је био Фабрика целулозе и папира „Милан Степановић – Матроз”, Сремска Митровица, са потпуном одговорношћу. [35]

У изградњи фабрике која је почела 1960. године, учествовало је 31 југословенско предузеће, а укупно је ангажовано 139 фирми из девет земаља. Њеном изградњом започета је индустрализација читавог региона. 1963. године покренута је пробна производња. Фабрика је изграђена домаћим и иностраним кредитима, а са производњом је започела без обртних средстава. За већину производа није имала предвиђена складишта готове робе, а за неке производе је имала складиште за 3-4 дана производње.

Предмет пословања фабрике чиниле су следеће делатности:

- производња сулфатне целулозе
- производња папира
- производња хлора и натријум хидроксида
- производња дрвењаче
- производња ел. енергије и паре
- механичка прерада дрвета
- одржавање и ремонт уређаја, машина и других направа, израда резервних и других делова, вршење услуге машинске радоонице како за сопствене, тако и за потребе других предузећа
- превоз радника на рад и са рада
- превоз робе и сировина железничког и друмског речног саобраћаја
- пројектовање за област регистроване делатности
- вршење здравственог рада

Оно што ову фабрику издваја од сличних у Европи, у том периоду, била је производња целулозе по сулфатном поступку од меких лишћара.
Као Радна организација Фабрика целулозе и папира „Милан Степановић – Матроз” уписана је код Окружног привредног суда у Сремској Митровици под Фи-бр. 763-73.[36]

Половином седамдесетих година почело се са изградњом нове фабрике и модернизацијом изграђених капацитета.

14.9.1976. године положен је камен темељац за нову фабрику. У изградњи је учествовало 19 иностраних и око 40 домаћих фирми. Постројења су пуштена у рад септембра 1979. године.

---

[34] Ф. 172, Народни одбор среза Сремска Митровица, Решење о оснивању Предузећа за производњу целулозе и папира у Сремској Митровици - у изградњи.

[35] Ф. 950, Друштвено предузеће „Милан Степановић – Матроз” Сремска Митровица**,** Регистрације и Трансформације, ИЈ 717.

[36] Ф. 950, Друштвено предузеће „Милан Степановић- Матроз”, Сремска Митровица, Регистрације и Трансформације ИЈ. 717.

Захваљујући тој инвестицији, која је у то време била највећа, не само у Војводини, већ и у читавој земљи, могућности за производњу целулозе у односу на дотадашњи капацитет су утростручене.

На површини од 60 хектара, од чега је 27 хектара било под објектима, са више од 2400 запослених, био је то највећи и најзначајнији радни колектив у сремскомитровачкој општини и читавом региону.

1978. Фабрика је уписана у регистар организација удруженог рада код Основног суда удруженог рада у Сремској Митровици као: Радна организација Фабрика целулозе и папира „Милан Степановић – Матроз" са неограниченом одговорношћу основних организација удруженог рада, под Фи- бр. 1295/78.[37]

Истовремено су уписане и основне организације удруженог рада од којих је из састава Фабрике брисањем делатности производње термоелектричне енергије, брисана и једна основна организација удруженог рада (ООУР Енергана).

1984. године „Матроз" је са својом производњом спадао у ред највећих произвођача целулозе од меких лишћара у Југославији. Целулозу и папир „Матроз" је пласирао на домаће и европско тржиште. Извозио је робу у Мађарску, Италију, Аустрију, а повремено и у друге земље Европе и Блиског Истока. Ова фабрика је била једини домаћи произвођач рото хартије и била је у стању да у потпуности задовољи потребе домаћих новинских кућа том врстом папира. Модерно опремљена штампарија у саставу „Матроза" производила је школски прибор, канцеларијски материјал и обрасце и била је у могућности да пружи све врсте графичких услуга. Поред тога, захваљујући савременим техничким и технолошким средствима и високостручним кадровима, „Матроз" је пружао и машинске и електро и друге врсте услуга.

Брига о запосленима и унапређење друштвеног стандарда, била је битна одредница развојне и укупне пословне политике. О томе сведочи више од 500 стамбених јединица изграђених за његове раднике, кредити додељени за индивидуалну стамбену изградњу и побољшање услова становања.

1989. године, Решењем Основног суда удруженог рада Сремска Митровица, Фи-бр 251/84 брисана је из регистра Радна организација Фабрика целулозе и папира „Милан Степановић – Матроз" са неограниченом одговорношћу основних организација удруженог рада, услед промена у организовању, након којих се организује ново суштински исто предузеће Фабрика целулозе и папира „Милан Степановић – Матроз" п.о. Сремска Митровица.

1991. године послује као предузеће са средствима у друштвеној својини Друштвено предузеће „Милан Степановић – Матроз" , Сремска Митровица.

Одлуком Радничког савета Д.П. „Матроз", на седници одржаној дана 8.11.1991. започета је власничка трансформација друштвене својине у мешовиту, односно Друштвеног предузећа у Деоничарско друштво у мешовитој својини. [38]

[37] Исто.
[38] Исто.

Решењем Привредног суда у Сремској Митровици Фи-230/92 од 5.3.1992. у поступку трансформације настало је предузеће Фабрика целулозе и папира „Милан Степановић - Матроз” Деоничко друштво у мешовитој својини Сремска Митровица. [39]

Историјат фонда:

Фонд је преузиман 3 пута. Први пут је преузиман 28.6.1993. године под бројем 02/238. Регистратурко сређивање и излучивање је извршено исте године. Други пут је фонд преузиман 13.10.2000. године под бројем 02/252, а сређивање је вршено 2001. Последњи пут је фонд преузет 9.5.2012. године од имаоца Предузеће за рециклажу металних отпадака „ISTEP” d.o.o. Београд у Сремској Митровици о чему постоји записник бр. 02/192. Фонд је преузет под називом ЈП за производњу целулозе и папира „Милан Степановић-Матроз” АД у стечају, а обухвата период 1959-2007. Регистратурско сређивање грађе која је преузета 2012. године извршено је током 2013/14. године. Током регистратурског сређивања део архивске грађе издвојен је из *ЈП за производњу целулозе и папира „Милан Степановић-Матроз” АД у стечају* и спојен са већ постојећим фондом који се налази у архиву. Због немогућности да се подели књига која обухвата период 1965-2003, померене су граничне године фонда до 2003. Након спајања фонд Друштвено предузеће „Милан Степановић – Матроз”, Сремска Митровица (1956-1992); 1956-2003. броји: 717 књига и 160 кутија архивске грађе. Укупно је остало 52 метра дужна архивске грађе.

Степен сачуваности:

Списи су делимично сачувани.
Књиге су делимично сачуване.

Ф. 1404 ЈАВНО ПРЕДУЗЕЋЕ „МИЛАН СТЕПАНОВИЋ – МАТРОЗ” СРЕМСКА МИТРОВИЦА, (1992-2014), 1992-2014

Основни подаци о фонду

Количина архивске грађе: књ. 252; к.540; 66,50 м
Језик грађе: српски.
Степен сређености: сређен.
Информативна средства: сумарни инвентар и историјска белешка о фонду.

[39] Исто, Програми преструктуирања, ИЈ 783.

Основне карактеристике садржаја грађе:

Књиге 1992-2014:
- записници 1992, 2 књиге
- деловодници 1992-2009, 21 књига
- нормативи 1992-1995, 3 књиге
- регистри матичних, 2 књиге
- обрачуни зараде, 1992-2002, 215 књига
- обуставе кредити 2002, 4 књиге
- завршни рачуни, 1997-2001, 2 књиге
- процена вредности друштвеног капитала, 1994 , 1 књига

Списи: 1992-2009.

Списи садрже: Нормативна акта, регистрације, записнике, редовну преписку, реструктуирање, персоналне списе, списи везани за приватизацију, пријаве потраживања, трошковнике стечајног управника, откуп станова, судске спорове, докуп радног стажа, платне спискове, планове и извештаје, уговоре о купопродаји локала и записнике са лицитација, уговоре о преносу основних средстава, уговоре са банкама о орочавању средстава и остало, М-4 обрасце, МУН обрасце, персоналну документацију радника, пореске пријаве, извештаје пописне комисије, брисовне дозволе са пратећом документацијом, спискове радника, и другу документацију о радном стажу осигураника, лист радника „Матроз”, месечне билтене и досијеа радника .

Историјат стваоца фонда: Одлуком Радничког савета ДП „Матроз”, на седници одржаној дана 8.11.1991. започета је власничка трансформација друштвене својине у мешовиту, односно Друштвеног предузећа у Деоничарско друштво у мешовитој својини. [40]

Решењем Привредног суда у Сремској Митровици Фи-230/92 од 5.3.1992. у поступку трансформације настало је предузеће Фабрика целулозе и папира „Милан Степановић - Матроз” Деоничко друштво у мешовитој својини Сремска Митровица. [41]

Друштво послује као правно лице, а организовано је на неодређено време. Предмет пословања Друштва је обављање следећих делатности:
- основна делатност
- производња целулозе и папира
- производња хемикалија (натријум-хидроксида, течног хлора, и пара ЛУКО)

[40] Ф. 950, Друштвено предузеће „Милан Степановић- Матроз”, Сремска Митровица. Регистрације и Трансформације ИЈ. 717.

[41] Исто, Програми реструктуирања, ИЈ 783.

- основном делатношћу из првог става сматра се производња сулфатне биљне целулозе, обе врсте целулозе се производе као сушена, одводњавање 40% и као целулозе у суспензији
- производња папира и полицелулозе (дрвењаче)
- припрема целулозе за производњу целулозе и папира, механичка прерада дрвета за производњу, ускладишћавање дрвета, одржавање постројења и средстава за механичку обраду дрвета и манипулацију дрвета
- припрема воде, пречишћавање и одвођење отпадних вода
- инжењеринг – послови развоја (израда инвестиционих програма и инвестиционо – техничке документације, надзор над изградњом инвестиционих и других објеката, истраживање, контрола квалитета производња готових производа и сировина), пројектовање и сродно техничке услуге, истраживачко развојни рад, пословне услуге)
- правне и друге услуге
- књиговотствене услуге
- услуге обраде података
- послови посредовања у промету роба и услуга
- издара и дорада готових производа
- превоз путника у друмском саобраћају (превоз путника и пртљага у локалном и међумесном друмском саобраћају)
- превоз робе у друмском саобраћају
- одржавање и поправка друмских моторних возила
- превоз робе и транспортно комерцијални послови
- градња, поправка и одржавање колосека
- производња дрвене амбалаже и др.

Фабрика целулозе и папира „Матроз” деоничко друштво из Сремске Митровице је једини произвођач бељене лишћарске целулозе и рото папира и највећи произвођач финих папира у Југославији. До увођења санкција „Матроз” је годишње извозио у земље конвертибилног подручја око 40.000.000 америчких долара годишње.

Одлуком Владе Републике Србије бр. 005-2516/15-1 од 8.6.1994. године Фабрика „Матроз” обавља делатност од јавног интереса и од посебног је значаја за Републику Србију јер је једини произвођач рото папира у Републици Србији и тај производ користе сва новинско издавачка и друга предузећа у области информисања, а која обављају делатност од јавног интереса.[42]

Решењем Привредног суда у Сремској Митровици број Фи-711/94 од 21.6.1994. године Фабрика целулозе и папира „Матроз” Деоничко друштво трансформисало се у Јавно предузеће за производњу целулозе и папира „Милан Степановић – Матроз” ДД са посебном одговорношћу.

[42] Ф. 1404, ЈП „Милан Степановић- Матроз” АД Сремска Митровица, Редовни списи ИЈ. 258.

Ова врста производње високо је зависна од увоза сировина, хемикалија, опреме, резервних делова, и енергената. Због тога је у периоду трајања санкција коришћере расположивих капацитета било на веома ниском нивоу, а нису биле ретке ни појаве застоја, па и дужих прекида у раду.

Од претварања „Матроз"-а у Јавно предузеће, пословање је било све до половине 1999. врло неуредно (без економије, производња спорадична, огромни губици, драстичан раст обавеза, мале зараде, ремонти нису рађени). 12.12.1997. године Влада Републике Србије увела је је привремене мере у предузеће због нередовне производње и штрајкова запослених.

Од 13. августа 2002. године предузеће је у реструктуирању.

Био је то још један неуспешан покушај да се сачува фирма формалним правним трансформацијама без улажења у суштину проблема са којима се фабрика суочавала.

У 2002. години остварени обим производње је мањи и од планираног и од оствареног у 2001. години. Основни разлози за смањење производних резултата су недостатак дрвета за производњу целулозе и слаб пласман папира на тржишту. Продајне цене су се кретале у границама планираних, али смањен физички обим производње и раст трошкова по јединици производа, учинили су да цене коштања надмаше продајне. На остварену губитак највише су утицали пробој нормативних утрошака, а нарочито енергената, због честих застоја и рада по систему „стани-крени", финансијски расходи, тј. камате, негативне курсне разлике и отписи дугорочних финансијских пласмана. [43]

У последњој фази постојања, фабрика је претворена у Јавно предузеће за производњу целулозе и папира „Милан Степановић – Матроз" А.Д. Сремска Митровица и у том својству је дочекала процес приватизације.

Стечајни поступак над овим предузећем је отворен 23.8.2007. /Ст-12/2007/. код трговинског суда у Сремској Митровици. [44]

Обустављен је 1.4.2010. године СТ-16/2010. године када се наставља поступак над стечајном масом. Стечајни поступак је окончан 24.11.2014. године. [45]

После седам неуспешних покушаја продаје купила ју је из стечаја фирма „Industrikum" са намером да ту заснује производњу из рециклираног алуминијума. Данас је комплекс „Матроз" напуштен и делимично порушени индустријски погон који власници желе да претворе у индустријски парк. Симбол индустријског развоја Сремске Митровице је тако нестао, а документација о његовој историји чува се у нашем архиву.[46]

---

[43] Ф. 1404, ЈП „Милан Степановић- Матроз" АД Сремска Митровица, Завршни рачун за 2002. ИЈ 299.

[44] Ф. 1404, ЈП „Милан Степановић- Матроз" АД Сремска Митровица, Регистрације, Решење о покретању стечајног поступка, ИЈ 255.

[45] Исто, Решење о обустављању стечајног поступка, ИЈ 255.

[46] Матроз, Књига I (документа о друштвеној интеракцији локалног привредног гиганта у оериоду социјалистичког самоуправљања), Ненад Лемајић , Историјски архив „Срем" Сремска Митровица, Серија грађа , књига 4.

Историјат фонда:

Фонд је преузиман 2 пута. Први пут је преузет 9.5.2012. године од имаоца Предузеће за рециклажу металних отпадака „ISTEP” d.o.o. Београд у Сремској Митровици о чему постоји записник бр. 02/192. Фонд је преузет под називом ЈП за производњу целулозе и папира „Милан Степановић-Матроз” АД у стечају, а обухвата период 1959-2007. Регистратурско сређивање грађе која је преузета 2012. године извршено је током 2013/14. године. Током регистратурског сређивања део архивске грађе издвојен је из *ЈП за производњу целулозе и папира „Милан Степановић-Матроз” АД у стечају* и спојен са већ постојећим фондом који се налази у архиву Друштвено предузеће „Милан Степановић – Матроз”. Други пут фонд је преузет након закључења стечајног поступка 3.3.2015. о чему постоји записник о преузимању бр. 02-171. Сређивање је извршено 2016. године.

Након сређивања фонд ЈП „Милан Степановић – Матроз” АД Сремска Митровица (1992-2007); 1992-2014 броји: 252 књига и 540 кутија архивске грађе. Укупно је остало 66,6 метра дужних архивске грађе.

Степен сачуваности:

Списи су делимично сачувани.
Књиге су делимично сачуване.

Ф. 62 МАШИНСКО-БРОДАРСКА РАДИОНИЦА УПРАВЕ ПОМОРСТВА И РЕЧНОГ САОБРАЋАЈА ПОДРИНСКА (МАЧВАНСКА) МИТРОВИЦА , (1919 -1944), 1921-1944.

Основни подаци о фонду

Количина архивске грађе: књ. 16; к. 3; 0,60 м
Језик грађе: српски.
Степен сређености: сређен
Информативна средства: сумарни инвентар са ширим подацима о фонду.

Основне карактеристике садржаја грађе:

Књиге 1921-1944:
- деловодни протоколи 1940 , 1 књ.
- матичне књиге радника 1921-1944, 4 књ.
- радионички дневници 1926-1940, 10 књ.
- регистар поруџбина 1937-1940 1 књ.

Списи 1930-1944.

Списи садрже: редовну (општу) архиву, исплатне листе, месечне извештаје о раду радионице, радничке листове – радне налоге и техничку документацију.

Историјат ствараоца фонда:

После ратних операција током Првог светског рата на просторима Срема и Мачве, у реци Сави остало је мноштво потопљених пловила које је, у циљу омогућавања нормалног речног саобраћаја требало уклонити. У том смислу Хидротехнички одељак[47] у Сремској Митровици почео је 1919. године са вађењем потопљених објеката који су потом оправљани у новооснованој *Радионици за израду чамаца и оправку скела и дрварица.* Поменута радионица биће 1922. године пресељена на десну обалу реке Саве у зграду старе царинарнице и житног магацина у Мачванској Митровици.

Велики обим посла захтевао је повећање броја запослених тако да је од почетних десетак радника већ током 1925. године на поправци пловних објеката, изградњи багера, елеватора и сенкера радило 152 радника. Од 1925. године радионица је проширена, технички унапређена и њен званични назив био је *Радионица за оправку пловних објеката у Подринској Митровици.*

Надзор над њеним радом преузела је *Управа поморства и речног саобраћаја са седиштем у Београду* при надлежном министарству Краљевине Југославије која је и била најзначајнији поручилац послова.[48] Током 1927. године у оквиру Радионице постоје *машинско-браварска, бродоковачка* и *тесарска радионица.*

Глобална економска криза тридесетих година XX века одразила се на рад Радионице у смислу смањеног обима посла и отпуштања великог броја запослених. Крајем 1933. године на овим пословима радило је свега 46 радника а зараде су биле минималне. Делатност радионице проширена је од 1930. године и на послове израде лима и профилисаног гвожђа, оплата од лима, капија од лима, прозора од гвожђа, разних носача....

Од 1931. године Радионица мења назив у *Машинско-бродарска радионица Управе поморства и речног саобраћаја Краљевине Југославије у Подринској Митровици* да би од 1934. године званични назив био *Машинско-бродарска радионица – Управе поморства и речног саобраћаја Краљевине Југославије.* Почетком 1939. године почела је градња пловних објеката за војску а током наредних година радно ангажовање запослених проширило се на многобројне послове металско-грађевинског комплекса широм државе.

---

[47] Хидротехнички одељак формиран је у Митровици аустроугарског периода током XIX века са циљем регулације водотокова Саве, босута и других река. Изузев хидрозаштитних радова у његовој надлежности било је и одржавање пловних објеката и багера.

[48] Сачувана архивска грађа сведочи о чињеници да је у међуратном периоду и касније већина послова реализовцана као поруџбина надлежне Управе задужене за речни саобраћај.

Након Шестоаприлског рата и капитулације Југославије у априлу 1941. године Радионица је на кратко прекинула рад да би потом, као и већина југословенских бродарских и машинобродарских предузећа, потпала под немачку комесарску управу. Радионица из Мачванске Митровице пресељена је почетком 1942. године у Вишњицу крај Београда и стављена под надлежност немачке комесарске управе у Београду након што су окупациуоне власти 12. маја 1941. године издале Наредбу о обнови рада, при чему су у већим предузећима постављени окупациони комесари.

На нову локацију у Вишњици преселио се и знатан број запослених из Мачванске Митровице. Неки од њих прикључивали су се партизанским јединицама односећи део алата а они који су остали морали су имати посебне дозволе немачких власти чак и за улазак у круг предузећа. Од 1943. године Радионица је била под Управом речног и поморског саобраћаја под називом *Машинско-бродарска радионица – Управа речног саобраћаја Министарства за саобраћај Вишњица Београд.*[49]

По ослобођењу Београда, октобра 1944. године управу над Радионицом преузима Команда речне пловидбе – Управа за одржавање водних путева Повереништва саобраћаја Н.К.О.Ј. Радионица је наставила рад под окриљем новоформираних Народноослободилачких органа власти поправљајући пловне објекте на Сави и Дунаву.[50] Машине, алат и запослени постепено су из Вишњице враћани у Мачванску Митровицу где су створени услови за наставак рада и формирање будућег значајног бродоградитељског предузећа.[51]

Историјат фонда:

Архивски фонд преузет је у Историјски архив „Срем” у два наврата 1959. *(Потврда – Записник од 27. марта 1959.)* и 1972. године . Прво сређивање фонда извршено је 1974. и 1979. године, док је коначно сређивање фонда извршено 2017. године по преузимању комплетне грађе овог бродоградилишта, односно њене периодизације.[52] Поред постојећег АФ 62 - *Машинско-бродарска радио-*

[49] У Извештајима о раду радионице за 1944. годину архивског фонда *Машинско-бродарска радионица Управе поморства и речног саобраћаја Подринска (Мачванска) Митровица (1919-1944); 1921-1944.* (Инв. бр. 18) налази се попис објеката и пловила на којима је рађено са калкулацијом трошкова.

[50] Национални комитет ослобођења Југославије формиран је на трећем заседању АВНОЈ-а 1943. године као својеврсна влада народноослободилачког покрета, са законодавним и изврним овлашћењима.

[51] Бродогадилиште „Сава” Мачванска Митровица, уредник Тодор Бјелкић, Сремске новине, Ср.Митовица, 1979, стр. 11-39.

Наведени подаци о историјату предузећа преузети су из ове - једине монографске публикације о Бродоградили шту „Сава” издате поводом јубилеја шест деценија постојања предузећа.

[52] Фонд је провобитно сређен у хронолошком оквиру од 1926 до 1965. годиине. *Препорука о условима и начину образовања архивског фонда и архивске збирке* у таквим случајевима подразумева образовање новог архивског фонда (*Трећи критеријум)*. Због специфичог статуса и делатности ово речно бродоградилиште није национализовано Законом из 1945. године већ је

ница Управе поморства и речног саобраћаја Подринска (Мачванска) Митровица (1919-1944); 1921-1944, издвојени су и сређени АФ 1417 - *Друштвено предузеће Бродоградилиште „Сава" Мачванска Митровица (1944-1991); 1944-1991*, односно АФ 1418 - *Акционарско друштво Бродоградилиште Сава – у стечају (1991 -); 1946-2011.*

Највећи део архивске грађе првобитно сређеног фонда кога је укупно чинило 48 књига и 66 кутија (од 11 дужних метара грађе) по извршеној периодизацији и подели фондова у највећој мери хронолошки је припао фонду ДП Бродоградилиште „Сава" тако да је по окончаном сређивању у фонду *Машинско-бродарска радионица Управе поморства и речног саобраћаја Подринска (Мачванска) Митровица (1919-1944); 1921-1944 остало* инвентарисаних 19 јединица од чега су 16 књиге а преостале 3 су кутије са списима (укупно 0,60 дужних метара). Фонд је сређен по принципу слободне провенијенције.

Значајан део архивске грађе није сачуван и као такав предат Историјском архиву „Срем" па је на основу расположиве грађе тешко реконструисати историјат предузећа. У Редовној архиви фонда сачуване су и категорије преписке које по процени архивисте због оскудности грађе фонда могу имати одговарајући историјски и истраживачки значај. Фонд је фрагметрано сачуван, нарочито за старији период постојања

Структуру сређеног фонда чине деловодник, радионички дневници, рачуни, матичне књиге радника, редовна архива, исплатни спискови и техничка документација.

Од научноинформативних средстава за овај архивски фонд урађени су Историјска а белешка и Сумарни инвентар.

Степен сачуваности:

Књиге су добро сачуване.

Списи су добро сачувани.

нова државна власт непосредно по ослобођењу преузела стратешке објекте попут митровачког бродоградилишта. Због тога је октобар 1944. године, односно дан ослобођења Београда дефинисан као тачка периодизације, односно хронолошки завршетак овог архивског фонда.

(То потврђује и структура Редовне (опште) архиве која у деловодном протоколу од краја октобра 1944. године почиње од редног броја 1. Такође, нове власти НКОЈ-а започињу исплату зараде запосленима за период од ослобођења Београда октобра 1944. године до краја месеца.)

Све промене правног статуса фонда после октобра 1944. године спроводе се у новом државном и друштвено-политичком уређењу које наставља правни континуитет првих послератних органа власти, слично као и код фондова јавне управе код којих се хронолошки пресек врши на 1944. години. Део грађе који хронолошки обухвата период овог егзистирања фонда инвентсрисан је у преостала два фонда овог предузећа *(уплавном књиге чије је вођење завршено у периодима постојања нових фондова).*

Ф. 1417 ДРУШТВЕНО ПРЕДУЗЕЋЕ БРОДОГРАДИЛИШТЕ „САВА” - МАЧВАНСКА МИТРОВИЦА, (1944-1991), 1925– 1991.

Основни подаци о фонду

Количина архивске грађе: књ. 194; к. 62; 14,50 м
Језик грађе: српски.
Степен сређености: сређен
Информативна средства: сумарни инвентар са ширим подацима о фонду.

Основне карактеристике садржаја грађе:

Књиге 1925-1990:
- записници 1952-1989, 5 књ.
- регистри деловодника 1956-1958, 3 књ.
- деловодни протоколи 1941-1990, 43 књ.
- књиге основних средстава 1959-1989, 3 књ.
- завршни рачуни 1956-1990, 34 књ.
- главна збирна књига 1956-1980, 1 књ.
- евиденције чланова СКЈ 1945-1963, 2 књ.
- матичне књиге радника 1925-1961, 4 књ.
- М 4 обрасци , 1966-1978, 2 књ.
- картони личних доходака 1971-1990, 75 књ.
- исплатне листе 1951, 1 књ.
- платни спискови 1959-1960, 20 књ.
- редовна архива привредно-рачунског сектора 1956, 1 књ.

Списи 1944-1991.

Списи садрже: нормативна општа акта предузећа, записнике, редовну, поверљиву и строго поверљиву архиву, завршне рачуне, извештаје, анализе и планове, документацију о стамбеним односима и основним средствима, уговоре о изградњи и купопродаји бродова и других објеката, техничку документацију, решења и потврде о радним односима и бенефицираном радном стажу, М 4 и М8 обрасце, картоне личних доходака, платне спискове, обрачуне зарада, исплатне листе, досијеа запослених и картотеку запослених.

Историјат ствараоца фонда:

У време завршних ратних операција ослобођења Југославије током Другог светског рата крајем 1944. године *Машинско-бродарска радионица – Управе речног саобраћаја Министарства за саобраћај,* која је почетком рата пресељена из Мачванске Митровице у београдско насеље Вишњицу, била је подређена управи

владе Милана Недића која је деловала у служби окупационе власти. Ослобођење Београда 20. октобра 1944. године означило је прекретницу у статусу Радионице. Непосредну контролу над њом преузима Команда речне пловидбе – *Управа за одржавање водних путева Повереништва саобраћаја НКОЈ-а.*[53] Како се питање располагања пловним објектима у војним операцијама показало врло важно, новоформиране државне власти брзо су ангажовале капацитете будућег бродоградилишта за оправке објеката на Сави и Дунаву, уз припреме за враћање људства, машина и алата у Мачванску Митровицу. То пресељење окончано је током 1945. године.

Рад предузећа у ослобођеној југословенској држави правно је формализован чином оснивања *Бродоградитељског привредног предузећа у Мачванској Митровици* Решењем Владе Федеративне Народне Републике Југославије 16. новембра 1947. године.[54] Бродоградитељско предузеће у Мачванској Митровици – тада предузеће општег државног, савезног значаја запошљавало је у почетку 85 радника. На челу предузећа налазио се управник радионице, такозвани „месечар". Држава је Радионици доделила одговарајући број ратних заробљеника - углавном Немаца, чији је део зараде трансферисан Државној инвестиционој банци у Београду, односно фонду за обнову ратом опустошене земље.[55] Првих година по ослобођењу нису биле повољне економске и социјалне прилике али су у циљу бољег и повољнијег снабдевања радника отворена радничка подавница и основана је властита економија.[56]

Почетком 1947. године у кругу предузећа на генералној поправци налазили су се речни багер „Уна, парни тегљач „Црна Гора", тумбас „Топчидер", дизалица „Смедерево"... Број запослених повећао се на скоро 200 радника. Генерална

---

[53] Национални комитет ослобођења Југославије формиран је на трећем заседању АВНОЈ-а 1943. године као својеврсна влада народноослободилачког покрета, са законодавним и изврним овлашћењима.

У Редовној (општој) архиви овог архивског фонда, после прекида у време борби за ослобођење града- уписи у деловодном протоколу за 1944. годину, почињу након датума ослобођења Београда и то од редног броја 1. Такође, сачуване Исплатне листе потврђују да нове власти НКОЈ-а започињу исплату зараде запосленима за период од последње декаде октобра 1944. године.

[54] Досије АФ 1417 – Д. П Бродоградилиште „Сава" Мачванска Митровица (1944-1991); 1944-1991, Омот 2, *Решење о оснивању Бродоградитељског привредног предузећа у Мачванској Митровици од 16.11.1947. године*

Овим Решењем дефинисано је да се предузеће налази под административно - оперативним руководством *Генералне дирекције унутрашње пловидбе министарства саобраћајаћаја ФНРЈ.* Делатност предузећа је израда нових и поправка осталих саобраћајних средстава, оправка и израда резервних делова, материјала, прибора, алата....

[55] У Редовној (општој) архиви првих послератних година налази се део кореспоненције који се односи на статус и рад ратних заробљеника ангажованих у раду предузећа.

[56] Видети више у публикацији издатој поводом 60 година постојања Бродоградилишта «Сава"; уз напомену да у публикацији није наведен одговарајући научни апарат о грађи и изворима коју су коришћени у њеном писању.

Бродоградилиште „Сава" Мачв. Митровица, уредник Тодор Ђурић, Сремске новине, стр. 7-52.

дирекција усвајала је и доносила годишње планове свих бродоградилишта у предузећу.[57] Први Раднички савет као орган управљања предузећем формиран је 1950. године. До те године бродоградитељско предузеће радило је искључиво на поправци и одржавању пловних објеката а од 1950. године почиње производња реморкера, бродова за превоз терета, шлепова, багера и дизалица. Касније ће запажену и доминантну улогу у раду бродоградилишта имати изградња бродова Југословенске ратне морнарице.[58] Расположива архивска грађа сведочи да је од средине педесетих година донето низ Правилника`о нормама рада.[59]

Интензивнији напредак у пословању настаје од средине шесдесетих година XX века када се појављују идеје проширења капацитета и унапређења стручног рада. Предузећем су поред директора, као органи управљања руководили Раднички савет и Управни одбор. Главни инжењер руководио је Конструкционим бироом. Производни сектор чинила су посебна одељења бродоковача, бродомонтера, машинбравара, бравара као и многобројне занатске бригаде и добро опремљене радионице. У периодиу од 1952- 1963. године изграђено је преко 25 бродова изузетних перформанси и квалитета за време у коме су произведени. Посебна брига посвећивана је школовању бродоградитељског кадра. У том смислу Бродоградилиште је било суоснивач Школе за ВКВ раднике у Сремској Митровици а у самом предузећу деловао је Центар за школовање радника који је био познат по квалитетном курсу за варионе. Повећан је и број запослених и висококвалификованих кадрова.[60]

Неповољни и променљиви хидролошки услови захтевали су израду елабората о проширењу или пресељену капацитета бродоградилишта, што подразумева изградњу навоза за бродове, зимовника и одговарајућих производних

---

[57] У Извештају о извршеној ревизији из 1949. године стоје детаљни подаци о обиму производње , стању основних и обртних средстава, кадровима, пословању предузећа и његовим задужењима. Видети;

АФ 1417 – Друштвено предузеће Бродоградилиште „Сава” Мачванска Митровица (1944-1991); 1944-1991, Инв. јед. 204, Редовна (општа) архива 1949 (списи без дел. бр.), *Извештај о извршеној ревизији Контролної одељења министарства саобраћаја од 01.10.1949.*

[58] Предузеће је Решењем владе ФНР Југославије од 21.септембра 1951. године пренето у надлежност владе Народне Републике Србије да би Решењем Владе НРС од 13. августа 1952. године прешло у надлежност Народног одбора Среза мачванског. Касније ће предузеће административно бити везано за инстанце власти у Сремској Митровици. Видети; АФ 1417 – Друштвено предузеће Бродоградилиште „Сава” Мачванска Митровица (1944-1991); 1944-1991, Инв. јед. 195, Нормативна акта, *Правила о пословању Бродоградитељскої предузећа у Мачванској Митровицији од 08.02.1955.*

[59] Видети више у публикацији издатој поводом 60 година постојања бродоградилишта;

Бродоградилиште „Сава” Мачв. Митровица, уредник Тодор Ђурић, Сремске новине, стр. 7-52.

[60] *”До 1951. године у Бродоградилишту су радили само техничари а те године дошао је први инжењер”* Досије АФ 1417 – Д. П Бродоградилиште „Сава” Мачванска Митровица (1944-1991); 1944-1991, Омот 2, Подаци за историјску белешку – *Историјат Бродоградилишта „Сава” у Мачв. Митровици.*

У Организационој шеми Бродоградитељског предузећа у Мачв. Митровици (Инв.јед. 207) поред приказа структуре предузећа наводи се и укупан број од 174 запослених, од чега је тада ангажовано 13 инжењера и техничара.

хала.[61] Током шездедетих година XX века изграђени су бродови по наруџбинама из Пакистана, Чилеа, Индије, Бурме, Судана и Индонезије.

Октобра 1969. године *Бородоīрадилиште „Сава”* интегрише се са бродоградилиштима из Београда и Апатина у јединствено *Бродоīрадилиште „Тито”* са седиштем у Београду. Све чланице имале су статус самосталих организација удруженог рада. Највиши орган новоформираног предузећа био је Раднички савет (*чинило īа је īо десеī īредсīавника сваке чланице и īеī īредсīавника из заједничких служби*). Извршни орган предузећа био је Пословодни одбор од 13 чланова.[62]

Наредна реорганизација извршена 1973. године подразумевала је потписивање Самоуправног споразума о конституисању и удруживању основних организација у Радну организацију, чији је један од ООУР-а био и ООУР „Сава” Мачванска Митровица (*са својсīвом īравноī лица*). Средином седамдеесетих година XX века предузеће запошљава преко 400 радника.

Већ 1974. године потписује се нов Самоуправни споразум и формира *Сложена орīанизација удруженоī рада „Дунавброд” Беоīрад* у чији састав поред многобројних војвођанских речних бродоградилишта улази и *Бродоīрадилиште „Тиīо” са својим ОУР-има*. Исте године се потписује и Споразум о удруживању у заједницу сложених организација удруженог рада *„Јадранброд” Заīреб.* Циљ ових удруживања био је да се унапреди пословање и заједнички наступ на иностраним тржиштима. [63]

Бродоградилиште у Мачванској Митровици до 01.02.1979. године било је део *СОУР-а „Бродоīрадиīељ”* кога су још чинила и бродоградилишта у Београду и Апатину. Формирано је са циљем обезбеђивања веће упослености на домаћем тржишту. [64]

---

[61] У многобројним документима фонда описују се недостаци производне локације бродоградилишта. Пројектни задатак израде елабората нове локације урађен је 1979. године. На седници Збора радних људи 1980. године предложене су две локације – у Засавици или код фабрике Матроз на Глацу (сремскомитровачка обала Саве)Инвестициони програм за локацију у Засавиви усвојен је 1984. године. Кроз Редовну архиву може се детаљно пратити поступак иизрадње нових погона у свим фазама. Видети; АФ 1417 – Друштвено предузеће Бродоградилиште „Сава” Мачванска Митровица (1944-1991); 1944-1991, Инв. јед. 209, Ивештаји, планови и анализе пословања предузећа, *План īословања за 1954.*

Исто, Инв. јед. 203, Записници Збора радних људи, *Седница од 09.06. 1980. īодине*

Исто, Инв. јед. 200, Записници Радничког савета , *Седница од 05.01. 1984. īодине*

Исто, Инв. јед. 206, Редовна (општа) архива *1984-1990.*

[62] Видети више у публикацији издатој поводом 60 година постојања бродоградилишта;

Бродоградилиште „Сава” Мачв. Митровица, уредник Тодор Ђурић, Сремске новине, стр. 7-52.

[63] Предузеће је од краја седамдесетих година XX века кроз низ самоуправних споразума активно у изградњи инфраструктуре , банкарског и друштвеног сектора у сремскомитровачкојх општини и широј друштвеној заједници. Видети;

АФ 1417 – Друштвено предузеће Бродоградилиште „Сава” Мачванска Митровица (1944-1991); 1944-1991, Инв. јед. 195, *Самоуīравни сīоразуми.*

[64] Одлука о престанку постојања СОУР-а „Бродоградитељ” донета је на седници Збора радних људи од 15.01.1979. године АФ 1417 – Друштвено предузеће Бродоградилиште „Сава”

Пословање предузећа почетком седамдесетих година XX у извесној мери било је оптерећено проблемима продуктивности, потребе за модернизацијом и опремањем бродоградилишта, односно потребом увођења боље радне дисциплине.[65] Због тога ће наступајући период у раду бродоградилишта бити дефинисан као период економске стабилизације у коме је требало поправити пословне резултате.

План развоја за период од 1981-1985. године који је усвојен 1980. године предвиђао је повећање производње и запосленог кадра који би уз финансијску подршку државе омогућили изградњу навоза, производне хале и пратеће инфраструктуре. Пресељење бродоградилишта на другу локацију одвијало би се у фазама а предузеће би обезбедило око 30 % средстава. Предвиђено је да се до 1985. године број запослених повећа за 31,3 %.[66]

У 1982. години предузеће је запошљавало 483 радника. У распоживој архивској грађи из овог периода, поред послова за домаће наручиоце документују се и међународни послови такозваног руског, ирачког и норвешког програма и послови изградње бродова за Чехословачку, Румунију, Бугарску, Немачку..... Само током 1983. године пописан је уговор за рад на четири брода за тадашњи Совјетски савез.[67]

Половином 1985. године конкретизују се активности око изградње и избора извођача на новој локацији бродоградилишта у Засавици где су отпочели обимни грађевински радови.[68] У производном програму митровачког бродоградилишта у периоду од 1988. до 1990. године налазило се десет гурача за тржиште СССР-а, реморкера за потребе митровачког предузећа „Лука Легет”, брода типа ПК-104 три брода за Норвешку.[69] Поред наведених послова до 1990. године радило се на редовном ремонту бродова и баржи вишемилионске девизне и динарске вредности.[70]

Мачванска Митровица (1944-1991); 1944-1991, Инв. јед. 203, Записници Збора радних људи, *Седница од 15.01.1979.*

[65] Исто, Инв. јед. 198, Записници Радничког савета, *Седница од 07.01.1974.*

[66] Исто, Инв. јед. 199, Записници Радничког савета , *Седнице од 28.10. и 10.11.1980.*

[67] Исто, Инв. јед. 203, Записници Збора радних људи, *Седница од 27.04.1983.*

[68] *”Садашњи тренутак Радне организације се карактерише кризом упослености капацитета квалитетним послом, привођењу инвестиције у изградњи прве фазе новог бродоградилишта и сложеним питањима финансијске политике...”*

Наведена констатација очигледно је део извештаја једног од органа управљања из 1987. године у коме се поред указивања на актуелне проблеме предлажу и конкретна решења за њихово превазилажење. Видети; Исто, Инв. јед. 206, Редовна (општа) архива, 1987, *Извештај од 02.02.1987.*

[69] Исто, Инв. јед. 202, Записници Радничког савета, *Седница од 29.02. 1988. године*

У Записницима органа управљања детаљно се могу пратити околности уговарања, тока израде и проблема у производњи за иностране партнере. Корисна сведочанства налазимо и у извештајима са службених путовања који су достављани органима управљања.

[70] Исто, Инв. јед. 204, Редовна (општа) архива, *Информација о омерцијалним аспектима пословања р.о за 1987. годину са пројекцијама за 1988-1990. годину, Дел. бр. 4003 од 08.04.1988.*

У опису пројекта друге фазе изградње новог бродоградилишта који је достављен једном од инвеститора пословодство предузећа даје прецизне податке о актуелном стању средином 1990. године :

„Досадашња производња била је више усмерена на Исток, међутим, тренутно се сва производња односи на Западно тржиште – Скандинавске земље а у првом реду Норвешка. Тренутно је у градњи 15 морских теретних бродова, укупне вредности преко 50 милиона долара. У преговорима смо за даљу изради бродова за Холоандију и СР Немачку....За сада је капацитет попуњен до 1992. године. На новој локацији у првој фази изградње изграђени су хидрограђевински објекти, саобраћајнице, радне и манипулативне површине, водовод и канализација, енергетика, телекомуникације, бродограђевинска хала... Укуно је запослено 759 радника. Из приложене табеле (инвестиција) се види да ДП Бродоградилиште „Сава" - Мачванска Митровица у посматраном петогодишњем периоду (1990-1994) очекује позитивне финансијске резултате."[71]

Нове друштвено-политичке и економске околности условиће да почетком 1991. године у складу са Законом о предузећима *(Сл. лист СФРЈ бр. 61/90)* Бродоградилиште „Сава" буде организовано као деоничко предузеће са мешовитим капиталом званичног назива *Бродоградилиште „Сава" - Деоничарско друштво са поттуном одговорношћу, Мачванска Митровица.*[72] Одлука да поред друштвеног капитала у власничкој структури предузећа буде и деоничарски капитал донета је 15.02.1991. године издавањем интерних деоница ради прибављања додатног капитала (*Одлука бр. 1032)*.[73]

Регистарција на овај начин власнички трансформисаног предузећа - *ДД Бродоградилиште „Сава"* извршена је 27.03.1991. године *Решењем Окружног суда у Сремској Митровици Фи – 345/91.*

Историјат фонда:

Архивски фонд преузиман је у Историјски архив „Срем" у три наврата 1959. *(Потврда – Записник од 27. марта 1959.),* 1972 и 2015. године *(Записник бр. 02-330 од 11.05.2015. године са Допуном примопредајног записника 02-330/1 од 06.06.2017. године).*

Прво сређивање фонда извршено је 1974. и настављено 1979. године, док је коначно сређивање фонда извршено 2018. године по преузимању преостале грађе

---

[71] Исто, Инв. јед. 206, Редовна (општа) архива 1990. година, *Информација о пројекту улагања у II фазу изградње Бродоградилишта „Сава", Дел. бр. 6687 од 03.07.1990.*

[72] Датум доношења Одлуке о фопмирању Деонирарског друштва узима се као крајња хронолошка тачка овог архивског фонда јер се региструје битна промена власничке структуре (улазак деоничког капитала) која ће (у почетку формално а касније и суштински) промениити својинске односе и организацију самог предузећа. *(четврти и пети критеријум Препоруке о формирању архивског фонда)*

[73] АФ 1418 – АД Бродоградилиште „Сава" - у стечају (1991-); 1946-2011. Инв. јед. 22, Нормативна акта, *Статут ДД Бродоградилиште „Сава" од 26.04.1991. године*

Исто, Регистрације*, Решење Окр. суда у С.Митровици Фи – 345/91*

свих архивских фондова бродоградилишта, односно њихове периодизације.[74] Поред постојећег АФ 1417 - *Друштвено предузеће Бродоградилиште „Сава” Мачванска Митровица (1944-1991); 1925-1991* издвојени су и сређени АФ 62 - *Машинско-бродарска радионица Управе поморства и речног саобраћаја Подринска (Мачванска) Митровица (1919-1944); 1921-1944*, односно АФ 1418 - *Акционарско друштво Бродоградилиште Сава – у стечају (1991 -); 1946-2011.*

Највећи део архивске грађе првобитно сређеног фонда *(седамдесетих година XX века)*, односно 32 књиге и 63 кутије (10,40 дужних метара грађе) по извршеној периодизацији и подели фондова у хронолошки је припао овом архивском фонду, тако да је по окончаном сређивању (након спајања са грађом преузетом 2015. и 2017. године / 38, 5 метара) у фонду *Друштвено предузеће Бродоградилиште „Сава” Мачванска Митровица (1944-1991); 1925-1991* укупно инвентарисано 256 инвентарних јединица од чега су 194 књиге а преостале 62 су кутије са списима (укупно 14,5 дужних метара). У архиву је излучено 5,00 дужних метара безвредног регистратурског материјала. Грађа је сачувана у добром стању уз фрагментарне недостатке нарочито код Редовне архиве. Архивски фонд сређен је по принцупу слободне провенијенције хронолошким сређивањем у оквиру одговарајућих тема.

Структуру сређеног фонда чине записници органа управљања и друштвено-политичких организација, деловодници, завршни рачуни, картони личних доходака, матичне књиге радника, М 4 и други обрасци, нормативи, редовна архива, техничка документација, подаци о бенефицираном стажу, финасијјка документација , досије и картотека радника.

Од научноинформативних средстава за овај архивски фонд урађени су Историјска белешка и Сумарни инвентар.

Степен сачуваности:

Књиге су добро сачуване.
Списи су добро сачувани.

---

[74] Фонд је провобитно сређен у хронослошком оквиру од 1926 до 1965. годиине. *Препорука о условима и начину образовања архивског фонда и архивске збирке* у таквим случајевима подразумева образовање новог архивског фонда (*Трећи критеријум)*. Због специфичог статуса и делатности ово речно бродоградилиште није национализовано Законом из 1945. године већ је нова државна власт непосредно по ослобођењу преузела стратешке објекте попут митровачког бродоградилишта. Због тога је октобар 1944. године, односно дан ослобођења Београда дефинисан као тачка периодизације, односно хронолошки почетак овог архивског фонда.

Све промене правног статуса фонда после октобра 1944. године спроводе се у новом државном и друштвено-политичком уређењу које наставља правни континуитет првих послератних органа власти, слично као и код фондова јавне управе код којих се хронолошки пресек врши на 1944. години. Део грађе који хронолошки обухвата период егзистирања овог фонда инвентсрисан је у АФ 1418 – АД Бродоградилиште „Сава” - у стечају (1991-); 1946-2014.

Горња хронолошка граница архивског фонда је 15.02. 1991. године када је донета Одлука о организовању Деоничарског друштва са мешовитим капиталом.

Ф. 1418 АКЦИОНАРСКО ДРУШТВО БРОДОГРАДИЛИШТЕ „САВА" - У СТЕЧАЈУ – МАЧВАНСКА МИТРОВИЦА, (1991-), 1946– 2014.

Основни подаци о фонду

Количина архивске грађе: књ. 21; к. 148 ; 18,00 м
Језик грађе: српски.
Степен сређености: сређен
Информативна средства: сумарни инвентар са ширим подацима о фонду.

Основне карактеристике садржаја грађе:

Књиге 1946-2009:
- записници Управног одбора 1966-1998, 1 књ.
- деловодни протоколи 1990-2009, 12 књ.
- завршни рачуни 1991-1992, 3 књ.
- књиге основних средстава 1996-2005, 2 књ.
- матичне књиге радника 1946-2009, 3 књ.

Списи 1991-2014.

Списи садрже: регистрације предузећа, нормативна општа акта, записнике Скупштине и Управног одбора предузећа, редовну архиву, уговоре, завршне рачуне – финасијске извештаје, пописне листе, документацију власничке трансформације, судске спорове, персонална решења запослених, М 4, М 8 и М -УН обрасце, обрачунске листе личних доходака, потврде о бенефицираном радном стажу, исплатне листе, платне листе, картоне зарада, пореске пријаве и обрачуне, рачуноводствену документацију, техничку документацију и досијеа радника.

Историјат ствараоца фонда:

У складу са Законом о предузећима *(Сл. лист СФРЈ бр. 61/90)* дотадашње *Друштвено предузеће Бродоградилиште „Сава"* организовано је као деоничко друштво са мешовитим капиталом званичног назива *Бродоградилиште „Сава" - Деоничарско друштво са пуном одговорношћу, Мачванска Митровица.*[75] Одлука да поред друштвеног капитала у власничкој структури предузећа буде

[75] Датум доношења Одлуке о фопмирању Деонирарског друштва узима се као почетна хронолошка тачка овог архивског фонда јер се региструје битна промена власничке структуре (улазак деоничког капитала) која ће (у почетку формално а касније и суштински) промениити својинске односе и организацију самог предузећа.

Препорука о условима и начину образовања архивског фонда и архивске збирке *(Архивист, бр. XXX, 1-2).*

и деоничарски капитал (*Одлука о орīанизовању ДП Бродоīрадилиште „Сава” као Деоничарскоī друштва бр. 1032)* донета је 15.02.1991. године уз истовремено издавање интерних деоница ради прибављања додатног капитала.[76]
Регистарција новоформираног власнички трансформисаног предузећа - *ДД Бродоīрадилиште „Сава”* извршена је 27.03.1991. године *Решењем* Окружног суда у Сремској Митровици Фи – 345/91 и уписан у регистрациони уложак 1-497 Основног суда удруженог рада у Сремској Митровици. [77] У структури капитала предузећа деонички капитал чини 52,104 % а друштвени део капитала је 47,896 %. [78]Статут предузећа [79] усвојен је на седници Скупштине одржаној 26.04. 1991. године. Овим актом дефинисане су следеће делатности предузећа :

- речна бродоградња
- производња металних грађевинских и другиг конструкција, робе за широку потрошњу, делова и прибора за моторна возила
- превоз путника и робе у речном саобраћају, услуге у речном саобраћају
- спољнотрговински промет, пројектовање техничке документације.

Органе управљања чине :

- Скупштина Друштва коју чине вланици уложеног капитала, имаоци деоница и представници друштвеног капитала
- Упрвани одбор Друштва који броји 9 члановаиз редова деоничара
- Генерални директор кога именује и разрешава Управни одбор

У унутрашњој организацији предузећа као посебне организационе јединице формирају се сектори, одсеци, службе, групе и одељења. Почетком деведесетих година XX века Бродоградилиште је запошљавало 750 радника на новоизграђеној локацији. За купце из Норвешке, Немачке и Шведске уговорена је израда 15 бродова укупне вредности 105 милиона немачких марака. Од 1990. године пословање предузећа оптерећено је монетарно-кредитним проблемима. Од јула 1990. до краја 1991. године наручиоцима је испоручено 6 бродова, док је преосталих 9 бродова остало у изградњи са великом неизвесношћу њиховог завршетка. Томе је поред наведених финасијских проблема допринела и елементарна непогода која је изазвала рушење производног крана и нанела вишемилонску штету самом предузећу.[80]Једна од тачака кулминације проблема

---

[76] АФ 1418 – АД Бродоградилиште „Сава” - у стечају (1991-); 1946-2014. Инв. јед. 22, Нормативна акта, *Сīаīуī ДД Бродоīрадилиште „Сава” од 26.04.1991.*

Исīо, Регистрације*, Решење Окр. суда у Ср. Миīровици Фи – 345/91.*

[77] АФ 1418 – АД Бродоградилиште „Сава” - у стечају (1991-); 1946-2014. Инв. јед. 22, Регистрације, *Реīисīрација Фи – 345/91 од 27.03.1991.*

[78] Исто, Инв. јед. 24, Редовна архива 1991. година, *Допис Војвођанској банци дел. бр. 7710 од 21.11.1991.*

[79] Исто, Нормативна акта, *Сīаīуī ДД Бродоīрадилиште „Сава” дел. бр. 3077 од 29.04.1991.*

[80] Исто, Инв. јед. 24 , Редовна архива 1991. година, *Допис СО Сремска Миīровица дел. бр. 6741 од 08.10.1991. īодине*

Ради се о периоду када настаје озбиљна политичка и социјално-економска криза и дезинтеграција државе која ће кулминирати увођењем међународних санкција југословенскојх држави, што се нарочито негативно одразило на извозно орјентисана предузећа. *«Увођење*

у производњи догодила се током лета 1994. године када предузеће није радило од јула до септембра месеца *(исто се дешавало и у претходном периоду)* након чега је начињен план упошљавања дела запослених, с обзиром да је колектив био на принудном одмору *(укупно је радило од 180-220 радника на бродоградјевинским и око 100 радника на другим радовима)*. У производном процесу дошло је до застоја у изградњи два брода и две барже а за наставак производње била је потребна подршка банке.[81] У низу мера за превазилажење кризе било је и онивање заједничког предузећа са иностраним – грчким партнером, те је половином октобра 1994. године формирано заједничко предузеће *Бродоградилиште Северне грчке „Н.А.В.Е" АЕ.*са седиштем у граду Александрополису у Грчкој.[82]

Једно од решења у условима међународних економских санкција било је потенцијално уговарање мањих послова са бржим обртом капитала. *Програмом реорганизације* пословања из марта 1995. године било је предвиђено оснивање зависних предузећа *(Друштава са ограниченом одговорношћу)* чији би оснивач са потпуним власништвом над капиталом било *ДД Бродоградилиште „Сава"* које при томе не би мењало свој правни статус. Матично предузеће би вршило управљање зависним предузећима, уговарало послове, водило кадровску политику и све инвестиционе активности. Од органа управљања зависна предузећа имала би само директора. [83] На основу предложеног *Програма* формирани су [84]:

- *Друштво са ограниченом одговорношћу „Сава-ремонт" Мачванска Митровица* са делатностима услуга у речном и друмском саобраћају и превоза путника и робе[85]
- *Друштво са ограниченом одговорношћу „Сава - метал" Мачванска Митровица* са делатностима бродоградње и производње, односно поправке металних производа[86]
- *Друштво са ограниченом одговорношћу „Сава – комерц" Мачванска Митровица* са делатностима унутрашње и спољње трговине

санкција је Бродоградилиште „Сава" затекло у пуној упослености на 4 брода типа „Сава" уговорених за немачку компанију Arhenkiel која је 4 месеца након тога протестовала гаранције „ каже се у једном од Извештаја достављеном Влади републике Србије у каснијем периоду.

[81] Исто, Инв. бр. 23, Записници Управног одбора, *Одлука Управног одбора и Извештај директора УО са седнице од 13.09.1994.*

[82] Исто, Инв. јед. 24, Редовна архива 1994. година, *Одлука о оснивању заједничке компаније, дел. бр. 1230 од 10.10.1994.*

Заједничко предузеће чинила су и друга југословенска бродоградилишта.

[83] Исто, Редовна архива 1995. година, *Програм реорганизације пословања предузећа ДД Бродсоградилиште „Сава" Мачванска Митровица, март 1995.*

[84] Архивистички принципи налажу да се ова предузећа третирају као посебни архивски фондови, што је и учињено у случају *ДОО „Сава-ремонт"* (Ф. 1406), док је количински малобројна грађа преостала два ДОО инвентарисана у овом архивском фонду због чињенице да се тешко може формирати органска целина грађе те би и са аспекта њеног коришћења овај поступак био нецелисходан.

[85] Исто, Редовна архива 1996. година, *Одлука о оснивању ДОО „Сава-ремонт", седница Скупштине предузећа од 06.09.1996.*

[86] Исто, Инв. јед. 22, Регистрације, *Регистрација 1-7405 (Фи- 409/95 од 17.04.1995.*

најразличитијим производима[87] које ће касније прерасти у *Друштво са ограниченом одговорношћу „Сава - Бродокомерц” Мачванска Митровица*[88]

Наредна озбиљнија криза наилази током 1996. године а изазвана је недостатком обртних средстава и немогућношћу измирења уговорених обавеза.[89] Од септембра 1997. године рачун предуећа је у блокади и оваква ситуација потрајаће до увођења стечаја 2002. године. Управни одбор је на седници одржаној 21.10.1998. године припремајући се за поступак својинске трансформације донео Одлуку о припајању зависних ДОО матичном предузећу али ова одлука тада није реализована. Како се пословни резултати предузећа нису поправљали у континуитету, Влада републике Србије увела је 10. новембра 1998. године привредемене мере, суспендујући постојеће органе управљања уз констатацију да је „стање веома сложено уз велике финасијек обавезе и дугове, те лош материјални положај запослених”. Констатовано је да је Бродоградилиште престало са радом крајем марта 1998. године и да се лични доходци не исплаћују редовно уз шест неиспоручених бродова за купце из Холандије, Словачке, односно Немачке. [90] Производна активност била је организована и надзирана од стране Владе Србије. У то време у Бродоградилишту је радило 610 радника на неодређено време. Од јуна 2000. године предузеће поново започиње сарадњу са немачким партнером преко фирме *ДОО* „Сава-ремонт” и зараде запослених уредно су исплаћиване до увођења стечаја 2002. године.[91] У таквим условима врше се припреме за власничку трансформацију. Извршена је процена капитала предузећа којом је констатовано да у структури капитала доминира друштвени капитал (155 829 обрачунских акција - више од 90 %) у односу на неупоредиво мањи акцијски капитал.[92] Како су лоши резултати пословања остали актуелни, Трговински суд у Сремској Митровици покренуо је 08.07. 2002. године поступак стечаја над ДД Бродоградилиште „Сава”.[93] Стечај је обухватио и ДОО „Сава-ремонт” док су ДОО „Сава-бродокомерц” и ДОО Сава – метал” ликвидирани. Према финансијским извештајима из периода стечаја, најважнији производни програм односио се на завршетак објеката немачког наручиоца компаније Wessels и сарадњу са хо-

---

[87] Исто, Редовна архива 1995, *Одлука о оснивању ДОО „Сава- комерц” , дел.бр. 884 од 13.04.1995.*

[88] Исто, *Одлука о организовању ДОО „Сава – Бродокомерц” на седници Скупштине предузећа од 06.09.1996.*

[89] *”Након санкција у току 1996 и 1997. године Бродоградилиште „Сава” уговара 3 брода типа „Сава” и 4 брода типа Schelde за немачког наручиоца и 3 хемијска танкера за холандског наручиоца”.* АФ 1418 – АД Бродоградилиште „Сава” - у стечају (1991-); 1946-2014 , Инв. јед 24, Редовна архива 2005. година, *Допис стечајног управника министарству рада од 20.01.2005.*

[90] Исто, Редовна архива 1998, *Допис министру индустрије Владе Србије из децембра 1998.*

[91] Исто, Редовна архива 2005, *Допис стечајног управника министарству рада од 20.01.2005.*

[92] Исто, Редовна архива 1998, *Решење о верификацији и ревалоризацији основног капитала ДД Бродоградилиште „Сава” од 23.08.2000.*

[93] Исто, Редовна архива 2002, *Решење о отварању стечајног поступка бр. СТ-1288/02 од 08.07.2002.*

ландском компанијом Vahali. Начињена је нова процена имовине са предлогом за продају предузећа из стечаја као правног лица укупне вредности 5.767.111,08 евра. ДД Бродоградилиште „Сава" је радећи за немачке и холандске партнере очувало производне капацитете а у току стечаја (са зависним поредузећем „Д.О.О Сава-ремонт") запошљавало је око 150 радника[94] Закључењем принудних поравнања са стечајним повериоцима 26. јануара 2005. године обустављен је поступак стечаја предузећа.[95] Војвођанска банка као највећи поверилац стекла је 2006. године право уписа хипотеке на имовину Бродоградилишта и питање њеног намирења било је битан фактор у настојању да се пословање предузећа нормализује. У току спровођења активности на приватизацији предузећа 27. марта 2006. године донета је Одлука о промени организовања Бродоградилишта „Сава" у Друштво капитала, односно акционарско друштво, тако да је назив предузећа промењен у – Акционарско друштво „Бродоградилиште „Сава" Мачванска Митровица. Наведена Одлука има правну снагу оснивачког акта.[96] Оснивачким уговором дефинисане су основне делатности Друштва ;

– *Изградња и оправка бродова и чамаца, производња цеви, металних конструкција, цистерни, обрада и пресвлачење материјала*

Акцијски капитал правних лица чинио је 2,35 %, акцијски капитал запослених 1, 56 % и друштвени капитал 96,09 % укупног капитала предузећа. Управљачки органи Друштва су Скупштина акционара, Управни одбор и Извршни одбор. Председник УО уједно је и генерални директор предузећа.[97] *Статутом АД Бродоградилише „Сава"* усвојеним на седници Скупштине предузећа 01. септембра 2006. године предвиђено је да новоформирани Акционарско друштво преузме сва права и обавезе настале оснивањем *ДОО „Сава-ремонт*" као зависног предузећа.[98] На седници Управног одбора одржаној 08. септембра 2008. године усвојен је *Програм приватизације предузећа*. У том моменту Бродоградилиште је запошавало 230 радника највише ангажованих на заједничким производним пословима са фирмом*" D.O.O. Team"*. Предузеће је уредно измиривало своје обавезе уз очуване виталне техничко – технолошке и кадровске функције.[99]Скупштина *АД Бродоградилиште „Сава"* донела је на

---

[94] Исто, Редовна архива 2003, *Налаз и мишљење о процени вредности стечајног дужника од 20.10.2003.*

[95] Исто, Редовна архива 2005, *Решење о закључењу принудног поравнања и обустави стечаја бр. Ст -1288/02 од 26.01.2005.*

[96] Исто, Редовна архива 2006, *Одлука о промени облика организовања Бродоградилишта „Сава" Мачванска Митровица у Друштво капитала, дел. бр. 304/1 од 27.03.2006.*

Инв.јед. 22, Регистрације, *Решење о упису у регистар привредних субјеката АПР од 09.05.2006.*

[97] Исто, Редовна архива 2006, *Уговор о оснивању АД Бродоградилиште „Сава" Мачванска Митровица, дел. бр. 402 од 18.04. 2006.*

[98] Исто, Нормативна акта, *Статут АД Бродоградилиште „Сава" дел. бр. 937/1 од 01.09.2006.*

[99] Исто, Инв. јед. 23, Записници са седница Управног одбора 2008, *Програм приватизације предузећа, Седница од 08.09 2008.године*

седници 03.11.2008. године Одлуку о приватизацији – продаји 70 % друштвеног капитала и преносу преосталих 30 % капитала у корист запослених уз издавање одговарајућих акција које покривају капитал предузећа. [100] Иначе, од првобитног покушаја приватизације евидентирано је шест неуспешних покушаја продаје предузећа, што се одразило и на његове пословне резултате и социјално-економски положај запослених Трговински суд у Сремској Митровици због неспособности плаћања поново уводи поступак стечаја над *АД* Бродоградилиште „Сава” у Мачванској Митровици. [101] Методом прикупљања јавних понуда априла 2013. године продата је покретна и непокретна имовина (уновчена) из поступка стечаја који је настављен у односу на правно лице АД Бродоградилиште „Сава” - у стечају. Купац имовине је предузеће Bissagos invest d.o.o Београд, односно холандска компанија Vahali која је наставила производњу у оквиру предузећа под својим именом. [102]

Историјат фонда:

Архивски фонд преузет је у Историјски архив „Срем” у 2015. године (Записник бр. 02-330 од 11.05.2015. године са Допуном примопредајног записника бр. 02-330/1 од 06.06.2017. године).

Сређивање архивског фонда извршено је 2018. године. Поред постојећег Ф. 1418 - Акционарско друштво Бродоградилиште Сава – у стечају (1991 -); 1946-2014. издвојени су и сређени Ф. 1417 - Друштвено предузеће Бродоградилиште „Сава” Мачванска Митровица (1944-1991); 1925-1991 и Ф. 62 - Машинско-бродарска радионица Управе поморства и речног саобраћаја Подринска (Мачванска) Митровица (1919-1944); 1921-1944.

Од укупно преузете архивске грађе и регистратурског материјала у дужини од 38, 5 дуж. метара након сређивања овог архивског фонда инвентарисано је 169 инвентарних јединица од чега је 21 књига а преосталих 148 су кутије са списима (укупно 18,00 дужних метара). У архиву је излучено 7,00 дужних метара безвредног регистратурског материјала. Грађа је сачувана у добром стању уз фрагментарне недостатке нарочито код Редовне архиве. [103]Архивски фонд

[100] Исто, Записници скупштине предузећа, *Записник са седнице одржане 03.11.20 08.*

[101] Досије АФ 1418 – АД Бродоградилиште „Сава” - у стечају (1991-); 1946-2014, Омот 2, *Решење о покретању стечаја бр СТ-4/2009. од 14. 08. 2009.*

[102] У тренутку продаје имовине Бродоградилиште је запошљавало 350 радника. Продајна цена износила је 192 милиона динара (1,8 милиона евра). Инвеститор је уложио значајна средства у обнову производних капацитета и изградњу нових бродова.

Видети;Досије АФ 1418 – АД Бродоградилиште „Сава” - у стечају (1991-); 1946-2014, Омот 2, *Подаци и белешке о историјату архивског фонда - новински чланци*

Исто, Подаци о статусу творца архивског фонда, *Извод из регистра агенције за приватизацију.*

[103] Датум издавања потврде о бенефицираном радном стажу из 2014. године одредио је завршну годину архивског фонда иако у претходним годинама од 2009. има врло мало грађе.

сређен је по принципу слободне провенијенције хронолошким сређивањем у оквиру одговарајућих тема.

Структуру сређеног фонда чине записници органа управљања , деловодници, завршни рачуни, картони личних доходака, матичне књиге радника, М 4 и други обрасци, нормативи, редовна архива, финансијски извештаји, подаци о бенефицираном стажу, рачуноводствена документација, техничка документација, документација власничке трансформације, судски спорови, пореске пријаве, досијеа радника.

Од научноинформативних средстава за овај архивски фонд урађени су Историјска белешка и Сумарни инвентар.

Степен сачуваности:

Књиге су добро сачуване.
Списи су добро сачувани.

Ф. 1406 ДОО „САВА - РЕМОНТ" МАЧВАНСКА МИТРОВИЦА , (1995- 2014), 1995-2010.

Основни подаци о фонду

Количина архивске грађе: књ. 3; регистратора 20 ; 11 паковања 5,00 м
Језик грађе: српски.
Степен сређености: несређен.
Информативна средства: /

Основне карактеристике садржаја грађе:

Књиге 1997-2010.

Списи 1995-2010.

Историјат ствараоца фонда:

Програмом реорганизације пословања ДД Бродоградилиште „Сава" Мачванска Митровица из марта 1995. године било је предвиђено оснивање зависних предузећа *(Друштава са ограниченом одговорношћу)* чији би оснивач са потпуним власништвом над капиталом било *ДД Бродоградилиште „Сава"* које при томе не би мењало свој правни статус. Матично предузеће би вршило управљање зависним предузећима, уговарало послове, водило кадровску политику и све инвестиционе активности. Од органа управљања зависна предузећа имала би само директора. На основу предложеног *Програма* формирани су :

- *Друштво са ограниченом одговорношћу „Сава-ремонт” Мачванска Митровица* са делатностима услуга у речном и друмском саобраћају и превоза путника и робе[104]
- *Друштво са ограниченом одговорношћу „Сава - метал” Мачванска Митровица* са делатностима бродоградње и производње, односно поправке металних производа
- *Друштво са ограниченом одговорношћу „Сава – комерц” Мачванска Митровица* са делатностима унутрашње и спољње трговине најразличитијим производимаИсто [105] које ће касније прерасти у *Друштво са ограниченом одговорношћу „Сава - Бродокомерц” Мачванска Митровица.*

У односу на ДОО „Сава - ремонт” 31.12.2010. године покренут је поступак стечаја бр. 549/10 који је закључен 23.09.2014. године након чега је ово привредно друштво брисано из Регистра АПР.[106]

Историјат фонда:

Фонд је преузиман 24.11.2000. године Записником о примопредаји архивске грађе бр. 02-294, 18.10.2006. године Записником о примопредаји бр. 02-405 и 25.12.2009. године Записником о примопредаји бр. 02-428 од ДОО предузећа Циглана „Бранко Бајић” - у стечају из Инђије.

Историјат фонда:

Архивска грађа и регистратурски материјал преузети су у Историјски архив „Срем” 10.7.2014. године Записником о примопредаји архивске грађе бр. 02-462 од предузеће АД „Бродоградилиште” Сава – стечају Мачванска Митровица.

Ф. 458 ДРУШТВЕНО ПРЕДУЗЕЋЕ ФАБРИКА ОБУЋЕ „ДИЈАНА” СРЕМСКА МИТРОВИЦА, (1946-2011), 1946-2007.

Основни подаци о фонду

Количина архивске грађе: књ. 122; к. 87; 14,00 м
Језик грађе: српски.
Степен сређености: сређен.
Информативна средства: сумарни инвентар са ширим подацима о фонду.

---

[104] Ф 1418, АД Бродогдалиште „Сава”, Редовна архива 1996. година, *Одлука о оснивању ДОО „Сава-ремонт”, седница Скупштине предузећа од 06.09.1996.*

[105] Исто , Редовна архива 1995, *Одлука о оснивању ДОО „Сава- комерц” , дел.бр. 884 од 13.04.1995.*

[106] Ф 1406, ДОО „Сава-ремонт” Мачванска Митровица, Досије фонда, Омот 2, *Решење АПР-ас о брисању из регистра од 20.11.2014.*

Основне карактеристике садржаја грађе:

Књиге 1957-2007:
– записници 1957-2007, 29 књ.
– деловодници 1966-2007, 79. књ.
– остале књиге 1961-1993, 14 књ.

Списи 1946-2006.

Списи садрже: нормативна акта предузећа, редовну преписку, пројектно-техничку и персоналну документацију, обрасце М 4, картоне личних доходака, досијеа радника и документацију стечајног поступка.

Историјат стваоца фонда:

Предузеће је основано 4.2.1946. године под именом Обућарка производњачко прерађивачка задруга с.о.ј. у Сремској Митровици. На оснивачкој Скупштини било је 12 присутних: Милешик Лука – председник, Селаковић Јоцван – записничар, Лабовски Илија – оверач записника, Сабо Фрања – оверач записника, Негововић Милан – члан УО, Попадић Кузман – члан УО, Тир Фердинанд – члан УО, Плавшић Фрања – члан УО, Кампић Стеван – заменик члана УО, Мијатовић Бошко – заменик члана УО. Сви оснивачи су били обућари из Сремске Митровице. Делокруг рада Задруге се простирао на подручје града Сремска Митровица. Висина удела задругара је износила 1.000 динара, а уписнина је била 200 динара. Задруга је регистрована код Окружног трговачког суда у Сремској Митровици 22.2.1946. године под бројем Фи 16/46-1. Правила Задруге донета су на Венредној Скупштини 14.10.1950. године.

Пререгистрација Задруге је извршена 13.5.1952. године решењем Градског народног одбора Повереништва за финансије Сремска Митровица под бројем 4628/52, под називом Обућарско-производњачко услужна задруга Сремска Митровица. Предмет пословања је била производња и оправка обуће. Располагала је основним средствима у вредности од 618.591,00 динар и обртним средствима од 1.564.493,00 динара. Седиште Задруге је било на Тргу братства и јединства број 2. Те године имала је једну продавницу у Митровици за продају властитих производа обуће на Тргу братства и јединства број 45. Овлашћена лица су била: Влашкалић Лазар – председник, Сладић Богољуб – пословођа, Бјеговић Петар – члан управе, Ковач Јосип – члан управе и Бировљев Јован – књиговођа.

Правилником о организацији и пословању од 176.5.1954. године утврђен је назив фирме Обућарска задруга. Пословала је као самостална занатска радња, имала је својство правног лица, а имовина којом је управљала је била друштвена имовина. Предмет рада је и даље била израда и оправке обуће. Управни органи су били: радни колектив (највиши орган), управни одбор и пословођа. Те године

је извршена и пререгистрација Задруге под новим именом, а код Окружног суда у Сремској Митровици, под бројем П. 166/54.

Приликом уписа у регистар привредних организација Окружног привредног суда у Новом Саду 29.9.1956. године, који је извршен под бројем Фи. 1446/56, пословођаје био Сладић Богољуб, а овлашћена лица су били БировљевЈован, Стојановић Влада и Ходоба Јосип.

Од 1958. године мењају се називи органа управе, остаје Управни одбор и као нови органи јављају се Раднички савет и управник. Раднички савет је имао 15 чланова. Такође је установљено да радом продавница и пословних јединица руководе пословође. Наредне, 1959. године дугогодишњи управник Сладић Богољуб напустио је Задругу и постао председник Среске занатске коморе. Од 1961. године са новог директора је постављен Гостовић Милорад, дотадшњи шеф производње.

На седници Радничког савета 28.2.1962. године донета је одлука да се назив фирме промени у Предузеће за израду обуће „Дијана” Сремска Митровица. Ова промена је требала бити унета у Регистар предузећа и радњи Окружног привредног суда у Сремској Митровици на страни 133 свеска 9 под бројем Фи – 78/62, али је тада извршен само упис нових потписника. Под новим именом, са истом делатношћу извршена је поновна регистрација 1971. године код Окружног привредног суда у Сремској Митровици под бројем Фи – 271/71. Тада се седиште фирме налазило у улици Соње Маринковић број 4. Директор је био Ходоба Јосип. Промена назива је поново уследила 7.9.1978. године и тада је гласила Радна организација „Дијана” предузеће за израду обуће, са потпуном одговорношћу Сремска Митровица. Потом, поново, 14.5.1986. године мења назив у РО Фабрика обуће „Дијана” потпуна одговорност Сремска Митровица ул. Фрушкогорска број 3. Затим, опет мења назив 31.12.1989. године и уместо РО постаје Друштвено предузеће „Дијана” Фабрика обуће Сремска Митровица.

Од оснивања па до 1969. године „Дијана” је имала просторије и производне погоне у улици Братства и јединства број 3, а потом је пресељена 1.10.1969. године у улицу Соње Маринковић број 4. У нову производну халу „Дијана” се уселила 28.11.1984. године и наставила редовну производњу. Од тада су условирада били неупоредиво бољи, повећан је број радних места, а уведен је и нов начин ланчане производње, односно радне операције су поједностављене. Производни ефекти су се показали у повећаном физичком обиму производње за више од 30% у односу на производњу у старом погону. Фабрика је радила пуним капацитетом, што значи да је на годишњем нивоу производила око 500.000 пари обуће, од тога је око 300.000 ишло за извоз (у вредности од око 7.500.000 долара). Примера ради, пре измештања фабрике са старе локације у улици Соње Маринковић бр. 4 на нову локацију у улици Сутјеска 71, 1979. године је произведено 73.570 пари обуће са 105 радника, 1981. године је произведено 137.656 пари обуће са 164 радника, 1982. и 1983. године произведено је по 200.000 пари обуће са 359 радника и у том периоду по производном раднику је долазило мање

од 2 метра квадратна простора, што су били готово немогући услови за рад. У новој производној хали димензија 14 х 60 метара било је могуће организовати производњу за око 500 радника у две смене са производним капацитетом од 2.500 пари обуће дневно (стара хала је имала димензије од 34,7 х 7,95 метара).

Крајем осамдесетих година дистрибуцију обуће је вршила путем сопствене мреже, извоза и велепродаје. Након затварања продавнице у Крчедину и једне продавнице у Сремској Митровици (у Железничкој улици, продавница је уступљена ТРО „Панонија" уз обавезу да продаје „Дијанину" обућу), у саставу трговачке мреже имала је девет продавница, 4 у Сремској Митровици, по једну у Новом Саду, Прокупљу, Инђији, Ердевику и Пуковцу. Током 1990. године затворена је продавница у Лукавцу, а радило је 11 продавница (Сремска Митровица четири продавнице, Нови Сад, Пуковац, Сонта, Пећинци, Ердевик, Елемир, Зрењанин). Наредне, 1991. године у функцији је било 10. продавница (Сремска Митровица четири, Нови Сад, Пећинци, Луковац, Пуковац, Елемир и Богатић).

Фабрика је имала капацитете за производњу 42-46000 пари обуће месечно. За првих девет месеци 1988. године произведено је 323.761 пари обуће, од чега за домаће тржиште 40.347 односно 12,5 %, а за страно тржиште 283.418 односно 87,5 %. Од укупног извоза на западно тржиште је пласирано 178.744 пара,а на источно тржиште 77.000 пари. У истом периоду просечан лични доходак је био 201.870,00 динара, а број запослених радника се стално повећавао, од 694 на почетку године у августу је дошао на 775 (што је био случај и предходне године када је на почетку године било 633 запослена радника).

Већ 1989. године услови за пословање су се погоршали. Тек крајем године влада Анте Марковића је донела низ мера којима је заустављена инфлација и стабилизована привреда. Поред свега у току године је произведено 513.303 пара обуће те је остварен већи обим производње у односу на предходну годину за 14,6%. У истом периоду је извезено 390.225 пари обуће, што је у односу на предходну годину било повећање извоза од 18,4%. Просечно је дневно произведено 749 пари обуће, док је 1988. године дневно произведено 652 пара. Те 1989. године стопа привредног раста на подручју општине Сремска Митровица износила је 4,3%.

Занимљиво је упоредити разултате рада из краја осамдесетих година са онима десет година касније. У 1998. годину се ушло са курсом динара од 3,3 за једну марку, а на крају године је једна марка вредела осам динара. Укупни приходи „Дијане" те године су износили 40.862.000,00 динара, од чега су приходи од продаје били 29.677.000,00 динара (од продаје на домаћем тржишту 25.003.000,00 динара, од продаје на страном тржишту 4.674.000,00 динара). Укупна добит на крају године је износила 111.000,00 динара. У односу на предходну годину пословни приход је био већи за 31,25%, приход од продаје је повећан за 27,10% (на домаћем трђишту продаја је повећана за 32,76%, а извоз је повећан за 3,49%). У току године укупнмо је произведено 205.590 пари обуће (што је готово упола мање него десет година раније), просечнираст производње

у 1998. години је износио 4,39%. На крају године Фабрика је имала 553 запослена радника, од тога 32 радника на одређено време и 37 радника који су радили по уговору преко Студентске задруге (највише је било радника са завршеном основном школом 197, затим са средњом школом 114, КВ радника је било 98, док је са високом стручном спремом било свега 4 радника). Остварени промет и обрт објеката малопродаје је износио 668.919,00 динара, што је било 13,61% више него предходне године (продавница бр.1 Сремска Митровица 158.442,64 динара, продавница бр.2 Сремска Митровица 97.947,96 динара, продавница бр.3 Сремска Митровица 93.947,96 динара, продавница бр.4 Инђија 75.319,38 динара, продавница бр.9 Пуковац 73.811,68 динара, продавница бр.6 Нови Сад 58.583,49 динара, продавница бр.10 Ердевик 49.243,15 динара, продавница бр. 12 Сремска Митровица 47.966,31 динара, продавница бр.7 Прокупље 14.465,39 динара).

У 1999. години фабрика је забележила губитак од 3.678.000,00 динара, а производња је у односу на 1998. годину пала за 23,31%, што је и разумљиво ако се узме у обзира да је поред већ постојећих неповољних услова за пословање те године 24. марта дошло до НАТО агресије на Југославију. Негативна кретања су се посебно испољила на смањењу куповне моћи становништва, незапослености и паду реалних најамнина. Услед раста цена на мало дошло је до раста цена репроматеријала и услуга што је у крајњој линији имало за последицу негативан финансијски резултат. Произведено је 157.659 пари обуће, мада је и даље остао исти број радника као и предходне године. У току године извоз је износио 226,918,10 немачких марака и 754.221,00 динара, што је било знатно слабије него ранијих година.

У периоду после 1990. године фирма предузећа је била Друштвено предузеће „Дијана” Фабрика обуће Сремска Митровица. Скраћена ознака фирме била ДПФО „ДИЈАНА” Сремска Митровица. Предузеће је пословало са друштвеним капиталом. Управни органи су били: Скупштина, Управни одбор, Директор и Надзорни одбор. Право заступања је имао директор, без ограничења, а у случају његове спречености председник Управног одбора. Такође, директор је могао давати писмено пуномоћје другим лицима за заступање. Директор је једном лицу или више лица могао давати Прокуре – садржавале су овлашћења за закључивање уговора и вршење правних послова и радњи у вези са основном делатношћу. Скупштина предузећа је вршила следеће послове: доносила Статут предузећа, утврђивала пословну политику предузећа, усвајала годишњи обрачун и извештај о пословању, одлучивала о расподели годишње добити и покрићи губитака, одлучивала о повећању и смањењу друштвеног капитала, одлучивала о статусним променама, промени облика и престанку рада, бирала и опозивала чланове Управног одбора и председника и чланове Надзорног одбора и одређивала им накнаду за рад, одлучивала о остваривању захтева Предузећа према члановима управе и Надзорног одбора у вези са накнадом штете настале вошењем послова и захтевима за поништење незаконитих одлука, одлучивала о

заступању предузећа у судским поступцима против чланова управе, одлучивала о променама фирма, седишта и делатности и одлучивала о другим питањима утврђеним Законом. Скупштина је имала 28 чланова. Чланови Скупштине су били представници запослених и бирани су на период од 4 године. Председник Скупштине је биран јавним гласањем. Управни одбор је имао 7 чланова. Чланове Управног одбора бирала је Скупштина тајним гласањем, бирани су такође на 4 године. Управни одбор је вршио следеће послове: припремао је предлоге одлука за Скупштину о извршавао њене одлуке, доносио опште акте предузећа, осим оних које је доносила Скупштина, старао се о припреми годишњег обрачуна и достављао га Скупштини на усвајање, припремао за Скупштину извештаје о пословању, бирао и разрешавао директора, одлучивао о трајној пословној сарадњи и повезивању са другим предузећима, доносио инвестиционе одлуке и обавештавао Скупштину о свом раду. Директор је организовао и водио пословање, заступао предузеће, старао се о законитости рада и одговарао за незаконитост рада предузећа итд. Надзорни одбор је вршио надзор над законитошћу рада Управног одбора и директора, прегледао годишње и периодичне обрачуне и утврђивао дали су сачињени у складу са прописима, утврђивао дали су се пословодне књиге и друга документа водили у складу са прописима. Седиште предузећа је било у Сремској Митровици улица Др. Милана Костића број 3.

Делатност предузаћа је била: производња кожне обуће, производња обуће од пластичних маса, производња кофера, ручних торби и сличних предмета, седала и других сарачких производа, продаја моторних возила, продаја делова и прибора за моторна возила, трговина на велико сировом, недовршеном и довршеном кожом, трговина на велико месом и производима од меса, трговина на велико текстилом, трговина на велико одећом и обућом, трговина на велико чврстим, течним и гасовитим горивима и сличним производима, трговина на велико дрветом и грађевинским материјалом, трговина на велико металном робом, цевима, уређајима за централно грејање, трговина на велико хемијским производима, остала трговина на велико, трговина на мало обућом и предметима од коже и оправка обуће и осталих предмета од коже, а такође и послови спољнотрговинског промета у свим регистрованим делатностима. Одлуке о променама делатности предузећа доносио је Управни одбор.

У организационом погледу постојали су сектори и радне јединице. Постојали су следећи сектори: производни сектор, комерцијални сектор, финансијски сектор, општи сектор и служба развоја и инвестиција. Значи, на челу предузећа налазио се директор и заменик директора, секторе су водили технички директори, одељења су водили руководиоци а радне јединице пословође. Однос између највише и најниже плате је био 4,18 : 1.

Половином 1997. године у Предузећу је радило 592 радника, од чега 553 радника у сталном радном односу и 39 радника на одређено време.

Друштвени капитал је 1998. године износио 13.634.650,00 динара и био је подељен на обрачунске акције (или 4.132.000 немачких марака, односно

2.306.150 америчких долара). Номинална вредност обрачунске акције је износила 3.300,00 динара. Почетком 1995. године смењен је директор Грујанић Бранислав а постављен је Светислав Божић, од 2000. године в.д. директора постаје Петар Ковачевић, већ наредне 2001. године директор постаје Мирнић Бора, а право заступања добија Комшић Никола.

На почетку 21. века „Дијана” се налазила у веома тешкој ситуацији, због недостатка посла, недостатка обртних средстава и неисплаћених зарада. Сопствену производњу обуће није успевала да реализује од 2000. године. Тада је за „Југопетрол” Београд произвела мушке и женске чизме, за Војску Југославије плитке ципеле (за старешински кадар) и за „Еуроунион” Београд мушке и женске ципеле (обућа намењена за електропривреду). Након тога су рађени само услужни послови, комплетан метеријал за производњу је доносио купац. Таква производња није била довољна да покрије текуће трошкове.

Као посебан део Предузећа 2001. године је основано Друштво са ограниченом одговорношћу за трговину и посредовање „Дијана комерц”, скраћено ДОО „Дијана комерц” Сремска Митровица, са седиштем у Сремској Митровици улица Др Милана Костића број 3. Оснивач није одговарао за обавеза новог Предузећа, али је сносио одговорност за његово пословање са губитком до висине оснивачког улога. За директора је постављен Смиљановић Миодраг.

Дана 05.10.2001. године је отворен стечајни поступак, који је трајао до 25.12.2002. године. Након тог периода уследили су нови проблеми, током 3003. године исплаћена је плата само за месец мај. Крајем 2003. године потписан је уговор са београдском фирмом „Грацијаплус” на период од шест месеци, тј. до 10.5.2004. године. Том приликом је „Грацијаплус” преузела 183 радника и обезбедила им посао за наведени период. Крајем 2004. године у фабрици је остало 17 радника, од којих 10 на плаћеном одсуству и 7 на раду. Жиро рачун је блокиран 20.10.2004. године. Директор је од 2003. године био Ђукић Драган.

У току 2005. и 2006. године основна средства, магацински простор и сличнo, су издавани у закуп разним приватним предузећима (Занатска радња „Мирса” из Руме, Занатско-трговинска радња „Империјал” из Руме, „DAG CO” из Вогња, Обућарска радња „Жад” из Сремске Митровице). Такође, по налогу суда у току 2005. године вршена је продаја основних средстава – машина (пресе за ђонове, корита за обућу, машине за пеглање коже, апарати за лепљење, апарати за тањење коже итд).

У току 2004. године су одржане две неуспеле аукције за продају фабрике. Вредност предузећа је процењена на 53.827.000,00 динара. Прва аукција је одржана 5.7.2004. године а друга 6.9.2004. године.

Решењем Општинског суда у Сремској Митровици бр. И-414/03 од 29.9.2005. године Фабрици коже „Рума” АД Рума због дуга од 308.942,42 еура предата у власништво Дијанина производна хала, анекс уз производну халу, санитарни блок, магацин репроматеријала и готових производа и магацин лепкова и картонске амбалаже. Нови власник је том приликом уплатио још 11.375.977,00

динара, што је била разлика између наведеног дуга и постигнуте купопродајне цене.

Стечајни поступак над Фабриком обуће „Дијана" покренут је 23.5.2008. године под бројем Ст–2/2008 од 23.5.2008. године а обустављен је 21.4.2010. године Решењем Привредног суда у Сремској Митровици бр. III Ст. 18/2010. ради продаје стечајног дужника као правног лица.[107] Купац је било предузеће „Ролопласт-Мошић" из Сремске Митровице чија је претежна делатност под шифром 2223 - Производња предмета од пластике за грађевинарство.[108]Поступак је настављен у односу на стечајну масу предузећа и закључен је Решењем Ст-2/2008 од 18.02.2011. године.[109]

Историјат архивског фонда:

Фонд је преузет 21.06.2007. године од ДПФО „Дијана" из Сремске Митровице, број Записника о преузимању је 02-269.

Регистратурско сређивање фонда је извршено 2008. године. Према урађеном сумарном инвентару фонд се састоји од 209 инвентарних јединица, и то 122 књиге и 87 кутија у укупној количини од 14 метара дужних архивске грађе. Књиге су делимично сачуване, списи су мањим делом сачувани.

Степен сачуваности:

Књиге су делимично сачуване.

Списи су делимично сачувани.

Ф. 877 ФАБРИКА СТОЧНЕ ХРАНЕ „ПРОВАМИН" - СРЕМСКА МИТРОВИЦА, (1961-1991), 1961-1991.

Основни подаци о фонду

Количина архивске грађе: књ. 50; к. 41; 6,50 м

Језик грађе: српски.

Степен сређености: сређен.

Информативна средства: сумарни инвентар са ширим подацима о фонду.

Основне карактеристике садржаја грађе:

Књиге 1961-1991:

---

[107] Ф. 458, ДП Фабрика обуће „Дијана" Сремска Митровица, Досије арх. фонда, Омот 2, Документ 12/2, Извод из Претраге привредних друштава АПР-а на дан 02.10.2018. године, www.apr.gov.rs

[108] Исто, Документ 13/2, Извод из Претраге привредних друштава АПР-а – подаци о претежној делатности на дан 02.10.2018., www.apr.gov.rs

[109] Исто, Документ 12/2, Табеларни преглед закључених стечајних поступака Агенције за лиценцирање стечајних управника на дан 02.10.2018. www.alsu.gov.rs/bap/upload/documents/.../zakljuceni_stecajni_postupci_lat.pdf

– Записници 1961 - 1991
– Деловодни протоколи 1961 - 1982.
– Остале књиге 1961 - 1988

Списи 1961-1991.

Списи садрже: нормативна акта, регистрације, записници Радничког савета, записници Збора радних људи, записници ОО Синдиката, Колегијума, ОО Савеза комуниста, извештаји о раду, пописи имовине, разни уговори, завршни рачуни, пројектно техничка документација, редовна преписка и документација о радним односима.

Историјат ствараоца фонда:

„Провамин” предузеће за производњу суперконцентрата у Сремској Митровици основано је решењем НОО у Сремској Митровици под бр. 04-1867/1-61 од 1.3.1961. године. Предузеће је уписано у Регистар привредних предузећа код Окружног привредног суда по решењу Фи бр. 3/61 од 08.03.1961. године у Сремској Митровици[110].

Раднички савет предузећа 25.12.1962. године донео је одлуку о спајању „Провамина” са другим привредним организацијама у Пољопривредно индустријски комбинат (ПИК) „Сирмијум”, са седиштем у Сремској Митровици. Спајање је извршено у јануару 1963. године[111].

24.6.1969. године Окружни привредни суд Сремска Митровица је уписао у Судски регистар под бр. Фи - 364/69 на страни 295 свеска 9 Фабрика сточне хране - СО - „Провамин” Сремска Митровица[112].

Одлуком Збора радника као ООУР „Провамин” је конституисан у мају 1972. године.

1973. године извршен је нови упис у судски регистар Окружног привредног суда у Сремској Митровици број Фи -761/73 под називом ПИК „Сирмијум” ООУР „Провамин” фабрика сточне хране Сремска Митровица са потпуном одговорношћу. Седиште је Јарачки пут б.б. (касније уписан број 4)[113].

Нови упис у регистар организацијан удруженог рада код Основног суда удруженог рада у Сремској Митровици извршен је под бројем Фи - 31/82 из 1982. године, када је евидентирано удруживање РО „Провамин” фабрика сточне хране и РО „Митрос” индустријска кланица и фабрика конзерви из Сремске Митро-

[110] ИАС СМ, ФСХ «Провамин» СМ, кутија 51, регистрације и правилници.
[111] ИАС СМ, ФСХ «Провамин» СМ, кутија 51, регистрације и правилници.
[112] ИАС СМ, ФСХ «Провамин» СМ, кутија 51, регистрације и правилници.
[113] ИАС СМ, ФСХ «Провамин» СМ, кутија 51, регистрације и правилници.

вице и од тада послује под називом РО „Митрос" ООУР „Провамин" Сремска Митровица[114].

Према Статуту из 1989. године дотадашњи РО „Митрос" ООУР „Провамин организовао се као Предузеће за производњу стоћне хране „Провамин" Сремска Митровица са потпуном одговорнишћу[115].

Раднички савет Предузећа за производњу сточне хране „Провамин" на седници одржаној 18.2.1991. године донео је одлуку о организовању Предузећа као деоничког друштва у мешовитој својини. Под фирмом Предузеће за производњу сточне хране „Провамин" Деоничко друштво у мешовитој својини, потпуна одговорност, са седиштем у Сремској Митровици, Јарачки пут број 4.

Трансформација у деоничко друштво уписана је у судски регистар Окружног суда у Сремској Митровици под бројем Фи - 543/91. Тада је престало да постоји Друштвено предузеће за производњу сточне хране „Провамин" п.о. Сремска Митровица.

Производња се кретала између 30.000 и 40.000 тона годишње, а највећа производња је остварена 1979. године од 52.000 тона.

Број запослених се кретао у зависности од производње и то на почетку рада је било 13 запослених, а највише 1979. године 111 радника.

Историјат архивског фонда:

Фонд је преузиман у два наврата: 16.10.1992. године без записника о преузимању - редни број књиге улазног инвентара 693 и 01.12.2008. године по Записнику о преузимању број 02 – 469. Архивска грађа је први пут прузимана од творца, а 2008. године од правног следбеника АД „Провамин" из Сремске Митровице. Регистратурско сређивање фонда је извршено 1992. и 2011. године. Према урађеном сумарном инвентару фонд се састоји од 91 инвентарне јединице и то 50 књига и 41 кутије у укупној количини од 6,00 метара дужних архивске грађе. Књиге и списи су делимично сачувани.

Степен сачуваности:

Списи су мањим делом сачувани.
Књиге су мањим делом сачуване.

Ф. 1111 СРЕМСКА ИНДУСТРИЈА КОНФЕКЦИЈЕ АД „СИРМОДЕКС" СРЕМСКА МИТРОВИЦА , (1946-2013), 1946-2007.

Основни подаци о фонду

Количина архивске грађе: књ. 28; к. 89; 11,70 м

[114] ИАС СМ, ФСХ «Провамин» СМ, кутија 52, правилници.
[115] ИАС СМ, ФСХ «Провамин» СМ, кутија 52, правилници.

Језик грађе: српски.
Степен сређености: сређен.
Информативна средства: сумарни инвентар са ширим подацима о фонду.

Основне карактеристике садржаја грађе:

Књиге 1968-2007:
– записници 1968-1995, 8. књ.
– деловодници 1970-2007, 15. књ.
– књига деоница 1993-1994, 2. књ
– матичне књиге радника 1946-2002, 3 књ.

Списи 1968-2007.

Списи садрже: записнике органа управљања и комисија, редовна акта, платне спискове, М4 обрасце, картоне личних доходака, завршне рачуне, досијеа радника.

Историјат ствараоца фонда:

Ово предузеће (бивша Кројачка задруга) основано је 15. марта 1946. године а регистровано је као „Сирмодекс” Сремска индустрија конфекције код окружног привредног суда у Сремској Митровици под бројем Фи – 613/71 од 16. новембра 1971. године, свеска 139.

Основна делатност „Сирмодекса” била је израда и продаја свих врста конфекције, одеће и продаја свих врста текстилних производа, коже и галантерије. Прва продавница „Сирмодекса” под називом „Бутик” отворена је 30. октобра 1971. године у сремскомитровачком насељу „Матија Ћуфи”.[116]

Сагласно одредбама члана 661 и 668 ЗУР – извршена је пререгистрација „Сирмодекса” код Основног суда удруженог рада у Сремској Митровици под бројем Фи – 1203/78 дана 20. новембра 1978. године. Након ове пререгистрације фирме, делатност и седиште остали су непромењени али је додата споредна делатност која се састојала у трговини на мало текстилом и конфекцијом.

Друштвено предузеће „Сирмодекс” Сремска индустрија конфекције регистровано је дана 31. децембра 1989. године код Основног суда удруженог рада у Сремској Митровици под бројем Фи – 609/89. Током 1992. године извршена је трансформација „Сирмодекса” у ДД „Сирмодекс”. Према регистрацији код Привредног суда у Сремској митровици од 21. маја. 1992. године делатности „Сирмодекса” су:
– производња и продаја конфекције и метраже

[116] Ф. 1111, Сремска индустрија конфекције АД „Сирмодекс” Сремска Митровица, Извештај Радничког савета за 1971.

– трговина на мало непрехрамбеним производима
– трговина на велико непрехрамбеним производима
– спољна трговина непрехрамбеним производима

Решењем Привредног суда у Сремској Митровици посл. бр. СТ – 458/95 од 03. октобра 1995. године, отворен је поступак стечаја над ДД „Сирмодекс" из Сремске Митровице а за стечајног управника постављен је Виталић Никола.

Стечајни поступак је завршен доношењем правоснажног решења посл. бр. Ст – 458/95 од 21.03.1996. године о принудном поравнању. ДД „Сирмодекс" није разрешио проблеме свог пословања након принудног поравнања јер су у пословању предузећа и даље присутни проблеми који онемогућавају нормално пословање предузећа: висок девизни и динарски дуг, недостатак обртних средстава, непокретности оптерећене хипотекама и немогућности набавке нових банкарских средстава за текуће пословање.[117] Дана 11. марта 2002. године у Сремској Митровици закључен је уговор између ДД „Сирмодекс" и Друштва са ограниченом одговорношћу за производњу, промет и услуге „Окитекс" у оснивању. Уговорне стране су се сагласиле да ДД „Сирмодекс" стави на располагање део својих пословних просторија предузећу „Окитекс" без накнаде имајући у виду пословну повезаност уговорних страна. Решењем Трговинског суда у Сремској Митровици број Ст- 03/07 од 21.2.2007. године покренут је стечајни поступак над АД „Сирмодекс" Сремска Митровица. Стечај је обустављен Решењем Привредног суда у Сремској Митровици бр. Ст. 14/2010 од 26.10.2012. године ради продаје стечајног дужника као правног лица.[118] Купац предузећа под чијим је именом наставило рад је „Union company 2001 „ ДОО за трговину и услуге Сремска Митровица чија је претежна делатност под шифром 4634 – Трговина на велико пићима.[119]

Стечајни поступак над стечајном масом закључен је 01.11.2013. године.[120]

Историјат фонда:

Фонд је преузет у Архив 04.12.2000. године записником број 02/299 а затим дана 21.2.2008. године записником број 02/83 од АД „Сирмодекс" - у стечају, у несређеном стању. Из овог фонда издвојена је и сређена грађа фонда ДОО „Окитекс" Сремска Митровица.Регистратурско сређивање фонда извршено је 2009. године. Према урађеном сумарном инвентару фонд има 117 инвентарних

[117] Исто, Решење СТ- 458/95 од 21.03.1996.

[118] Исто, Досије фонда, Омот 2, документ 10/2, Извод из Претраге привредних друштава АПР-а на дан 02.10.2018. године, http://www.apr.gov.rs/

[119] Исто, Документ 12/2, Извод из Регистра Агенције за привредне регистре – подаци о претежној делатности http://www.apr.gov.rs/

[120] Исто, Досије фонда, Омот 2, Извод из табеларног прегледа закључених стечајних поступака Агенције за лиценц. стеч. Управника на дан 02.10.2018. www.alsu.gov.rs/bap/upload/documents/.../zakljuceni_stecajni_postupci_lat.pdf

јединица од чега су 28 књиге а 89 кутије са списима, груписаним тематски и сређени хронолошки у укупној количини од 11, 70 метара архивске грађе.

Степен сачуваности:

Књиге су добро сачуване.
Списи су добро сачувани.

Ф. 1356 ПРЕДУЗЕЋЕ ЗА ПРОИЗВОДЊУ, ПРОМЕТ И УСЛУГЕ ДОО ОКИТЕКС СРЕМСКА МИТРОВИЦА , (2002-), 2002-2006.

Основни подаци о фонду

Количина архивске грађе: књ. 2 к. 1; 0,20 м
Језик грађе: српски.
Степен сређености: сређен.
Информативна средства: сумарни инвентар са ширим подацима о фонду.

Основне карактеристике садржаја грађе:

Књиге 2002-2006:
– матичне књиге радника 2002-2006, 2 књ.

Списи 2002-2006.

Списи садрже: редовна акта

Историјат ствараоца фонда:

Дана 11. марта 2002. године у Сремској Митровици закључен је уговор између ДД „Сирмодекс” и Друштва са ограниченом одговорношћу за производњу, промет и услуге „Окитекс” у оснивању. Уговорне стране су се сагласиле да ДД „Сирмодекс” стави на располагање део својих пословних просторија предузећу „Окитекс” без накнаде имајући у виду пословну повезаност уговорних страна. Засључењем овог уговора „Окитекс” је стекао право прече куповине полсовних просторија „Сирмодекса” уколико биду предмет продаје.[121]

„Окитекс”-Друштво са ограниченом одговорношћу за производњу, промет и услуге уписано је код Трговинског суда у Сремској Митровици решењем Фи-276/2002 дана 19. марта 2002. године у регистарском улошку 1-8462 са матичним бројем 08754497 у регистру јединица разврставања, шифре делатности 18220. Седиште предузећа је у Сремској Митровици, Железничка број 42.Укупно упи-

[121] Уговор је закључен дана 11.03.2002.

сан и уплаћен капитал „Окитекса" износи 230.069, 20 УСД и састоји се од новчаног дела оствареног капитала (5.000 УСД) и неновчаног у стварима (производна опрема) у износу од 225.069,20 УСД. Неновчани део основног капитала чини и улагање једног од оснивача „Yucan trade" - Београд и доградња (проширење и адаптација) производне хале од стране ДД „Сирмодекса", предузећа са којим је у дугорочној пословној сарадњи.Друштво је поред пласмана својих производа на домаћем тржишту на основу дугорочног уговора вршило производњу и извоз одевних предмета партнера „LE – GO" - Република Немачка. [122]

Због економских и финасијских тешкоћа у пословању над „Окитексом" је покренут стечајни поступак.

Историјат фонда:

Фонд је преузет у Архив записником број 02/83 од АД „Сирмодекс"- у стечају у несређеном стању. Регистартурско сређивање фонда извршено је 2009. године.

Према урађеном сумарном инвентару фонд има три инвентарне јединице од чега су две књиге и једна половина кутије списа груписани тематски и сређени хронолошки у укупној количини од 0, 20 метара архивске грађе.

Степен сачуваности:

Књиге су добро сачуване.
Списи су добро сачувани.

Ф 1190. „ПОЉОСТРОЈ"- СРЕМСКА МИТРОВИЦА,
(1950-1989), 1956-1989.

Основни подаци о фонду

Количина архивске грађе: књ. 48; к. 4; 1,50 м
Језик грађе: српски.
Степен сређености: сређен.
Информативна средства: сумарни инвентар са ширим подацима о фонду.

Основне карактеристике садржаја грађе:

Књиге 1956-1978:
– Записници Управног одбора 1956-1973, 11 књ.
– Деловодници 1956-1978, 37 књ.

[122] Ф. 1356 Предузеће за произв. промет и услуге ДОО „Окитекс" Сремска Митровица, Захтев за одобрење кредита бр. 12 од 11.02.2003.

Списи 1973-1978.

Списи садрже: записнике Централног радничког савета, записнике Радничког савета, Збора радних људи, Збора радника, записници дисциплинске комисије, записници Извршног одбора савеза синдиката, записници (разни), уговори, решења, одлуке (разне), Извештаји и програми рада.

Историјат ствараоца фонда:

Предузеће РО „Пољострој” Сремска Митровица је основано 1950. године, после престанка рада Машинске станице. Машинска станица је формирана још у току Другог светског рата, а предузеће „Пољострој” је њен правни наследник. Основна делатност је, према решењу о регистрацији код Окружног привредног суда у Новом Саду број Фи-464/58, оправка пољопривредних машина и оруђа. Међутим, у недостатку машина вршена је оправка свих врста друмских возила.

„Пољострој” је био у сталном развоју, што је логична последица све веће механизације пољопривреде и пораста производње друмских возила, тако да је 1961. године имао 226 запослених радника. У току 1961. године подељен је на 12 економских јединица од којих су 8 биле производне, а 4 организационе. Свака јединица је имала свој план рада, своју јединицу производа и по истој се вршила расподела личног прихода. Дана 07.08.1962. године „Пољопривреди” се припаја предузеће „Енерго” из Сремске Митровице, а 15.8.1963. године, припојена му је Металско-услужна радионица за пољопривреду Сремска Митровица. Према извештају из 1971. године у оквиру предузећа „Пољострој” постојала су 3 погона:

- Погон за израду вентила,
- Погон за производњу металне конструкције,
- Погон ремонта.

Услед каснијих организационих промена дошло је до трансформације наведених погона у ООУР-е. У оквиру РО „Пољострој” постојали су:

- ООУР „МИВ,
- ООУР „Конструкције”,
- ООУР „Ремонт” и
- Радна заједница Служба заједничких послова.

Током каснијих промена РО „Пољострој” је пословао под називом Друштвено предузеће „Митровачка индустрија вентила”.

Историјат фонда:

Фонд је преузет Записником о преузимању архивске грађе бр. 571 дана 28.4.2000. године од ДП „Митровачка индустрија вентила" у Сремској Митровици у укупној количини од 8 метара дужних у несређеном стању.

Сређивање фонда је извршено 2001. године. Архивска грађа за трајно чување сврстана је тематски и сређена хронолошки.

Степен сачуваности:

Књиге су добро очуване.
Списи су добро очуване.

Ф. 416 АКЦИОНАРСКО ДРУШТВО „МИТРОВАЧКА ИНДУСТРИЈА ВЕНТИЛА" СРЕМСКА МИТРОВИЦА , (1950 - 2015.), 1950-2006.

Основни подаци о фонду

Количина архивске грађе: књ. 74; к. 171; 21,70 м
Језик грађе: српски.
Степен сређености: сређен.
Информативна средства: сумарни инвентар са ширим подацима о фонду.

Основне карактеристике садржаја грађе:

Књиге 1950-2006:
- деловодни протоколи 1983-2004, 18 књ.
- регистри деловодника 1963-1969, 3. књ.
- матичне књиге радника, 1950-2004, 10. књ.
- књиге основних средстава 1956-2005, 43 књ.

Списи 1950-2006.

Списи садрже: нормативна акта, записнике, општу архиву, финасијску документацију, податке о основним средствима, персоналну документацију, платне спискове, М4 обрасце, картоне личног дохотка, досијеа радника и докуметацију стечаја.

Историјат ствараоца фонда:

Септембра месеца 1950. године почела је са радом Пољопривредна ремонтна радионица у Сремској Митровици као самостално предузеће.

Послератни развој наше земље и увођење све веће механизације у пољопривреду доводи до убрзаног развоја Пољопривредне ремонтне радионице. До 1958. године Пољопривредна ремонтна радионица се бавила поправком пољопривредних машина и друмских возила. Током 1858. године у време када наступи мртва сезона, када су све пољопривредне машине на терену радионица да би искористила своје капацитете почела је са производњом резервних делова за пољопривредне машине.Дана 22.1.1960. године Пољопривредна ремонтна радионица променила је назив и регистрована је код Окружног суда у Новом Саду под бројем Фи- 74/60 страна 234 свеска IX под именом „ПОЉОСТРОЈ” ПРОИЗВОДНО РЕМОНТНО ПРЕДУЗЕЋЕ СРЕМСКА МИТРОВИЦА.[123]

Предмет пословања „Пољостроја” је:

– производња вентила СУС,
– ремонт свих мотора, моторних возила и пољопривредних машина
– производња резервних делова за тракторе и пољопривредне машине.

На основу пријаве Пољопривредног ремонтног предузећа „Пољострој” из Сремске Митровице дана 26. јануара 1963. године Окружни привредни суд у Сремској Митровици под бројем Фи- 35/63 донео је решење и уписао у регистар предузећа и радњи на страни 234 свеска IX да је „ПОЉОСТРОЈ” ПРОИЗВОДНО РЕМОНТНО ПРЕДУЗЕЋЕ из Сремске Митровице променило свој назив у „ПОЉОСТРОЈ” РЕМОНТНО ПРЕДУЗЕЋЕ у Сремској Митровици.

Законом о конституисању 1974. године Радна организација (РО) „Пољострој” је уписана у судски регистар као РО „Пољострој” са солидарном одговорношћу код Основног суда удруженог рада у Сремској Митровици под бројем Фи- 1392/78 од 09.04.1979. године.

У свом саставу има три основне организације удруженог рада (ООУР) и то:

– ООУР „МИВ”
– ООУР „КОНСТРУКЦИЈЕ” и
– ООУР „РЕМОНТ”.

ООУР основале су на нивоу РО Радну заједницу заједничких служби (РЗЗС) за обављање комерцијалних финансијско књиговодствених и административно стручних послова.[124]

Од 1974. године РО „Пољострој” се интензивно развија по физичком обиму производње и броју запослених.

Најинтензивнији раст остварен је код ООУР „МИВ” интензивнијом производњом за извоз за иностранo тржиште, као и код ООУР „Конструкције” због повећане инвестиционе градње у том периоду. Локација је постала претесна за даљи развој Радне организације, па се већ тада радило на пресељењу ООУР „МИВ”-а на другу локацију.

---

123 Извод из архивског материјала предузећа „Пољострој” Сремска Митровица.

124 Елаборат о друштвено-економској оправданости интеграције ТРО „Агросрем” са ООУР „Ремонт” Сремска Митровица.

Од 01.01.1984. године ООУР „РЕМОНТ" се припојила РО „АГРОСРЕМ" ООУР-а „АГРОСТРОЈ", али је остала на истој локацији и са истом делатношћу. Исте године ООУР „МИВ" отпочео је изградњу нове фабрике, а преселио се на нову локацију 01.11.1985. године.

Предмет пословања Ро „Пољострој" произилазио је из предмета пословања удружених ООУР и обухватао је основну и споредну делатност.

Основна делатност:

- производња вентила и делова вентилског склопа за моторе са унутрашњим сагоревањем,
- монтажа металних конструкција.
- Споредна делатност:
- израда алата за сопствене потребе и трећа лица,
- одржавање сопствених машина, уређаја и постројења и пружање услуга трећим лицима из ове делатности,
- пружање услуга трећим лицима из слободних капацитета основне делатности,
- транспорт за сопствене потребе и
- промет техничких гасова.

ООУР „МИВ" и ООУР „КОНСТРУКЦИЈЕ" у саставу ПРО „ПОЉОСТРОЈ" закључили су 06. јуна 1989. године Самоуправни споразум о променама у организовању РО са ООУР и РЗЗП (СС) у јединствено Друштвено предузеће. ООУР „МИВ" и ООУР „КОНСТРУКЦИЈЕ" приступиле су променама у организовању ПРО „ПОЉОСТРОЈ" због организовања РО у јединствено Друштвено предузеће без ООУР и РЗЗС, у складу са одредбама Закона о предузећима.[125]

ДП „МИВ" је регистровано код Привредног суда у Сремској Митровици под бројем Фи- 616/91. Статут ДП „МИВ" донет је 1998. године. Овим Статутом утврђује се организација и пословање ДП „МИВ" и регулишу се основна питања управљања предузећа а нарочито: фирма и седиште предузећа, делатност, заступање, друштвени капитал којим располаже предузеће, организација предузећа, расподела добити и покриће губитка, средства резерви предузећа, органи предузећа, обавештавање радника, заштита животне средине и општи акти предузећа.[126]

Од 1970. године „МИВ" почиње са извозом на тржиште Енглеске, Чехословачке, САД и Француске. Поред тога „МИВ" је снабдевао и комплетну домаћу индустрију мотора као и трговачку мрежу. У том периоду достигао је годишњи

[125] Самоуправни споразум о променама у организовању радне организације са основним организацијама удруженог рада и радне заједнице заједничких служби у јединствено Друштвено предузеће.

[126] Статут ДП „МИВ" Сремска Митровица 1998.

капацитет од 4.200.000 вентила, 4.000.000 вођица и 2.300.000 седишта са радом у три смене.

За време санација од 1992-1995. године извоз је вршен за „Талбот” у Ирану. Укидањем санкција настављена је сарадња са PSA(Peugeot – Citroen) и започета сардња са „Mahle” из Немачке са циљем потпуног преузимања „МИВ”-а. У том правцу „Mahle” испоручује девет нових машина, формира линије за производњу вентила за „Audi” и „Mercedes”. Тада се добија сертификат квалитета ЈУС ИСО 9002, а из SGS-а из Швајцарске ИСО 9001-2000.

Међутим, у августу 2001. године „Mahle” прекида сардњу и гради фабрику у Пољској. У том периоду од 2000-2001. године, извоз износи 98% укупне производње, са 545 запослених радника.

АД „МИВ” је 2001. године сврстан у велико предузеће, односно тендерску приватизацију. Тендер је завршен у септембру 2002. године. Пријавио се само један купац JUCIT из Београда, који је до тада био и највећи купац вентила.

Уговор између Агенције за приватизацију и JUCIT-а потписан је у априлу 2003. године, а органи управљања формирани су крајем јуна 2003. године. Скупштина АД „МИВ”-а донела је 19.06.2003. године Статут.

У новембру 2004. године, Агенција за приватизацију подноси тужбу против JUCIT-а са захтевом за раскид Уговора о купопродаји. У марту 2005. године блокиран је текући рачун АД „МИВ”, искључени телефони, вода и гас. У децембру 2005. године и званично је раскинут Уговор између JUCIT-а и Агенције за приватизацију. Акције су пренете у Акцијски фонд, чиме је држава постала већински власник АД „МИВ”-а.

Стечајно веће Трговинског суда у Сремској Митровици решењем број СТ-8/2006. Од 15.05.2006. године покренуло је стечајни поступак над АД „МИТРОВАЧКА ИНДУСТРИЈА ВЕНТИЛА” из Сремске Митровице.[127]

Историјат фонда :

Фонд је преузет у Архив 9.5.2007. године примопредајним записником број 02-188 од АД „МИВ”-а у стечају у несређеном стању.

Регистратурско сређивање фонда извршено је 2008-2009. године. Према урађеном сумарном инвентару фонд има 245 инвентарних јединица од чега су 74 књиге и 171 кутија списа, груписани тематски и сређени хронолошки у укупној количини од 21,70 дужних метара архивске грађе.

Степен сачуваности:

Књиге су добро сачуване.

Списи су добро сачувани.

[127] Извештај о економско финансијском положају АД „МИВ”-а 2006.

Ф. 1366 ИНДУСТРИЈА НАМЕШТАЈА „1. НОВЕМБАР” СРЕМСКА МИТРОВИЦА (1951-1959), 1945-1959.

Основни подаци о фонду
Количина архивске грађе: књ. 11; к. 1; 0,40 м
Језик грађе: српски.
Степен сређености: сређен.
Информативна средства: сумарни инвентар са ширим подацима о фонду.

Основне карактеристике садржаја грађе:

Књиге 1945-1959:
– Записници 1952 - 1956
– Остале књиге 1945 - 1959

Списи 1956-1957.

Списи садрже: записници Радничког савета и записници Управног одбора.

Историјат ствараоца фонда:

У периоду после Другог светског рата у некадашњој Жунтеровој пилани прикупљене су машине за прераду дрвета из предратних предузећа. Ту је прављена грађевинска столарија. Године 1946. овом предузећу је припојена зграда „Свилара” па је после њене адаптације опремљен посебан погон. Овај погон је 1947. године произвео 900 спаваћих соба. 1948. године Столарија је припојена предузећу „Иво Лола Рибар” и тада је добила назив „Погон 2”.

26.12.1951. на основу решења главне дирекције дрвне индустрије Србије из Дрвног комбината „Иво Лола Рибар” из Сремске Митровице издвојен је „Погон 2” и формирано самостално предузеће под именом „1. Новембар” индустрија намештаја у Сремској Митровици. Крајем 1958. године дошло је до спајања „1. Новембра” и столарског предузећа „Бошко Палковљевић Пинки”. Те године произведено је 3.800 гарнитура спаваћих соба. Исте, 1958. године донета је одлука да се „1. Новембар” споји са Дрвним комбинатом. Комбинат је обухватао сву дрвну индустрију на подручју Сремске Митровице. У каснијем периоду „1. Новембар” је имао статус радне јединице, а потом основне организације удруженог рада у оквиру поменутог Комбината.

Историјат архивског фонда:

Фонд је издвојен из архивске грађе фонда Фабрика унутрашње декорације и намештаја „1. Новембар” Сремска Митровица током 2009. и 2010. године.

Степен сачуваности:

Списи су фрагментарно сачувани.
Књиге су мањим делом сачуване.

Ф. 1326 ФАБРИКА УНУТРАШЊЕ ДЕКОРАЦИЈЕ И НАМЕШТАЈА „1.НОВЕМБАР” СРЕМСКА МИТРОВИЦА , (1997-2000), 1977-2008.

Основни подаци о фонду

Количина архивске грађе: књ 155 ; к. 136; 21,00 м
Језик грађе: српски.
Степен сређености: сређен.
Информативна средства: сумарни инвентар са ширим подацима о фонду.

Основне карактеристике садржаја грађе:

Књиге 1977-2008:
- записници 1977-1998, 54 књ.
- деловодни протоколи 1977-2008, 64 књ.
- матичне књиге радника 1977-2004, 17 књ.
- остале књиге 1977-1990, 20 књ.

Списи 1977-2008.

Списи садрже: нормативна акта предузећа, регистрације, записнике, редовну преписку, пријаве несрећа на раду, персоналну документацију, М 4 обрасце, картоне личних доходака, платне спискове, досијеа радника и документацију стечаја.

Историјат ствараоца фонда:

Основна организација удруженог рада Фабрика унутрашње декорације и намештаја „1.Новембар” до 1977. године пословала је као један од ООУР-а Дрвно индустријског предузећа Сремска Митровица. Дана 27.12.1976. године у овом ООУР-у одржан је референдум на коме је донета одлука о издвајању из састава Дрвно индустријског предузећа Сремска Митровица, тако да постаје Радна организација. Такође , формиране су и организационе јединице : ООУР „Промет”, „ООУР Столарија”, ООУР „Тапетерија” и Радна заједница заједничких послова.

Регистрација новог предузећа извршена је 16.09.1977. године код Окружног привредног суда у Сремској Митровици под бројем Фи- 547/77. Фирма је

гласила – Фабрика унутрашње декорације и намештаја „1.Новембар" са ОО-УР-има , неограничена и солидарна одговорност ООУР-а, Сремска Митровица. Основна делатност била је производња намешптаја и опреме за домаћинство, школе, угоститељство и канцеларије, израђених претежно од дрвета и других материјала. До проширења делатности дошло је 1984. године када је у Основном суду удруженог рада у Сремској Митровици под бројем Фи- 435/84 од 07.11.1984. године извршен упис споредне делатности – промет на мало намештаја и вршење јавног превоза стврари својим теретним моторним возилима у друмском саобраћају.

ООУР-и „Столарија" и „Тапетарија" су 1984. године спојени у један ООУР под називом „Производња" са три радне јединице : РЈ Столарска производња (са одељењима машинска обрада, завршна обрада и опремање), РЈ Таптарска производња (са одељењима тапетарија, полиуретан, жичана језгра и картонажа) и РЈ Енергетика и одржавање. ООУР „Промет" је имао два сектора : Сектор продаје (са организационим јединицама – службама: велепродаја, малопродаја, извоз, магацин готових производа и сервис, представништво, продаја ентеријера и транспортна служба) и Сектор набавке (са организационим јединицама : набавка, увоз, магацин сировима и репроматеријала, стоваришта грађе). Радна заједница је имала два сектора: Сектор општих и правних послова (са службама : служба оптеправних послова и друштвеног стандарда и служба обезбеђења и друштвене самозаштите) и Сектор финансија, плана и расподела / са службама – служба финасијске оперативе, служба књиговодства и служба плана, анализе и расподела).

Код Основног суда удруженог рада у Сремској Митровици 26.02.1987. године под бројем Фи - 74/87 уписана је промена у организовању. Нова фирма је гласила: Радна организација Фабрика унутрашње декорације и намештаја „1.Новембар", потпуна одговорност Сремска Митровица. Тада је предузеће организовано без ООУР-а.

Највиши ниво производње остварен је 1988 и 1989. године. Број запослених такође је растао па је 1988. године било 712 запослених а 1989. године 748 запослених.

Нова регистрација извршена је 11.5.1989. године код Основног суда у Сремској Митровици под бројем Фи – 149/89. Тада је организовано друштвено предузеће. Нова фирма гласила је : Друштвено предузеће Фабрика унутрашње декорације и намештаја „1.Новембар" п.о. Сремска Митровица. Од априла 1997. године рачун предузећа био је у блокади да би кулминација лошег пословања уследила 10.11.2000. године када је решењем Привредног суда у Сремској Митровици посл. бр. Ст-911/2000 над предузећем отворенм стечај.

Решењем трговинског суда у Сремској Митровици посл. бр. Ст-911/00 од 15.07.2003. дата је сагласност стечајном управнику за закључење уговора о купопродаји предузећа као правног лица купцу DOO „Ashaus" из Београда. Уго-

вор је потписан 14.07.2003. године. Да би две године касније због непоштовања услова уговора исти био раскинут.

Решењем Трговинског суда у Сремској Митровици посл. Број Ст – 911/2000 од 31.3.2004. године обустављен је стечајни поступак против стечајног дужника ДП ФУДИН „1.Новембар” из Сремске Митровице али је настављен у односу на стечајну масу. Уговор о купопродаји ДП ФУДИН „1.Новембар” у стечају потписан је 25.1.2005. године компанији „Калера” доо из Сремске Митровице .

Одлуком Трговинског суда у Сремској Митровици посл. број Ст -911/2000 од дана 9.5.2008. године закључен је стечај над стечајном масом ДП ФУДИН „1. Новембар” из Сремске Митровице.

Историјат фонда:

Фонд је преузиман у више наврата: 06.03.2008. године по Записнику о преузимању број 02-127 и 14.7.2008. године по Записнику о преузимању број 02-292. Регистратурско сређивање фонда извршено је 2009 и 2010. године. Према урађеном сумарном инвентару фонд се састоји од 291 инвентарне јединице и то 155 књига и 136 кутија у укупној количини од 21,00 метара дужних архивске грађе.

Степен сачуваности:

Књиге су делимично сачуване.
Списи су делимично сачувани.

Ф. 1212 ДРУШТВЕНО ПРЕДУЗЕЋЕ ШЕЋЕРАНА – СРЕМСКА МИТРОВИЦА, (1959- 1992), 1957-2010.

Основни подаци о фонду

Количина архивске грађе: књ. 347; к. 131; 28,00 м
Језик грађе: српски.
Степен сређености: сређен.
Информативна средства: сумарни инвентар са ширим подацима о фонду.

Основне карактеристике садржаја грађе:

Књиге 1960-2010:
- записници 1962-1979, 14 књ.
- деловодни протоколи 1960-1994, 20 књ.
- остале књиге 1958-2010, 313 књ.

Списи 1959-1980.

Списи садрже: нормативна акта; документацију о зајмовима; разне уговоре; записнике са седница радничког савета, управног одбора, разних комисија; редовну архиву, податке о обавезама извођача и кооперанта; договоре гранске индустрије; стамбене спорове; извештаје о раду; финансијске планове; персоналну документацију радника; платне спискове; М4 обрасце, завршне рачуне; техничку документацију, досијеа радника.

Историјат ствараоца фонда:

Фабрика шећера у изградњи у Сремској Митровици основана је решењем НО среза Сремска Митровица број 01-4419/59 од 15.4.1959. године. НОО Сремска Митровица донео је 2.2.1962. године решење број 04-1377/1-62 којим је одобрено конституисање Фабрике шећера у изградњи у Сремској Митровици. Окружни привредни суд у Сремској Митровици донео је 28.6.1962. године решење којим је уписана у регистар предузећа и радњи на страни 219 свеска IX да је Фабрика шећера из Сремске Митровице извршила конституисање 20.2.1962. године, а почела је са радом крајем 1962. године. Припојена је ПИК „Сирмијуму" Сремска Митровица решењем НОО Сремска Митровица број 04-744/63 од 18.3.1963. и пословала под именом ПИК „Сирмијум" погон – фабрика шећера Сремска Митровица. Од 5.6.1969. године постаје самостална организација удруженог рада у саставу ПИК „Сирмијума" Сремска Митровица. Ова промена регистрована је у регистру привредних организација код Окружног привредног суда у Сремској Митровици под бројем Фи – 364/69. Основна делатност фабрике је прерада шећерне репе и производња сировог шећера. Одмах након изградње успела је да успостави сарадњу са произвођачима шећерне репе. Стручњаци Фабрике шећера већ у њеним првим годинама рада потрудили су се да изнађу најпогодније сорте шећерне репе, да осигурају најсавременију технологију и одговарајућу заштиту шећерне репе. Тиме су обезбедили континуирано подмиривање сопствених погона, а било је година када је она своје откупљене количине уступала другим фабрикама шећера да би могле нормално да раде. Кроз савремену технологију и одговарајуће сорте обезбеђивани су и високи приноси, како у производњи на друштвеном сектору, тако и у кооперацији, што је омогућило да се смањи ранији раскорак између приноса по јединици површине. То је допринело и заинтересованости индивидуалних произвођача за повећање површина под овом културом, тако да Фабрика шећера није имала проблема са обезбеђивањем довољних количина шећерне репе. У Фабрици постоји 5 сектора: Технички сектор, Финансијско-комерцијални сектор, Сировински сектор, Сектор за механизацију и транспорт и Општи сектор. Технички сектор има задатак да припрема и организује процес производње, врши ремонт у ванкампањском периоду и води бригу о одржавању машина и уређаја. Финансијско комерцијални сектор организује целокупне финансијско-

комерцијалне послове и врши контролу материјалних послова што подразумева и све рачуноводствене и благајничке послове и послове финансијско-материјалног карактера. Сировински сектор стара се о сејању, заштити, вађењу, преузимању, допреми и пријему шећерне репе. Ове послове Сировински сектор обавља преко земљорадничких задруга и предузећа. Сектор за механизацију и транспорт има задатак да одржава целокупну механизацију и транспортна средства. Општи сектор води све административно-персоналне послове, стара се о економату и комуналној служби.

Решењем од 29.1.1991. госине број Фи – 43/91 уписује се промена фирме Фабрике шећера „Шећерана” п.о тако да гласи Друштвено предузеће Фабрика шећера „Шећерана” са потпуном одговорношћу.

Историјат фонда:

Датум и начин доласка грађе у Архив у њено прво преузимање и место ранијег чувања нису познати. Коначно преузимање извршено је Записником о примопредаји број 02-210 од 19.7.2010. године,

Степен сачуваности:

Књиге су делимично сачуване.
Списи су делимично сачувани.

Ф. 1350 АКЦИОНАРСКО ДРУШТВО ШЕЋЕРАНА – СРЕМСКА МИТРОВИЦА, (1992- 2011), 1992-2011.

Основни подаци о фонду

Количина архивске грађе: књ. 16; к. 17 ; 2,80 м
Језик грађе: српски.
Степен сређености: сређен.
Информативна средства: сумарни инвентар са ширим подацима о фонду.

Основне карактеристике садржаја грађе:

Књиге 1992-2011:
- деловодни протоколи 1995-2011, 4 књ.
- регистри радника 1992-2008, 9 књ.
- осталих књига 1991-2010, 3 књ.

Списи 1992-2011.

Списи садрже: решења о оснивању предузећа, записнике, нормативна акта, завршне рачуне, М 4 обрасце, платне спискове, пријаве и одјаве радника, техничку документацију.

Историјат ствараоца фонда:

Правни претходник овог предузећа је Друштвено предузеће „Шећерана" Сремска Митровица која је 1992. године прерасла у деоничарско друштво а решењем Привредног суда у Сремској Митровици број Фи – 568/98 од 1.7.1998. године је извршено усаглашавањем са Законом о предузећима и у судски Регистар уписано је као Акционарско друштво „Шећерана" Сремска Митровица.[128]Друштво је имало широк спектар делатности, као што су трговина на велико и мало свим пољопривредним производима, мешовитом робом, угоститељством па чак и нискоградњом. Све то није успело да спасе предузеће од губитака па је Решењем Трговинског суда у Сремској Митровици број Ст 1/2008 од 13.05.2008. године покренут стечајни поступак који је трајао све до 2011. године а стечајни поступак водио је мр Живко Радукић из Крушедол села.[129]

Историјат фонда:

Архивски фонд је преузет Записником о примопредаји број 02-210 од 19.7.2010. године у несређеном стању. Регистатурско сређивање фонда извршено је 2014. године при чему је израђен сумарни инвентар у коме је инвентарисано 16 књига и 17 кутија списа који су сређени тематски и хронолошки и који остају за трајно чување у укупној количини од 2, 80 метара дужних.

Степен сачуваности:

Књиге су делимично сачуване.
Списи су делимично сачувани.

Ф. 995 „МИТРОС" ИНДУСТРИЈСКА КЛАНИЦА И ФАБРИКА КОНЗЕРВИ - СРЕМСКА МИТРОВИЦА, (1954 - 2005), 1958-2009.

Основни подаци о фонду

Количина архивске грађе: књ./; к. 18, 21 свеж. ; 2,20 м + 73,00 м
Језик грађе: српски.

[128] Ф. 1350, АД „Шећерана" Сремска Митровица , кутија бр. 17.
[129] Исто, кутија број 22.

Информативна средства: сумарни инвентар

Степен сређености: делимично сређен. (Сређен за период 1961-1993 непотпуно)

Основне карактеристике садржаја грађе:

Списи 1961-1993.

Списи садрже: записнике Радничког савета, Стручног колегијума, Радне заједнице, редовну преписку, извештаје и планове рада, уговоре, документацију о стамбеној изградњи и кредитима и стручном образовању радника.

Историјат ствараоца фонда:

„Митрос”- индустријска кланица и фабрика конзерви Сремска Митровица, оснива се као предузеће Решењем Секретаријата за опште послове Среза Сремска Митровица, бр. 9785/54 од 24.августа 1954. године и уписује у регистар Окружног привредног суда у Новом Саду 09. марта 1960. године под бр. Фи-295/60.

Од 01. јануара 1963. године предузеће улази у састав Пољопривредно-индустријског комбината „Сирмиум” и наставља пословање као погон без својства правног лица. Предузеће добија статус Самосталне организације удруженог рада 07. јула 1969. године да би 1972. године било конституисано као Заједница основних организација удруженог рада коју чине ООУР за производњу и прераду меса и месних прерађевина, ООУР за промет меса и месних производа и набавку стоке и репрометаријала и ООУР услужних делатности и заједничких послова. Касније се формира и ООУР „Транспорт”.

Предмет пословања предузећа чине: клање и прерада меса од стоке; хлађење меса и месних прерађевина; производња сухомеснатих производа; прерада отпадака од клања .....

У периоду до 1989. године „Митрос” је један од 15 највећих произвођача хране у СФРЈ. Иницијатива за приватизацују дотадашњег друштвеног предузећа покренута је 2001. године. Уговор о купопродаји друштвеног капитал потписан је 2005. године са купцем „Свислајон – Таково” ДОО из Београда. Предузеће је након тога регистровано као акционарско друштво и пословало под називом Индустрија меса „СЛ Митрос” АД Београд. Стечај над предузећем покренут је 28.10.2009. године. Одбор стечајних поверилаца прихватио је јануара 2015. године понуду аустријске компаније „Герлингер” која је постала нови власник митровачког предузећа под називом „Mitros Fleischwaren”.

Историјат фонда:

Фонд је преузет у Историјски архив „Срем" Записником о преузимању архивске грађе бр. 02-212 од 31.08.2001. године и Записником о примопредаји број 02-328 од 11.05.2015. године.

Степен сачуваности:

Књиге су добро сачуване.
Списи су добро сачувани.

Ф. 1091 ИНДУСТРИЈА МЕСА „СЛ МИТРОС" - У СТЕЧАЈУ – БЕОГРАД (ОГРАНАК СРЕМСКА МИТРОВИЦА), (2005 -), 2005-2013.

Основни подаци о фонду

Количина архивске грађе: књ.21; регистр. 46 ; пак. 5; фасц. 4; 5,50 м
Језик грађе: српски.
Информативна средства:
Степен сређшености : несређен.

Основне карактеристике садржаја грађе:

Књиге 2005-2010.

Списи 2005-2013.

Историјат ствараоца фонда:

Уговор о купопродаји друштвеног капитала Индустријске кланице и фабрике конзерви „Митрос" из Сремске Митровице потписан је 15.3.2005. године са купцем - Коцерном „Swisslion - Takovo" из Београда. Предузеће је након тога регистровано као акционарско друштво и пословало је под називом Индустрија меса „СЛ Митрос" АД Београд. Стечај над предузећем покренут је 28.10.2009. године. Одбор стечајних поверилаца прихватио је јануара 2015. године понуду аустријске компаније „Gerlinger" која је постала нови власник митровачког предузећа под називом „Mitros Fleischwaren".

Историјат фонда:

Фонд је преузет у Историјски архив „Срем" Записником о примопредаји архивске грађе бр. 02-329 од 10.5.2015. године.

Степен сачуваности:

Књиге су добро сачуване.
Списи су добро сачувани.

Ф. 913. ФАБРИКА ЗА ПРЕРАДУ МЛЕКА И МЛЕЧНИХ ПРОИЗВОДА „СРЕМСКА МЛЕКАРА” – СРЕМСКА МИТРОВИЦА, (1961-), 1961-2011.

Количина архивске грађе:књ. 26;к. 15; свежњ. 18 ; свес. 14 4,20 м + 5, 00 м
Језик грађе: српски.
Степен сређености: делимично сређен (сређен за период 1961-1984. година)
Информативна средства: сумарни инвентар са ширим подацима о фонду за период 1961. од 1984. године.

Основне карактеристике садржаја грађе:

Књиге 1961-1984:
– записници 1966-1984, 12 књ.
– деловодници 1964-1980, 14 књ.

Списи 1961-1980.
Списи садрже: нормативна акта; записнике радничког савета, управног одбора, извршног одбора; збора радника и кадровске комисије; редовне списе; планове и извештаје; разне уговоре; завршне рачуне; персоналну документацију, М 4 обрасце; картице личних доходака; платне спискове, досијеа радника и техничку документацију.

Историјат ствараоца фонда:

Конзумна млекара Сремска Митровица основана је 26.4.1961. године, а отпочела је са пробном производњом 1.4.1962. године. Дана 22.3.1963. године припојена је ПИК „Сирмијуму”, а регистрована је код Окружног привредног суда у Сремској Митровици под бројем Фи 91/63 од 22.3.1963. године. Решењем Окружног привредног суда у Сремској Митрровици од 19.11.1966. године уписана је у регистар предузећа на страни 295 свеска IX као самостални погон Конзумна млекара из Сремске Митровице у саставу ПИК „Сирмијума”.

Пререгистрација је извршена 18.7.1969. године у Окружном привредном суду, регистар предузећа и радњи, на страни 295. свеска IX под називом „Сремска Млекара” ПИК „Сирмијум” почев од 17.3.1970. године. Почетком седамдесетих година налазила се под принудном управом, што је прекинуто решењем Окружног привредног суда број Фи – 390/71 од 29.6.1971. године са применом од

16.5.1971. године. Збор радних људи „Сремске Млекаре" донео је 13.12.1971. године одлуку о организовању СОУР „Сремска Млекара" у основну организацију удруженог рада у складу са Уставним амандманом XXI. ООУР је пословао под називом ООУР „Сремска Млекара", у саставу РО ПИК „Сирмијум" Сремска Митровица. Скраћени назив је био Млекара Сремска Митровица, а седиште Млекаре је у Сремској Митровици, Јарачки пут број 2. Предмет пословања је: куповина и прерада млека, производња свих врста млечних производа, продаја млека и млечних производа на велико и мало, отварање млечних ресторана и пружање угоститељских услуга у њима, отварање продавница и промет на велико и мало следеће робе у њима: прерађевина од меса и сухомеснатих производа, житарица и млинских прерађевине, алкохолних и безалкохолних пића, биљне и животињске масти, мешовите индустријске робе и вршење транспортних услуга. Према извештају о пословању за 1973. годину у Млекари су постојале три јединице удруженог рада: Јединица удруженог рада „Прерада млека" – у коју су улазила одељења за одржавање погона и одељење лабораторије; Јединица удруженог рада „Малопродаја" са 8 продавница; Јединица удруженог рада Заједничке службе - у коју су улазили комерцијално одељење, финансијско правно одељење и одељење општих послова. Одлуком Збора радних људи ПИК-а ООУР „Сремске млекаре" и трговинског предузећа „Војводина" 1.4.1974. године дошло је до припајања Јединице удруженог рада „Малопродаје" трговинском предузећу „Војводина." У каснијем периоду дошло је до разних организационих промена у Млекари, тако да је пословало под називом „Сремил" Сремска Митровица.

Историјат фонда:

Фонд је преузет 8.4.1992. године од ДД у мешовитој својини „Сремска млекара" из Сремске Митровице Записником бр. 01-178 а потом и 11.05.2015. године Записником о примопредаји архивске грађе број 02-331 од предузећа „Сремил" ДОО Земун – пословна јединица Сремска Митровица.

Степен сачуваности:

Књиге су делимично сачуване.
Списи су делимично сачувани.

Ф. 1370 АКЦИОНАРСКО ДРУШТВО „ПРОВАМИН" СРЕМСКА МИТРОВИЦА (1991-), 1991-2006.

Основни подаци о фонду

Количина архивске грађе: књ. 6; к. 18; 2,50 м
Језик грађе: српски.
Степен сређености: сређен.

Информативна средства: сумарни инвентар са ширим подацима о фонду.

Основне карактеристике садржаја грађе:

Књиге 1992-2005:
- Записници 1992 - 2002
- Деловодни протоколи 1999 - 2004.
- Остале књиге 1991 - 2005

Списи 1992-2005.

Списи садрже: нормативна акта, регистрације, извештаји о раду, судски спорови, списи о порезима, завршни рачуни, редовна преписка, основна средства, документација о акцијама и документација о радним односима.

Историјат ствараоца фонда:

Раднички савет Предузећа за производњу сточне хране „Провамин” на седници одржаној 18.2.1991. године донео је одлуку о организовању Предузећа као деоничког друштва у мешовитој својини. Под фирмом Предузеће за производњу сточне хране „Провамин” Деоничко друштво у мешовитој својини, потпуна одговорност, са седиштем у Сремској Митровици, Јарачки пут број 4.

Трансформација у деоничко друштво уписана је у судски регистар Окружног суда у Сремској Митровици под бројем Фи-543/91. Тада је престало да постоји Друштвено предузеће за производњу сточне хране „Провамин” п.о. Сремска Митровица.

Делатност је била:
- производња хране за стоку, живину и друге домаће и дивље животиње, укључујући и конзервирану храну за домаће животиње
- производња витаминских антибиотско-минералних предсмеша (премикс) за све врсте и категорије стоке
- сушење и складиштење жита и индустријског биља
- утовар, истовар и превоз робе за сопствене потребе и потребе трећих лица
- промет на велико и мало сточне хране, готових и допунских крмних смеша, премикса, сировина за производњу сточне хране на домаћем и ино тржишту.

Проширење делатности је уписана у судски регистар Окружног суда у Сремској Митровици под бројем 2903/92: трговина на велико прехрамбеним производима, млинским производима, поврћем воћем и прерађевинама, непрехрамбеним производима, текстилом и конфекцијом, кожом и вуном, дуваном, возилима ...

У регистру Привредног суда у Сремској Митровици под бројем Фи 585/98 уписано је Предузеће за производњу сточне хране „Провамин" АД Сремска Митровица.

Предузеће је продато на аукцији 26.12.2002. године Душану Боровици из Руме. Општински суд у Сремској Митровици донео је одлуку о раскиду уговора о купопродаји 20.11.2005. године посто се купац није придржавао уговора.

Нова промена у судском регистру извршена је код Трговинског суда у Сремској Митровици под бројем 299/2003. Тада је извршена промена над друштвеним капиталом након спроведеног поступка приватизације путем јавне аукције. Нови већински власник је постао Душан Боровица из Руме, а остали акционари су били углавном радници предузећа.

Историјат архивског фонда:

Фонд је преузет 01.12.2008. године по Записнику о преузимању број 02–469. Архивска грађа је преузета од творца, односно од правног следбеника ДОО „Провамин" из Сремске Митровице улица Јарачки пут број 4. Регистратурско сређивање фонда је извршено 2010. и 2011. године. Према урађеном сумарном инвентару фонд се састоји од 1 8 инвентарних јединица и то 6 књига и 12 кутија у укупној количини од 1,50 метара дужних архивске грађе. Књиге и списи су делимично сачувани.

Степен сачуваности:

Списи су делимично сачувани.
Књиге су делимично сачуване.

Ф. 1324 РАДНА ОРГАНИЗАЦИЈА „СИРОВИНА" СОМБОР ООУР „УНИВЕРЗАЛ" СРЕМСКА МИТРОВИЦА -СРЕМСКА МИТРОВИЦА, (- 1987), 1980-1987.

Основни подаци о фонду

Количина архивске грађе: књ. /; к. 1 ; 0,05 м
Језик грађе: српски.
Информативна средства: сумарни инвентар са ширим подацима о фонду.
Степен сређености: сређен

Основне карактеристике садржаја грађе:

Списи 1980-1987.

Списи садрже: распоредна решења радника, решења о пријему радника на радно место, картони личних доходака.

Историјат ствараоца фонда:

На основу сачуване грађе и расположивих евиденција нема података о историјату творца архивског фонда осим податка да је фирма ликвидирана 1987. године. [130]

Историјат фонда:

Фонд је преузет у Историјски архив „Срем” Записником о примопредаји број 02-499 од 20.12.2007. године. Фонд садржи једну кутију архивске грађе. Нема података о оснивању и није вршен надзор над регистратуром. Током сређивања није вршено излучивање безвредног регистратурског материјала.

Степен сачуваности:

Књиге нису сачуване.
Списи су делимично сачувани.

Ф. 1161 ДРУШТВО ЗА ПРОИЗВОДЊУ, ТРГОВИНУ И УСЛУГЕ „НОВИ ДРВНИ КОМБИНАТ”- СРЕМСКА МИТРОВИЦА, (1950 -), 1944-2004

Основни подаци о фонду

Количина архивске грађе: 1950-1992 књ.499; к. 661; 92,5,00м
1944-2004 књ. 499; к. 661; 92,50м
Језик грађе: српски.
Степен сређености: сређен.
Информативна средства: сумарни инвентар и историјска белешка о фонду.

Основне карактеристике садржаја грађе:

Књиге 1944-2004:
- записници 1950-2002, 89 књига
- деловодници 1950-2004, 238 књига
- регистара 1954-1955, 2 књиге
- рач. књиге 1950-1976, 82 књиге
- индекс регистар деловодника 1956, 1 књига
- остале књиге 1948-2003, 87 књиге

Списи 1950-2002.

[130] Податак је преузет из Записника о примопредаји архивске грађе бр . 02-499 20.12.2007. године који се налази у Омоту 2 Досијеа архивског фонда 1324.

Списи садрже: нормативна акта, записнике, редовну архиву, завршне рачуне, платне спискове, досијеа радника, инвестиције, картоне личног дохотка, документа дисциплинске комисије.

Историјат ствараоца фонда:

„Прво индустријско предузеће дрвне струке основао је у Митровици 1885. године Антун Черих (Čerych) из Јосефова у Чехословачкој, са синовима Фрањом, Јаромиром и Јосипом.[131]

Та фабрика је вршила хемијску прераду дрвета тј. израду храстовог екстрата, а производила је и спиритус и катран. Услед пожара 07.04.1894.. године фабрика је добрим делом изгорела, а Черих је од добијене накнаде за осигурање изградио нову фабрику. Ова Черихова фабрика танина (производила је танин и метил алкохол), радила је до 16.10.1929. године када је ликвидирана и одмах је основана нова са бољим и траженијим асортиманом робе. Тако је већ 1930. године, на простору Черихове фабрике танина основана прва фабрика шперплоча и фурнира у Југославији - „СИРМИЈА". Током 1935. године фузионисали су се „Сирмија" и „Митровачка парна пилана Д.Д.", а ново предузеће је добило име „МИТРОШПЕР". Ово предузеће је постојало до рата и за време рата. После ослобођења предузеће је под управом војних власти, а почетком 1945. године под руководством државне управе народних добара. У јуну 1945. године долази под управу Савезног министарства индустрије, а решењем Окружног суда од 26.6.1946. године постаје МИТРОВАЧКА ПРЕРАДА ДРВЕТА Д.Д.

Године 1901. јавља се први пут у историји дрвне индустрије и Лаћарак. Тада је једна немачка фирма истоварила на Лаћарачким лединама резану грађу. У питању је била фирма Густава Мехтерсхајмера (Mechtersheimer) из Ландуа, који је у Босни у околини Вишеграда, почео да експлоатише четинарске шуме. Дрво је допремао до Лаћарка, овде утоваривао на железничке вагоне и отпремао даље у Француску и Немачку. Четири године касније у Лаћарку је изграђена велика пилана те фирме Mechtersheimer. После првог светског рата Пилана је наставила да ради са новим власницима и добила име Варда по шуми Варда у околини Вишеграда из које се снавдевало трупцима. „За кампању у 1923. години највеће митровачко дрвно предузеће Mechtersheimer.променило је име и структуру по завршеном поступку секвестара. На главној скупштини одлучено је да се фирма зове „ВАРДА, индустрија дрвета д.д." и да јој седиште буде у Сарајеву. „[132] Варда је тако производила резану грађу четинара и са прекидима радила између два рата и за време другог светског рата.

Октобра 1947. године спајају се у једно предузеће „Митровачка прерада дрвета ДД „ (раније Митрошпер") и предузеће „Лола Рибар „ индустрија за прераду дрвета из Сремске Митровице (раније пилана Жунтер). Ново предузеће

[131] Брошура: Дрвни комбинат „Иво Лола Рибар" 1885 – 1985. година стр. 8.
[132] исто, стр.15.

добија име: „ ЛОЛА РИБАР” ИНДУСТРИЈСКА ПРЕРАДА ДРВЕТА. Митрошпер је био погон I , а фабрика намештаја погон II. Погон I се бавио производњом шперплоча, авионских шперплоча и панел плоча, док се Погон II оријентисао на производњу кућног намештаја, првенствено спаваћих соба и кухиња.[133] Ово предузеће је постојало све до 1950. године, када је доношење Закона о радничком управљању, тачније 27. јуна 1950. године затекло ово предузеће у новим условима.

Решењем Владе НР Србије, 18. августа 1950. године, спојени су у једно предузеће: Шумско газдинство - Сремска Митровица, Шумско предузеће „Маљен” - Бања Ковиљача, Индустријска прерада дрвета „Лола Рибар” - Сремска Митровица и Индустријска прерада дрвета „Варда” - Лаћарак, па је формирано једно велико предузеће са 3000 радника, под називом „ДРВНИ КОМБИНАТ” Сремска Митровица.

Ова интеграција није била дугог века.

Због теренске распрострањености и велике разлике у структури пословања већ 1951. године из Дрвног комбината је издвојено Шумско газдинство Сремска Митровица са својих пет шумских управа.

Из састава комбината, од 1. јануара 1952. године издвојен је Погон II у самостално предузеће под називом Индустрија намештаја „1. новембар”.

Крајем августа 1953. године завршени су сви послови у Шумској манипулацији „Маљен”, која се у међувремену преселила у Мали Зворник, па је ликвидирана и од тог времена Дрвни комбинат није обављао послове експлоатације шума.

Дакле, у саставу предузећа Дрвни комбинат остали су *погон „Митрошпер”* - творница шпер и панел плоча и племенитог фурнира и *погон „Варда” - парна пилана у Лаћарку.*

У овом периоду фабрика је у знатној мери осавремењена, јер су увезене нове модерне машине. Фабрика је производила изузетно квалитетан шпер и панел плоче и све врсте фурнира. Највише се извозила резана храстова грађа. Њени производи су били познати не само у целој земљи већ и на иностраном тржишту. Велики део производа извозили су у Енглеску, Западну Немачку, Аустрију, Белгију, Финску, Шведску, Грчку, Сирију, Египат, Тунис и друге земље.

Од сталног извоза и девизног прилива корист је имала цела земља. Дрвни комбинат је тада био највеће и најзначајније предузеће у Митровици и срезу.

Извршно веће Војводине, 1955. године, одобрило је инвестициони програм изградње фабрике иверице.

Крајем новембра 1955. у пилани „Варда” на свечан начин пуштена је у погон нова паркетарница. Раднички савет, на предлог директора инж. Николе Радина, назвао је одељење за израду паркета „Митропаркет”.[134]

---

[133] 523 „Лола Рибар” Индустријска прерада дрвета Погон I, Сремска Митровица, кошуљица 2, подаци за историјску белешку, Ђорђе Свилановић.

[134] Брошура: Дрвни комбинат „Иво Лола Рибар” 1885 – 1985. година стр. 40.

Дрвни комбинат је успешно извршавао производне задатке са око 20% пребачаја плана. Међутим, предузеће је лоше пролазило код расподеле добити (од добити Среском одбору је припадало 92%, док је предузећу остављано 8%).[135]

Од 1956. предузеће је запошљавало 888 радника и 90 службеника. Узроци повећања броја запослених били су у пуштању друге смене у погонима „Варда" и „Митропаркет".

Крајем 1960. године у саставу Дрвног комбината постојало је пет погона:

1. „Митрошпер" - производња шперплоча,
2. „Митрофурнир" - производња фурнира,
3. „Варда" - производња резане грађе,
4. „Митропаркет"- производња паркета и
5. „1. новембар"- производња намештаја.

На дан 31. децембра 1960. године у Дрвном комбинату је било1796 запослених.

У ранијим годинама систем плаћања се базирао на тарифном правилнику са радом по норми и времену, а од априла 1960. године отпочело је награђивање по јединици производа. Да би се спровела начела награђивања према раду постављена је нова организација унутар предузећа. 1961. године Комбинат је подељен на девет економских јединица, од тога пет производних и то:

- „Митрошпер" (сирово, суво и шпер одељење, управа);
- „Митрофурнир" (одељење фурнира, сецераја, вертикалног гатера, управа);
- „Варда" (пилана, управа);
- „Митропаркет" (припремна фаза за сушење, одељење класичног и ламел паркета, управа) и
- „1. новембар" (машинско и лајмерај, ручно чишћење - политирање, монтажа и прототипови, кројење и састављање фурнира, тапетарско одељење, управа).
- Помоћне економске јединице биле су:
- Машинска служба - за израду, монтажу, поправак и одржавање машина;
- Грађевинска служба - за грађевинске радове;
- Транспортна служба - за путнички и теретни превоз; и
- Дирекција - општа административно-оперативна служба.[136]

Колектив Комбината је дуги низ година улагао изузетне напоре и по цену ниских личних доходака, са више од 50% сопствених средстава изградио нову фабрику иверице и реконструисао своје постојеће погоне.

---

[135] Исто.

[136] Брошура: Дрвни комбинат „Иво Лола Рибар" 1885 – 1985. година стр. 42.

Године 1963. план производње су пребацили „Митрофурнир”, „Варда” и „Митропаркет”, а нова фабрика је пуштена у пробни рад.

Флуктуација радне снаге у дрвном комбинату годинама је била велика (1964. отишло је из предузећа 540 радника а дошло 531), јер Дрвни комбинат није могао да за раднике обезбеди ни приближне услове какве је обезбеђивала нова митровачка индустрија („Целулоза”, Шећерана и „Митрос”). Честе промене директора имале су за последицу често мењање концепције развоја, па је већ 1964. године забележен први пословни губитак. Нова фабрика иверице је пуштена у рад. Тако је Комбинат добио и шесту производну јединицу „Иверицу”. Њена изградња коштала је Дрвни комбинат више него што је било предвиђено инвестиционим програмом. Завршетком ове фабрике укинута је режијска група Комбината јер више није било средстава за инвестиције.

1965. деловањем нове привредне реформе (замрзавање цена и ступање на снагу нових привредних мера) довело је до промене положаја дрвне индустрије у целој земљи а самим тим и у Дрвном комбинату. Нове мере су повољно деловале на производњу фурнира и резане грађе, док су супротно дејство имале на производњу намештаја и шперплоче. Радници се нису лако навикавали на рад аутоматизоване фабрике и одржавање таквог постројења. Привредна реформа убрзала је увођење аналитичке процене и систематизацију радних места. Лични доходак сваког радника зависио је како од рада по учинку и времену, тако и од успеха целе радне јединице, односно од одређене количине једног производа. За јединицу производа су узимани: кубни метар произведене грађе, квадратни метар паркета, кубни метар шперплоче или фурнира, комбинована или спаваћа соба. Помоћне службе су за мерило узимале обим услуга.

Привредна реформа се и у следећим годинама лоше одражавала на рад Дрвног комбината. Услови пословања, били су све тежи. Залихе робе су расле, била су велика узајамна потраживања и дуговања, а услови за добијање кредита непрохвативи. Већина производних погона била је на ниском техничко-технолошком степену. Комбинат је своју техничку базу побољшавао парцијално увођењем нових машина у производњу. Модернизација је текла веома споро, а већи део био је технички и еконмски застарео. Са оваквим средствима и организацијом рада Комбинат није могао да се уклопи у домаће и иностранo тржиште. Ниска продуктивност рада, као последица застареле технологије, уз велико учешће живог рада, деловала је да цене коштања код неких производа буде већа од продајне цене, која се формира на тржишту. Губитак у 1968. се повећао 12 пута у односу на губитак из 1967.

Овакви услови су учинили да крајем 1968. године органи управљања Дрвног комбината формирају три самостална предузећа са својством правног лица. Нова организација, од 1. јануара 1961. године носила је назив: ЗДРУЖЕНО ПРЕДУЗЕЋЕ - ДРВНИ КОМБИНАТ , скраћено ДЕКА, а у саставу је имало:

– „Митрошпер” - (Радне јединице „Митрошпер”, „Митрофурнир”, „Иверица” и обрачунске јединице: транспортна служба, стовариште, радна

заједница за административне послове, грађевинска и електромашинска служба)
- „Варда” - (радне јединице „Варда” и „Митропаркет” и заједничка радна јединица за административно-стручне послове); и
- „1. новембар” - (са више радних јединица)

Новоформирана предузећа добила су пуну самосталност, а унутрашњи односи у Здруженом предузећу регулисани су уговорима и статутима.
Здружено предузеће је у 1970. години остварило добар пословни успех. Знатно се побољшао и извоз производа. Већ 1972. завршена је нова модерна пилана у кругу предузећа „Митрошпер”, а у организационом саставу предузећа „Варда”.

На основу референдума Раднички савет Дрвног комбината донео је одлуку о уласку у састав Здруженог шумског предузећа „Војводина” у Сремској Митровици.

1973. године у Комбинату су се конституисале основне организације удруженог рада. Склопљен је самоуправни споразум о удруживању у ДРВНО ИНДУСТРИЈСКО ПРЕДУЗЕЋЕ СРЕМСКА МИТРОВИЦА (ДИП). По споразуму је постојало седам основних организација удруженог рада (ООУР):
- Фабрика унутрашње декорације и намештаја „1. новембар” (ФУДИН „1. новембар”)
- „Митрошпер”
- „Митрофурнир”
- „Иверица”
- „Варда”
- „Одржавање и енергетика” и
- „Заједнички послови”

Све основне организације у склопу предузећа имале су заједничко књиговодство и један жиро рачун, осим ФУДИН „1. новембар” која је имала посебно књиговодство и посебан жиро-рачун.[137]

1976. године из састава Дрвно индустријског предузећа (ДИП) издвојила се Фабрика унутрашње декорације и намештаја „1. новембар” у посебну радну организацију.

Повољна ситуација на светском тржишту омогућила је Дрвном комбинату пораст извоза. Стопа пораста извоза у Комбинату била је у 1976. години већа од остварења у дрвној индустрији Југославије.

1977. године усклађена је организација Комбината са одредбама Закона о удруженом раду. Основане су две нове основне организације удруженог рада: „Митропаркет” и „Промет”.

[137] Брошура: Дрвни комбинат „Иво Лола Рибар” 1885 – 1985. година стр. 44.

Исте године све основне организације удруженог рада Комбината склопиле су самоуправни споразум о удруживању у Дрвни комбинат „ИВО ЛОЛА РИБАР” у Сремској Митровици (ДЕКА).[138]

6.8.1978. године избио је пожар у фабрици „Иверица”, који је до те мере уништио фабрику да њено обнављање није било могуће. Због овог пожара је дошло до потпуног прекида производње ивер плоча. Радници „Иверице” су распоређени у друге основне организације удруженог рада, а одлуком радничке скупштине „Иверица” је припојена „Митрошперу”.

Најзначајнији период развоја „Дрвног комбината” је период од 1972. до почетка деведесетих година. У периоду од 1975-1980. године, физички обим производње растао је по просечној стопи од 9,7%. Највећи пораст је остварен код производње шперплоче, затим код резане грађе, паркета и фурнира. У 1979. години почела је производња палета и оплемењене плоче на новим капацитетима. У овом периоду знатно је повећан и број радника. Просечна стопа запослености износила је 3,3%. Производња је расла брже за 6,2%. Вредност реализоване робе је расла, а од тога 38% се извозило. [139] Дрвни комбинат је спадао у ред највећих извозника у овој грани прерађивања у Војводини. Извоз је био трајна оријентација Дрвног комбината. Просечна стопа раста личног дохотка у овим годинама била је 16,8%. Лепеза нових технолошких редних операција у овом периоду била је веома широка. Отуда и потреба да се брже и за краће време оспособе радници у одговарајућим образовним центрима. Ради побољшања квалификационе структуре Дрвни комбинат је спроводио и ове облике образовања: стипендирање, школовање радника уз рад, плаћање школарине и пријем приправника. Велика пажња је поклоњена условима становања радника. Још 1967. године радницима, уз дугорочну отплату, продата су 73 стана предузећа. У периоду 1977-1979. године у 91 стану у приватној својини побољшани су услови становања, јер су радници уз помоћ предузећа адаптирали своје породичне зграде. У исто време кадровске и станове солидарности добило је још 73. радника.

Унапређењу животних и радних услова радника придавао се велики значај. Уведен је топли оброк за све запослене, као и превоз радника на посао и са посла сопственим аутобусима. Велика пажња поклањала се тешким условима рада који су захтевали сталну бригу о рекреацији и рехабилитацији радника, као и бањско-климатском лечењу радника. У том периоду аматеризам је главни покретач културе. Лист „Дрвни Комбинат” свестрано је информисао раднике. Остварена је сарадња са културним установама града и то је годинама постала традиција. Спорту, који је утицао на продуктивност рада и окупљао највећи број радника такође се поклањала значајна пажња, па су радници Комбината масовно учествовали у радничко-спортским играма. Поред саме масовности постизали

[138] Исто, стр. 45.

[139] Брошура: Дрвни комбинат „Иво Лола Рибар” 1885 – 1985. година стр. 46.

су и добре резултате:шахисти, стрелци, спортски риболовци и куглаши су у екипној конкуренцији били најбољи у граду.

Радници комбината у том периоду живели су и радили окупљени у основним организацијама Савеза синдиката, Савеза комуниста и омладине.

У органима самоуправљања Комбината је било 270 радника из непосредне производње, који су одлучивали о свим питањима. основних организација удруженог рада. У делегацијама за друштвено политичке заједнице и самоуправне интересне заједнице ангажовано је 210 чланова колектива. У делегацијама Дрвног комбината налази се 65 делегата. у пракси готово сваки трећи радник је укључен у делегатски систем одлучивања.

1985. године Комбинат је највећа радна организација примарне и полуфиналне прераде дрвета у Војводини, у производњи шперплоче и фурнира је једини произвођач у Покрајини, а за тополову шперплочу једини у тадашњој Југославији.

На основу Устава и Закона о удруженом раду радници удружених ООУР-а и Радне заједнице уредили су своје односе како унутар радне организације, тако и према другим ОУР-има. Сви моменти значајни за пословање Дрвног комбината уређени су нормативним актима. Друштвено политичке организације унутар Комбината активно су деловале, редовно разматрајући сва питања која су била значајна за пословање радне организације, извршавање месечних оперативних планова, односе у стицању и расподели дохотка и средстава за личне дохотке, међуљудске односе и слично. Осамдесетих година у Комбинату је спроведена велика генерацијска смена. Велики број људи који су почели радити после ослобођења отишао је у пензију, а радни однос заснивали су радници који су завршили дрвопрерађивачку и друге школе, тако да је побољшана и квалификациона структура.

На основу одлуке XVI седице Радничког савета Друштвеног предузећа Дрвни комбинат „Иво Лола Рибар" Сремска Митровица, одржане 14.5.1991. године отворена је јавна расправа у трајању од 15 дана, а поводом утврђивања Предлога одлуке о издавању интерних деоница, и утврђивања Предлога Одлуке о организовању друштвеног предузећа у деоничарско друштво.[140]

„Дрвни комбинат" Деоничарско друштво Сремска Митровица, настало је трансформацијом друштвеног предузећа ДК „Иво Лола Рибар" Сремска Митровица, а на основу одлуке о издавању интерних деоница ради прибављања додатног капитала број 5186 од 5.6.1991. године и одлуке о организовању ДП ДК „Иво Лола Рибар" Сремска Митровица у деоничарско друштво у мешовитој својини број 5185 од 5.6.1991. године.

[140] Ф. 1161, Друштво за производњу, трговину и услуге „Нови дрвни комбинат" Сремска Митровица: Информација у вези сумирања јавне расправе поводом трансформације ДК у деоничарско друштво, кутија 367.

Предузеће је регистровано код Регистарског суда у Сремској Митровици под бројем Фи-470/91 12.6.1991. године. [141]

Према статуту предузеће обавља делатности на две локације и то Сремска Митровица и Лаћарак, а у оквиру следећих организационих јединица:

Локација Сремска Митровица

– Погон за производњу преплоча
– Погон за производњу фурнира
– Погон за производњу резане грађе
– Погон за одржавање и енергетику

Локација Лаћарак

– Погон за производњу резане грађе и елемената
– Погон за производњу паркета

Погони се као и делови предузећа даље организују по радним јединицама, а радне јединице по одељењима. Сектори се као делови предузећа даље организују по слижбама, а службе се даље организују по одељењима.

Органи друштва су: Скупштина, Управни одбор и Генерални директор.

Тржишни положај предузећа у овом периоду може се оценити као неповољан. Распадом Југославије, као и увођење санкција међународне заједнице, тржиште је сужено, покидане су пословне везе и онемогућен је нормалан проток робе и капитала. Обзиром на наведене услове рада који су имале за последицу смањење обима рада, и то како самог предузећа, тако и наших купаца и добављача, положај „Дрвног комбината” Д.Д. из године у годину бивао је све тежи и неповољнији.

Обустава рада у Варди (17. - 20. марта 1992. године). Основни захтев који су тада радници тражили да се испуни био је повећање личних доходака за 100%. а посебно негодовање изазвао је дуг „Дрвног комбината” према фирми „Zepter”, начин склапања уговора, захтев да сви они који су прекорачили своја овлашћења у овом пословању одговарају пред радницима и Законом, где је утрошен добијен новац?[142]

На скупштини деоничара одржаној 5.9.1992. године генерални директор указао је да се поједини радници паралелно баве пословима и у фирми и ван ње, присутан је општи напад на имовину фирме, лоше се рукује машинама и има доста хаварија. Технолошка дисциплина је на најнижој лествици. Стављена је примедба и на рад службе обезбеђења на локацији у Лаћарку, да се много краде, износе се дрва. У ситуацији кад је немогуће да се наши радници обезбеде дрветом Комбината, недопустиво је да лица ван Комбината на било који начин

[141] Досије Ф. 1161 Друштво за производњу, трговину и услуге „Нови дрвни комбинат” Сремска Митровица: Садашње стање „Дрвног комбината” Д.Д. са историјатом, кошуљица 2, подаци за белешку о фонду:

[142] Билтен „Дрвни комбинат”, Деоничарског друштва „Дрвни комбинат”, 27. март 1992. године, бр. 17 , стр. 17.

износе, чак и приколицама дрво из круга предузећа.[143] Примећено је и неодговорно понашање према средствима којима се рукује, иста се уништавају, нестају електромотори које један човек није у стању да изнесе из фирме. За све то нико не одговара. Захтева се од генералног директора да се пронађу починиоци и да се строго казне. [144]

Због свих ових разлога пословање предузећа је отежано до те мере да је као последицу имало смањење производње, дугогодишњу блокаду жиро рачуна, и стварање великих краткорочних и дугорочних обавеза. Жиро рачун је непрекидно у блокади од 17.10.1998. године.

Без обзира на наведене тешкоће доношењем Закона о друштвеном капиталу Дрвни комбинат је извршио власничку трансформацију и од 1999. године послује као „Дрвни комбинат" Акционарско друштво у мешовитој својини Сремска Митровица. [145]

Током 1999. године дошло је до повећања производње и смањења дугова. 20.10.1999. предузеће је закључило уговор са Ј.П. „Србијашуме" Београд о снабдевању предузећа сировином. Што се тиче снабдевања репроматеријалом ситуација се знатно побољшала. „Дрвни комбинат" је обновио старе уговоре са иностраним партнерима као и домаћим купцима о пласману својих производа. Смањене су обавезе али не у целости (99 поверилаца према којма нису биле измирене обавезе) и није било могуће измирити те обавезе у целости и финансирати производњу.

У јулу 1999. године покренут је стечајни поступак у „Дрвном Комбинату" А.Д. На основу налаза вештака из 9. месеца 1999. и података из завршног рачуна за 1999. годину, сачињен је предлог за закључење принудног поравнања са повериоцима „Дрвног комбината". Обртна имовина „Дрвног комбината" А.Д. износила је на дан 31.12.1999.. године 47.171.280 динара, а ревалоризовани непокривени губитак из ранијих година износио је 61.805.282 динара. [146]

2000. године „Дрвни комбинат" А.Д. је предузеће у мешовитој својини чију структуру чини 93,39% друштвеног капитала и 6,61% акционарског капитала (акционари су садашњи и бивши радници „Дрвног комбината").

Решењем Привредног суда у Сремској Митровици под бројем Фи -340/2000. уписано је у судски регистар 23.5.2000. године АД „ДРВНИ КОМБИНАТ" - Акционарско друштво са потпуном одговорношћу са седиштем у Сремској Митровици. Основна деланост друштва је примарна прерада дрвета (шифра делатности 20200).

---

[143] Билтен „Дрвни комбинат", Деоничарског друштва „Дрвни комбинат", 25. септембар 1992. године, бр.22. страна 4.

[144] Билтен „Дрвни комбинат", Деоничарског друштва „Дрвни комбинат", 25. септембар 1992. године, бр.22. страна 4.

[145] Ф. 1161, Друштво за производњу, трговину и услуге „Нови дрвни комбинат" Сремска Митровица: Статут акционарског друштва, октобар 1999; кутија 365.

[146] Исто : Извештај о пословању „Дрвни комбинат" А.Д. за период 01.01.1999.-31.12.1999; кутија 450.

На дан 08.01.2001. било је укупно 1.112 радника, од тога 997 у сталном радном односу, 3 приправника са ВСС и 112 радника на одређено време.

На основу члана 14. став 1. Закона о приватизацији и члана 53. став 1. тачке 6. Статута „Дрвног комбината” А.Д. Сремска Митровица, Скупштина Акционарског друштва донела је 13.12.2001. године одлуку о покретању приватизације „Дрвног комбината” Акционарског друштва.[147]

На основу одлуке Трговинског суда бр. 967/2002. од 10.5.2002. године „Дрвни комбинат” А.Д. Сремска Митровица се налази у стечају. [148]Тиме свим радницима престаје радни однос. Са радом настављају радници у погону фурнира (редуковани број радника које одреди управник погона, а по одобрењу стечајног управника).[149]

Стечајни поступак завршен је 30. јуна 2003. године

Након завршеног стечајног поступка Дрвни комбинат наставља са радом под новим именом ДРУШТВО ЗА ПРОИЗВОДЊУ, ТРГОВИНУ И УСЛУГЕ „НОВИ ДРВНИ КОМБИНАТ” Д.О.О. СРЕМСКА МИТРОВИЦА од 1.7.2003. године.

Основна делатност Новог дрвног комбината је производња шперплоча и фурнира, а запошљавао је 180 радника. Од 2003. до 2005. Нови дрвни комбинат послује у погонима: шперплоче и фурнира, паркетарнице, пилане, погона одржавања и енергетике и радне заједнице заједничких послова.

У 2004. години Друштво за производњу, трговину и сулуге „Нови Дрвни комбинат” Сремска Митровица, запошљава 340 радника, а у 2005. години 335 радника.

Историјат архивског фонда:

Фонд је преузет 23.3.2000. године од Дрвног комбината Сремска Митровица. Исте године је по први пут регистратурски сређиван. Други пут је преузет од 3.9.2008. године од Друштва за производњу, трговину и услуге „Нови Дрвни комбинат” Сремска Митровица. Архивску грађу и регистратурски материјал чине матичне књиге, регистри матичних књига, деловодне књиге, записници, рачуноводствена и финансијска документација, персонална акта и редовни списи. У току регистратурског сређивања од укупних 112 метара дужних узетих у рад, излучено је 19,5 м/д безвредног регистратурског материјала. За трајно чување је остало 92,5 м/д архивске грађе.

---

[147] Досије Ф. 1161, Друштво за производњу, трговину и услуге „Нови дрвни комбинат” Сремска Митровица: Одлука о покретању приватизације, кошуљица 2, подаци за белешку о фонду.

[148] Досије Ф. 1161, Друштво за производњу, трговину и услуге „Нови дрвни комбинат” Сремска Митровица: Решење Трговинског суда у Сремској Митровици, кошуљица 2, подаци за белешку о фонду.

[149] Исто, Обавештење о отварању стечаја.

Степен сачуваности:

Списи су делимично сачувани.
Књиге су делимично сачуване.

Ф. 183 ПРЕДУЗЕЋЕ У ДРУШТВЕНОЈ СВОЈИНИ „ФРУШКА ГОРА”– РУМА, (1947 -1992), 1946-1992.

Основни подаци о фонду

Количина архивске грађе: књ. 327; к. 82; 31,00 м
Језик грађе: српски.
Степен сређености: сређен.
Информативна средства: сумарни инвентар са ширим подацима о фонду.

Основне карактеристике садржаја грађе:

Књиге 1947-1992:
– деловодни протоколи 1958-1991, 117 књ.
– записници 1950-1992, 26 књ.
– рачуноводствене књиге 1950-1956, 2 књ.
– матичне књиге радника 1947-1990, 11 књ.
– књиге основних средстава 1956-2004, 4 књ.
– остале књиге 1960-1991, 166 књ.

Списи 1947-1992.

Списи садрже: Записнике органа управљања и комисија, редовну преписку, уговоре и решења, податке о стамбеној изградњи и пословним просторима, М 4 обрасце, привредне планове, извештаје о пословању и билансе, завршни рачуне и техничку документацију.

Истроријат ствараоца фонда:

Решењем среског начелства у Руми бр. 24823/32 од 30.12.1932. године, основана је обућарска радња Антона Пинца. Од 1939. године она се налази на данашњој локацији. Ова обућарска радња је производила обућу и продавала је трговцима на мало. У току Другог светског рата, власник је изградио нову зграду и увео индустријски начин производње. Први документ из ког се може видети да је индустријска радња прешла у друштвено власништво је одлука о постављању управитеља Предузећа коју је донела државна управа народних до-

бара 16.01.1945. године. До 3.9.1946. године Предузеће је пословало под фирмом **„Борка”.**[150]

Фабрика је и после ослобођења наставила са производњом.

Решењем владе Народне Републике Србије бр. 53 од 03.09.1946. године основано је Привредно предузеће Фабрика обуће „Фрушка гора” Рума, са предметом пословања израда обуће. Под овим именом Предузеће је пословало до 11.11.1948. године. Од тада на основу решења владе Народне Републике Србије број 643. послује под фирмом Фабрика коже и обуће „Фрушка гора” Рума, са предметом пословања: производња и прерада коже и израда обуће. У аналима фабрике остало је записано да се у првим послератним годинама производило неколико десетина хиљада пари обуће и гумених опанака. Године 1954. Фабрика је вршила и продају спствених производа у индустријским продавницама широм Југославије. Већ у 1957. години делатност фабрике је проширена и на производњу туткала и технике масноће и на израду картонских кутија те поправку сопствене обуће. Педесетих година производња обуће је нарасла до 100.000 пари обуће, а у 1961. години производња је повећана на 572.036 пари обуће. 1.3.1963. производња је повећана јер јој је припојена Фабрика коже „27. Октобар”.

Нова промена у структури фабрике уследила је 1963. године када је на основу одлуке Радничког савета са 18. редовне седнице одржане 15.4.1963. године и решења Скупштине општине Рума број 04/2-7790/1-63 од 19.6.1963. године из састава привредне организације издвојен је погон Фабрика коже и припојен је фабрици кожа „Делфин” Земун, док је на основу исте одлуке радничког савета и решења Скупштине општине Рума број 0171-7790/1-63 у састав привредне организације ушла Фабрика регенератора гуме у изградњи -Рума. Привредна организација уписана је у регистар код Окружног привредног суда у Сремској Митровици под бројем Фи-272 и 273763.

Име привредне организације је: Фрушка гора” Индустрија гуме и обуће Рума. Скраћено име је „Фрушка гора” Рума. [151] Наредне 1964. године из састава Фабрике издвојена је Индустрија гуме, тако да је од 1.1.1965. године наставила пословање под старим називом Фабрика коже и обуће „Фрушка гора”, до 1965. године, од када је пословала као Радна организација за производњу кожне обуће. Делатност фабрике је била производња свих врста обуће, продаја на велико и мало сопствених производа, као и куповина обуће и прибора ради допуне асортимана. Од 1965. године Радна организација „Фрушка гора” има у свом саставу две основне организације удруженог рада (ООУР) и то: ООУР „Производња” и ООУР „Продаја”. Основна делатност ООУР „Производња” је производња кожне

[150] Ф. 1376 ,Деоничарско друштво „Фрушка гора” Рума, Макроорганизациона шема ДД „Фрушка гора” Рума (увод). ИЈ 104.

[151] Ф. 183 Предузеће у друштвеној својини „Фрушка гора” Рума, Преднацрт Статута Индустрије гуме и обуће „Фрушка гора” Рума, 1964. година, Оснивање привредне организације, страна 7. ИЈ 330.

обуће, а ООУР „Продаја" - пласман обуће на мало. Поред тога постојала је и Радна заједница заједничких служби. [152]

1978. године на референдуму Радне организације усвојен је самоуправни споразум о променама у организовању РО. Радна организација Фабрика обуће „Фрушка гора" са неограниченом солидарном одговорношћу, са седиштем у Руми, Орловићева 40, уписана је у судски регистар 25.3.1978. године, под бр. Фи 423/78 код Основног суда удруженог рада у Сремској Митровици.[153]

Располагала је са 57 продавница широм земље, преко којих је пласирала производе намењене домаћем тржишту. Значајан фактор динамизирања производње постаје и извоз. Обућа „Фрушке горе" нашла се на тржишту Француске, Шведске, Аустрије, Немачке, Холандије, Велике Британије, САД, Пољске, Чехословачке и бившег СССР. У 1979. години извезено је скоро три четвртине производње, што се поновило и у 1980. години, када је за првих десет месеци иностраним купцима продато 860.000 пари обуће у вредности од 15 милиона долара. Оваквој извозној експанзији допринели су квалитет, праћење модних захтева и поштовање рокова испоруке.

Реорганизација предузећа извршена је 1989. године. Дотадашња Радна организација организује се као Предузеће у друштвеној својини „Фрушка гора" Рума. Тако организовано послује до 24.1.1992. године када се оснива Деоничарско друштво „Фрушка гора" Рума са циљем привредног пословања, развоја делатности и остваривању добити.

Историјат фонда:

Архивски фонд преузет је у Историјски архив „Срем" први пут 10. маја 1968. године. Последњи пут фонд је преузет у Архив 2009. године Записником број 02/178 од АД „Фрушка Гора"- у стечају Рума, у несређеном стању.

Регистартусрко сређивање фонда избвршено је 2010 и 2011. године. Према урађеном сумарном инвентару фонд има 409 инвентарних јединица од чега су 327 књиге и 82 кутије списа груписаних тематски и сређених хронолошки, у укупној количини од 31 метар архивске грађе.

Степен сачуваности:

Књиге су добро сачуване.

Списи су добро сачувани.

---

[152] Исто, „Информације ООУР Производња и продаја" Билтен фабрике обуће „ Фрушка гора" Рума, Самоуправна општа акта основних организација и радне организације, Рума, март 1979. .године, страна 5. ИЈ 330.

[153] Исто, Самоуправни споразум о променама у организовању Радне организације, 1989. година, ИЈ 330.

Ф. 1376 ДЕОНИЧАРСКО ДРУШТВО „ФРУШКА ГОРА” - РУМА , (1992-1998), 1989-1999.

Основни подаци о фонду

Количина архивске грађе: књ. 103; к. 47 ; 18,50 м
Језик грађе: српски.
Степен сређености: сређен.
Информативна средства: сумарни инвентар са ширим подацима о фонду.

Основне карактеристике садржаја грађе:

Књиге 1989-1999:
– записници 1991-1998, 4 књ.
– деловодници 1992-1999, 28. књ.
– картони личних доходака 1992-1999, 61 књ.
– остале књиге 1989-1999, 10 књ.

Списи 1989-1999.

Списи садрже: нормативна акта, уговоре и решења о раду, локале и станове, податке о основним средствима, завршне рачуне, М 4 обрасце, платне листе, обрачуне зарада.

Историјат ствараоца фонда:

Деоничарско друштво „Фрушка гора” је предузеће за производњу кожне обуће са седиштем у Руми. Настало је када је Раднички савет Предузећа у друштвеној својини „Фрушка гора” из Руме, на седници одржаној 23.12.1991. године, донео Одлуку о организовању предузећа као деоничарског друштва. Дакле, правни је следбеник Предузећа у друштвеној својини „Фрушка гора” Рума.

Предузеће се организује као деоничарско друштво издвајањем деоница ради трансформације свог пословног фонда у деонички улог основне главнице деоничког друштва и издвајањем деоница, ради повећања капитала, конверзацијом других власника, уложеног капитала у Д.П. „Фрушка гора” и других власника капитала који одлуче да уложе средства у Д.П. „Фрушка гора”.[154]

Имајући у виду наведене циљеве, Одлуком Д.П. „ Фрушка Гора” из Руме позива Војвођанску банку Д.Д. Нови Сад да трансформише свој уложени капитал у деонички капитал, а Фонд за развој привреде у А.П. Војводини да уплати део у деоничарско друштво.

[154] Ф.1376, Деоничарско друштво „Фрушка гора” - Рума, Одлука Радничког савета. Предузећа Фрушка гора - Рума о одганизовању Предузећа као деоничарског друштва, ИЈ 104.

Деоничарско друштво има својство правног лица са правима и дужностима који су утврђени законом, уговором и Статутом.

26.2.1992. године уписано је код Привредног суда у Сремској Митровици, решењем бр. Фи. 198/92.

Деоничарско друштво послује под називом ДЕОНИЧАРСКО ДРУШТВО „ФРУШКА ГОРА „ СА ПОТПУНОМ ОДГОВОРНОШЋУ РУМА. Скраћена ознака је Д.Д. „ФРУШКА ГОРА" са п.о. РУМА. Седиште је Орловићева бр. 40 у Руми.

Органи управљања су Скупштина и управни одбор, док пословодну функцију обавља генерални директор.

Делатност Деоничарског друштва је: производња кожне обуће за хигијенско-техничку заштиту, поправка обуће, израда делова обуће, израда модела и шаблона, израда основних средстава ради замене дотрајалих, израда и поправка резервних делова, уређаја и алата, израда картонских кутија за паковања и транспорт обуће. Такође, делатност друштва је: трговина на мало обућом, трговина обуће на велико, трговина на велико и мало опреме хигијенско техничке заштите, трговина на мало мешовитом робом - Робна кућа, транспорт, набавка сировина за потребе предузећа, трговина на мало кожне галантерије, средства за одржавање кожних производа, део спортског програма као што су кожне лопте, кожне рукавице, тренерке и дресови и приручна средства за вежбање спортиста. Пласман производа врши се на домаћем тржишту али и на иностраном све до увођења међународних санкција.

Распадом бивше Југославије, рат у непосредном окружењу, санкције ОУН, агресија НАТО и транзициони токови у нашој земљи најдрастичније су променили тржишне и економске услове пословања Фрушке горе. Сецесијом бивших југословенских република предузеће је изгубило 22 властите продавнице и 35-45 % домаћег тржишта.

Низак стандард грађана који се рефлектује кроз ниску куповну моћ, као и производно опредељење Фабрике да производи робу модерног сезонског карактера, утичу да продаја опада, јер се у условима кризе грађани такве робе најпре одричу. Приступ иностраном тржишту био је могућ једино заобилазним путем (са ниским ценама, високим зависним трошковима и високим ризиком наплате). На домаћем тржишту појавили су се бројни ситни произвођачи и трговци, са применом мера сиве економије...

Све ово довело је по губирака у пословању из године у годину, тако да се у предузећу сматрало да је корак за оздрављење предузећа власничка трансформација, па се велики број акција предузима управо у том правцу.

Својинска трансформација ће додатно повећати мотивисаност запослених да у извршавању послова дају максимум умних и физичких способности . Од потпуног трансфера друштвеног капитала у акцијски капитал са идентификованом власничком структуром, очекује се, кроз повећање физичког обима

производње и продуктивности, повећање животног стандарда, сигурности и укупног социјалног статуса запослених у д.д Фрушка гора.[155]

На основу одредаба члана 10. и члана 32. Закона о својинској трансформацији и члана 18. Закона о хартијама од вредности и Статута, Скупштина Д.Д. „Фрушка гора” Рума је на седници одржаној у октобру 1998. године донела одлуку о издавању и продаји акција у поступку својинске трансформације.

Историјат фонда:

Фонд је преузет 2009. године записником број 02/178 од Акционарског друштва „Фрушка гора” – у стечају, Рума.

Архивску грађу и регистратурски материјал чине: записници, деловодници, књиге акција, картони личног дохотка, матичне књиге, нормативна акта, решења и уговори, завршни рачуни, М-4 обрасци, платне листе и обрачуни личног дохотка. Преузето је укупно 40 дужних метара. Регистратурско сређивање овог фонда извршено је током 2010. и 2011. године. Приликом сређивања, због немогућности поделе књиге, Архивска књига 1989-1995. година, ИЈ 103. остала је у фонду Деоничарско друштво „Фрушка гора” Рума. Укупно је остало 18,5 метара дужних архивске грађе, а излучено 21,5 метара дужних безвредног регистратурског материјала.

Степен сачуваности:

Књиге су делимично сачуване
Списи су делимично сачувани.

Ф. 1377 АКЦИОНАРСКО ДРУШТВО ФРУШКА ГОРА - РУМА „ , (1998-2009), 1998-2009.

Основни подаци о фонду

Количина архивске грађе: књ. 37; к. 258 ; 37,00 м
Језик грађе: српски.
Степен сређености: сређен.
Информативна средства: сумарни инвентар са ширим подацима о фонду.

Основне карактеристике садржаја грађе:

Књиге 1998-2008:
– записници 1998-2002, 2 књ.

[155] Ф. 1376 Деоничарско друштво „Фрушка гора” - Рума , Програм својинске трансформације, страна 21, ИЈ 104.

– деловодници 2000-2008, 28. књ.
– годишњи пописи основних средстава 2000, 3 књ.
– матичне књиге радника 1999-2005, 4 књ.

Списи 1999-2009.

Списи садрже: Статуте, списе стечајног поступка, записнике, решења, уговоре, редовну архиву, судску и пореску документацију, инвалидска решења, М 4 обрасце, платне листе, обрачуне зарада, досијеа радника и др.

Историјат ствараоца фонда:

На основу одредаба члана 10. и члана 32. Закона о својинској трансформацији и члана 18. Закона о хартијама од вредности и Статута, Скупштина ДД. „Фрушка гора" Рума је на седници одржаној 1998. године донела одлуку о издавању и продаји акција у поступку својинске трансформације. ДД „Фрушка гора" у поступку својинске трансформације сходно одредбама Закона о својинској транформацији („Службени гласник РС, бр. 32/97) врши издавање и продају акција по овој одлуци ради продаје друштвеног капитала и прикупљања додатног капитала. [156]

Дакле, постојеће Деоничарско друштво „Фрушка гора" Рума, организује се и усклађује са Законом о предузећима као Акционасрско друштво „ Фрушка гора" Рума.

Акционарско друштво „Фрушка гора" Рума, основано је Уговором о оснивању број 01-3057 од 26.6.1998. године и уписано у судски регистар 1998. године код Привредног суда у Сремској Митровици под бројем Фи 841/98. [157] Уговор је склопљен између ДД „Фрушка Гора" Рума, Војвођанске Банке АД Нови Сад, Главна Филијала Сремска Митровица и Фонд за развој Републике Србије.[158]

Друштво послује под фирмом: Акционарско друштво „Фрушка гора" Рума, а скраћени назив је АД „Фрушка гора" Рума. Седиште Друштва је у Руми, Орловићева бр. 40.

Делатност друштва је: производња кожне обуће, трговина на велико обућом и одећом, остала трговина на велико, трговина на мало одећом, трговина на мало обућом и предметима од коже, остала трговина на мало у специјализованим продавницама, производња осталих одевних предмета и прибора, производња обуће од пластичних маса, производња гумене обуће, производња кофера, ручних торби и сличних предмета.

Органи друштва су: Скупштина, као орган власника, Управни одбор као орган управљања, Директор, као орган пословођења, Надзорни одбор, као орган

[156] Ф. 1377 Акционарско друштво „Фрушка гора" у стечају Рума, Одлука о издавању и продаји акција у поступку својинске трансформације, ИЈ 38.
[157] Ф. Исто, Статут Акционарског друштва „Фрушка гора" Рума, стр. 2, ИЈ 38.
[158] Ф. Исто, Уговор о оснивању Акционарског друштва „Фрушка гора" Рума, ИЈ 38.

надзора. Скупштину чине представници акционарског капитала и представници друштвеног капитала, сразмерно учешћу у укупном капиталу Друштва.

Економском политиком за 1999. годину били су утврђени следећи основни циљеви: раст друштвеног производа, раст индустријске и пољопривредне производње, раст извоза и увоза роба и услуга. Поред тога, очекивао се и прилив страног капитала који би се усмерио на побољшање рада девизног тржишта и обвезбеђење стабилности курса динара. Међутим, услед скоро тромесечне НАТО агресије на нашу земљу ни један од тих циљева није било могуће остварити. Драстично је смањена, па и потпуно обустављена производња, онемогућено снабдевање сировинама, репроматеријалом, опремом и енергентима, изгубљена страна тржишта и смањен пласман робе на домаћем тржишту. Опала је куповна моћ на нашем тржишту, наш народ је осиромашио и купује на пијацама и на улици. У новонасталој ситуацији у којој се нашла домаћа привреда, а самим тим и АД „Фрушка гора” Рума, посебно у току директне агресије НАТО алијансе , извоз као витални развојни фактор читаве привреде био је практично обустављен. Међународне санкције, незадовољавајући квалитет производа, примат квантитета производа, а не квалитета, нереалан девизни курс, проблем транспорта,... проблеми су који су обележили пословање АД „Фрушка гора” у 1999. години.

У тако неповољним околностима фабрика је наставила да послује и у 2000 години, међутим забележен је екстремно висок губитак у пословању, који је у целости истопио преостали сопствени капитал предузећа. Континуирани недостатак обртних средстава и неликвидност условљавају висок ниво дуговања.

Вишегодишње слабљење потенцијала предузећа, израубованост опреме, неповољна структура запослених (превелико учешће режијских радника), дефицит неких профила и менаџерског потенцијала, нерешен технолошки вишак, изгубљен тржишни статус резултовало је на крају улазак предузећа у стечај.

Решењем Трговинског суда у Сремској Митровици, бр. 1359/2002, дана 6.9.2002. године отвара се поступак стечаја над стечајним дужником АД. „Фрушка Гора” Рума.[159]

Отварањем стечајног поступка на Биро за запошљавање отишло је 1134 радника. Већ у септембру месецу почело је оживљавање производње што је довело до повратка радника на посао и оптималног искоришћења капацитета у датим условима.

Од 2004. године је запослено око 724 радника у производним погонима у Руми, Иригу и трговачкој мрежи. Производи се углавном за познатог купца: извоз у Италију, продаја на велико у земљи. Део производње пласира се и путем сопствене трговачке мреже у 24 продавнице широм Србије, од тога 15 продавница је у власништву Фрушке горе.

[159] Ф. 1377 Акционарско друштво „Фрушка гора” у стечају Рума, Решење о отварању стечајног поступка, ИЈ 40.

Дана 1.8.2005. донето је решење о окончању стечајног поступка банкротством, а током даљег вођења стечајног поступка извршено је уновчење имовине стечајног дужника продајом функционалних целина.[160] 25.10.2005. године продата је имовина стечајног дужника и то погон у Руми и Иригу. Такође је продат и већи део продајне мреже.[161]

14.08.2009. Трговински суд у Сремској Митровици донео је на основу члана 122 и 125. Закона о стечајном поступку Решење којим се закључује поступак стечаја над стечајним дужником АД „Фрушка гора" из Руме.[162]

Историјат фонда:

Фонд је преузет у Архив Примопредајним записником бр. 02-178 2009. године од АД „Фрушка Гора" - у стечају Рума, у несређеном стању. Архивску грађу и регистратурски материјал у укупној количини од 80 метара чине: деловодници, редовна преписка, записници органа управљања, финансијска и рачуноводствена докментација, судска документација, персонална документација, обрачуни личног доходка, обрачуни пореза, књиговодствена документација.

Регистартурско сређивање фонда извршено је 2010. и 2011. године. Према урађеном сумарном инвентару фонда има 37 књига и 258 кутија списа груписаних тематски и сређених хронолошки у укупној количини од 37 метара дужних а излучено је 43 дужна метра безвредног регистратурског материјала.

Степен сачуваности:

Књиге су делимично сачуване
Списи су делимично сачувани.

Ф. 1150 ДРУШТВЕНО ПРЕДУЗЕЋЕ „РУМАГУМА" ИНДУСТРИЈА ПНЕУМАТИКЕ, РЕГЕНЕРАТА И ГУМЕНИХ ПРОИЗВОДА - РУМА , (1961-1991), 1961– 1991.

Основни подаци о фонду

Количина архивске грађе: књ. 59 ; к. 21 ; 4,50 м
Језик грађе: српски.
Степен сређености: сређен
Информативна средства: сумарни инвентар са ширим подацима о фонду.

[160] Ф. 1377 Акционарско друштво „Фрушка гора" у стечају Рума, Решење о закључењу стечајног поступка, ИЈ 39.
[161] Ф. Исто, Напомене уз финмансијски извештај, ИЈ 59.
[162] Ф. Исто, Решење о закључењу стечајног поступка, ИЈ 39.

Основне карактеристике садржаја грађе:

Књиге 1961-1991:
- деловодника 1961-1981, 37 књ.
- регистара 1978-1980, 1978-1980, 3 књ.
- рачуноводствених књига 1962-1991, 8 књ.
- матичних књига радника 1963-1991, 11 књ.

Списи 1962-1990.

Списи садрже: нормативна акта (статуте, правилнике, самоуправне споразуме), записнике, редовну архиву, уговоре, решења о заснивању радног односа, одлуке о пријему у радни однос, споразуме о престанку радног односа, решења о распореду на радно место, решења о додели станова радницима, решења о додели станова фабрици, решења о додели стамбених кредита, завршне рачуне, пројектно техничку документацију, М 4, м 8 и М 6 обрасце.

Историјат ствараоца фонда:

Предузеће је основано решењем Народног одбора општине Рума број 01/1-1547/1-61 од 3.2.1961. године као Фабрика регенерата гуме у изградњи, што је уписано у судски регистар предузећа и радњи код Окружног привредног суда у Сремској Митровици под бројем Фи-119/61 од 6.2.1961. године.

Решењем Народног одбора општине Рума бр. 01/1-7790-1963 одлучено је да Фабрика регенерата у изградњи уђе у састав Фабрике коже и обуће „Фрушка гора” Рума[163], и под тим називом је пословала до 30.04.1965. године.[164]

Решењем Окружног привредног суда у Сремској Митровици посл. бр. Фи-9/65 од 30.01.1965. године уписује се у регистар предузећа и радњи оснивање предузећа Индустрија гуме у Руми.

Исте године, предузеће је основало два нова погона: Грађевински погон - режиски одбор (Фи-144/65 од 20.04.1965.) и Погон са самосталним обрачуном Индустрија гуме Рума - Менза (Фи-267/65 од 25.8.1965.)[165], који је укинут 29.6.1972. године одлуком Радничког савета.[166]

Производни програм предузећа била је прерада старе аутогуме у регенерат гуму, производња гумених производа, израда резервних алата и делова,[167] а

[163] Историјски архив «Срем» фонд - ДП «Румагума» Рума (1961-1991), 1961-1991, Инв. јед. 59, Завршни рачун за 1963.

[164] Историјски архив «Срем» фонд - ДП «Румагума» Рума (1961-1991), 1961-1991, Инв. јед. 60, Завршни рачун за 1966.

[165] Историјски архив «Срем» фонд - ДП «Румагума» Рума (1961-1991), 1961-1991, Инв. јед. 60, Завршни рачун за 1966.

[166] Историјски архив «Срем» фонд - ДП «Румагума» Рума (1961-1991), 1961-1991, Инв. јед. 60, Завршни рачун за 1974.

[167] Историјски архив «Срем» фонд - ДП «Румагума» Рума (1961-1991), 1961-1991, Инв. јед. 60, Завршни рачун за 1965.

ускоро настављају проширење обима и асортимана гумарске производње, тако да 1967. године почињу са производњом гумарских смеша, акумулаторских посуда од тврде гуме и гумено техничке робе.

Решењем Окружног привредног суда у Сремској Митровици број Фи-247/68 уписано је у регистар предузећа и радњи да је Индустрија гуме из Руме стављена под принудну управу. Принудна управа заведена је за период од годину дана.[168] и била је на снази све до 01.05.1970. године када је предузеће прешло на радничко самоуправљање.

Извршен је избор чланова Радничког савета и одржана је и прва седница 29.4.1970. када је за вршиоца дужности директора изабран дотадашњи принудни управник Живановић Рада.[169]

Новина у раду предузећа у току 1972. године је оснивање ОУП Инвестиционе групе за развој и пласман пластике.[170]

У периоду од 01.05.1965. године па до 31.12.1976. године, предузеће послује под именом Индустрија гуме Рума. Од 01.01.1975. године у новоизграђеном делу, почела је производња акумулаторских кутија и поклопаца, а 1977. године довршена је изградња погона за протектирање, односно обнављање ауто гума.[171]

Године 1975. извршена је интеграција са индустријом гуме „Сава Крањ". Ново име под којим послује је „Сава Крањ" ЗООУР Фабрика гуме Рума, и то име задржава све до 30.06.1981. године. Производња се проширује и на производњу тракторских гума и програм протектирања ауто гума, па предузеће постаје један од значајнијих специјализованих произвођача тракторских гума у Србији и Југославији.[172]

Дана 18.09.1978. године, регистрована је у Основном суду удруженог рада у Сремској Митровици (Фи - 902/78) Фабрика пољопривредне пнеуматике - у оснивању Рума, а оснивач је Радна организација Индустрија гуме „Рума" из Руме у саставу СОУР „Сава Крањ". Делатност Радне организације је производња пољопривредне пнеуматике.[173]

У мају 1981. године почиње са радом новоизграђена фабрика пнеуматика за тракторе и прикључна возила, односно још један од ООУР-а у саставу предузећа. Остали ООУР-и у саставу „Сава Крањ" ЗООУР Фабрика гуме Рума су:

– Радна заједница
– ООУР „Машиномонт"

---

[168] Историјски архив «Срем» фонд - ДП «Румагума» Рума (1961-1991), 1961-1991, Инв. јед. 60, Завршни рачун за 1968.

[169] Историјски архив «Срем» фонд - ДП «Румагума» Рума (1961-1991), 1961-1991, Инв. јед. 60, Завршни рачун за 1969.

[170] Историјски архив «Срем» фонд - ДП «Румагума» Рума (1961-1991), 1961-1991, Инв. јед. 60, Завршни рачун за 1972.

[171] Историјски архив «Срем» фонд - ДП «Румагума» Рума (1961-1991), 1961-1991, Досије фонда, омот 2

[172] Исто.

[173] Историјски архив «Срем» фонд - ДП «Румагума» Рума (1961-1991), 1961-1991, Досије фонда, омот 2.

– ООУР „Ебонит”
– ООУР „Протектирница”
– ООУР „Регенерат”

Од 1.1.1988. године, предузеће мења назив у СОУР „Сава” РО „Румагума” Индустрија пнеуматике, регенерата и гумених производа.[174]

Наредне године 01.01.1989. године долази до формирања СОУР „Сава” РО „Румагума” ООУР „Гума” за прераду старе гуме од три ООУР-а: ООУР „Протектирница”, ООУР „Регенерат” и ООУР „Ебонит”.[175]

Дана 01.07.1989. године, брише се из регистра СОУР „Сава” РО „Румагума” Индустрија пнеуматике, регенерата и гумених производа Рума, а организује се Друштвено предузеће „Румагума” Индустрија пнеуматике, регенерата и гумених производа Рума (Фи-211/89 Оновни суд удруженог рада у Сремској Митровици). Ово предузеће је настало након промена у организовању СОУР „Сава” РО „Румагума” Индустрија пнеуматике, регенерата и гумених производа Рума.

Одлуком Радничког савета предузећа „Румагума” бр. 1351 од 23.4.1991. године, престаје са радом Друштвено предузеће „Румагума” Индустрија пнеуматике, регенерата и гумених производа Рума. Долази до брисања предузећа из регистра услед поделе на два нова самостална предузећа: Предузеће „Гума” и Предузеће „Пнеуматика” друштво са ограниченом одговорношћу Рума са п.о. Индустријски пут бб.[176]

Историјат фонда:

Грађа архивског фонда (Ф 1150) преузета је примопредајним Записником бр. 13-050 од 25.3.1994. године као грађа Индустрије гуме Рума у укупној количини од 12,00 дужних метара и обухвата архивску грађу и регистратурски материјал који је настао у раду предузећа у периоду од 1961. до 1980. године.

Регистратурско сређивање фонда започето је и завршено у 1997. години. Од укупно 12 дужних метара овог фонда, на основу Листе категорија архивске грађе и регистратурског материјала, излучено је 8 метара безвредног регистратурског материјала, након чега је количина архивске грађе фонда Индустрија гуме Рума сведена на 4 дужна метра.

Примопредајним записником бр. 02-332 од 11.5.2015. године, Архив је примио архивску грађу и регистратурски материјал настао у раду АД „Нова гума” у стечају Рума, у укупној количини од 12 метара дужних. Грађа обухвата временски распон од 1963. до 2012. године, па је из истоименог фонда идентификовано, издвојено и припојено 0,5 метара дужних архивске грађе која припада фонду ДП

[174] Исто.
[175] Историјски архив «Срем» фонд - ДП «Румагума» Рума (1961-1991), 1961-1991, Досије фонда, омот 2.
[176] Исто.

„Румагума" Индустрија пнеуматике, регенерата и гумених производа Рума, као правном следбенику Индустрије гуме Рума.

Идентификована и припојена грађа налази се у форми књига (Регистри деловодних протокола, Деловодни протоколи, Матичне књиге радника, Картони личног дохотка и Завршни рачуни) и списа (Пројектно-техничка документација, (М-8) обрасци, (М-4) обрасци и (М-6) образац).

Након извршеног спајања укупна количина архивске грађе фонда ДП „Румагума" Индустрија пнеуматике, регенерата и гумених производа Рума, износи 4,50 метара дужних. Распон грађе истоименог фонда подударан је са периодом егзистирања самог творца фонда од 1961. до 1991. године.

У фонду АД „Нова гума" Рума налазе се досијеа запослених који су радни однос почели у Индустрији гуме Рума, а завршили у АД „Нова гума" Рума.

У поступку регистратурског сређивања фонда у самој грађи није пронађен Оснивачки акт. Подаци о оснивању су пронађени у Извештају о пословању Фабрике гуме за 1963. годину (инв. јединица бр. 59 - Завршни рачун из 1963. године) и у Досијеу регистратуре Индустрија гуме Рума.

Сређивање фонда је вршено по тематском и хронолошком принципу, грађа је у добром стању, несређена и делимично некомплетна. Печати предузећа нису преузети.

У оквиру сређене грађе налазе се у форми књига: Регистри деловодних протокола, Деловодни протоколи, Матичне књиге радника, Картони личног дохотка и Завршни рачуни, а у форми списа: Нормативна акта(Статути, Правилници и Самоуправни споразуми), Записници, Редовна архива, Уговори, Решења о заснивању радног односа, Одлуке о пријему у радни однос, Споразуми о зснивању радног односа, Решења о престанку радног односа, Споразуми о престанку радног односа, Решења о распореду на радно место, Решења о додели станова радницима, Решења о додели станова фабрици, Решења о додели станбених кредита,

Завршни рачуни, Пројектно-техничка документација, (М-8) обрасци, (М-4) обрасци, и (М-6) образац.

Као информативно средство за овај архивски фонд урађен је Сумарни инвентар који садржи укупно 80 инвентарних јединица, од чега 59 инвентарних јединица чине књиге, а 21 чине списи.

Степен сачуваности:

Књиге су добро сачуване.

Списи су добро сачувани.

Ф. 1412 АКЦИОНАРСКО ДРУШТВО „НОВА ГУМА”, (1991- 2016), 1991-2012.

Основни подаци о фонду

Количина архивске грађе: књ. 23 ; к. 32; 4,50 м
Језик грађе: српски.
Степен сређености: сређен
Информативна средства: сумарни инвентар са ширим подацима о фонду.

Основне карактеристике садржаја грађе:

Књиге 1991-2009:
- деловодници 1998-2001, 3 књ.
- регистри матичних књига 2003, 1 књ.
- матичне књиге радника 1992-2008, 2 књ.
- архивска књига 1991-1999, 1 књ.
- картони личног доходка 1991-1997, 16 књ.

Списи 1991-2012.

Списи садрже: регистрације предузећа, нормативна акта (правилници, записници, одлуке Управног одбора, одлуке Скупштине предузећа, радовну архиву, судске списе, судска потраживањеа, уговоре о преузимању дугова, уговоре (разне), пореске пријаве, пројектно техничка документација, завршне рачуне, уговоре о раду, анексе уговора о раду, уговоре о делу, решења о заснивању радног односа, одлуке о заснивању радног односа, распоредна решења, решења о престанку радног односа, обрачуне зараде, дознаке за боловање, документацију о повезивању радног стажа, М 4, М8 обрасце, картоне личних доходака, досијеа радника и улазне рачуне.

Историјат ствараоца фонда:

Решењем Народног одбора општине Рума број 01/1-1-647-6 од 3.2.1961. године основана је Фабрика регенерата гуме у изградњи, што је уписано у судски регистар предузећа и радњи код Окружног привредног суда у Сремској Митровици под бројем Фи-119/61 од 06.02.1961. године. Пословала је под називом Индустрија гуме и обуће „Фрушка гора” Рума.[177]

Предузеће је током година мењало називе (Индустрија гуме у Руми, „Сава Крањ” ЗООУР Фабрика гуме Рума, СОУР „Сава” РО „Румагума” Индустрија пнеуматике, регенерата и гумених производа и Друштвено предузеће „Рума-

[177] Историјски архив «Срем» фонд 1412 - АД „Нова гума” Рума (1991-2016), 1991-2012, Досије фонда, омот 2.

гума" Индустрија пнеуматике, регенерата и гумених производа Рума), проширивало је производњу од прераде старе аутогуме у регенерат гуму, производњу гумарских смеша, акумулаторских посуда од тврде гуме и гумено техничке робе, производња акумулаторских кутија и поклопаца, до производње тракторских гума и програма протектирања ауто гума. [178]

Дана 1.7.1991. године брише се из Регистра Друштвено предузеће „Румагума" Индустрија пнеуматике, регенерата и гумених производа Рума услед поделе на два нова, сасвим самостална предузећа: Друштво са ограниченом делатношћу „Гума" са п. о. Рума (Фи-534/91) и Друштво са ограниченом делатношћу „Пнеуматика" Рума.[179]

АД „Нова гума" Рума регистровано је за обављање следећих основних група делатности:

- 25110 - производња гума за возила
- 25120 - протектирање гума за возила
- 25130 - производња гумених производа
- 52460 - трговина бојама, металном робом, стаклом
- 51550 - трговина хемијским производима
- 52480 - остала трговина на мало у спец. прдавницама
- 51570 - трговина на велико отпацима и остацима

Матични број предузећа је 08250618. [180]

ДОО „Гума" Рума 1992. године мења правну форму у Деоничарско друштво „Гума" са п. о. Рума. [181]

Директор предузећа био је Жунић Здравко, који је на Седници Управног одбора одржаној 23.12.1993. године разрешен дужности, а на његово место изабран је Бачванин Драган.[182]

На седници Скупштине Деоничарског друштва „Гума" са п. о. Рума, одржаној 11.03.1996. године, донета је Одлука о промени назива фирме у назив Деоничарско друштво „Нова гума" са п. о. Рума. Скраћени назив фирме је Д. Д. „Нова гума" са п. о. Рума.[183]

---

[178] Историјски архив «Срем» фонд 1412 - АД „Нова гума" Рума (1991-2016), 1991-2012, Досије фонда омот 2.

[179] Историјски архив «Срем» фонд 1412 - АД „Нова гума" Рума (1991-2016), 1991-2012, Досије фонда, омот 2.

[180] Историјски архив «Срем» фонд 1412 - АД „Нова гума" Рума (1991-2016), 1991-2012,

[181] Због недостатка података у архивској грађи, податак о промени правне форме је идентификован са печата докумената из наведеног периода.

[182] Историјски архив «Срем» фонд 1412 - АД „Нова гума" Рума (1991-2016), 1991-2012, Инв. јед. бр. 24, Записници Управног одбора .

[183] Историјски архив «Срем» фонд 1412 - АД „Нова гума" Рума (1991-2016), 1991-2012, Инв. јед. бр. 24, Одлуке Скупштине предузећа.

Од априла 2000. године, предузеће опет мења правну форму прелазећи у Акционарско друштво „Нова гума” Рума, а за вд директора именује се Миленковић Драган.[184]

Дана 19.12.2003. године отворен је стечајни поступак над предузећем АД „Нова гума” Рума. Утврђено је да у последње две године нису рађени биланси, пописи и да од трећег месеца 2002. године није било књижења текућих стања. У том временском периоду, фабрика је била без производне активности, изузев функционисања портирско-чуварске службе.[185] Стечајни поступак је окончан усвајањем принудног поравнања Решењем Трговинског суда у Сремској Митровици бр. Ст-917/03 од 28.1.2005. године.[186]

Стечајни дужник се обавезује да своје обавезе према повериоцима измири у износу од 60% утврђених-признатих потраживања са законском затезном каматом од дана закључења принудног поравнања па до исплате. За вршиоца дужности директора АД „Нова гума” Рума именује се досадашњи стечајни управник принудног поравнања Савић Драган.[187]

На Београдској берзи је дана15.03.2007. године, одржано аукцијско трговање акцијама из портфеља Акцијског фонда из поступка приватизације методом минималне цене предузећа издаваоца АД „Нова гума” Рума. Нови власник 243.056 комада акција предузећа је „Мина компанија” ДОО Индустријска зона Орион 3020 бр. 34 Софија, Бугарска. Укупно учешће наведеног предузећа издаваоца износи 62,28%.[188]

Решењем Привредног суда у Сремској Митровици посл. бр. Ст-353/2010 дана 13.04.2010. покренут је претходни стечајни поступак над правним лицем АД „Нова гума” Рума ради утврђивања постојања правног интереса поверилаца за спровођење стечајног поступка[189], а дана 17.06.2010. године отворен је поступак стечаја над стечајним дужником АД „Нова гума” Рума.[190]

---

[184] Историјски архив «Срем» фонд 1412 - АД „Нова гума” Рума (1991-2016), 1991-2012, Инв. јед. бр. 24, Одлуке Управног одбора .

[185] Историјски архив «Срем» фонд 1412 - АД „Нова гума” Рума (1991-2016), 1991-2012, Досије фонда, омот 2 (због недостатка информација о покретању стечајног поступка, подаци су преузети са сајта Београдске берзе) -Проспект Издаваоца за организовање трговања на берзи Нова гума АД Рума.

[186] Историјски архив «Срем» фонд 1412 - АД „Нова гума” Рума (1991-2016), 1991-2012, Досије фонда, омот 2.

[187] Историјски архив «Срем» фонд 1412 - АД „Нова гума” Рума (1991-2016), 1991-2012, Инв. јед. бр. 24, Судски списи 2005.

[188] Историјски архив «Срем» фонд 1412 - АД „Нова гума” Рума (1991-2016), 1991-2012, Досије фонда, омот 2 (Проспект Издаваоца за организовање трговања на берзи Нова гума АД Рума).

[189] Историјски архив «Срем» фонд 1412 - АД „Нова гума” Рума (1991-2016), 1991-2012, Досије фонда, омот 2 (Решење о покретању претходног стечајног поступка бр. СТ.353/2010 дана 18.06.2010. је преузето са сајта Агенције за привредне регистре (документа о стечају).

[190] Историјски архив «Срем» фонд 1412 - АД „Нова гума” Рума (1991-2016), 1991-2012, Досије фонда, омот 2 (Решење о покретању стечајног поступка бр. СТ.353/2010 дана 13.04.2010. је преузето са сајта Агенције за привредне регистре (документа о стечају).

Решењем Привредног суда у Сремској Митровици посл. бр. Ст-353/2010 од 14.09.2012. године обустављен је поступак стечаја над стечајним дужником АД „Нова гума" Рума, због продаје стечајног дужника као правног лица. Наставља се поступак стечаја у односу на стечајну масу АД „Нова гума" Рума. Дана 17.09.2010. године одређено је банкротство стечајног дужника. Стечајни управник Ивана Матић обавестила је стечајног судију да је стечајни дужник продат као правно лице дана 20.07.2012. године методом јавног прикупљања понуда и да је са купцем Предузеће за спољну и унутрашњу трговину и услуге „Sirmium steel" ДОО Сремска Митровица закључен уговор о купопродаји АД „Нова гума" Рума у стечају, који је оверен пред Основним судом у Сремској Митровици Ов. бр. 26032/2012. Стечајни дужник је као правно лице продат те се стечајни поступак у односу на стечајног дужника обуставља.[191]

Усваја се завршни рачун који је доставио стечајни управник Ковиљац Миодраг 29.12.2015. године у предмету стечаја над стечајном масом АД „Нова гума" Рума у стечају, која је у Агенцији за привредне регистре уписана под називом „Sirmium steel logistic" ДОО.

Решењем Привредног суда у Сремској Митровици дана 25.01.2016. године, закључује се стечајни поступак над стечајном масом АД „Нова гума" Рума у стечају, и разрешава се дужности стечајног управника Миодраг Ковиљац из Новог Сада.[192]

Историјат фонда:

Грађа архивског фонда (Ф 1412) преузета је примопредајним Записником бр. 02-332 од 11.5.2015. године као грађа АД „Нова гума" у стечају Рума у укупној количини од 12 дужних метара.

Распон архивске грађе АД „Нова гума" Рума од 1991. до 2012. године, не подудара се са периодом егзистирања творца фонда од 1991. до 2016. године, када је Решењем Привредног суда у Сремској Митровици дана 25.01.2016. године, закључен стечајни поступак над стечајном масом АД „Нова гума" Рума у стечају.

У току регистратурског сређивања у оквиру наведене архивске грађе, идентификована је и издвојена грађа која припада фонду ДП „Румагума" Индустрија пнеуматике, регенерата и гумених производа Рума у укупној количини 0,5 метара. Издвојена грађа обухвата временски период од 1963. до 1991. године, а састоји се из:

– Матичних књига радника

[191] Историјски архив «Срем» фонд 1412 - АД „Нова гума" Рума (1991-2016), 1991-2012, Досије фонда, омот 2 (Решење о покретању претходног стечајног поступка бр. СТ.353/2010 дана 14.09.2012. је преузето са сајта Агенције за привредне регистре (документа о стечају))

[192] Историјски архив «Срем» фонд 1412 - АД „Нова гума" Рума (1991-2016), 1991-2012, Досије фонда, омот 2 (подаци су преузети са сајта Агенције за привредне регистре).

– Картона личног дохотка
– Пројектно-техничке документације
– (М-8) образаца
– (М-4) образаца и
– (М-6) обрасца

Од укупно преузетих 12 дужних метара на основу Листе категорија архивске грађе и безвредног регистратурског материјала, излучено је 7 дужних метара, док је идентификовано и издвојено 0,5 метара архивске грађе фонда ДП „Румагума” Индустрија пнеуматике, регенерата и гумених производа Рума. Укупна количина архивског фонда АД „Нова гума” Рума након регистратурског сређивања износи 4,50 метара дужних.

У поступку регистратурског сређивања фонда у самој грађи није пронађен Оснивачки акт. Подаци о оснивању су пронађени у Досијеу регистратуре АД „Нова гума”, као и на сајту Агенције за привредне регистре - документа о стечају.

У току регистратурског сређивања фонда ДОО „Гуми Еко” за трговину отпацима и сировинама Рума, 2015. године, у оквиру архивске грађе идентификована је и издвојена грађа која припада фонду АД „Нова гума” у стечају Рума. Издвојена грађа се састоји из:

– Решења Агенције за привредне регистре БД 5151/2008 дана 19.02.2008. године (промена чланова управног одбора АД „Нова гума” Рума),
– Извод из Агенције за привредне регистре са подацима о привредном субјекту АД „Нова гума” Рума
– Копија Потврде о извршеном евидентирању за ПДВ обвезника „Нова гума” Рума, број: 187648319 на дан 05.07.2005. године
– Препис Исправке решења о обезбеђењу Општинског суда у Руми посл. бр. I-657/03 дана 25.12.2003. године

Идентификована и издвојена грађа је припојена фонду АД „Нова гума” Рума.

У фонду АД „Нова гума” Рума налазе се досијеа запослених који су радни однос почели у Индустрији гуме Рума, а завршили у АД „Нова гума” Рума.

Картони личног дохотка од 1993-1995. године су вођени паралелно за два предузећа: АД „Нова гума” Рума и ДД „Румагума” Рума.

Сређивање фонда је вршено по тематском и хронолошком принципу, грађа је у добром стању, несређена и делимично некомплетна. Печати предузећа нису преузети.

У оквиру сређене грађе налазе се у форми књига: Деловодници, Регистар матичне књиге, Матичне књиге радника, Архивска књига и Картони личног дохотка, а у форми списа: Регистрације предузећа, Нормативна акта (Правилници), Записници, Одлуке УО, Одлуке Скупштине предузећа, Редовна архива, Судски списи, Судска потраживања, Уговори, Пореске пријаве, Предмет: Отклањање не-

правилности у поступку обрачуна и плаћање дфоприноса пореза, Пријаве о повреди на раду, Документација везана за безбедност на раду, Пројектно-техничка документација, и Завршни рачун.

Као информативно средство за овај архивски фонд урађен је Сумарни инвентар који садржи укупно 55 инвентарне јединице, од чега 23 инвентарних јединица чине књиге, а 32 инвентарне јединице чине списи.

Степен сачуваности:

Књиге су добро сачуване.
Списи су добро сачувани.

Ф. 1152 ФАБРИКА КОЖЕ „РУМА" – РУМА, (1946-), 1955-1991.

Основни подаци о фонду

Количина архивске грађе: књ. 11; к. 10; 1,60 м
Језик грађе: српски.
Степен сређености: сређен.
Информативна средства: сумарни инвентар са ширим подацима о фонду.

Основне карактеристике садржаја грађе:

Књиге 1955-1980:
– деловодни протоколи 1969-1980, 10 књ.
– тарифни правилници 1955, 1. књ.

Списи 1971-1984.

Списи садрже: нормативна акта; записнике са седница радничког савета, збора радника, самоуправне радничке контроле, разних комисија и синдиката; решења о пријему на посао и о престанку радног односа; решења о додели станова; производно финансијске планове; извештаје о раду; завршне рачуне.

Историјат ствараоца фонда:

У Руми је 1936. године постојала радионица за производњу коже у власништву Херцег Андраша из Руме. Од оснивања до 1940. године имала је изразито занатски карактер. Одлуком Владе НР Србије 1946. године ова радионица је постала општенародна имовина и од тада је пословала под називом Фабрика коже „27. Октобар" – Рума. У послератним условима, у измењеним друштвено-економским односима, у периоду интензивне тражње прерађене коже, фабрика је забележила динамичну експанзију и у кратком временском раздобљу ушла међу водеће југословенске произвођаче ђонске коже. Решењем НОО Рума 1948.

године је припојена фабрици обуће „Фрушка Гора” у Руми, у чијем саставу је пословала до 1963. године, кад је припојена фабрици коже „Делфин” из Земуна. Од 1965. године поново почиње самостално пословање, након издвајања из фабрике коже „Делфин” из Земуна. На својим седницама од 28. односно 29.3.1966. године Раднички савет Фабрике коже „Етерна” из Куле и Раднички савет Фабрике коже из Руме донели су одлуку о спајању. Решењем Окружног привредног суда у Сремској Митровици број Фи 184/66 од 27.4.1966. године уписано је у регистар предузећа и радњи на страни 345 свеска 7 да се фабрика коже из Руме припојила Фабрици коже „Етерна” из Куле и да ће у будуће пословати као погон ове фабрике под називом Фабрика коже „Етерна” Кула – погон ђонске коже у Руми. Предмет пословања погона је била прерада сирове коже и продаја готових производа на велико. Решењем Окружног привредног суда у Сремској Митровици број Фи 476/69 од 18.7.1969. године уписано је проширење делатности и то: производња галантеријске робе и продаја исте на велико и мало. Погон ђонске коже и галантерије у Руми на седници Радничког савета у Руми одржаној дана 29.12.1970. године донео је одлуку о промени уписа у судском регистру, а затим је решењем Окружног привредног суда у Сремској Митровици Фи-13/71 од 15.1.1971. године уписано у регистар предузећа и радњи на страни 345 свеска X да ће погон ђонске коже и галантерије у Руми наставити да послује као самостална организација удруженог рада са својством правног лица у саставу Фабрике „Етерна” – Кула. На основу одлуке збора радних људи од 7.5.1973. године организована је као ООУР у саставу РО Фабрике коже „Етерна” – Кула. У овом облику је пословала до 1977. године када је у складу са Законом о удруженом раду ООУР Фабрика коже Рума трансформисана у РО без ООУР и заједно са Фабриком коже „Етерна” у Кули формирана као СОУР под именом Индустрија крупне коже – Кула. После референдума и стварања СОУР-а долази до конституисања радне организације, тако да од почетка 1978. године послује под именом Фабрика коже – Рума, са потпуном одговорношћу. Основна делатност је била прерада сирове крупне коже и продаја прерађених производа на велико и мало. Тако је из мале радионице, са тридесет запослених, која је квасила 1.000 колограма сирове слане коже дневно, израсла у модерну и савремено опремљену фабрику која је дневно квасила, односно прерађивала 12.000 килограма слане коже и запошљавала 180 радника.

Историјат фонда:

Фонд је преузет 26.8.1993. године од ДД Фабрика коже „Рума” из Руме и 24.4.2001. године од Фабрике коже „Рума” АД из Руме.

Степен сачуваности:

Књиге су потпуно сачуване.
Списи су потпуно сачувани.

Ф. 1408 ДРУШТВЕНО ПРЕДУЗЕЋЕ КОНФЕКЦИЈЕ „КЛУЗ - СРЕМ" РУМА", (1948-2007), 1948-2007.

Основни подаци о фонду

Количина архивске грађе: књ. 72; к. 100; 15,50 М
Језик грађе: српски.
Степен сређености: сређен
Информативна средства: сумарни инвентар са ширим подацима о фонду.

Основне карактеристике садржаја грађе:

Књиге 1948-2006:
- записници 1948-2005, 1 књ.
- деловодни протоколи 2004, 1 књ.
- регистри матичних књига / , 5. књ.
- матичне књиге радника 1948-2006, 6 књ.
- картони личних доходака 1978-1988, 53. књ.
- интерне евиденције стажа и зарада 1997-2006, 3 књ.
- архивске књиге 1980-2003, 3 књ.

Списи 1948-2007.

Списи садрже: регистрације предузећа, нормативна општа акта, записнике, општу архиву, финансијске извештаје, решења о становима, ДН решења, персонална решења запослених, решења фонда ПИО о уплаћеним доприносима, М 4 и М 8 обрасце, картоне личних доходака, исплатне листе, платне спискове, картице обрачуна зараде, обрачунске листе, пореске пријаве, документацију социјалног програма и досијеа запослених.

Историјат ствараоца фонда:

Решењем *Срескоī народноī одбора Рума бр. 9477 од 14.04.1948. īодине* одобрена је Молба *Срескоī одбора рат̄них војних инвалида Рума бр.166 од 03.04.1948. īодине* за оснивање *„Срескоī инвалидскоī п̄редузећа локалноī значаја"* у Руми. [193]

[193] Историјски архив «Срем», Досије фонда 1408 - Друштвено предузеће конфекције „Клуз-Срем" Рума (1948-2007); 1948-2007, Омот 2, Документ 22/2 - Подаци о историјату творца архивског фонда, *Решење о одобрењу оснивања „Срескоинвалидскоī п̄редузећа" локалноī значаја са седиш̄тем у Руми бр. 9477 од 14.04.1948. īодине.*

Наī.аут̄ора. Оригинал Решења налази се у Фонду 166 - Срески народни одбор Рума (1942-1955):1944-1955, Инв. Јед. 99.

Предузеће је у почетним годинама рада чинило 10 радионица, дотадашњих приватних занатских радњи узетих у закуп (трикотажа, кројачка радионица, посластичарница, фарбара, сајџиска радња, бело рубље). [194]

Оснивач у више наврата мењао назив предузећа задржавајући његову доминантну делатност у производњи трикотаже и одевних предмета[195] што потврђује чињеница да су претходно расформиране све занатске радионице сем погона трикотаже и белог рубља.[196]

Предузеће се од средине педесетих година бавило искључиво производњом конфекције, трикотаже и ћебади. У сврху обједињавања и централизације производње 1968. године започета је изградња новог фабричког објекта са производним и другим пратећим објектима у индустријској зони Руме. Изградња је окончана 1969. године.[197]

Радна организација Текстилна индустрија „Срем” Рума је Решењем Окружног привредног суда у Сремској Митровици Фи 497/74 од 7.2.1974. године конституисана као *Предузеће са потпуном и солидарном одговорношћу четири ООУР-а и то: ООУР Конфекција, ООУР Плетиона, ООУР Арахне и ООУР Заједничке службе.*[198]

Одлуком органа управљања свих ООУР-а 1975. године из састава предузећа издвојен је најпре *ООУР Плетиона* који се региструје као самостална радна организација под називом „*Војвођанка” са седиштем у Путинцима .*[199] Наредне 1976. године поред општег сектора у оквиру предузећа остају *ООУР Конфекција* и *ООУР Руматекс* који се бавио искључиво производњом ћебади.

---

[194] Историјски архив «Срем», Досије фонда 1408 - Друштвено предузеће конфекције „Клуз-Срем” Рума (1948-2007); 1948-2007, Омот 2, Документ 13/2 - Подаци о организацији предузећа, *Преглед историјата и организације предузећа дат од стране секретара предузећа.*

[195] Због недостатка архивске грађе и других поузданих података о историјату и организацији предузећа у првим деценијама од оснивања, није могуће прецизно утврдити промене и називе називе предузећа у том периоду као и све његове делатности непосредно по оснивању .

Увидом у документа званичне преписке у досијеу архивског фонда и прегледом архивске грађе (*заглавља и званичних печата докумената*) у самом фонду, евидентно је да се већ од 1952. године појављује назив „*Инвалидско занатско предузеће „Срем”* који једно време коегзистира са називом *„Конфекција „Срем” Рума ,* који је у документима из шездесетих година званични назив предузећа.

[196] Историјски архив «Срем», Досије фонда 1408 - Друштвено предузеће конфекције „Клуз-Срем” Рума (1948-2007); 1948-2007, Омот 2, Документ 13/2 - Подаци о организацији предузећа, *Преглед историјата и организације предузећа дат од стране секретара предузећа.*

[197] Исто.

[198] По законској дефиницији из седамдесетих година 20. века „*ООУР је основни облик удруженог рада у коме радници непосредно и равноправно обављајући привредну или другу друштвену делатност и радећи средствима у друштвеном власништву остварују своја друштвено економска и друга самоуправна права”.* Заправо је реч о хијерархијски најнижем правном (пословном) субјекту у некадашњем социјалистичком друштвено политичком и економском систему у коме је доминиро концепт, односно идеологија самоуправљања.

Видети ; www. sh. wikipedia. org. rs

[199] Историјски архив «Срем», Досије фонда 1408 - Друштвено предузеће конфекције „Клуз-Срем” Рума (1948-2007); 1948-2007, Омот 1, Документ 9/1, *Евиденција рег.матер. и архивске грађе достављена ИА „Срем” од 01.07.1975.*

Решењем Окружног привредног суда у Сремској Митровици Фи 97/76 од 15.03.1976. године из Регистра радних организација брисана је постојећа *Текстилна индустрија „Срем" Рума* са својим ООУР-има, при чему је *ООУР Руматекс* постао засебно предузеће.[200]

Предузеће наставља пословање као *Радна организација Конфекција „Срем" Рума – са пуном одговорношћу.*[201]

Изостанак очекиваних резултата пословања предузећа условио је потребу остваривања, најпре техничко-пословне сарадње са Индустријом *надобрана и конфекције „Клуз" из Београда*, да би почетком осамдесетих година њиховом интеграцијом дотадашње предузеће из Руме постало *ООУР „Срем"* у оквиру познате београдске *Индустрије надобрана и конфекције „Клуз". ООУР Срем Рума* запошљавао је тада 1017 радника а његову управљачку структуру чинили су *Раднички савет, Самоуправна радничка контрола, Дисциплинска комисија и друге комисије* које је формирао Раднички савет.[202]

Укидањем ООУР-а уследила је стаусна промена 1989. године када је седиште пословања измештено у Београд а предузеће егзистирало под називом *„Клуз" Београд, фабрика „Срем" Рума.*

Нова организациона форма предузећа[203] забележена је 1998. године када *Друштвено предузеће Индустрија конфекције „Клуз" Београд* оснива у форми Друштва са ограниченом одговорношћу (д.о.о) *Предузеће конфекције"Клуз-Срем" д.о.о Београд.*[204] Друштво се бавило следећим делатностима:

- производња одеће
- производња осталих одевних предмета и прибора
- *производња кожне, радне одеће и предмета од крзна и осталих текстилних производа....*

Органе управљања новоформираним друштвом чинили су *Скупштина, Директор, Управни и Надзорни одбор друштва и други контролни и надзорни органи.*[205]

Одлуком Скупштине предузећа средином 2001. године измењен је постојећи Статут чиме је седиште *Предуећа конфекције „Клуз-Срем" д.о.о* премештено у Руму а уједно је и проширена делатност друштва. Поред стандардних делатно-

---

[200] Исто, Омот 2, Документ 21/2, *Подаци о организацији предузећа/стаусним променама.*

[201] Податак је утврђен увидом у званични печат предузећа у преписци са ИА „Срем" у Омоту 1 Досијеа овог архивског фонда.

[202] Историјски архив «Срем», Досије фонда 1408 - Друштвено предузеће конфекције „Клуз-Срем" Рума (1948-2007); 1948-2007, Омот 2, Документ 13/2 - Подаци о организацији предузећа, *Преглед историјата и организације предузећа дат од стране секретара предузећа.*

[203] Нова организациона форма остаје у оквиру друштвених својинскоправних и економских односа.

[204] Историјски архив «Срем», Фонд 1408 - Друштвено предузеће конфекције „Клуз-Срем" Рума (1948-2007); 1948-2007, Уговори-разни, Инв. јед. 75, *У Уговору о преносу оснивачког удела (члан1.) наведен је податак о Решењу Привредног суда у Београду Фи 5163/98 од 29.05.1998.*

[205] Исто, Нормативна акта – Одлуке (оснивачка акта), Инв.јед.73, *Одлука о оснивању д.о.о Предузеће конфекције „Клуз-Срем" Рума бр 11. од 20.05.1998.*

сти производње одеће и конфекције, нове делатности подразумевале су између осталог :

- *превоз робе у друмском саобраћају*
- *посредовање у продаји текстила*
- *трговина на велико и мало текстилом и одећом.....*[206]

Листа делатности предузећа, односно друштва проширена је 2002. године на широк спектар спољнотрговинских послова.[207]

На основу Одлука скупштине предузећа од 24.10. и 25.11. 2002. године у Трговинском суду у Сремској Митровици је 31.12.2002. године Решењем Фи 1308/2002 регистровано *Друштвено предузеће конфекције „Клуз-Срем” Рума* које је обављало све претходно регистроване и горе наведене делатности претходног Друштва са ограниченом одговорношћу. Под овим називом предузеће је 2005. године уписано у Регистар привредних субјеката Агенције за привредне регистре Републике Србије.[208]

У анализи пословања предузећа рађеној 2002. године у циљу процене капитала и његове власничке транформаације констатовано је да у континуитету од 1998. до краја 2001. године постоји незадовољавајућа ликвидност и ефикасност, што је продуковало константне губитке у пословању које тадашњи приходи од продаје робе нису могли покрити.[209] Предузеће је у пословању после 2000. године орјентисано на такозване ЛОН послове са иностранством *(Подразумева уговорени увоз сировина и репро материјала ради њихове прераде или производње за познатог купца који их обезбеђује).*

У ситуацији када су многа текстилна предузећа обуставила приозводњу, *ДКП „Клуз-Срем” Рума* одржавао је производни процес који је све значајније бивао оптерећен проблемима и кашњењима у исплати зарада, што је резултирало штрајком запослених и обустављањем производње од маја 2005. године. Уследио је период изузетно лоших пословних резултата и блокаде свих рачуна предузећа.

С обзиром да је до 2006. године одржан више неуспешних аукција са циљем јавне продаје друштвеног капитала предузећа у складу са прописима о приватизацији, његова судбина и пословање постају предмет надлежности републичгог министарства задуженог за приватизацију. У години штрајка запослених Влада Републике Србије 08.12.2005. године уводи *Мере у Друштвеном предузећу конфекције”Клуз” Рума*, суспеднујући директора и друге управљачке органе са циљем да се *„обезбеде несметани услови за рад у ситуацији када је*

---

[206] Исто, Редовна архива 2001. година, Инв. јед. 74, *Одлука о изменама и допунама Статута бр. 30. од 11.06.2001.*

[207] Исто, Редовна архива 2002. година, Инв. јед. 74, *Одлука о изменама и допунама Статута бр. 46. од 01.08.2002.*

[208] Исто, Регистрације, Инв. јед. 73, *Решење Фи 1308/2002, Закључак АПР бр.641. Од 26.09.2005.*

[209] Исто, Процена вредности капитала предузећа, Инв. јед. 74

дошло до прекида половне сарадње са иностраним купцима што је предузећу нанело штету"[210]

Одбор за спровођење Мера Владе Србије у ДПК „Клуз-Срем" Рума закључио је крајем децембра 2006. године Уговоре о закупу производних погона са предузећима „*Бимди*" из Оџака и предузећем *„Салтекс"* из Београда, чиме су у периоду који је претходио продаји предузећа од стране Агенције за приватизацију ангажовани производни капацитети предузећа у Руми. *Уговор о купопродаји друштвеног капитала* потписан је након одржане јавне аукције 02.03. 2007.године *(Оверен у општинском суду у Новом Саду под бројем Ов II 958/07)* чиме је 70 % друштвеног капитала продато купцу – физичком лицу Михаилу Микићу из Београда.[211]

Скупштина *Друштвеног предузећа конфекције „Клуз-Срем" Рума* донела је на седници одржаној 02.04.2007. године *Одлуку о промени облика организовања* у акционарско друштво под називом *Конфекција „Клуз-Срем" АД Рума.*[212]

Историјат фонда:

Архивска грађа и регистратурски материјал фонда *Друштвено предузеће конфекције „Клуз-Срем" Рума* (Ф 1408) преузети су у Историјски архив „Срем" *Записником о примопредаји архивске грађе* број 02-629 од 15.10.2015. године у укупној количини од 22 дужна метра.[213]

Укупан распон сачуване грађе фонда *ДКП „Клуз-Срем" Рума* обухвата период од 1948. године до 2007. године.

Поступак регистартурског сређивања архивске грађе започет је окончан је у току 2016. године.

---

[210] Исто, Редовна архива 2005. година, Инв. јед. 74, *Решење о мерама у ДПК „Клуз-Срем" Рума од 08.05.2005.*

[211] Историјски архив «Срем», Досије фонда 1408 - Друштвено предузеће конфекције „Клуз-Срем" Рума (1948-2007); 1948-2007, Омот 2, Документ 24/2, *Подаци о историјату и организацији предузећа дати од стране повереника стечајног управника од 28.12.2012. године*

[212] Историјски архив «Срем», Фонд 1419 - Конфекција „Клуз-Срем" АД Рума - у стечају (2007-); 1969-2013, Редовна архива 2007. година, Инв. јед. 7, *Одлука о промени организовања од 02.04.2007.*

[213] *Записником о примопредаји бр. 629 од 15.10.2105. године* преузето је укупно 30 дужних метара архивске грађе и регистратурског материјала предузећа *Конфекција"Клуз-Срем" Рума АД – у стечају* настале у временском распону од 1948. до 2011.године.

Приликом сређивања архивске грађе и регистратурског материјала у складу са *Препоруком о о условима и начину образовања архивског фонда и архивске збирке / Критеријумима о условима за стицање архивског фонда (Архивист бр XXX ,1-2, Београд, 1985, 284-290)* установљено је постојање два архивска фонда и то фонда *ДПК „Клуз-Срем" Рума (1948-2007);1948-2007.* у коме егзистирају друштвени капитал и управљачка структура која из њега произилази и фонда *Конфекција „Клуз-Срем" Рума АД – у стечају (2007-); 21969-2007.* у коме након трансформације постоје нови власнички и управљачки односи са доминантним приватним капиталом.

Критеријум за формирање и утврђивање граничних година фондова била је била је битна промена правног статуса, организационе структуре творца фонда која је имала довољно битан и суштински карактер *(Четврти критеријум наведене Препоруке).*

У овом поступку од укупно преузета 22 дужна метара након сређивања и излучивања 6,50 метара безвредног рег. материјала преостало је 15,50 дужних метара архивске грађе[214] настале у временском распону од 1948-2007. године што се подудара са периодом егзистирања творца архивског фонда.

Сређивање овог архивског фонда вршено на основу *Листе категорија* из саме регистратуре која је допуњена *Предлогом листе категорија* начињеном у архиву у којој су инкорпориране нове категорије архивске грађе и рег. материјала које нису евидентиране у претходној листи а чине део сређиване грађе.

Увидом у Досије регистартуре / архивског фонда долази се до податка да је у регистартури *ДКП „Клуз-Срем” Рума* у периоду од 1975. до 2004. године у више од десет наврата вршено излучивање безвредног рег. материјала.

Грађа и регистартурски материјал који су преузети у архив у добром су физичком стању, несређени и у појединим категоријама фрагментарно сачувани, односно некомплетни, нарочито старија грађа вишедеценијског периода творца фонда од оснивања до осамдесетих година, попут опште архиве регистрација или норматива.

Персонална документација и подаци о зарадама и радном стажу углавном су сачувани.

С обзиром на степен сачуваности и карактер канцеларијског пословања творца фонда у сређивању је примењен принцип слободне провенијенције који подразумева формирање одговарајућих тематских целина и њихово хронолошко сређивање.

У оквиру сређене грађе налазе се следеће књиге и списи: записници, деловодници, регистри матичних књига и матичне књиге радника, картони личних доходака, регистрације, нормативи, архивске књиге, редовна архива (некомплетна), документа о имовини, становима, као и завршни рачуни,пореске пријаве односно персонална документација радника (разна решења, досијеа ,М-4 обрасци, обрачунски листови, платни спискови).

У фонду *ДПК „Клуз-Срем” Рума (1948-2007);1948-2007.* налазе се Досијеа запослених који су радни однос започели и завршили у овом предузећу закључно са 02. априлом 2007. године, док је преостали број Досијеа запослених који су у предузећу остали након наведеног датума, односно приватизације и формирања АД, сачувано у Фонду бр 1419 / *Конфекција „Клуз-Срем” Рума АД – у стечају (2007-); 21969-2007.* У истоименом фонду у инвентарним јединицама 11 и 13 налазе се подави и потврде о радном стажу, периодима рада и зарадама дела запослених за период рада од 1969. године.

Као научноинформативно средство за овај архивски фонд урађен је Сумарни инвентар који обухвата грађу насталу од 1948. до 2007. године и садржи укупно

[214] Категорије регистатурског материјала којима није истекао рок чувања означене су у Сумарном инвентару како би по истеку прописаних рокова биле излучене у архиву.

172 инвентарне јединице, од чега су 72 инвентарне јединице у виду књига а преосталих 100 чине списи.

Досије овог архивског фонда комплетиран је документима из Досијеа регистратуре.

Степен сачуваности:

Књиге су делимично сачуване.
Списи су делимично сачувани.

Ф. 1419 КОНФЕКЦИЈА „КЛУЗ-СРЕМ" АКЦИОНАРСКО ДРУШТВО РУМА – У СТЕЧАЈУ – РУМА , (2007-), 1969– 2013.

Основни подаци о фонду

Количина архивске грађе: књ.6; к. 30; 3,80 м
Језик грађе: српски.
Степен сређености: сређен
Информативна средства: сумарни инвентар са ширим подацима о фонду.

Основне карактеристике садржаја грађе:

Књиге 2007-2012:

- деловодни протоколи 2007-2012, 3 књ.
- матичне књиге радника 2007-2010, 1 књ.
- књига спискова запослених 2010-2012, 1 књ.
- књига Одлука 2007-2010, 1 књ.

Списи 1969-2013.

Списи садрже: регистрације предузећа, нормативна општа акта, записнике Скупштине предузећа, финансијјске извештаје, општу архиву, пореске пријаве, уговоре, персонална решења запослених, М 4, М 8 и М-Ун обрасце, спискове запослених, картоне зарада, платне спискове, обрачунске листове, пријаве и одјаве осигурања, потврде о запослењу, финансијску документацију и досијеа запослених.

Историјат ствараоца фонда:

Процес својинске трансформације *(приватизације) Друштвеног предузећа конфекције „Клуз-Срем” Рума* окончан је потписивањем *Уговора о купопродаји друштвеног капитала* након одржане јавне аукције 2.3.2007.године[215]

Скупштина предузећа је у складу са *Законом о привредним друштвима* (Сл. гласник РС бр. 125/04) на седници одржаној 2.4.2007. године донела *Одлуку о промени облика организовања ,* трансформишући друштвено предузеће у акционарско друштво под називом *Конфекција „Клуз-Срем” АД Рума.*[216] Агенција за привредне регистре евидентирала је ову регистрацију *Решењем БД 23844/2007 од 16.4.2007. године.*[217]

На конститутивној седници нофорормираног акционарског друштва усвојен је *Оснивачки акт Конфекције „Клуз-Срем” Рума АД* којим је дефинисана власничка струтура друштва. Поред купца 70 одсто капитала предузећа – физичког лица, власнички удео у износу 29,63 % припао је запосленима у предузећу, док је преосталих 0,37% опредељено Акцијском фонду Републике Србије.

Као претежна делатност Друштва наведена је *д*елатност под шифром 18220 - производња остале спољне одеће, с тим што Друштво може обављати и друге делатности у свом пословању у вези са производњом и прометом роба у текстилчној и конфекцијској индустрији као и спољнотрговинске, шпедитерске и друге услужне и консалтинг послове.

Органе власника, управљања и надзора над Друштвом чинили су:

- *Скупштина Друштва* (орган власника капитала – акционара који чине вланици више од 2 % укупног капитала Друштва)
- *Управни одбор* (орган управљања Друштвом, има пет чланова)
- *Надзорни одбор* (врши надзорну функцију, има три члана и именује га Скупштина друштва)
- *Извршни одбор* (колективни орган који се стара о спровођењу Одлука Управног одбора)
- *Директор Друштва* (пословодни орган друштва који непосредно управља пословањем)
- *Секретар Друштва* (административно-пословни орган кога именује управни одбор) [218]

---

[215] Уговор је оверен у Општинском суду у Новом Саду под бројем *Ов- II 958/07* . Купац је физичко лице Михаило Микић из Београда.

[216] Историјски архив «Срем», Фонд 1419 - Конфекција „Клуз-Срем” АД Рума - у стечају (2007-); 1969-2013, Редовна архива 2007. година, Инв. јед. 7, *Одлука о промени организовања од 02.04.2007.*

[217] Исто, Регистрације предузећа,Инв. Јед. 7, *Потврда о регистрацији од 13.02.2009. године*

[218] Исто, Нормативна акта, Инв. јед. 7, *Оснивачки акт Конфекције „Клуз-Срем” АД Рума од 02.04.2007.*

Акционарско друштво је пословну 2007. годину завршило исказујући губитак у пословању. Број запослених у овој години у просеку је износио 294 што је евидентно мањи број у односу на 2006. годину (419 запослених). Из доступних Финансијских извештаја закључује се да је Друштво било оптерећено кредитним обавезама и судским споровима из претходног периода.[219]

У пословној 2008. години у *АД „Клуз-Срем"* просечно је радило 275 запослених а на крају пословне године поново је исказан губитак.[220] У 2009. забележена је добит у пословању, док је у производњи и другим радним процесима ангажован је 221 запослени. Већински акционар – купац друштвеног капитала, до 2009. године испунио је обавезу инвестиционог улагања у основна средста предузећа, односно Друштва, увећавајући тако његов основни капитал.[221] Почетком 2009. године бележе се нова кашњења у исплати зарада .

У грађи фонда стоји податак да је „.... *предузеће од маја 2008. године редовно испуњавало обавезе према исплати личних доходака, функционишући на основу својих прихода и решавајући низ акутних проблема....."*[222] Међутим, запослени су 20.3.2009. године организовали обуставу рада у предузећу.

Рачуни акционарског друштва остали су континуирано блокирани а зараде радницима исплаћиване су *Уговорима о асигнацији*. Наведене околности довеле су до ситуације у којој је Привредни суд у Сремској Митровици 14.4.2010. године донео *Решење о покретању претходног стечајног поступка.* Од краја априла исте године због штрајка запослених обуставља се производња.

Агенција за приватизацију је 11.6.2010. године донела *Одлуку о покретању поступка реструктурирања* над овим привредним друштвом.[223] Тој Одлуци претходио је раскид *Уговора о продаји друштвеног капитала* закључен 2007. године а самим тим укинут је и претходни стечајни поступак. Капитал Друштва пренет је на Агенцију за приватизацију.

У току поступка реструктурирања није покренут процес производње већ је део пословног простора издат у закуп предузећу *„Инсерт" доо из Новог Београда* које је у закупљеним погонима организовао производњу обуће. Агенција је 4.11.2011. године донела *Закључак* којим се обуставља поступак реструктурирања над овим привредним друштвом, да би 11.1.2012. године у

---

[219] Исто, Финасијски извештаји, Инв.јед. 7, *Финансијски извештај за 2007. годину са Извештајем независног ревизора.*

[220] Исто, *Финансијски извештај за 2008.*

[221] Исто, *Финансијски извештај за 2009.*

[222] Исто, Редовна архива 2009, Инв. јед. 8, *Обавештење директора и заменика директора Друштва бр 303. од 24.02.2009.*

[223] Исто, Досије фонда 1419 - Конфекција „Клуз-Срем" Рума АД – у стечају (2007-); 1969-2013, Омот 2, Документ 4/2, *Подаци и забележбе о историјату творца архивског фонда – Забележбе Агенције за привредне регистре.*

Привредном суду у Сремској Митровици био отворен стечајни поступак[224] над овим привредним друштвом на основу Решења бр. Ст-489/2011.[225]

Историјат фонда:

Архивска грађа и регистратурски материјал фонда Друштвено предузеће конфекције „Клуз-Срем” Рума (Ф 1408) преузети су у Историјски архив „Срем” Записником о примопредаји архивске грађе број 02-629 од 15.10.2015. године у укупној количини од 8,00 дужних метара.[226]

Укупан распон сачуване грађе фонда обухвата период од 1969. године до 2013. године.

Поступак регистартурског сређивања архивске грађе започет је окончан је у току 2016. године.

У овом поступку од укупно преузетих 8,00 дужних метара након сређивања и излучивања 4,20 метара безвредног рег. материјала преостало је 3,80 дужних метара архивске грађе[227] настале у временском распону од 1969-2013.[228]

Сређивање овог архивског фонда вршено на основу Предлога листе катергорија архивске грађе и регистратурског материјала начињеног у архиву уз консултовање Листе категорија из архивског фонда 1408 - *ДПК „Клуз-Срем” Рума* а на основу постојеће оријентационе листе у коју су инкорпориране

---

[224] Исто, Досије фонда 1419 - Конфекција „Клуз-Срем” Рума АД – у стечају (2007-); 1969-2013, Омот 2, Документ 1/2, *Решење о отварању стечаја Сш - 489/2011. од 11.01.2012.*

[225] Исто, Досије фонда 1419 - Конфекција „Клуз-Срем” Рума АД – у стечају (2007-); 1969-2013, Омот 2, Документ 3/2, *Подаци о историјату творца архивског фонда дати од стране повереника стечајног управника од 28.12.2012.,* Документ 4/2*, Подаци и забележбе о историјату творца архивског фонда – Забележбе Агенције за привредне регистре.*

[226] *Записником о примопредаји бр. 629 од 15.10.2105. године* преузето је укупно 30 дужних метара архивске грађе и регистратурског материјала предузећа *Конфекција”Клуз-Срем” Рума АД – у стечају* настале у временском распону од 1948. до 2011.године.

Приликом сређивања архивске грађе и регистратурског материјала у складу са *Препоруком о о условима и начину образовања архивског фонда и архивске збирке / Критеријумима о условима за стицање архивског фонда (Архивист бр XXX ,1-2, Београд, 1985, 284-290)* установљено је постојање два архивска фонда и то фонда *ДПК „Клуз-Срем” Рума (1948-2007);1948-2007.* у коме егзистирају друштвени капитал и управљачка структура која из њега произилази и фонда *Конфекција „Клуз-Срем” Рума АД – у стечају (2007-); 21969-2007.* у коме након трансформације постоје нови власнички и управљачки односи са доминантним приватним капиталом.

Критеријум за формирање и утврђивање граничних година фондова била је била је битна промена правног статуса, организационе структуре творца фонда која је имала довољно битан и суштински карактер *(четврти критеријум наведене Препоруке)*.

[227] Категорије регистатурског материјала којима није истекао рок чувања означене су у Сумарном инвентару како би по истеку прописаних рокова биле излучене у архиву.

[228] Доњу границу распона грађе овог архивског фонда чине документа у Досијеима запослених. У фонду *Конфекција „Клуз-Срем” АД – у стечају Рума (2007-);1969-2013.* налазе се Досијеа запослених који су радни однос засновали или завршили у овом предузећу пошто су га започели пре 02. априла 2007. године. Досијеа запослених који су радни век почели и окончали до овог датума, односно приватизације *налазе се у фонду 1408 . ДПК „Клуз-Срем” (1948-2007);1948-2007.* У фонду 1419 налазе у инв. Јединицама 11 и 13 налазе се подаци о дужини стажа и зарадама дела запослених за период од 1969. године *(из Фонда 1408 – ДПК „Клуз-Срем” Рума*).

нове категорије архивске грађе и рег. материјала идентификоване приликом сређивања овог фонда.

Грађа и регистартурски материјал који су преузети у архив у добром су физичком стању, несређени и у појединим категоријама фрагментарно сачувани, односно некомплетни.

Персонална документација и подаци о зарадама и радном стажу углавном су сачувани за период до отварања стечаја. Документација настала у поступку стечаја у складу са законом који регулише ову област остаје три године у поседу стечајног управника.

С обзиром на степен сачуваности и карактер канцеларијског пословања творца фонда у сређивању је примењен принцип слободне провенијенције који подразумева формирање одговарајућих тематских целина и њихово хронолошко сређивање.

У оквиру сређене грађе налазе се следеће књиге и списи: записници, деловодници, матичне књиге радника и остале књиге, регистрације,нормативна акта,записници, општа архива, финасијски извештаји, пореске пријаве, финасијско-рачуноводствена и персонална документација радника (разна решења, досијеа, М-4 обрасци, обрачунски листови, платни спискови).

Као научноинформативно средство за овај архивски фонд урађен је Сумарни инвентар који обухвата грађу насталу од 1969. до 2013. године и садржи укупно 36 инвентарних јединица, од чега је 6 инвентарних јединица у виду књига а преосталих 30 чине списи.

Досије овог архивског фонда комплетиран је документима из Досијеа регистратуре.

Степен сачуваности:

Књиге су добро сачуване.
Списи су добро сачувани.

Ф. 1382 ГРАФИЧКО ПРЕДУЗЕЋЕ „ПРОЛЕТЕР” СА ПОТПУНОМ ОДГОВОРНОШЋУ РУМА , (1948 - 1992), 1951 – 1998.

Основни подаци о фонду

Количина архивске грађе: књ. 26; к. 10 ; 2,30 м
Језик грађе: српски.
Степен сређености: сређен
Информативна средства: сумарни инвентар са ширим подацима о фонду.

Основне карактеристике садржаја грађе:

Књиге 1951-1998:

– деловодни протоколи 1984-1992, 9 књ.
– матичне књиге радника 1951-1998, 1 књ.
– картони личних доходака 1983-1992, 16 књ.

Списи 1954-1992.

Списи садрже: регистрације предузећа, нормативна општа акта, записнике, општу архиву, документацију о пословном простору, становима и некретнинама, списе о основним средствима и власничкој трансформацији, завршне рачуне, персонална решења, повреде на раду и М 4 обрасце.

Историјат ствараоца фонда:

Штампарија и књиговезница „Пролетер” из Руме са штампарском и књиговезачком делатношћу основана је Одлуком Месног народног одбора Рума број 4887/ 48 од 07. априла 1948. године. [229]

Штампарија је основана са доминантним обележјима занатске услужне радионице и у време формирања запошљавала је свега шест радника који су првих година радили на неадекватној опреми и алату, користећи у недостатку папира стари, претходно већ штампани папир. Пресељење на локацију у главној румској улици 1957. године пропраћено је проширењем производног асортимана на производе картонаже уз повећање броја запослених и набавку савременијих полуаутоматских машина.[230]

Решењем Окружног привредног суда из Новог Сада број 1458 / 59 из 1959. године назив предузећа промењен је у *Графичко предузеће „Пролетер”у Руми*.[231] Први Раднички савет као орган управљања формиран је 1964. године.

Пословодну функцију вршио је директор предузећа а поред наведених органа у ГП „Пролетер” функционисали су и други самоуправни органи попут Збора радника, Самоуправне радничке контроле и разних комисија.

Како је развој предузећа у периоду од 1957. до 1971. године био нешто спорији са повременим стагнацијама,[232] постојали су планови да крај седамдесетих и почетак осамдесетих година буду обележени интензивнијим развојем кроз реализацију инвестиционог програма са циљем повећања укупих годишњих прихода.

Окосница развоја предузећа у овом периоду требало је да буде производња сложиве штампане амбалаже, издавање и опремање књига, уз задржавање постојећег производног програма (штампање образаца, каталога, етикета, изра-

---

[229] Историјски архив «Срем», Досије фонда 1382 - ГП „ Пролетер „ Рума (1948-1992);1951-1998 , Омот 1, *Картон регистратуре.*

[230] Исто, Омот 2, Подаци за Историјску белешку о творцу арх. фонда *, / Текст за монографију „Пролетер”,Рума / стр. 2.*

[231] Исто, Омот 1, *Картон регистратуре.*

[232] Исто, Омот 2, Подаци за Историјску белешку о творцу арх. фонда */ Текст за монографију „Пролетер”, Рума, /стр. 3.*

да производа од лепенке...) Модернизација производног процеса захтевала је и ангажовање стручније, квалификоване радне снаге, што је реализовано новим запошљавањима и преквалификацијом запослених [233]

Одлуком Скупштине општине Рума од 01. јуна 1981. године у „Пролетеру" су уведене привремене мере на основу тада важећег Закона о удруженом раду.

У оквиру ових мера именован је Привремени орган од 5 чланова који је преузео функцију Радничког савета, док је пословодну фунцију директора преузео Председеник привременог органа.[234]

Расположиви документи органа предузећа указују на уочене проблеме у функционисању тадашњих самоуправних друштвенополитичких органа и подела у оквиру јединствене партијске организације СК [235].

Предузеће је моменту увођења привремених мера запошљавало 139 радника да би крајем 1981. године био забележен благи економски раст.

Укупна инвестициона улагања са стањем на дан 01.03.1982. године износила су преко 32 милиона динара уз велико учешће краткорочних кредита који су оптерећивали планиране развојне активности.

Привремени орган управљања обраћао се тадашњој „друштвено-политичкој заједни-ци", односно Извршном већу СО Рума тражећи подршку, првенствено у обезбеђивању обртних средстава, али и у ангажовању нових кадрова и обезбеђивању адекватних производних и складишних простора, како би у што већој мери били искоришћени производни потенцијали предузећа. У том смислу донете су и одговарајуће одлуке о куповини новог производног простора и земљишта са одговарајућом инфраструктуром. [236]

Стабилизацијом пословања у току средњорочног периода од 1981-1985. године ство-рене су реалне претпоставке за интезивирање развоја програма производње амбалаже кроз ширење асортимана производа како би биле задовољењне потребе прехрамбене и хемијске индустрије. У наведеном временском периоду ово предузеће једини је произвођач амбалаже на подручју Срема због чега је планирана интензивна сарадња са ПИК „Сирмијумом" јер је евидентно да овај производни комплекс исказује велике потребе за широком лепезом картонских производа и амбалаже.

---

[233] Исто, Омот 2**,** Подаци за Историјску белешку о творцу арх. фонда / *Текст за моногрaфију „Пролетер", Рума, / стр 2.*

[234] Као разлози за предузимање привремених мера, поред неопходне „ *стабилизације рада предузећа* „ наведени су између осталог и „ *лоша обвезбеђеност послом и репроматеријалом, лоша организација рада и остварење планова од свега 50 % али и лош рад самоуправних органа предузећа (Радничког савета, Самоуправне радничке контроле и Дисциплинске комисије)".*

[235] Историјски архив „Срем" Досије фонда 1382 - ГП „ Пролетер „ Рума (1948-1992);1951-1998 **Омот 2**, Подаци за Историјску белешку о творцу арх. фонда, / *Одговори на питања из упитника за вођење разговора у вези сагледавања резултата о предузетим привременим мерама у САПВ.*

[236] Историјски архив „Срем" Фонд 1382 ГП"Пролетер" Рума (1948-1992);1951-1998, Редовна архива 1982**.** год. Инв.јед. 27 / *Информација о стању и условима пословања ГО „Пролетер"/* Дел. бр. 2125 од 07.12. 1982.

Наведене претпоставке биле су и основа плана развоја предузећа до 1990. године.

Овај план подразумевао је проширење производног асортимана, смањење трошкова производње и транспорта, као и запошљавање радника кроз нова улагања, сарадњу са научним установама, бољу организацију рада и могућност продубљивања сарадње са ПИК „Сирмијумом”. [237]

Током 1985. године у предузећу је радило 163 запослених на неодређено време уз укупно остварен приход 573.576, 799 динара. [238]

Крајем осамдесетих година производни програм реализован је кроз три производне јединице и то *Штампарију, Комерцијалну амбалажу и Транспортну амбалажу.* [239]

У складу са одредбама тада важећег *Закона о предузећима (члан 46. став 5) и* рефе-рендума запослених предузеће од 1989. године наставља да послује под називом *Графичко предузеће „Пролетер” Рума са п. о*. као предузеће са средствима у друштвеној својини. [240]

На седници одржаној 28. децембра 1992. године Раднички савет доноси Одлуку о организовању ГП „Пролетер” Рума као Деоничког друштва у мешовитој својини, чиме се први пут након оснивања предузећа 1948. године суштински мењају власнички односи у смислу превазилажења постојеће, искључиво друштвене својине и увођења мешовите својине у власничку структуру. [241]

Истом Одлуком предвиђено је издавање и продаја одређеног броја деоница ради докапитализације што је резултирало новом структуром капитала кога поред друштвеног чини и деонички капитал.

Предузеће у оквиру нове власничке структуре наставља да послује под називом *„Пролетер” Деоничко друштво за графичку делатност са средствима у мешовитој својини са потпуном одговорношћу.*

Историјат фонда:

Архивска грађа фонда ГП „Пролетер” *са п.о* Рума (Ф-1328) преузета је у Историјски архив „Срем” примопредајним Записником број 76/1 од 28. 3. 2011.

---

[237] Исто, Редовна архива 1985. Инв. јед. 27 / *Основне смернице развоја радне организације у периоду 1986-1990/,* Дел.бр.2097. од 01.07.1985.

[238] Исто, Редовна архива 1985. год . Инв. Јед. 27*, / Достава података Секретаријату за привреду СО Рума /,* Дел. бр.3247 од 11. 05. 1985.

[239] Исто, Редовна архива 1987. год. Инв.јед. 27 / *Обавештење о произв. програму / Дел. бр.1667 од 03.06.1987.*

[240] Историјски архив «Срем», Фонд 1382 - ГП „ Пролетер „ Рума (1948-1992);1951-1998, Нормативна акта, Инв. јединица бр. 27 / *Статут ГП „Пролетер” Рума* 1989. год

[241] *У предлогу директора предузећа за доношење ове Одлуке наводи се разлог „ефикасности управљања пословима” уз изражено неповерење према друштвеној својини која као таква „нема свог титулара”*, ИАС Ф-1382 ГП „ Пролетер „ Рума (1948-1992);1951-1998, Записн. Радн. Савета 1992.год , Инв. јединица бр. 27, *Записник са 8. седнице Радничког савета од 19. 10. 1992.*

године у оквиру фонда „Интерпак" д. о. о -у стечају из Руме у укупној количини од 9, 5 дужних метара.

У поступку регистартурског сређивања а у складу са важећим критеријумима извршено је идентификовање разграничење архивске грађе и рег. материјала [242] при чему је установљено постојање два архивска фонда.

ГП „Пролетер" из Руме као творац фонда егзистирао је од 1948. године до власничке трансформације 1992. године а сам фонд након разграничења са преузетим фондом „Интерпак" д.о.о обухватао је 5 дужних метара ,од чега је након регистартурског сређивања у архиву преостало 2, 30 д. метара грађе (излучено је 2,70 д.мет.). Распон сачуване грађе фонда обухвата период од 1951. године до 1998. године[243].

У самој регистартури је у пет наврата у периоду од 1976. до 1986. године вршено излучивање безвредног рег. материјала. Архивска грађа није преузимана до 2011. године.

Грађа и регистартурски материјал која су преузети 2011. године у добром су физичком стању али су несређени и фрагментарно сачувани, односно некомплетни.

Фонд је сређен октобра 2012. године. С обзиром на степен сачуваности и карактер канцеларијског пословања творца фонда у сређивању је примењен принцип сређивања који подразумева формирање одговарајућих тематских целина и њихово хронолошко сређивање.

У оквиру сређене грађе налазе се следеће књиге и списи: деловодни протоколи (без првих делова /*књиīа/* протокола за 1984. и 1986. годину), матична књига радника, картони личних доходака, регистрације, нормативи, записници, општа архива (у прилично оскудном стању), разна документа о имовини, становима, вл. трансформацији, као и завршни рачуни, односно персонална документација радника (разна решења и М-4 обрасци).

У односу на примопредајни Записник утврђено је да не постоји друга књига дел. протокола за 1991. годину већ се ради о протоколу за 1992. годину.

Печати предузећа нису преузети .

---

[242] Критеријум за формирање и утврђивање граничних година фондова била је била је промена правног статуса и организационе структуре творца фонда која је имала суштински карактер у смислу да је формирањем деоничког друштва први пут дошло до трансформације власничке структуре и увођења мешовите својине, односно приватног деоничког капитала у дотадашњу, искључиво друштвену структуру капитала. У овом случају то је Одлука РС од 28. 12. 1992. године о трансформацији предузећа и продаји прве емисије деоница, што је у склопу глобалних друштвено економских промена насталих крајем 80-тих и почетком 90-тих година 20. века у држави битно променило својинско-правне односе и структуру великог броја тадашњих друштвених предузећа.

[243] С обзиром да је распон грађе Матичне књиге радника од 1951. до 1998. године *Ф- (И.j 10)* и да је исту немогуће физички поделити на два фонда, при чему јуе знатно већи део књиге и уписа запослених у распону фонда ГП «Пролртер», укупан распон грађе морао је бити изражен на овакав начин иако је 1992. година крајња гранична година творца фонда.

Као информативно средство за овај архивски фонд урађен је Сумарни инвентар који обухвата грађу насталу од 1951-1998. године и садржи укупно 36 инвентарних јединица, од чега је 26 инвентарних јединица чине књиге а преосталих 10 инвентарних јединица чине списи.

Степен сачуваности:

Књиге су делимично сачуване.
Списи су делимично сачувани.

Ф. 1372 ПРЕДУЗЕЋЕ ЗА ПРОИЗВОДЊУ И УСЛУГЕ „ИНТЕРПАК” ДОО - РУМА, (1992-2011), 1992-2011.

Основни подаци о фонду

Количина архивске грађе: књ. 9 к. 21; 2,60 м
Језик грађе: српски.
Степен сређености: сређен.
Информативна средства: сумарни инвентар са ширим подацима о фонду.

Основне карактеристике садржаја грађе:

Књиге 1993-2003:
– деловодници 1993-2001, 6 књ.
– матичне књиге радника 1994-2003, 1 књ.
– картони личних доходака 1993-1994, 2 књ.

Списи 1992-2011.

Списи садрже: регистрације предузећа, општа нормативна акта, записнике Радничког савета, управног одбора, Скупштине деоничара, општу архиву, документацију о становима и другим некретнинама, списе о деоницама и вредности капитала предузећа, судске спорове, техничку документацију, завршне рачуне и обрачуне пореза, персонална решења, одлуке и уговоре, М 4 обрасце, обрачуне и картице зарада, досијеа радника и документацију стечајног поступка.

Историјат ствараоца фонда:

Одлуком Радничког савета Графичког предузећа „Пролетер” Рума на 9. седници одржаној 28.12.1992. године (Дел.број 2965) а у складу са претходно усвојеном Одлуком истог органа да се приступи поступку власничке трансформације друштвеног капитала предузећа у друге облике својине,

дотадашње ГП „Пролетер" организовано је као деоничко друштво у мешовитој својини.[244]

Деоничко друштво наставило је пословање под називом „Пролетер", Деоничарско друштво за графичку делатност са средствима у мешовитој својини са потпуном одговорношћу, Рума.

Упис у судски регистар извршен је 20.05.1993. године код Привредног суда у Сремској Митровици (број рег.улошка 1-523, број уписа у јединствени регистар орган.и заједн. Фи 2643/93).

ДД „Пролетер" регистровано је за обављање следећих основни група делатности:

Графика /013400/

1. Производња папирне амбалаже /012421/
2. Новинско-издавачка делатност /120312/
3. Трговина на мало непрехрамбеним производима/03032/
4. Трговина на мало прехрамбеним производима /07011/
5. Трговина на велико непрехрамбеним производима/07023/
6. Трговина на мало прехрамбеним производима/07021/
7. Спољна трговина /0703/
8. Превоз робе у друмском саобраћају /060502/

Статут ДД „Пролетер" донела је Скупштина деоничког друштва на седници одржаној 11.08.1993. године на основу Закона о предузећима, (чланова 101. и 123, Сл.гласник СФРЈ бр.61/90) и Одлуке Радничког савета. ГП „Пролетер" Рума.[245]

У оквиру новонасталог деоничког друштва формирани су следећи организациони делови:

1. Одељење штампе
2. Одељење картонаже
3. Одељење заједничких служби

Поред директора који обавља пословоду функцију, органе управљања у ДД „Пролетер" чине:

1. Скупштина деоничког друштва [246]
2. Управни одбор

---

[244] Истом Одлуком предвиђено је издавање и продаја деоница ради повећања капитала друштва, односно докапитализације, као и признавање разлике у неисплаћеним зарадама запослених као њихово власничко улагање у висини од 30.095,248 динара са припадајућим порезима и доприносима.

[245] Историјски архив „Срем", Фонд - 1372 „Интерпак" д.о.о Рума (1992-2011);1992-20011., Нормативна акта, Инвентарна јединица бр.10 / *Статут ДД „Пролетер" 1993.*

[246] До формирања Скупштине у прелазном периоду ову функцију обавља Раднички савет.

Одлуком од 28.12.1992. године и Статутом и капитал ДД”Пполетер” чине деонички капитал остварен продајом деоница и друштвени капитал преостао након откупа деоница.Право на откуп деоница имају сва правна и физичка лица каи и запослени у Друштву , пензионери и њихови најближи наследници са правом на дефинисани попуст.[247]

Средином деведесетих година у неповољном економском амбијенту и због последица претходне набавке производне опреме уз одговарајуће девизне обавезе, пословање ДД „Пролетер” д.о.о. било је оптерећено проблемима високе девизне презадужености, недостатка обртног капитала, лоше кадровске структуре у производњи, неповољних кредитних услова и лоше упослености капацитета. Током 1995. године искоришћеност производних капацитета била је свега 30 % у односу на планирани обим.[248]

У односу на 1994. годину, 1995. године смањен је физички обим производње а у„Пролетеру” је радило 128 радника.[249]

Упосленост капацитета у 1996. години била је 34,81 % уз све израженије проблеме у отплати рата кредита, набавке материјала и немогућности обезбеђивања раста производње.Запосленима је ове године исплаћивана гарантована нето зарада уз закашњење за око три месеца.Исти тренд забележен је и током првих месеци 1997. године.[250]

С обзиром да ДД”Пролетер” није редовно сервисирао обавезе према Војвођанској банци настале још 1990. године давањем банкарских гаранција за увоз опреме вредне 1.500,000 немачких марака као и због економских санкција међународне заједнице, банка је иницирала отварање стечајног поступка 1998. године.Стечај је вођен под бројем 181/98 на основу решења од 28.04.1998. године. Отварањем поступка стечаја престао је радни однос свих запослених.

Стечај је окончан принудним поравнањем 12.8.1999. године прихватањем свих захтева поверилаца са припадајућим законским затезним каматама које су стално увећавале износ дуговања чиме је решавање проблема ДД „Пролетер” само одложено.[251]

---

[247] Сви деоничари сходно броју,односно номиналној вредности уписаних деоница имају право на учешће у управљању друштвом, право на исплату дивиденде (остварене добити) и право на део остатка имовине друштва у случају стечаја или његове ликвидације. У правном промету према трећим лицима ДД одговара својом имовином а деоничари само до номиналне висине свог улога.

[248] Историјски архив „Срем”, Фонд 1372- „Интерпак” д.о.о (1992-2011);1992-2011, Редовна архива 1996. година, Инв. јед.10. / *Информација о пословању Привредној комори Војводине* / Дел бро . 809 од 27.05.1996.

[249] Исто, Редовна архива 1996. год , Инв.јед 10. / *Резултат пословања за 1995. годину* / Дел. бр. 383 од 07.03.1996.

[250] Исто, Редовна архива 1997.год, Инв.јед. 10 / *Подаци о постојећем стању у предузећу упућени Пок.секр.за привреду* / Дел.бр.226 од 28.02.1997.

[251] Досије фонда 1372 „Интерпак” д.о.о Рума (1992-2011);1992-2011 , Омот 2, Подаци за историјску бвелешку / *Кратак Историјат стечајног дужника Интерпак д.о.о./*

На основу Одлуке Скупштине ДД „Пролетер" од 28.09. 1999. године са предузећем „Европак" д.о.о из Београда начињен је Уговор о пословно-техничкој сарадњи који је имао карактер Уговора о *привременом* уређењу међусобних односа до момента претварања уступљених средстава „Европака" у оснивачки улог Предузећа „Пролетер" организованог као друштва капитала,односно Друштва са ограниченом одговорношћу (Д.О.О).[252]

Привремени карактер овог уговора трајао је до завршетка процене капитала ДД „Пролетер" и организовања предузећа у форми друштва са ограниченом одговорношћу.

Решењем Привредног суда у Сремској Митровици од 22.11.1999. године,Фи-560/99 предузеће је регистровано као *Предузеће за графичку делатност, Пролетер", Друштво са ограниченом одговорношћу,Рума.*

На основу Уговора о претварању уложених средстава у трајни улог са предузећем „Европак"д.о.о из Београда извршена је докапитализација предузећа (са укупно 551.350,18 америчких долара) у оквиру које је са 53% учешћа у капиталу „Пролетера" д.о.о предузеће „Европак" д.о.о. постало власник већинског удела у предузећу.[253]

Друштвени капитал заступљен је са 46,09% а удео запослених, односно процењеног акцијског капитала је 0,06%.

Предузеће „Пролетер" д.о.о је током 2000. године повећало основни капитал Решењем Привредног суда у Сремској Митровици од 26.12.2000.године под бројем Фи 1118/2000.

Вредност увећаног капитала износила је 15.03.2000. године 1.089.440,61 америчких долара а у структури тог капитала учествовали су ДД „Пролетер" са 43,3 % капитала (друштвеног) ,запослени са 0,53% (акцијског капитала) и предузеће „Европак" д.о.о са 56,63 % укупног капитала. Две докапитализације „Пролетера" д.о.о. допринеле су измиривању појединих повериоца наведених у Решењу о принудном поравнању из 1999. године али је остао спор са Војвођанском банком у вези признања вредности враћања дуга.

Решењем Привредног суда од 9. новембра 2001. године бр.уп.Фи 873/2001 мења се дотадашњи назив друштва у *Предузеће за производњу и услуге „Интерпак" друштво са ограниченом одговорнишћу (скраћени назив - „Интерпак" д.о.о Рума)* кога чине исти удеоничари капитала али у нешто другачијем проценту кога чини друштвени капитал са 40,37 % некадашњег „Пролетера" , запослени у „Пролетеру" са 0,05% акцијског капитала и предузеће „Европак" д.о.о са 59,53% укупног капитала.

---

[252] Историјски архив „Срем", Фонд 1372 „Интерпак" д.о.о Рума (1992-2011);1992-2011, Редовна архива 1999. година, Инв.јед бр.10, / *Уговор о пословно-техничкој сарадњи / од 28.09.1999, / Сачувани примерак није заведен и потписан).*

[253] Исто, Редовна архива 1999. година, Инв.јед.бр.10, / *Уговор о претварању уложених средстава у трајни улог-удео у капиталу пред."Пролетер" ,* од 19.11.1999. дел.бр 135 / *Уговор је заведен али овај једини одложени примерак у редовној архиви није потписан/.*

Производна делатност предузећа проширена је 2002. године на област паковања соли и прехрамбених производа биљног порекла зрнасто-прашкасте структуре.Обезбеђена је и опема за производњу кекса и производа од теста.

Привредна активност „Интерпака” д.о.о Рума у периоду од окончања стечаја 12.8.1999. године до средине 2003. године била је на подношљивом нивоу, али су наслеђене обавезе угасиле привредну активност предузећа.

Преосталих 40,37 % друштвеног капитала приватизовано је тако што је 12 % акција бесплатно подељено радницима а преосталих 28% друштвеног капитала продато је на аукцији одржаној 05.јула 2004. године предузећу Еуропак д.о.о Београд за износ од 2.445.000,00 динара, уз уговорено инвестиционо улагање у Интерпак.д.о.о.„Еуропак” д.о.о платио је купопродајну цену али није извршио уговорена улагања па је Агенција за приватизацију 2005. године раскинула Уговор и 28% капитала пренето је на Акцијски фонд Републике Србије.Исте године „Еуропак” је одлучио да прода свој удео у капиталу „Интерпака” и о томе обавестио мање удеоничаре који нису били заинтересовани за куповину овог дела капитала по цени од 5.000 евра,након чега је „Еуропак” д.о.о свој удео продао и пренео на Милета Ранића на основу Уговора о преносу удела и анекса тог уговора, што је био правни основ за укњижење код Агенције за привредне регистре тек 2009. године.[254]

Решењем Трговинског суда[255] од 10.9.2009. године под бројем Ст. 14/2009. На предлог пореске управе,Филијале у Руми отворен је стечајни поступак над стечајним дужником Д.О.О „Интерпак” Рума због неспособности плаћања.Истим решењем именовани су стечајни судија и управник и позвани су повериоци да пријаве своја потраживања.

Стечај је окончан Решењем Привредног суда[256] од 22.12.2010. године, Посл. бр. Ст. 30/2010. (правоснажно 07.02.2011.године). На завршном рочишту је констатовано да нема нерасподељених делова деобне масе.

Историјат фонда:

Грађа архивског фонда (Ф 1372) преузета је примопредајним Записником бр.76/1 од 28. марта 2011. године као грађа регистаруре Предузеће за производњу и услуге „Интерпак” д.о.о - у стечају из Руме у укупној количини од 9,5 дужних метара.

По окончању поступка стечаја примопредајним Записником бр. 02-298 од 30.7.2012. године архив је преузео још 0,20 дужних метара грађе овог фонда настале у периоду стечаја од 2009-2011. године.

---

254 Исто.

255 Историјски архив „Срем”, Фонд 1372 „ Интерпак „ д.о.о Рума (1992-2011);1992-2011 , Документација из стечаја 2009.год, Инв.јед.бр.29 /*Решење о закључкрећању .пост.стечаја / бр. Ст. 14/2009.* од 10.09.2009.

256 Историјски архив „Срем”, Фонд 1372 „Интерпак” д.о.о Рума (1992-2011);1992-2011, Документација из стечаја 2010- 2011,Инв.јед.бр. 30 / *Решење о закљ.пост.стечаја /* од 22.12.2010.

Распон архивске грађе фонда „Интерпак" д.о.о Рума од 1992. до 2011. године подударан је са периодом егзистирања самог творца фонда од његовог оснивања до окончања последњег стечаја (1992-2011).

У поступку регистартурског сређивања у оквиру наведене грађе и регистратурског материјала идентификована је и издвојена грађа фонда ГП „Пролетер" Рума настала у периоду од 1951. до 1992. године,[257]услед чега је количина грађе фонда „Интерпак" д.о.о сведена на укупно 4,5 дужна метра, од чега је након сређивања преостало 2,60 дужних метара архиве.

У временском периоду од 1992. до 2011. године у самој регистратури вршено је једно излучивање безвредног регистратурског материјала и то 1996. године. Архивска грађа овог фонда није преузимана у архив пре 2011. године. Преузета грађа и регистратурски материјал у добром су физичком стању , несређени и делимично некомплетни. Након сређивања фонда које је завршено октобра 2012. године по тематском и хронолошком принципу, у структури ове грађе налазе се следеће књиге и списи: деловодни протоколи (без првог дела /књиге/ протокола за 1995. годину), матична књига радника, картони личних доходака, регистрације, нормативи, записници, општа архива (некомплетно сачувана), разна документа о имовини, становима, вл. Трансформацији, техничка документација, завршни рачуни, односно персонална документација радника (разна решења, уговори и споразуми и М-4 обрасци,обрачуни зарада запослених, повреде на раду и досијеа радника).

У односу на примопредајни Записник бр. 76/1 из 2011. године утврђено је да је књига картона ЛД за 1986. годину погрешно описана као 1976. година.

Матична књига радника садржи податке од 1994. до 2003. године али се зу сврху коришћења грађе мора узети у обзир и Матична књига радника која није ногла бити физички подељена између два фонда а која садржи уписе запослених од 1951-1998. године, због чега припојена фонду ГП „Пролетер" са п.о.Рума. (Ф 1382)

Документација настала у време последњег стечаја 2009-2011. хронолошки је у целини сачувана у последње две инвентарне јединице с обзиром да је моменту сређивања фонда није доспела за излучивање и да може бити у оперативној употреби. Печати предузећа нису преузети.

Као информативно средство за овај архивски фонд урађен је Сумарни инвентар који обухвата грађу насталу од 1992. до 2011. године и садржи укупно 30

[257] Критеријум за разграничење фондова била је била је промена правног статуса творца фонда која је имала суштински карактер у смислу да је формирањем деоничког друштва први пут дошло до трансформације власничке структуре и увођења мешовите својине,односно приватног деоничког капитала у дотадашњу, искључиво друштвену структуру капитала. У овом случају то је Одлука РС од 28. 12. 1992. године о трансформацији предузећа и продаји прве емисије деоница, што је у склопу глобалних друштвено економских промена насталих крајем 80-тих и почетком 90-тих година 20. века у држави битно променило својинско-правне односе и структуру већине тадашњих друштвених предузећа.

инвентарних јединица, од чега 9 инвентарних јединица чине књиге а преосталу 21 инвентарну јединицу чине списи.

Степен сачуваности:

Књиге су делимично сачуване.
Списи су делимично сачувани.

Ф. 1396 „МБМ НАМЕШТАЈ” РУМА – РУМА (2004-2014); 2004-2014

Основни подаци о фонду

Количина архивске грађе: књ. 2 к. 12, 1,80 м
Језик грађе: српски.
Степен сређености: сређен
Информативна средства: сумарни инвентар и историјска белешка о фонду.

Основне карактеристике садржаја грађе:

Књиге 2004-2010:
– деловодници 2007-2010, 1 књига
– матична књига радника 2004-2010, 1 књига

Списи 2003-2014.

Списи садрже: Редовна архива, Завршни рачуни, пописне листе основних средстава, списи у вези пореза, пријаве потраживања, статистички извештаји, стечајна документација, уговори о раду, персонална решења, потврде о зарадама радника, пријаве и одјаве осигурања, пореске пријаве о обрачунатим и плаћеним доприносима на зараде, обрачуни зараде, М4 обрасци, платне листе, пријаве о повредама на раду.

Историјат ствараоца фонда: Предузеће је основано на оснивачкој скупштини 26.8.2004. године на пдржаној оснивачкој Скупштини. Регистровано је 31.8.2004. године код Трговинског суда у Сремској Митровици под бројем Фи 867/2004. и уписано у регистарски уложак 1-8924.Чланови оснивачког друштва су били Мрвић Милена из Руме, Вукојевић Милош из Руме, Боснић Душан из Београда, Смиљковић Радуле из Београда и Симић Радуле из Београда. Органи Предузећа су Скупштина и директор.[258]Делатност предузећа је производња осталог намештаја, осим столица и седишта. Од 2009. године када се појавила

[258] Ф. 1396 „МБМ НАМЕШТАЈ” ДОО РУМА (2004-2012) 2003-2014. ИЈ 3. Документа о оснивању и регистрацији. 2003-2010.

криза у пословању, код свих привредних субјеката у нашој земљи, дошло је до поремећаја и у овој привредној грани, које се одразило на недостатак посла, поремећај ликвидности, а самим тим и финансијском резултату.

Приход је стално смањиван, смањењем обима посла дошло је и до смањења броја радника.

Привредни суд у Сремској Митровици отворио је стечајни поступак над стечајним дужником „МБМ НАМЕШТАЈ" 24.4.2012. због трајније неспособности плаћања.

Пореском обвезнику „МБМ НАМЕШТАЈ" Д.О.О. У СТЕЧАЈУ РУМА, са матичним бројем 08821186, додељен је порески идентификациони број – ПИБ 103499855, под којим је уписан у јединствени регистар пореских обвезника Пореске управе. [259]

Привредни суд у Сремској Митровици закључио је стечајни поступак над стечајним дужником и наложио АПР да по правоснажности тог решења брише стечајног дужника из регистра привредних регистара 2014. [260]

Историјат фонда:

Фонд је преузет 30. маја 2014. године, Записником о преузимању број 02-335. Стечајна документација налазила се код стечајног управника након закључења стечајног поступка. Уз Записник о преузимању архивске грађе, преузета је 7 пакета регистратурског материјала о чему постоји Пописна листа регистратурског материјала (2005-2012) у прилогу Записника о преузимању. Сређивање је вршено 2017. године. Приликом сређивања архивске грађе, утврђено је да уместо картона зараде за период 2006-2007, у регистраторима су пронађене платне листе.

Након сређивања од 3,30 метара дужних архивске грађе, остало је 1,80 метара дужних архивске грађе за трајно чување. Након сређивања фонд броји: 2 књиге и 12 кутија архивске грађе. Нема података о оснивању, није вршен надзор над регистратуром.

Ф. 397 МЕСНА ИНДУСТРИЈА „СРЕМ" – ШИД, (1945-1998), 1945-1998.

Основни подаци о фонду

Количина архивске грађе: књ. 121; к. 125; 11,50 м.

Језик грађе: српски.

Степен сређености: сређен.

Информативна средства: сумарни инвентар са ширим подацима о фонду.

---

[259] Ф. 1396 „МБМ НАМЕШТАЈ" ДОО РУМА (2004-2012) 2003-2014. ИЈ 3. Документа о оснивању и регистрацији. 2003-2010.

[260] Ф. 1396 „МБМ НАМЕШТАЈ" ДОО РУМА (2004-2012) 2003-2014. ИЈ 10 Стечајна документација.

Основне карактеристике садржаја грађе:

Књиге 1950-2001:
- записници 1952-2000, 16 кн.
- деловодници 1950-1998, 89 кн.
- азбучни регистар маиичних књига 1985-2001, 4 кн.
- матичне књиге радника 1947-2001, 12 кн.

Списи 1945-1998.

Списи садрже: податке о регистрацији предузећа, нормативна акта, записнике, поверљива акта, редовна акта, податке о инвестицијама, уговоре, уговоре о раду, извештаје о раду, производне планове и програме развоја, пријаве и одјаве осигурања, пријаве о повреди на раду, завршне рачуне, пријаве и одјаве осигурања, платне спискове, картоне зарада и М 4 обрасце.

Историјат ствараоца фонда:

Повољни природни географско-топографски и климатски услови за узгој и тов стоке условили су у Шиду потребу подизања кланице и развоја сухомеснате индустрије још у току Првог светског рата. Кланица „Срем” у Шиду основана је 1919. године а њен први власник био је трговац Павле Војиновић који је током рата снабдевао аустроугарску војску свињским месом и сухомеснатим производима.[261] Године 1920. Војиновић је дошао у везу са италијанским трговцима који су у Југославији куповали стоку за извоз у Италију и продао им предузеће које је уписано у судски регистар 18.12.1920. године под именом „Сухомесната и млинска индустрија у Шиду”.

Нови власници одмах су започели са већим инвестицијама да би постигли потребан капацитет производње. У периоду од 1920. до 1924. године изграђен је највећи део постојећих зграда: нова кланица за свиње, велика хала, нова котларница, хладњача, нова електрична централа, одељење за зимску саламу и магацин.

Предузеће је имало формално своје седиште у Шиду, тако да је правно имало карактер домаћег предузећа али је стварно предузећем управљано из Италије. У овом периоду предузеће је клало око 10 000 свиња годишње. Свињско месо се скоро у целости прерађивало у разне врсте салама: мађарску, миланску, веронску, лионску и напуљску а производило се и сушено месо, сланина и свињска маст. Производи су се највише извозили у Италију, Аустрију и Чехословачку а мање количине у Француску, Грчку и Турску.

[261] Монографија ПИРО „Шид”, 1965-1985, страна 124, др Владимир Хајдук, 1986. година, Шид.

Крајем 1924. године земље увознице све мање су увозиле прерађевине од меса а форсирале су увоз стоке за клање ради отварања властитих фабрика.[262]

Почетком 1925. године предузеће је пословало са великим губицима. Због тога су италијански власници 15.4.1925. године донели одлуку о покретању ликвидационог поступка и престанку рада предузећа.[263]

За време ликвидације предузећа од 1925. до 1936. године вршено је само одржавање фабричких зграда и постројења у исправном стању и тражен је купац предузећа.

Тек 1936. године предузеће је купио Димитрије Марковић главни извозник стоке у Југославији. До обнове предузећа дошло је 1937. године. Главни производи су били свеже месо, сланина и топљена маст који су се извозили у Немачку, Аустрију и Чехословачку а сухомеснати производи су пласирани на домаће тржиште.

У току Другог светског рата погони су били потпуно разорени па је Команда позадине НОВ у Шиду преузела на себе обавезу да обнови предузеће. У почетку рад се обнављао на основу дозволе Министарства трговине и индустрије из Београда а од 22.2.1939. године „Сухомеснатa и млинска индустрија у Шиду" прелази у државно власништво.

Дана 2.4.1945. године индустријска кланица стоке и творница за прераду меса регистрована је код Трговинско-индустријске коморе у Новом саду Одлуком о регистровању радњи ГНОО Војводине – Одељења за трговину, индустрију и занатство број 2761. Производња је у почетку обављана само за потребе војске а од краја 1945. године и за тржиште.

У току првог петогодишњег периода 1947-1951. године изграђена је нова кланица за говеда, преуређена је кланица за свиње и извршена је реконструкција хладњаче. Предузеће послује под новим именом Сухомеснатa индустрија „Срем" Шид.

Предузеће је јуна 1951. године решењем Владе НР Србије број 250 пренето из надлежности Владе НР Србије у надлежност Градског извршног одбора Народне скупштине АП Војводине (ГИОН САПВ). Већ 1952. године предузеће је било у надлежности Народног одбора среза Шид. Решењем Извршног већа НС АПВ број 3103 од 14.08.1954. године Сухомеснатa индустрија „Срем" стављена је под принудну управу због негативног финансијског пословања.

На седници Народног одбора општине Шид одржаној 24.12.1955. године донето је решење о престанку принудне управе а Окружни привредни суд у Сремској Митровици донео је 25.06.1956. године решење о брисању принудне управе. По завршетку принудне управе од 1961. године предузеће је добило назив Индустрија меса „Срем" Шид.

---

[262] Досије регистратуре, Омот 2.

[263] Водич кроз архивске фондове ИАС , Трећа свеска, страна 119.

Предмет пословања предузећа је : клање крупне и ситне стоке, прерада меса, израда свих врста сухомеснатих производа и масти.[264]

Решењем Окружног приведног суда у Сремској Митровици Фи 688/68, дана 30.12.1968. фодине Индустрија меса „Срем” Шид припојена је Пољопривредно индустријском комбинату (ПИК) Шид и пословала је као ООУР Индустрија меса „Срем” Шид до 1978. године. Потом је пословала у оквиру Пољопривредне индустријске радне организације (ПИРО) Шид а 1980. године покренут је поступак санације предузећа.

Историјат фонда:

Фонд је преузет у Архив први пут Примопредајним записником брпј 5868/1 дана 26.10.1983. године, потом и Записником број 32 дана 29.1.2008. године.

Регистратурско сређивање фонда извршено је први пут 1988. године, затим 1996. и 2011. године када је извршено спајање раније сређених делова фонда. Према урађеном сумарном инвентару фонд има 251 инвентарну јединицу од чега су 121 књиге (од којих су : записници Скупштине 1994-2000, 1995-2000, азбучни регистар матичних књига 1994-2001, матичне књиге радника 1953-2001 и 1995-1999. због недељивости књига саставни део овог фонда). Фонд има и 125 кутија списа. Књиге и списи су груписане тематски и сређени хронолошки у укупној количини од 11, 50 дужних метара.

Степен сачуваности:

Књиге су добро сачуване.
Списи су добро сачувани.

Ф. 1378 АКЦИОНАРСКО ДРУШТВО ИНДУСТРИЈА МЕСА „СРЕМ” ШИД, (1999 -), 1999-2007.

Основни подаци о фонду

Количина архивске грађе: књ. 30; к. 155; 20,20 м
Језик грађе: српски.
Степен сређености: сређен.
Информативна средства: сумарни инвентар са ширим подацима о фонду.

Основне карактеристике садржаја грађе:

Књиге 1999-2007.
– деловодни протоколи 2000-2001, 5 књ.

[264] Водич кроз архивске фондове ИАС , Трећа свеска, страна 120.

– записници 1999-2001, 22 књ.
– матичних књига радника 1999-2007, 3 књ.
– регистар матичних књига 2002-2006, 1 књ.

Списи 1999-2007.

Списи садрже: податке о регистрацији предузећа, записнике Скупштине и Управног одбора предузећа, редовну архиву, пријаве радника на осигурање, решења и споразуме, уговоре, документацију о основним средствима и становима, обрачуне зарада, М 4 обрасце и досијеа радника.

Историјат ствараоца фонда:

Услови привређивања у 1999. години били су изузетно неповољни за АД „Срем Шид" јер је из 1998. године пренет лош привредни амбијент а током године дошло је до даљег погоршања спољног окружења и укупних услова привређивња. Основне привредне токове карактерисали су : недостатак средстава за текућу репродукцију, осетан пад реалне куповне моћи становништва, слабљење домаће и извозне тражње, диспаритети цена инпута и готових производа, превелико фискално оптерећење снабдевања сировинама из увоза.

Уз све то земља је била изложена нападу НАТО снага и даљим појачавањем санкција што је онемогућавало редовно снабдевање неопходним сировинама, репроматеријалима и енергентима. Имајући у виду да је производња АД „Срем Шид" сезонског карактера, посебну тешкоћу представљала је временска подударност настанка неповољних збивања са почетком периода повећања тражње за производима и то се веома неповољно одразило на успешност укупног пословања.

Предузеће је у 1999. години пословало у условима изузетно јаке конкуренције и сталног сужавања тржишта за пласман својих производа. И током 2000. године није дошло до побољшања услова привређивања. Дошло је до несташице стоке за клање што је имало за последицу значајан скок откупних цена. Предузеће је увозило репроматеријал а све то је утицало на формирање цене готових производа.[265]

Међутим, прописи Европске економске заједнице онемогућили су извоз меса и месних производа на ово тржиште, због потребе побољшања ветеринсрско-хигијенских услова што би захтевало реконструкцију кланице. Наведена реконструкција захтевала би прекид производње и није била прихватљива јер би тиме 800 радника остало без посла а изгубило би се дотадашње домаће и страно тржиште.[266]

Због наведених околности Трговински суд у Сремској Митровици донео је дана 21.7.2006. године решење Ст-30/06 којим је покренут поступак стечаја над

[265] Извештај о пословању АД „Срем" Шид за 1999.
[266] Др Владимир Хајдук Монографија ПИРО „Шид" , 1965-1985, страна 125, 1986.

стечајним дужником АД Индустрија меса „Срем Шид” из Шида због тога што је стечајни дужник неспособан за плаћање.[267]

Стечајни поступак над предузећем закључен је 10.09.2008. године[268] након чега је је предузеће егзистирало у новој правној форми као Друштво са ограниченом одговорношћу под називом „Срем Шид” ДОО Шид . [269] Над овим предузећем вођен је нови стечајни поступак отворен код Привредног суда у Сремској Митровици 25.7.2012. године под бр. Ст-307/2012 да би 25.4.2018. године стечајни поступак био обустављен и настављен у односу на стечајну масу јер је стечајни дужник „Срем Шид” ДОО Шид – у стечају, непосредном погодбом продат као правно лице купцима „Агро-Папук” ДОО Кукујевци и СЗТР „Ђурђевић” из Суботишта. [270]

Историјат фонда:

Архивски фонд АД Индустрија меса Срем” Шид[271] преузет је у Историјски архив „Срем” 29.1. 2008. године Записником о примопредаји број 02- 32 а потом и Записником број 02-246 дана 28.7.2009. године.

Регистратурско сређивање је извршено током 2011. године. Према урађеном сумарном инвентару фонд се састоји од 185 инвентарних јединица и то 30 књига и 155 кутија списа груписаних тематски и сређених хронолошки, у укупној количини од 20,20 дужних метара архивске грађе.

Степен сачуваности:

Књиге су добро сачуване.
Списи су добро сачувани.

Ф. 1164 ДП ШИДСКА ИНДУСТРИЈА КОНФЕКЦИЈЕ „ШИК” ШИД , (1945-2006), 1945-2006.

Основни подаци о фонду

Количина архивске грађе: књ 4; к. 73; 9, 20 м
Језик грађе: српски.
Степен сређенеости: сређен.
Информативна средства: сумарни инвентар са ширим подацима о фонду.

---

[267] Решење Трговинског суда СТ-30/06 од 21.07.2006.

[268] Преузето 21.09.2018. www.alsu.gov.rs/bap/upload/documents/.../zakljuceni_stecajni_postupci_lat.pdf

[269] Податак преузет из Досијеа архивског фонда Ф 1378, Омота 2, Записник о примопредаји архивске грађе број 02-246 од 28.07.2009.

[270] Ф. 1378, АД Индустрија меса „Срем Шид” , Досије фонда, омот 2, Решење Ст-307/2012.

[271] Као назив фонда узет је назив по коме је фонд најпознатији у јавној употреби.

Основне карактеристике садржаја грађе:

Књиге 1945-2006:
- деловодни протоколи 1992-2006, 1 кн.
- матичне књиге радника 1945-2006, 2 кн.
- књига основних средстава 1948-1992, 1 кн.

Списи 1946-2006.

Списи садрже: регистрације предузећа, нормативна акта, редовну архиву, техничку документацију, завршне рачуне, М 4 обрасце, платне спискове, картоне личног дохотка, досијеа радника и документацију насталу током стечајног поступка.

Историјат ствараоца фонда:

Шидска конфекција и крзнарија „ШИК" у Шиду настала је прерастањем из кројачко прерађивачке задруге која је основана 2. септембра 1945. године.[272]

Радни колектив Кројачко прерађивачке задруге у Шиду донео је дана 28.5.1963. године одлуку о промени назива задруге у занатско предузеће ШИДСКА КОНФЕКЦИЈА И КРЗНАРИЈА скраћено „ШИК".

Раднички савет предузећа Шидске конфекције и крзнарије „ШИК" у Шиду на седници одржаној дана 30.9.1963. године донео је правила у којима је утврђено да Шидска конфекција и крзнарија „ШИК"настала прерастањем Кројачко прерађивачке задруге у Шиду.

Скупштина општине Шид на другој заједничлој седници Општинског већа и Већа радних заједница одржаној 25. јула 1963. године, на основу члана 20. Одлуке о организацији и раду Скупштине општине Шид и њених органа број 01-6943/1-1963 и члана 82. став 1. Уредбе о оснивању предузећа донела је решење број 03-6915/1-63 дана 25. јула 1963. године.

Наведеним решењем се одобрава Одлука органа управљања Кројачко прерађивачке задруге у Шиду од 28. маја и утврђује да је кројачко прерађивачка задруга променила статус у занатско привредно предузеће. Предузеће ће пословати под називом: ШИДСКА КОНФЕКЦИЈА И КРЗНАРИЈА „ШИК" у Шиду или скраћено „ШИК"- Шид.[273]

Предузеће је уписано у регистар привредних организација код окружног привредног суда у Сремској Митровици под бројем ФИ-898/56 страна 70. свеска XIV.

Предмет пословања „ШИК"-а у Шиду је:

1. Израда свих одевних предмета мушке, женске и дечије конфекције.

---

[272] Ф. 1164 ДП „ШИК" Шид, Извештај о пословању Извршног одбора Шидске конфекције и крзнарије „Шик", 1973

[273] Исто, Решење број 03-6915/1-63 од 25. јула 1963.

2. Израда свих крзнених одевних предмета од крзна и коже конфекцијских и по мери као и продаја наведених предмета.

Шидска конфекција и крзнарија „ШИК”у Шиду регистрована је код Окружног привредног суда у Сремској Митровици под бројем ФИ-9/64 од 16.1.1964. Предузећем управља Раднички савет кога сачињавају сви чланови запослени у предузећу на челу са председником Радничког савета. Управни одбор предузећа са председником Управног одбора и директором броји девет чланова.

Предузеће је због скупих кредита и рада са губитком дошло у економску кризу па је Трговински суд у Сремској Митровици решењем број СТ-559/02 од 15.5.2002. године отворио стечајни поступак над ДП „ШИК” из Шида.[274]

Трговински суд у Сремској Митровици у „Службеном листу СРЈ” број 29/2002. од 24.5.2002. године објавио је отварање стечајног поступка над „ШИК”-ом из Шида и истовремено позвао његове повериоце у року шездесет дана од дана објављивања огласа пријаве своја потраживања према дужнику.

Даном отварања стечајног поступка 15.5.2002. године свим запосленим радницима престао је радни однос.

Дана 5.12.2005. године у Шиду закључен је купопродајни уговор бр. 04-2005 о купопродаји стечајног дужника ДП „ШИК” Шид као продавца са једне стране кога заступа стечајни управник Чугаљ Синиша и купца Трговинско предузеће „ПОЉОАУТО” ДОО из Шида као купца кога заступа директор Винчић Милан из Шида.[275]

Трговински суд у Сремској Митровици дана 12.9.2006. године донео је решење којим се закључује поступак стечаја ДП „ШИК” из Шида улица Златка Шнајдера број 2.

Историјат фонда:

Фонд је први пут преузет у Архив 1.8.2006. године примопредајним записником број 02.259 од ДП „ШИК”-а Шид у несређеном стању.

После завршеног стечајног поступка „ШИК”-а преузет је други део фонда 28.9.2006. године допуном записника о примопредаји број 02-381.

Регистратурско сређивање фонда извршено је 2007. године. Према урађеном сумарном инвентару фонд се састоји из 77. инвентарних јединица од чега су 4. књиге и 73 кутије списа груписани тематски и сређени хронолошки у укупној количини од 9,20 дужних метара архивске грађе.

Степен сачуваности:

Књиге су већим делом сачуване.

---

[274] Исто, Решење Ст- 03-6915/1-63.

[275] Исто, Купопродајни уговор број 04-2005 од 05.12.2005.

Списи су већим делом сачувани.

Ф. 1214 ФАБРИКА УЉА „МЛАДОСТ” ШИД (1965-2002), 1965-2002.

Основни подаци о фонду

Количина архивске грађе: књ. 39; к. 5; 1,40 м
Језик грађе: српски.
Степен сређености: сређен.
Информативна средства: сумарни инвентар са ширим подацима о фонду.

Основне карактеристике садржаја грађе:

Књиге 1980-2002:
– Записници 1980-2001.
– Деловодни протоколи 1980-2002.

Списи 1965-2001.
Списи садрже: нормативна акта, записници, извештаји о пословању, персоналије, стамбени односи, завршни рачуни.

Историјат ствараоца фонда:

Фабрика уља „Младост” Шид, основана је 1980. године у оквиру ПИК „Шид” Шид. Својинском трансформацијом од 9.12.1993. године настала је ДД Фабрика уља „Младост” Шид. Допуном регистрације од 1995. године фабрика се регистровала и за директно уговарање сировина са индивидуалним пољопривредним произвођачима, као и за увоз и извоз својих производа. Шифра делатности је 013080 - производња сирових уља, погаче и сачме.

Пројектовани капацитет фабрике уља је 350 тона прераде сунцокрета на дан, односно 90-100 хиљада тона за годину. Технички годишњи капацитет фабрике је 84 хиљаде тона, односно дневни 280 тона. Фабрика је пројектована за производњу уља из семена сунцокрета, али може прерађивати и сој и уљану репицу. Главни производи су сирово уље и сачма, односно полупроизводи које користе рафинерије за производњу јестивог уља и фабрике сточне хране.

Капацитет прераде соје је око 50% од прераде сунцокрета. Фабрика има 300 запослених радника. Фабрика уља се определила за заокружење технолошког процеса кроз инвестицију у опреми за рафинацију уља и прераду техничких (масних) киселина.

Организациони делови процеса рада фабрике су:
– Сировинско - комерцијални сектор,
– Привредно - рачунски сектор,
– Општи сектор,

– Сектор за развој, план и анализу,
– Радна јединица „Силос”,
– Радна јединица „Производња”
– Радна јединица „Одржавање и енергетика”.

Историјат архивског фонда:

Фонд је преузет Примопредајним записником бр. 02-494 дана 28.10.2005. године у укупној количини од 11 дужних метара, као грађа настала у току пословања Фабрике уља „Младост” Шид.

У оквиру сређене грађе налазе се у форми књига: Записници и Деловодни протоколи, а у форми списа: нормативна акта, записници, извештаји о пословању, персоналије, стамбени односи, завршни рачуни. У сређивању је примењен принцип слободне провенијенције који подразумева формирање тематских целина и њихово хронолошко сређивање.

Као информативно средство за овај архивски фонд урађен је Сумарни инвентар који обухвата грађу насталу од 1965. до 2002. године и садржи укупно 43 инвентарне јединице, од чега 38 инвентарних јединица чине књиге, а 5 инвентарних јединица чине списи.

Степен сачуваности:

Списи су делимично сачувани.
Књиге су делимично сачуване.

Ф. 1241 ИЗДАВАЧКО ГРАФИЧКО ПРЕДУЗЕЋЕ „ГРАФОСРЕМ” – ШИД, (1909-1991), 1948-2004.

Количина архивске грађе: књ. 73 к. 49; 10,80 м
Језик грађе: српски.
Степен сређености: сређен.
Информативна средства: сумарни инвентар са ширим подацима о фонду.

Основне карактеристике садржаја грађе:

Књиге 1948-2004:
– записници 1952-1992, 32 књ.
– деловодници 1985-1988, 1 књ.
– књиге основних средстава 1977-1997, 2 књ.
– матичне књиге радника 1948-2004, 2 књ.
– индекси матичних књига 5 књига
– картони личних доходака 1965-1990, 29 књ.
– остале књиге 1978-1996, 1 књ.

Списи 1948-1999.

Списи садрже: документа о регистрацији предузећа, статут; правилнике; самоуправне споразуме; записнике са седница Управног одбора, Радничког савета, Извршног одбора, Збора радника, Скупштине деоничара и разних комисија; решења о пријему на рад, распореду на радно место и престанку радног односа; решења о додели станова; завршне рачуне, М 4 обрасце, платне спискове и др.

Историјат ствараоца фонда:

Идеја о оснивању штампарије потекла је из редова напредних интелектуалаца, односно од првака Социјалистичке странке Витомира Корађа који је 1909. године био једини посланик те странке у хрватском Сабору. Те године Корађ је предложио Главном одбору Социјалистичке странке са седиштем у Загребу следеће:

- да се уреди страначки секретаријат са седиштем у Шиду
- да сам преузме вођство секретаријата
- да у Шид пређе Земљораднички савез и социјалистички лист „Право народа”
- да се у Шиду отвори партијскла штампарија

Те године отворена је штампарија као акционарска задруга земљорадника из Шида и околних села и то као власништво Социјалистичке странке. Штампарија је била једина у Хрватској и Славонији са Бачком, Банатом и Сремом која није у власништву приватника него једне политичке организације. У истој је 24. новембра 1909. године штампан први број гласила Социјалистичке странке - „Право народа”. Од 1927-1948. године штампарија је била у приватном власништву а 1948. године је назионализована. Дана 29.9.1961. године радни колектив Штампарије и књиговезнице из Шида доноси Правила у којима, у члану 1 стоји : „Штампарија и књиговезница у Шиду основана је Решењем НОО Шид бр. 2176 од 24.2.1953. године.” Предузеће послује од 3. марта 1959. године.

Основна делатност предузећа је вршење услуга штампарско књиговезачке струке. Помоћне делатности предузећа нема.

Збор радних људи Штампарије и књиговезнице Шид дана 15.11. 1973. године донео је Одлуку о конституисању предузећа под називом „Графосрем”- графичко предузеће Шид с.п.о које је уписано у Регистар Окружног привредног суда у Сремској Митровици под бројем Фи- 672/73 од 22.1.1974. године.[276]

Решењем Фи - 4/76 од 5.1.1976. године Окружног суда у Сремској Митровици регистровано је проширење делатности предузећа, тако да је основна делатност истог:

[276] Ф. ИГП „Фрафосрем” Шид , Регистрације, инв. јед. бр. 73.

– вршење штампарско књиговезачких услуга, набавка, лагеровање и продаја службених и пословних образаца, пословних књига, календара, агенди, биротехничких средстава, рекламног и омотног папира, кожне галантерије, самолепљивих етикета, свих врста картонске амбалаже и канцеларијских машина и прибора, .

Решењем Окружног привредног суда у Сремској Митровици бр. Фи – 314/77 од 17.3.1977. године озваничено је проширење делатности предузећа на послове издавања, штампања, куповине и продају књига, брошура, збирки, приручника, научне и стручне литературе. Основни суд удруженог рада у Сремској Митровици својим Решењем бр. Фи- 1281/78 од 16.2.1979. године регистровао је нови назив предузећа – Графичка радна организација „Графосрем” с.п.о Шид и проширење делатности предузећа на :

– Основне делатности – штампање књига, новина , часописа, географских карата, музикалија, извлачење линија на папиру, ливење слова, гравирање бакарних и челичних плоча, израда клишеа, фотографске, електротипографске и стереотипографске услуге.
– Споредне делатности – издавање, уређивање и популарисање књига, часописа, репродукција, ум,етничких слика и цртежа, атласа, планова насељених места, образаца, разгледница и фотографдија, производња штампаних и нештампаних кутија и друге амбалаже и папира, картона и лепенке, трговина на велико и мало књигама, папиром, канцеларијским материјалом и прибором.

Решењем Ф – 430/89 Суда удруженог рада у Сремској Митровици брише се дотадашњи назив радне организације а Решењем истог суда број Фи- 431/89 од 31.12.1989. године нови назив предузећа је Издавачко графичко предузеће „Графосрем” с.п.о Шид. Делатности предузећа су : издавачка делатност, графичка делатност, трговина на велико, трговина на мало.

У 1991. години предузеће мења статус и органузује се као деоничарско друштво у мешовотој својини и послује под називом Деоничарско друштво у мешовитој својини издавачке и графичке делатности „Графосрем” с.п.о Шид. Ово је верификовано Решењем Окружног суда у Сремској митровици бр. Фи – 4980/91 од 21.05.1991. године.

Историјат фонда:

Архивски фонд је преузиман у Историјски архив „Срем” 27.2.1997. године Записником број 02-55, 7.3.2008. године Записником о примопредаји број 02-128 и 1.2.2011. године Запинсиком о примопредаји архивске грађе бр. 02-51. Фонд је регистратурски сређиван 1998, 2009 и 2012. године при чему је вршено спајање са претходно сређеном грађом овог фонда.

Према урађеном сумарном инвентару фонд има 122 инвентарне јединице од чега 73 књиге и 49 кутије спсиса, груписаних тематски и сређени хронолошки у укупној количини 10, 80 метара дужних архивске грађе.

Степен сачуваности:

Књиге су добро сачуване.
Списи су добро сачувани.

Ф. 1384 АКЦИОНАРСКО ДРУШТВО ИЗДАВАЧКЕ И ГРАФИЧКЕ ДЕЛАТНОСТИ „ГРАФОСРЕМ" – ШИД, (1991-), 1991-2010.

Основни подаци о фонду

Количина архивске грађе: књ. 18 к. 41; 6,00 м
Језик грађе: српски.
Степен сређености: сређен.
Информативна средства: сумарни инвентар са ширим подацима о фонду.

Основне карактеристике садржаја грађе:

Књиге 1991-2009:
– записници 1991-2001, 4 књ.
– деловодници 1997-2009, 4 књ.
– књига деоничара 1992, 1 књ.
– књиге картона личних доходака 1992-2001, 9 књ.

Списи 1991-2005.

Списи садрже: податке о регистрацији предузећа, нормативна акта, записнике, редовну архиву, разна решења, уговоре, завршне рачуне , податке о деоницама, податке о стамбеним питањима радника, М 4 обрасце, платне спискове и досијеа радника.

Историјат ствараоца фонда:

Раднички савет Издавачког графичког предузећа „Графосрем" из Шида у друштвеној својини на својој седници одржаној дана 19.4.1991. године донео је Одлуку о организовању Друштвеног предузећа „Графосрем" из Шида као деоничарског друштва у мешовитој својини. Деоничко друштво у мешовитој својини ће пословати под називом Деоничко друштво у мешовитој својини за

издавачку и графичку делатност „Графосрем” Шид. Скраћени назив предузећа гласи : ДД „Графосрем” Шид.[277]

Скупштина ДД „Графосрем” Шид, на седници одржаној дана 26.6.1991. године донела је Статут којим су дефинисане следеће делатности предузећа: Издавачка делатност (уређивање, издавање и популарисање књига, часописа, репродукција уметничких слика и цртежа, атласа...), Графичка делатност (штампање књига, новина, часописа, образаца, географских карата , музикалија, производња штампаних коверата и другог штампаног и канцеларијског прибора...), трговина на мало (књига канцеларијског материјала и прибора), Трговина на велико (папира, канцеларијског материјала и прибора), производња штампаних и нештампаних кутија и друге амбалаже од папира и других материјала, производња, прикупљање и промет лековитим биљем шумског семена, плодова, прерађевине од воћа, поврћа, стоке, живине.[278]

Дана 30.6.2000. године решењем Фи–675/2000 „Графосрем” Акционарско друштво издавачке и графичке делатности регистровано је код Привредног суда у Сремској Митровици и уписано у регистарски уложак број 1-593. Основна делатност предузећа је производња папира за компјутерско штампање. [279]

АД „Графосрем” је у 2003. години остварио губитак у пословању у износу од 29.226.000,00 динара. Основни разлог таквог губитка у пословању је негативно кретање целокупне привредне активности у Србији.

Дана 1.3.2004. године Скупштина АД „Графосрем” из Шида донела је Статут предузећа.

Основни циљеви планиране својинске трансформације били су :

- поптуно елиминисање друштвеног капитала из укупног капитала предузећа како би се спровело упарвљање на основу својине, односно управљање власника или њихових заступника
- повећавање заинтересованости запослених као акционара за ефекте пословања предузећа, укључујући интерес за максималну добит, што представља предуслов за модернизацију пословања, опстанак на тржишту и побољшање тржишне позиције
- Стварање могућности екстерним лицима за куповину акција, посебно заинтересованим стручњацима из делатности предузећа, што би створило предуслове за још рационалније пословање и даље унапређење квалитета, односно осавремењавање пословног програма предузећа.

Развојна политика треба да омогући повећање ефикасности пословања предузећа и дугорочан стабилан раст предузећа, што ће се постући променама

---

[277] Ф. 1384 АД „Графосрем” - у стечају , Регистрације предузећа 1991-1995, инв. јед. бр. 19, *Одлука о орīанизовању друшīвеноī īредузећа „Графосрем” из Шида као деоничарскоī друшīва у мешовиīоī својини.*

[278] Исто, Нормативна акта 1991-1994, инв. јед. бр. 19, *Сīаīуī ДД „Графосрем” Шид.*

[279] Исто, Регистрације предузећа.

у менаџменту, маркетингу и организацији предузећа. Наведене промене треба да доведу до побољшања у управљању финансијским капиталом, награђивању и мотивацији запослених, још квалитетнијем односу са добављачима и купцима као и модернизацији постојећих капацитета предузећа.

Због опште привредне ситуације предузеће у својој дугорочној развојној политици не планира проширивање делатности , већ унапређење пословања у постојећим делтностима.[280]

АД „Графосрем" Шид је у 2003. години остварио губитак у пословању у износу од 29.226.000, 00 динара. У односу на 2002. годину то је скоро три пута већи губитак а за то постији више разлога. Основни разлог је негативно кретање целокупне привредне активности у Србији. Други је утицај конкуренције јер је графичка индустрија у претходним деценијама биа веома профитабилна па је дошло до сеобе капитала у њу, што је довело до драстичног смањења профитне стопе. Трећи је разлог велики утицај релативно фиксних трошкова на резултат пословања уз веома смањени обим производње и продаје.

Напред наведени разлози довели су до отварања стечајног поступка 2.7.2010. године над АД „Графосрем" Шид. Стечај је обустављен 8.12.2016. године[281] ради продаје предузећа као правног лица да би над стечајном масом под бројем Ст. 347/10 поступак био закључен 8.6.2017. године.[282] Предузеће је након купопродаје наставило рад под називом Графосрем – Акционарско друштво издавачке и графичке делатности Шид и као такво наставило је графичку делатност[283]

Историјат фонда:

Фонд је преузиман у Историјски архив „Срем" 7.3.2008. године Записником о примопредаји број 02-128 а потом 1.2.2011. године Записником о примопредаји број 02-51.

Регистратурско сређивање фонда вршено је 2009. године а 2012. године вршено је регистратурско сређивање и спајање, односно раздвајање фондова пошто 2009. године није извршена периодизација при сређивању фондова.

Према урађеном сумарном инвентару фонд има 59 инвентарних јединица од чега су 18 књиге а 41 кутију чине списи. Књиге и списи су груписани тематски и сређени хронолошки у укупној количини од 6,00 метара дужних архивске грађе.

---

[280] Исто, Програм својинске трансформације предузећа.

[281] Исто, Досије фонда, Омот 2, Документ 11/2, Решење Привредног суда у Сремској Митровици о обустави стечајног поступка бр. Ст – 347/2010 од 08.12.2016.

[282] Исто, Документ 10/2, Табеларни преглед закључених стечајних поступака Агенције за лиценцирање стечајних управника на дан 02.10.2018. www.alsu.gov.rs/bap/upload/documents/.../zakljuceni_stecajni_postupci_lat.pdf

[283] Исто, Документ 13/2, Решење Агенције за привредне регистре о регистрацији бр. 69568/2018 од 14.08.2018. године, Документ 14/2, Извод из Претраге привредних субјеката , податак о претежној делатности од 2.10.2018. www.apr.gov.rs

Степен сачуваности:

Књиге су добро сачуване.
Списи су добро сачувани.

Ф. 1101 АД „ШИДАЛ” - ШИД, (1980-1999),1980-1999.

Основни подаци о фонду

Количина архивске грађе: књ. 12; к. 12; 1,80 м
Језик грађе: српски.
Степен сређености:сређен.
Информативна средства: сумарни инвентар и сумарни инвентар са ширим подацима о фонду.

Основне карактеристике садржаја грађе:

Књиге 1980-1996:
– записници 1980-1988, 3 књ.
– деловодни протоколи 1980-1996, 9 књ.

Списи 1980-1990.
У грађи се налазе записници органа управљања, деловодници и списи без веће вредности (редовна преписка), завршни рачуни, платне листе и картони ЛД.

Историјат ствараоца фонда:

Предузеће је основано одлуком СО Шид 30. уна 1977. године. Затворена је финансијска конструкција, помоћ су дали општина, Покрајина. Најпре су радили у саставу фабрике „Алумина” из Скопља од 1. октобра 1980. до 1987. године. Од тада су ДД у мешовитој својини. Фабрика је највероватније од 1999. године отишла у стечај. Директори су били: Јулијан Ковач, Петар Пајић и Лисица Милан. 5. марта 2004. године је преузета архивска грађа овог фонда од стране Историјског архива „Срем” у Сремској Митровици.

Историјат архивског фонда:

Фонд је преузет од творца фонда по записнику о преузимању бр. 02-101 од 5. марта 2004. године, регистратурски сређен и смештен у полице депоа.

Степен сачуваности:

Књиге су добро сачуване.
Списи су делимично сачувани.

Ф. 542. ДРУШТВЕНО ПРЕДУЗЕЋЕ „ХЕМПРО ШИД” ШИД (1959-1991), 1959-1991

Основни подаци о фонду

Количина архивске грађе: књ. 42 к. 20, 4,30 м
Језик грађе: српски.
Степен сређености: сређен
Информативна средства: сумарни инвентар и историјска белешка о фонду.

Основне карактеристике садржаја грађе:

Књиге 1961-1990:
– записници , 1966-1980, 9 књига
– деловодници 1962-1990, 10 књига
– рач. књиге 1986-1990, 10 књига
– осталих књига 1961-1976, 3 књиге

Списи: 1959-1991.

Списи садрже: регистрације, нормативна акта, записнике и одлуке радничког савета, редовну преписку, производно финансијске планове, уговоре о пословно техничкој сарадњи, инвестиционе зајмове, основна средства, грађевинске пројекте, уговоре о закупу станова, извештаје о раду, решења о радном односу, платне спискове М-4 обрасце, картоне личног дохотка и списе стечајног поступка.

Историјат ствараоца фонда:

Друштвено предузеће „Хемпро Шид” Шид основано је 28.2.1959. решењем НОО Шид број 01-1904/59 године као прва фабрика боја и лакова на територији Војводине, под називом „Спектар” и под тим називом послује све до 1969. године. Регистрован је код Окружног привредног суда у Новом Саду решењем број Фи-334/59 од 17.3.1959. године. Извршен је и упис у регистар индустријских предузећа на страни 105. свеска 14.[284] У том периоду „Спектар” је у ствари била радионица са 30- ак запослених и производио је суве боје на бази домаћих сировина, које су се користиле за бојење зидова и фасада, а које су у то време биле веома тражене у Војвођанским местима. Производња је временом расла, технологија се усавршавала, а производни програм проширивао. Већ 1964. године долази до набавке и монтаже машина за производњу премазних

[284] Водич Кроз архивске фондове Историјског архива „Срем” Трећа свеска, 542. Индустија боја и хемисјких производа „Спектар” Шид, стр. 122.

средстава. У то време почела је производња калијевог сапуна и стакларског гита, уљаних боја, емајл и ауто лакова.[285]

У 1969. години предузеће мења назив у „ХЕМПРО ШИД” и улази у састав познате извозно-увозне радне организације „Хемпро” из Београда, где послује све до 1981. године . Решењем Општинског привредног суда у Сремској Митровици број 1-4769 од 8.1.1970. године отворен је стечајни поступак над „Спектром” индустријом боја и хемијских производа у Шиду и трајао је све до 1975. године.[286]

Након овог периода је дошло до развоја технолошких линија и до изградње нове фабрике премаза на новој локацији уз железничку пругу Београд- Загреб, која постаје окосница даљег развоја инфра структуре, као и још два производна погона (погон за производњу синтетичких смола и погон за производњу пластичне амбалаже), као и низ других значајних објеката. [287]

Године 1981. „Хемпро” се издваја из београдског „Хемпр-а” и почиње да послује као самостална Радна организација, да би 1986. године конституисан као ДРУШТВЕНО ПРЕДУЗЕЋЕ „ХЕМПРО ШИД”

Трансформација Друштвеног предузећа „Хемпро Шид” Шид у Деоничко Друштво у мешовитој својини је започета је и извршена на основу и у складу са Одлуком Радничког савета Друштвеног предузећа о издавању интерних деоница и Одлуком о организовању друштвеног предузећа „Хемпро Шид” као деоничког друштва, које су донете на седници 12.6.1991. [288]

Историјат фонда:

Фонд је преузиман 3 пута. Први пут је преузиман 27. марта 1975. године под бројем 25/75 године. Регистратурко сређивање и излучивање је извршено 1977. године. Други пут је фонд преузиман 23.7. 1993. године под бројем 1666, а сређивање је вршено 2000. Последњи пут је фонд преузет 3.11.2010. године у просторијама ДОО „Хемпро-колор” у Шиду, од АД „Хемпро Шид” Шид, о чему постоји записник бр. 03/2010. Регистратурско сређивање грађе која је преузета 2010. године и спајање са већ сређеним делом фонда извршено је током 2012. године. Након регистратурског сређивања и спајања са већ постојећим фондом који се налази у архиву, фонд броји: 42 књиге, 20 кутија архивске грађе. Укупно је остало 4,13 метара дужних архивске грађе. Књиге садрже: записнике

[285] Фонд 887. Акционарско друштво за производњу и промет „Хемпро шид”, ИЈ 16, Кратка информација о историји предузећа.

[286] Водич Кроз архивске фондове Историсјког архива „Срем” Трећа свеска, 542. Индустија боја и хемисјких производа „Спектар” Шид, стр. 122.

[287] Досије фонда 542. Друштвено предузеће „Хемпро шид”, кошуљица 2, Предлог за 6. децембарску награду.

[288] Досије фонда 542. Друштвено предузеће „Хемпро шид”, кошуљица 2, Извештај о реализацији поступка трансформације ДП „Хемпро Шид” Шид у Деоничко друштво у мешовитој својини.

9 књига 1966-1980, деловоднике 10 књига 1962-1990, главну збирну књигу 1961-1967, картоне ЛД 10 књига 1985-1989, платне спискове 10 књига 1986-1990 и 2 матичне књиге. Списи садрже: регистрације, нормативна акта, записнике и одлуке радничког савета, редовну преписку, производно финансијске планове, уговоре о пословно техничкој сарадњи, инвестиционе зајмове, основна средства, грађевинске пројекте, уговоре о закупу станова, извештаје о раду, решења о радном односу, платне спискове М-4 обрасце, картоне личног дохотка и списе стечајног поступка.

Степен сачуваности:

Књиге су делимично сачуване.
Списи су делимично сачувани.

Ф. 887 АКЦИОНАРСКО ДРУШТВО „ХЕМПРО ШИД" ШИД (1991-2010), 1969-2010

Основни подаци о фонду

Количина архивске грађе: књ. 14 к. 75, 9 м
Језик грађе: српски.
Степен сређености: сређен
Информативна средства: сумарни инвентар и историјска белешка о фонду.

Основне карактеристике садржаја грађе:

Књиге 1969-2009 :
– записници 1991-1996, 2 књиге
– деловодници 1990-2009, 10 књига
– матичне књиге 1969-2009, 2 књига

Списи 1991-2010.
Списи садрже: регистрације, нормативна акта, записнике, редовну архиву, списе стечајног поступка, обрачуне зарада и пореске пријаве, завршне рачуне, М-4 обрасце, картоне ЛД и персонална досијеа радника.

Историјат ствараоца фонда:

Трансформација Друштвеног предузећа „Хемпро Шид" Шид у Деоничко Друштво у мешовитој својини започета је и извршена на основу и у складу са Одлуком Радничког савета Друштвеног предузећа о издавању интерних деоница и Одлуком о организовању друштвеног предузећа „Хемпро Шид" као део-

ничког друштва, које су донете на седници 12.6.1991.[289] Деоничко друштво за производњу и промет „Хемпро Шид” уписано је у регистар Окружног суда у Сремској Митровици 25.7.1991. године под бројем Фи-549/91.[290]

У саставу Деоничког друштва послују три стратешке пословне јединице:

– Погон за производњу пластичне амбалаже
– Погон за производњу синтетичких смола
– Погон за производњу премазних средстава

Носећи производни програм чине премазна средства конципирана у три система производа:

– *Hempromobil* систем намењен ауторепаратури
– *Hemproflex, term,* систем намењен индустријској потрошњи
– *Hemprolux* премази намењени широкој потрошњи у грађевинарству

Дугогодишњи губитак тржишта због присуства великог броја приватних произвођача који су конкуренцијом цена освојили значајан део тржишта, спор обрт капитала и ниска продуктивност, задужења по основу кредита, смањење куповне моћи становништва и смањење наплате потраживања, ... увели су Д.Д. „Хемпро Шид” у све веће тешкоће. Тражећи излаз из дугогодишње кризе донета је Одлука о реорганизацији ДД „Хемпро Шид” за производњу и промет у Акционарско друштво за производњу и промет „Хемпро Шид” Шид, а у складу са Законом о предузећима.

Основано је на одређено време и послује под називом АД „ХЕМПРО ШИД” Шид. Решењем Фи - 1377/98 од 8.12.1998. године, решењем Фи - 190/2000 од 22.3.2000. године, решењем Фи - 99/2004 од 19.7.2004. године извршен је упис у судски регистар код Привредног суда (сада Трговински суд) у Сремској Митровици, регистарски уложак број 1-481, Матични број предузећа је 08017140, а ПИБ 100928086. Органи управљања друштвом су: директор и Управни одбор. Контролу и надзорну функцију врши надзорни одбор. Основна делатност предузећа је производња боја, лакова и сличних премаза. Поред тога, обављају се и послови трговине на велико и мало. Делатност се обавља у улици Ђуре Даничића 31. у Шиду. [291]

Решењем Привредног суда бр. Ст. 387/99 од 1.7.1999. године отворен је поступак стечаја над АД „Хемпро Шид” из Шида.[292]

---

[289] Досије фонда 542. Друштвено предузеће „Хемпро шид”, кошуљица 2, Извештај о реализацији поступка трансформације ДП „Хемпро Шид” Шид у Деоничко друштво у мешовитој својини.

[290] Ф. 887, АД „Хемпро Шид” Шид, Регистрације ИЈ 15.

[291] Ф. 887, АД „Хемпро Шид” Шид, Извештаји стечајног управника ИЈ 25.

[292] Досије фонда 887. АД „Хемпро Шид” Шид, кошуљица 2, Решење о покретању стечајног поступка.

Решењем Стечајног већа Привредног суда у Сремској Митровици о закључењу принудног поравнања 25.1.2000. године АД „Хемпро Шид" је изашао из стечаја.

Почетком 2004. године, предузеће запада у финансијске тешкоће, обавезе према добављачима се гомилају, а не измирују, што доводи до блокаде текућег рачуна, ометајући нормалан ток пословања предузећа. Због блокаде текућег рачуна, АД „Хемпро Шид" из Шида од 2004. године не обавља своју делатност већ даје пословни простор (објекте) у закуп, а радници врше услугу закупцу.

5.1.2009. године по решењу Трговинског суда у Сремској Митровици бр. Ст 5/2008 поново је покренут стечајни поступак над АД „Хемпро Шид" из Шида.[293]

Стечајни поступак је обустављен 24.11.2009. године куповином АД „Хемпро Шид" Шид као правног лица у целости од стране купца ДОО „Hempro color" Шид.[294] Након завршетка стечајног поступка „Хемпро Шид" се поново регистровао као АД „Хемпро Шид" Шид код АПР - а у Београду.

У току 2010. године је избрисан из Регистра код Агенције за привредне регистре и престао да постоји. Нови власник наставља производњу боја и лакова под називом „Hempro color" DOO Шид.

Историјат фонда:

Фонд је преузет 3.11.2010. године у просторијама ДОО „Hempro color „ у Шиду, од АД „Хемпро Шид" Шид, о чему постоји записник бр. 03/2010. Регистратурско сређивање извршено је током 2012. године. Након регистратурског сређивања укупно је остало 9 метара дужних за трајно чување, 2 метра су припојена Друштвеном предузећу „Хемпро Шид" Шид, а шкартирано је 5,5 метара дужних безвредног регистратурског материјала. Фонд броји: 14 књига и 75 кутија архивске грађе. Књиге садрже: Записнике управног одбора, деловодне протоколе, и матичне књиге радника. Списи садрже: регистрације, нормативна акта, записнике, редовну архиву, списе стечајног поступка, обрачуне зарада и пореске пријаве, завршне рачуне, М-4 обрасце, картоне ЛД и персонална досијеа радника.

Степен сачуваности:

Књиге су делимично сачуване.

[293] Исто, Решење о отварању стечајног поступка.

[294] Исто, Решење о обустављању стечајног поступка .

Ф. 1371 ДРВНО ИНДУСТРИЈСКО ПРЕДУЗЕЋЕ „ЛИПА” ДРУШТВЕНО ПРЕДУЗЕЋЕ ШИД (1989-2005), 1969-2006

Основни подаци о фонду

Количина архивске грађе: књ. 7 к. 18, 2,5 м
Језик грађе: српски.
Степен сређености: сређен
Информативна средства: сумарни инвентар и историјска белешка о фонду.

Основне карактеристике садржаја грађе:

Књиге 1969-2006:
- записници 1969-2001, 3 књиге
- деловодници 2001-2006, 1 књига
- матична књига 1969-1997, 1 књига
- картони л.д 1988-1990, 3 књиге

Списи 1985-2003.

Списи садрже: Записнике Скупштине, Управног одбора, Надзорног одбора, Радничког савета и записнике комисије за рад и радне односе, редовну архиву, извештаје о заснивању радног односа и престанку радног односа, и другу песроналну документацију, платне листе, М4 обрасце и картоне личног дохотка.

Историјат ствараоца фонда:

Дрвно индустријско предузеће „Липа” – Шид основано је издвајањем ООУР-а „Напредак” Шид из састава Радне организације ДИП „Липа” – Шид, за које нема података о оснивању јер грађа није преузета у архив.

Решењем Окружног суда у Сремској Митровици под бројем Фи-309/89 од 30.9.1989. године постаје самостално Друштвено предузеће и тако послује све до 2003. године када постаје Акционарско друштво.[295]

ДИП „Липа” друштвено предузеће Шид добила је дана 5.5.2003. године допис од Министарства за привреду и приватизацију, којим је Министарство покренуло иницијативу за приватизацију ДИП „Липа” Д.П. Шид под бројем 023-00832/2003-01 од 22.4.2003. године.

На својој седници одржаној дана 12.5.2003. године Управни одбор је усвојио Програм приватизације са прилозима и исти доставио Агенцији за приватизацију, у циљу даљег спровођења покренутог поступка. Дописом од 26.5.2003. године, бр. 3088 УАП/02 Агенција за приватизацију обавестила је

[295] Досије фонда 1371. ДИП „ЛИПА” ДРУШТВЕНО ПРЕДУЗЕЋЕ – ШИД, кошуљица 2, Записник о стручном надзору.

предузеће да ће се продаја капитала, односно имовине ДИП „Липа" Д.П. Шид спровести методом јавне аукције.

Решењем бр. 3088 УАП/02-ПККВ СД од 2.7.2003. године Агенција за приватизацију је прихватила програм приватизације ДИП „Липа" Д.П. Шид, а такође верификовала вредност основног и укупног капитала предузећа у износу од 37.199.000,оо динара који представља основ за упис капитала у судски регистар.

Дана 4.8.2003. године Скупштина ДИП „Липа" Д.П. Шид на својој седници донела је следеће Одлуке:

- Одлуку о издвајању акција
- Одлуку о преносу 30% друштвеног капитала, без накнаде запосленима и о продаји 70% друштвеног капитала
- Одлуку о објављивању јавног позива за упис акција без накнаде.

Дана 4.8.2003. године директор предузећа је на основу Одлука Скупштине упутио Јавни позив за упис акција без накнаде, који је објављен у Службеном гласнику Републике Србије, дневном листу „Политика" Београд и регионалном листу „Сремске новине" Сремска Митровица.

Рок за упис акција почео је да тече 11.8.2003. године, а завршен је истеком 15 дана од дана започињања рока. У достављеном року пријаву за упис бесплатних акција, поднело је 15 лица.

Дана 1.9.2003. године одржана је аукција у Новом Саду на којој је продано 70% друштвеног капитала ДИП „Липа" Д.П. Липа - Шид. Купац Никола Видић представник конзорцијума купаца, закључио је уговор о продаји друштвеног капитала методом јавне аукције са Агенцијом за приватизацију од 4.9.2003. године.

Дана 11.9.2003. Конзорцијум купаца преко овлашћеног представника конзорцијума Николе Видића презентовао директору предузећа Уговор и предложио да се одмах закаже Скупштина предузећа и тако испуни услов из тачке 3.2. Уговора, према којем је рок за одржавање Скупштине био 19.9.2003. године.

Наведени услов није било могуће испунити јед ДИП „Липа" Д.П. Шид није добила Потврду да је извршила усклађивање података о стању акција предузећа са подацима из Привредног регистра, заједно са Списком акционара уписаних у Привремени регистар. Ради комплетирања списка акционара уписаних у Привремени регистар. Ради комплетирања списка акционара, представници предузећа лично су сутрадан 12.9.2003. године доставили Привременом регистру податке о конзорцијуму купаца, а привремени регистар је тог дана издао Потврду и списак акционара.

Дана 15.9.2003. године, дописом бр. 362 директор предузећа је обавестио Агенцију за приватизацију о испуњености услова од стране купца, односно о немогућности одржавања Скупштине акционара у року 4+15 дана од дана аукције.

Управни одбор предузећа, дана 18.9.2003. године, заказао је сазивање ванредне оснивачке Скупштине ДИП „Липа” А.Д. Шид за 26.9.2003. године. Скупштина је одржана како је наведено, а одмах после ње је одржана и конститутивна седница Управног одбора.

У наредном периоду приступило се регистрацији ДИП „Липа” А.Д. Шид, да би исто било регистровано у Трговинском суду у Сремској Митровици дана 15.10.2003. године.[296]

Историјат фонда:

Фонд је преузет 22.2.2011. године од ДОО „Валдом” у Шиду о чему постоји записник бр. 02/82. Регистратурско сређивање извршено је током 2012. године. У току регистратурског сређивања фонда, од укупно 13 метра дужна узетих у рад укупно је остало 2.5 метара дужних архивске грађе, 1 метар је због периодизације издвојен за чување у нови фонд ДИП „ЛИПА” А.Д. - ШИД, а излучено је укупно 9,5 метара дужних безвредног регистратурског материјала.

Фонд се састоји од: 7 књига и 18 кутија архивске грађе. Књиге садрже: Записнике радничког савета, Записнике комисије за рад и радне односе, Записнике колегијума и управног одбора, деловодни протокол, матичну књигу радника, картоне личног дохотка. Списи садрже: Записнике Скупштине, Управног одбора, Надзорног одбора, Радничког савета и записнике комисије за рад и радне односе, редовну архиву, извештаје о заснивању радног односа и престанку радног односа, и другу песроналну документацију, платне листе, М4 обрасце и картоне личног дохотка.

Степен сачуваности:

Књиге су делимично сачуване.
Списи су делимично сачувани.

Ф. 1386 ДРВНО ИНДУСТРИЈСКО ПРЕДУЗЕЋЕ „ЛИПА” АКЦИОНАРСКО ДРУШТВО- ШИД , (2003-2011), 2003-2011

Основни подаци о фонду

Количина архивске грађе: књ./; к. 8, 1 м
Језик грађе: српски.
Степен сређености: сређен
Информативна средства: сумарни инвентар и историјска белешка о фонду.

[296] Досије фонда 1386. ДИП „ЛИПА” АКЦИОНАРСКО ДРУШТВО – ШИД, омот 2, Извештај о поступку приватизације.

Основне карактеристике садржаја грађе:

Списи 2003-2011.

Списи садрже: Регистрације, Записнике Скупштине, Управног одбора, Надзорног одбора, редовну архиву, документацију о деоницама, извештаје о заснивању радног односа и престанку радног односа, и другу песроналну документацију, платне листе, М4 обрасце и картоне личног дохотка, као и досијеа радника.

Историјат ствараоца фонда:

ДИП „Липа" акционарско друштво Шид настало је када је Управни одбор ДИП „Липа" друштвено предузеће Шид заказао сазивање ванредне оснивачке Скупштине ДИП „Липа" А.Д. Шид за 26.9.2003. године. Скупштина је одржана како је наведено у просторијама „Графосрем" Шид у присуству 81 акционара. За председавајућег је изабран Никола Видић.

На овој скупштини је донета одлука да се врши промена организовања субјекта приватизације ДИП „Липа" Д.П. Шид, у акционарско друштво. Одлука је донета једногласно. На тој седници је усвојен и Статут ДИП „Липа" А.Д. Шид и изабрани су чланови Управног одбора и Надзорног одбора.[297]

У наредном периоду приступило се регистрацији ДИП „Липа" А.Д. Шид, а предузеће је регистровано у Трговинском суду у Сремској Митровици дана 15.10.2003. године. Превођење привредног субјекта у регистар АПТ извршен је дана 17.6.2005. године бр. БД 33851/2005. Накнадно су регистроване промене података (директора, заступника) решењем БД.90261/2005 од 30.6.2005. године.[298]

После приватизације увећана је производња што је условило повећање прихода у 2004. години за 38% у односу на 2003. годину (када је извршена приватизација) и 57% у односу на 2002. годину. Дана 30.11.2006. године извршено је усаглашавање друштва са законом о привредним друштвима. Избор органа управљања није извршен на седници скупштине. Дана 18.12.2006. године извршена је регистрацијска промена основног капитала пред надлежним АПР под бројем БД 251571/2006.

У току 2006. године предузеће се суочило са недостатком обртних средстава што је утицало на повећање обавеза (према радницима и добављачима) и престанак производње у мају 2006. године. Немогућност сервисирања обавеза према радницима (исплата заосталих зарада) и обавеза према управи прихода и обавеза према банци (по основу дугорочног кредита) условила је 2006. хипотеку над целокупном имовином.

---

[297] Ф 1386 ДИП „Липа" А.Д. ШИД, ИЈ 1, Записник са оснивачке Скупштине.

[298] Ф 1386 ДИП „Липа" А.Д. ШИД, ИЈ 1, Записници управног одбора, Извештај о поступку приватизације.

Дана 10. септембра 2009. године код Трговинског суда у Сремској Митровици покренут је стечајни поступак над ДИП „Липа” А.Д. Шид због тога што је стечајни дужник неспособан за плаћање. [299]

Привредни суд у Сремској Митровици донео је на завршном рочишту, одржаном 14.11.2011. године Решење о закључењу стечајног поступка над ДИП „Липа” Акционарско друштво Шид. [300]

Историјат фонда:

Фонд је преузет 22.2.2011. године од ДОО „Валдом” у Шиду о чему постоји записник бр. 02/82. Регистратурско сређивање извршено је током 2012. године. У току регистратурског сређивања фонда, од укупно 13 метра дужна узетих у рад укупно је остало 1 метара дужних архивске грађе, 2,5 метара је због периодизације издвојено за чување у фонд ДИП „ЛИПА” Д.П. - ШИД, а излучено је укупно 9,5 метара дужних безвредног регистратурског материјала.

Фонд се састоји од: 8 кутија архивске грађе. Списи садрже: Регистрације, Записнике Скупштине, Управног одбора, Надзорног одбора, редовну архиву, документацију о деоницама, извештаје о заснивању радног односа и престанку радног односа, и другу песроналну документацију, платне листе, М4 обрасце и картоне личног дохотка, као и досијеа радника.

Степен сачуваности:

Списи су делимично сачувани.

Ф. 434 „ЈУГОСЛОВЕНСКА КРЗНАРСКА ИНДУСТРИЈА „ ИНЂИЈА, (1898-2008), 1936-2008.

Основни подаци о фонду

Количина архивске грађе: књ. 140; к. 84 ; 15, 50 м
Језик грађе: српски.
Информативна средства: сумарни инвентар са ширим подацима о фонду.
Степен сређености: сређен

Основне карактеристике садржаја грађе:

Књиге 1944-2008:
– записници 1984-2002, 20 књ.

[299] Досије фонда 1386, кошуљица 2, Подаци о фонду, Решење о покретању стечајног поступка.

[300] Ф 1386 ДИП „Липа” А.Д. ШИД, ИЈ 1, Регистрације, Решење о закључењу стечајног поступка.

– деловодни протоколи 1958-2008, 22 књ.
– регистри деловодника 1964, 5 књ.
– обрасци за ПИО 1966-2001, 4 књ.
– матичне књиге радника 1944-2005, 6 књ.
– картони личних доходака 1962-2008, 83 књ.

Списи 1936-2008.

Списи садрже: регистрације, нормативна акта, записнике органа управљања, извештаје, планове, скице и програме, редовна акта, техничку документацију, завршне рачуне, пописне листе основних средстава, пријаве и одјаве осигурања, решења о распореду радника, уговоре, М обрасце, платне спискове и досијеа радника.

Историјат ствараоца фонда:

Југословенска крзнарска индустрија у Инђији основана је 1898. године као Крзнено – штаварска рсдионица са дванаест запослених радника. Године 1920. Немци Кнебл Јакоб и Димитрих Фридрих основали су крзнарску радњу.[301]

Пошто је у то време постојало мало крзнарских радњи производња је стално расла, тако да се порастом производње крзнарска радња стално проширивала.

Године 1924. крзнарска радња је прерасла у крзнарску и ципеларску задругу. Крзнарска и ципеларска задруга своју производњу базирале су и оријентисале на задовољење потребе мештана и околине. Капитал за оснивање био је приватни и „Лендер" банке из Беча. Прве машине набављене су у Бечу, а власницима Кнеблу и Дитриху ова производња обезбеђивала је добар профит.

Године 1930. подигнут је штаварски погон за штављење крзна са дневним капацитетом 300 кожа овчијих и јагњећих. Сировине су углавном набављане из иностранства.

Затим је 1935. године проширен кројачки погон. Фабрика је радила и за време трајања Другог светског рата, и углавном је производила опрему за окупатора све до септембра 1944. године јер се налазила и њиховим рукама.[302]Одлуком Антифашистичког већа народног ослобођења Југославије о прелазу у државну својину непријатељске имовине од 21. новембра 1944. године, фабрика „Инђијска крзнарска индустрија" Инђија, као имовина лица немачке народности прешла је у државну својину. Фабрика је прешла под непосредно руководство Савезног министарства индустрије-Земаљска управа за кожу и обућу у Београду ФНР решењем од 14. јуна 1946. године.[303]

---

[301] Водич кроз архивске фондове ИАС-трећа свеска страна 60.

[302] Завршни рачун за 1975. годину Ф. бр. 434, К. бр. 164.

[303] Допис Окружном народном суду Сремска Митровица број 776/46. од 11. марта 1946. године,Ф. бр.434, К. бр. 141.

Влада НРС донела је решење број 53 дана 03. септембра 1946. године којим је дотадашњи назив фирме „ИНЂИЈСКА КРЗНАРСКА ИНДУСТРИЈА” промењен у „ЈУГОСЛОВЕНСКА КРЗНАРСКА ИНДУСТРИЈА”, Инђија.

Предузеће је основано решењем Владе НР Србије под ВС број 53 од 03. септембра 1946. године, а првобитно је било регистровано код Министарства финансија НР Србије под бројем 1222526 од 15. октобра 1946. године.[304]

Предузеће је предато 1950. године на управљање Радничком савету бираном од стране колектива. У први Раднички савет били су изабрани: Јован Малов, Јосип Окорн, Максим Јановски,Тома Димитровски, Живко Радивојевић, Евица Радичанин, Марко Грујић, Петар Миловановић, Алојзија Јуришић, Ђура Докмановић, Јован Ђурчић, Злата Мандић, Властимир Мандић, Никола Коркут, Милош Којчин, Никола Бујић, Антон Пуркат, Клемо Мужинић, Митар Кнежевић, Ратомир Николић, Фрања Ерлауер, Лоренц Колб, Славко Дабић, Јова Дујнић, Ђорђе Јеловац, Милош Коларић, Десанка Петровић, Славко Стокић, Иван Стајић, Цветан Паневски, Крсто Мирковић, Светислав Марковић, Љубисав Николић, Миле Гајин, Славко Балетинац, Андрија Свидерски, Живка Ћалић, Стеван Корњи и Данијела Пуркат.[305]

Предмет пословања предузећа је производња коже и крзна, конфекционирање израђених кожа и крзна.

На основу предлога Управног одбора, Раднички савет предузећа Југословенске крзнарске индустрије у Инђији на седници одржаној дана 24. јуна 1954. године донео је одлуку о усвајању Правила предузећа, којима је проширен предмет пословања.

Окружни суд у Сремској Митровици донео је решење број 188/54 дана 19. октобра 1954. године којим је извршен упис проширеног предмета пословања који се састоји у чињењу и бојадисању крзна и изради свих врста крзнене и кожне конфекције.

Окружни привредни суд у Новом Саду донео је дана 22. јуна 1960. године решење Фи бр. 783/60 којим је уписано у регистар предузећа и радњи на страни 55 свеска XIII, да је Југословенска крзнарска индустрија из Инђије проширила делатност на текстилну конфекцију и вршење услуга, а нови назив предузећа је: „ЈУГОСЛОВЕНСКА КРЗНАРСКА ИНДУСТРИЈА- ИНЂИЈА- ФАБРИКА ЗА ЧИЊЕЊЕ И БОЈАДИСАЊЕ КРЗНА И ИЗРАДУ СВИХ ВРСТА КРЗНЕНЕ, КОЖНЕ И ТЕКСТИЛНЕ КОНФЕКЦИЈЕ И ВРШЕЊЕ УСЛУГА”.[306]

Наведене промене одобрио је Народни одбор општине Инђије решењем број 05-4139/1-60 од 7. јуна 1960. године.

Радна организација је самостално пословала до 1965. године. Дана 17. септембра 1965. године закључен је уговор о припајању „Југословенске крзнарске индустрије” из Инђије Трговинском предузећу „Србокотекс” Бео-

[304] Решење Владе НРС број 53 од 03.09.1946. године, Ф. бр.434, К. бр.141.
[305] Правилник о радним односима ЈКИ, Ф. бр.434, К. бр.142.
[306] Правила пословања ЈКИ- 24.јун 1954. године, Ф. бр.434, К. бр. 142.

град. „Југословенска крзнарска индустрија" била је погон предузећа које је пословало под називом „СРБОКОТЕКС- ЈУГОСЛОВЕНСКА КРЗНАРСКА ИНДУСТРИЈА" предузеће за промет и прераду коже, вуне и производа од крзна, Београд- Инђија. Предмет пословања погона је промет и прерада коже, вуне и производа од крзна.

Наведена интеграција није извршена на принципима који би обезбеђивали економско правну самосталност и сигурност партнерима. Већ у првим годинама било је јасно да она неће допринети успешном развоју фабрике у Инђији. Управо у том периоду настају озбиљне економске тешкоће у фабрици, а њихови појавни облици били су губици од 1966. до 1972. године. Маја месеца 1971. године одржан је референдум на коме су се радници изјаснили да иступе из састава предузећа „Србокотекс".[307]

На основу пријаве Трговинског предузећа за промет кожом и вуном „Србокотекс" из Београда, Окружни привредни суд у Сремској Митровици дана 25. децембра 1965. године донео је решење о упису у регистар предузећа и радњи на страни 55 свеска XIII.[308]

Дана 29.12.1970. године Раднички савет Трговинског предузећа „Србокотекс" донео је одлуку о издвајању погона Југословенска крзнарска индустрија у самостално предузеће.

Окружни привредни суд у Сремској Митровици донео је решење број Фи-8/71 и 9/71 и о упису у регистар предузећа и радњи на страни 714 свеска XIII оснивање самосталног предузећа које је настало издвајањем из предузећа „Србокотекс" из Београда.

Новоосновано самостално предузеће пословало је под фирмом: „ЈУГОСЛОВЕНСКА КРЗНАРСКА ИНДУСТРИЈА-ФАБРИКА ЗА ЧИЊЕЊЕ-БОЈАДИСАЊЕ КРЗНА И ИЗРАДУ СВИХ ВРСТА КРЗНЕНЕ И КОЖНЕ КОНФЕКЦИЈЕ".

Скупштина општине Инђија на заједничкој седници Општинског већа и Већа радних заједница одржаног 18. маја 1971. године, донела је решење број 01- 011- 82/71 о одређивању принудне управе над „Југословенском крзнарском индустријом" у трајању од једне године.[309]

Окружни привредни суд у Сремској Митровици донео је решење број Фу-344/71 о упису у регистар предузећа и радњи на страни 714 свеска XIII, да је отворена принудна управа над предузећем „Југословенска крзнарска индустрија" у Инђији.[310]

---

[307] Извештај о пословању ЈКИ за 1975. годину Ф. 434, К. 164.

[308] Решење Окружног привредног суда у Сремској Митровици број Фи-44/66, Ф: бр.434, К. бр.141.

[309] Решење Скупштине општине Инђије број 01-011-82/71, Ф: бр.434, К. бр.141.

[310] Решење окружног привредног суда у Сремској Митровици број Фи-195/71, Ф.бр. 434, К. бр.141.

Решењем Окружног привредног суда у Сремској Митровици број Фи-309/72 од 24. маја 1972. године продужена је принудна управа над „Југословенском крзнарском индустријом” до 31. јула 1972. године.

Окружни привредни суд у Сремској Митровици донео је решење број Фи-696/72 о укидању принудне управе над предузећем „Југословенска крзнарска индустрија” са 31. јулом 1972. године.

Збор радних људи „Југословенске крзнарске индустрије” у Инђији на седници одржаној дана 27. јула 1973. године донео је одлуку да се „Југословенска крзнарска индустрија” конституише као радна организација без основних организација удруженог рада.

Фирма радне организације гласи.”ЈУГОСЛОВЕНСКА КРЗНАРСКА ИНДУСТРИЈА” -самостална и самоуправна радна организација за прераду крзна, коже, крзнене, кожне и текстилне конфекције, са потпуном одговорношћу. Скраћени назив радне организације је „ЈКИ”.

Делатност којом се бавила радна организација је следећа:

– прерада свих врста кожа и крзна, израда кожне и крзнене конфекције, и конфекције од скаја, као и текстилне конфекције;
– израда тепиха од крзна, кожне галантерије и вршење услуга;
– промет на велико и мало својих производа, вуне, текстилне конфекције и галантерије;
– припремање и продаја хладних и топлих предјела, јела, колача, продаја и точење безалкохолних пића члановима радне заједнице.

Радна организација „Југословенска крзнарска индустрија” - Инђија уписана је у судски регистар предузећа и радњи код Окружног привредног суда у Сремској Митровици, решењем број Фи-696/72, свеска XIII на страни 714.

Назив фирме је „ЈУГОСЛОВЕНСКА КРЗНАРСКА ИНДУСТРИЈА”, а решењем Фи-247/84 извршен је упис у судски регистар организовање и конституисање Радне организације (РО) без основних организација удружења рада (ООУР).

Основне делатности РО су: производња кожне и крзнене конфекције, производња капута, мантила, јакни и остале одеће од коже и крзна, пресвлака за аутомобиле од коже, крзна и кожних супституита, производња ситне коже и крзна, производња горње поставне, одевне, техничке и друге коже од ситних сирових кожа, производња (обрада) крзна домаћих и дивљих животиња.

Споредне делатности су: трговина на велико текстилом и конфекцијом, заштитном одећом од коже, крзна и кожних супституита, текстила, вуне и пластике и производња кожне галантерије.

На основу решења регистарског суда Фи-641/89 извршен је упис у судски регистар Друштвеног предузећа „ЈУГОСЛОВЕНСКА КРЗНАРСКА ИНДУСТРИЈА”. Скраћена ознака фирме гласи: ДП „ЈКИ” - ИНЂИЈА.

Делатности предузећа су:

- производња кожне и крзнене конфекције, производња капута, мантила, јакни и остале одеће од коже и крзна, пресвлака за аутомобиле од коже, крзна и кожних супституита,
- производња ситне коже и крзна, производња горње поставне, одевне, техничке и друге коже од ситних сирових кожа, производња (обрада крзна домаћих и дивљих животиња),
- производња кожне галантерије,
- производња текстилне конфекције,
- трговина на велико текстилом и конфекцијом, заштитном одећом од коже, крзна и кожних супституита, текстила, гуме и пластике,
- трговина на мало текстилом и конфекцијом,
- трговина на велико сировом кожом и вуном,
- трговина на мало обућом, кожом, гумом и пластиком,
- трговина на велико хемијским производима, бојама и лаковима.[311]

Привредни суд у Сремској Митровици донео је решење Фи- 829/98 којим је извршен упис у регистар предузећа са следећим називом: ДРУШТВЕНО ПРЕДУЗЕЋЕ „ЈУГОСЛОВЕНСКА КРЗНАРСКА ИНДУСТРИЈА ИНЂИЈА”, предузеће за производњу ситне коже, крзна, кожне и крзнене конфекције са потпуном одговорношћу.

Решењем Трговинског суда у Сремској Митровици број СТ- 1166/2002 од 19.7.2002. године покренут је стечајни поступак над ДРУШТВЕНИМ ПРЕДУЗЕЋЕМ „ЈУГОСЛОВЕНСКА КРЗНАРСКА ИНДУСТРИЈА”, а стечај је завршен 2008. године.

Историјат фонда:

Фонд је преузет у Архив 21.11.2007. године записником о примопредаји архивске грађе број 02- 464, а затим 5.8.2008. године записником број 02- 317 у несређеном стању.

Регистратурско сређивање и спајање фонда извршено је 2010. године. Према урађеном сумарном инвентару фонд има 224 инвентарне јединице и то 140 књига и 84 кутије списа груписани тематски и сређени хронолошки у укупној количини од 15,50 дужних метара.

Књиге и списи су добро сачувани.

Степен сачуваности:

Књиге су добро сачуване.

[311] Решење Основног суда удруженог рада Сремска Митровица Фи-641/89, Ф. бр.434, К. бр.141.

Списи су добро сачувани.

Ф. 974 РАДНА ОРГАНИЗАЦИЈА „ВОЈВОДИНАПРОДУКТ” ИНЂИЈА, (1946-1999), 1953-1999.

Основни подаци о фонду

Количина архивске грађе: књ. 64; к. 35; 6,00 м
Језик грађе: српски.
Степен сређености: сређен.
Информативна средства: сумарни инвентар са ширим подацима о фонду.

Основне карактеристике садржаја грађе:

Књиге 1958-1999:
- записници 1958-1976, 20 књ.
- деловодници 1960-1999, 26 књ.
- књига деоница 1992, 1 књ.
- матичне књиге радника 1953-1967, 5 књ.
- картони личних доходака 1989-1999, 12 књ.

Списи 1953-1999.

Списи садрже: Регистрације предузећа, нормативна акта, записнике, редовну архиву, извештаје о раду, решења, картоне личних доходака, завршне рачуне, М 4 обрасце и платне спискове.

Историјат ствараоца фонда:

Правни претходник ове РО било је Предузеће за прераду јаја, живине и беланчевинастих материја „Југојаје” Инђија, које је пословало до 1960. године. Од 1960. до 15.1.1963. године по решењу Окружног привредног суда у Сремској Митровици број Фи 1398, 1399 и 1400/60 пословала је под називом „Војводинакоп” експорт-импорт Нови Сад погон Инђија. Од 16.1.1963. до 31.3.1965. године по решењу Окружног привредног суда у Сремској Митровици број Фи 30/63 пословало је у саставу „Бачкапродукт” експорт-импорт Суботица погон Инђија. Решењем СО Инђија 3514/1-65 од 31.3.1965. године основано је предузеће „Војводинапродукт” Инђија, као прехрамбена индустрија за производњу и откуп јаја у праху, конзервисање осталих јајних (тако пише у решењу о регистрацији) производа, клање и конзервирање, те прераду свих врста живине, гусака, дивљачи и конзервисање воћа и поврћа. Регистровано је код Окружног привредног суда у Сремској Митровици решењем број Фи 120/65 од 2.4.1965. године. У току 1972. године РО је проширила делатност на рад са кланицом, хладњачом, транспортом робе и прометом житарица. Потпун назив фирме је гласио „Војводинапродукт”

предузеће за промет и прераду јаја и живине са хладњачом и кланицом Инђија. У току 1973. године извршено је ново проширење делатности на производњу млека у праху. Исте године је регистрована као „Војводинапродукт" предузеће за прераду, дораду, конзервисање и промет јаја, живине, перја, дивљачи, воћа, поврћа, промет житарица, транспорт робе, рад са хладњачом и кланицом и прерада млека у праху (Окружни привредни суд Сремска Митровица предмет број Фи 654/73 од 13.3.1973. године). Од 1.1.1975. године предузеће је у саставу „Агроуније" из Инђије и пословало је као њен ОУР. Органи управљања су билиу Раднички савет, Управни одбор и Збор радних људи. Ова РО није имала ОУР-а, постојале су 4 организационе јединице: технички сектор, финансијски сектор, комерцијални сектор и сектор општих послова. Предузеће се трансформисало 2.10.1992. године у Деоничарско друштво „Војводинапродукт" Инђија.

Историјат фонда:

Архивски фонд је први пут преузет у Историјски архив „Срем" 08.4.1992. године у несређеном стању. Регистратурско сређивање фонда вршено је 1998. године. Затим је фонд преузет 27.8.2010. године примопредајним записником број 02-264. Извршено је спајање фондова 2012. године, према урађеном сумарном инвентару фонд има 99 инвентарних јединица, 64 књиге и 35 кутија груписане тематски и сређене хронолошки у укупној количини од 6 метара дужних архивске грађе за трајно чување.

Степен сачуваности:

Књиге су потпуно сачуване.
Списи су потпуно сачувани.

Ф. 1380 АКЦИОНАРСКО ДРУШТВО ЗА ПРОИЗВОДЊУ, ТРГОВИНУ И ПРОМЕТ „ВОЈВОДИНАПРОДУКТ" - ИНЂИЈА (2000-2015), 2000-2010.

Основни подаци о фонду

Количина архивске грађе: књ. 23; к. 16; 2,40 м
Језик грађе: српски.
Степен сређености: сређен.
Информативна средства: сумарни инвентар са ширим подацима о фонду.

Основне карактеристике садржаја грађе:

Књиге 1990-2010:
– записници 1999-2009, 3 књ.
– деловодници 2001-2010, 8 књ.

– матичне књиге 1990-2009, 2 књ.
– књиге акција 2000-2001, 6 књ.
– картони личних доходака 2000-2003, 4 књ.

Списи 2000-2010.

Списи садрже: регистрације предузећа, нормативна акта, записнике, редовну архиву, извештаје, пријаве, пресуде, решења, картоне личних доходака, завршне рачуне, уписнике и уговоре, обрачуне плата и досијеа радника.

Историјат ствараоца фонда:

Решењем СО Инђија 3514/1-65 од 31.3.1965. године основано је предузеће „Војводинапродукт” Инђија као прехрамбена индустрија за производњу и откуп јаја у праху, конзервирање осталих јајних производа, клање и прераду свих врста живине, гусака , дивљачи и конзервирање воћа и поврћа.

Регистровано је код Окружног привредног суда у Сремској Митровици Решењем број Фи-120/65 од 2.4.1965. године. У току 1972. године РО је проширила делатност на рад са кланицом, хладњачом, транспортом робе и прометом житарица. Од 1.1.1975. године РО је пословала у оквиру „Агроуније” а од 01.01.1990. „Војводинапродукт” поново послује самостално као друштвено предузеће.[312]

Скупштина предузећа „Војводинапродукт” Инђија на својој седници одржаној дана 22.12.2000. године донела је Одлуку о организовању Друштвеног предузећа „Војводинапродукт” из Инђије као акционарског друштва. Предузеће „Војводинапродукт” са седиштем у Инђији у улици Краља Петра I бб, до доношења ове одлуке пословало је као друштвено предузеће а уписано је у судски регистар Привредног суда у Сремској Митровици, регистарски уложак бр. 1-707, решење Фи- 647/96.

Програмом својинске трансформације утврђено је да предузеће „Војводинапродукт” наставља пословање као друштво капитала и то као акционарско друштво. Друштво ће пословати под називом Акционарско друштво за производњу, трговину и промет „Војводинапродукт” Инђија а скраћена ознака фирме је АД „Војводинапродукт” Инђија.[313]

Скупштина АД „Војводинапродукт” на седници одржаној 19.5.2000. године донела је Статут којим су регулисане делатности према Закону о класификацији делатности и о Регистру јединица разврставања у :

1. Сектору прерађивачке индустрије
2. Сектору пољопривреде, лова и шумарства
3. Сектору трговине на велико и трговина на мало

---

[312] Водич кроз архивске фондове ИАС, трећа свеска , страна 223.

[313] Одлука о организовању предузећа „Војводинапродукт” из Инђије као акционарског друштва.

4. Сектору саобраћаја, складиштења и веза
5. Спољнотрговинском промету

СЕКТОР ПРЕРАЂИВАЧКА ИНДУСТРИЈА
– Прерада и конзервирање кромпира
– Производња сокова од воћа и поврћа
– Производња зачина и других додатака храни
– Производња макарона и резанаца
– Производња хлеба и пецива

СЕКТОР ПОЉОПРИВРЕДА , ЛОВ И ШУМАРСТВО
- Услуге у узгоју животиња осим ветеринарских услуга

ТРГОВИНА НА ВЕЛИКО И МАЛО
– Трговина на велико живим животињама
– Трговина на велико воћем и поврћем
– Трговина на велико месом и производима од меса
– Трговина на велико млечним производима, јајима, јестивим уљем и мастима
– Трговина на велико зрнастим производима, семењем и храном за животиње
– Трговина на велико осталом храном укључујући и рибу, љускаре и мекушце
– Трговина на велико осталим производима за домаћинство
– Трговина на велико осталим репродукционим материјалом
– Трговина на велико отпацима и остацима
– Остала трговина на мало храном, пићем и дуваном
– Посредовање у продаји пољопривредних сировина, живих животиња, текстилних сировина и полупроизвода, продаји хране, пића, дувана и разноврсних производа.

СПОЉНОТРГОВИНСКИ ПРОМЕТ
– Пружање услуга страним лицима и коришћење услуга страних лица
– Посредовање у спољнотрговинском промету
– Други случајеви привременог извоза и увоза.[314]

У међувремену предузеће је ускладило своја акта са Законом о предузећима и Законом о класификацији делатности и регистру јединица разврставања и у складу са Законом о власничкој трансформацији „Војводинапродукт” се органи-

[314] Статут АД „Војводинапродукт” 2000.

зовало као акционарско друштво и то : 10 % ПИО, 30 % Акцијски фонд и 60 % акције са правом управљања.

Куповином акција на берзи три предузећа су стекла контролни пакет са преко 50 % а у току 2005. године извршено је усаглашавање са Законом о привредним друштвима. Дана 31.12.2007. године преглед акцијског капитала по већинским власницима је :

6. „Еко органик лифе” из Сурчина има 24 317 акција у укупној вредности од 40.034 000
7. динара или 43, 14 % укупног капитала
8. „Марти ком” из Сурчина има 4.875 акција у укупној вредности 7.962 000 динара односно 8,63% укупног капитала
9. „Техноопрема” из Зрењанина има 9.085 акција у вредности од 14.896 000 динара односно 16,01 % укупног капитала.
10. Запослени, бивши запослени и пензионери имају 17.905 акција вредности од 29.355 000 односно 31,82 % укупног капитала [315]

Највећи део својих производа предузеће је пласирало у западном делу бивше Југославије а једним делом вршило је извоз у виду дорадних послова у Бугарску. Због свог дугог постојања у бившој Југославији „Војводинапродукт” је било једино предузеће које је имало производни програм прераде јаја а касније је било једини капацитет те врсте у Србији. Актуелни тржишни проблеми на тлу бивше Југославије знатно су утицали на пословање предузећа. Тржиште је сужено, док је ранијих година сировина купована у целој земљи а и производи су пласирани по целој земљи. Сезонски карактер производње стварао је проблем обезбеђења обртних средстава за несметано одвијање процеса производње. Зато је предузеће често било принуђено да узима неповољне кредите и кроз високе камате умањивало је своје пословне резултате.[316]

Због напред наведеног, дана 14.09.2009. године стечајни дужник поднео је Привредном суду у сремској Митровици предлог за покретање стечајног поступка наводећи да није способан за плаћања, да годинама не остварује приходе и да му је рачун у блокади.

Над стечајним дужником покренут је стечајни поступак решењем посл. бр. Ст-16/2009. од 29.9.2009. године а за стечајног управника именован је Живан Лукач из Београда.

Стечајни поступак над предузећем „Војводинапродукт” АД закључен је 22.11.2011. године.[317] После претходне обуставе стечаја власништво над

---

[315] Извештај о ревизији финансијских извештаја за 2007.

[316] Извештај о процени вредности друштвеног капитала ДП „Војводинапродукт” Инђија , 1992.

[317] Ф. 1380 АД „Војводинапродукт” Инђија, Досије фонда, Омот 2, Табеларни преглед закључених стечајних поступака Агенције за лиценцирање стечајних управника од 25.09.2018. године www.alsu.gov.rs/bap/upload/documents/.../zakljuceni_stecajni_postupci_lat.pdf

предузећем преузима компанија Swisslion па предузеће послује под називом Друштво са ограниченом одговорношћу за производњу, трговину и промет „Swisslion product" Инђија које наставља делатност производње осталих прехрамбених производа (шифра делатности 1089) [318].

Решењем Агенције за привредне регистре од 10.09.2015. године ово привредно друштво обрисано је из Регистра привредних субјеката услед припајања Друштва Компанији „Таково" АД Горњи Милановац.[319]

Историјат фонда:

Архивски фонд[320] је преузет у Архив 27.8.2010. године Припопредајним записником број 02-264. Регистратурско сређивање фонда извршено је 2012. године. Према урађеном сумарном инвентару фонд има 39 инвентарних јединица од чега су 23 књиге и 16 кутија списа, груписани тематски и сређени хронолошки у укупној количини од 2, 40 метара дужних архивске грађе.

Степен сачуваности:

Књиге су добро сачуване.
Списи су добро сачувани.

Ф. 592. „БРУНО" ПРЕДУЗЕЋЕ ЗА ИЗРАДУ, ОПРАВКУ И МОНТАЖУ МЛИНСКИХ ПОСТРОЈЕЊА – ИНЂИЈА, (1950-), 1948-2002.

Основни подаци о фонду

Количина архивске грађе: књ. 46; к. 19; 4,00 м
Језик грађе: српски.
Степен сређености: сређен.
Информативна средства: сумарни инвентар са ширим подацима о фонду.

Расположиви подаци указују да је стечај коначно закључен у односу на стечајну масу предузећа јер је претходно у Регистар привредних субјеката Агенције за привредне регистре (АПР) уписано Решење Привредног суда у Сремској Митровици посл. бр. III Ст. 32/2010. од 06.07.2010. године којим се обуставља поступак стечаја над АД за производњу, трговину и промет „Војводинапродукт" Инђија Видети у Досијеу Ф. 1380, Омот 2, Документ 11/2, Извод из Претраге привредних друштава АПР-а на дан 01.10.2018. године, www.apr.gov.rs

[318] Ф. 1380 АД „Војводинапродукт" Инђија, Досије фонда, Омот 2, Документ 12/2 Извод из Претраге привредних друштава АПР-а на дан 01.10.2018. године, www.apr.gov.rs

[319] Исто, Документ 13/2, Решење АПР о брисању из Регистра привредних субјеката.

[320] Као назив архивског фонда узет је назив под којим је стваралац архивског фонда најпознатији у јавној и стручној употреби (*Препорука о условима и начину образовања архивског фонда и архивске збирке, Глава IV, Архивисти бр. XXX, 1-2, Београд 1985).*

Основне карактеристике садржаја грађе:

Књиге 1948-2005.
- записници 1957-1968, 10 кн.
- деловодни протоколи 1952-1965, 10 кн.
- регистри матичних књига 1961-2003, 3 кн.
- матичне књиге радника 1948-2005, 5 кн.
- картони личних доходака 1974-1993, 18 кн.

Списи 1951-2002.

Списи садрже: правилнике; записнике органа управљања; извештаје о раду; завршне рачуне; листове зарада, платне спискове, одјаве радника, М 4 обрасце, картице личног дохотка;

Историјат ствараоца фонда:

Предузеће „Бруно” је основано решењем Среског народног одбора у Старој Пазови број 15367 од 4.9.1950. године. Првобитни назив „Бруна” је „Млинпред” Нови Сад и то све до 1950. године, од када носи име Предузеће за израду, оправку и монтажу млинских постројења „Бруно” Инђија, са седиштем у Инђији, улица Лењинова број 48. Дана 1.10.1953. године извршено је спајање бившег Предузећа за оправку млинова „Бруно” и бивше Сервисне радионице за оправку трактора. У почетку је вршило само оправку млинова и пољопривредних машина, а постепено се развило и у произвођача млинских машина, с тим што је и даље као своју главну делатност задржало оправку и монтажу млинова. Од 1954. године послује под називом Државно предузеће за поправку и монтажу млинских постројења „Бруно” са седиштем у Инђији. Регистровано је код Окружног привредног суда у Новом Саду под бројем Фи 5/60 од 10.1.1960. године, а данас се води у регистру код Окружног привредног суда у Сремској Митровици под бројем Фи 5/60. Од 1962. године послује под називом Предузеће за производњу и монтажу опреме за прехрамбену индустрију и пољопривреду „Бруно”. Статутом РО „Бруно” из Инђије из 1965. године је утврђено да се назив мења у Радна организација за производњу и монтажу опреме за прехрамбену индустрију и пољопривреду „Бруно” са седиштем у Инђији. Основна делатност радне организације је производња и монтажа специјализованих индустријских машина и уређаја за прехрамбену индустрију, индустрију цемента и другог грађевинског материјала, хемијску индустрију и друге индустрије. Ту спада и производња машина за вентилацију, климатизацију и аспирацију, елеватора, транспортера ланчастих, пужастих, тракастих и других, као и производња и монтажа пољопривредних машина (млинова чекићара, мешалица и опреме за фабрике сточне хране), као и производне услуге. Споредне делатности обухватају израду техничке документације (пројектовање), сем грађевинске и производњу ливених необрађених делова машина, уређаја и транспортних средстава и других производа. Организација „Бруно” је пословала

као јединствена радна организација са три јединице удруженог рада: јединица удруженог рада машинбраварских одељења, јединица удруженог рада ливница, јединица удруженог рада стручних служби. Органи управљања су били: Раднички савет, Управни одбор и директор. Током 1972. године пословање се проширује и на пројектовање и израду инвестиционо–техничке документације машинског, технолошког и монтажног дела за све врсте објеката из области прехрамбене индустрије и пољопривреде. РО „Бруно" је асортиманом својих производа била један је од носилаца развоја металног комплекса у Општини Инђија и на подручју Срема. Своје производе је пласирала како на домаћем тако и на иностраном тржишту.

Скупштина предузећа је у складу са Законом о приватизацији донела Одлуку о покретању поступка приватизације. Агенција за приватизацију је 20.5.2002. године донела је решење о прихватању Програма приватизације

Дана 12.2.2003. године закључен је Уговор о промени облика организовања друштвеног предузећа „Бруно" Инђија у акционарско друштво.

Историјат фонда:

Фонд је преузиман 11.10. 1983. и 24.5.2010. године Записнико о примопредаји архивске грађе бр. 02-173, у несређеном стању.

Степен сачуваности:

Књиге су добро сачуване.
Списи су добро сачувани.

Ф. 1369 АКЦИОНАРСКО ДРУШТВО „ЈЕГРА БРУНО" - ИНЂИЈА (2003-), 2003-2009.

Основни подаци о фонду

Количина архивске грађе: књ. /; к. 16; ; 2,00 м
Језик грађе: српски.
Степен сређености: сређен.
Информативна средства: сумарни инвентар са ширим подацима о фонду.

Основне карактеристике садржаја грађе:

Списи 2003-2009.

Списи садрже: редовна акта, решења о престанку радног односа, пословне планове, завршне рачуне и досијеа радника.

Историјат ствараоца фонда:

Предузеће „Бруно” основано је Решењем Среског народног одбора у Старој Пазови број 15367 од 4.9.1950. године, под називом Предузеће за израду, оправку и монтажу млинских постројења „Бруно” Инђија, са седиштем у Инђији, улица Лењинова број 48. Предузеће је у почетку вршило само оправку млинова и пољопривредних машина а постепено се развило у произвођача млинских машина, с тим што је и даље његова основна делатност била оправка и монтажа млинова. Регистровано је код Окружног привредног суда у Новом Саду под бројем Фи- 5/60 од 10.1.1960. године а данас се води у Регистру код Окружног привредног суда у Сремској Митровици под бројем Фи- 5/60.Од 1962. године послује под називом Предузеће за производњу и монтажу опреме за прехрамбену индустрију и пољопривреду „Бруно”. Статутом РО „Бруно” Инђија из 1965. године утврђено је да се назив мења у Радна организација за производњу и монтажу опреме за прехрамбену индустрију и пољопривреду „Бруно” са седиштем у Инђији. У складу са Законом о предузећима 1989. године РО „Бруно” се конституисше као предузеће „Бруно” - предузеће за производњу и монтажу процесне опреме, робни промет и трговинско пословање Инђија.[321]Скупштина предузећа је у складу са Законом о приватизацији донела Одлуку о покретању поступка приватизације. Агенција за приватизацију је 20.5.2002. године донела је решење о прихватању Програма приватизације. Дана 12.2.2003. године закључен је Уговор о промени облика организовања друштвеног предузећа „Бруно” Инђија у акционарско друштво. Предузеће је регистровано код Трговинског суда у Сремској Митровици решењем број 158/2003, у регистарском улошку број 1-635. Пун назив предузећа је Акционарско друштво „Јегра Бруно”. Предузеће за производњу и монтажу процесне опреме, робни промет и трговинско пословање, а скраћени назив је АД „Јегра Бруно” - Инђија.

Основне делатности предузећа су :
- ливење метала
- производња металних конструкционих производа
- производња цистерни, резервоара, судова, котлова и радијатора
- обрада и пресвлачење метала, општи машински радови
- производња осталих стандардних металних производа
- производња машина за производњу и коришћење механичке енергије
- производња машина за индустрију хране, пића и дувана
- производња каросерија за моторна возила, приколице и полуприколице
- продаја моторних возила
- продаја одржавање и оправка мотоцикала
- трговина на велико, осим трговине моторним возилима
- трговина на мало, осим трговине моторним возилима

[321] Водич кроз архивске фондове Историјског архива „Срем”, трећа свеска, страна 62.

– производња готове хране за узгој животиња
– остале пословне активности [322]

Дужи низ година предузеће „Бруно" је пословало под тешким условима привређивања који су изазвани неповољним спољним и унутрашњим окружењем. Инвестициона опрема је застарела и дотрајала, обртна средства потрошена а услови кредита који се тешко добијају су били неповољни за остваривање процеса производње.Због вишегодишње тешке материјалне ситуације, недостатка обртних средстава, недовољне упослености производних капацитета, неповољне квалификационе структуре запослених и великог броја инвалида покренут је стечајни поступак.[323]

Трговински суд у Сремској Митровици донео је дана 23. марта 2006. године Решење број Ст – 4/2006 којим је покренут стечајни поступак над „Јегра Бруно" Инђија. [324]

Стечајни поступак закључен је 16.6.2010. године[325] након чега је предузеће наставило рад. [326]

Историјат архивског фонда:

Фонд је преузет у Архив Записником о примопредаји архивске грађе број 02-173 дана 24.5.2010. године у несређеном стању.Регистратурско сређивање фонда извршено је 2012. године. Према урађеном сумарном инвентару фонд има 15 кутија списа груписаних тематски, сређених хронолошки у укупној количини 2,00 метара дужних архивске грађе.

Степен сачуваности:

Списи су добро сачувани.

Ф. 1235. ЦИГЛАНА „БРАНКО БАЈИЋ" – ИНЂИЈА, (1946-), 1946-2005.

Основни подаци о фонду

Количина архивске грађе: књ. 67; к. 40; 4,50 + 11,5 м
Језик грађе: српски.
Информативна средства: сумарни инвентар са ширим подацима о фонду.

---

[322] Ф. 1369, АД „ Јегра Бруно" Инђија, Досије регистратуре, омот 2, Уговор о промени облика организовања друштвеног предузећа „Бруно" у акционарско друштво.

[323] Исто, Анализа развојних могућности и способности инвеститора.

[324] Исто, Решење Трговинског суда број Ст- 4/2006 од 23. марта 2006.

[325] Исто, Досије фонда, Омот 2, Табеларни преглед закључених стечајних поступака Агенције за лиценцирање стечајних управника. www.alsu.gov.rs/bap/upload/documents/.../zakljuceni_stecajni_postupci_lat.pdf

[326] Исто, Досије фонда, Омот 2, Извод из Регистра Агенције за привредне регистре од 25.09.2018. године; http://www.apr.gov.rs/

Степен сређености: делимично сређен ; (сређен 1946-2004)

Основне карактеристике садржаја грађе:

Књиге 1946-2003:
- записници 1960-1988, 28 књ.
- деловодни протоколи 1961-1998, 19 књ.
- рачуноводствене књиге 1966-1987, 19 књ.
- остале књиге 1946-2003, 10 књ.

Списи 1946-2005.

Списи садрже: записнике са седница Радничког савета, Управног одбора, поверљиве и редовне списе, завршне рачуне, платне спискове, М 4 обрасце, обрачуне личних доходака, картице личних доходака, пријаве и одјаве радника, списе о ставновима и основним средствима и досијеа радника.

Историјат ствараоца фонда:

На основу одлуке о конфискацији коју је донео 27.12.1945. године СНО Стара Пазова може се констатовати да је прву циглану у Инђији изградио 1902. године Јакоб Принц. По оснивању циглане, копање земље и прављење блата рађено је ручно, сушење је било природно, а угаљ се користио за печење цигле и црепа. Након оснивања ове циглане у Инђији су отворене још четири циглане чији су власници били: Ј.К. Панић, Игњатовић и Живковић, Шварц и Матија Рајс.

Крајем 1945. године све циглане су конфисковане и предате Управи народних добара на управљање и коришћење. Укидањем Управе народних добара 1946. године[327], циглане су додељене на управу општини Инђија која је од пет циглана формирала две нове циглане: „Бранко Бајић” и „Слобода” Инђија, које су производиле опекарске производе независно једна од друге. Новим спајањем у априлу 1950. године обе циглане настављају пословање под именом „Бранко Бајић” Инђија. Циглана је 1.5.1976. године одлукама органа управљања припојена Грађевинској радној организацији „Изградња” Инђија и била је једна од њених ООУР-а. Законом о предузећима (”Службени лист” СФРЈ бр. 77/78)

[327] План производње за 1947 . годину предвиђао је 2.500.000 комада цигле и 1.500,000 црепа. За 1948. годину план је био 2.817.000 цигле и 1.827.000 или у процентима повећање износи око 13 % цигле и око 22 % повећања за цреп. Из године у годину производња је расла нарочито после реконструкције 1958. и 1959 . године, када се прешло на машинску производњу, тако да је у 1964. години произведено 4.000 000 комада пуне цигле, 2.000.000 машинске шупље цигле, 500.000 комада машинског бибер црепа и 1.300.000 комада машиске гитер цигле. Забележено ej да је Циглана у 1950. години имала 76 запослених, од чега је 7 радило у општим службама а 69 у директној производњи. У наредних 10 година број запослемих се повећао за 17.

Циглана је 1978. године регистрована као Друштвено предузеће циглана „Бранко Бајић" Инђија.

Стечај над предузећем отворен је 2003. године а закључен 2008. године након чега је настављен у односу на стечајну масу.

Историјат фонда:

Фонд је преузиман 24.11.2000. године Записником о примопредаји архивске грађе бр. 02-294, 18.10.2006. године Записником о примопредаји бр. 02-405 и 25.12.2009. године Записником о примопредаји бр. 02-428 од ДОО предузећа Циглана „Бранко Бајић" - у стечају из Инђије.

Степен сачуваности:

Књиге су већим делом сачуване.
Списи су већим делом сачувани.

Ф.1379 ПРОИЗВОДНО-ТРГОВИНСКО ПРЕДУЗЕЋЕ ДЕОНИЧАРСКО ДРУШТВО „ИНТЕКС" - ИНЂИЈА, (1991-2008), 1991-2007.

Основни подаци о фонду

Количина архивске грађе: књ. 10; к. 10; 1,40 м
Језик грађе: српски.
Степен сређености: сређен.
Информативна средства: сумарни инвентар са ширим подацима о фонду.

Основне карактеристике садржаја грађе:

Књиге 1991-2004:
– записници 2001-2002, 1 књ.
– деловодни протоколи 1991-2004, 9 књ.

Списи 1991-2007.

Списи садрже: регистрације предузећа, редовна акта, техничку документацију, уговоре, картоне личних доходака, завршне рачуне, М 4 обрасце, досијеа радника.

Историјат стваралаца фонда:

Збор радника ДП Индустрија трикотаже „Трикопед" у Инђији, на седници одржаној дана 03.08.1991. године донео је Одлуку о подели ДП „Трикопед" на два предузећа и њиховом организовању као деоничких друштава у мешовитој

својини. Предузећа су пословала под називима : Производно-трговинско предузеће „Трикопед” ДД са потпуном одговорношћу и Производно-трговинско предузеће „Интекс” ДД са потпуном одговорношћу. Скраћени назив друштва гласи: ДД „Интекс” Инђија. Делатности предузећа су :

- производња трикотажних предмета, трикотажних тканина, трикотажног рубља, трикотажне одеће
- производња рубља за домаћинство
- високоградња, нискоградња и хидроградња
- трговина на мало непрехрамбеним производима, текстил, конфекција, обућа,кожа, гума и пластика
- метална и електротехничка роба, огрев и грађевински материјал
- намештај [328]

Производно - трговинско предузеће ДД „Интекс” у Инђији регистровано је код Окружног суда у Сремској Митровици 09.08.1991. године решењем број Фи-583/91. Због неликвидности предузећа Трговински суд у Сремској Митровици донео је дана 13.02.2003. године решење бр. СТ – 3019/2002. којим се отвара стечајни поступак над ДД „Интекс” из Инђије.[329]Дана 26. августа 2008. године Трговински суд у Сремској Митровици донео је Решење посл. Број Ст-3019/2002 којим се закључује поступак стечаја над стечајним дужником ДД „интекс” - у стечају из Инђије.[330]

Историјат фонда:

Фонд је преузет у Архив 22.12.2008. године примопредајним записником број 02-506. Регистратурско сређивање фонда извршено је 2012. године. Стечајни поступак над предузећем ДД „Интекс” Инђија је завршен.

Према урађеном сумарном инвентару фонд има 20 инвентарних јединица од чега је 10 књига и 10 кутија списа, груписаних тематски и сређени хронолошки у укупној количини од 1,40 метара дужних архивске грађе.

Степен сачуваности:

Књиге су потпуно сачуване.

Списи су потпуно сачувани.

---

[328] Ф 1379 ДД „Интекс” Инђија,Регистрације предузећа 1991-2000, кутија бр. 11, Одлука о подели ДП „Трикопед” на два предузећа и њиховом организовању као деоничарских друштава у мешовитој својини.

[329] Исто, Досије фонда, Омот 2, Решење Трговинског суда у Сремској Митровици Ст – 3019/2002, дана 13.02.2003.

[330] Исто, Решење Ст- 3019/2002, дана 26.08.2008.

Ф. 497 ФАБРИКА НАМЕШТАЈА „СРЕМ”- ИНЂИЈА (1946-2004), 1947-2004.

Основни подаци о фонду

Количина архивске грађе: књ. 85; к. 62; 11,00 м
Језик грађе: српски.
Степен сређености: сређен.
Информативна средства: сумарни инвентар са ширим подацима о фонду.

Основне карактеристике садржаја грађе:

Књиге 1948-2004:
– деловодник 1948-2004.....

Списи 1947-2002.

Списи садрже: Нормативна акта, Управни одбор (записници и одлуке), Раднички савет (записници и одлуке), Збор радника (записници и одлуке), комисије за пријем, распоред и престанак радног односа (записници), стечај, уговори (разни), купопродаја станова (уговори), редовна архива, производно-финансијски планови, извештаји о пословању, завршни рачуни, платни спискови, М-4 обрасци, досијеа радника.

Историјат ствараоца фонда:

Фабрика намештаја „Срем” Инђија је основана 1946. године. Делатност фабрике је дрвопрерађивачка. Седиште фабрике је било у Инђији у улици Душана Јерковића број 6. Фабрика је 1983. године имала 178 радника, 1985. године 192, а 1988. године имала је 197 радника.

Године 1991. извршена је трансформација предузећа у два друштвена предузећа, а уз то Раднички савет је донео одлуку о издавању интерних деоница предузећа за кооперацију дрвних производа „Кооператива” ДД Инђија. На овај начин је планирано да се дође до додатног капитала, а и да се изврши промена својинске структуре предузећа из друштвене у приватну. Вредност друштвеног капитала је износила 6.000.000 динара. 56% капитала је остајало у друштвеном власништву, а преостали део је подељен на 657 једнаких делова. Сваки део је представљао једну деоницу у номиналној вредности од 5.000 динара. Интерне деонице које су се продавале радницима продаване су са попустом од 31%.

Управна зграда, индустријска хала, магацин и гаража су се налазили у улици Маршала Тита бб. Комерцијално одељење, машинско одељење, тапетарско одељење, магацин готове робе, браварска радионица, зграда за лакове, монтажна сушара, сушара и резервоар за воду су били у улици Д. Јерковића бр. 6. Продавница у Инђији је била на адреси С. Маринковића бб. Постојао је и магацин

у Бешки у Железничкој улици бб. И продавница - барака у Борчи улица Трећа нова бб. Продавнице су имали још и у Руми, Бадовинцима, Старој Пазови, Темерину и Мачванском Прњавору.

Чланом 10. Закона о класификацији делатности и о регистрацији јединица разврставања (Службени лист СРЈ бр. 31/96 и 59/98) предвиђено је да назив фирме буде Друштвено предузеће фабрика намештаја „Срем” са потпуном одговорношћу Инђија, са адресом Школска 6 Инђија. Врста облика организовања је била друштвено предузеће, облик својине друштвена својина, назив сектора прерађивачка индустрија, назив подгрупе производња осталог намештаја. Матични број предузећа је био 08003831.

Током 2000. године број радника се кретао око 200, а уместо редовне плате исплаћиване су им загарантоване зараде већ од 2001. године креће слање радника на принудно неплаћено одсуство, осим радника на физичком обезбеђењу објеката. Због настале ситуације у фирми током септембра 2001. године, затворени су продајни објекти у Инђији, Темерину и у Руми. Иначе, блокада рачуна предузећа због тешке финансијске ситуације је трајала још од 1997. године. А од марта 2002. године сви радници су упућени на коришћење годишњег одмора.

Отварање поступка стечаја над ДП „Срем” из Инђије је објављено у Службеном листу СРЈ бр. 24/5 од 3.5.2002. године. За стечајног управника је одређен Билобрк Никола (раније је био директор фабрике). Стечај је отворен Решењем Трговинског суда у Сремској Митровици бр. 442/02.

Историјат архивског фонда:

Фонд је преузет 18.7.2005. године. Број Записника о преузимању је 02-348. Грађа је преузета од ДП Фабрика намештаја „Срем” у стечају из Инђије.

Регистратурско сређивање фонда је извршено 2007. године. Према урађеном сумарном инвентару фонд се састоји од 147 инвентарних јединица, и то 85 књига и 62 кутије у укупној количини од 11 метара дужних архивске грађе. Књиге су делимично сачуване, списи су делимично сачувани.

Степен сачуваности:

Списи су делимично сачувани.
Књиге су делимично сачуване.

Ф. 1334 OSI FOOD SOLUTIONS SERBIA – ИНЂИЈА, (1996-2015);
1996-2015

Основни подаци о фонду

Количина архивске грађе: књ. 5; к. 20, 2 м

Језик грађе: српски.
Степен сређености: сређен.
Информативна средства: сумарни инвентар и историјска белешка о фонду.

Основне карактеристике садржаја грађе:

Књиге 1996.
– Рачунске књиге 1996, 2 књиге

Списи 1996-2015.
Списи садрже: Акта о оснивању, организацији рада и ликвидацији, правилнике, програме, и упутства, архивску књигу, записнике са састанка ХР тима, редовну преписку, уговоре, решења, одлуке, потврде о уплаћеним приходима, биланс успеха, завршне рачуне, М-4 обрасце, извештаје о извршеној ревизији, обрачуне зараде, пореза и других прихода и досијеа радника.

Историјат ствараоца фонда:

Предузеће је основано 22.10.1996. године под називом „FRIGO" doo. са седиштем у Падинској Скели као мешовито немачко југословенско предузеће. Друштво су основали уговором о оснивању:
– OSI International Holding GmbH, 89312 Gunzburg, Henrik Lorentez Strasse 1 – Немачка
– Frikom ad, Падинска Скела, Зрењанински пут бб
– Господин Ernst Pfistermuller, A – 4020 Lintz, Vergeinerstrasse 30 – Аустрија.

Основна делатност прерада меса, односно производња хамбургера.
Удели Frikom- а и господина Ernst Pfistermuller- а откупљени су у 2004. години од стране стране „OSI International Holding GmbH", који је од тада и једини власник друштва.
15. јуна 2015. године, уписано је у привредне регистре Републике Србије под бројем 17152025.[331]
До 2005. године друштво је имало седиште и производне погоне у објектима Фрикома у Падинској скели.
У 2005. години друштво је променило назив у „ESCA FOOD SOLUTIONS" DOO, као и седиште. Пресељено је на нову локацију у Инђију.[332] Погон у Инђији је потпуно интегрисан што значи да има хладњачу за сировину и готове производе. Целокупан ток производње је био под једним кровом. Пројекат је урадио институт за технологију и хигијену меса из Београда. Укупна површина погона је 1.400 метара квадратних, а технички капацитет био је 10 тона смрзнутог

[331] Ф. 1334, „OSI FOOD SOLUTIONS" DOO, ИЈ 3
[332] Погон у Инђији је до октобра 2004. био намењен за производњу намештаја, а за само шест месеци је реконструисан и адаптиран за прераду меса.

хамбургера. Реконструкција погона је извршена из кредитне линије матичне фирме из Немачке „OSI International” која је била ексклузивни добављач „Mc Donalds-a” у већини земаља у свету. У предузећу је било 26. запослених радника. „ESCA FOOD SOLUTIONS” DOO је била ексклузивни добављач хамбургера „Mc Donalds-a” у Србији, што је само по себи значило примену највиших хигијенско – техничких стандарда у области производње хране.

У 2010. години друштво је променило назив у „OSI FOOD SOLUTIONS” DOO. Бави се производњом и прерадом меса и производа од меса и послује у саставу OSI International Holding GmbH. Сагласно критеријумима Закона о рачуноводству и ревизији разврстано је у мала правна лица, на основу података из финсијског извештаја за 2011. годину.

Скупштина чланова овог привредног друштва донела је одлуку о покретању поступка ликвидације 19. септембра 2014.

Над друштвом је покренут ликвидациони поступак 1. октобра 2014. што је регистровано решењем бр. БД 81579/2014.[333]

7. априла 2015. извршено је брисање друштва из Регистра АПР. [334]

Историјат фонда:

Фонд је преузет 18.2.1915. године, под бојем 02/156, од стечајног управника јер је над друштвом покренут поступак ликвидације.

Архивску грађу и регистратурски материјал чине акта о оснивању, регистрацији и ликвидацији, нормативна акта, редовна архива, уговори, решења, одлуке, биланси устеха, завршни рачуни, М-4 обрасци, обрачуни зараде, пореза и других прихода и досијеа радника. Преузето је укупно 4 дужних метара.

Сређивање овог фонда извршено је током 2016. године.

Приликом сређивања фонда OSI FOOD SOLUTIONS SERBIA – ИНЂИЈА констатовано је да недостаје једна фасцикла Објекат у Инђији- решења, дозволе, под бројем 21. из Записника о примопредаји.

Након завршеног сређивања у фонду бр. 1334 укупно је остало 2 метра дужна архивске грађе, а излучено 2 метара дужних безвредног регистратурског материјала.

Степен сачуваности:

Списи су делимично сачувани.

Књиге су делимично сачуване.

---

333 Ф. 1334 „OSI FOOD SOLUTIONS” DOO, ИЈ 3.

334 http://pretraga2.apr.gov.rs/EnterprisePublicSearch/details/EnterpriseBusinessName/1043829?code=BDE7AD63454680D52B88E5FCA0CDCFD597703349.

Ф. 1100 ДД „КОБО” - ОБРЕЖ, (1973-2002); 1973-2002

Основни подаци о фонду

Количина архивске грађе: књ. 7; к. 61; 8,50 м
Језик грађе: српски.
Степен сређености:Сређен.
Информативна средства: сумарни инвентар и историјска белешка о фонду.
Категоризација: културно добро
Основне карактеристике садржаја грађе:
Књиге 1981-1995:
– записници 1981-1989, 3 књ.
– остале књиге 1989-1995, 4 књ.

Списи 1973-2002.

Списи садрже: нормативна акта,вредност капитала,записнике са седница Радничког савета, матичне књиге,редовна преписка, уговоре и решења, планове развоја, упис деоница, платне спискове, завршне рачуне, досијеа радника,

Записници радничког савета, Матичне књиге, Нормативна акта, Редовна архива, Уговори и Решења, Планови развоја, Процене вредности капитала, Порези, Упис интерних деоница, Основна средства, Завршни рачуни, Платни спискови, Картони ЛД, обрасци М-4, досијеа радника.

Историјат ствараоца фонда:

Предузеће за израду конфекције „Обедска бара” основано је 1.3.1973. године. Оснивач је пољопривредна задруга „Јединство” Обреж.Почело је рад са 17 радника и неколико машина.Касније прераста у у познато име проивођача заштитне одеће на просторима бивше Југославије.

До 1990. године запошљавало је 380 радника и са испуњеношћу капацитета од 95% производио 22000 условних одела месечно. Тада због опште познатих прилика (сужено тржиште, нелојална конкуренција, немогућност извоза, недостатак обртних средстава, одлив стручног кадра) „Кобо” остаје на 198 радника од којих је стварно упослено 60 радника док се остали налазе на неплаћеном одсуству, што значи да је запосленост капацитета 20% са којом се постиже производња од 3000 условних радних одела месечно.

Као деоничарско друштво за производњу конфекције и промет „Кобо” Обреж формирано је одлуком о организовању као Д.Д. у мешовитој својини број 541/91-2/2 од 24.5.1991. године. Друштво је 1.7.1991. године и регистровано код Окружног суда у Сремској Митровици број Фи – 539/91. Скраћени назив гласи ДД „Кобо” са п.о.

Седиште друштва је у Обрежу у улици М.Тита бр.3, где се налази управна зграда друштва и сви остали пратећи објекти потребни за производњу.

Поред свог производног погона у Обрежу, предузеће има још 2 погона: у Суботишту и у Ашањи. Погон у Суботишту основан је 1986. године и има 500 м2 корисног простора и то производну халу, простор за пеглање одеће, просторију за контролу и паковање, три канцеларије, трпезарију, котларницу за парно грејање, и простор за складиштење огрева.Такође ДД „Кобо” Обреж поседује и два представништва: у Новом Саду и Сремској Митровици. Предмет пословања је:

Производња готових текстилних производа: текстилне конфекције, рубља, одеће, рубља за домаћинство;

Производња коже и крзна: кожне галантерије, кожне и крзнене конфекције

Трговина на мало: непрехрамбеним производима, текстил и конфекција, обућа, кожа, гума, пластика, намештај и мешовита роба;

Трговина на велико : прехрамбени производи, житарице и млински производи, поврће, воће и прерађевине, алкохолна пића, стока и живина, текстил и конфекција, сирова кожа и вуна итд.

Спољна трговина непрехрамбеним производима.

Друштво у свом саставу има унутрашње организационе јединице-службе путем којих извршава послове из домена својих делатности и то:

1. Служба производње
2. Служба за финансијско-ралуноводствене послове
3. Служба за комерцијалне послове
4. Служба за опште правне послове
5. Органи управљања друштва су: Скупштина, Управни одбор и Директор.

Решењем Трговинског суда у Сремској Митровици бр. Ст-162/02 од 12.4.2002. године отвара се стечајни поступак.

Решењем Трговинског суда у Сремској Митровици бр. Ст-162/02 од 17.06.2005.године обустављен је поступак стечаја услед продаје стечајног дужника као правног лица купцу PREDUZEĆU ZA PROIZVODNJU, TRGOVINU I USLUGE ID INTERACTIVE DESIGN DOO, BEOGRAD, NOVOPAZARSKA 49.

Друштво је брисано /ликвидација/ из привредног регистра 30.7.2007. године.

Историјат архивског фонда:

Фонд је преузет 6.2.2004. године Записником о примопредаји архивске грађе број 02-41 од ДД „Кобо” из Обрежа у стечају.

Степен сачуваности:

Списи су добро сачувани.

Књиге су добро сачуване.

Ф. 912. ТЕКСТИЛНО ПРЕДУЗЕЋЕ „ИНЕКС ДИАНА” СТАРА ПАЗОВА (1958- 2003), 1964-2003

Основни подаци о фонду

Количина архивске грађе: књ. 27; к. 17, 3,8 м
Језик грађе: српски.
Степен сређености: сређен.
Информативна средства: сумарни инвентар и историјска белешка о фонду.

Основне карактеристике садржаја грађе:

Књиге 1966-2003:
– записници 1966-1979, 2 књиге
– матична књига радника 2000-2003, 1 књига
– картони личног дохотка 1973-1989, 24 књиге

Списи 1964-2003.

Списи садрже: Нормативна акта, записнике радничког савета, Управног одбора, Принудног одбора, колектива, изборнме комисије, комисије за избор кандидата.Редовне списе, планове и извештаје, персоналне списе, картоне личног дохотка, М4 обрасце, М8 обрасце, Пријаве и одјаве осигурања, Уговоре о раду, решења о заснивању-престанку радног односа, документацију стечаја, досијеа радника.

Историјат ствараоца фонда:

Предузеће је основано 24. априла 1958.године решењем НОО-е Стара Пазова бр. 01-2541, као радионица за израду ручно чворованих тепиха у улици Змај Јовина, Стара Пазова.

Регистровано је код Окружног суда Нови сад , свеска 13. страна 276.

Основна делатност Предузећа, према регистрацији, била је израда руком чворованих тепиха, а као споредна делатност регистровано је фарбање и предење вуне и премотавање ручног и машинског конца. Предузеће, односно занатска радионица, у почетку је располагало са 10-15 дрвених разбоја за ткање тепиха и запошљавало је 20-30 неквалификованих радница. Већ након 2-3- године, Предузеће је запошљавало око 100 радника.До краја 60-их година, радионица прераста у погон за израду ручно – чворованих тепиха. У периоду до 60-их година набављају се машине за вез, које су се брзо показале као лоша инвестиција и исте су продате „ Vezeninima – Bled” док је део опреме продат везионици Зворник.

Раднички савет је 1962. године донео одлуку да се од оснивача тражи одобрење за промену назива фирме и да се код Окружног привредног суда из-

врши допуна делатности, па да поред основне делатности Предузеће врши и израду машинске чипке и прераду сирове вуне у предиво. Допуну делатности омогућило је увожење нових плетећих машина.

Одобрење за наведену промену дао је НОО. Стара Пазова Решењем бр. 06-10831 од 20.9.1962. године, од тада предузеће послује под називом ТЕКСТИЛНО ПРЕДУЗЕЋЕ „ДИАНА” СТАРА ПАЗОВА.

Организационо Предузеће је подељено на економске јединице и то: једну непроизводну (УПРАВА) и три производне:

(ВУНОПРЕДИОНИЦА, ТКАЧНИЦА И ПЛЕТИОНИЦА).

1966. године унутрашња организација предузећа је промењена, тако даје у саставу предузећа било три производне јединице: ПЛЕТИОНИЦА, ПРЕДИОНИЦА И РЈ ТЕПИХА и четири непроизводне: ПРИПРЕМА, КОМЕРЦИЈАЛА, РАЧУНОВОДСТВО И РЈ ОПШТИХ ПОСЛОВА.[335]

Почетком 70-их година ушло се у набавку опреме за израду позамантеријских производа. У почетку је ова инвестиција замишљена као допунски асортиман производа тепиха. Наведена инвестиција се показала као веома рентабилна, тако да је овај програм до краја 80.их био главни извор позитивног пословања. Пласман позамантеријских производа је највећим делом остваривaн на домаћем тржишту (тадашње бивше СФРЈ), док је производња тепиха у целини одлазила у извоз и то пре свега подручје Западне Немачке.

Почетком 70 – их година набављена је предилица „Беформа” из пољске са производњу вуненог влаченог предива. Почетком 80- их година врпи се инвестирање и набавка опреме равно-плетеће машине „Comez” из Италије за производњу прекривача за лежајеве. Ова производња је махом одлазила у извоз и то највећим делом на тржиште бившег СССР-а.

Због проблема у пословању Предузеће решењем бр. 01-4184/1-70 Скупштине Општине Стара Пазова, уводи у Предузеће принудну управу.[336]

У периоду 1984-1985. године повећава се извоз, који са своје стране директно утиче на то да предузеће креће у све амбициознију инвестициону политику што се нарочито односи на опрему. У том периоду набављена је машина за израду прекривача као и прилично модерна машина за позамантерију. То је резучтирало веома високим извозом као и пласманом на домаће тржиште.

Упоредо са инвестирањем у опрему, паралелно је извршено инвестирање у грађевинске објекте. На новој локацији у Каменаревој улици граде се нови објекти и 1988. године предузеће прелази на нову локацију коју задржава до данас. Важно је напоменути да је највећи део улагања у опрему и грађевинске објекте извршен од сопствених извора финансирања. Од 1994. године развијају се инжењеринг послови који подразумевају опремање пословних и приватних

[335] Ф. 912, ТЕКСТИЛНО ПРЕДУЗЕЋЕ „ИНЕКС ДИАНА” СТАРА ПАЗОВА, Извештај о раду за 1966. годину, ИЈ 29.

[336] Ф. 912, ТЕКСТИЛНО ПРЕДУЗЕЋЕ „ИНЕКС ДИАНА” СТАРА ПАЗОВА, Извештај о раду принудне управе, ИЈ 29.

стамбених простора. Паралелно са развојем инжењеринга, предузеће формира малопродајну мрежу у свим већим градовима Србије.

Шифра делатности је 17510 – производња тепиха и прекривача за под, матични број је: 08011252, жито рачун број: 46500-601-0-6782 код ЗОП Стара Пазова. Од нормативних аката Предузеће има Статут, колективни уговор, Правилних о унутрашњој организацији и систематизацију послова и радних задатака, као и друга општа акта чија обавеза доношења произилази из Закона. Дана 23. 12. 2012. године НБЈ је поднела предлог за покретање стечајног поступка.

Трговински суд у Сремској Митровици дана 17.4.2003. године отворио је стечајни поступак над Предузећем.[337]

Историјат фонда:

Фонд је преузиман два пута. Први пут (није утврђен датум), сређивање је извршено 1998. године. Други пут фонд је преузет 10.7.2014. записником о преузимању 02/469. Након приватизације предузећа у стечају СТ- 111/03 Скупина Viator & Vektor DD Slovenijаводи се поступак стечаја над стечајном масом. Грађа се налазила у несређеном и расутом стању, делом је сачувана, а делом уништена. Сређивање фонда извршено је 2017. године, када је након сређивања 4 м извршено спајање са већ сређеном грађом 0,30 м која се налазила у овом архиву. Шкартирано је 0,5 м. Након сређивања остало је за трајно чување 3,80 метара дужних архивске грађе за трајно чување.

Степен сачуваности:

Списи су делимично сачувани.
Књиге су делимично сачуване.

Ф. 738 АКЦИОНАРСКО ДРУШТВО „ЛИФАМ” У СТЕЧАЈУ- СТАРА ПАЗОВА, (1955-), 1955-2013

Количина архивске грађе: књ.398 к. 328, 53 м + 5,5 м +4 м
Језик грађе: српски.
Степен сређености: делимично сређен
Информативна средства: сумарни инвентар и историјска белешка о фонду.

Основне карактеристике садржаја грађе:

Књиге 1955-2005:
– записници 1974-1984, 9 књига

[337] Ф. 912, ТЕКСТИЛНО ПРЕДУЗЕЋЕ „ИНЕКС ДИАНА” СТАРА ПАЗОВА, Решење о отварању стечајног поступка ИЈ

– деловодници 1963-2002, 170 књига
– индекс регистар деловодника 1976-2003, 123 књиге
– картон личног дохотка 1960-1989, 80 књига
– остале књиге 1955-2005, 16 књига

Списи: 1956-2003.

Списи садрже: нормативна акта, редовну архиву, завршне рачуне, платне спискове, досијеа радника, инвестиције, картоне личног дохотка, документа дисциплинске комисије, документацију о систематизацији послова и благајне.

Историјат ствараоца фонда:

Предузеће за израду машина, лигнит гас генератора и ливница гвожђа и метала основано је решењем НОО Стара Пазова број 5514/55 1.8.1955. године. Предузеће првих година постојања није имало ни машине за производњу, ни планове. Недостајали су и опрема и новац. Неколико радника који су тад били запослени радило је само браварске послове, обављали занатске услуге, или од старог гвожђа израђивали плоче за шпорете, плоче за пегле, кућишта зупчаника и осовине за млинске машине. Осим машинских делова за млинску индустрију израђивали су и неке делове за ‘’Телеоптик’’ и за земунски ‘’Елип’’.[338]

Решењем Окружног привредног суда Фи бр. 1383/56 мења делатност и назив у „Лифам”, ливница и фабрика машина Стара Пазова. Основна делатност предузећа према решењу о регистрацији код Окружног привредног суда Нови Сад број Фи 797/57 од 19.6.1957. године је била производња машина за заштиту биља у пољопривреди и ливење гвожђа и метала, а споредна делатност је била производња алата, ситног инвентара и амбалаже у режији предузећа. Обједињавање ових делатности сводило се кроз рад шест производних одељења: машинског, браварског, лимарског са галванизацијом, ливнице са моделарницом, ковачко-варилачког и монтажног са електричарским и прототипским одељењем. Предузеће је имало четири основне групе финалних производа: боце за бутангас, мешалице за бетон, пећи за грејање и механизација за потребе пољопривреде. „Лифам” је био најстарији југословенски произвођач пећи на нафту. Оне су се на тржишту појавиле још 1962. године. „Лифам” је производњу бутан боца у потпуности освојио 1968. године. Млинови чекићари су такође један од традиционалних производа „Лифама”. Производња мешалица за бетон започета је 1969. године. Ситна механизација за потребе пољопривредних домаћинстава била је најмлађи производ. Она је обухватала крунач за кукуруз, сечку за сточну храну и универзални прекрупач. У другој половини 1977. године „Лифам” је испоручио прве домаће линије за вађење шећерне репе. Цео производни програм је заокружен у две основне организације удруженог рада: ООУР за производњу машина

[338] Жика Живуловић-Серафим: Лифам 1956-1991, стр. 3.

и апарата и ООУР за производњу бутан боца, вентила и регулатора. Основни извозни производ су биле бутан боце и пољопривредне машине, а главна извозна тржишта су била Блиски исток, Северна Африка, Грчка, Бугарска, Португалија, Велика Британија и друге земље.[339] На домаћем тржишту у сваком од својих основних програма „Лифам" је имао производе који су у тим деловима програма били међу водећима, било да је реч о производњи или продаји: мешалица за бетон, бутан боце, ситне пољопривредне машине и линије за вађење шећерне репе и комбајни.

1986. године извршена је реорганизација радне организације. Радници су се на референдуму, одржаном у новембру месецу, изјаснили о удруживању у јединствену радну организацију. Тако да је ово предузеће од 1.1.1987. године наставило рад као јединствена радна организација, под називом ''Инекс–Лифам''. „Инекс-Лифам" је био носилац развоја металске индустрије у општини Стара Пазова, а исте позиције имао је и у Срему и у Војводини.[340] У наредним годинама дошло је до повећања квалитета, савремености и поузданости пољопривредних машина и ширења програма хидрауличких компоненти. РО је имала позитивне финансијске резултате и остварени доходак је био већи за 54% него у истом периоду претходне године. [341]

1989. године Радна организација ''Феропласт'' из Огара, припојена је ''Инекс-Лифам'' - у, за шта су се на референдуму изјаснили радници из обе радне организације. РО ''Инекс-Лифам'' се, након удруживања са РО ''Феропласт'' трансформисала у друштвено предузеће ''Инекс-Лифам''. [342] И поред свих настојања стање у фабрици је било све теже , као и у привреди целе земље. Крајем 1989. године Савезно извршно веће је донело програм за излазак из кризе. Пакет мера који је требало да обузда хиперинфлацију, ступио је на снагу 1. јануара 1990. године.

Индустрија машина и хидраулике ''Инекс-Лифам" је од 1. јануара 1990. године почела да послује као друштвено предузеће.

Привредне прилике у земљи биле су све теже. Предузећа су већином била у блокади и пред колапсом, нека су већ отишла у стечај. И ''Лифам'' је ишао из блокаде у блокаду. 7.5.1991. године Раднички савет је прихватио предлог да се изврши трансформација друштвеног предузећа у Индустрија машина и хидраулике ''Инекс-Лифам'' Деоничарско Друштво у мешовитој својини на основу издавања интерних деоница.

Од 1992. до 1997. године предузеће послује као Деоничарско Друштво Индустрија машина и хидраулике ''Инекс-Лифам''.

---

[339] Извештаји са службеног пута, кут. бр. 410

[340] Жика Живуловић-Серафим: Лифам 1956-1991, стр. 67.

[341] Информације о пословању РО за 1987. и 1988. годину, кут. бр. 414

[342] Предлог одлуке Радничког савета о припајању РО ''Феропласт'' РО ''Инекс-Лифам''-у., кут. бр. 397

За време свог активног пословања, у периоду од 1992. до 1998. године, АД ‘’Лифам’’ Стара Пазова је, због многих потешкоћа у пословању, основала следећа предузећа:

1. ‘’ЛИФАМ – ПРОМЕТ’’ Д.Д. за унутрашњу и спољну трговину, Београд,
2. ‘’ЛИФАМ’’ Д.О.О. за спољну трговину, Нови Сад
3. ‘’СРЕМКО’’ Д.О.О. за трговину и услуге, Стара Пазова. [343]

Од 1997. до 1998. године предузеће ‘’Инекс-Лифам’’ Стара Пазова послује као Деоничарско Друштво Индустрија машина и хидраулике ‘’Лифам’’.

Акционарско друштво индустрија машина и хидраулике ‘’Лифам’’ АД Стара Пазова, регистровано је код Трговинског суда у Сремској Митровици под бројем Фи-800/98. Решењем истог суда број СТ-1350/97 од 29. 10. 2003. године над предузећем АД ‘’Лифам’’ отворен је поступак стечаја.

Организациона структура Предузећа се мењала од оснивања до отварања стечаја, тако да је Предузеће пре отварања стечаја у свом саставу имало шест организационих целина и то:

– Фабрика пољопривредних машина
– Фабрика бутан боца
– Фабрика хидраулике
– Фабрика електронике
– Фабрика вијчане робе
– Лифам Траде

Фабрике нису имале својство правног лица већ су само представљале производно-организационе целине које су могле функционисати самостално. Све ове организационе промене настају, пре свега, као последица својинских промена у предузећу.

Предузеће улази у својинску трансформацију деведесетих, да би је наставило 1998. године у складу са одредбама Закона о својинској трансформацији и окончало Решењем бр. 24-1/97-23 Министарства за привреду и приватизацију од 5.3.2003. године. Наведеним решењем је верификована процењена укупна вредност основног капитала предузећа после завршеног првог круга својинске трансформације – стицање акција по основу уписа, која на дан 16.11.1998. године износи 221. 230. 419,00 динара и то са следећом структуром:

а) Акцијски капитал у износу од 125.468.019,00 динара а који се састоји од:

– Акцијски капитал по претходним законима у износу од 41.451.219,00 динара,
– Фонд ПИО у износу од 17.978.400,00 динара,

[343] Сви подаци преузети из документације о регистрацији Друштва са о.о. за експорт-импорт ‘’Лифам’’ са п.о. Нови Сад, кут. бр. 399.

– Акцијски капитал подељен у првом кругу својинске трансформације у износу од 66.038.400,00 динара.

б) Преостали друштвени капитал који се преноси Акцијском фонду Републике Србије у износу од 95.762.400,00 динара, исказан у акцијама износи 39.901 акција.

Својинске промене се врше зато да би се зауставиле негативне тенденције у предузећу, као и да би се створили услови за доток свежег капитала, продајом акција јавним позивом или директним улагањем инвеститора. Међутим, предузеће које се налазило у економским тешкоћама изазваним санкцијама као и многим другим негативним привредним тенденцијама, заоштрена политичка и социјална ситуација у земљи уопште, није могло своје проблеме трајне неликвидности решити самим уласком у процес својинске трансформације. Било је неопходно истовремено (или независно од процеса својинске трансформације) предузети и одређене мере у циљу пословне и финансијске консолидације. Међутим, тешка ситуација у привреди у земљи уопште, у самом предузећу, и то пре свега недостатак стручног кадра, допринели су отварању стечаја односно банкротству предузећа.

Решењем бр. 1350/97 Трговинског суда у Сремској Митровици од 29. 10. 2003. године над овим предузећем је отворен стечајни поступак, а Закључком истог суда, дана 12.10.2005. године одређено је уновчење целокупне имовине стечајног дужника АД ‘’ЛИФАМ’’ – у стечају.

По наведеном Закључку суда, а у складу са одредбама чл. 111 Закона о стечајном поступку те у складу са Националним стандардом бр. 5 о начину и поступку уновчења имовине, имовина овог предузећа је продата по формираним функционалним целинама, путем јавног надметања.

Купци имовине предузећа су:

– SZR ’’ELECTRONIC DESIGN’’из Земуна
– ’’UNIPROM-METALI’’ DOO из Инђије
– ’’JUGOMETAL’’ DOO из Свилајнца
– ’’UNIVEREXPORT EXPORT-IMPORT’’ DOO из Новог Сада
– ’’LIFAM-M’’ DOO из Старе Пазове
– ’’GORENJE TIKI’’ DOO из Београда
– ’’MEDIUS’’ DOO из Старе Пазове

‘’Југометал’’ доо из Свилајнца и ‘’Лифам-м’’ из Старе Пазове су наставили да се баве истом или сличном делатношћу коју је обављао АД ‘’Лифам’’ (производња бутан боца гасне опреме, сервоуправљача, мешалица за сточну храну, пољопривредних колица итд.) [344]

Стечајни поступак окончан је 25.8.2015. године Ст 5/2015.

[344] Досије фонда, Историјат о предузећу АД ‘’Лифам’’, добијен од АД ‘’Лифам’’ у стечају, 06. 09. 2007, бр. 425.

Историјат фонда:

Фонд је преузет 14.12.1983. године од ‘’Инекс Лифам’’-а из Старе Пазове.

Фонд је други пут преузет 21. 09. 2006. године од АД ‘’Лифам’’- у стечају Стара Пазова. Архивску грађу и регистратурски материјал чине деловодне књиге, записници, финансијска и рачуноводствена документација, персонална акта и редовни списи. Преузето је укупно 150 дужних метара. У регистратури је остало до окончања стечајног поступка архивске грађе и регистратурског материјала у укупној количини 30 метара дужних. Сређивање овог фонда извршено је током 2007. и 2008. године. Након тога фонд је преузет 11.5.2015. године у количини од 5,5 дужних метара и 11.9.2017. године у колиини од 4 метра дужна. Сређивање фонда је у току.

Степен сачуваности:

Књиге су делимично сачуване.
Списи су делимично сачувани.

Ф. 911 ФАБРИКА ТЕХНИЧКЕ РОБЕ „УНИВЕРЗАЛ” СТАРА ПАЗОВА 1947-1992

Основни подаци о фонду

Количина архивске грађе: књ. 83 к. 30, 5,5 м
Језик грађе: српски.
Степен сређености: сређен
Информативна средства: сумарни инвентар и историјска белешка о фонду.

Основне карактеристике садржаја грађе:

Књиге 1947-1992:
- Записници 1970-1980 ; 17 књига
- Деловодници 1958-1992; 49 књига
- Осталих 1947-1992; 17 књига

Списи 1947-1991.

Списи садрже: Записнике радничког савета, управног одбора, извршног одбора и разник комисија; приступнице чланова задруге, завршне рачуне, решења о пријему у радни однос, распореду на радно место и престанку радног односа; кредите за стамбену изградњу; платне спискове, М 4 обрасце

Историјат ствараоца фонда:

Фабрика техничке опреме „Универзал" у Старој Пазови у току свог постојања променила је низ назива и делатности. Под првобитним називом „Среска занатлијска набавно-продајна задруга" у Старој Пазови основана је 6.7.1947. године, а одобрење за рад је издато од стране СНО Стара Пазова 2.7.1947. године број 17408 и регистровано је код Окружног суда у Сремској Митровици 1947. године. Потом, 1951. године долази до промене назива и оснивања Занатско набавно-продајне задруге у Старој Пазови решењем СНО Стара Пазова број 6351 од 3.5.1951. године, а регистрована је код Окружног привредног суда у Новом Саду под бројем Фи 1298/55 као трговинско предузеће за снабдевање занатстава са репродукционим материјалом и продајом занатских производа на мало и велико. Реорганизацијом Занатско набавно-продајне задруге Стара Пазова, а на основу решења Скупштине општине Стара Пазова број 01-9633 од 28.7.1962. године основано је Производно занатско предузеће „Универзал" Стара Пазова. Предузеће је регистровано код Окружног привредног суда у Сремској Митровици решењем број Фи-267/62 од 27.8.1962. године, уписано је у регистар предузећа и радњи суда на страни 129/XIII да је Занатско набавно-продајна задруга из Старе Пазове променила свој назив и пословање, те ће се звати Производно занатско предузеће „Универзал" Стара Пазова. Делатност и предмет пословања:

- израда намештаја од дрвета свих врста, израда грађевинске столарије и дрвене амбалаже, израда дрвне галантерије, свих врста колица и саоница од дрвета;
- металостругарска, машинбраварска, лимарска, браварска израда металних производа и металне галантерије;
- израда сиришта у праху и течности, израда хемијских средстава за одржавање чистоће и уништавање гамади и инсеката;
- израда предмета од органских материјала, вештачких смола и пластичних маса;
- израда натписних плочица-металографија и металопластике;
- израда и оправка обуће свих врста, израда спортских реквизита и кожне галантерије.

Окружни привредни суд у Сремској Митровици донео је 28.3.1969. године решење број Фи 154/69 којим се уписује у регистар предузећа и радњи суда на страни 129 свеска XIII да се мења назив фирме Производног предузећа „Универзал" који ће убудуће гласити „Универзал" фабрика техничке опреме Стара Пазова. Тада је сужен предмет пословања на: металостругарска, машинска, лимарска и браварска израда металних производа и металне галантерије и израда предмета од органских материја, вештачких смола и пластичних маса. Раднички савет Фабрике техничке опреме „Универзал" из Старе Пазове на седници одржаној 10.12.1969. године, донео је одлуку да се предложи Скупштини општине Ста-

ра Пазова доношење решења о одређивању принудне управе у фабрици због финансијских тешкоћа. Скупштина општине Стара Пазова је 29.12.1969. године донела решење број 01-765/1 којим је одређена принудна управа у трајању од једне године, односно принудна управа је одређена за период од 1.1.1970. године до 31.12.1970. године. Окружни привредни суд у Сремској Митровици донео је 28.3.1969. године решење број Фи 154/69 којим је уписана принудна управа у регистар суда, а 16.7.1971. године донео је решење број Фи-39/71 којим је уписано у регистар предузећа и радњи да се укида принудна управа над Фабриком техничке опреме „Универзал” из Старе Пазове. Конституисање радне органитације без основних организација удруженог рада извршено је 27.12.1973. године, те је Окружни привредни суд у Сремској Митровици решењем број Фи-724/73 уписао у судски регистар ово конституисање под називом Фабрика техничке опреме „Универзал” Стара Пазова. [345]

Историјат фонда:

Фонд је преузет 20.2.1992. године од ДД „Инекс Лифама” из Старе Пазове. Исте године вршено је и сређивање овог фонда.

Други пут из записника о примопредаји архивске грађе преузет 11.5.2015, бр. 02-327 од је од ДОО „Лифам М”, издвојено је 0,5 метара дужних М4 образаца и спојено са већ сређеним делом фонда.

Степен сачуваности:

Књиге су делимично сачуване.
Списи су делимично сачувани.

Ф. 1273 ДРУШТВЕНО ПРЕДУЗЕЋЕ ЗА ПРОИЗВОДЊУ И ПРОМЕТ НАМЕШТАЈА „ВОЈВОДИНА” НОВА ПАЗОВА , (1947-2005), 1948-2009.

Основни подаци о фонду

Количина архивске грађе: књ. 119; к. 61; 14,00 м
Језик грађе: српски.
Степен сређености: сређен.
Информативна средства: сумарни инвентар са ширим подацима о фонду.

Основне карактеристике садржаја грађе:

Књиге 1948-2009:
– регистрације предузећа 1979, 1 књ.
– записници 1996-2005, 4 књ.

[345] Водич кроз архивске фондове Историјског архива „Срем” Сремска Митровица стр. 114-116.

– деловодни протоколи 1965-2000, 48 књ.
– производно-финансијски план 1976-1978, 1 књ.
– завршни рачуни 1982-1990, 15 књ.
– картони личних доходака 1964-1991, 36 књ.
– платни спискови 1982, 3 књ.
– матичне књиге радника 1953-1967, 5 књ.
– регистри матичних књига 1955-2008, 3 књ.
– картони личних доходака 1983-1992, 16 књ.

Списи 1948-2005.

Списи садрже: Регистрације предузећа, нормативна акта, записнике, редовну архиву, документацију о инвестицијама и некретнинама, уговоре, документацију о акцијама, пореске пријаве, судске спорове, завршне рачуне, персоналне списе запослених (уговоре и решења), картоне личних доходака, платне спискове, М 4 и М 8 обрасце и досијеа радника.

Историјат ствараоца фонда:

Први зачеци настанка Друштвеног предузећа за производњу и промет намештаја „Војводина" из Нове Пазове везани су за 1945. годину и процес формирања и развоја сељачких радних задруга у послератном економском амбијенту југословенске државе.

Од првобитне занатске радионице са више заната, међу којима је столарски имао доминантну улогу, у новој Пазови је крајем новембра 1947. године формирано Столарско инвалидско предузеће „Милоје Милојевић". [346]

Петогодињи период развоја овог предузећа од 1950. до 1955. године значајан је у смислу иновација и дефинитивног профилисања производног програма, односно делатности у правцу израде кухињског намештаја и столарије.

Упоредо са овим, предузеће се званично трансформише од занатско-услужног у индустријско , што је потврђено регистрацијом Индустрије намештаја „Војводина", Нова Пазова 1954. године. Током 1960. и 1961. године предузеће отвара своје прве продајне објекте широм Југославије да би крајем 1982. године у циљу бољег пласмана производа и званично била формирања трговачка мрежа као посебна пословна јединица.

---

346 Предузеће је формирано на иницијативу Покрајинског инвалидског одбора из Новог Сада захваљујући чињеници *„да се у Новој Пазови после Другог светског рата наст анио велики број бораца и ратних војних инвалида из брдско планинских подручја Југославије са наслеђеним особинама и смислом за рад са дрветом"*

Историјски архив „Срем", ДОСИЈЕ ФОНДА 1273 - Друштв. пред. за произв. и промет намештаја „Војводина" Нова Пазова (1947-2005);1948-2009 , ОМОТ 2 , Подаци за ист. белешку о творцу фонда */ Брошура - Програм материјалног и друштвеног развоја Радне организације Инд. намешт. Нова Пазова , 1986. година, стр. 4. /*

Унапређење квалитета и обима производње допринело је извозној орјентисаности предузећа које започиње 1968. године, најпре извозом школског намештаја, првенствено столова.

Почетком седамдесетих година предузеће је обезбедило нове производне локације а уједно је формиран властити возни парк и изграђен погон Тапетарије.

Трансформација предузећа извршена 1973. године подразумевала је формирање Радне организације са основним организацијама удруженог рада. [347]У оквиру Индустрије намештаја „Војводина” са неогр. сол. Одговорношћу, поред Радне заједнице заједничких служби која је обављала делатност општих и заједничких послова, настају и следећи ООУР-и „Столар”,”Тапетар” и „Трготранс” (касније „Трговина”).

Раздобље од 1974. до 1978. године обележено је значајним напретком материјалне и кадровске основе. [348] У истом периоду Индустрија намештаја „Војводина” постаје део ширег самоуправног облика организовања удруженог рада СОУР ШИП експорт-импорт „Нови дом „Београд”. [349]

Средином осамдесетих година најпре се постојећи ООУР „Тапетар” интегрише у ООУР „Столар” тако да новоформирани ООУР - Фабрика за израду намештаја „Столар”, наставља рад у оквиру истог предузећа под називом Индустрија намештаја „Војводина” - н. суб. одг. [350] а потом се уз постојећу трговачку мрежу 1985. године ово предузеће конституише по принципу производња-промет у две основне Организације удруженог рада, „Столар” и „Трговина” које уз Радну заједницу егзистирају све до краја 1989. године када је регистровано друштвено Дрвно-индустријко предузеће за производњу и промет „Војводина” са потпуном одговорношћу, као правни следбеник Индустије намештаја „Војводина”, односно два постојећа ООУР-а и Радне заједнице, а све у у складу са новим законским решењима . [351]

---

[347] По законској дефиницији из седамдесетих година 20. века „*ООУР је основни облик удруженог рада у коме радници непосредно и равноправно обављајући привредну или другу друштвену делатност и радећи средствима у друштвеном власништву остварују своја друштвено економска и друга самоуправна права”.* Заправо је реч о хијерархијски најнижем правном (пословном) субјекту у некадашњем социјалистичком друштвено политичком и економском систему у коме је доминиро концепт, односно идеологија самоуправљања. Видети ; www. sh. wikipedia. org. rs

[348] Историјски архив «Срем», ДОСИЈЕ ФОНДА 1273 - Друштв. пред. за произв. и промет намештаја „Војводина” Нова Пазова (1947-2005); 1948-2009 , ОМОТ 2 , Подаци за ист. белешку о творцу фонда */ Брошура - Програм материјалног и друштвеног развоја Радне организације Инд. намешт. Нова Пазова , 1986. година, стр. 5. /*

[349] Није сачувана архивска грађа из наведеног периода те је немогуће утврдити поуздане чињенице. Зна се да је сложена организација удруженог рада (СОУР) била шири самоуправни облик привредног организовања у СФРЈ.

[350] Историјски архив «Срем», ФОНД 1273- Друштв. пред. за произв. и промет намештаја „Војводина” Нова Пазова (1947-2005); 1948-2009 , Инв. бр 119 , РЕГИСТРАЦИЈЕ **,** *Регистрација Фи 472/84 од 31. 12. 1984. године.*

[351] Исто, Регистрација Фи 539/89 од 31. 12. 1989.

Предузеће је регистровано као друштвена *самостална самуправна организација* , за делатност *производње намештаја и опреме од дрвета, трговином нехрамбеним производима и мешовитом робом, занатским радовима и превозом робе.*

Статутом ДИП „Војводина" Нова Пазова усвојеног крајем 1989. године, између осталог, дефинисани су и пословодно органи предузећа а то су поред директора Раднички савет и Збор радника. Постојала је Самоуправна радничка контрола и одређени број различитих комисија. [352]

ДИП „Војводина" крајем осамдесетих година улази у амбициозне и значајне извозне аранжмане од којих су најважнији планирана дугорочна сарадња са реномираним шведским произвођачем намештаја ИКЕА и извоз производа у Кину . Овакве амбиције изискивале су велика улагања, али у наступајући инфлаторни период и неповољан економски амбијент изазван дезинтеграцијом државе и међународним санкцијама, проблем ликвидности и недостатка посла појавио као доминантан почетком деведесетих година. [353]

Претходних година ово предузеће је више од 50 % свог извозног програма пласирало на западноевропско тржиште одакле је и увожен нејвећи део репроматеријала.До 1994. године преполовљен је број малопродајних објеката. [354]

Производна активност фабрике донекле је поспешена 1995. године увођењем инова- ција пре свега у изради врата и кухињских елемената али је у делу производних капацитета, попут *Тапетарије* морала бити остваривана сарадња са приватним предузећима. [355] .

Предузеће је од 1996. године било корисник банкарских кредита што је у каснијем периоду због немогућности редовног сервисирања обавеза доводило до вишегодишњиох блокада рачуна, компликованих судских спорова и отежавало пословање, утичући и на планирану власничку трансформацију предузећа.

На основу Закона о власничкој трансформацији с краја деведесетих година,током 1998.године извршена је коначна верификација процене вредности основног капитала ДИП „Војводина" у оквиру које је изражен однос друштвеног и акцијског капитала предузећа. [356]

Друштвени капитал предузећа чинило је 99, 3 % укупног капитала а преосталих 0, 7 % представљало је акцијски капитал (без управљачких права).

Приликом усаглашавања за Законом о предузећима а на основу извршене процене капитала Привредни суд у Сремској Митровици је 29. 12. 1999. го-

---

[352] Исто, НОМАТИВНА АКТА , *Статут ДИП „Војводина" бр. 2725. од 25. 12. 1989.*

[353] Исто, Инв. бр. 121, РЕДОВНА АРХИВА, 1990, година *, Захтев за помоћ у фин. консол. предузећа бр. 1030. од 18. 05. 1990. ,* 1995. година , *Инвестициони елаборат бр. 377 од 23. 05. 1995.*

[354] Исто, 1995. година, *Извештај комерцијалног сектора бр. 146 од 06. 03. 1995.*

[355] Исто, 1995. година, *Протесно писмо Влади Србије бр. 685. од 01. 09. 1995.*

[356] Исто, 1998. година **,** *Решење о процени вредности укупног основног капитала бр . 773. од 15. 11. 1988.*

дине регистровао Друштвено предузеће за производњу и промет намештаја „Војводина” Нова Пазова (ДП „Војводина Нова Пазова). [357]

Статут ДП „Војводина” усвојен је у јуну 1999. године и њиме су као органи управљања предузећем предвиђени *Скупштина предузећа* као орган власника, *Управни одбор* као орган управљања , *Директор* као орган пословођења и *Надзорни одбор* као орган надзора . [358]

С обзиром да је у предузећу још доминантан био друштвени капитал, Законом о приватизацији из 2001. године била је предвиђена његова власничка трансформација, односно приватизација ДП „Војводина”.

Овај, испоставиће се, вишегодишњи поступак отпочео је одлуком Агенције за приватизацију с краја 2002. године да се продаја капитала овог предузећа изврши методом јавне аукције, односно тендера. [359] Међутим, планирани процес убрзане аукцијске приватизације морао је бити заустављен с обзиром да није постојао списак акционара 0, 7 % акцијског капитала и да су се запослени писмено изјаснили да не поседују акције предузећа [360]

Истовремено са овим процесом, многобројни судски поступци у односу на раније преузете обавезе према банкама, пословним сарадницима и запосленима, у приличној мери негативно утичу на његово укупно пословање.

Прихватањем Програма приватизације почетком 2005. године Агенција за привати-зацију финализовала је активности на власничкој трансформацији ДП „Војводина” Нова Пазова.

Јавним позивом за аукцијску продају 70 друштвеног капитала предвиђена је аукција за 31. 05. 2005. године с тим што је претходно Скупштина предузећа морала донети одговарајуће одлуке којима је коначно извршена подела и упис 30 % друштвеног капитала (бесплатних акција) без накнаде и то запосленима и бившим запосленима у овом предузећу. [361]

Након јавне аукције (тендера) одржаног 31. маја 2005. године закључењем Уговора о продаји друштвеног капитала методом јавне аукције извршена је продаја 70 % друштвеног капитала ДП „Војводина” Нова Пазова купцу Александру Шкундрићу из Београда који је на аукцији учествовао у својству физичког лица.

---

[357] Историјски архив «Срем», ФОНД 1273- Друштв. пред. за произв. и промет намештаја „Војводина” Нова Пазова (1947-2005); 1948-2009 , Инв. бр 119, Ретистрације**,** *Регистрација Фи 707/99 од 29. 12. 1999. године.*

[358] Исто,Нормативна акта, *Статут ДП „Војводина” бр. 14/99 . од 25. 06. 1999.*

[359] Историјски архив «Срем», Фонд 1273- Друштв. пред. за произв. и промет намештаја „Војводина” Нова Пазова (1947-2005); 1948-2009 , Инв. бр. 121, Редовна архива, 2003.*, Обавештење Агенције за приватизацију бр 28 од 23. 01. 2003.*

[360] Исто, 2003. година, *Допис агенцији за приватизацију бр 477 од 3. 12. . 2003. године, Захтев Агенци бр 254 од 04. 08. 2004.*

[361] Исто, 2005. година**,** *Одлука Скупштине ДП „Војводина” о издавању акција бр. 14 од 05. 05. 2005.*

Купопродајна цена друштвеног капитала износила је 25. 268. 000, 00 динара.[362]Поступак приватизације формализован је регистрацијом новог правног субјекта Акционарског друштва - Дрвно индустријског предузећа за производњу и промет намештаја „Војводина", Нова Пазова код Агенције за привредне регистре.

Историјат фонда:

Архивска грађа фонда Друштвено предузеће за производњу и промет намештаја „Војводина" Нова Пазова (Ф 1273) преузимана је у Историјски архив „Срем" у два наврата и то, примопредајним Записником број 03-84/1 од 21.03.1997. године у укупној количини од 6 дужних метара и Записником о примопредаји број 02-225/1 од 14.08.2012. године у оквиру фонда АД Дрвно индустријско предузеће „Војводина" Нова Пазова - у стечају, у количини од 10,2 дужних метара.

ДП „Војводина" Нова Пазова као творац фонда егзистирало је од 1947. године до власничке трансформације 2005. године . Укупан распон сачуване грађе фонда обухвата период од 1948. године до 2009. године.[363]

Поступак регистартурског сређивања архивске грађе преузете првим примопредајним записником извршен је је маја 1998. године. Том приликом од укупно преузетих 6 дужних метара преостало је 5, 8 дужних метара архивске грађе настале у временском распону од 1956-1985.године.

Приликом сређивања архивске грађе и регистратурског материјала преузетог 2012. године, насталих у распону од 1948. до 2011. године, у складу са важећим Критеријумима при идентификацији и разграничењу архивске грађе и рег. материјала установљено је постојање још једног архивска фонда. [364]

---

[362] Историјски архив «Срем», Дрвно-инд.предузеће произв. и промет намештаја „Војводина" АД Нова Пазова (2005-2011); Инв.бр.Списи о приватизацији и некретнинама, Извештај о налазима чињеничног стања (*Уговор о продаји друштвеног капитала од 03.06.2005.).*

[363] Крајња гранична година распона архивске грађе превазилази граничну годину творца фонда с обзиром да је међу сачуваним књигама и Матична књига радника Инв.бр 112. за период од 1959 до 2009. године и која се сама по себи физички не може раздвојити а већим делом се односи на овај фонд,премда обухвата и део фонда ДИП „Војводина" АД , Нова Пазова.

[364] Поред фонда ДП „Војводина" (1947-2005); 1948-2009, формиран је и фонд ДИП „Војводина" АД (2005-2011); 2005-2011.

Критеријум за формирање и утврђивање граничних година фондова била је била је промена правног статуса, организационе структуре творца фонда која је имала битан и суштински карактер у смислу да је формирањем акционарског друштва у власничкој структури капитала доминантну улогу преузео приватни капитал у односу на дотадашњу, искључиво друштвену структуру капитала.

Правни акт којим је формализована приватизација Друштвеног предузећа „Војводина" је Уговор о продаји друштвеног капитала методом јавне аукције склопљен између купца предузећа и Агенције за приватизацију 03.06.2005. године. *(Види фусн. 17)*

У самом Уговору, у његовој 2. тачки наводи се да он има правну снагу оснивачког акта привредног субјекта.

Након коначног регистратурског сређивања фонда ДП „Војводина” током 2013. године, на основу Листе категорија из саме регистратуре, од новопреузетих 10,2 дужних метара излучена су два дужна метра регистратурског материјала , након чега је преосталих 8,2 дужних метара сређене архивске грађе, у поступку спајања фондова припојено претходно сређеном делу фонда од 5,8 дужних метара.

Из наведеног произилази да је укупна количина архивске грађе фонда ДП „Војводина” Нова Пазова након спајања и сређивања 14 дужних метара.

Преузети печати који су преузети и који су ван употребе предати су записнички у Збирку печата Историјског архива „Срем”.

У самој регистартури је у пет наврата у периоду од 1975. до 2007. године вршено излучивање безвредног рег. материјала.

Грађа и регистартурски материјал који су у два наврата преузети у архив у добром су физичком стању али су несређени и у појединим категортијама фрагментарно сачувани, односно некомплетни.

С обзиром на степен сачуваности и карактер канцеларијског пословања творца фонда у сређивању је примењен принцип слободне провенијенције који подразумева формирање одговарајућих тематских целина и њихово хронолошко сређивање.

У оквиру сређене грађе налазе се следеће књиге и списи: деловодни протоколи,регистри матичних књига и матичне књиге радника, картони личних доходака, регистрације, нормативи, записници, редовна архива (некомплетна) , разна документа о имовини, становима, као и завршни рачуни,пореске пријаве односно персонална документација радника (разна решења, досијеа и М-4 обрасци).

У фонду ДП „Војводина” Нова Пазова налазе се досијеа запослених који су радни однос започели и завршили у овом предузећу закључно са 03. јуном 2005. године, док је преостали број досијеа запослених који су у предузећу остали након наведеног датума, односно приватизације, сачувано у фонду ДИП „Војводина” А.Д.

Степен сачуваности:

Књиге су делимично сачуване
Списи су делимично сачувани.

Ф. 1395 ПРИВРЕДНО ДРУШТВО ЗА ИНДУСТРИЈСКУ ПРОИЗВОДЊУ И ПРОМЕТ НАМЕШТАЈА „ВОЈВОДИНА" АД – НОВА ПАЗОВА , (2005 -2013), 1968-2011.

Основни подаци о фонду

Количина архивске грађе: књ. 5; к. 40; 6,00 М
Језик грађе: српски.
Степен сређености: сређен
Информативна средства: сумарни инвентар са ширим подацима о фонду.

Основне карактеристике садржаја грађе:

Књиге 2005-2011:
– записници 2005-2006, 1 књ.
– деловодни протоколи 2006-2011, 1 књ.
– рачуноводствене књиге 2007-2010, 3 књ.

Списи 2005-2011.

Списи садрже: регистрације предузећа, општа нормативна акта, записнике Скупштине, Управног одбора и синдиката, редовну архиву, документацију о нектертнинама, приватизацији и акцијама, пореске пријаве, завршне рачуне и финасијске извештаје, персоналну документацију, М4, М8 и М-ун обрасце, платне спискове, обрачуне зарада, досијеа радника и рачуноводствену документацију.

Историјат ствараоца фонда:

Закључењем Уговора о продаји друштвеног капитала након спроведеног поступка јавне аукције извршена је продаја 70 % друштвеног капитала дотадашњег Друштвеног предузећа за производњу и промет намештаја „Војводина" из Нове Пазове, купцу Александру Шкундрићу из Београда који је на аукцији учествовао у својству физичког лица. [365]

Регистрација новог правног субјекта Акционарског друштва - Дрвно индустријског предузећа за производњу и промет намештаја „Војводина", Нова Пазова /скраћени назив . ДИП „Војводина" АД, извршена је код Агенције за привредне регистре. [366]

Сам Уговор о продаји друштвеног капитала имао је правну снагу оснивачког акта новоформираног отвореног акционарског друштва а Скупштина предузећа

[365] Историјски архив „Срем", ФОНД 1395 - ДИП „Војводина" АД Нова Пазова (2005-2013);1968-2011, Инв. број 9, ДОКУМЕНТАЦИЈА О ПРИВАТИЗАЦИЈИ И ПРОДАЈИ АКЦИЈА, *Уговор о продаји друштвеног капитала методом јавне аукције од 03. 06. 2005.*

[366] Исто, Инв. број 6 , РЕГИСТРАЦИЈЕ, *Решење АПР од 23. 09. 2005.*

на својој конститутивној седници донела је 23. 06. 2005. године Статут којим је уз остале законске дефиниције утврђена вредност капитала а као органи овог привредног друштва дефинисани су Скупштина, Управни одбор, Директор и Надзорни одбор. [367]

Делатност предузећа у основи је остала дрвнопрерађивачка, уз проширење на поједине занатске, трговинске и комисионе делатности. [368]

На врху организационе структуре предузећа налазио се генерални менаџер коме су били подређени корпоративни послови, послови централног маркетинга и људских ресурса. Предузеће је струкурно подељено на секторе управе, производње и продаје у оквиру који су били распоређени извршиоци наведених послова.[369]

Предузеће ДИП „Војводина” АД у складу са законским прописима извршило је упис и расподелу бесплатних акција запосленима.

Пословање предузећа у периоду од власничке трансформације године може се пратити кроз Годишње извештаје о пословању органима управљања, Извештаје ревизора и Извештаје агенције за приватизацију о контроли приватизованог субјекта и испуњавању преузетих обавеза [370]

Из наведених докумената може се закључити да је предузеће у години након приватизације повећало обим производње али да је истовремено његово пословање било оптерећено дуготрајним судским споровима и блокадом рачуна, насталом у претходном периоду, уз појаву све веће конкуренције, често и нелојалне.

Током 2007. године део имовине Друштва, односно предузећа пресудом надлежног суда припао је извршном повериоцу предузећа. Временом се бележи смањење броја запослених.

„Предузеће је у 2008. години запошљавало 15 радника . Пословна политика Друштва договорена за 2008. годину није остварена услед блокаде рачуна. ... Проблем у пословању представљао је и нагли скок курса динара и инфлације. Цене репроматеријала су наставиле са растом, што је утицало на смањење наше произвођачке марже. . . „ наводи се у Извештају преседника УО Скупштини друштва о пословању у 2008. години [371] којим се потврђују озбиљни проблеми у функционисању предузећа. Извештај за 2009. годину износи бележи податак да предузеће у овој години практично није ни пословало, јер уз блокиране рачуне

---

[367] *Одлуком о изменама и допунама Оснивачког акта привредног друштва* од 29. 05. 2008. као органи Друштва предвиђени су Скупштина акционара,Управни одбор друштва,Генерални директор друштва,Извршни одбор и Секретар друштва. Види у НОРМАТИВНИМ АКТИМА Инв. јед бр 6.

[368] Исто, НОРМАТИВНА АКТА, *Статут од 23. 06. 2005. године*

[369] ИА „Срем” ДОСИЈЕ ФОНДА 1395- ДИП „Војводина” АД Нова Пазова (2005-2013);1968-2011, Омот 2, *Подаци о орг.структури творца фонда (шематски приказ).*

[370] Видети у инвентарним јединицама 6,9 и 12 овог архивског фонда.

[371] Историјски архив „Срем”, ФОНД 1395 - ДИП „Војводина” АД Нова Пазова (2005-2013);1968-2011, Инв. број 6, ЗАПИСНИЦИ И ОДЛУКЕ СКУПШТИНЕ ПРЕДУЗЕЋА, *Годишњи извештај о пословању за 2008.*

није успело да обезбеди неопходна средства а наступила је и глобална неликвидност у грађевинском и другим секторима.

ДИП „Војводина" је према расположивим подацима из 2009. године имала једног запсленог а Финансијски извештаји и даљењ су бележили губитак у пословању. Почетком 2011. године, уз образложење да је предузеће ДИП „Војводина" АД непрестано, у последње две године обуставило сва плаћања, отворен је претходни стечајни поступак а 09. маја 2011. године званично је покренут отворен поступак пред Привредним судом у Сремској Митровици.

Стечај над овим предузећем, односно привредним друштвом окончан је 20. фебруара 2013. године а по правоснажности овог Решења стечајни дужник брисан је из Регистра привредних субјеката у Агенцији за привредне регистре. [372]

Историјат фонда:

Архивску грађу и регистратурски материјал фонда АД „Војводина" - у стечају Нова Пазова у времеском распону од 1948. до 2011. године, Историјски архив „Срем" преузео је Записником о примопредаји број 02-225/1 од 14.8.2012. године у количини од 24 дужна метра, не рачунајући архивску грађу из стачајног периода од 2011. до 2013. године која је у складу са важећим законским прописима у поседу стечајног управника још три годинепо окончању стечајног поступка. [373]

Регистратурско сређивање архивског фонда ДИП „Војводина" АД (2005-2013); 1968-2011.[374] започето је крајем 2013. године и завршено у првој половини 2014. године. Од укупно 13, 8 дужних метара овог фонда на основу Листе категорија архивске грађе и безвредног регистратурсаког материјала преузете из саме регистратуре, излучено је 7, 8 дужних метара безвредног регистратуског материјала.

---

[372] Историјски архив „Срем", ДОСИЈЕ ФОНДА 1395- ДИП „Војводина" АД Нова Пазова (2005-2013);1968-2011, ОМОТ 2 ,РЕШЕЊА О РЕГИСТРАЦИЈИ И ПРОМЕНАМА У РЕГ ИСТРАЦИЈИ, Решењо о покретању претходног стечајног поступка од 12. 01. 2011,Решење о отварању стечајног поступка од 09. 05. 2011. године,Решење о закључењу поступка стечаја од 20. 02. 2013, Решење о брисању из Регистра привр. субјеката АПР.

[373] Историјски архив „Срем" у моменту сређивања грађе овог фонда није преузео грађу из стечајног поступка , тако да је 2013. година (закључење стечаја) крајња хронолошка граница творца овог фонда а 2011. година је крајња година распона архивске грађе овог фонда.

[374] Претходно је у складу са Критеријумима за формирање и утврђивање граничних година фондова, издвојен и сређен фонд ДП „Војводина" Нова Пазова (1947-2005);1948-2009, који је егзистирао као друштвено предузеће. Фонд ДИП „Војводина" АД (2005-2013); 1968-2011. конституисан је као отворено акционарско друштво.

Основ за овакво разграничење фондова била је промена правног статуса, организационе структуре творца фонда која је имала битан и суштински карактер у смислу да је формирањем акционарског друштва у власничкој структури капитала доминантну улогу преузео приватни капитал у односу на дотадашњу, искључиво друштвену структуру капитала.

Излучивање бетвредног регистратурског материјала у регистратури није вршено у односу на за грађу која хронолошки припада овом фонду, односно настала је након маја 2005. године.

Преузета архивска грађа и регистратурски материјал у добром су физичком стању, у појединим периодима сегментарно сачувани, нарочито редовна архива.

У поступку регистарурског сређивања идентификована је и финасијско-рачуноводтвена документација за коју у великој мери нису истекли рокови чувања, па ће излучивање овог регистратурског материјала, односно инвентарних јединица посебно наведених у Сумарном инвентару по истеку ових рокова бити извршити накнадно у самом архиву.

С обзиром на степен сачуваности и карактеристике канцеларијског пословања творца фонда у сређивању је примењен принцип слободне провенијенције који подразумева формирање одговарајућих тематских целина и њихово хронолошко сређивање.

У оквиру сређене грађе налазе се у форми књига Записници, Деловодници и Пословне књи-ге (Трговачка књига, Књиге улазних и излазних фактура) а у форми списа Регистрације, Нормативи, Редовна архива, Уговори, Документација о приватизацији, Пореске приваје, Завршни рачуни, Персонална документација запослених, М 4 обрасци, Обрачуни зарада, Платни спискови, Досијеа радника и Рачуноводствена документација.

Преузети печати који су преузети и који су ван употребе предати су записнички у Збирку печата Историјског архива „Срем”.

У фонду ДИП „Војводина” АД Нова Пазова налазе се досијеа запослених који су радни однос завршили у овом предузећу у распону од 1968. до 2009. године. [375]

Као научноинформативно средство за овај архивски фонд урађен је Сумарни инвентар који обухвата грађу насталу од 1968. до 2011. године и садржи укупно 45 инвентарних јединица, од чега је 5 инвентарних јединица у виду књига а преосталих 40 инвентарних јединица чине списи.

Степен сачуваности:

Књиге су добро сачуване.

Списи су углавном добро сачувани.

[375] Због чињенице да је свако појединачни Досије радника јединтвена целина и да су досијеа запослених који су радни век окончали до јуна 2005. године сређена и инвентарисана у фонду 1273 ДП „Војводина” (1947-2005);1948-2009, хронолошки оквир грађе фонда ДИП „Војводина” обухвата период од 1968-2011. године јер је најсатрији документ у Досијеима настао 1968. године.

У Фонду 1273 ДП „Војводина” под инвентарним бројем 112. налази се и Матична књига радника која обухвата и запослене који су радили до 2009. године.

ПОЉОПРИВРЕДА И ШУМАРСТВО

Ф. 816 ТРГОВИНСКА РАДНА ОРГАНИЗАЦИЈА „АГРОСРЕМ" СРЕМСКА МИТРОВИЦА, (195 –1990); 1957–1989.

Количина архивске грађе: књ. 116; к. 57; 10,00 м
Језик грађе: српски.
Степен сређености: сређен.
Информативна средства: сумарни инвентар и историјска белешка фонда.

Основне карактеристике садржаја грађе:

Књиге: 1957-1989:
- записници 1965-1989, 41 књ.
- деловодни протоколи 1960-1989, 57 књ.
- матичне књиге службеника 1957-1958, 2 књ.
- књиге завршних рачуна 1961-1965, 4 књ.
- књиге решења радника 1963-1965, 3 књ.
- књиге платних спискова, 1961-1970, 6 књ.
- књиге картица личног дохотка 1972-1989, 2 књ.
- књига пописних листа основних средстава 1971, 1 књ.

Списи : 1960-1989.

Списи садрже: регистрације предузећа, нормативна акта, записнике, редовне списе, извештаје о пословању, финансијске планове, решења радника на одређено време, уговоре, инвестиције, стамбене кредите, основна средства, завршне рачуне, техничку документацију платне спискове, М4 обрасце и досијеа радника.

Историјат ствараоца фонда:

Предузеће за снабдевање пољопривреде „Агросрем" из Сремске Митровице основано је решењем Народног одбора општине Сремска Митровица под бројем 04686/1-60 17.10.1960. године.

Предузеће је уписано у регистар привредних организација код Окружног привредног суда у Сремској Митровици под бројем ФИ – 1185/64 од 24.10.1960. године на страни 242 свеска IX. [376]

Делатност предузећа је: купопродаја робе у унутрашњем промету на велико и мало из трговинских струка: пољопривредне машине и алати; вештачка ђубрива и средства за заштиту биља; моторна возила, резервни делови и прибор; ужарске робе, кудељни и јутани производи, производи од гуме, каучука и

[376] ИАС. Ф.816. Завршни рачун ТП."АГРОСРЕМ" Сремска Митровица, 1967.

пластичних маса; метална роба и бицикли, шиваће машине и прибор; нафтни деривати, уља и масти; електротехнички материјал; стока и сточна храна, ватрогасне справе и прибор.

Органи управљана у предузећу су: Раднички савет, Управни одбор и Директор. Управљање у предузећу вршило се путем Зборова радних људи и комисија које је именовао Раднички савет.

На основу Статута Трговинско предузеће „Агросрем” 1973. године оснива у свом саставу основну организацију удруженог рада (ООУР) „Семе”, „Агрострој” и Радну заједницу.

ООУР „Семе” је обављала прометну делатност на велико и мало у унутрашњом промету из следећих трговинских струка: семенска роба, вештачка ђубрива и средства за

заштиту биља, стока и сточна храна, дијететски препарати за заштиту стоке и роба која спада у пољопривредне апарате.

Обављала је услужну делатност на доради семена жита, индустријског и крмног биља.

ООУР „Агрострој” обављала је трговинску купопродају робе у унутрашњем промету на велико и мало из трговинских струка: пољопривредне машине и алати, моторна возила, резервни делови и прибор, производи од гуме, метална роба и електротехнички материјал.

Радна заједница је обављала стручне правне послове за основне организације удруженог рада.

Раднички савет „Агросрема”-а Сремска Митровица на седници одржаној дана 21.12.1990. године донео је одлуку о подели „Агросрема”-а на три нова предузећа:

1. ТРГОВИНСКО ПРЕДУЗЕЋЕ „АГРОСРЕМ”
2. ПРЕДУЗЕЋЕ „АГРОСЕМЕ”
3. СЕРВИСНО ТРГОВИНСКО ПРЕДУЗЕЋЕ „РЕМОНТ”.

Историјат фонда:

Фонд је први пут преузет у Архив примопредајним записником број 02- 635 дана 28.5.1984. године. Затим 24.5.1991. године примопредајним записником број 02- 232 и 03.10.2012. године примопредајним записником број 02- 381.

Сређивање фондова вршено је 1984, 1998, 1999. и 2015. године. Пошто приликом преузмања фонда није извршена периодизација, сређивањем фонда 2015. године извршено је спајање раније сређених фондова и издвојене архивске грађе преузете 2012. године. Затим је спајање архивске грађе вршено 2016. године.

Степен сачуваности:

Књиге су добро сачуване.

Списи су добро сачувани.

Ф. 1410 АКЦИОНАРСКО ДРУШТВО „АГРОСРЕМ" У СТЕЧАЈУ -СРЕМСКА МИТРОВИЦА, (1990 –); 1990 – 2010.

Основни подаци о фонду

Количина архивске грађе: књ. 6, к.61; 6,50 м.
Језик грађе: српски.
Степен сређености: сређен.
Информативна средства: сумарни инвентар и историјска белешка фонда.

Основне карактеристике садржаја грађе:

Књиге: 2005-2010:
деловодни протоколи 2005 – 2010, 6 књ.
Списи: 1990-2010.

Списи садрже: регистрације предузећа, нормативна акта, записнике, редовне списе, решења, судске предмете, уговоре, отуђена основна средства, пореске пријаве, извештаје и споразуме о деоби станова, завршне рачуне, финансијске извештаје, картице исплаћених кредита за пољопривредну механизацију из програма робних резерви, фактуре и уговоре за пољопривредну механизацију из кредита робних резерви, М – 4 обрасце, платне спискове , картоне личног дохотка и досијеа радника.

Историјат ствараоца фонда:

Предузеће за снабдевање пољопривреде „Агросрем" из Сремске Митровице основано је решењем Народног одбора општине Сремска Митровица под бројем 04686/1-60 17.10.1960. године.

Предузеће је уписано у регистар привредних организација код Окружног привредног суда у Сремској Митровици под бројем ФИ – 1185/64 од 24.10.1960. године на страни 242 свеска IX. [377]

На основу Закона о предузећима и Статута „Агросрема" трговинског предузећа Сремска Митровица, Раднички савет „Агросрема" Сремска Митровица на својој седници одржаној дана 21.12.1990. године донео је ОДЛУКУ О ТРАНСФОРМАЦИЈИ ПРЕДУЗЕЋА У ДЕОНИЧКО ДРУШТВО У МЕШОВИТОЈ СВОЈИНИ.

Трговинско предузеће „Агросрем" Сремска Митровица, настало одлуком о подели „Агросрема" трговинског предузећа на три предузећа, издвајањем интерних деоница у складу са одлуком о издвајању интерних деоница и Законом о друштвеном капиталу, трансформише се у Деоничко друштво „Агросрем" у мешовитој својини и послује под називом ТРГОВИНСКО ПРЕДУЗЕЋЕ „АГРО-

[377] ИАС. Ф.816. Завршни рачун ТП."АГРОСРЕМ" Сремска Митровица, 1967. година, К. 117.

СРЕМ” ДЕОНИЧКО ДРУШТВО У МЕШОВИТОЈ СВОЈИНИ. Скраћен назив предузећа је ТП „АГРОСРЕМ” ДД ПО. [378]

На основу Закона о предузећима и Статута ТП „Агросрем” ДД из Сремске Митровице Скупштина предузећа на својој седници одржаној дана 30.06.1998. године донела је одлуку којом се Трговинско предузеће „Агросрем” деоничко друштво у мешовитој својини са потпуном одговорношћу из Сремске Митровице усклађује и организује фирму са Законом о предузећима а која гласи: АКЦИОНАРСКО ДРУШТВО „АГРОСРЕМ” , ТРГОВИНА НА ВЕЛИКО И МАЛО. Скраћена ознака фирме гласи: АД „АГРОСРЕМ.”

АД „Агросрем” је обављало следеће послове:

- продаја моторних возила,
- одржавање и оправка моторних возила,
- продаја делова и прибора за мотрона возила,
- трговина на велико зрнастим производима и храном за животиње,
- трговина на велико месом и производима од меса,
- трговина на велико млечним производима, јајима, јестивим уљем и мастима,
- трговина на велико алкохолним и другим пићима,
- трговина на велико шећером, чоколадом и слаткишима од шећера,
- трговина на велико одећом и обућом,
- трговина на велико електричним апаратима за домаћинство,
- трговина на велико чврстим, течним и гасовитим горивима,
- трговина на велико металном робом, цевима и опремом за централно грејање,
- трговина на велико хемијским производима,
- трговина на велико машинама за обраду метала и дрвета,
- трговина на велико пољопривредним машинама,
- трговина на велико моторним горивима,
- трговина на мало у продавницама мешовите робе,
- трговина на мало воћем и поврћем,
- трговина на мало козметичким и тоалетним препаратима,
- трговина на мало металном робом, бојама и стаклом,
- трговина на мало у спцијализованим продавницама средсатава за чишћење,
- спортска опрема, семе, ђубриво и прибор за пецање,
- превоз робе у друмском саобраћају за сопствене потребе и
- складишта и стоваришта. [379]

[378] Одлука Радничког савета „Агросрема” од 21.12.1990. године К. 7.
[379] Одлука Скупштине АД „Агросрем” Сремска Митровица, 01.07.1998. К.7.

Пословна 1999. година почела је са пренетим губицима из претходних година. Криза Предузећа дуго година је акумулирала, а кулминирала је после завршетка ратног стања и до краја није у целости разрешена. Евидентно је као позитивно измирење одређених великих финансијских обавеза према фонду ПИОР и Заводу за здравство неколико година уназад, као и смањење кашњења ликвидације пореских обавеза. Без обзира на мали помак у решавању нагомилаених финансијских тешкоћа и даље основни проблеми у Предузећу били су:

1. Недостатак обртних средстава нарочито новчаних.
2. Дугови према Републичкој дирекцији за робне резерве.
3. Укупно привредно окружење.
4. Побољшање састава структуре запослених.
5. Покриће вишегодишњих губитака. [380]

Због напред наведеног дана 03.06.2010. године, стечајни судија је донео решење о покретању претходног стечајног поступка, ради утврђивања постојања правног интереса за спровођење стечајног поступка, наводећи да није стечајни дужник способан за плаћања у непрекидном трајању од једне године, да годинама не остварује приходе и да му је рачун у блокади.

Због немогућности измирења дугова решењем Привредног суда у Сремској Митровици пословни број Ст – 481/2010. од 23.08.2010. године, отворен је стечајни поступак над стечајним дужником АД „Агросрем" из Сремске Митровице. [381]

До завршетка овог фонда стечајни поступак над стечајним дужником није завршен.

Историјат фонда:

Фонд је преузет у Архив примопредајним записником број 02-381 дана 19.10.2012. године. Регистратурско сређивање фонда вршено је 2015 и 2016. године.

Према урађеном сумарном инвентару фонд има 67 инвентарних јединица од чега су 6 књига и 61 кутија списа. Књиге и списи су груписани тематски и сређени хронолошки у укупној количини од 6,50 метара дужних архивске грађе за трајно чување.

Степен сачуваности:

Књиге су добро сачуване.
Списи су добро сачувани.

---

[380] Извештај о пословању у 1999. години АД „Агросрем" Сремска Митровица, К. 24.
[381] Решење Привредног суда у Сремској Митровици, пословни број Ст-481/2010 од 23.08.2010. К. 7.

Ф. 1329 СЕРВИСНО ТРГОВИНСКО ПРЕДУЗЕЋЕ „РЕМОНТ” АД - СРЕМСКА МИТРОВИЦА, (1990- 2007), 1990-2007

Основни подаци о фонду

Количина архивске грађе: књ. 8; к. 50; 7,80 м
Језик грађе: српски.
Степен сређености:сређен.
Информативна средства: сумарни инвентар и историјска белешка о фонду.

Основне карактеристике садржаја грађе:

Књиге 1991-2007:
- записници 1991-2007, 3 књ.
- деловодни протоколи 1991-2007, 3 књ.
- Основна средства /, 1 књ.
- Матична књига 1991-2005, 1 књ.

Списи 1990-2007.

У архивској грађи не постоји потпуни хронолошки континуитет. Редовних списа има веома мало. Добор су сачувана документа о имовини предузећа, приватизацији, а најкомплетније су евиденције о зарадама.

Историјат ствараоца фонда:

Раднички савет Трговинског предузећа „Агросрем” из Сремске Митровице на својој седници од 21.12.1990. године донео је одлуку да се предузеће подели на нова три предузећа и то:
- „Агросрем”
- „Агросеме” и
- „Ремонт”

На истој седници формиран је и Иницијативни одбор Сервисно трговинског предузећа „Ремонт” - деоничарско друштво у мешовитој својини ПО Сремска Митровица (СТР „Ремонт” ДД). [382]

Окружни суд Сремска Митровица извршио је упис овог предузећа у судски регистар ново предузеће:Сервисно трговинско предузеће „Ремонт” - деоничарско друштво у мешовитој својини п.о. Сремска Митровица под бројем ФИ - 1078/90 дана 3.1.1991. године.[383]

---

[382] Ф. 1329, Записници органа управљања, инв. јединица бр. 9
[383] Ф. 1329, Регистрација предузећа инв. јединица бр. 9

На седници Скупштине одржаној 31.7.1991. године донета је одлука о издвајању интерних деоница, чиме би предузеће престало да буде у мешовитој својини и постало би приватно.

Иницијативни одбор на седници одржаној 27.2.1991. године доноси одлуку да се, због тешкоћа у финансијском пословању правног предходника „Агросрема", сачини деобни биланс са датумом 1.1.1991 године.[384]Кратко време СТП „Ремонт" пословало је у саставу МИВ-а ("Пољоструја"), да би се поновним деобним билансом издвојио као посебно предузеће.

У 1993. години Управни одбор Предузећа доноси одлуку о организовању деоничарског друштва у мешовитој својини „Ремонт"

Привредни суд у Сремској Митровици под бројем ФИ - 656/99 регистровао је Сервисно трговинско предузеће „ Ремонт „ , Сремска Митровица као деониочарског друштва у приватној својини.

Делатност друштва је:

- трговина на велико,
- промет семеном као обрада откупљеног семена које се врши одвојено од производње,
- трговина на мало: возилима и деловима металном и електротехничком робом, бојама, лаковима и хемикалијама, текстилом и конфекцијом, обућом, кожом, гумом, и пластиком, мешовитом робом, нафтним дериватима.
- Комерцијалним пословима на остваривању функције промета робе и услуга,
- оправка и одржавање друмских моторних возила,
- превоз робе у друмском саобраћају за сопствене потребе
- спољна трговина прехрамбеним производима
- послови заступања страних лица на домаћем тржишту
- продаја стране робе са консигнационог складишта,
- вршење сервисних услуга за одржавање увезене опреме и трајних добара за личну употребу[385]

Привредни суд у Сремској Митровици под бројем Фи-656/99 регистровало је „Сервисно трговинско предузеће „Ремонт", акционарско друштво као правно лице.

Према Закону о јединственој класификацији делатности из 2001. године, Предузеће има као основну делатност-оправка друмских моторних возила.[386]Након обавезе свих правних лица да се региструју у Агенцији за привредне регистре Републике Србије, уписана је Одлука о инвестирању на основу Уговора о продаји друштвеног капитала методом јавне аукције бр 1-1015/2005 од 30.8.2005 . године

---

384 Ф. 1329, Записници органа управљања, инв. јединица бр. 9

385 Исто.

386 Ф. 1329, Подаци о предузећу, инв. јединица бр .9.

Над Предузећем је пред Трговинским судом у Сремској Митровици, покренут стечајни поступак број СТ-14/07.

Уписује се у Регистар привредних субјеката Решење Трговинског суда у Сремској Митровици Посл. бр. Ст-14/07 од 05.05.2008. године којим се обуставља стечајни поступак над СИП „Ремонт” АД Сремска Митровица, па се исти наставља против стечајне масе коју ће заступати стечајни управник а ради намирења поверилаца.

Брисано је из регистра 17.7.2009. године

Уписује се у Регистар привредних субјеката статусна промена подела уз припајање тако што се привредно друштво СТП” Ремонт” ДОО Сремска Митровица, матични број 08220174, као друштво које услед поделе престаје да постоји без ликвидације, дели и спаја уз припајање са својим матичним привредним друштвима: 1. EVROTOPLOSERVIS DOO SREMSKA MITROVICA матични број 20320290, 2. OLKO DOO SREMSKA MITROVICA матични број 20305274, 3. MBS-SPEKTRUM DOO SREMSKA MITROVICA матични број 08249741, 4. BORAD DOO SREMSKA MITROVICA матични број 20411848, 5. OMEGA-S DOO SREMSKA MITROVICA матични број 08744025, као друштвима стицаоцима. [387]

Историјат архивског фонда:

При преузимању фонд је имао 8 књига, 8 фасцикла, 104 гегистратора и 16 пакета. Архивску грађу и регистратурски материјал Сервисно трговинског предузеће „Ремонт” АД из Сремске Митровице Архив је преузео од Центра за стечај. Том приликом сачињен је Записник о примопредаји бр. 02-205 од 19.05.2008. године.

Степен сачуваности:

Списи су (сем редовних) релативно добро сачувани.
Књиге су релативно добро сачуване.

Ф. 1407 АКЦИОНАРСКО ДРУШТВО „АГРОСЕМЕ” У СТЕЧАЈУ - СРЕМСКА МИТРОВИЦА (1990 –), 1990 – 2010.

Основни подаци о фонду

Количина архивске грађе: књ.43, к.77; 11,00 м.
Језик грађе: српски.
Степен сређености: сређен.
Информативна средства: сумарни инвентар и историјска белешка фонда.

[387] Подаци скинути са сајта Агенције за привредне регистре,2018.

Основне карактеристике садржаја грађе:

Књиге 1991-2003:
- записници 1991 – 2003, 13 књ.
- деловодни протоколи 1991 – 2009, 20 књ.
- деобни биланс 1990 – 1991, 1 књ.
- евиденција о заснивању и престанку радног односа 1991 – 1997, 1 књ.
- завршни рачуни 1991 – 1998, 8 књ.

Списи : 1960-1989.

Списи садрже: регистрације предузећа, нормативна акта, записнике, редовне списе, уговоре, решења, извештаје, судске предмете, акта о приватизацији предузећа, техничку докумнтацију, акције, исплатне листе, обрачуне зарада, М – 4 обрасце картоне личног дохотка и досијеа радника.

Историјат стваоца фонда:

Раднички савет „Агросрема" на седници одржаној 21.12.1990. године донео је одлуку о подели предузећа „Агросрем" на три нова предузећа: „АГРОСРЕМ", „АГРОСЕМЕ" и „РЕМОНТ".

На основу Закона о предузећима и Статута Трговинског предузећа „Агросрем" Сремска Митровица Раднички савет на седници одржаној 21.12.1990. године донео ОДЛУКУ О ТРАНСФОРМАЦИЈИ ДРУШТВЕНОГ ПРЕДУЗЕЋА У ДЕОНИЧАРСКО ДРУШТВО У МЕШОВИТОЈ СВОЈИНИ.

Друштвено предузеће „АГРОСЕМЕ" Сремска Митровица, настало је одлуком о подели Трговинског предузећа „АГРОСРЕМ" на три предузећа, издвајањем интерних деоница и на основу Закона о друштвеном капиталу, организује се као Деоничарско друштво „АГРОСЕМЕ" у мешовитој својини. Предузеће послује под фирмом: „АГРОСЕМЕ" ДЕОНИЧАРСКО ДРУШТВО У МЕШОВИТОЈ СВОЈИНИ ПО. Скраћен назив предузећа је „АГРОСЕМЕ" ДД ПО. [388]

Предузеће је уписано код Окружног суда у Сремској Митровици, регистарски уложак број број 1–1185, а на основу решења број Фи– 1077/90 од 03.01.1991. године.

На основу Закона о предузећима Скупштина Акционарског друштва (АД) „АГРОСЕМЕ" у Сремској Митровици на седници 03.04.1998. године, донела је СТАТУТ АД „АГРОСЕМЕ".

Овим Статутом утврђују се основна питања у вези са организацијом и пословањем Акционарског друштва. Друштво послује под фирмом: АК-

[388] Одлука Радничког савета „Агросрема" од 21.12.1990. године К.44.

ЦИОНАРСКО ДРУШТВО „АГРОСЕМЕ”, а скраћена ознака фирме је АД „АГРОСЕМЕ”.[389]

Управни одбор АД „Агросеме” на седници одржаној дана 24.11.2006. донео је Статут којим се ближе одређује пословање и управљање АД.

Основна делатност АД „Агросеме” је трговина на велико зрнастим производима, семењем и храном за животиње заведена под шифром 51210. Поред претежне делатности предузеће обавља и следеће делатности:

- гајење жита и других усева и засада,
- продаја моторних возила,
- продаја делова и прибора за моторна возила,
- продаја, одржавање и опрвке мотоцикла и делови и прибор за мотоцикле,
- трговина на мало моторним горивима, трговина на велико и посредовање
- у трговини на велико,
- посредовање у продаји пољопривредних сировина, живих животиња,
- текстилних сировина и полупроизвода,
- посредовање у продаји горива,
- посредовање у продаји дрвене грађе и грађевинског материјала,
- посредовање у продаји машина,
- посредовање у продаји намештаја,
- посредовање у продаји хране, пића и дувана,
- трговина на велико цвећем и растињем,
- трговина на велико месом и производима од меса,
- трговина на велико млечним производима, јајима, јестивим уљем и мастима,
- трговина на велико алкохолним и другим пићима,
- трговина на велико шећером, чоколадом и слаткишима од шећера,
- трговина на велико кафом, чајевима, какаом и зачинима,
- трговина на велико предметима за домаћинство,
- трговина на мало козметичким и тоалетним препаратима,
- трговина на мало металном робом, бојама, стаклом и
- превоз робе у друмском саобраћају за сопствене потребе.

Органи АД „Агросеме” су:

1. Скупштина као орган власника
2. Управни одбор
3. Генерални директор
4. Извршни одбор
5. Интерни ревизор и
6. Секретар

[389] Статут АД „АГРОСЕМЕ” од 03.04.1998. године К.44.

Скупштину чине сви акционари односно њихови пуномоћници. Скупштину сазива Управни одбор, а у случајевима утврђеним законом и акционари. Скупштина акционара надлежна је за одлучивање о следећим питањима: изменама оснивачког акта, статусним променама, промени правне форме у другу форму привредног друштва, стицању и располагању имовине велике вредности, избору и разрешењу чланова Управног одбора и престанку предузећа.

Управни одбор састоји се од пет чланова. Мандат чланова Управног одбора траје до годишње Скупштине уз могућност поновног избора. Управни одбор врши: контролу тачности финансијских извештаја и информација, сазива седнице Скупштине акционара, издавање акција у оквиру лимита утврђеног оснивачким актом, спроводи одлуку Скупштине о стицању и поништењу сопствених акција и бира председника Управног одбора из својих редова. Извршни одбор се састоји од три члана. Управни одбор бира чланове Извршног одбора.

Делокруг Извршног одбора укључује спровођење одлука Управног одбора и сва питања повезана са вођењем послова и текућим пословима предузећа. Генерални директор сазива седнице Извршног одбора, председава њима, организује његов рад и стара се о вођењу записника са тих седница.

Генерални директор је председник Извршног одбора. Генералног директора бира Управни одбор. Генерални директор обавља следеће послове: заступа предузеће, сазива седнице Извршног одбора и председава њима. Генерални директор може обављање одређених послова из свог делокруга да повери запосленима са посебним овлашћењима и одговорностима.

Интерног ревизора бира и разрешава Управни одбор на мандат до годишње Скупштине, уз могућност продужења мандата. Интерни ревизор извештава Скупштину о следећем: рачуноводственој пракси и финансијским извештајима, усклађености пословања предузећа са законима и склопљеним уговорима. Интерни ревизор контролише и расправља са Управним одбором о: избору и накнади за рад ревизора, веродостојности и потпуности финансијских извештаја и предлога за расподелу добити и другим плаћањима акционара и поступању по приговорима акционара.

Секретара бира Управни одбор. Секретар је одговоран за вођење књиге акционара, за припрему седница и вођење записника Скупштине акционара, седница Управног одбора и

Извршног одбора, регистра записника Управног одбора и чувања докумената утврђених актима предузећа. Секретар је одговоран за организовање рада и праћење извршавања одлука Скупштине акционара, Управног одбора и Надзорног органа. [390]

[390] Статут АД „АГРОСЕМЕ” од 24.11.2006. године К.44.

Приликом израде деобног биланса ДД „Агросеме” је почело пословну годину 1991. са педесет пет милиона мање обртног капитала, који су проистекли деобом купаца.

У току 1991. године дорађено је у дорадним центрима 520 вагона семенске пшенице, што је у односу на план мање око 40%. Затим пласман семенске пшенице је био око 900 вагона, мање је продато око 50% семенске пшенице у односу на период за протеклих пет година. Залиха семенске пшенице било је око 185 вагона, што је знатно мање у односу на претходни период. Оваква дорада, пласман и залиха је настала углавном због лоших временских услова у време скидања јесењих култура, недостатака горива и економске ситуације у земљи. Затим је дошло до трансформације великих друштвених предузећа у мања, експанзије отварања приватних предузећа и продавница, а само предузеће није се припремило за потешкоће, јер је раније постојао један начин пословања, а у овом периоду предузеће се морало прилагодити новом начину пословања. [391]

Предузеће је пословало са губитком по завршном рачуну 1996. године што је резултат измењене методологије код процене друштвеног капитала. Извршена је поновна процена друштвеног капитала која се негативно одразила из разлога што је прво примењен савезни закон код трансформације друштвеног капитала, а касније је ступио на снагу републички закон који је био неповољни што је довело до губитка. Затим је и даље присутна ненаплативост потраживања од купаца. [392]

Предузеће се у току 2007. године суочило са низом проблема који су владали на тржишту семенске робе, као и хиперпродукцијом исте. Због тога често се излазило у сусрет захтевима купаца, снижаване су цене, одобравани су накнадни попусти и прихватани су повраћи робе, што је све узроковало пад пословних прихода. Проблеми наплате потраживања из ранијих година били су актуелни у 2007. години, па су против 12 пословних партнера поднете тужбе на основу веродостојних исправа о висини дуга. [393]

Предузеће због дуговања пословних партнера није било у могућности да измирује своје финансијске обавезе.

Привредни суд у Сремској Митровици донео је дана 23.8.2010. решење посл.број Ст-480 /2010. којим се отвара стечајни поступак над стечајним дужником АД „АГРОСЕМЕ” из Сремске Митровице због трајније неспособности плаћања.

На основу изведених доказа стечајни судија је утврдио да је стечајни дужник трајније неспособан за плаћање и да је обуставио плаћања у непрекидном трајању од 1125 дана на дан 31.05.2010. године. Затим на дан 23.8.2010. године стечајни дужник је и даље у блокади са износом блокаде од 103.749.944,60 ди-

[391] Извештај о пословању ДД „АГРОСЕМЕ” Сремска Митровица за 1991. годину К. 54.
[392] Извештај о пословању уз годишњи обрачун за 1997. годину К. 54.
[393] Извештај о пословању за период 01.01.-31.12.2007. године К. 54.

нара што значи да су изпуњени законски услови за отварање стечајног поступка предвиђени чл.11 ст.1 т.1 Закона о стечају. [394]

До завршетка овог фонда стечајни поступак над стечајним дужником није завршен.

Историјат фонда:

Фонд је преузет у Архив примопредајним записником број 02-432 дана 7.7.2015. године. Регистратурско сређивање фонда извршено је 2016. године.

Према урађеном сумарном инвентару фонд има 120 инвентарних јединица од чега су 43 књиге и 77 кутија списа. Књиге и списи су груписани тематски и сређени хронолошки у укупној количини од 11,00 метара дужних архивске грађе за трајно чување.

Степен сачуваности:

Књиге су добро сачуване.
Списи су добро сачувани.

Ф. 1401 ДРУШТВЕНО ПОЉОПРИВРЕДНО ПРЕДУЗЕЋЕ „БОШКО ПАЛКОВЉЕВИЋ – ПИНКИ" СРЕМСКА МИТРОВИЦА (1950 – 1991), 1953 – 1991.

Основни подаци о фонду

Количина архивске грађе: књ. 32; к. 106; 14,50 м
Језик грађе: српски.
Степен сређености: сређен.
Информативна средства: сумарни инвентар и историјска белешка фонда.

Основне карактеристике садржаја грађе:

Књиге 1953-1991:
- записници 1974 – 1991, 19 књ.
- деловодни протоколи 1989 – 1991, 4 књ.
- регистар матичних књига 1954 – 1972, 1 књ.
- матичне књиге радника 1953 – 1990, 8 књ.

Списи 1953-1991.

[394] Решење Привредног суда у Сремској Митровици, пословни број Ст-480/2010 од 23.08.2010. К. 44.

Списи садрже: регистрације предузећа, нормативна акта, записнике, редовне списе, решења, завршне рачуне, основна средства, планове и анализе остварене производње, извештаје о пословању, судске предмете, статистичке извештаје, техничку документацију, уговоре, М4 обрасце, М8 обрасце, картоне личног дохотка и досијеа радника.

Историјат ствараоца фонда:

Пољопривредно добро „Бошко Палковљевић” у Сремској Митровици, настало је као резултат дугогодишњег рада и развоја два сродна пољопривредна предузећа на подручју општине Сремска Митровица.

Пољопривредно добро „Бошко Палковљевић” основано је 1948. године, решењем Главног извршног одбора АПВ Нови Сад, број 10403/48, а уписано је у регистар Окружног привредног суда у Новом Саду, свеска број 9, страна 153 под редним бројем1726, са седиштем у Бешенову.

Овом пољопривредном добру припојено је 1960. године пољопривредно добро „Врањаш” у Врањашу. Припајањем и стварањем већег пољопривредног добра са ширим програмом рада у воћарству, виноградарству и ратарству диктирано је економским и финансијским разлозима.

Као резултат ширег привредног подручја новог предузећа, одређена је локација предузећа у Сремској Митровици 1960. године. Од тада предузеће „Бошко Палковљевић” послује са седиштем у Сремској Митровици са радним јединицама на Мутању, Врњашу, Дивошу и Чалми.

Предузеће је у свом предмету пословања орјентисано на биљну производњу на сопственим површинама и површинама код индивидуалних пољопривредних произвођача кроз кооперацију као и продужену улогу у промету пољопривредних производа. На тој основи регистровани предмет пословања је следећи:

- у воћарству и виноградарству производња воћа, столних и винских сорти грожђа и садног материјала,
- у ратарству производња ратарских производа,
- у кооперацији са индивидуалним пољопривредним произвођачима ратарских, воћарских и виноградарских производа,
- снабдевање индивидуалних пољопривредних произвођача – кооперанта са репродукционим материјалом, откуп тржних вишкова и продаја откупљених производа,
- продаја грожђа,
- чување, паковање, препакивање, сортираање сопствених производа у хладњачи и робе других заинтересованих комитената код слободних капацитета,
- продаја сопствених пољопривредних производа преко своје малопродајне мреже,
- ремонт и оправка сопствених и туђих радних и транспортних машина,

– извођење инвестиционих радова у сопственој режији код изградње пољопривредних објеката дугогодишњих засада као и других пратећих пољопривредних инсталација у вези са пољопривредном производњом,
– вршење транспортних услуга трећим лицима.

Са становишта организације производње, и општег рада у остваривању пословања предузећа у предузећу су постојале следеће радне јединице:

1. Радна јединица (РЈ) „Мутаљ”
2. РЈ”Врањаш”
3. РЈ „Дивош-Чалма”
4. РЈ „Механизација”
5. РЈ „Служба заједничких послова”
6. РЈ „Хладњача”.

Радна јединица „Мутаљ” обавља производњу ратарских култура, производњу воћа, производњу грожђа на површини од 559,5 ха. И ако представља производно технолошку и обрачунску радну јединицу, а ова радна јединица нема комерцијалну или правну самосталност, већ се те две самосталности преносе на предузеће као целину. Локација обрадивих и других површина ове радне јединице налазе се на подручју насеља „Мутаљ”.

Радна јединица „Врањаш” остварује пољопривредну производњу у ратарству, воћарству, виноградаарству и производњу сена на површини од 718 ха. И ова радна јединица има одређену самоуправну самосталност у сфери производње и радних односа. Њено подручје је и подручје насеља „Врањаш”.

Радна јединица „Дивош-Чалма” бави се искључиво производњом у воћарству и ратарству на површини од 281 хектара. Ова мала радна јединица своје поседе има у насељима Дивошу и Чалми.

Радна јединица „Механизација” обавља послове производних услуга са тракторима и другим агрегатима за рачун других радних јединица у производњи ратарских, воћарских и виноградарских производа како на сопственим површинама тако и у кооперацији. Поред тога врши ремонт пољопривредних машина и других машина за своје потребе и трећим лицима. Локација ове радне јединице је у насељу Врањаш. Ту је изграђено економско двориште са свим грађевинским објектима за смештај, чување и ремонт механизације.

Радна јединица „Служба заједничких послова” обавља послове из делокруга развоја технологије пољопривредне производње, комерцијалног пословања, финансијског пословања, планирања и опште правне проблематике.

У оквиру ове службе у току изградње хладњаче налазила се и проблематика са радом у изградњи хладњаче.

Радна јединица „Хладњача” врши услуге хлађења воћа, поврћа и њихових прерађевина, месних прерађевина, јаја и млечних прерађевина како сопствене производње тако и набавке.[395]

Од 1973. године „Пинки” се организује као радна организација са три основне организације удруженог рада.

Почетком 1974. године „Пинки” се припаја Пољопривредном индустријском комбинату „Сирмиум” Сремска Митровица и постаје његова основна организација удруженог рада (ООУР) са својством правног лица. „Пинки” послује под називом ПИК „Сирмиум” - ООУР „Бошко Палковљевић – Пинки” Сремска Митровица. Скраћен назив је ООУР „Пинки” Сремска Митровица. ООУР „Пинки” је уписана у регистар организација удруженог рада код Окружног привредног суда Сремска Митровица под бројем ФИ -773/74.[396]

Дана 27. августа 1984. године радници Пољопривредне радне организације „Бошко Палковљевић-Пинки Сремска Митровица донели су Статут. Статутом је уређено да је „Бошко Палковљевић – Пинки” пољопривредна радна организација која у свом саставу нема основних организација удруженог рада. Фирма радне

организације је: Пољопривредна радна организација „Бошко Палковљевић-Пинки. Скраћени назив фирме је ПРО „Пинки” Сремска Митровица.[397]

Радници Друштвеног пољопривредног предузећа (ДПП) „Бошко Палковљевић-Пинки” Сремска Митровица 1990. године донели су Статут. Статутом је уређено да је оснивач ДПП „Бошко Палковљевић-Пинки” дотадашња ПРО „Бошко Палковљевић-Пинки”, чије је Предузеће правни следбеник.

Предузеће је самостална, самоуправна организација и пословна целина која послује средствима у друштвеној својини. За своје обавезе предузеће одговара средствима којима располаже (потпуна одговорност).

Фирма предузећа је: Друштвено пољопривредно предузеће „Бошко Палковљевић-Пинки”. Скраћена ознака фирме гласи: ДПП „Пинки” СПО Сремска Митровица.

ДПП „Бошко Палковљвић-Пинки” регистровано је код Основног суда удруженог рада Фи-516/89 од 31.12.1989. године. ДПП „Пинки” се поред основне бавило и споредним делатностима.

Основна делатност ДПП „Пинки” је:

- производња воћа и грожђа,
- воћних и лозних садница, калемова, амбалаже,
- ратарских и повртарских култура и производа,
- индустријског биља,
- стоке и сточних производа.

---

[395] Извештај о пословању ПД „Бошко Палковљевић” Сремска Митровица за 1973. годину.

[396] Статут ПИК Сирмиум” ООУР-а Бошко Палковљевић-Пинки” Сремска Митровица 1974. година.

[397] Статут Пољопривредне радне организације „Бошко Палковљевић-Пинки” Сремска Митровица 1984. година.

Споредне делатности су:

- ускладиштење, чување и хлађење основних пољопривредно прехрамббених производа,
- производња производа од воћа, грожђа и поврћа,
- газдовање шумом,
- узгој риба,
- вађење камена,
- узгој гљива,
- промет на велико производа из основне делатности,
- промет на мало сопствених производа,
- превоз сопствених производа,
- куповина пољопривредно-прехрамбених производа ради допуне сопственог асортимана,
- врши транспортне услуге трећим лицима и и производне услуге сопственом механизацијом.[398]

На основу Закона о предузећима урађен је Елаборат о трансформацији ДПП „Бошко Палковљевић-Пинки" из Сремске Митровице у Деоничарско друштво у мешовитој својини 1991. године. У елаборату је дата конкретизација примене Закона о предузећима о могућем облику трансформације ДПП „ПИНКИ" у деоничарско друштво у мешовитој својини, као и сви неопходни елемемти за одлучивање о трансформацији.

На основу Закона о предузећима и Елабората о трансформацији дана 17.06.1991. године донета је ОДЛУКА О ОРГАНИЗОВАЊУ ДРУШТВЕНО ПОЉОПРИВРЕДНОГ ПРЕДУЗЕЋА „БОШКО ПАЛКОВЉЕВИЋ-ПИНКИ" КАО ДЕОНИЧАРСКОГ ДРУШТВА У МЕШОВИТОЈ СВОЈИНИ.

Историјат фонда:

Фонд је преузет у Архив примопредајним записником број 02-589 дана 25.09.2013. године. Регистратурско сређивање фонда вршено је 2014. године.

Према урађеном сумарном инвентару фонд има 138 инвентаре јединице од чега су 32 књига и 106 кутија списа. Књиге и списи су груписани тематски и сређени хронолошки у укупној количини од 14,50 метара дужних архивске грађе за трајно чување.

Степен сачуваности:

Књиге су добро сачуване.

Списи су добро сачувани.

[398] Статут Друштвеног пољопривредног предузећа „Бошко Палковљевић-Пинки" Сремска Митровица 1990. година.

Ф.1393 АКЦИОНАРСКО ДРУШТВО „ПИНКИ” У СТЕЧАЈУ - СРЕМСКА МИТРОВИЦА (1991–); 1956 – 2011.

Основни подаци о фонду

Количина архивске грађе: књ. 28, к.98; 12,50 м.
Језик грађе: српски.
Степен сређености: сређен.
Информативна средства: сумарни инвентар и историјска белешка фонда.

Основне карактеристике садржаја грађе:

Књиге 1962 – 2011:
- записници 1993 – 2010, 6 књ.
- деловодни протоколи 1991 – 2011, 14 књ.
- књиге о акцијама 2003, 3 књ.
- регистри матичних књига 1962 – 2008, 3 књ.
- матична књига радника 1990 – 2009, 1 књ.
- књига евиденција повреда на раду 1980 – 2006, 1 књ.

Списи 1956 – 2011.

Списи садрже: регистрације предузећа, нормативна акта, записнике, редовне списе, завршне рачуне, судске предмете, решења, извештаје, уговоре, анексе уговора, одлуке о додели станова, спискове деоничара, изјаве о упису интерних деоница, пореску документацију, техничку документацију, радне књижице, М – 4 обрасце, М – 8 обрасце, сумарне исплатне листе, картоне личног дохотка, платне спискове, досијеа радника, фотографије и електронске записе.

Историјат ствараоца фонда:

Раднички савет Друштвено пољопривредног предузећа „Бошко Палковљевић-Пинки” из Сремске Митровице, на седници одржаној 17.6.1991. донео је ОДЛУКУ О ОРГАНИЗОВАЊУ ДРУШТВЕНО ПОЉОПРИВРЕДНОГ ПРЗЕДУЗЕЋА „БОШКО ПАЛКОВЉЕВИЋ-ПИНКИ” КАО ДЕОНИЧАРСКОГ ДРУШТВА У МЕШОВИТОЈ СВОЈИНИ.

Деоничарско друштво је пословало под фирмом „Деоничарско друштво у мешовитој својини Пинки” са потпуном одговорношћу са седиштем у Сремској Митровици, Трг браће Радића 1/II. Скраћена ознака фирме је: ДД „ПИНКИ” са потпуном одговорношћу Сремска Митровица.[399]

[399] Одлука о организовању Друштвено пољопривредног предузећа „Бошко Палковљевић-Пинки” као деоничарског друштва у мешовитој својини, број 01-2460/91 од 17.06.1991. године.

Дана 21.5.1992. године Скупштина ДД донела је Статут ДД „Пинки" у мешовитој својини са потпуном одговорношћу Сремска Митровица. Статутом је утврђено да је ДД „Пинки" у мешовитој својини основано као правни следбеник ДПП „Бошко Палковљевић-Пинки" из Сремске Митровице и деоничара радника предузећа као суоснивача. Предузеће је уписано у регистар Окружног суда у Сремској Митровци под бројем Фи – 572/91 од 2.8.1991. године.

Друштво послује средствима у мешовитој својини и то:

– друштвеним средствима оснивача и правног претходника (друштвени капитал),
– средствима прибављеним од продаје деоница (деоничарски капитал).

Друштво обавља следеће делатности:

– пољопривредна производња,
– воћарство,
– ратарство,
– производња садног материјала,
– виноградарство,
– сточарство,
– рибарство,
– шумарство,
– производња пића,
– пољо-услуге,
– превоз робе и радника,
– трговина на велико прехрамбеним производима,
– ‘’ ‘’ житарицама,
– ‘’ ‘’ воћем, поврћем и прерађевинама,
– ‘’ ‘’ алкохолним и безалкохолним пићима,
– трговина на мало,
– ‘’ ‘’ са прехрамбеним производима,
– ‘’ ‘’ поврћем, воћем и прерађевинама,
– ‘’ ‘’ алкохолнним и безалкохолним пићима,
– производња амбалаже,
– спремање хране,
– услуге складиштења и хлађења,
– производња камена и
– производња меда.[400]

[400] Статут Деоничарског друштва „Пинки" у мешовитој својини са потпуном одговорношћу Сремска Митровица, од 21.05.1992. године.

Скупштина ДД „Пинки” Сремска Митровица, дана 27.6.2000. године донела је Статут АКЦИОНАРСКОГ ДРУШТВА (АД) „ПИНКИ” СРЕМСКА МИТРОВИЦА.

Акционарско друштво „Пинки” је основано на неодређено време за обављање привредних делатности, ради стицања добити. Основни капитал АД је утврђен и подељен на акције. Чланови АД су сви акционари који њиме управљају сразмерно броју акција које поседују. Друштво послује под фирмом : АКЦИОНАРСКО ДРУШТВО „ПИНКИ” СРЕМСКА МИТРОВИЦА, а скраћени назив гласи АД „ПИНКИ” СРЕМСКА МИТРОВИЦА.

Решењем Привредног суда у Сремској Митровици број ФИ – 664/2000 године предузеће је регистровано као АКЦИОНАРСКО ДРУШТВО АД.[401]

Органи АД су:

– Скупштина,
– Управни одбор,
– Надзорни одбор и
– Директор.

Скупштину чине акционари. Сваки акционар лично или преко пуномоћника има право учествовања у раду Скупштине и право гласа. Акционар може да гласа лично уколико је власник најмање 650 акција. Акционар може дати пуномоћје у писаној форми, према одредбама Закона о привредним друштвима. Скупштину сазива Управни одбор, а њеним радом председава председник који се бира на почетку седнице на предлог Управног одбора.

Скупштина акционара одлучује о следећим питањима:

1. доноси оснивачки акт,
2. утврђује пословну и развојну политику,
3. доноси план развоја,
4. усваја годишњи обрачун и извештај о пословању,
5. одлучује о расподели добити и покрићу губитака по годишњем обрачуну,
6. одлучује о повећању и смањењу основног капитала,
7. бира и опозива чланове Управног и Надзорног одбора,
8. одлучује о заступању акционарског друштва у судским споровима,
9. решава спорове између акционара и
10. одлучује о учешћу запослених у добити – партиципацији.

Управни одбор се састоји од 3 члана од којих 2 морају бити независни. Управни одбор бира председника Управног одбора између својих чланова већином од укупног броја.

Управни одбор одлучује о следећим питањима:

---

[401] Извештај о извршеној ревизији финансијских извештаја за 2004.

1. контролише тачност финансијских извештаја и информација,
2. управља развојем и стратегијом друштва и надзирањем директора,
3. сазива седнице Скупштине акционара,
4. утврђује предлоге одлука и врши контролу њиховог спровођења,
5. врши издавање акција у оквиру лимита утврђеног оснивачким актом,
6. утврђује вредност акција и друге имовине,
7. врши избор и разрешење директора и
8. утврђује износ и поступак плаћања дивиденди.

Надзорни одбор састоји се од 3 члана. Надзорни одбор :
1. врши надзор над законитошћу рада АД,
2. прегледа периодичне и годишње рачуне,
3. контролише пословне књиге и друга документа,
4. извештава о годишњим рачуноственим исказима и извештајима о пословању,
5. даје мишљење о предлозима за расподелу добити и
6. доноси Пословник о раду.

Директор:
1. организује и води пословање АД,
2. заступа АД,
3. одговара за законитост рада,
4. извршава одлуке Скупштине и Управног одбора.

Поред права и обавеза која директор има по закону, друга права и обавезе у погледу примања и накнада могу се одредити уговором између Управног одбора и директора.[402]

Сезонски карактер производње стварао је проблем обезбеђења средстава за несметано одвијање производње. Зато је предузеће често било принуђено да узима неповољне кредите и кроз високе камате умањивало је своје пословне резултате.

Због напред наведеног дана 4.2.2011. године, стечајни судија је донео решење о покретању претходног стечајног поступка, ради утврђивања постојања правног интереса за спровођење стечајног поступка, наводећи да није стечајни дужник способан за плаћања у непрекидном трајању од две године, да годинама не остварује приходе и да му је рачун у блокади.

Над стечајним дужником покренут је стечајни поступак решењем посл.бр. СТ- 190/2011 од 2.6.2011. године, а за стечајног управника именован је Бурсаћ Митар, из Ирига.[403]

---

[402] Одлука о усклађивању отвореног акционарског друштва АД „Пинки" са одредбама Закона о привредним друштвима.

[403] Решење о отварању стечајног поступка посл.број 2. Ст.190/2011, дана 02.06.2011. године.

До завршетка овог фонда стечајни поступак над стечајним дужником није завршен.

Због извршене периодизације приликом регистратурског сређивања фонда, није постојала могућност физичке поделе инвентарних јединица (регистри матичних књига и досијеа радника) распон грађе фонда је 1956 – 2011.

Историјат фонда:

Фонд је преузет у Архив примопредајним записником број 02-589 дана 25.09.2013. године. Регистратурско сређивање фонда вршено је 2014. године.

Према урађеном сумарном инвентару фонд има 126 инвентарних јединица од чега су 28 књига и 98 кутија списа. Књиге и списи су груписани тематски и сређени хронолошки у укупној количини од 12,50 метара дужних архивске грађе за трајно чување.

Степен сачуваности:

Књиге су добро сачуване.
Списи су добро сачувани.

Ф. 1328 ДРУШТВЕНО ПОЉОПРИВРЕДНО ПРЕДУЗЕЋЕ „МАЧВА” – МАЧВАНСКА МИТРОВИЦА, (1956- 2007), 1956-2008

Основни подаци о фонду

Количина архивске грађе: књ. 80; к. 68; 11,00 м
Језик грађе: српски.
Степен сређености: сређен.
Информативна средства: сумарни инвентар и историјска белешка о фонду.

Основне карактеристике садржаја грађе:

Књиге 1956-2007:
- записници 1956-2007, 26 књига
- деловодници 1956-2007, 17 књига
- рачуноводствене књиге 1978-2001, 2 књиге
- картони ЛД 1967-1989, 28 књига

Списи 1956-2008.

Списи садрже: нормативна акта, редовну архиву, завршне рачуне, платне спискове, досијеа радника, инвестиције, картоне личног дохотка, документа везана за промет земљишта, судску документацију.

Историјат ствараоца фонда: Друштвено пољопривредно предузеће „Мачва" из Мачванске Митровице, Маршала Тита бр. 47, основано је Одлуком Народног одбора општине Мачванска Митровица Бр. 2209 од дана 7.4.1956. године. Отпочело је са радом дана 10.4.1956. године под називом Пољопривредно добро „Мачва" Салаш Ноћајски у оснивању, а конституисање је извршено дана 3.6.1956. године по Решењу Народног одбора општине Мачванска Митровица бр. 3098 од дана 9.6.1956. године. [404]

Делатност предузећа је пољопривредна производњаи промет произведених пољопривредних производа. За нормално пословање предузећа Народни одбор Општине Мачванска Митровица обезбеђује основна средства у вредности од 25.000.000 динара из Фонда Опште народне имовине и кредитиране имовине као и обртна средства у износу од 12,000.000 динара у виду кредита код Народне Банке. За директора предузећа постављен је од стране оснивача Вукосављевић Миломир из Мачванске Митровице. Он има овлашћења да обавља све радње у вези са конституисањем предузећа и с тим у вези да располаже средствима стављеним на располагање новонасталом предузећу. Надзор рада директора у погледу извршења припремних радова за почетак рада предузећа вршио је одсек за привреду Народног одбора Мачванска Митровица.

Предузеће је регистровано код Окружног привредног суда у Новом Саду 23. априла 1956. Решењем Фи.Бр. 519/56.[405] и уписано у регистар предузећа истога суда на страни 118, свеска 9.

Новоосновано пољопривредно добро је добило почетни капитал од Народног одбора Општине Мачванска Митровица који се састојао од средстава ликвидираних сељачких радних задруга у Салашу Ноћајском, Ноћају, Засавици, Равњу и Раденковићу. Основна средства су сачињавала око 839 хектара земљишта у 6 катастарских општина, грађевински објекти изграђени за време постојања сељачких радних задруга и део опреме.

У периоду од 1956. до 1958. године Пољопривредно добро „Мачва" се нагло развило у сточарској производњи изградњом товилишта и стаја у 5 радних јединица (погона).

Пољопривредно добро „Мачва" из Салаша Ноћајског има у свом саставу 5 погона који се налазе у 5 села: Салаш Ноћајски, Ноћај, Раденковић, Равње и Засавица. Сваки погон послује одвојено, али за целокупно предузеће и погоне види се једно централно књиговодство и благајна.

На Пољопривредном добру постоји Раднички савет као орган управљања састављен од 21 члана који су заступљени како из погона, тако и из предузећа. На својим седницама Раднички савет је доносио важне одлуке као што су одлуке о будућем раду добра, претреси производних планова, правила о начину

[404] Досије Ф. 1328 Д.П.П. „Мачва" Мачванска Митровица 1956-2008. кошуљица 2, подаци за Белешку о фонду - Решење о оснивању.

[405] Исто, Решење о регистрацији код Окружног привредног суда у Новом Саду

награђивања, усвајање тарифног правилника, куповина машина и опреме, одређивање радних места и друга важна питања.[406]

Такође је на овом Пољопривредном добру постојао и Управни одбор састављен од 5 чланова изабраних од стране Радничког савета а у којем се налази и директор. Управни одбор је на својим седницама претресао питања међу којима су извршење плана сетве, убирање плодова, обрада земљишта на време, набавка семена и вештачких ђубрива, продаја пољопривредних производа, одређивање плата руководећем особљу, давање предлога и препорука Радничком савету. [407]

Поред ових наведених органа управљања постоје и и органи руковођења као што је Директор пољопривредног добра, шеф рачуноводства, референт за ратарство, референт за сточарство, као и пет пословођа на пет погона и ветеринарски техничар.

Обзиром да је земљиште добијено од Фонда друштвено пољопривредног земљишта било уситњено у току 1960 и 1962 године приступило се арондацији у свим катастарским општинама чиме су створени услови за приомену савремене агротехнике.

У току 1963. године организација се укључује у интеграционе процесе и један је од оснивача ПИК „Sirmium” из Сремске Митровице, који је касније објединио целокупни комплекс примарне пољопривредне производње и прехрамбене индустрије Срема и дела Мачве.

Почев од 1966. године „Мачви” се припајају све земљорадничке задруге на територији Општине Мачванска Митровица и организација се укључује у интензивне кооперативне односе са земљорадницима, а до 1968. године врши интензиван откуп и уређење земљишта, што је довело до стварања фонда од 1.400 хектара.

У току 1976. године на бази Закона о удруженом раду, Пољопривредно предузеће „Мачва” се организује у Пољопривредну радну организацију са пет ООУР-а кооперације и једном организацијом спствене друштвене производње. [408] У радној организацији се води заједночко књиговодство и саставља збирни завршни рачун. Делатност је: производња свих врста житарица, поврћа, сточног и индустријског биља за сопствене потребе и потребе трећих лица, производња и тов свих врста стоке и живине, транспорт робе и материјала у оквиру радне организације, а и за потребе трећих лица и друго. То је даље интензивирало развој кооперативних односа на ширем подручју Мачванског среза, који је посебно поспешен коришћењем средстава „Зеленог плана” за производњу и инвестиције у објекте сточарске производње. Постижу се изузетни резултати

[406] Ф. 1328, Д.П.П. „Мачва” Мачванска Митровица 1956-2008. Записници са седница Радничког савета ИЈ од 1 до 19.

[407] Исто, Записници са седница Управног одбора ИЈ од 20 до 22.

[408] Досије Ф. 1328, Д.П.П. „Мачва” Мачванска Митровица 1956-2008. кошуљица 2, подаци за Белешку о фонду – Оглас о упису у судски регистар

како у откупу свиња (60.000 комада) и говеда (7.000 комада) тако и у сопственој ратарској и сточарској производњи заснованој на коришћењу савремене механизације и стручне радне снаге.

Инвестициона улагања су била велика и у току 80-их година када су изграђене пословне зграде ООУР-а. Машинска радионица и ремонт пољопривредних машина са паркингом, фарма у засавици за тов јунади капацитета 2.000 комада, мини кланица за јунад.

Крајем 1989. године долази до дезинтеграције ПИК „Sirmiuma", Сремска Митровица. Тада се спроводи референдум и из Пољопривредне радне организације „Мачва" издваја се ООК у Салашу Ноћајском у самосталну радну организацију – задругу. Све остале ООК се трансформишу у Друштвено пољопривредно предузеће „Мачва" – Мачванска Митровица, регистрацијом код Основног суда удруженог рада Сремска Митровица под бројем Фи.-366/89 од дана 21.11.1989. године. [409]

У току 1990. године почела је изградња силоса капацитета 250тона зрнасте хране који је у експлоатацију пуштен 1995. године.

У току 1991. године на основу законских прописа отпочео је процес враћања земљишта одузетог земљорадницима у ПЗП, тако да је Предузеће остало са око 400 хектара земљишта. Истовремено долази и до енормног пада производње и у ратарству и у сточарству, тако да је средином 90-их фодина „Мачва" запала у велике тешкоће јер је у фази великих инвестиција (изградња фарме, силоса итд.) дошло до смањења великог дела имовине.

На основу одлуке Скупштине предузећа од 12.12.1999. године и Решења Привредног суда у Сремској Митровици Фи. 703/99 од 28.12.1999. године Друштвено пољопривредно предузеће „Мачва" Мачванска Митровица усаглашено је са Законом о предузећима и закоком о класификацији делатности и регистру јединица разврставања.

Оптерећена вишком запослених као и другим негативним околностима „Мачва" је дошла у ситуацију која је резултирала покретање стечајног поступка 11.7.2001. године.[410]

Трговински суд у Сремској Митровици донео је 28. јануара 2002. године решење којим се обуставља поступак над стечајним дужником ДПП „Мачва" из Мачванске Митровице.[411]

Међутим, већ 2006. године Трговински суд у Сремској Митровици поново отвара поступак над стечајним дужником ДПП „Мачва" у Мачванској Митрови-

[409] Ф. 1328 „Д.П.П. „Мачва" Мачванска Митровица 1956-2008. Извештај о процени вредности капитала ДПП „Мачва" – Мачванска Митровица, ИЈ 90.

[410] Досије Ф. 1328 Д.П.П. „Мачва" Мачванска Митровица 1956-2008. кошуљица 2, подаци за Белешку о фонду – Решење о покретању стечајног поступка.

[411] Исто - Решење о обустављању стечајног поступка.

ци, због тога што је стечајни дужник неспособан за плаћање. За стечајног управника именује се Агенција за приватизацију Републике Србије.[412]

Дана 13.11.2007. године, у организацији Центра за спровођење стечајног поступка Агенције за приватизацију, одржана је продаја имовине стечајног дужника, методом јавног надметања, где је продата покретна и непокретна имовина Д.П.П. „Мачва” у стечају из Мачванске Митровице по цени од 115.614.500,00, купцу „Јадран” Д.Д. Партизанска 69. Словенија.[413]

Историјат фонда:

Фонд је преузет 2.4.2008. године од Д.П.П „Мачва” – у стечају у Мачванској Митровици.

Архивску грађу и регистратурски материјал чине: деловодници, редовна преписка, записници органа управљања, финансијска и рачуноводствена документација, судска документација, персонална документација, обрачуни личног дохотка, обрачуни пореза, књиговодствена документација. Преузето је укупно 20 дужних метара. Регистратурско сређивање овог фонда извршено је током 2010. године. Укупно је остало 11 метара дужних архивске грађе, а излучено 9 метара дужних безвредног регистратурског материјала.

Степен сачуваности:

Списи су делимично сачувани.
Књиге су делимично сачуване.

Ф. 1244 ШУМСКО ГАЗДИНСТВО СРЕМСКА МИТРОВИЦА РЈ ШУМСКА УПРАВА - КЛЕНАК, 1963-1989

Количина архивске грађе: књ. 18; к. 2; 0,80 м
Језик грађе: српски.
Степен сређености: сређен.
Информативна средства: сумарни инвентар и историјска белешка о фонду.

Основне карактеристике садржаја грађе:

Књиге 1967-1989:
– деловодни протоколи 1967-1989

---

412 Исто – Решење о покретању стечајног поступка 20.11.2006.

413 Агенција за приватизацију Републике Србије 13. 11. 2007. Саопштење са одржане продаје имовине стечајног дужника методом Јавног надметања. http://www.rpksrem.co.rs/aktuelno/preduzecaustecaju.htm

Списи 1973-1989.

Списи садрже: записнике, правилнике, решења, уговоре, годишње извештаје, планове и програме рада, разне врсте споразума, пријаве о несрећи на послу, одлуке.

Историјат ствараоца фонда:

„Шумско газдинство" Сремска Митровица као радна организација конституисана је 26.12.1973. године, а уписана је у судски регистар код Окружног привредног суда у Сремској Митровици , под редним бројем ФИ 730/73. Приликом конституисања у радној организацији је организовано поред ООУР Шумска секција у Кленку још 5. ООУР. ООУР „Шумарство Кленак" је регистрована код Окружног привредног суда Сремска Митровица под бројем 365/78 од 03.04.1978. године, а послује у оквиру радне организације „Шумско газдинство" Сремска Митровица. У току каснијих организационих промена у оквиру „Шумског газдинство" Сремска Митровица Шумска секција Кленак трансформисана је у РЈ Шумска управа Кленак и тако и данас послује.

Историјат архивског фонда:

Фонд је преузет у Архив 4.12.2000. године у несређеном стању. Регистратурско сређивање фонда извршено је 2002. године. Фонд има 18 књига и 2 кутије у укупној количини од 0,80 м/д архивске грађе за трајно чување, која је груписана тематски и сређена хронолошки.

Степен сачуваности:

Списи су добро сачувани
Књиге су добро сачуване.

Ф 835. ПИК „СИРМИЈУМ"- СРЕМСКА МИТРОВИЦА,
ПОЉОПРИВРЕДНИ ПОГОН „СРЕМ" – РУМА, (1963-1969), 1963-1969.

Основни подаци о фонду

Количина архивске грађе: књ./; к. 17; 2,00 м
Језик грађе: српски.
Степен сређености: сређен.
Информативна средства: сумарни инвентар са ширим подацима о фонду.

Основне карактеристике садржаја грађе:

Списи 1963-1969.

Списи садрже: Записнике са седница Радничког савета, Управног одбора, записнике разних комисија, правилници, изборни материјал, распоредна решења, извештаји о раду, картице синтетике, редовна преписка, платни спискови.

Историјат ствараоца фонда:

ПП „Срем” из Руме настао је у јануару 1963. године, када је ПД „Срем” из Руме ушао у састав ПИК „Сирмијума” из Сремске Митровице. Почетком 1964. године Погону је припојено ПД „Полет” из Хртковаца. Исте године извршена је подела Погона, северно од аутопута настаје ПП „Будућност” Рума, а јужно од аутопута ПП „Срем” Рума. ПП „Срему” се 1966. године припајају земљорадничке задруге из Платичева, Хртковаца, Никинаца и Буђановаца, а 1969. године и Земљорадничка задруга из Грабоваца. ПП „Срем” се од 1.1.1970. године интегрисао у „Агроруму” из Руме.

Историјат фонда:

Фонд је преузет Примопредајним записником под бројем 02-146 дана 14.4.2000. године од АД „Агрорума” Рума за период од 1963-1969. године.

Степен сачуваности:

Књига нису сачуване.
Списи су потпуно сачувани.

Ф. 823 ПИК „СИРМИЈУМ”- СРЕМСКА МИТРОВИЦА, ПОЉОПРИВРЕДНИ ПОГОН „ЗАДРУГАР” – РУМА, (1963-1970), 1963-1970.

Основни подаци о фонду

Количина архивске грађе: књ. 9; к. 11; 1,90 м
Језик грађе: српски.
Степен сређености: сређен.
Информативна средства: сумарни инвентар са ширим подацима о фонду.

Основне карактеристике садржаја грађе:

Књиге 1963-1969:
– Записници 1963-1969, 5 књ.
– Попис основних средстава 1965-1968, 4 књ.

Списи 1963-1970.

Списи садрже: записнике Управног одбора, Централног радничког савета, Радничког савета, записнике разних комисија, нормативна акта, редовна преписка, производни планови, извештаји о раду, извештаји о структури засејаних површина, укњижба права власништва на земљиште, купопродајни и даровни уговори, евиденције купљене земље, уговори о замени и преносу некретнина, решења о арондацији, судски предмети о накнади за арондирано земљиште, завршни рачуни, решења о распореду радника на радна места, статистички извештаји, спискови радника, досијеа радника, платни спискови.

Историјат ствараоца фонда:

ПП „Задругар" из Руме, настао је припајањем Земљорадничке задруге из Руме ПИК „Сирмијум" у Сремској Митровици. Регистрација овог погона извршена је у Окружном привредном суду у Сремској Митровици марта 1963. године.

Делатност погона је била пољопривредна производња у ратарству и сточарству на својој економији, као и у кооперацији са индивидуалним произвођачима, откуп пољопривредних производа и производња алкохолног сирћета. Од 1965. године у Погону су формиране радне јединице:

- Магацин житарица,
- Ветеринарска станица,
- Инкубаторска станица,
- Подрум,
- Сирћетана,
- Економска јединица (ЕЈ),
- РЈ Павловци,
- ЕЈ Стејановци,
- ЕЈ Вогањ,
- ЕЈ Краљевци,
- Фарма Вогањ,
- Економија Рума,
- Свињофарма Рума,
- Заштита биља,
- Управа и Кооперација.

Оваква организација рада задржана је све до 1969. године, односно до уласка Погона у састав ПСОУР „Агрорума" који је те године формиран.

Историјат фонда:

Фонд је издвојен из ПСОУР „Агрорума" Рума 1972. године. Записником о примопредаји архивске грађе број 02-146 грађа је преузета дана 17.4.2000. године од АД „Агрорума" Рума.

Степен сачуваности:

Књиге су делимично сачуване.
Списи су делимично сачувани.

Ф. 832 ПИК „СИРМИЈУМ”- СРЕМСКА МИТРОВИЦА, ПОЉОПРИВРЕДНИ ПОГОН „БУДУЋНОСТ” – РУМА, (1963-1969), 1963-1969.

Количина архивске грађе: књ. 9; к. 21; 2,40 м
Језик грађе: српски.
Степен сређености: сређен.
Информативна средства: сумарни инвентар са ширим подацима о фонду.

Основне карактеристике садржаја грађе:

Књиге 1965-1968:
- Деловодни протокол (аронадације) 1966, 1 књ.
- Записници 1965, 2 књ.
- Преглед ЛД из грађанско правног односа 1968, 2 књ.
- Кооперација по радним јединицама 1968, 1 књ.
- Обрачун ЛД 1968, 4 књ.

Списи 1963-1969.

Списи садрже: Записнике са седница Управног одбора, Радничког савета, Збора радника, Комисије за заснивање и отказивање радног односа, инвестициони пројекти, комасација, информатор ПП „Будућност”, ивештај о пословању, планови производње, распоредна решења, решења о заснивању радног односа, решења о пријему и распореду на рад, купопродајни уговори за земљу, аронадација, платни спискови, аконтације.

Историјат ствараоца фонда:

СО Рума донела је 30.12.1963. године решење број 04/1-21570/1-1963 којим је одобрена одлука ПИК „Сирмијума” донета 19.8.1963. године, којом је Централни раднички савет основао погон са самосталним обрачуном дохотка у оквиру ПИК-а – ПП „Будућност” са седиштем у Руми. Окружни привредни суд у Сремској Митровици донео је 16.1.1964. године решење број Фи 4/64 којим је уписано у Регистар предузећа и радњи на страни 295 свеска 9 да је ПИК „Сирмијум” издвојио у свом саставу ПП „Будућност” у Руми са статусом погона са самосталним обрачуном дохотка. ПП „Будућност” није имао својство правног лица. Предмет пословања је био: у ратарству производња житарица, поврћа, крмног и индустријског биља и оплемењеног семенског материјала, у воћарству

и виноградарству производња и прерада свих врста воћа и грожђа и точење алкохолних и безалкохолних пића из сопствене производње (само на велико), у сточарству узгој свих врста приплоде стоке и живине и тов свих врста стоке и живине (нарочито свиња и говеда), у кооперативној сарадњи вршена је сарадња у свим видовима пољопривредне производња, уговарање откупа пољопривредних производа и обезбеђивање репродукционог, приплодног и другог материјала, у области услуга отваране су услужне радионице и вршене ветеринарске услуге и у области промета вршен је откуп свих врста стоке, куповина репродукционог материјала, резервних делова, амбалаже, полупроизвода и откуп и продаја свих врста пољопривредних производа.

Историјат фонда:

Фонд је издвојен из ПСОУР „Агрорума" Рума 1972. године. Грађа је преузета Примопредајним записником бр. 12-146 дана 17.4.2000. године од АД „Агрорума" из Руме.

Степен сачуваности:

Књиге су делимично сачуване.
Списи су делимично сачувани.

Ф. 1149 ПИП „АГРОРУМА"- РУМА, (1947-1991), 1947-1991

Основни подаци о фонду

Количина архивске грађе: књ. 352; к. 368; 60,00 м
Језик грађе: српски.
Степен сређености: сређен
Информативна средства: записник о примопредаји архивске грађе и сумарни инвентар са ширим подацима о фонду

Основне карактеристике садржаја грађе:

Књиге 1991-2009:
1. записници 1973-1989, 21 књ.
2. деловодни протоколи 1970-1993, 110 књ.
3. Матичне књиге 1947-1991, 75 књ.
4. Регистри мк 1954-1972, 6 књ.
5. књ.основних средстава,1956-1990, 4 књ.
6. књ. евид.земљ.пос, 1965-1990,30 књ.
7. књ. картона лд., 1963-1985, 106 књ.

Списи 1964-1991.

Списи садрже: Регистрацију предузећа, нормативна акта, записнике органа управљања, решења, уговоре, редовна акта, извештаје и планове, картоне лд., М-4 обрасце платне спискове, досијеа радника и др.

Историјат ствараоца фонда:

Заједница основних организација удруженог рада „Агрорума” настала је интеграцијом пољопривредних добара:

1. Пољопривредно добро „Задругар” Рума,
2. Пољопривредно добро „Срем” и
3. Пољопривредно добро „Будућност” Рума.

Пољопривредно самостална организација удруженог рада „Агрорума” (ПСОУР) из Руме део је јединственог предузећа „Сирмиум” Пољопривредно индустријског комбината (ПИК) из Сремске Митровице.

ПСОУР „Агрорума” настала је спајањем пољопривредно самосталних организација удруженог рада „Будућност”, „Задругар” и „Срем” из Руме.Одлуку о спајању самосталних организација удруженог рада (СОУР) „Будућност”, „Задругар” и „Срем” донели су Раднички савети наведених организација на седницама одржаним 19.11.1969. године. Напред наведену одлуку одобрио је Раднички савет Комбината на седници одржаној дана 21.11.1969.године.Пољопривредно самостална организација удруженог рада „Агрорума” из Руме, конституисана је 1.1.1970, а регистрована је као део јединственог предузећа ПИК „Сирмиум” Сремска Митровица у регистру предузећа и радњи код Окружног привредног суда у Сремској Митровици на страни 259 свеска 9 под бројем Фи – 8/70.

Предмет пословања „Агроруме” чине следеће делатности:

У РАТАРСТВУ:

– производња житарица, повћа, сточног крмног и индустријског биља како за сопствене потребе, тако и за потребе тржишта,
– производња оплемењеног семенског матријала, житарица, површа сточног, крмног и индустријског биља за сопствене потребе и потребе тржишта.

У ВОЋАРСТВУ И ВИНОГРАДАРСТВУ:

– производња свих врста воћа и грожђа,
– прерада воћа и грожђа,
– точење алкохолних и безалкохолних пића на мало и велико.

У СТОЧАРСТВУ:
- производња приплодних грла свих врста стоке и живине ради побољшања приплодног материјала у циљу добијања рентабилне стоке, како за потребе сопствене производње тако и за потребе кооперације и тржишта,
- тов свих врста стоке и живине, како у сопственој производњи тако кооперацији.

У КООПЕРАТИВНОЈ САРАДЊИ СА ИНДИВИДУАЛНИМ ПОЉОПРИВРЕДНИМ ПРОИЗВОЂАЧИМА:
- кооператвна сарадња са индивидуалним произвођачима по свим видовима и облицима пољопривредне производње,
- уговарање откупа свих врста пољопривредних производа, са пољопривредним произвођачима у циљу заједничког иступања на заједничко тржиште и постизање што повољније цене,
- уговарање пољопривредне производње било писменим или усменим путем и откуп пољопривредних производа из постигнуте производње,
- обезбеђење репродукционог, приплодног и другог материјала у вези са
- кооперативном сарадњом.

ИНДУСТРИЈСКО ПРОИЗВОЂАЧКА ДЕЛАТНОСТ:
- производња и продаја сирћета на велико и мало,
- производња и продаја концентроване сточне хране на велико и мало,
- производња, прерада и продаја меса и месних производа на велико и мало.

У ОБЛАСТИ УСЛУГА:
- остварење услужних радионица за одржавање и оправку целокупног
- машинског парка како за сопствене потребе и потребе тржишта,
- отварање занатских радионица за сопствене потребе и за потребе трећих лица,
- вршење ветеринарских услуга за сопствене потребе и потребе трећих лица,
- вршење свих врста услуга пољопривредним произвођачима у ратарству, сточарству, виноградарству и осталим пољопривредним гранама,
- отварању мензи и радничких ресторана.

У ОБЛАСТИ РОБНОГ ПРОМЕТА:
- откуп и продаја свих врста пољопривредних и сточарских производа одиндивидуалних произвођача (ратарских, воћарско-виноградарских,
- топољарско, шумских, коже, свињске длаке, вуне, рогова, пужева, костију
- и осталих производа пољопривредних грана),

– откуп, куповина и продаја алкохолних и безалкохолних пића и сирћета на велико и мало,
– куповина и продаја прехранбених производа ради употпуњавања асортимана у продавницама,
– откуп и продаја млека,
– куповина репродукционог, приплодног материјала, резервних делова,
– ситног инвентара, амбалаже, готових производа и полупроизвода за
– сопствене потребе и потребе трећих лица,
– откуп и куповина свих врста приплодне и друге стоке за потребе „Агроруме” и производње у кооперацији. [414]

На основу одлука својих радних заједница 1972. године основне организације удруженог рада „Ратар”, „Сточар”, „Задругар”, „Агропромет”, „Сточарско-ветеринарска станица” и Служба заједничких послова закључиле су самоуправни споразум о удрживању у радну организацију ЗАЈЕДНИЦУ ОСНОВНИХ ОРГАНИЗАЦИЈА „АГРОРУМА”.

Дана 26.5.1973. године на основу одлука зборова радних људи основне организације удруженог рада у Заједници „Агрорума” : „Ратар”, „Сточар”, „Задругар”, „Агропромет”, „Сточарско-ветеринарска станица” и Служба заједничких послова закључиле су Самоуправни споразум о удруживању у радну организацију „Сирмиум” ПИК у Сремској Митровици.

У циљу остваривања заједничких међусобних интереса, радни људи основних организација на основу слободно изражене воље удружили су се у ПИК „Сирмиум”.

Самоуправним споразумом утврђују се начела и принципи: међусобних односа и односа са трећим лицима, послова од заједничког интереса, управљања и руковођења, планирања, удруживања средстава и расподеле дохотка. [415]

Дана 19.3.1976. године закључен је Самоуправни споразум о удруживању у радну организацију (РО) „Агрорума”. У радну организацију „Агрорума” удружиле су се следеће основне организације удруженог рада (ООУР):

1. ООУР-а „Ратар” Рума
2. ООУР-а „Сточар” Рума
3. ООУР-а „Агропромет” Рума
4. ООУР-а „Задругар” Рума
5. ООУР-а „Напредак” Вогањ
6. ООУР-а „Бриле” Стејановци
7. ООУР-а „Прогрес” Мали Радинци
8. ООУР-а „Елан” Жарковац
9. ООУР-а „Борац” Путинци

---

[414] Извештај о пословању „Агроруме” за 1970. годину, 392 кутија.

[415] Самоуправни споразум о удруживању у радну организацију ПИК „Сирмиум” Сремска Митровица, 356 кутија.

10.ООУР-а „Пољопривредник” Доњи Петровци
11.ООУР-а „Јединство” Краљевци
12.ООУР-а „Сремац” Добринци
13.ООУР-а „Слога” Хртковци
14.ООУР-а „Братство” Никинци
15.ООУР-а „Младост” Платичево
16.ООУР-а „Сава” Кленак
17.ООУР-а „Будућност” Витојевци
18.ООУР-а „Граничар” Грабовци
19.ООУР-а „Млади задругар” Буђановци
20.ООУР-а „Сточарско ветеринарска станица” Рума
21.ООУР-а „Полет” Павловци
22.ООУР-а „Корзо” Рума
23.ООУР-а „Сремтурист” Рума. [416]

Током 1976. године, путем припајања са „Агрорумом” су се интегрисале угоститељска организација „Корзо” из Руме, и туристичка организација „Сремтурист” из Руме. Радници основнох организација удруженог рада, радници и удружени земљорадници удружени у основне организације кооперанта на основу одлуке која је донета на референдуму одржаном дана 23.01.1978. године основана је УДРУЖЕНА ПОЉОПРИВРЕДА И ИНДУСТРИЈА (УПИ) „АГРОРУМА” РУМА.

Радна организација УПИ „Агрорума” је уписана у регистар организација удруженог рада код Суда удруженог рада у Сремској Митровици под бројем Фи-170/78. [417]Дана 1.1.1979. године извршена је интеграција ООУР-а „Агропромет” и радне организације за промет „Румекс” из Руме. Док 1.1.1980. године извршена је интеграција „Агроруме”са радном организацијом за прераду воћа и поврћа „Румен” у Руми.

После наведених интеграција УПИ „Агрорума” имала је у свом саставу 10 основних организација удруженог рада, 17 основних организација кооперанта и 2 радне заједнице.

Организациона шема „Агроруме” је следећа:

Редни број	ООУР-а, ООК-а, РЗ	Седиште
1.	”Срем”	насеље Срем
2.	”Ратар”	Краљевци
3.	”Нова Будућност”	Жарковац
4.	”1 Мај”	Рума
5.	”Агротранс”	Рума

[416] Самоуправни споразум о удруживању у радну организацију „Агрорума”, 356 кутија.
[417] Статут радне организације УПИ „Агрорума” Рума, 356 кутија.

6.	”Сточар”	Рума
7.	”Млади Задругар”	Буђановци
8.	”Братство”	Никинци
9.	”Слога”	Хртковци
10.	”Граничар”	Грабовци
11.	”Младост”	Платичево
12.	”Будућност”	Витојевци
13.	”Сава”	Кленак
14.	”Јединство”	Краљевци
15.	”Сремац”	Добринци
16.	”Пољопривредник”	Доњи Петровци
17.	”Борац”	Путинци
18.	”Елан”	Жарковац
19.	”Прогрес”	Мали Радинци
20.	”Задругар”	Рума
21.	”Напредак”	Вогањ
22.	”Полет”	Павловци
23.	”Бриле”	Стејановци
24.	”Пољопромет”	Рума
25.	”Сточарско ветер.станица”	Рума
26.	”Борковац”	Рума
27.	”Румен”	Рума
28.	РЗ „Заједничких послова”	Рума
29.	РЗ „Интерне банке”	Рума

Основне организације удруженог рада, основне организације кооперанта и радне заједнице у саставу УПИ „Агрорума” имају своје органе управљања, и то: Раднички савет, Извршни орган радничког савета и Пословодни орган, а из састава удружених земљорадника и радника запослених на неодређено време бирају чланове за заједничке органе управљања у „Агроруми”.

На основу Самуоправног споразума о удруживању у „Агроруму”, функцију управљања радни људи на нивоу радне организације остварују кроз заједничке органе управљања и то:

1. Раднички савет,
2. Извршни одбор,
3. Одбор самоуправне радничке контроле,
4. Заједничка дисциплинска комисија и
5. Координационо тело за кадровску политику.

Радници у свим ООУР-а, ООК-а и РЗ у саставу РО УПИ „АГРОРУМА” на референдумима одржаним 10.11.1989. године су се изјашњавали, а 14.11.1989. године Раднички савет на основу референдума доноси одлуку да се УПИ „АГРОРУМА” организује као друштвено предузеће које обавља привредну делат-

ност под називом ПОЉОПРИВРЕДНО ИНДУСТРИЈСКО ПРЕДУЗЕЋЕ (ПИП) „АГРОРУМА”. [418]

Правилником о унутрашњој организацији предузећа од 05.02.1990. године предвиђено је да у ПИП „Агрорума” постоје следеће радне јединице (РЈ) и њихове обрачунске јединице (ОЈ):

1. РЈ „Срем”:
   ОЈ ратарство,
   ОЈ повртарство,
   ОЈ говедарство.
2. РЈ „ Нова Бразда” Хртковци:
   ОЈ ратарство Хртковци
   ОЈ говедарство Грабовци.
3. РЈ „Ратар” Краљевци,
   ОЈ ратарство Краљевци и
   ОЈ говедарство Добринци.
4. РЈ „Нова Будућност” Жарковац,
   ОЈ ратарство и
   ОЈ силос са сушаром.
5. РЈ „1 Мај” Рума,
6. РЈ „Плантажа” Рума,
7. РЈ „Силос” и сушара Рума,
8. РЈ „Сточар” Рума:
   ОЈ свињофарма „Срем”,
   ОЈ свињофарма Хртковци,
   ОЈ свињофарма Краљевци,
   ОЈ свињофарма Вогањ,
   ОЈ свињофарма Рума,
   ОЈ фабрика сточне хране Рума и
   ОЈ кланица „Румес” 9. РЈ „Кооперација” Рума,
9. РЈ „Кооперација” Рума:
   ОЈ „Млади Задругар” Буђановци,
   ОЈ „Братство” Никинци,
   ОЈ „Слога” Хртковци,
   ОЈ „Граничар” Грабовци,
   ОЈ „Младост” Платичево,
   ОЈ „Будућност” Витојевци,
   ОЈ „Сава” Кленак,
   ОЈ „Јединство” Краљевци,
   ОЈ „Сремац” Добринци,
   ОЈ „Борац” Путинци,

[418] Извештај о пословању за 1987. годину, 392 кутија.

ОЈ „Пољопривредник” Доњи Петровци,
ОЈ „Елан” Жарковац,
ОЈ „Прогрес” Мали Радинци,
ОЈ „Задругар” Рума,
ОЈ „Напредак” Вогањ,
ОЈ „Полет” Павловци,
ОЈ „Бриле” Стејановци.
10. РЈ „Ветеринарска станица” Рума,
11. РЈ „Румен” Рума,
12. РЈ „Борковац” Рума:
ОЈ угоститељство,
ОЈ туризам и
ОЈ друштвена исхрана.
13. РЈ „Агротранс” Рума,
14. РЈ „Трговина” Рума,
15. РЈ „Одржавање грађевинских објеката” Рума. [419]

ПИП „Агрорума” под тим називом је пословало до 1991, а током 1991. године основано је ПОЉОПРИВРЕДНО ИНДУСТРИЈСКО ДЕОНИЧАРСКО ДРУШТВО (ПИДД).

Историјат фонда:

Фонд је преузет у Архив примопредајним записником број 02-56 дана 12.02.2004. године. Регистратурско сређивање фонда рађено је 2017. и 2018. године.

Према урађеном сумарном инвентару фонд има 720 инвентарних јединица од чега су 352 књиге и 368 кутија списа. Књиге и списи су груписани тематски и сређени хронолошки у укупној количини од 60,00 метара дужних архивске грађе за трајно чување.

Књиге и списи су добро сачувани.

Степен сачуваности:

Књиге су добро сачуване.

Списи су добро сачувани.

Ф. 1389 АД „МВ АГРОРУМА” РУМА, (1991-2009),1986-2009

Количина архивске грађе: књ. 30; к. 93; м

Језик грађе: српски.

Степен сређености: сређен.

Информативна средства: сумарни инвентар са ширим подацима о фонду

[419] Правилник о унутрашњој организацији предузећа, кутија 358.

Основне карактеристике садржаја грађе:

Књиге 1986-2009:
- записници 1995-2000, 1 књ.
- деловодни протоколи 1991-2009, 17 књ.
- матичне књиге 2002-2006, 8 књ.
- књиге ОС 1990-2000, 1 књ.
- остале књиге 1986-2006, 3 књ.

Списи 1991-2009.

У грађи се налазе списи регистрације нормативи, Записници, редовна акта, решења, обрачуни л.д., платни спискови, М4 обрасци, картони л.д. и досијеа радника.

Историјат ствараоца фонда:

1991. године код Окружног суда у Сремској Митровици ПИП „Агрорума" регистрована је као Пољопривредно индустријско деоничарско друштво (ПИДД) са седиштем у Руми, Железничка 12, решењем бр. Фи-247/91./Историјат АДМВ Рума у стечају, од 16.08.2007. Досије фонда кош. бр. 2/Решењем бр. Фи-1172/98 од 14.03.2000. године ово предузеће организовало се као Акционарско друштво „Агрорума" Рума са П.О., Железничка 12, а решењем Фи-1383/04 од 29.4.2004. године ово предузеће је променило назив и седиште у : АД „МВ-Агрорума"са П.О. Рума, Индустријска зона бб, матични број 08237921. / потврда АПР од 10.05.2007. г. Досије фонда кош. бр.2/.

Ово предузеће се бави производњом пољопривредних производа у области ратарства, повртарства и воћарства, сточарском производњом, као и производњом и прерадом меса.

Предузеће је од 1999. године показало тенденцију негативног пословања. Често је било неликвидно и обавезе су се из године у годину повећавале.

На предлог НБЈ-ЗОП Филијала Сремска Митровица, Трговински суд у Сремској Митровици је дана 10.6.2002. године донело решење о покретању претходног поступка за утврђивање услова за отварање стечајног поступка над АД „Агрорума".

У периоду од 10.6.2006. године показало се да ЗЗ „Агромеркнтилија" из Куле и ПП „Плантажа Борковац" из Руме као јемци по решењу о принудном поравнању бр. Ст.681/02 нису способни да стечајног дужника извуку из кризе, односно да подмире обавезе по решењу о принудном поравнању као и да улажу у текућу производњу.

На предлог јавног тужилаштва над Акционарским друштвом „ МВ-Агрорума" са П.О. Рума, Индустријска зона бб, покренут је стечајни поступак пред Трговинским судом у Сремској Митровици број Ст.41/06 од 04.12.2006. године а којим су позвани повериоци да пријаве своја потраживања у стечајном

поступку /Историјат АДМВ Рума у стечају, од 16.8.2007. Досије фонда кош. бр. 2/.

Главна деоба уновчене стечајне масе стечајног дужника извршена је у свему према нацрту за главну деобу од 12.2.2009.г. уз измене са рочишта од 27.2.2009. Дана 26.12.2008. године стечајни управник је писмено обавестио стечајно веће да је извршио продају стечајног дужника као правног лица методом јавног надметања.

Суд је након продаје стечајног дужника као правног лица, обуставио поступак стечаја над стечајним дужником а поступак наставио против стечајне масе коју ће заступати стечајни управник ради намирења поверилаца.Након спроведене деобе стечајне масе одржано је завршно рочиште 9.12.2009. године на којем је стечајно веће утврдило да су се стекли услови и закључило стечајни поступак над стечајном масом АД „МВ Агрорума”.

Историјат архивског фонда:

Преузимање архивске грађе овог фонда извршено је два пута.Први пут записником бр 189 од 4.6.2009. године, извршена је примопредаја архивске грађе која је настала у раду АД „Агрорума” из Руме као и архиве која је настала у току стечаја над овим предузећем по решењу Трговинског суда у Сремској Митровици број Ст-681/02.Преузето је 15 м архивске грађе и регистратурског материјала.

Архивска грађа АД „Агрорума” из Руме настала у раду током другог стечајног поступка који је вођен од 4.12.2006. године решењем бр. Ст-41/06, примљена је у Архив допуном предходног записника 20.11.2009. године.Овом приликом је преузето 6 м архивске грађе и регистратурског материјала. Укупно је у архив примљено, по оба примопредајна записника 21 м. архивске грађе и регистратурског материјала.

Регистратурско сређвање овог фонда вршено је 2012. и 2013. године .Излучено је 6 м. безвредног регистратурског материјала, а остало је за трајно чување 15 м архивске грађе.

Степен сачуваности:

Књиге су добро сачуване.
Списи су добро сачувани.

Ф. 574 ПОЉОПРИВРЕДНО МАШИНСКА СТАНИЦА – РУМА, (1947-1952), 1948

Основни подаци о фонду

Количина архивске грађе: књ. /; к. 1; 0,13 м
Језик грађе: српски.

Степен сређености:несређен.
Информативна средства: нема.

Основне карактеристике садржаја грађе:
Списи садрже: 1 лист (допис) из 1948. године.

Историјат фонда:

Фонд је преузет 8.11.1974. године од Архива Србије из Београда.

Степен сачуваности:

Књиге нису сачуване.
Списи су фрагментарно сачувани.

Ф. 929 ПДП „РАТАР” - КРАЉЕВЦИ, (1977-1990); 1977-1990

Основни подаци о фонду

Количина архивске грађе: књ. 1; к. 5; 0,65 м
Језик грађе: српски.
Степен сређености: сређен.
Информативна средства: сумарни инвентар и историјска белешка о фонду.

Основне карактеристике садржаја грађе:

Књиге1981-1986:
– матична књига службеника 1981-1986, 1 књига

Списи 1977-1990.
Списи садрже: регистрације, статут, записнике, општу архиву, завршне рачуне, платне спискови.

Историјат ствараоца фонда:

Ово предузеће је правни следбеник ООУР „Ратар” из Краљеваца, које је функционисало у оквиру радне организације „Агрорума”. Радна организација је основана 18.3.1977. године. Статут је донет 1.6.1977. године. Уписана је у регистар организација удуженог рада код Окружног суда у Сремској Митровици под бројем ФИ 471/77. Основна делатност је била пољопривреда: ратарство (производња жита, индустријског биља, поврћа, сточног крмног биља, цвећа и украсног биља и семенске робе). Споредна делатност су пољопривредне услуге:

за биљну производњу, друмски саобраћај, израда и поправка металних производа, јавна складишта и тржнице.

Историјат архивског фонда:

Фонд је преузет 13.6.2001. године од Пољопривредног друштвеног предузећа „Ратар” из Краљеваца.

Степен сачуваности:

Списи су мањим делом сачувани.
Књиге су фрагментарно сачуване.

Ф. 947 ПОЉОПРИВРЕДНО ИНДУСТРИЈСКА РАДНА ОРГАНИЗАЦИЈА „ШИД” ШИД, (1965-1989), 1958-1989.

Основни подаци о фонду

Количина архивске грађе: књ. 26; к. 47; 6,70 м
Језик грађе: српски.
Степен сређености: сређен.
Информативна средства: сумарни инвентар са ширим подацима о фонду.

Основне карактеристике садржаја грађе:

Књиге 1967-1989:
- Записници 1967 - 1976
- Деловодни протоколи 1980 - 1988.
- Остале књиге 1978 - 1989

Списи 1967-1989.
Списи садрже: записници Радничког савета, записници Збора радних људи, завршни рачуни, пројектно техничка документација, редовна преписка и документација о радним односима.

Историјат стваралаца фонда:

Формирање Комбината одвијало се у почетку преко пословног удружења за пољопривреду и прехрамбену индустрију. Предлог за оснивање такве организације дат је на јавну расправу свим организацијама, чланицама пословног удружења. После свестране дискусије раднички савети пољопривредних организација, чланица пословног удружења, донели су одлуку о расписивању референдума ради формирања Пољопривредно индустријског комбината (ПИК-а)

Шид у Шиду. Референдум је одржан у свим организацијама 22.9.1965. године, а одмах потом заказани су за 3. и 4.9.1965. године састанци радничких савета организација чланица пословног удружења на којима су разматрани резултати референдума и донете су одлуке о формирању Комбината са заједеничком дирекцијом, чији су основи били: Земљорадничка задруга – Погон Шид; Земљорадничка задруга – Погон Шид, Земљорадничка задруга - погон Ердевик, Земљорадничка задруга – погон Моровић, Пољопривредно добро „Јединство" - Шид и Лозно-воћни расадник „Брањевина" - Шид.

После одлуке о оснивању Комбината, Управни одбор пословног удружења донео је одлуку о престанку рада удружења, а Скупштина општине Шид усвојивши ову одлуку донела је 16.9.1965. године решење о отварању стечаја Пословног удружења пољопривредних организација и прехрамбене индустрије у Шиду. Сви запослени у пословном удружењу засновали су радни однос са Дирекцијом новог комбината, са самосталним обрачуном и посебним жиро рачуном. После одлуке о формирању ПИК-а, СО Шид донела је на заједничкој седници под бројем 01-896/1-1965. године решење о расписивањсу избора за Раднички савет, који су одржани 17.10.1965. године. Решењем Окружног привредног суда у Сремској Митровици под бројем Фи – 328/65 ПИК је уписан у регистар предузећа и радњи на страни 189, свеска 14, са називом фирме и седишта Пољопривредно-индустријски комбинат „Шид" у Шиду. Регистрација ПИК-а извршена је 19.11.1965. године и тај се датум сматра датумом оснивања.

ПИК „Шид" се бавио производњом, прометом, услугама, штедно-кредитним пословима и кућном радиношћу. На основу усвојених уставних амандмана о пољопривреди током 1972. године у ПИК-у „Шид" дошло је до престројавања и његовог формирања на новим законским основама. Од помен уте године ПИК је пословао као технолошко-економска целина која је у свом саставу имала десет основних организација удруженог рада (ООУР-а) и службу заједничких послова, са око 35 радних јединица, као нижих организационих облика. Током 1977. године дошло је до промене назива ПИК-а. Од поменуте године ова радна организација носи назив Пољорпивредно-индустријска радна организација (ПИРО) „Шид". Уновембру 1977. године долази до измена у Самоуправном споразуму о удривању СОУР-а „Шид" у Шид". Седиште фирме се налазило у улици Бориса Кидрича број 91. Делатност основних орагизација је била разноврсна и првенствено се одвијала у области примарне производње. Властита производња се остваривала у ратарству, воћарству, сточарству, виноградарству, повртарству и радничкој производњи, док се кооперативна производња реализовала у ратарству, повртарству, сточарству, виноградарству и воћарству. Такође се бавила дорадом и ускладиштењем свих врста житарица и индустријског биља, прометом ратарско-повртарских, прехрамбених, воћарско-виноградарских и стошарских производа, сточном храном, средствима за заштиту и репроматеријалом, као и услугама клања, прераде и дораде меса и производњом месних прерађевина. Поред производних и услужних делатности у области пољопривреде, основне

организације удруженог рада пружале су све врсте услуга одржавања моторних возила, техничког прегледа моторних возила, извођења молерско-фарбарских радова, електроинсталатерских и инсталатерских радова, пружања машинских услуга и стручних услуга из области ратарства, повртарства, сточарства, воћарства и виноградарства. Земљишни фонд ПИРО „Шид” се састојао од 11.491 хектара. Од тога на оранице је одлазило 10.922 хектара, хмељарнике 100 хектара и винограде 349 хектара. Воћарска и расадничка производња је остваривана на 58 хектара, од чега 8 хектара је било под инвестицијама. Кооперативном производњом у ратарству била су обухваћена сва села у шидској општини и она је остваривана на 11.219 хектара. Да би се постизали што повољнији производни резултати, значајна пажња је посвећена машинском парку. ПИРО „Шид” је располагао са 179 трактора различитих типова, 83 комбајна, 256 приколица и 680 разних прикључних машина. Са овом механизацијом у потпуности су подмириване потребе у обради земље. ПИРО „Шид” је престао са радом 1989. године.

Историјат архивског фонда:

Архивска грађа фонда је преузета у несређеном стању, 18.10.1993. године по Записнику о преузимању број 02 – 341. Архивска грађа је преузета од Земљорадничке задруге „Шид” из Шида. Регистратурско сређивање фонда је вршено 1997. и 2010. године. Према урађеном сумарном инвентару фонд се састоји од 73 инвентарне јединице и то 26 књига и 47 кутија у укупној количини од 6,70 метара дужних архивске грађе.

Степен сачуваности:

Списи су делимично сачувани.
Књиге су делимично сачуване.

Ф. 1353 ПОЉОПРИВРЕДНО ИНДУСТРИЈСКО ПРЕДУЗЕЋЕ „СТОЧАР” -ШИД (1990-1995), 1990-1995

Основни подаци о фонду

Количина архивске грађе: књ. 3; к. 4; 0,50 м
Језик грађе: српски.
Информативна средства: сумарни инвентар са ширим подацима о фонду.
Степен сређености: сређен.
Основне карактеристике садржаја грађе:
Књиге 1990-1995:
– матична књига радника 1990-1995, 1 књ.
– остале књиге 1990-1991, 2 књ.

Списи 1990-1995.

Списи садрже: Пријаве и одјаве осигурања запослених, М4 обрасце, картоне личних доходака и платне спискове.

Историјат ствараоца фонда:

Предузеће је настало издвајањем из ПИРО „Шид" из Шида 1990. године. Подаци о регистрацији и пословању предузећа нису доступни осим податка да је предузеће пословало самостално до 1995. године када се припаја Акционарском друштву Индустрија меса „Срем" Шид.[420]

Историјат фонда:

Архивски фонд је преузет 28.7.2009. године од Акционарског друштва „Срем" из Шида, број Записника о примопредаји 02-247.

Регисратурско сређивање фонда извршено је 2010. године. Према урађеном сумарном инвентару фонд се састоји од 7 инвентарних јединица и то 3 књиге и 4 кутије у укупној количини од 0,50 метара дужних архивске грађе.

Степен сачуваности:

Књиге мањим делом сачуване.

Списи су мањим делом сачувани.

Ф. 1391 ДРУШТВЕНО ПОЉОПРИВРЕДНО ПРЕДУЗЕЋЕ „ЕРДЕВИК" ЕРДЕВИК (1981-2002), 1966-2002

Основни подаци о фонду

Количина архивске грађе: књ. 27 к. 21, 4 м +1

Језик грађе: српски.

Степен сређености : делимично сређен

Информативна средства: сумарни инвентар и историјска белешка о фонду.

Основне карактеристике садржаја грађе:

Књиге 1981-2001:

- деловодници 1991-2001, 4 књиге
- регистар матичне књиге радника, 1 књига
- матична књига радника, 1981-1990, 1 књига

[420] Ф, 1353 ПИП „Сточар" Шид, Досије арх.фонда, Омот 3, Записник о промопредаји. архивске грађе бр. 02-247 од 28.07.2009.

– картони личног дохотка, 1981-1992, 12 књига
– књига акција, 2001, 9 књига

Списи 1966-2002.

Списи садрже: нормативна акта, редовну архиву, планове и извештаје о пословању предузећа, уговоре о стицању акција и уписнице акција, списе стамбене комисије и уговоре о закупу станова, пријаве и одјаве осигурања, у вези земљишног поседа, обрачуне личног дохотка, картоне личног дохотка, М обрасце, дипломе и техничку документацију.

Историјат ствараоца фонда:

Предузеће је основано 1981. године, када је издвојено из бившег Пољопривредно индустријског комбината Шид и основано под називом Пољопривредно предузеће „Ердевик” са седиштем у Ердевику.

На седници Радничког савета 28.2.1989. године донета је одлука о трансформацији предузећа у друштвено предузеће. Уписано је регистар ОСУР у Сремској Митровици 31.12.1989. године у регистарском улошку 1-665, решењем Фи-673/89 као Друштвено пољопривредно предузеће „Ердевик”. Под овим називом пословало је до 1991. године.

31. 07. 1991. године извршен је упис промене статуса предузећа код Окружног суда у Сремској Митровици и уписано у судски регистар наведеног суда под бројем Фи-651/91. услед организовања деоничког друштва , а на основу одлуке о издавању интерних деоница ради прибављања додатног капитала.[421]

Уплата интерних деоница вршена је у складу са Законом о друштвеном капиталу (Сл. лист СФРЈ” бр. 46/90) и законом о исплати личних доходака. ПО том основу појавио се акцијски капитал (из плата). Истина није вршена контролна ревалоризација у складу са чл. 34. Закона па је стога процењивач извршио ревалоризацију на дан процене.

У предузећу није вршена својинска трансформација нити промена облика пословања, већ је суд извршио упис на основу података о исплатама плата. Стога, сво време Пољопривредно предузеће „Ердевик” Ердевик, са већинским делом друштвеног капитала послује као друштвено предузеће, без обзира што у називу има облик друштва (д.д.).

Делатност предузећа је:

1. Ратарство:
   – производња жита: пшенице, кукуруза
   – производња индустријског биља: шећерне репе, сунцокрета, соје, уљане репице, прерада и дорада хмеља и сирка

[421] Досије Регистратуре, Записник о прегледу Регистратуре број 329. од 2.10.1997.

- производња сточног крмног биља
- производња поврћа
- производња семена и обрада семена из сопствене производње

2. Виноградарство:
   - производња и прерада винских и столних сорти грожђа
3. Превоз робе (сопствених производа) у друмском саобраћају
4. Сточарство: узгој говеда за месо
5. Пољопривредне услуге за биљну производњу:
   - вршење пољопривредних услуга за биљну производњу:
   - сушење, сортирање, паковање и слично
6. Ускладиштавање семена и сопствене производње и извршење пољопривредних услуга
7. Трговина на мало: трговина грођжем и алкохолним и безалкохолним пићем
8. Пружање стручних услуга индивидуалним пољопривредним произвођачима из области виноградарско винарске производње
9. Производња лозно садног материјала, резница домаће лозе (виока)
10. Високоградња, изградња, реконструкција, адаптација и оправка привредних, стамбених и других зграда
11. Нискоградња:
    - изградња саобраћајних објеката (изградња, реконструкција и оправка путева, тунела, улица и трговина)
    - Инсталациони и завршни радови у грађевинарству, постављање и оправка грађевинских инсталација (унутрашње водоводне, канализационе и електроинсталације, инсталације лифтова и дизалиционе и електричне инсталације, клима уређаја и слично.

Током задње деценије пословања сваке године погоршавали су се услови за привређивање за целокупну грану пољопривреде, што се огледало у неповољним паритетима, ниским ценама пољопривредних производа, високим захватањима државе на име пореза и акција и потпуно одсуство инвестиционих кредита. Све то имало је за последицу економску кризу у земљи, која је оставила свој траг и на пословању овог предузећа. Предузеће није могло из сопствених средстава инвестирати у подизање младих засада винограда, па се из године у годину смањивала површина под виноградима: са 561 ха у 1990. на 443 ха у 2000. години. Изузетно сушна 2000. година додатно је негативно утицала на принос. Ово предузеће је годинама егзистирало и опстајало на рачун зарада запослених које су изузетно ниске, а у неким годинама биле су чак и симболичне.

Својинска трансформација Друштвеног пољопривредног предузећа „Ердевик" почела је 26.12.2000. године доношењем од стране скупштине предузећа Одлуке о усвајању програма својинске трансформације, Одлуке о организовању

ДПП Ердевик као друштва капитала – Акционарског друштва и Одлуке о издавању и продају акција у поступку својинске трансформације.

Овај поступак је завршен 11.1.2002. године, када је код Трговинског суда у Сремској Митровици у регистарском улошку бр. 1-665, фи. 16/2002. предузеће уписано као Пољопривредно предузеће „Ердевик” Акционарско друштво, Ердевик.

Историјат фонда:

Фонд је преузет 14.5.2013. године од ПП „Ердевик” – у стечају у Ердевику.

Архивску грађу и регистратурски материјал чине: деловодни протоколи, регистар матичне књиге радника, матична књига радника, картони личног дохотка, књиге акција, нормативна акта, записници са седница управног одбора, редовна преписка, планови и извештаји по пословању предузећа, завршни рачуни, документација о акцијама, списи стамбене комисије, пријаве и одјаве осигуања, списи у вези земљишног поседа, техничка, персонална и рачуноводствено финансијска документа.

Сређивање овог фонда извршено је током 2015. године. Преузето је укупно 22 дужних метара. Преузета архивска грађа је подељена у два фонда:

1. Друштвено пољопривредно предузеће „Ердевик” Ердевик (1981-2002); 1966-2002 и
2. Пољопривредно предузеће „Ердевик” Акционарско Друштво Ердевик (2002-); 1990-2010.

Због немогућности да се подели Матична књига радника, која обухвата период 1990-2005, померене су граничне године фонда.

Приликом сређивања фонда ПП „Ердевик” у стечају АД констатовано је да недостају Записници Скупштине бр. 44 , катастарске карте бр. 97, књиговодствена документација бр. 98 и списи стечајног поступка бр. 1. (у прилогу записник о примопредаји архивске грађе бр. 02-287, од 14.5.2013.) тј. да никада нису преузети у овај Архив.

Увидом у редовну архиву и у досије регистратуре, који ми је достављен током сређивања, утврђено је да не постоји реверс или записник о достављању Записника Скупштине Министарству унутрашњих послова.

Такође је утврђено да завршни рачуни обухватају период 2002-2007, а пописне листе обухватају период 2003-2008, а не до 2009. (број 48. и 49).[422]

Након завршеног сређивања у фонду остало је 4 метра дужна архивске грађе, а излучено 6 метара дужних безвредног регистратурског материјала.

[422] Службена белешка, кошуљица 3.

Степен сачуваности:

Списи су делимично сачувани.
Књиге су делимично сачуване.

Ф. _ ПОЉОПРИВРЕДНО ПРЕДУЗЕЋЕ „ЕРДЕВИК” АД ЕРДЕВИК (2002-), 1990-2010

Основни подаци о фонду

Количина архивске грађе: књ. 5 к. 35, 4,5 м +1
Језик грађе: српски.
Степен сређености: делимично сређен
Информативна средства: сумарни инвентар и историјска белешка о фонду.

Основне карактеристике садржаја грађе:

Књиге 1990-2008:
– деловодници 1998-2008, 4 књиге
– матична књига радника, 1990-2005, 1 књига

Списи 2000-2010.

Списи садрже: акта о регистрацији предузећа, нормативна акта, редовну архиву, завршне рачуне, пописне листе, хипотеке, уговоре у урдуживању акционара, потврде о власништву над акцијама, списе у вези пореза, судске сисе, тужбе радника, списе у вези земљишног поседа, пријаве и одјаве осигурања, М обрасце, обрачуне личног дохотка, персоналну документацију.

Историјат ствараоца фонда:

Предузеће је настало својинском трансформацијом Друштвеног пољопривредног предузећа „Ердевик” која је почела је 26.12.2000. године доношењем од стране скупштине предузећа Одлуке о усвајању програма својинске трансформације, Одлуке[423] о организовању ДПП Ердевик као друштва капитала – Акционарског друштва и Одлуке о издавању и продају акција у поступку својинске трансформације.

На основу објављеног јавног позива за упис акција у првом кругу својинске трансформације извршена је подела 41.568 акција чија номинална вредност је износила 3000 динара на укупно 670 стицалаца бесплатних акција. Од овог броја 228 лица су акционари који су запослени у предузећу, 73 акционара су

[423] Ф. 1409, Пољопривредно предузеће „Ердевик” акционарско друштво – Ердевик, Одлука о огранизовању Друштвеног предузећа „Ердевик” као друштва капитала – акционарског друштва”, Регистрације ИЈ 6.

лица раније запослена у предузећу (бивши радници), 89 лица су акционари који су из предузећа отишли у пензију, а 280 лица су акционари изван предузећа. Предузеће је у складу са важећим прописом у време одвијања почетка приватизације (Закон о својинској трансформацији – Сл гласник РС бр. 32/97 и 10/2001), пренело 10% од укупног броја акција Републичком фонсу за пензијско и инвелидско осигурање запослених.На овај начин приватизовано је укупно 68,66 % капитала предузећа.

Решењем Министарства за привреду и приватизацију број 902-1/98-23 од 10.12.2001. године утврђено је да је поступак својинске трансформације ДПП „Ердевик” спроведен у складу са одредбама Закона, а преостали друштвени капитал односно 31,34% капитала, пренет је истим решењем акцијском фонду а у складу са Законом о приватизацији. На основу горе наведеног решења Министарства за привреду и приватизацију ДПП „Ердевик” је стекао могућност да изврши статусну промену из друштвеног предузећа у акционарско друштво као и да изабере нове органе истог.

Овај поступак је завршен 11.1.2002. године, када је код Трговинског суда у Сремској Митровици у регистарском улошку бр. 1-665, фи. 16/2002. предузеће уписано као Пољопривредно предузеће „Ердевик” Акционарско друштво, Ердевик.

Делатност предузећа била је:

1. Пољопривреда
   - Гајење жита и других усева и засада
   - Гајење поврћа, цвећа и украсног биља
   - Гајење воћних садница
   - Гајење лозних садница
   - Гајење воћа
   - Гајење грожђа
   - Узгој бивола и говеда, производња млека
   - Узгој оваца, коза коња, магараца, мула и мазги
   - Узгој свиња
   - Узгој живине
   - Узгој осталих животиња
   - Искоришћавање вода за пољопривреду
   - Остале пољопривредне услуге
2. Рибарство
   - Улов рибе на рекама и језерима
   - Мрешћење и узгој риба у рибарницама
3. Прерађивачка индустрија
   - Производња дестилованих алкохолних пића
   - Производња вина и свежег грожђа
   - Производња јабуковоаче и вина од осталог воћа
   - Производња минералне воде

- Производња освежавајућих пића
- Производња осталих недестилованих пића

4. Грађевинарство
   - Рушење и разбијање објеката-земљани радови
   - Груби грађевински радови и специфични радови нискоградње
   - Монтажа кровних конструкција и покривање кровова
   - Постављање цевних инсталација
   - Малтерисање
   - Уградња столарије
   - Постављање подних и зидних облога
   - Бојење и застакљивање
5. Трговина на велико и мало
   - Посредовање у продаји пољопривредних сировина, живих животиња, текстилних сировина и полупроизвода
   - Посредовање у продаји горива, руда, метала и индустријских хемикалија
   - Посредовање у продаји дрвене грађе и грађевинског материјала
   - Посредовање у продаји машина, индустријске опремебродова и авиона
   - Посредовање у продаји намештаја, предмета за домаћинство и металне и гвожђарске робе
   - Посредовање у специјализованој продаји посебних производа из групе производа на другом месту напоменутих
   - Посредовање у продаји разноврсних производа
   - Трговина на велико зрнастим производима, семењем и храном за животиње
   - Трговина на велико живим животињама
   - Трговина на велико воћем и поврћем
   - Трговина на велико месом и производима од меса
   - Трговина на велико млечним производима, јајима, јестивим уљем и мастима
   - Трговина на велико алкохолним идругим пићима
   - Трговина на велико дуванским производима
   - Трговина на велико шећером, чоколадним и слаткишима од шећера
   - Трговина на велико кафом, чајевима, какаом и зачинима
   - Неспецијализована трговина на велико храном, пићима и дуваном
   - Трговина на велико чврстим, течним и гасовотим горивима и сличним производима
   - Трговина на велико дрветом и грађевинским материјалом
   - Трговина на велико хемиским производима

– Трговина на велико осталим репродуктивним материјалом [424]

Предузеће је било организационо подељено на седам радних јединица и опште руковођење у оквиру кога се налази управа, комерцијални, привредно-рачунски и опште правни сектор.
Радне јединице су:

– „Сремски Борац” који се бави ратарском производњом)
– „Семенарство” (дорада семенске робе и лагеровање исте)
– „Хмељарство” (производња хмеља)
– „Виноградарство-Ердевик” (производња грођжа)
– „Виноградарство-Зараван” (производња грожђа)
– „Подрум” (производња и лагеровање вина)
– „Бања” (грађевински радови)

Над предузећем је отворен стечајни поступак 24.6.2010. године код Привед-ног суда у Сремској Митровици, посл. бр.1. Ст.356/2010 због трајније неспособ-ности плаћања.

Дана 25.4.2012. године закључен је Уговор о купопродаји стечајног дужника као правног лица, који је оверен код Основног суда у Сремској Митровици под Об. 1. бр. 13912/2012.

Дана 21.6.2012. Привредни суд у Сремској Митровици обуставља стечајни поступак над дужником, под бројем 4. Ст 356/2010. због продаје стечајног дужника као правног лица. Наставља се стечајни поступак у односу на стечајну масу, а ради намирења поверилаца. Тиме је друштво МК COMMERCE d.o.o. Нови Сад , стекло 100% оснивачких права над друштвом „ПП ЕРДЕВИК” АД из Ердевика. [425]

Историјат фонда:

Фонд је преузет 14.5.2013. године од ПП „Ердевик” – у стечају у Ердевику.

Архивску грађу и регистратурски материјал чине: деловодни протоколи, регистар матичне књиге радника, матична књига радника, картони личног дохотка, књиге акција, нормативна акта, записници са седница управног одбора, редовна преписка, планови и извештаји по пословању предузећа, завршни рачуни, документација о акцијама, списи стамбене комисије, пријаве и одјаве осигуања, списи у вези земљишног поседа, техничка, персонална и рачуноводствено финансијска документа.

[424] Ф. 1409, Пољопривредно предузеће „Ердевик” акционарско друштво – Ердевик, Регистрације ИЈ 6.

[425] Подаци преузети из Агенције за привредне регистре. Досије фонда, кошуљица 2, подаци за белешку о фонду.

Сређивање овог фонда извршено је током 2015. године. Преузето је укупно 22 дужних метара. Преузета архивска грађа је подељена у два фонда: Друштвено пољопривредно предузеће „Ердевик" Ердевик (1981-2002); 1966-2002 и

Пољопривредно предузеће „Ердевик" Акционарско Друштво Ердевик (2002-); 1990-2010.

Због немогућности да се подели Матична књига радника, која обухвата период 1990-2005, померене су граничне године фонда. Фонд садржи и књигу: Деловодни протокол која по годинама припада и Друштвеном предузећу и акционарском друштву.

Приликом сређивања фонда ПП „Ердевик" у стечају АД констатовано је да недостају Записници Скупштине бр. 44 , катастарске карте бр. 97, књиговодствена документација бр. 98 и списи стечајног поступка бр. 1. (у прилогу записник о примопредаји архивске грађе бр. 02-287, од 14.5.2013.) тј. да никада нису преузети у овај Архив.

Увидом у редовну архиву и у досије регистратуре, који ми је достављен током сређивања, утврђено је да не постоји реверс или записник о достављању Записника Скупштине Министарству унутрашњих послова.

Такође је утврђено да завршни рачуни обухватају период 2002-2007, а пописне листе обухватају период 2003-2008, а не до 2009. (број 48. и 49).[426] Након завршеног сређивања у фонду је остало 4,5 метра дужна архивске грађе, а излучено 7,5 метара дужних безвредног регистратурског материјала.

Степен сачуваности:

Списи су делимично сачувани.
Књиге су делимично сачуване.

Ф. 976 „АГРО ПРОДУКТ" ДОО ЗА УГОСТИТЕЉСТВО, ТРГОВИНУ И ПРОИЗВОДЊУ – ВОГАЊ, (2004-2013), 2004-2013

Количина архивске грађе: књ. 5 к. 14, 2 м
Језик грађе: српски.
Степен сређености: сређен
Информативна средства: сумарни инвентар и историјска белешка о фонду.

Основне карактеристике садржаја грађе:

Књиге 2004-2012:
– деловодници 2004-2012, 3 књиге
– осталих 2004-2011, 2 књиге

[426] Службена белешка, кошуљица 3

Списи 2004-2013.

Списи садрже: Акта о оснивању и регистрацији, Правилнике, Редовну преписку, решења, уговоре, судске списе, уписане хипотеке, брисовне дозволе, финансијске извештаје, кредите, акта о безбедности на радим местима, пореске пријаве о зарадама радника, инвестиционо техничку документацију и досијеа радника.

Историјат ствараоца фонда:

Предузеће почиње са радом 9. јуна 2004. године, под називом Друштво са ограниченом одговорношћу за угоститељство, трговину и производњу у Вогњу. У закупљеном локалу, са два запослена радника, власник предузећа Дејан Ковачевић, дипломирани инжењер пољопривреде. Предузеће је регистровано у Трговинском суду у Сремској Митровици Број регистарског улошка 1-18897. Уписано је у Агенцији за привредне регистре-Регистар привредних субјеката БД. 54067/2005 од 24.6.2005. године. У јуну 2006. године прелази на локацију Румска 70. Убрзо почиње са радом на рушењу старих објеката, крчењем старог воћњака и оспособљавањем локације за рад. У 2007. години због повећаног обима послова запошљава још два радника, гради вагу, мање силосе и купује две сушаре. Након тога проширује делатност, гради велике силосе, велику сушару, магацин у Никинцима и купује камионе. Током 2009. године врши обнову локације у Никинцима и проширује капацитете у Вогњу, врши замену комплетне опреме, пужних и елеваторских система, купује још два камиона и комбајн. У вези са техничко технолошким сегментом локација предузећа је била изузетно повољна са аспекта делатности. Разлог томе је повољан географски положај Вогња, лоцираног у срцу Срема, што је омогућавало откуп производа из Фрушкогорја, из средишњег Срема, као и из Доњег Срема где је посебно била значајна локација у Никинцима. Што се тиче пласмана робе, значајна је близина великих центара (Београд 65 км, Нови Сад 35 км, Шабац 35 км, Сремска Митровица 11 км, Рума 7 км) као и близина граница (БИХ и Р. Хрватска), што је доприносило уштеди трошкова превоза.

Предузеће се бавило пречишћавањем, сушењем зрнасте робе. Располагало је са силоском опремом високог квалитета, увезеном из Италије током 2009. године. Производни асортиман био је веома широк, улагали су у производњу 8 ратарских култура: уљана репица, јечам, пшеница, сунцокрет, соја, бели кукуруз, меркалтилни кукуруз, шећерна репа...). Највећи профит остваривали су на кукурузу и пшеници (око 75%).

За производе које су дистрибуирали постојала је велика тражња како у земљи, тако и у иностранству. Захваљујући повољном географском положају предузећа, била је велика тражња за робом од стране купаца из Босне, Мачве, централне и јужне Србије, а имали су мале трошкове превоза.

Над предузећем је отворен стечакни поступак СТ-3/2013 од 28.3.2013. Дана 16.3.2017 године Стечајни поступак је завршеннад стечајним дужником „Агро продукт" ДОО за угоститељство , трговину и производњу и наставља се стечајни поступак у односу на стечајну масу.

Историјат фонда:

Фонд је преузет у архив 16.8.2017. године бр. 02/488.

Сређивање фонда извршено је 2018. године. Након сређивања остало је за трајно чување 2 метра дужна архивске грађе за трајно чување. Персонална документација припојена је досијеима радника А-Ш.

Степен сачуваности:

Књиге су делимично сачуване.
Списи су делимично сачувани.

Ф. 1415 АД „СИЛОС" У СТЕЧАЈУ - ПЕЋИНЦИ , (1975 -), (1978-2014)

Основни подаци о фонду

Количина архивске грађе: регистратора 2 ; 0, 50 м
Језик грађе: српски.
Информативна средства: /
Степен сређености: несређен

Књиге 1978-2014:
Списи 1979-2012.

Историјат ствараоца фонда:

У оквиру Пољопривредне организације „Слога" Пећинци осамдесетих година XX века егзистирао је ООУР „Силос" са основном делатношћу - промет на велико житарицама и млинским производима. Заједница ОУР-а „Слога" Пећинци 1975. године удружила је средства ради заједничке изградње силоса са сушаром у Пећинцима. [427] Предузеће је најпре располагало силосима капацитета 4900 тона да би након 1984. године изградњом нових објеката смештајни капацитети бити увећани, првенствено за пшеницу и кукуруз.[428]

[427] Самоуправни споразум о оснивању ООУР-а „Силос" са сушаром у Пећинцима од децембра 1975.

[428] Подаци су преузети из грађе редовне архиве овог предузећа за период 1981-1984.

Предузеће се деведесетих година издваја најпре као погон у оквиру „Слоге” Пећинци да би се потом организовало ка самостално предузеће. Од 1998. године региструје се као Деоничарско друштво у мешовитој својини а годину дана касније и као Акционарско друштво „Силос”.[429] Стечајни поступак покренут је 15.09.2015. године Решењем Ст- 22/2015. године.

Историјат фонда:

Архивски фонд преузет је Записником о примопредаји архивске грађе бр. 02-618 од 15.11.2016. године.

Степен сачуваности:

Књиге су добро сачуване.
Списи су добро сачувани.

Ф. 456 РО „СЛОГА” ООК „27. ЈУЛИ” – ПЕЋИНЦИ, (1975-1990), 1975-1988

Основни подаци о фонду

Количина архивске грађе: књ. 3; к. 1; 0,15 м
Језик грађе: српски.
Степен сређености: сређен.
Информативна средства: сумарни инвентар са ширим подацима о фонду.

Основне карактеристике садржаја грађе:

Књиге 1975-1988:
– записници 1976-1977, 1 књ.
– деловодни протоколи 1975-1988, 2 књ.

Списи 1977-1987.
Списи садрже: записнике са седница радничког савета, збора радних људи; санационе програме; годишње извештаје о раду; завршне рачуне.

Историјат ствараоца фонда:

ООК „27. јули” Пећинци пословала је у саставу ПО „Слога” Пећинци са неограниченом солидарном одговорношћу. Регистрован је први пут код Основног привредног суда у Сремској Митровици под бројем Фи – 620/76, а затим код

[429] Након сређивања архивског фонда начиниће се потпуна историјака белешка фонда.

Основног суда удруженог рада у Сремској Митровици под бројем Фи – 1147/78. Бавио се пољопривредном производњом, откупом пољопривредних производа, пружањем услуга пољопривредном механизацијом и трговином на мало нафтним дериватима. У 1978. години је имао 19 запослених радника и 82 удружена земљорадника. Дана 1.12.1988. године ООК „Пећинци" припојен је ОУР-у „Пећинци" из Пећинаца.

Историјат фонда:

Фонд је преузет 24.3.2000. године од Земљорадничке задуге „Пећинци" у Пећинцима.

Ф. 1057 РО „СЛОГА" ПЕЋИНЦИ РАДНА ЗАЈЕДНИЦА – ПЕЋИНЦИ, (1975-1990), 1975-1990

Основни подаци о фонду

Количина архивске грађе: књ. 13; к. 8; 1,20 м
Језик грађе: српски.
Степен сређености: сређен.
Информативна средства: сумарни инвентар са ширим подацима о фонду.

Основне карактеристике садржаја грађе:

Књиге 1975-1990:
– записници 1978-1989, 10 књ.
– деловодни протоколи 1975-1990, 3 књ.

Списи 1975-1990.
Списи садрже: нормативна акта; записнике органа управљања; планове рада и извештаје о раду; завршне рачуне; платне спискове.

Историјат стваоца фонда:

Пољопривредна организација „Слога" у Пећинцима настала је 1.1.1975. године удруживањем земљорадничких задруга „Јединство" Обреж, „Деч" из Деча, „Шимановци" из Шимановаца, „Попинци" из Попинаца, „Пећинци" из Пећинаца и ООУР „Доњи Срем" из Суботишта. Бивше земљорадничке задруге, сада као ООУР-и, обрађивале су земљиште у друштвеној својини и радиле су у кооперацији са индивидуалним пољопривредницима, док је ООУР „Доњи Срем" из Суботишта радио искључиво са земљиштем у друштвеној својини.

Регистрована је код Окружног привредног суда у Сремској Митровици под бројем Фи-239/76. Конституисање је извршено потписивањем самоуправних

споразума од стране ООУР-а „Ашања” из Ашање, „Брестач” из Брестача, „Деч” из Деча, „Попинци” из Попинаца, „Пећинци” из Пећинаца, „Прхово” из Прхова, „Суботиште” из Суботишта, „Сремски Михаљевци” из Сремских Михаљеваца, „Доњи Товарник” из Доњег Товарника, „Огар” из Огара и „Обреж” из Обрежа.

У 1975. години располагала је са 10.069 хектара обрадивог земљишта и имала је 902 запослена радника. Током 1978. године формирана је као радна организација 13 удружених основних организација друштвене производње, шест основних организација кооперанта, једног ООУР-а угоститељства и туризма, ООУР-а за смештај и ускладиштење ратарских производа „Силос” и Радне заједнице – на нивоу целе радне организације. Исте године је извршена нова регистрација код Окружног суда у Сремској Митровици под бројем 1119/78. Током 1987. године располагала је са 10.800 хектара обрадивог земљишта и запошљавала 1.040 радника. Наредне 1988. године у свом саставу имала је 15 ООУР-а и 5 ООК. Након доношења Закона о предузећима ПО „Слога” је регистривана 25.12.1989. године као Пољопривредно друштвено предузеће „Слога” Пећинци. Од 1.1.1990. године је пословала као јединствено предузеће са погонима у Пећинцима, Суботишту, Доњем Товарнику, Купинову, Ашањи, Дечу, Шимановцима, Карловчићу, Сремским Михаљевцима, Прхову, Попинцима, Брестачу, Обрежу и погон „Силос” у Пећинцима. Под бројем Фи-672/90 од 1.8.1990. године ПДП „Слога” је брисана из регистра Окружног суда у Сремској Митровици због поделе на следећа предузећа: ПДП „Суботиште” из Суботишта, ПДП „Шимановци” из Шимановаца, ПДП „Карловчић” из Карловчића, ПДП „Сремски Михаљевци” из Сремских Михаљеваца, ПДП „Обед” из Обрежа и ПДП „Силос” из Пећинаца. Тада настаје нова РО под називом Сложено пољопривредно предузеће „Слога” у Пећинцима, регистровано је код Окружног привредног суда у Сремској Митровици под бројем Фи-725/90 од 7.8.1990. године. У свом саставу је имало земљорадничке задруге у Пећинцима, Брестачу, Купинову, Дечу, Прхову, Доњем Товарнику, Ашањи и Попинцима, пољопривредна друштвена предузећа у Карловчићу, Сремским Михаљевцима, Суботишту и Шимановцима и друштвена предузећа „Силос” у Пећинцима и „Обреж” у Обрежу.

Историјат фонда:

Фонд је преузет 5.2.1993. године од ДД „Слога” из Пећинаца.

Ф. 944 РАДНА ОРГАНИЗАЦИЈА „СЛОГА” ПЕЋИНЦИ ООУР „ДОЊИ ТОВАРНИК” ДОЊИ ТОВАРНИК, (1975-1989), 1975-1989.

Количина архивске грађе: књ. 6; к. 9; 1,40 м
Језик грађе: српски.
Степен сређености: сређен.
Информативна средства: сумарни инвентар са ширим подацима о фонду.

Основне карактеристике садржаја грађе:

Књиге 1975-1987:
– Записници 1989 - 1990
– Деловодни протоколи 1975 - 1993.
– Остале књиге 1975 - 1996

Списи 1975-1989.

Списи садрже: нормативна акта, записници Радничког савета, записници Збора радних људи, записници ОО Синдиката, извештаји о раду, разни уговори, завршни рачуни, пројектно техничка документација, редовна преписка и документација о радним односима.

Историјат стваоца фонда:

Пословао је у саставу Радне организације „Слога" из Пећинаца од оснивања 1975. године. Основна делатност је била производња житарица, индустријског биља, шећерне репе, сунцокрета, соје, поврћа, крмног биља и семенске робе. Споредне делатности су биле услуге механизацијом, превоз робе и поправке пољопривредне механизације. Поседаовао је 442 хектара обрадивих површина, по шему је био најмањи ООУР у оквиру радне организације „Слога" из Пећинаца. У оквиру поменуте радне организације послује до 1989. године када се трансформише у Земљорадничку задругу „Доњи Товарник" у Доњем Товарнику.

Историјат архивског фонда:

Архивска грађа фонда је преузета у несређеном стању, под именом Пољопривредна организација „Слога" Пећинци ООУР „Доњи Товарник" Доњи Товарник. Фонд је преузет 2.8.1993. године по Записнику о преузимању број 02 – 280. Архивска грађа је преузета од Земљорадничке задруге „Доњи Товарник" из Доњег Товарника. Регистратурско сређивање фонда је завршено 2000. године. Према урађеном сумарном инвентару фонд се састоји од 15 инвентарних јединица и то 6 књига и 9 кутија у укупној количини од 1,60 метара дужних архивске грађе.

Степен сачуваности:

Списи су мањим делом сачувани.
Књиге су мањим делом сачуване.

Ф. 826 ПДП „СУБОТИШТЕ” -СУБОТИШТЕ , (1960-2004), 1960-2004.

Основни подаци о фонду

Количина архивске грађе: књ. 89; к. 88; 13,50 м
Језик грађе: српски.
Степен сређености: сређен.
Информативна средства: сумарни инвентар са ширим подацима о фонду.

Основне карактеристике садржаја грађе:

Књиге 1962-2004:
- Записници 1967-2004, 40 књ.
- Деловодници 1963-2000, 12 књ.
- Матична књига радника 1975-1986, 2 књ.
- Земљишне књиге 1978-1982, 2 књ.
- Финансијске књиге 1962-2000, 33 књ.

Списи 1960-2004.

Списи садрже: Статути, Правилници, самоуправни споразуми, остали нормативни акти, записници, редовни списи, купопродајни уговори за земљу, решења о арондацији земље, уговори о замени земље, решења о додели земље из фонда ОНИ, уговори о закупу земље, финансијски списи, грађевински пројекти, пописне листе основних средстава, уговори за доделу кредита за стамбену изградњу и додела станова, досијеа радника, судски спорови, решења борачког додатка, стипендисти, предмети дисциплинске комисије, несреће на раду, платни спискови, картони лд, М-4 обрасци.

Историјат ствараоца фонда:

Пољопривредно топољарски комбинат „Доњи Срем” Суботиште је основан као самостални пољопривредно топољарски комбинат „Доњи Срем” са седиштем у Пећинцима Решењем Народног одбора Пећинци број 07-568/1-60 од 16.1.1960. године. Спајањем пољопривредног добра „Шимановци” из Шимановаца и сељачке радне задруге „7. јули” из Суботишта уз примање земљишних површина као и других пословних средстава од земљорадничких задруга на територији општине Пећинци која исте примила из ликвидационе масе ликвидираних сељачких радних задруга, а уз откуп недовршене производње и прираста на основном стаду.[430]

Под фирмом: Пољопривредно топољарски комбинат „Доњи Срем” са седиштем у Пећинцима, ова организација је пословала до 31.12.1962. године.

[430] ПДП «Суботиште» Суботиште, 1965-1990, Статути, инв. бр. 90.

Решењем Окружног привредног суда у Сремској Митровици број Фи-93/63, извршено је брисање из регистра предузећа и радњи ПТК „Доњи Срем" из Пећинаца, а Решењем број Фи 182/63 регистрована је нова организација као погон у оквиру ПИК „Сирмијума" под називом ПИК „Сирмијум" Сремска Митровица пољопривредно-топољарски погон „Доњи Срем" у Суботишту. Предмет пословања је био: ратарство (производња житарица, поврћа, сточно-крмног и индустријског биља, оплемењеног семенског материјала), сточарство (узгој приплодних грла стоке и живине-нарочито свиња и говеда), топољарство, и шумарство (засађивање, одгајање, експлоатација, продаја и прерада топола и шумског дрвета), кооперативна сарадња са пољопривредним произвођачима (по свим видовима и облицима пољопривредне производње, уговарање откупа свих врста пољопривредних производа), услуге (отварање услужних радионица, вршење ветеринарских услуга) и промет (откуп, куповина и продаја свих врста стоке, куповина репродукционог, приплодног и осталог материјала, резервних делова, ситног инвентара, амбалаже, полупроизвода и готових производа за потребе технолошког процеса производње у погону, продаја полупроизвода и готових производа и отуп и продаја млека).[431]

Од 1971. године, долази до организационих промена и мења се назив у Поопривредна самостална организација удруженог рада „Доњи Срем" Суботиште, а 27.12.1973. године је конституисана као ООУР у оквиру ПИК-а. У свом саставу је имао три производно-ратарске РЈ и РЈ заједничких послова. Након формирања РО „Слога" у Пећинцима „Доњи Срем" улази у њен састав. У Суботишту се тада формира ООУР „Суботиште" са две РЈ, једна у Суботишту и друга у Брестачу.

Основна организација удруженог рада „Суботиште" је у саставу СОУР ПИК „Сирмијум" Сремска Митровица, Пољопривредна организација „Слога" у Пећинцима. Односи према другим основним организацијама у саставу пољопривредне организације уређени су самоуправним споразумом о удруживању.

Основна организација преко свог жиро рачуна остварује укупан приход и располаже средствима којима управља.

Назив основне организације је СОУР ПИК „Сирмијум" Сремска Митровица Пољопривредна организација „Слога" Пећинци ООУР „Суботиште" Суботиште.

Основну организацију заступа и представља инокосни пословодни орган. Ради остваривања што повољнијих резултата у извршавању заједничких послова и радних задатака, у складу са карактером процеса рада у саставу основне организације постоје као облици вршења радне заједнице и радионице.[432]

Доношењем Одлуке о издавању интерних деоница бр. 447/91 ради прибављања додатног капитала по основу друштвеног капитала, Предузеће у

[431] ПДП «Суботиште» Суботиште, 1965-1990, Статути, инв. бр. 90.
[432] ПДП «Суботиште» Суботиште, 1965-1990, Статути, инв. бр. 90.

друштвеној својини ПДП „Суботиште” из Суботишта се организује као деоничарско друштво у мешовитој својини.[433]

Деоничарско друштво у мешовитој својини ће пословати под фирмом Деоничарско друштво у мешовитој својини „Суботиште” са потпуном одговорношћу.

До уписа деоничког друштва у судски регистар све послове који се тичу организовања, припреме пословања и самог уписа обављаће предузеће у друштвеној својини ПДП „Суботиште” преко својих органа управљања, пословодног органа и стручних служби, у складу са општим актима Предузећа. Уписом Одлуке о организовању Деоничког друштва у мешовитој својини „Суботиште” у судски регистар, Друштво стиче правну и пословну способност и преузима права и обавезе Предузећа у друштвеној својини ПДП „Суботиште”.

Историјат архивског фонда:

Дана 19.2.1977. године Примопредајним записником под бројем 155, преузета је грађа настала у раду „Топољарско” „Доњи Срем” Суботиште за период од 1960. до 1974. године

Фонд је други пут преузет Примопредајним записником бр. 02-119 дана 13.02.2006. године од стране ПД „Суботиште” Суботиште у укупној количини од 18 дужних метара. Грађа је настала у току рада ПД „Суботиште” Суботиште у периоду од 1972. до 2005. године.

У оквиру сређене грађе налазе се у форми књига: Записници, Деловодни протоколи, матична књига радника, земљишне књиге, финансијске књиге, а у форми списа: Статути, Правилници, самоуправни споразуми, остали нормативни акти, записници, редовни списи, купопродајни уговори за земљу, решења о арондацији земље, уговори о замени земље, решења о додели земље из фонда ОНИ, уговори о закупу земље, финансијски списи, грађевински пројекти, пописне листе основних средстава, уговори за доделу кредита за стамбену изградњу и додела станова, досијеа радника, судски спорови, решења борачког додатка, стипендисти, предмети дисциплинске комисије, несреће на раду, платни спискови, картони лд, М-4 обрасци.

У сређивању је примењен принцип слободне провенијенције који подразумева формирање тематских целина и њихово хронолошко сређивање.

Као информативно средство за овај архивски фонд урађен је Сумарни инвентар који обухвата грађу насталу од 1960. до 2004. године и садржи укупно 177 инвентарних јединица, од чега 89 инвентарних јединица чине књиге, а 88 инвентарних јединица чине списи.

[433] ПДП «Суботиште» Суботиште, 1982-1999, Остали нормативни акти инв. бр. 91.

Степен сачуваности:

Списи су делимично сачувани.
Књиге су делимично сачуване.

Ф. 1332 ПОЉОПРИВРЕДНО ТРГОВИНСКИ КОМБИНАТ „ИРИГ” ИРИГ (1972-1990), 1972-1990.

Основни подаци о фонду

Количина архивске грађе: књ. 211; к. 163; 25,50 м
Језик грађе: српски.
Степен сређености: сређен.
Информативна средства: сумарни инвентар са ширим подацима о фонду.

Основне карактеристике садржаја грађе:

Књиге 1972-1990:
– Записници 1972 - 1990
– Деловодни протоколи 1972 - 1990.

Списи 1972-1990.

Списи садрже: нормативна акта, записници Радничког савета, Извшног одбора, Збора радних људи, извештаји о раду, спискови парцела и мапе атара, редовна преписка, разни уговори, завршни рачуни, пројектно техничка документација и документација о радним односима.

Историјат ствараоца фонда:

Пољопривредно трговински комбинат „Ириг” из Ирига је настао спајањем Земљорадничке задруге „Ириг” из Ирига и Предузећа за газдовање стамбеним зградама, занатство и комуналане послове „Елта” из Ирига 28.4.1972. године. Регистрован је код Окружног привредног суда у Сремској Митровици и уписан је у регистар привредних организација на страни 570 свеска X под бројем Фи. 281/72.[434] Наредне године, 13.11.1973. године, у састав ПТК „Ириг” ушло је Трговинско предузеће „Прогрес” из Ирига – решењем Окружног привредног суда у Сремској Митровици број Фи 466/73. Седиште комбината се налазило у Иригу, улица Стевице Пузића број 11.

Комбинат се у свом пословању бавио пољопривредном производњом, како на сопственом земљишту тако и на земљишту индивидуалних пољопривредних произвођача – преко разних видова пољопривредне сарадње, трговином на вели-

[434] ИАС, Фонд ПТК „Ириг” Ириг, кутија бр. 212.

ко и мало и стамбено-комуналним и грађевинским делатностима. Поред напред наведених делатности Комбинат је водио штедно-кредитно пословање (односно прикупљање новчаних средстава на штедњу од своји чланова), транспортном делатношћу за своје потребе и потребе трећих лица и пружањем радионичких услуга трећим лицима[435].

Комбинат је након оснивања имао следеће Организације удруженог рада:

- Ратарство са сточарством
- Воћарство са виноградарством
- Кооперација
- Трговина
- Стамбено, комуналне и грађевинске делатности
- Служба заједничких послова

У саставу ових Организација удруженог рада налазили су се и посебни прерађивачки и услужни погони, као посебне обрачунске јединице:

- ОУР Ратарство са сточарством: обрачунска јединица ратарство са машинском радионицом и машинским парком као услужним делатностима, обрачунска јединица узгој стоке и обрачунска јединица мешаона,
- ОУР Воћарство са виноградарством: обрачунска јединица воћарство са виноградарством,
- ОУР Кооперација: обрачунска јединица кооперација ратарства са машинским парком, обрачунска јединица кооперација сточарства и обрачунска јединица инкубатор,
- ОУР Трговина: обрачунска јединица трговина на мало, обрачунска јединица кланица, обрачунска јединица откуп, обрачунска јединица подрум и обрачунска јединица камиони,
- ОУР Стамбене, комуналне и грађевинске делатности: обрачунска јединица стамбени погон, грађевинско режијске групе, обрачунска јединица водовод, обрачунска јединица биоскопи, обрачунска јединица димничари, обрачунска јединица пијаце и обрачунска јединица циглана.

При оснивању Комбинат је располагао са 4.494 хектара земљишне површине. 31.12.1989. године извршена је трансформација Комбината – укинути су ООУР-и – а као правни следбеник Комбината појављује се Друштвено пољопривредно предузеће „Ириг” из Ирига. Што је извршено решењем Основног суда удруженог рада у Сремској Митровици број Фи 525/89. Друштвено пољопривредно предузеће „Ириг” из Ирига је брисано из судског регистра већ наредне године, 20.12.1990. решењем Окружног суда у Сремској Митровици број Фи 1086/90.

[435] ИАС, Фонд ПТК „Ириг” Ириг, кутија бр.

Историјат архивског фонда:

Архивска грађа фонда је преузета у несређеном стању, под именом Земљорадничка задруга „Фрушка Гора" у стечају Ириг. Након извршеног увида у преузету архивску грађу утврдио сам да подаци из Записника о преузимању број 02-401 од 16.12.2009. године не одговарају стварном стању. У оквиру грађе се налазила измешана архивска грађа више фондова: Земљорадничке задруге „Ириг" из Ирига, Предузећа за газдовање стамбеним зградама, занатство и комуналане послове „Елта" из Ирига, Пољопривредно трговинског комбината „Ириг" из Ирига и Земљорадничке задруге „Фрушка Гора" из Ирига. Након увида приступило се раздвајању фондова. Тада је утврђено да највећи део грађе припада фонду Пољопривредно трговински комбината „Ириг" из Ирига.

Фонд је преузет 16.12.2009. године по Записнику о преузимању број 02 – 401. Архивска грађа је преузета од Земљорадничке задруге „Фрушка Гора" у стечају из Ирига. Регистратурско сређивање фонда је завршено 2015. године. Према урађеном сумарном инвентару фонд се састоји од 374 инвентарне јединице и то 211 књига и 163 кутије у укупној количини од 25,50 метара дужних архивске грађе. Књиге и списи су делимично сачувани.

Степен сачуваности:

Списи су делимично сачувани.
Књиге су мањим делом сачуване.

ТРГОВИНА, УГОСТИТЕЉСТВО И ТУРИЗАМ

Ф. 1102 ТРГОВИНСКО ПРЕДУЗЕЋЕ „ВОЈВОДИНА" - СРЕМСКА МИТРОВИЦА, (1961-1997), 1963-1997

Основни подаци о фонду

Количина архивске грађе: књ. 30; к. 247; 13,00 м
Језик грађе: српски.
Степен сређености: сређен.
Информативна средства: сумарни инвентар са ширим подацима о фонду

Основне карактеристике садржаја грађе:

Књиге 1963-1980:
– записници 1978-1979, 3 књ.
– план рада 1969-1980, 11 књ.
– извештај о раду 1963-1980, 7 књ.

– остале књиге 1963-1980, 9 књ.

Списи 1963-1997.

У грађи се налазе записници органа управљања, планови рада, извештаји о раду и лични доходак, завршни рачуни

Историјат ствараоца фонда:

Предузеће је настало спајањем мањих трговинских предузећа „Народни магазин”, „Звезда” и „Прехрана”, а на основу Решења НОО Сремска Митровица бр.04-17161/61 од 21.12.1961. године. Од јединствене организације реорганизацијом на бази уставних амандмана, формиране су у току 1973. године три основне организације удруженог рада са својством правног лица и то „Прехрана”, „Текстил” и „Технопромет” а за обављање заједничких послова формирана је Радна заједница заједничке службе.

Од 1. јануара 1976. године у сасатаву радне организације „Војводина” послује и Основна организација удруженог рада угоститељства „Парк”.Приликом конституисања поменутих основних организација удруженог рада основни принцип је био да се организација изврши према врстама роба које се стављају у промет.Овај принцип није био примењен у потпуности. Основне организације удруженог рада у делокругу свог рада обављају следеће послове:

– ООУР „Прехрана” набавља и продаје прехрамбене и хемијске производе. Као допуну асортимана од ООУР „Текстил” набавља текстилне производе и од ООУР „Технопромет” набавља металне и електротехничке производе.Број запослених радника износи 471 радник или 43% укупно запослених.
– ООУР „Текстил” набавља и продаје текстилне производе и обућу.Као допуну асортимана од ООУР-а „прехрана” набавља хемијске производе а од ООУР „Технопромет” металне производе и производе од злата. У свом саставу основна организација има организоване послове сопственог транспорта ускладиштења и дистрибуције робе у малопродајну мрежу. Планирани број запослених износи 145 радника или укупно 13%.
– ООУР „Технопромет” набавља и продаје металне производе и електротехничке производе, електротехничке производе, намештај грађевински материјал и огрев. Као допуну асортимана од ООУР-а „Прехрана” набавља хемијске производе а од ООУР-а „Текстил” тепихе и друге производе. Планирадни број радника износи 139 или 13% укупно запослених
– ООУР „Парк” обавља промет алкохолних и безалкохолних пића у мањем делу а у већој мери се бави пружањем угоститељско-туристичких услуга. Планирани број запослених износи 200 радника.

– Радна заједница заједнничке службе обавља за РО и ООУР-е следеће послове: послове развоја, плана и анализе правне кадровске и опште послове финансијско књиговодствене послове, послове Контроле рада и пословања, проучавање прописа и давање упутства о формирањуцена, послове народне одбране и друштвене самозаштите, послове координирања транспорта и послови техничке службе.
– У трговинском предузећу на велико и мало „Војводина", Сремска Митровица и у основним организацијама које се у њему налазе, самоуправљање је организовано тако да се самоуправно одлучивање и остваривање самоуправних права врши непосредно личним изјашњавањем на Збору радника и путем референдума и посредно преко органа управљања непосредно бираних од стране радника. Извршавање од самоуправних органа донетих одлука поверено је Извршном одбору и директору предузећа као извршним органима нанивоу предузеће, а директорима ООУР-а као извршном органу на нивоу основне организације.

Историјат архивског фонда:

Фонд је преузет 10.3.2004. године од ДТП „Прехрана" и ТП „Технопромет" АД Сремска Митровица, који су правни следеници ТП „Војводина"

Степен сачуваности:

Књиге су делимично сачуване.
Списи су делимично сачувани.

Ф. 1309 „ЗИНМАР І" ДРУШТВО СА ОГРАНИЧЕНОМ ОДГОВОРНОШЋУ СРЕМСКА МИТРОВИЦА , (1993-2005), 1993-2005.

Основни подаци о фонду

Количина архивске грађе: к. 1; 0,13 м
Језик грађе: српски.
Степен сређености: сређен.
Информативна средства: сумарни инвентар са ширим подацима о фонду.

Основне карактеристике садржаја грађе:

Списи 1993-2005.

Списи садрже: податке о оснивању предузећа, нормативна акта, уговоре о позајмици, обрачуне личних доходака, картице основних средстава, девизне картице купаца и добављача, завршне рачуне и досијеа радника.

Историјат ствараоца фонда:

Уговор о оснивању предузећа потписан је 15.09.1993. године између оснивача: Кендришић Стевана из Сремске Митровице, Боровић Марка из Улциња, Бухал Ивана Васиљевића и Зинаиде Сјерове из Украјине. Друштво је регистровано код Окружног привредног суда у Сремској Митровици 14.10. 1993. године под бр. Фи – 460/93, бр. регистарског улошка 1-7044. Скраћени назив предузећа је „Зинмар I д.о.о Сремса Митровица. Делатност друштва је спољна трговина прехрамбеним производима, спољна трговина непрехрамбеним производина у спољнотрговинском промету, привремени извоз и увоз робе, посредовање и компензациони послови. Окружни привредни суд у Сремској Митровици својим решењем Фи-973/94 регистровао је проширење делатности на трговину житарицама, поврћем, животним намирницама, кућним потрепштинама, текстилом, лековима, дуваном.Решењем Фи-973/94 од 11.11. 1994. године истог суда брише се Кендришић Стеван као директор а његову функцију преузима Боровић Марко. Решењем бр. Фи- 1110/95 од 27.12.1995. године проширује се делатност друштва на производњу и прераду пластичних маса, алата, ексера, вијака, производњу машина, амбалаже од пластичних маса, производња делова и прибора за мотона возила. Исти суд је својим решењем Фи-107/96 од 08.2.1996. године регистровао проширење делатности на превоз робе у друмском саобраћају и претоварне услуге у железничким станицама. На захтев оснивача исти суд је решењем Фи- 198/96 од 22.2.1996. године дозволио обављање делатности међународног транспорта робе и шпедиције, складиштења биљних и животињских производа, производњу сокова, млечних производа.Истим актом Боровић Марко је иступио из Друштва.

Због лоших пословних резултата Управни одбор сменио је директора да би 30.3.2005. године дошло до продаје целокупне имовине предузећу „Апокалипса” из Сремске Митровице.

Историјат фонда:

Фонд је преузет у Архив Припоредајним записником бр. 02-120 дана 13.3.2006. године заједно са грађом фонда УКР „Траде” из Сремске Митровице. Регистарско пословање било је лоше у смислу да акта нису завођена у деловодни протокол те не постоји редовна преписка.

Степен сачуваности:

Књиге нису сачуване.
Списи фрагметарно сачувани.

Ф. 1310 „УКР ТРАДЕ" ПРЕДУЗЕЋЕ ЗА УНУТРАШЊУ И СПОЉНУ ТРГОВИНУ СРЕМСКА МИТРОВИЦА , (2003-2005), 2003-2004.

Основни подаци о фонду

Количина архивске грађе: к. 1; 0,10 м
Језик грађе: српски.
Степен сређености: сређен.
Информативна средства: сумарни инвентар са ширим подацима о фонду.

Основне карактеристике садржаја грађе:

Списи 2003-2004.
Списи садрже: акта о оснивању, нормативна акта и финасијску документацију.

Историјат ствараоца фонда:

Предузеће је основано Решењем Трговинског суда у Сремској Митровици бр. Фи–753/03 и уписано је у регистарски уложак бр 1-8735 од 18.7.2003. године. Оснивачи су били украјински држављанин Зинаида Суеерова и Богдан Гашенко из Кијева. Основни уписани капитал за почетак рада износио је 3750 америчких долара.

Делатност предузеће је производња дрвених, пластичних, металних и керамичких производа, електричних апарата за домаћинство, возила, монтажа кровних конструкција, бојење, застакљивање, продаја моторних возила, делова за возила и оправка истих, продаја хране, текстила .....

Управни одбор није формиран јер предузеће има свега два члана. Предузеће није рентабилно пословало те је после више од две и по године угашено.

Историјат фонда:

Фонд је преузет у Архив Приморедајним записником бр. 02-120 дана 13.3.2006. године заједно са грађом фонда „Зинмар" д.о.о из Сремске Митровице.

Степен сачуваности:

Књиге нису сачуване
Списи су фрагментарно сачувани.

Ф. 1325 АКЦИОНАРСКО ДРУШТВО „КОРЗО” – РУМА, (1958 -2014), 1960-2006.

Основни подаци о фонду

Количина архивске грађе: књ. 36; к. 27; 5,00 м
Језик грађе: српски.
Степен сређености: сређен.
Информативна средства: сумарни инвентар са ширим подацима о фонду.

Основне карактеристике садржаја грађе:

Књиге 1962-1990:
– деловодни протоколи 1989-2005, 5 књ.
– записници 1985-2005, 7 књ.
– остале књиге 1960-2006, 24 књ.

Списи 1964-2006.
Списи садрже: нормативна акта, записнике Скупштине предузећа, Управног одбора и Радничког савета, редовну архиву, М 4 обрасце, картоне личних доходака, платне спискове и досијеа радника.

Историјат ствараоца фонда:

Предузеће је настало 08.11.1958. године када је самостална угоститељска радња „Корзо” из Руме регистрована као предузеће под називом Угоститељско предузеће „Корзо” у Руми. У саставу предузећа пословао је и стари хотел „Орао”.

У периоду од 1958-1960. године овом предузећу се придружују и други објекти тако да је почетком 1961. године у саставу фирме било 12 пословних јединица (дава ресторана, два бифеа , седам гостионица и једна крчма).

Током 1963. године по околним селима отворено је још 11 пословних јединица (крчми) које су припојене предузећу а које су од тада пословале као паушалне угоститељске радње. Услови пословања нису били повољни па су неке радње престале са радом због губитака. Предузеће је у свом саставу на дан 15.11.1965. године имало регистовано у судском регистру 18 радњи (ресторане, бифее, гостионице и крчму). Број радника се у том периоду мења врло интензивно, сходно нарастању предузећа, тако да је 1963. године било запослено 90 радника, током 1965. године тај број се попео на око 130 радника. Током 1965. године купљен је и ресторан „Аутобуска станица”.

Предузеће је властитим средствима 1965. године кренуло у изградњу мотела на ауто-путу Београд-Загреб. Овај објекат је 1967. године био отворен за пружање угоститељских услуга. У току 1968. године гради се депаданс моте-

ла а две године касније у пожару је изгорео комплетан ресторански део мотела који је властитим средствима поново изграђен. Године 1975. је дограђен други депаданс мотела а такође (заједно са предузећем „Руматранс") и објекат нове аутобуске станице.

У наредном периоду фирма је променила организациони облик тако што је од 1.1.1979. године постала део ПИК-а „Сирмијум" из Сремске Митровице. Пословала је под називом ПИК „Сирмијум" ООУР за угоститељство „Корзо" Рума, односно предузеће постаје Основна организација удруженог рада. Смештајни део хотела „Рума" отворен је 1980. године са 48 соба и око 100 лежајева. Током наредне две године изграђени су кухиња, ресторански део и кафански део са ноћним клубом (диско баром).

Највећи број запослених од оснивања фирме био је 1986. године када је на платном списку предузећа било 340 радника. До 1990. године предузеће је обављало угоститељску делатност као и припрему топлих оброка за готово све колективе на подручју општине Рума. Од 1990. до 31.3.1991. године предузеће послује у саставу ПИП „Агрорума" из Руме.

Промена статуса ПИП „Агрорума" из Руме је извршена 1.4.1991. године када је дошло до поделе овог друштвеног предузећа. Тада је формирано Угоститељско туристичко деоничко друштво „Корзо" п.о Рума. Ради усклађивања са Законом о предузећима од 4.7.1998. године предузеће је регистровано као АД „Корзо" Рума. Предузеће обавља послове угоститељства и туризма као основну делатност а повремено обавља и друге послове који су у вези са претежном делатношћу, као што су трговина на велико и мало, послови складиштења, пружања услуга друмског превоза, финасијских и других послова.

Период после 1991. године због догађаја на тлу Југославије карактерише стална стагнација пословања која је превасходно условљена падом животног стандарда становништва. У овом периоду изражена је велика флуктуација радника предузећа тако да је у предузећу сада запослено 107 радника. АД „Корзо" Рума у складу са Законом о предузећима 1.7.1999. године денео је Одлуку о усаглашавању бр. 371 од 1.7.1998. године. Ова промена и нови назив уписани су у регистар Трговинског суда у Сремској Митровици решењем Фи- 653/98 од 3.7.1998. године као и решењем Фи-181/2000 од 21.03.2000. године.

Одлукама Скупштине од 23.04.2003. године и Управног одбора предузећа од 23.4.2003. године а на основу члана 16 Закона о приватизацији у АД „Корзо" Рума покренут је поступак приватизације. На основу Завршних рачуна из 2001. и 2002. године урађен је проспект предузећа који је објављен у листу „Политика" од 06.06.2003. године. Ово оглашавање је извршено у циљу прикупљања података о броју потенцијалних купаца. Утврђена је вредност капитала која је верификована од стране Агенције за приватизацију. Након спроведеног поступка, стечај над предузећем АД „Корзо" – у стечају окончан је 16.12.2014. године.

Историјат фонда:

Архивски фонд преузет је у Историјски архив „Срем” 07.04. 2008. године од Акционарског друштва „Корзо” - у стечају, Рума - Записником о примопредаји број 02-43.

Регистратурско сређивање је извршено током 2009.године. Према урађеном сумарном инвентару фонд се састоји од 63 инвентарне јединице и то 36 књига и 27 кутија.

Степен сачуваности:

Књиге су делимично сачуване.
Списи су делимично сачувани.

Ф. 1402 ДРУШТВЕНО ПРЕДУЗЕЋЕ ЗА ТРГОВИНУ НА ВЕЛИКО И МАЛО „ПЕКОС” У СТЕЧАЈУ РУМА (1991-2012), 1991-2012

Основни подаци о фонду

Количина архивске грађе: књ. / к. 3, 0,50 м
Језик грађе: српски.
Степен сређености : сређен
Информативна средства: сумарни инвентар и историјска белешка о фонду.

Основне карактеристике садржаја грађе:

Списи 1991-2012.

Списи садрже: Регистрације, нормативна акта, завршне рачуне, збирне обрачуне пореза, М4 обрасце, ПП обрасце о обрачуну ПДВ, пријаве и одјаве осигурања, споразумне отказе уговора о раду, персобална досијеа радника.

Историјат стваоца фонда:

Друштво са ограниченом одговороношћуу мешовитој својини уписано је у судски регистар Окружног суда у Сремској Митровици 14.8.1991. године под бројем Фи-589/91.

Одлуку о трансформисању у друштвено предузеће донели су радници и суоснивачи предузећа 25.6.1992. године.

Код привредног суда у Сремској Митровици дана 25. јуна 1992. године организовано је предузеће у друштвеној својини „ПЕКОС са потпуном

одговорношћу према уредби Владе Републике Србије. Уписано је у судски регистар Привредног суда под бројем ФИ. 1207/92.[436]

Следећа регистрација извршена је 6.7.1998. године, такође код привредног суда у Сремској Митровици Фи – 1019/98. и носи назив ДРУШТВЕНО ПРЕДУЗЕЋЕ ЗА ТРГОВИНУ НА ВЕЛИКО И МАЛО „ПЕКОС" РУМА"

Делатност предузећа је продаја моторних возила, одржавање и поправка моторних возила, продаја делова и прибора за моторна бозила, одржавање и поправка моторних возила, трговина ва велико и мало цвећем, животињама, воћем, поврћем, средствима за чишћење, трговина алатним машинама.[437]

У Београду, 4. јул 2014. године – Целокупна имовина стечајног дужника ДП „ПЕКОС" – у стечају из Руме продата је непосредном погодбом уз прикупљање писаних понуда. Купац имовине је Бранко Јовановић по понуђеној цени од 100.000 динара.

Историјат фонда:

Архивска грађа овог ствараоца преузета је у овај Архив од стечајног управника након завршетка стечаја, записником о преузимању 02-656, дана 10.10.2014. Количина у дужним метрима износила је 1 м. Архивско сређивање вршено је 2017. године након чега је остало 0,5 метара дужних, архивске грађе за трајно чување.

Степен сачуваности:

Списи су делимично сачувани.

Ф. 1249 ТРГОВИНСКО ПРЕДУЗЕЋЕ „ЦЕНТРОСЛАВИЈА"ООУР „СРЕМ" ИНЂИЈА (1966-2003), 1996-2003.

Основни подаци о фонду

Количина архивске грађе: књ. 63; к. 37; 8,30 м
Језик грађе: српски.
Степен сређености: сређен.
Информативна средства: сумарни инвентар са ширим подацима о фонду.

Основне карактеристике садржаја грађе:

Књиге 1967-2002:
– Записници 1987-2002.

[436] Ф 1402, Регистрације и нормативна акта.
[437] Исто.

– Деловодници 1987-2001.
– Матичне књиге радника 1969-2000.
– Индекс матичне књиге радника 1976-1987.

Списи 1966-2003.

Списи садрже: записници, нормативна акта, уговори, Дн предмети, извештаји о процени, пописне листе, деобни биланс, пројекти, завршни рачуни, картони ЛД, платни спискови, досијеа радника.

Историјат ствараоца фонда:

Предузеће је некада пословало у оквиру Холдинг Центрославије у Новом Саду ООУР „Срем” Инђија, а од 6.12.1978. године, као „Агрокоп” - „Центрославија” Нови Сад ООУР „Срем” Инђија. Године 1995. донета је Одлука о издвајању из предузећа па од 12.10.1995. године послује самостално. Регистровано је код Привредног суда у Сремској Митровици под називом ДД „Трговина Срем”. Предузеће се углавном бавило трговином на велико и мало, прехрамбеним и непрехрамбеним производима.

Од осамостаљивања па до данашњих дана предузеће је пребродило многе тешкоће у пословању. У периоду између 1997. и 1998. године, предузеће је дошло у озбиљне потешкоће и требао је бити отворен стечајни поступак. Уместо стечајног поступка суд је предложио принудно поравнање које је извршено 1998. године. Због тешкоћа у пословању предузеће је било принуђено да своју основну делатност сведе на најмању могућу меру. Из тих разлога извршило се привремено издавање у закуп пословних објеката како би се на тај начин обезбедила средства за пословање и минимална средства за зараде радника. Пад друштвеног производа и пад економске активности највише је био изражен у грађевинарству, трговини и саобраћају. Имајући у виду услове под којима је трговина као грана пословала није ни чудо што су много велика и некада надалеко позната „ДП” предузећа из ове области потпуно нестала. Уместо њих на њихово место ступила су приватна трговачка предузећа где влада велика конкуренција, а у великој мери и нелојална.

Историјат архивског фонда:

Фонд је преузет Примопредајним записником бр. 01/531 дана 5.12.2005. године као грађа настала у току пословања регистратура ООУР „Срем” Инђија и Трговина „Срем” Инђија у стечају.

У оквиру сређене грађе налазе се у форми књига: записници, деловодници, матичне књиге радника и индекси матичних књига радника, а у форми списа: записници, нормативна акта, уговори, Дн предмети, извештаји о процени, пописне листе, деобни биланс, пројекти, завршни рачуни, картони ЛД, платни спискови, досијеа радника. У сређивању је примењен принцип слободне

провенијенције који подразумева формирање тематских целина и њихово хронолошко сређивање.

Као информативно средство за овај архивски фонд урађен је Сумарни инвентар који обухвата грађу насталу од 1966. до 2003. године и садржи укупно 100 инвентарних јединица, од чега 19 инвентарних јединица чине књиге, а 81 инвентарну јединицу чине списи.

Степен сачуваности:

Списи су већим делом сачувани.
Књиге су мањим делом сачуване.

Ф. 261 ДОО „ТРГОЦЕНТАР”- ИНЂИЈА (1997-2002), 1997-2002.

Основни подаци о фонду

Количина архивске грађе: књ. 2; к. 4; 0,60 м
Језик грађе: српски.
Степен сређености: сређен.
Информативна средства: сумарни инвентар са ширим подацима о фонду.

Основне карактеристике садржаја грађе:

Књиге 1997-2002:
– Записници 1997-2002.
– Деловодници 1997-2000.

Списи 1997-2002.

Списи садрже: Решења о оснивању и регистрацији, Правилник о систематизацији радних места, уговори (разни), Записници Управног одбора, пописи основних средстава, Решења и записници инспекцијске службе, Обрачуни пореза на промет, Завршни рачун, распоредна решења радника, платни спискови, документација о платама, рачуноводствена документација, картони ЛД, досије радника.

Историјат ствараоца фонда:

ДОО „Тргоцентар” Инђија друштво са потпуном одговорношћу за трговину на велико и мало за производњу и услуге експорт импорт са седиштем у Инђији, ул. Краља Петра I бр. 81, основано је 14.2.1997. године Решењем Привредног суда у Сремској Митровици број Фи 96/97. Оснивач је било предузеће „Трговина Срем” из Инђије, Краља Петра I бр. 81. За заступање је овлашћена Ана

Радовић вд директора. Уписани капитал је био 5.000 УСД, а уплаћено је 50% дана 10.3.1997. године.

Делатност је била трговина на велико и мало: намештајем, керамиком, стаклом, порцеланом, бојама, лаковима, хемикалијама, књигама, канцеларијским материјалом и прибором, дуваном и осталим непрехрамбеним производима, мешовитом робом, возилима и деловима, дериватима нафте, прехрамбеним производима, житарицама и млинским производима, алкохолним пићима, поврћем, воћем, стоком, живином, разним животним намирницама, текстилом и конфекцијом, сировом кожом, вуном, грађевинским, санитарним и инсталационим материјалом, хемијским производима, књиговодствене услуге, пословне услуге, услуге обраде података и остале услуге, спољна трговина прехрамбеним производима и спољна трговина непрехрамбеним производима.

Вд директора Ана Радовић је заступала предузеће до износа од 50.000 УСА долара, а преко тог износа уз сагласност управног одбора.

На седници Управног одбора од 19.1.1999. године, донета је одлука о затварању три продавнице: „Србијанка” у Инђији, „Сасанка” у Новим Карловцима и пржионица кафе „Пинк”.

На седници Управног одбора од 4.7.2000. године, донета је одлука на предлог директора Жељка Трбовића да се Управном одбору ДД „Трговина Срем” Инђија упути захтев, односно молба да преузме све финансијске обавезе које је имао ДОО „Тргоцентар” Инђија,а које је направио током свог пословања и да преузме све раднике.

Историјат архивског фонда:

Фонд је преузет Примопредајним записником бр. 02/469 дана 10.10.2005. године од ДОО „Тргоцентар” Инђија.

У оквиру сређене грађе налазе се у форми књига: записници и деловодници, а у форми списа: Решења о оснивању и регистрацији, Правилник о систематизацији радних места, уговори (разни), Записници Управног одбора, пописи основних средстава, Решења и записници инспекцијске службе, Обрачуни пореза на промет, Завршни рачун, распоредна решења радника, платни спискови, документација о платама, рачуноводствена документација, картони ЛД, досије радника. У сређивању је примењен принцип слободне провенијенције који подразумева формирање тематских целина и њихово хронолошко сређивање.

Као информативно средство за овај архивски фонд урађен је Сумарни инвентар који обухвата грађу насталу од 1997. до 2002. године и садржи укупно 6 инвентарних јединица, од чега 2 инвентарне јединице чине књиге, а 4 инвентарне јединице чине списи.

Степен сачуваности:

Списи су већим делом сачувани.

Књиге су мањим делом сачуване.

Ф. 1338 „ЛИФАМ ПРОМЕТ" ДД – У СТЕЧАЈУ, (1992-), 1993-2003.

Основни подаци о фонду

Количина архивске грађе: књ. / ; к. 3; 0,30 м
Језик грађе: српски.
Степен сређености: сређен.
Информативна средства: сумарни инвентар са ширим подацима о фонду.

Основне карактеристике садржаја грађе:

Списи 1993-2003.
Списи садрже: акта о оснивању, завршни рачуне, аналитичке картице, уговоре, цесије, судска решења, изводе.

Историјат ствараоца фонда:

За време свог активног пословања АД ''ЛИФАМ" је 1992. године основао предузеће ''ЛИФАМ – ПРОМЕТ'' Д.Д. за унутрашњу и спољну трговину, Београд, ЦЗМ Браће Рибар блок 22.

Скраћени назив фирме гласи ''ЛИФАМ – ПРОМЕТ'' Д.Д. Београд.

Предузеће је регистровано код Привредног суда у Београду, под бројем Фи-23893/92, дана 26. 11. 1992. године. [438]

Делатност Предузећа је била: унутрашња и спољна трговина на велико мешовитом робом – прехрамбеном и непрехрамбеном.

Предузеће је пословало у складу са законом, колективним уговором и Статутом предузећа.

За своје обавезе у правном промету, према трећим лицима одговарало је целокупном својом имовином.

Трговински суд у Београду је решењем V-ST-5272/02 од 13.6. 2002. године, покренуо претходни поступак за утврђивање услова за отварање стечајног поступка над овим Предузећем.

Предузеће већ дужи низ година није активно.[439]

Статус предузећа закључно са половином 2018. године није могуће утврдити с обзиром да у Регистру Агенције за привредне регистре и Агенцији за лиценцирање стечајних управника нема података а надлежни суд није про-

[438] Решење бр. Фи – 23893/92, кут. бр. 1

[439] Сви подаци преузети из документације о регистрацији предузећа за унутрашњу и спољну трговину ''Лифам – Промет'' Д.Д. Београд, добијене од А.Д. ''Лифам'' Стара Пазова 04. 11. 2008. год., кут. бр. 1)

следио одговарајуће обавештење. Стога крајња хронолошка граница ствараоца фонда није утврђена.

Историјат фонда:

Фонд је преузет 21.9.2006. године од предузећа АД „Лифам” - у стечају Стара Пазова заједно са целокупном архивском грађом и регистратурским материјалом, који чине финансијска и рачуноводствена документација и завршни рачуни - у количини 0,80 м.д.

Регистартурско сређивање овог фонда извршено је током 2007. и 2008. године. Излучено је 0,50 м.д регистратурског материјала а за трајно чување остало је 0, 30 м.д. архивске грађе.

Степен сачуваности:

Књиге нису сачуване.
Списи су делимично сачувани.

Ф.1336 . „СРЕМКО” ДОО У СТЕЧАЈУ СТАРА ПАЗОВА (1998 -), 1998-2003.

Основни подаци о фонду

Количина архивске грађе: књ. 3 к. 3, 0,5 м
Језик грађе: српски.
Степен сређености: сређен
Информативна средства: сумарни инвентар и историјска белешка о фонду.

Основне карактеристике садржаја грађе:

Књиге 2001-2003:
– Индекс-регистар деловодника „Сремко”, 2001-2003, 3 књиге

Списи 1998-2003.
Списи садрже: акта о оснивању, завршне рачуне, аналитичке картице.

Историјат ствараоца фонда:

Једно од предузећа које је основано од стране АД ‘’ЛИФАМ’’ Стара Пазова је ‘’ СРЕМКО’’ Д.О.О. за трговину и услуге, Стара Пазова, Ћирила и Методија бр. 27.Скраћен назив фирме гласи: ‘’СРЕМКО’’ Д.О.О. Стара Пазова.

Ово Предузеће је регистровано код Привредног суда у Сремској Митровици, под бројем Фи – 193/98, дана 05. 03. 1998. године.

Оснивач Предузећа је Кошаркашки клуб ‘’Лифам’’ Стара Пазова 212 – 22/1976, СУП Стара Пазова М.Б. 08668396.

Извршни одбор Радничког фудбалског клуба Стара Пазова је дана 06. 07. 1999. године донео Одлуку о преузимању оснивачког улога, оснивачких права, обавеза и одговорности у ‘’СРЕМКО’’ Д.О.О. Стара Пазова, од Кошаркашког клуба ‘’Лифам’’ Стара Пазова и са даном 9. 7.1999. године стекао својство оснивача ‘’СРЕМКО’’ Д.О.О. Стара Пазова.

Промена оснивача Предузећа извршена је код Привредног суда у Сремској Митровици, под бројем Фи – 319/99, дана 21.7.1999. године.[440]

Делатност Предузећа је била: трговина на велико мешовитом робом и пољопривредним машинама.

За своје обавезе Предузеће је одговарало целокупном својом имовином.

Предузеће је пословало у складу са законом, колективним уговором и Статутом Предузећа.

Ово Предузеће не послује већ дужи низ година.[441]

Степен сачуваности:
Књиге су делимично сачуване.
Списи су делимично сачувани.

Ф. 1385 ДРУШТВЕНО ПРЕДУЗЕЋЕ „ЦЕНТРОМЕРКУР „ СТАРА ПАЗОВА, (-), (1971-1992)

Основни подаци о фонду

Количина архивске грађе: књ. 1; фасцики 16; пакет 1 ; 0, 50 м
Језик грађе: српски.
Информативна средства: /
Степен сређености: несређен

Историјат ствараоца фонда:

На основу расположиве архивске грађе није могуће начинити белешку о ствараоцу овог архивског фонда.

Историјат фонда:

Приликом предаје архивске грађе архивског фонда АД „Агросрем” - у стечају пронађен је и део архивске грађе чији је стваралац Друштвено предузеће

[440] Решење о промени оснивача Фи – 319/99 кут. бр. 4.

[441] Сви подаци преузети из документације о регистрацији Друштва са о.о. ‘’Сремко’’ Стара Пазова, добијене од АД ‘’Лифам’’ у стечају, Стара Пазова 04. 11. 2008. год., кут. бр. 4

„Центомеркур” из Старе Пазове. Архивска грађа предата је у регистратурски сређеном стању са израђеним пописом физички је добро очувана.

Степен сачуваности:

Књиге су добро сачуване.
Списи су добро сачувани.

Ф. 1337 „ЛИФАМ” ДОО У СТЕЧАЈУ НОВИ САД (1996-2003), 1996-2003

Основни подаци о фонду

Количина архивске грађе: књ. / к. 4, 0,40 м
Језик грађе: српски.
Степен сређености: сређен
Информативна средства: сумарни инвентар и историјска белешка о фонду.

Основне карактеристике садржаја грађе:

Списи 1996-2003.

Списи садрже: акта о оснивању, завршне рачуне, аналитичке картице, преглед стања главне књиге, картице главне књиге, изводе, улазне фактуре, налоге, документа благајне.

Историјат ствараоца фонда:

Због дугогодишњих тешких услова пословања који су владали у земљи, предузеће је 21.12.1995. године донело одлуку да се оснује Друштво са ограниченом одговорношћу за експорт-импорт ‘’Лифам’’ са п.о. Са седиштем у Новом Саду. Скраћени назив Друштва гласи: д.о. ‘’Лифам’’ са п. о. - Нови Сад.

Оснивање ДОО ‘’Лифам’’ са п. о. - Хајдук Вељкова 11, Нови Сад је уписано у судски регистар Привредног суда у Новом Саду 24.4.1996. године под бројем Фи-1964/96. Друштво има сва овлашћења у правном промету са трећим лицима. Друштво у правном промету иступа у своје име и за свој рачун. Лице овлашћено да заступа предузеће је Борис Јевтић, као директор Друштва, без ограничења.

Делатност Друштва је била трговина на велико прехрамбеним и непрехрамбеним производима у унутрашњој и спољној трговини.

28.2.2003. године извршено је усклађивање д.о.о. са Законом о предузећима и Законом о класификацији делатности и о регистру јединица разврставања. Трговински суд у Новом Саду извршио је упис у судски регистар предузећа ‘’Лифам’’ д.д. за производњу, трговину и услуге, Нови Сад, решење Посл. бр. IV. Фи. 599/03. Назив овог предузећа био ‘’ЛИФАМ’’ Д.О.О. За производњу, трговину и услуге, Нови Сад. Скраћени назив друштва је: ‘’Лифам’’ Д.О.О. Нови Сад.

У правном промету са трећим лицима Друштво иступа у своје име и за свој рачун.За своје обавезе Друштво одговара целокупном својом имовином.Оснивачи овог друштва су: Акционарско друштво Индустрија машина и хидраулике ‘’Лифам’’а.д. Стара Пазова, Голубиначки пут б.б.

I – 509 Привредни суд Сремска Митровица и Д Д ‘’Лифам-Промет’’ п.ц. Београд ЦЗМ Браће Рибара, Блок 22 I – 42869-00 Привредни суд Београд.[442]

Основна делатност предузећа је била: поред трговине прехрамбеним и неприхрамбеним производима у унутрашњој и спољној трговини, ливење гвожђа, производња алата, брава, буради, вијчаних производа, ланаца и опруга, машина за пољопривреду и шумарство, машина за руднике и грађевинарство, пумпи и компреспра, лежајева и зупчаника, продаја моторних возила, продаја делова и прибора за моторна возила, продаја мотоцикла и њихових делова, посредовање у продаји пољопривредних сировина, живих животиња, дрвене грађе и грађевинског материјала, машина и индустријске опреме, бродова и авиона, намештаја, металне и гвожђарске робе за домаћинство и др. [443]

Ово Предузеће престало је да послује пре више година.

Историјат фонда:

Фонд је преузет 21. 9. 2006. године од АД ‘’Лифам’’- у стечају Стара Пазова заједно са целокупном архивском грађом и регистратурским материјалом, који чине финансијска и рачуноводствена документација и завршни рачуни, у количини 1 м/д.

Регистратурско сређивање овог фонда извршено је током 2007. и 2008. године. Излучено је 0,60 м/д регистратурског материјала, а остало за трајно чување 0,40 м/д архивске грађе.

Степен сачуваности:

Списи су делимично сачувани.

САОБРАЋАЈ

Ф. 591 РО „МИТРОТРАНС” ПРЕДУЗЕЋЕ ЗА ПРЕВОЗ РОБЕ И ПУТНИКА – СРЕМСКА МИТРОВИЦА, (1948-2002), 1950-2002.

Основни подаци о фонду

Количина архивске грађе: књ. 21; к. 4; 1,10 м + 10,00 м

[442] Решење о упису у судски регистар Посл. бр. IV.Фи. 599/03. кут. бр. 1

[443] Податак преузет из документације о регистрацији Друштва са о.о. за експорт-импорт ‘’Лифам’’ са п.о. Нови Сад, кут. бр. 1.

Језик грађе: српски.

Степен сређености: делимично сређен (сређен за период од 1950-1965. године)

Информативна средства: сумарни инвентар са ширим подацима о фонду за период 1950-1965. године.

Основне карактеристике садржаја грађе:

Књиге 1950-1965:
- записници 1958-1965, 10 књ.
- деловодни протоколи 1950-1951, 1 књ.
- остале књиге 1952-1964, 10 књ.

Списи 1960-1965.

Списи садрже: записнике са седница управног одбора, радничког савета и разних комисија; персоналну документацију радника.

Историјат ствараоца фонда:

После Другог светског рата у Сремској Митровици су основане две саобраћајне РО: Саобраћајно предузеће „Галеб” за превоз путника аутобусима и 1948. године Предузеће за транспорт и шпедицију, које се бавило превозом робе и путника преко Саве и то моторним чамцима, скелама и запрежним возилима, а по локалу шпедитерима, делатност постепено проширује па својом радном снагом ради на истовару и утовару робе и превозу робе. „Галеб” је дошао у тешку економску ситуацију, био је пред ликвидацијом, па је предложено спајање ова два предузећа. Тако је 1961. године дошло до оснивања Предузећа за пристаништа и складишта „Митротранс” Сремска Митровица, које је имало право на превоз робе друмским возилима, путника у речном и друмском сабраћају, одржавање пристаништа и унутрашњи транспорт у локалу. Предузеће се нагло развијало, 1963. године имало је следеће економске јединице:

1. економска јединица моторних возила,
2. економска јединица за транспорт и шпедицију и
3. економска јединица лука и складишта.

Осамдесетих година 20. века ова РО је била једна од већих у општини са бројним возним парком у путничком и транспортном саобраћају (копненом и речном), са великим бројем запослених. Њихови аутобуси су били свакодневна појава у целој Југославији и суседним државама, а теретни камиони су се кретали по целој Европи и на исток до Ирака и Ирана. Квалитет услуга, тачност, повољне цене и сл. условили су да је предузеће угушило приватне превознике, али само на кратко. Из предузећа су осамдесетих година 20. века издвојене луке и складишта и основано је ново предузеће „Лука Лагет”. Потом „Митро-

транс" преузима два предузећа пред ликвидацијом Аутосаобраћајно „Шид" из Шида и „Аутотранспорт" из Руме. Када су њихови дугови намирени друштву оба предузећа су поново одвојена, а матицу су оставили у јадном стању, неспособну за вршење квалитетних услуга. Аутобуски саобраћај се издваја у посебно предузеће „Сремекспрес" у Сремској Митровици. Приватни превозници постају квалитетнији у пружању услуга и „Митротранс" постепено пропада, па је 1998. године стављен у коначну ликвидацију.[444]

Историјат фонда:

Фонд је преузет 15.4.1982. године од РО „Митротранс" из Сремске Митровице а потом и 26.5.2017. године Записником о примопредаји архивске грађе број 02-279 од предузећа „Сремекспрес" - у стечају из Сремске Митровице.

Степен сачуваности:

Књиге су потпуно сачуване.
Списи су потпуно сачувани.

Ф. 1416 „АУТО – ШПЕД" ДОО - ЛАЂАРАК , (1996 -2011), (2007-2011)

Основни подаци о фонду

Количина архивске грађе: регистратора 2 ; 0, 50 м
Језик грађе: српски.
Информативна средства: /
Степен сређености: Несређен

Основне карактеристике садржаја грађе:

Списи : 2007-2011.

Историјат ствараоца фонда:

На основу расположиве архивске грађе није могуће начинити белешку о ствараоцу овог архивског фонда изузев података преузетог са интернет Претраге привредних друштава Агенције за привредне регистре (www. apr.gov. rs) да је предузеће основано 1996. године а брисано из Регистра привредних субјеката 25.07.2017 године по закључењу стечајног поступка бр. Ст 189/2011[445] који је

[444] У Записнику о примопредаји архивске грађе бр. 02-279 од 26.05.2017. године наведен је податак да је над предузећем „Митотранс" 1998. годие отворен поступак стечаја који је окончан 2002. године принудним поравнањем и припајањем предузећу „Сремекспрес" ДП.

[445] Ф. 1416, „Ауто-шпед" Лаћарак , Досије фонда, Омот 2, Решење АПР-а о брисању из регистра привредних субјеката од 25.07.2017.

покренут 29.04.2011. године. Као шифра делатности наведена је шифра 4941-друмски превоз терета.

Историјат фонда:

Архивски фонд преузет је Записником о примопредаји архивске грађе бр. 02-375/1 од 26.06.2017. године.

Степен сачуваности:

Књиге нису сачуване.
Списи су делимично сачувани.

Ф. 1390 „ЦРВЕНИ СИГНАЛ” - НОВИ САД, ФИЛИЈАЛА СРЕМСКА МИТРОВИЦА, 1978-2009

Основни подаци о фонду

Количина архивске грађе: књ.9 к. /, 0,20 м
Језик грађе: српски.
Степен сређености: сређен
Информативна средства: сумарни инвентар и историјска белешка о фонду.

Основне карактеристике садржаја грађе:

Књиге 1978-2009:
- Регистар припреме кандидата за возача (регистар обуке), 1978-2009, 4 књиге
- Регистар о полагању возачког испита, 1993-2001, 4 књиге
- Регистар издатих уверења за возаче трактора и познавање саобраћајних прописа, 1998-2007, 1 књига

Историјат ствараоца фонда:

Ова филијала новосадског ООУР- а била је смештена у Сремској Митровици у Пушкинвој улици (код зелене пијаце), радила је на принципу самофинансирања, без друштвених донација. Овај колектив који би ако би се излововане посматрао представљао је специфичан облик мале привреде, у друштвеном сектору, пословао је веома добро. Без могућности да се ослони на било кога другог осим на самог себе, људи из Црвеног сигнала имао је натпросечну продуктивност, на 17 запослених у једном тренутку имао је само једног административног радника, јер је то био једини начин да предузеће преживи.

Решењем Привредног суда у Новом саду Ст. Бр. 1811/2010 од 10.2.2011. године отворен је стечајни поступак над предузећем ЦРВЕНИ СИГНАЛ НОВИ САД. У радној јединици у Сремској Митровици налазила се пословна документација коју је потребно архивирати [446]

Историјат фонда:

Архивска грађа овог ствараоца преузета је у овај Архив као део фонда због оперативних потреба будућих корисника ове документације са територије општине Сремска Митровица, пошто је стваралац у Сремској Митровици имао пословну јединицу. Целина фонда предата је Историјском архиву града Новог Сада због тога што је седиштествараоца било у Новом Саду а стечајни поступак је покренут решењем Привредног суда у Новом Саду . Сређивање је вршено 2017. године. Излучивање није вршено из разлога што фонд садржи 9 књига. Након сређивања остало је 0,20 м дужних архивске грађе.

Степен сачуваности:

Књиге су делимично сачуване.

Ф. 1400 „BLUE COMMERCE „ DOO - GOLUBINCI, (2006 -2013), 2006-2011.

Основни подаци о фонду

Количина архивске грађе: књ. 55 регитратора; 1 фасцикла ; 5,00 м
Језик грађе: српски.
Степен сређености: несређен
Информативна средства: /

Историјат ствараоца фонда:

Расположива архивска грађа наведена у Записнику о примопредаји архивске грађе не дозвољава да се на основу ње изради адекватна прелиминарна белешка пре сређивања архивског фонда.

Досије архивског фонда садржи податке да је предузеће основано 15.11.2006 године а обрисано из Регистра привредних субјеката након закључења стечајног поступка 2013. године под бр. 416/2011.

[446] Ф. 1390, Досије фонда, кошуљица 2, Архивирање пословне документације СТ. бр. 1811/2010.

Као претежна делатност уписана је шифра делатности 4941 – друмски превоз терета.[447]

Историјат фонда:

Архивски фонд преузет је у Историјски архив „Срем” Записником о примопредаји архивске грађе бр. 02-706 од 21.10.2014. године у несређеном стању.

ЗАНАТСКА ПРЕДУЗЕЋА

Ф. 1355 ГРАЂЕВИНСКО ПРЕДУЗЕЋЕ „МИТРОСТАН” СРЕМСКА МИТРОВИЦА, (1974-2009), 1974-2009.

Количина архивске грађе: књ. 21; к. 11; 2,55 м
Језик грађе: српски.
Информативна средства: сумарни инвентар са ширим подацима о фонду.
Степен сређености: сређен.

Основне карактеристике садржаја грађе:

Књиге 1974-2004:
- записници 1990-2002, 3 књ.
- деловодни протоколи 1974-1994, 5 књ.
- остале књиге 1979-2002, 13 књ.

Списи 1974-2009.

Списи садрже: Регистрације предузећа, нормативна општа акта, записнике органа управљања, повреде на раду, пријаве и одјаве радника, податке о престанку радног односа, картоне личних доходака, м 4 обрасце, досијеа радника и завршне рачуне.

Историјат ствараоца фонда:

Молерско занатска радна организација „Ружа” из Кисача је 1980. године пресељена у Сремску Митровицу да би исте године променила назив у МЗРО „Митростан”. Она је правни претходник садашњег предузећа. У моменту оснивања седиште претходне фирме је било у Паробродској 33 и састојало се

[447] Подаци преузети из Досијеа фонда, Омот 2, Табеларни преглед закључених стечајних поступака Агенције за лиценцирање стечајних управника на дан 02.10.2018. www.apr.gov.rsw.alsu.gov.rs/bap/upload/documents/.../zakljuceni_stecajni_postupci_lat.pdf и Извод из Претраге привредних субјеката , податак о претежној делатности од 10.10.2018. године, www.apr.gov.rs

од две канцеларије а од имовине фирма има један комби и једно путничко возило. Радна организација је тада бројала 30 радника али се временом тај број повећава. Предузеће послује под фирмом : Грађевинско предузеће „Митростан" Сремска Митровица, регистровано код Окружног суда у Сремској Митровици под бројем Фи – 344/89 од 22.11.1989. године.

Предузеће обавља следеће делатности:

Основне делатности : молерска, фарбарска, лепљење тапета,, фасадерски, терацерски, гипсарски радови, радови на облагању подова и степеништа линолеумом, гумом и другим материјалом, стаклорезачки, грађевинско - браварски, лимарски и други грађевинско-занатски завршни радови у грађевинарству и керамичарски радови.[448]

Споредна делатност: инсталатерски радови, водовод и канализација, изолатерски, зидарски и столарски радови, израда ролетни, прерада дрвета, чишћење тепиха, подова, прозора и излога, фирмописачки и фарбарски послови.[449]

Предузеће остварује пословање као јединствена организацина целина – привредни субјект, са организационим деловима који зависно од потреба могу имати овлашћења у правном промету. Организациони делови предузећа су : Пословна јединица за производњу, трговину и услуге у промету „Митростан-комерц", Радне јединице „Зидари", „Тесари", „Молери-фарбари" и „Занати". Постојале су Службе општих послова, Служба финасијско-рачуноводствених послова, Грађевинска оператива и Служба комерцијалних послова. Организацију предузећа утврђује Управни одбор доношењем посебног општег акта о организацији (правилника) на предлог директора предузећа.

Органи предузећа су : Скупштина предузећа, Упрвани одбор, Надзорни одбор и директор предузећа.[450] Стечај над овим предузећем отворен је 15.5.2002. године под бројем Ст – 421/02. Дана 8.7.2008. године у Агенцији за приватизацију – Центар за стечај Београд, у поступку јавног надметања извршена је продаја стечајног дужника ГП „Митростан" - стечају Сремска Митровица као правног лица по цени од 10.194.400,00 динара купцу „Falc east" ДОО из Књажевца. Дана 11.7.20008. године са купцем је потписан у Општинском суду у Руми оверен Купопродајни уговор Ов. бр. 9600/2008. Купац је дана 15.7.2008. године у целости исплатио купопродајну цену.[451]

Историјат фонда:

Фонд је преузиман 1.8.2009. године Записником о примопредаји архивске грађе бр. 02-259. Регистартусрко сређивање извршено је 2010. године.

---

[448] ИАС Ф. 1355 ФП „Митростан" Сремска Митровива, кутија број 22.
[449] Исто.
[450] Исто.
[451] Исто.

Степен сачуваности:

Књиге су делимично сачуване.
Списи су делимично сачувани.

Ф. 1317 АКЦИНАРСКО ДРУШТВО „ ИНСТАЛАТЕР” СРЕМСКА МИТРОВИЦА, (1990-2010), 1986-2006.

Основни подаци о фонду

Количина архивске грађе: књ. 12; к. 8; 1,30 м
Језик грађе: српски.
Степен сређености: сређен.
Информативна средства: сумарни инвентар са ширим подацима о фонду.

Основне карактеристике садржаја грађе:

Књиге 1986-2004:
– записници 1986-2003, 8 књ.
– деловодници 1997-2004, 2 књ.
– остале књиге 1989-1990, 2 књ.

Списи 1989-2006.

Списи садрже: записнике органа управљања, нормативна акта, завршне рачуне, уговоре о раду, картоне личног дохотка, М 4, М8 обрасце, обрачуне зарада, досијеа радника.

Историјат ствараоца фонда:

Предузеће је настало 1.1.1990. године издвајањем ООУР „Инсталациони и завршни радови” из састава Грађевинске радне организације „Пролетер” из Сремске Митровице[452]. Регистрација је извршена 31.12.1989. године код Основног суда удруженог рада у Сремској Митровици под бројем Фи 509/89[453]. Фирма је гласила Друштвено занатско инсталатерско предузеће „Инсталатер” потпуна одговорност Сремска Митровица. Делатност је била: постављање и оправка грађевинских инсталација и извођење завршних занатских радова у грађевинарству и мерење електричних величина и издавање атеста. Делатност је проширена 1992. године, решењем Привредног суда у Сремској Митровици број Фи 963/92, на трговину на мало металном и електротехничком робом и грађевинским материјалом и трговину на велико металном, електротехничком

[452] ИАС, Редовна преписка, кутија 13, фонд АД «Инсталатер» Срем. Митровица.
[453] ИАС, Регистрације, кутија 13, фонд АД «Инсталатер» Срем. Митровица.

и грађевинском робом. Седиште предузећа се налазило у улици Румски пут број 27 у Сремској Митровици.

На дан 31.12.1998. године вредност укупног капитала је процењена на 781.681,00 долар.

Решењем Трговинског суда у Сремској Митровици број Фи 175/2004[454] извршена је нова регистрација под називом АД „Инсталатер" предузеће за производњу, промет и извођење занатско-инсталатерских услуга, са седиштем у Сремској Митровици Румски пут бр. 27.

После неуспешне приватизације Занатско инсталатерско предузеће „Инсталатер- Срем" ДОО Сремска Митровица 15. октобра 2010. године обрисано је из Регистра агенције за привредне регистре.[455]

Историјат архивског фонда:

Фонд је преузет 16.11.2006. године од Акционарског друштва „Инсталатер" из Сремске Митровице, број записника о пузимању 02 – 455.

Регистратурско сређивање фонда је извршено 2010. године. Према урађеном сумарном инвентару фонд се састоји од 20 инвентарних јединица, и то 12 књига и 8 кутија у укупној количини од 1,30 метара дужних архивске грађе. Књиге су мањим делом сачуване, списи су мањим делом сачувани.

Степен сачуваности:

Књиге су делимично сачуване.
Списи су делимично сачувани.

Ф. 1319 ДРУШТВЕНО ПРЕДУЗЕЋЕ „УКРАС" ШИД, (1962- 2001), 1962-2006.

Основни подаци о фонду

Количина архивске грађе: књ. 6; к. 26; 2,60 м
Језик грађе: српски.
Степен сређености: сређен.
Информативна средства: сумарни инвентар са ширим подацима о фонду.

Основне карактеристике садржаја грађе:

Књиге 1962-2006:

---

[454] ИАС, Регистрације, кутија 13, фонд АД «Инсталатер» Срем. Митровица.

[455] Исто, Досије фонда, Омот 2, Извод из Регистра Агенције за привредне регистре; http://www.apr.gov.rs/

– записници 1989-1993, 1 књ.
– деловодници 1989-2005, 2 књ.
– матичне књиге 1962-2006, 3 књ.

Списи 1970-2003.

Списи садрже: документа о регистрацији и стечајном поступку, редовну преписку, финансијске и персоналне списе, м 4 обрасце, завршне рачуне, картице зарада, платне спискове и досијеа радника.

Историјат ствараоца фонда:

Друштвено предузеће „Украс” Шид основано је решењем НОО Шид бр. 03-3442/1-62 од 10.5.1962. године.[456]

Решењем Основног суда удруженог рада у Сремској Митровици бр. Фи – 152/89 организује се и конституише ДП „Украс” Шид – предузеће настало издвајањем ООУР „Украс” из састава Грађевинске радне организације „Сремграп” из Шида. Одлука о издвајању донета је на референдуму одржаном 15.3.1989. године.[457] Решењем Привредног суда у Сремској Митровици бр. Фи – 849/92 од 12.5.1992. године одређују се делатности предузећа и то : завршни занатски радови у грађевинарству, фасадерски, терацерски, молерско - фарбарски, паркетарски, гипсарски и изолаторски радови, производња молерског алата, реконструкција, адаптација и оправка објеката, трговина на велико непрехрамбеним производима.....[458]

Решењем Привредног суда у Сремској Митровици бр. Фи-717/97 проширује се делатност предузећа на послове малтерисања, уградње столарије, постављање зидних и подних облога, бојење и застакљивање, остале завршне радове.[459]

Предузеће је престало са радом 2001. године. Решењем Трговинског суда у Сремској Митровици бр. Ст-1478/2001 над њим је покренут стечајни поступак који је окончан 27.2.2007. године.[460]

Историјат фонда:

Архивску грађу ДП „Украс” из Шида Историјски архив „Срем” преузео је Записником о преузимању бр. 02-107, дана 2.3.2007. године. Регистратурски сређен фонд садржи 32 инвентарне јединице ; 6 књига, 13 архивских кутија и свежњева, у укупној количини од 2, 40 метара дужних.

---

[456] Податак је узет из Записника о преузимању архивске грађе , Историјски архив „Срем”, дел. бр. 02-107 од 02.03.2007. године. Записник се налази у Досијеу фонда, Омот 3.

[457] Решење бр. Фи – 152/89 налази се у фонду, инвентарна јединица бр. 7

[458] Решење Фи-849/92 Привредног суда у Сремској Митровици налази се у фонду, инвентарна јединица бр. 7

[459] Исто, Фи-717/97

[460] Податак је узет из Записника о преузимању архивске грађе, Историјски архив „Срем” Сремска Митровица, дел. бр. 02-107 од 02.03.2007. Записник се налази у Досијеу фонда, Омот 3.

Књиге и списи нису добро сачувани јер недостаје хронолошки континуитет.

Степен сачуваности:

Књиге су мањим делом сачуване.
Списи су мањим делом сачувани.

Ф. 1367 ПРЕДУЗЕЋЕ ЗА ИЗВОЂЕЊЕ ИНСТАЛАЦИОНИХ И ЗАВРШНИХ РАДОВА У ГРАЂЕВИНАРСТВУ „НОВО ДОБА" - СТАРА ПАЗОВА, (1967-1991), 1967-1991.

Основни подаци о фонду

Количина архивске грађе: књ. 89; к. 16; 5,00 м
Језик грађе: српски.
Степен сређености: сређен.
Информативна средства: сумарни инвентар са ширим подацима о фонду.

Основне карактеристике садржаја грађе:

Књиге 1971-1990:
– Записници 1972 - 1986
– Деловодни протоколи 1973 - 1990.
– Остале књиге 1971 - 1990

Списи 1967-1991.
Списи садрже: документација о оснивању и регистрацијама, записници Радничког савета, завршни рачуни, редовна преписка, документација о становима и документација о радним односима.

Историјат ствараоца фонда:

Електротехничко и грађевинско занатско предузеће „Ново Доба" из Старе Пазове основано је 1967. године, када је извршена и регистрација код Окружног привредног суда у Сремској Митровици под бројем Фи - 256/67, на страни 275 свеска 13[461]. 1973. године фирма радне организације је гласила Електротехничко и занатско предузеће „Ново Доба" Стара Пазова, са седиштем у Старој Пазови, Змај Јовина 1. У свом саставу је имала пет основних организација:
– ООУР „Техника", делатност: пројектовање и услуге за све врсте електроинста-латерских, електромонтажних, електромеханичарских и електротехничких радова.

[461] ИАС, Фонд ДП „Ново Доба" Стара Пазова, кутија бр.

– ООУР „Украс”, делатност: све врсте молерско-фарбарских, тапетарских и фасадерских радова.
– ООУР „Водовод, канализација и грејање”, делатност: све врсте водоинсталатерских и браварских радова, канализација, централно грејање, климатизација и бушење артерских бунара.
– ООУР „Столари”, делатност: све врсте столарских и стакорезачких радова и израда грађевинске столарије.
– ООУР „Заједничке службе”, делатност: све врсте административних, финансијких, комерцијалних и техничких послова[462].

1974. године улази у састав Грађевинско индустријског и пројектног комбината „Сремградња” из Старе Пазове, под називом ООУР за извођење занатских радова „Ново Доба” Стара Пазова.[463]

19.9.1977. године долази до издвајања из ГИПК „Сремградње” и формира се Радна организација „Ново доба” Стара Пазова.[464]2.7.1991. Предузеће за извођење инсталационих и завршних радова у грађевинарству „Ново Доба” Стара Пазова доношењем одлуке о издавању интерних деоница организује се у деоничарско друштво, под називом Деоничарско друштво за извођење инсталационих и завршних радова у грађевинарству „Ново Доба” Стара Пазова или скрацено ДД „Ново Доба” Стара Пазова.[465]

Историјат архивског фонда:

Фонд је преузет 26.2.2010. године по Записнику о преузимању број 02–54/1. Архивска грађа је преузета од правног следбеника у стечају, односно ДД „Ново Доба” - у стечају из Старе Пазове. Регистратурско сређивање фонда је извршено 2011. године. Према урађеном сумарном инвентару фонд се састоји од 105 инвентарних јединица и то 89 књига и 16 кутија у укупној количини од 5,00 метара дужних архивске грађе. Књиге и списи су делимично сачувани.

Степен сачуваности:

Списи су делимично сачувани.
Књиге су делимично сачуване.

462 ИАС, исто, кутија бр.
463 ИАС, исто, кутија бр.
464 ИАС, исто, кутија бр.
465 ИАС, исто, кутија бр.

Ф. 1374 ДЕОНИЧАРСКО ДРУШТВО „НОВО ДОБА" СТАРА ПАЗОВА (1991-), 1991-2005.

Основни подаци о фонду

Количина архивске грађе: књ. 15; к. 5; 1,00 м
Језик грађе: српски.
Степен сређености: сређен.
Информативна средства: сумарни инвентар са ширим подацима о фонду.

Основне карактеристике садржаја грађе:

Књиге 1991-2005:
- Записници 1996 - 2005
- Деловодни протоколи 1991 - 2003.
- Остале књиге 1991 - 2002

Списи 1911-2005.

Списи садрже: записници Радничког савета, записници Скупштине, записници Управног одбора, завршни рачуни, редовна преписка и документација о радним односима.

Историјат ствараоца фонда:

Електротехничко и грађевинско занатско предузеће „Ново Доба" из Старе Пазове основано је 1967. године, када је извршена и регистрација код Окружног привредног суда у Сремској Митровици под бројем Фи - 256/67, на страни 275 свеска 13[466].

2.7.1991. Предузеће за извођење инсталационих и завршних радова у грађевинарству „Ново Доба" Стара Пазова доношењем одлуке о издавању интерних деоница организује се у деоничарско друштво, под називом Деоничарско друштво за извођење инсталационих и завршних радова у грађевинарству „Ново Доба" Стара Пазова или скраћено ДД „Ново Доба" Стара Пазова.[467]

Историјат архивског фонда:

Фонд је преузет 26.2.2010. године по Записнику о преузимању број 02–54/1. Архивска грађа је преузета од правног следбеника у стечају, односно ДД „Ново Доба" - у стечају из Старе Пазове. Регистратурско сређивање фонда је извршено

[466] ИАС, Фонд ДП „Ново Доба" Стара Пазова, кутија бр.
[467] ИАС, исто, кутија бр.

2011. године. Према урађеном сумарном инвентару фонд се састоји од 20 инвентарних јединица.

Степен сачуваности:

Списи су делимично сачувани.
Књиге су делимично сачуване.

ЈАВНА И КОМУНАЛНА ПРЕДУЗЕЋА

Ф. 1298 КОМУНАЛНО ПРЕДУЗЕЋЕ „САВА” – СРЕМСКА МИТРОВИЦА, (1954-1991), 1961-1991.

Основни подаци о фонду

Количина архивске грађе: књ. 32; к. 8; 2,00 м
Језик грађе: српски.
Степен сређености: сређен.
Информативна средства: сумарни инвентар са ширим подацима о фонду..

Основне карактеристике садржаја грађе:

Књиге 1961-1989:
– записници 1964-1989, 10 књ.,
– деловодни протоколи 1961-1980, 19 књ.,
– регистри 1971-1973, 3 књ.

Списи 1962-1991.
Списи садрже: податке о творцу фонда, структурним и организационим променама, записнике органа управљања, грађу из редовне делатности-редовне списе и персонална решења.

Историјат ствараоца фонда:

НОО Сремска Митровица је 1952. године основао Секцију за комуналне послове, која је до 1954. године била у саставу општине, а тада се издвојила у посебно предузеће под именом Комунално предузеће „Срем” Сремска Митровица. Ово предузеће је 1956. године променило име у Комунално предузеће „Сава” Сремска Митровица. Првенствени задатак је био одржавање хигијене града, градског зеленила и уређење гробља. Убрзо проширује делатност на изградњу водовода и канализације, као и путева, па је од 1965. године ово сложена РО са два погона. Погон 1 је обухватао чистоћу и зеленило у граду са радним или обрачунски јединицама: извоз смећа и фекалија, прање и поливање градских

улица, изградња и одржавање путева четвртог реда, пијаца (овде су припадали и вашари), плажа (овде је приопадало и градско купатило), зеленило, гробље и машински парк. Погон 2 је обухватао водовод и канализацију са 12 обрачунских јединица. Предузеће се и даље развијало па је 1968. године од „Занат-сервиса" из Сремске Митровице преузело хемијску чистионицу и отворило радионицу за поправку радио и ТВ апарата и осталих електричних апарата у домаћинству. Ово је био промашај у пословању па су после неколико година поменути погони укинути. 1968. године укинута је и РЈ извоз фекалија због нерентабилности, али је проширена делатност отварањем продавнице за продају погребне опреме. У време формирања ООУР-а у складу са Законом о удруженом раду у току 1975. године у Предузећу су формирани ООУР-и: Комуналије, Путеви и Пијаца, а као посебно заједничко тело је постоијала РЗЗП. У току 1977. године долази до нове реорганизације у предузећу, укида се ООУР Пијаца а формира ООУР Водовод. Већ од 1985. године Основна организација СК покушава издвајање ООУР-а Путеви да би га припојила „Сремпуту" из Рума. Ова иницијатива је стално била присутна. Коначно, 1991. године ООУР „Путеви" и ООУР „Водовод" су постали самосталне РО, а ООУР „Комуналије" је наставио пословање као Јавно комунално предузеће „Сава" Сремска Митровица. Предузећем је управљао Раднички савет (први је изабран 14.2.1965. године) од 31 члана и Управни одбор од 9 чланова. Као инокосно пословодно лице постављен је директор. Директор РЗЗП је уједно био и директор целог предузећа, а ООУР-и су имали своје директоре, радничке савете и управне одборе.

Историјат фонда:

Фонд је преузет 9.10.2001. године од ЈКП „Комуналије" из Сремске Митровице.Регистратурско сређивање фонда извршено је 2006. године. Грађа је груписана тематски и сређена хронолошки.Фонд није прузет у целости јер је након укидања архивску грађу и регистратурски материјал преузео правни следбеник ЈКП „Комуналије".Делови овог фонда налазе се на чувању код ЈП „Комуналије" у Сремској Митровици.

Степен сачуваности:

Књиге су потпуно сачуване
Списи су потпуно сачувани

Ф. 1299 КОМУНАЛНО ПРЕДУЗЕЋЕ ООУР „КОМУНАЛИЈЕ" – СРЕМСКА МИТРОВИЦА, (1965-), 1973-1990

Основни подаци о фонду

Количина архивске грађе: књ. 17; к. 1; 0,40 м

Језик грађе: српски.
Степен сређености: сређен.
Информативна средства: сумарни инвентар са ширим подацима о фонду.

Основне карактеристике садржаја грађе:

Књиге 1973-1989:
– записници 1973-1978, 14 књ.,
– деловодни протоколи 1978-1989, 3 књ.,

Списи 1973-1990.
– записници
– споразуми
– решења

Историјат ствараоца фонда:

Почетком септембра 1963. године из општине Сремска Митровица издвојена је Радна група за комуналне послове и формирано самостално предузеће под називом Комунално предузеће „Срем” Сремска Митровица. Актом број 1254 од 16.12.1964. године извршено је спајање овог предузећа са „Водоводом и канализацијом”, па је то довело до оснивања Комуналног предузећа „Сава” Сремска Митровица (акт број 130 од 30.12.1964. године) са почетком рада 1.1.1965. године. Под тим називом послује све до 1973. године, кад мења назив у Комунално предузеће „Сава” ООУР „Комуналије” 1979. године.

ООУР „Комуналије” послује у саставу КРО „Сава” све до 1991. године када је дошло до њене трансформације у ЈКП „Комуналије”.

Историјат архивског фонда:

Фонд је преузет у Архив 9.10.2001. године у несређеном стању. Регистратурско сређивање фонда извршено је 2002. Грађа је груписана тематски и сређена хронолошки.

Степен сачуваности:

Књиге су потпуности сачуване..
Списи су потпуности сачувани.

Ф. 801 КОМУНАЛНО ПРЕДУЗЕЋЕ ООУР „ВОДОВОД"- СРЕМСКА МИТРОВИЦА (1965-), 1973-1989.

Основни подаци о фонду

Количина архивске грађе: књ. 13; к. 3; 0,60 м
Језик грађе: српски.
Степен сређености: сређен.
Информативна средства: сумарни инвентар са ширим подацима о фонду.

Основне карактеристике садржаја грађе:

Књиге 1973-1989:
– записници 1974-1989, 9 књ.
– деловодни протоколи 1978-1989, 4 књ.

Списи 1973-1989.
Списи садрже: записнике Збора радних људи, редовна преписка, уговори.

Историјат ствараоца фонда:

На месту где је данас град Сремска Митровица још увек постоје остаци старог римског водовода који је са 13,5 км удаљеног Врањаша доводио воду у Сирмијум. На рушевинама Сирмијума настао је нови град, али без водовода. За време митровачког градоначелника Ћире Милекића 1891. године покренута је иницијатива за изградњу водовода. Испитивани су извори на Врањашу и утврђено је да се из њих може обезбедити око 200 кубика воде дневно што је било мало. Код Калуђерског млина је било скоро три пута више воде, такође, рачунало се да се скупљањем воде више извора на падинама Фрушке горе могло обезбедити 800 до 1.000 кубика воде на дан, али је постојала опасност да град у време сушних периода остане без воде. Тада се дошло на идеју да би се могла користити вода из реке Саве али се из реке није могла обезбедити здрава вода, чак ни артерски бунари нису били сигуран извор. Потом је Краљевски мађарски надзорни инжењер при Грађевинском савету града Будимпеште Ладислав Видеки предлагао да се праве вештачки филтери на Криваји. Главни иницијатор изградње водовода Ћира пл. Милекић је умро, убрзо је дошао Први светски рат, потом и Други светски рат а град је остао без водовода. Тек двадесетак година после Другог светског рата почело се озбиљно размишљати о изградњи градског водовода.

При општини Сремска Митровица постојала је Секција за комуналне послове, која се 1954. године издвојила у самостално Комунално предузеће „Срем" Сремска Митровица. Две године касније мења име у Комунално предузеће „Сава" Сремска Митровица. Ова РО поред одржавања хигијене града и градског зеленила почела се бавити и изградњом путева и водовода. Према систематизацији

из 1965. године у Комуналном предузећу „Сава” формиран је погон број II „Водовод и канализација” са пет обрачунских јединица и 54 запослена радника. Најважнија јединица је била Изградња прикључака водовода и канализације. Од 1.1.1966. године прераста у Сектор за водовод и канализацију. Од истог датума Предузеће преузима без накнаде од општине Сремска Митровица водовод и канализацију са свим пратећим објектима. У току 1970. године преузети су и водоводи у Манђелосу (вредност 481.000 динара), у Чалми (вредност 592,680 динара), у Гргуревцима (вредност 260.000 динара) и у Бешенову (вредност 480.000 динара). Као самостална јединица Водовод је почео да ради од 1973. године – Канализација је представљала посебан ОУР. Ове промене су уписане у регистар Окружног провредног суда у Сремској Митровици под бројем Фи 764/73. Водовод је 1976. године почео са реализацијом програма проширења изворишта и примарне водоводне мреже на подручју општине. У току 1978. године изграђена је управна зграда у улици Моше Пијаде број 114. У току 1979. године изведени су велики радови и изграђени објекти за водоснабдевање у Бингули, Босуту, Великим Радинцима, Гргуравцима, Дивошу, Ердевику, Јарку, Кузмину, Лаћарку, Манђелосу, Мартинцима, Платичеву, Сремској Митровици, Чалми, Шиду и Шимановцима. Тада је ОУР имао највише стално запослених радника – 120, од чега у извођењу радова 75 и то: два са високом школском спремом, три са вишом школом, 16 техничара, 6 високо квалификованих радника, 38 квалификованих радника и 55 неквалификованих радника. Од технике имали су два багера, један утоваривач, више пумпи разних типова, 10 возила и др. Водовод остаје у саставу Комуналног предузећа „Сава” све до 1991. године, када се издваја у самостално предузеће.

Историјат фонда:

Фонд је преузет Примопредајним записником под бројем 02-267 дана 16.10.2001. године од Јавног комуналног предузећа „Водовод” из Сремске Митровице у укупној количини од 1,50 дужна метра за период од 1974. до 1989. године.

Степен сачуваности:

Књиге су делимично сачуване.
Списи су делимично сачувани.

Ф. 1146. КОМУНАЛНО ПРЕДУЗЕЋЕ ОУР „ПУТЕВИ” – СРЕМСКА МИТРОВИЦА, (1975-), 1973-1989

Основни подаци о фонду

Количина архивске грађе: књ. 11; регистратора 6; 2,00 м
Језик грађе: српски.

Степен сређености: сређен.
Информативна средства: сумарни инвентар са ширим подацима о фонду.

Основне карактеристике садржаја грађе:

Књиге 1973-1989:
– записници 1973-1989, 10 књ.
– деловодни протоколи 1988, 1 књ.

Списи 1981-1989.
Списи садрже: записнике са седница радничког савета и збора радника; разне уговоре; решења о пријему на рад и престанку радног односа; разне дописе.

Историјат ствараоца фонда:
У току 1965. године при Комуналном прдеузећу „Сава" Сремска Митровица формирана је у Погону 1 обрачунска јединица Изградња и одржавање путева четвртог реда, која се 1975. године претвара у ООУР. ООУР је имао свог директора, посебан раднички савет и управни одбоир, али је остао у саставу сложене РО Комунално предузеће „Сава" Сремска Митровица све до 1991. године када се издвојио из матичног птредузећа и постао Акционарско друштво (АД) „Путеви" Сремска Митровица. Главна делатнсот је била изградња и одржавање путева на територији општине Сремска Митровица, поправка путева и чишћење снега у зимском периоду (ради проходности). Предузеће је имало асфалтну базу, солидан возни парк и део машина за изградњу и поправку путева.

Историјат фонда:

Фонд је преузет 9.10.2001. године од АД „Путеви" из Сремске Митровице.

Ф. 1413 ЈАВНО ПРЕДУЗЕЋЕ РАДИОТЕЛЕВИЗИЈА „М" – СРЕМСКА МИТРОВИЦА, (1990-2007), 1990-2007.

Основни подаци о фонду

Количина архивске грађе: књ. 8 ; к. 10 ; 1,30 м
Језик грађе: српски.
Степен сређености: сређен.
Информативна средства: сумарни инвентар са ширим подацима о фонду.

Основне карактеристике садржаја грађе:

Књиге 1990-2007:
– Записници 1990-2006, 3 књ.
– Скраћени деловодник 1998-2007, 3 књ.

– Књига одлука 2004-2007, 1 књ.
– Књига примљених рачуна 2007, 1 књ.

Списи 1990-2007.

Списи садрже: регистрације, нормативна акта, записнике, одлуке Скупштине предузећа, Збора радних људи и Управног одбора, редовну архиву, судске списе, судски поступак утврђивања оснивачких права и статуса предузећа, документа везана за програм приватизације, документацију о процени вредности капитала и преноса акција запосленима без накнаде, пописне листе, спискове обрачуна накнада и зарада, М 4, М8, М- УН, М – УНК обрасце пореске пријаве, планове рада, финасијске извештаје, исплатне листе, пројектно-техничку документацију, уговоре, картоне личних доходака, досијеа радника, улазне и излазне рачуне.

Историјат ствараоца фонда:

Општинска конференција ССРНВ Сремска Митровица на седници одржаној 29.3.1990. године донела је Одлуку о оснивању Друштвеног предузећа „Радио М” у Сремској Митровици у просторијама Марксистичког центра, улица Маршала Тита бр. 5. Будући да се ОК ССРНВ гаси10.10.1990. године, права оснивача ДП „Радио М” Сремска Митровица преносе се на Скупштину општине Сремска Митровица.[468]

Дана 4.4.1990. године у Окружном суду у Сремској Митровици решењем бр. Фи- 245/90 уписано је у регистар суда Друштвено предузеће „Радио М” Сремска Митровица са седиштем у Сремској Митровици улица Маршала Тита бр. 2, са матичним броје 08185735. Предузеће заступа директор Иван Ракић. Делатност предузећа је:

– 12035, 120350 радио и телевизија
– 110302 услуге рекламе и економске пропаганде[469]

Радио станица је добила дозволу за рад 7.5.1991. године.[470]

У судском регистру Окружног суда у Сремској Митровици уписано је проширење делатности и промена оснивача ДП „Радио М” Сремска Митровица дана 6.2.1991. године. Предузеће обавља послове спољнотрговинског промета и то:

– спољна трговина прехрамбеним производима и

[468] ИА «Срем» фонд 1413 - Јавно предузеће Радиотелевизија «М» Сремска Митровица (1990-2007); 1990-2007. Инв. јед. бр. 10 (Редовна архива, 1994. год.).
[469] ИА «Срем» фонд 1413 - Јавно предузеће Радиотелевизија «М» Сремска Митровица (1990-2007); 1990-2007. Инв. јед. бр. 9 (Регистрације предузећа, 1990. год.).
[470] ИА «Срем» фонд 1413 - Јавно предузеће Радиотелевизија «М» Сремска Митровица (1990-2007); 1990-2007. Инв. јед. бр. 10 (Редовна архива, 1991. год.).

– спољна трговина непрехрамбеним производима.[471]

Радио станица „Радио М" у почетку је била информативног карактера да би временом допунила програмску шему, ојачала одашиљач и запослила одговарајући стручни кадар. Већ крајем 1990. године станица је прешла на двадесетчетворочасовни програм.[472]

На састанку Збора радних људи 28.12.1993. године, донета је Одлука да се ДП „Радио М" Сремска Митровица трансформише у Деоничко друштво. Својинска трансформација је била потребна због тешке материјалне ситуације у којој су се налазили системи информисања, како би се обезбедио нови капитал неопходан за даљи развој и функционисање предузећа.[473]

Дана 1.2.1994. године у судски регистар Привредног суда у Сремској Митровици регистровано је организовање Деоничког друштва Радио „М" Сремска Митровица.

Општина Сремска Митровица као оснивач, уложила је жалбу те је Виши привредни суд у Београду својим решењем ПЖ2-141/94 од 25.4.1994. године уважио Жалбу Општине Сремска Митровица, укинуо Решење Привредног суда у Сремској Митровици ФИ-110/94 од 1.2.1994. године, а Врховни суд Србије на нејавној седници одржаној 25.10.1995. године донео је Пресуду да се тужба Општине Сремска Митровица уважава и поништава се решење Републичке агенције за процену вредности друштвеног капитала бр. 47/94 од 14.7.1994. године.[474]

Органи предузећа су:

– Скупштина коју чине запослени радници као представници друштвеног капитала као орган управљања,
– Директор управљања, као орган пословођења,
– Надзорни одбор,
– Скупштина.[475]

На седници Скупштине запослених ДП „Радија М" дана 6.10.2000. године директор предузећа Иван Ракић поднео је неопозиву оставку због новонастале политичке ситуације, а самим тим и измењеног начина пословања, а за ВД директора изабран је Драган Босиљкић.

---

[471] ИА «Срем» фонд 1413 - Јавно предузеће Радиотелевизија «М» Сремска Митровица (1990-2007); 1990-2007. Инв. јед. бр. 9 (Регистрације предузећа, 1991. год.).

[472] ИА «Срем» фонд 1413 - Јавно предузеће Радиотелевизија «М» Сремска Митровица (1990-2007); 1990-2007. Инв. јед. бр. 10 (Редовна архива, 1994. год.).

[473] ИА «Срем» фонд 1413 - Јавно предузеће Радиотелевизија «М» Сремска Митровица (1990-2007); 1990-2007. Инв. јед. бр. 10 (Одлуке донете на Збору радних људи, 1993. год.)

[474] ИА «Срем» фонд 1413 - Јавно предузеће Радиотелевизија «М» Сремска Митровица (1990-2007); 1990-2007. Инв. јед. бр. 11 (Судски списи, 1994. и 1996. год.).

[475] ИА «Срем» фонд 1413 - Јавно предузеће Радиотелевизија «М» Сремска Митровица (1990-2007); 1990-2007. Инв. јед. бр. 9 (Статути 2000.).

На седници Скупштине ДП „Радио М” 19.11.2001. године предложено је организовање ДП „Радија М” у јавно предузеће и тај Предлог је упућен оснивачу Скупштини општине Сремска Митровица, а 23.1.2002. године на седници Управног одбора директор Драган Босиљкић је информисао чланове Управног одбора о процесу својинске трансформације ДП Радија М и о оквирном плану развоја РТВ у регионалну телевизију.[476]

У Трговинском суду у Сремској Митровици под посл. бр. Фи-649/2002 дана 16.7.2002. године уписана је у судски регистар промена правног облика у Јавно предузеће, промена у називу фирме и проширење делатности. Нови назив фирме гласи Јавно предузеће Радиотелевизија „М” Сремска Митровица. Матични број је 08185735, а ПИБ: 100796092, шифра делатности 92200. Делатност предузећа је проширена и односи се на:

- 64200 Телекомуникације
- 71340 Изнајмљивање осталих машина и опреме, на другом месту непоменуто
- 71400 Изнајмљивање предмета за личну употребу и домаћинство, на другом месту непоменуто
- 74130 Истраживање тржишта и испитивање јавног мнења
- 74402 Остале услуге рекламе и пропаганде
- 92200 Радио и телевизијске активности
- 92310 Уметничко и књижевно стваралаштво и сценска уметност[477]
- Предузеће заступа и представља директор Предузећа без ограничења, а у оквиру својих права и обавеза утврђених законом и Статутом предузећа, а у одсуству или спречености директора Предузећа, Предузеће заступа и представља заменик директора са свим овлашћењима директора.

Директор и заменик директора заступају Предузеће појединачно без ограничења, како у домаћем тако и у спољнотрговинском пословању Предузећа. Мандат директора траје 4 године. Директора и главног и одговорног уредника именује и разрешава Оснивач.[478]

Драган Босиљкић разрешен је 3.10.2002. године дужности директора ЈП РТВ „М” у Сремској Митровици, а за новог директора именован је Марко Маршић, а за заменика Зоран Пањковић. У току 2003. године за главног и одговорног уредника постављен је Владимир Ћосић, новинар из Сремске Митровице и на том положају је остао до краја 2004. године. За новог директора постављен је у децембру 2003. године Драган Циврић, а заменик је и даље Зоран Пањковић. До нове смене директора долази убрзо у децембру 2003. године када је за ди-

[476] ИА «Срем» фонд 1413 - Јавно предузеће Радиотелевизија «М» Сремска Митровица (1990-2007); 1990-2007. Инв. јед. бр. 10 (Записници).

[477] ИА «Срем» фонд 1413 - Јавно предузеће Радиотелевизија «М» Сремска Митровица (1990-2007); 1990-2007. Инв. јед. бр. 9 (Регистрације предузећа 2002-2003.).

[478] ИА «Срем» фонд 1413 - Јавно предузеће Радиотелевизија «М» Сремска Митровица (1990-2007); 1990-2007. Инв. јед. бр. 9 (Статути 2005.).

ректора РТВ „М" постављен Владимир Теодоровић, а заменик је и даље Зоран Пањковић.[479]

У том временском периоду РТВ „М" запошљавала је 34 радника.Исте године у августу Скупштина општине Шид и Рума прихватиле су пројекат формирања регионалне телевизије. У извештају главног и одговорног уредника Владимира Ћосића за 2003. годину наводи се да поред већ устаљених вести које се емитују на Телевизији и на Радију, увели су кратке флеш-вести које иду на сваки сат, затим разговори типа Отвореног студија, Разговори с поводом, емисије за пољопривреднике, емисије из културе, образовања и спорта, разни репортерски прилози. Новина је и Јутарњи програм, сваког дана сем недеље у једноипочасовном термину.[480] Радио „М" на 91,9 мегахерца има информативне, забавне, емисије из културе и спорта, образовне и емисије економско-пропагандног карактера, док је други програм Радија „М" осмишљен искључиво као музички радио.[481] Уредник сматра да је ова кућа и поред значајних средстава које издваја Општина, оптерећена бројним проблемима и материјалним и кадровским.[482]

У Агенцији за привредне регистре Републике Србије дана 09.06.2005. године, уписана је нова промена директора ЈП РТВ „М" Сремска Митровица. За директора је изабран Јосип Новотни.[483]

Крајем 2007. године у поступку приватизације, предузеће ЈП РТВ „М" Сремска Митровица пренело је акције (уделе) без накнаде запосленима у поступку продаје у складу са одредбама Закона о приватизацији.[484]

Дана 6.11.2007. године Агенција за приватизацију Републике Србије и купац Јовица Тороман из Новог Сада закључили су Уговор о продаји државног капитала методом јавне аукције (куповина са отплатом на рате) која је одржана 2.11.2007. године у Новом Саду. Агенција је продала 70% државног капитала субјекта приватизације ЈП РТВ „М" Сремска Митровица, док се до 15% од укупног износа државног капитала субјекта пренело на запослене без накнаде. Преостали износ државног капитала предузећа, који није продат купцу, нити пренет на запослене, евидентира се у Приватизационом регистру. [485] На I седни-

---

[479] ИА «Срем» фонд 1413 - Јавно предузеће Радиотелевизија «М» Сремска Митровица (1990-2007); 1990-2007. Инв. јед. бр. 9 (Регистрације предузећа 2002-2003.).

[480] ИА «Срем» фонд 1413 - Јавно предузеће Радиотелевизија «М» Сремска Митровица (1990-2007); 1990-2007. Инв. јед. бр. 10 (Редовна архива 2003. год.).

[481] ИА «Срем» фонд 1413 - Јавно предузеће Радиотелевизија «М» Сремска Митровица (1990-2007); 1990-2007. Инв. јед. бр. 10 (Редовна архива 2005. год. - «Извештај о реализацији програма у 2004. години»).

[482] ИА «Срем» фонд 1413 - Јавно предузеће Радиотелевизија «М» Сремска Митровица (1990-2007); 1990-2007. Инв. јед. бр. 10 (Редовна архива 2003. год.).

[483] ИА «Срем» фонд 1413 - Јавно предузеће Радиотелевизија «М» Сремска Митровица (1990-2007); 1990-2007. Инв. јед. бр. 9 (Регистрације предузећа, 2005. год).

[484] ИА «Срем» фонд 1413 - Јавно предузеће Радиотелевизија «М» Сремска Митровица (1990-2007); 1990-2007. Инв. јед. бр. 10 (Редовна архива, 2007. год.).

[485] ИА „Срем" фонд 1414 - „Радиотелевизија М" ДОО Сремска Митровица (2007-2017); 2007-2009. Инв. јед. бр. 1 (Нормативна акта, Оснивачки акт 2007.).

ци Скупштине уделичара ЈП РТВ „М” Сремска Митровица одржане 13.12.2007. године усвојена је Одлука о организовању ЈП РТВ „М” Сремска Митровица у друштво капитала у форми друштва са ограниченом одговорношћу.[486]

Историјат фонда:

Грађа архивског фонда (Ф 1413) преузета је примопредајним Записником бр. 02-169 дана 30.3.2016. године као грађа Радиотелевизија „М” у стечају Сремска Митровица у укупној количини од 6 дужних метара. Распон грађе обухвата временски период од 1990. до 2009. године.

Стечајна документација у количини од 0,50 дужних метара налази се на чувању код Стечајног управника до истека законског рока чувања.

Период егзистирања творца фонда док је био у државној својини је од 1990-2007. године под називом Јавно предузеће Радиотелевизија „М” Сремска Митровица. Као кључна година за разграничење фондова узета је 2007, тачније новембар 2007. године када су Агенција за приватизацију Републике Србије и купац Јовица Тороман из Новог Сада закључили Уговор о продаји државног капитала методом јавне аукције (куповина са отплатом на рате). Агенција је продала 70% државног капитала субјекта приватизације ЈП РТВ „М” Сремска Митровица. Предузеће наставља са радом у измењеном својинском облику под називом Радиотелевизија „М” ДОО Сремска Митровица (2007-2016); 2007-2009. све до 2016. године када је закључен стечај и предузеће обрисано из Регистра Агенције за привредне регистре.

У току обраде фонда ЈП РТВ „М” Сремска Митровица, пронађене су Одлуке о оснивању предузећа из 1990. и 2002. године, као и остала Нормативна акта - пословници, правилници и статути.

Од укупно преузетих 6,00 дужних метара, након излучивања на основу Листе категорија архивске грађе и безвредног регистратурског материјала,фонду ЈП РТВ „М” припада 1,30 метара дужних, док 0,40 мд припада фонду Радиотелевизија „М” ДОО Сремска Митровица. Излучено је 3, 30 дужних метара безвредног регистратурског материјала.

Сређивање фонда је вршено по тематском и хронолошком принципу, грађа је у добром стању, несређена и делимично некомплетна. Преузети су печати предузећа, укупно 6 комада.

У фонду ЈП „РТВ М” Сремска Митровица налазе се и нека досијеа запослених који су радни однос почели пре својинске трансформације предузећа, а наставили да раде и после 2007. године. Из практичних разлога није вршено издвајање њихових досијеа и припајање фонду РТВ „М” ДОО Сремска Митровица.

---

[486] ИА «Срем» фонд 1414 - «Радиотелевизија М» ДОО Сремска Митровица (2007-2017); 2007-2009. Инв. јед. бр. 1 (Записници, 2007. год.).

У поступку сређивања фонда констатована су извесна неслагања са Записником о примопредаји архивске грађе. Грађа у регистратору под редним бројем 21, који је евидентиран као ПДВ односи се на идентификацију података о предузећима (предузетницима) у сврху израде фактуре за 2006. годину, а грађа у регистраторима под редним бр. 24, 26. и 27. не односе се на обрачуне зарада него на налоге за књижење, спецификације обустава и пореске пријаве.

У оквиру сређене грађе налазе се у форми књига: Записници, деловодници, књига одлука, књига примљених рачуна, а од списа: Регистрације, нормативна акта, записници, редовна архива, судски списи, документа везана за поступак приватизације и процену вредности капитала, документација о преносу акција запосленима, пописне листе, обрачуни зарада, обрачуни (разно), пореске пријаве, план рада са финансијским планом, финансијски извештај, исплатне листе, пројектно-техничка документација, уговори (разни), картони личног дохотка, (М-4) обрасци, (М-8) обрасци, М-УН обрасци, М-УНК обрасци, дипломе, досијеа радника, улазни рачуни и излазни рачуни.

Као информативно средство за овај архивски фонд урађен је Сумарни инвентар који садржи укупно 18 инвентарних јединица, од чега 8 инвентарних јединица чине књиге, а 10 инвентарних јединица чине списи.

Степен сачуваности:
Књиге су добро сачуване
Списи су добро сачувани

Ф. 1368 ЈАВНО УРБАНИСТИЧКО ПРЕДУЗЕЋЕ – ИНЂИЈА, (1996-2009), 1996-2009.

Основни подаци о фонду

Количина архивске грађе: књ. 1; к. 13; 1,60 м
Језик грађе: српски.
Степен сређености: сређен.
Информативна средства: сумарни инвентар са ширим подацима о фонду.

Основне карактеристике садржаја грађе:

Књиге 2001-2009:
– Деловодни протоколи 2001-2009.

Списи 1996-2009.

Списи садрже: нормативна акта, записници Управног и Надзорног одбора,редовна преписка, планови и извештаји о раду, пописи основних средстава и документација о радним односима.

Историјат ствараоца фонда:

Јавно урбанистичко предузеће општине Инђија основано је Одлуком општинског већа Инђија број 6-0234/96 од 18.10.1996. године[487]. Предузеће је регистровано код Привредног суда у Сремској Митровици број Фи 1161/96 од 25.11.1996. године[488]. Имало је свој Статут који је донет 14.11.1996. године[489]. Дана 9.3.1999. године под бројем 351-03-0092/99-04, а потом 4.11.2000. године под бројем 351-03-0092/98-04 Министарство грађевина је Јавном урбанистичком предузећу општине Инђија донело решење о испуњености услова за израду урбанистичке документације[490].

Делатност предузећа је била:

- Праћење и проучавање појава и промена у простору и насељу и обезбеђивање обављања предходних радова за потребе припреме израде урбанистичке документације
- Припремање и праћење спровођења просторног плана
- Припремање, израда и праћење урбанистичких планова и пројеката у складу са законом
- Израда урбанистичко-техничких услова за урбанистичке дозволе и издавање урбанистичке сагласности
- Прикупљање, сређивање, обрада, чување и публиковање података од значаја за насеља и уређење простора и вођење информационе основе о простору.
- Припремање програма израде урбанистичке документације и учествовање у припреми других програма, планова и пројеката за грађење насеља и уређење простора
- На захтев заинтересованог лица издаје уверење о ћињеницама садржаним у урбанистичкој документацији а на захтев државног органа доставља извештаје, информације о подацима садржаним у тој документацији
- Преглед техничке исправности инвестиционих објеката
- Надзор над изградњом, реконструкцијом и адаптацијом инвестиционих објеката, као и техничке прегледе инвестиционих објеката који су поверени од стране оснивача[491].

Седиште предузећа од оснивања до 1.1.2000. године налазило се у просторијама Јавног предузећа за грађевинско земљиште, комуналну делатност и путеве општине Инђија у улици Новосадска број 12а у Инђији. Од 1.1.2000.

[487] ИАС, Фонд ЈУП Инђија, кутија 2, подаци о оснивању и регистрацијама.
[488] ИАС, Фонд ЈУП Инђија, кутија 2, подаци о оснивању и регистрацијама.
[489] ИАС, Фонд ЈУП Инђија, кутија 2, нормативи.
[490] ИАС, Фонд ЈУП Инђија, кутија 2, подаци о оснивању и регистрацијама.
[491] ИАС, Фонд ЈУП Инђија, кутија2, подаци о оснивању и регистрацијама.

године промењено је седиште и налазило се у просторијама чији је власник био ГП АД „Градитељ" Инђија и са којим је склопљен уговор о закупу, у Тржном центру Ламела II/3 у Инђији.

Стечај је отворен 2009. године решењем Трговинског суда у Сремској Митровици број Ст-3/2009[492]. Стечај је завршен Решењем Трговинског суда у Сремској Митровици Посл. бр. 2. СТ-23/2010 од 22.6.2012. године.

Историјат архивског фонда:

Фонд је преузет 17.5.2010. године по Записнику о преузимању број 02–168. Архивска грађа је преузета од творца у стечају, односно Јавног урбанистичког предузећа Инђија - у стечају из Инђије. Регистратурско сређивање фонда је извршено 2011. године. Према урађеном сумарном инвентару фонд се састоји од 9 инвентарних јединица и то 1 књиге и 13 кутија у укупној количини од 1,60 метара дужних архивске грађе. Књиге су мањим делом сачуване, списи су делимично сачувани.

Степен сачуваности:

Списи су делимично сачувани.
Књиге су мањим делом сачуване

ГРАЂЕВИНСКА ПРЕДУЗЕЋА

Ф. 1193 ГРАЂЕВИНСКО ПРЕДУЗЕЋЕ „ПРОЛЕТЕР"- СРЕМСКА МИТРОВИЦА (1945-2005), 1945-2005.

Основни подаци о фонду

Количина архивске грађе: књ. 267; к. 29; 12,50 м
Језик грађе: српски.
Степен сређености: сређен.
Информативна средства: сумарни инвентар са ширим подацима о фонду.

Основне карактеристике садржаја грађе:

Књиге 1945-2005:
– Записници 1969-1976.
– Деловодници 2001-2005.
– Регистри 1957-2002.

[492] ИАС, Фонд ЈУП Инђија, досије фонда, записник о преузимању.

– Матичне књиге радника 1945-2002.
– Картони личног дохотка 1969-2003.
– М-4 обрасци 1966-2005.

Списи 1978-2005.

Списи садрже: М-4 обрасци, пореске пријаве, нормативна акта, отварање стечаја, записници, општа архива, решења (разно), уговори (разни), одлуке, документација о изградњи објеката, основна средства, списи стечајног поступка, порези, акције, продаја имовине, обрачуни зараде и завршни рачуни.

Историјат ствараоца фонда:

Претеча овог предузећа је била Аустроугарска творевина Технички одељак из Митровице чије је наследник била Техничка секција за путеве Сремска Митровица, која је ликвидирана 1.7.1949. године, када је створено Предузеће за одржавање и изградњу путева Сремска Митровица. Предузеће је било покрајинског значаја па се називало и „Покрајинско”. Било је под ресором министарства саобраћаја АПВ Нови Сад. Делатност предузећа је била саобраћај, односно изградња и одржавање путне мреже на територији среза Сремска Митровица, касније општине Сремска Митровица, а радови уз накнаду извођени су на ширем подручју Срема. Престало је са радом 1954. године због оснивања „Пролетера” предузећа за високу и ниску градњу Сремска Митровица. Средства (материјална и техничка) овог предузећа била су основ за формирање новог предузећа. [493]

ГРАЂЕВИНСКО ПРЕДУЗЕЋЕ „ПРОЛЕТЕР” из Сремске Митровице, основано је првобитно, 1949. године, као Предузеће за одржавање, оправку и изградњу путева, савезног, републичког и покрајинског значаја. [494]

Раднички Савет Предузећа за одржавање и изградњу путева је на својој седници донео одлуку да се промени предмет пословања и да предузеће усмери свој рад и на високоградњу, те је у том смислу и поднета молба Народном одбору среза. На основу провере прикупљених података установљено је да поменуто предузеће обзиром на стручни кадар и потребну механизацију има све услове да се преоријентише и на високоградњу и да изграђује стамбено индустријске пољопривредне и друге објекте.

Одлуком Народног одбора Среза Сремска Митровица број 1730 од 7.4.1954. године, [495] предузеће мења делатност и назив у „Пролетер” ГП за ниску и високу градњу, са седиштем у Сремској Митровици. Предмет пословања Предузећа за одржавање и изградњу путева се мења, тако да „Пролетер” – предузеће за ниско и високоградњу изводи поред радова у ниској градњи и радове свих врста

[493] Водич кроз архивске фондове и збирке ИА „Срем” Сремска Митровица III свеска.
[494] Матична књига радника - Путеви 102 (1945-1954).
[495] Нормативна акта , препис Решења 1730/54 од 7.4.1954, кутија 260.

високоградње, као и изградњу стамбених, индустријских, пољопривредних и других објеката у делокругу високоградње. Од малог предузећа за ниску и високу градњу, ГП „Пролетер" се развило у велико грађевинско предузеће, које је осамдесетих година имало 1.800 запослених радника и било јајвеће предузеће у Срему за грађевинску делатност, са већ тада дугом традицијом и добрим пословним угледом.[496]У периоду од оснивања (1945) па до стечаја (2002) и приватизације (2005), предузеће је прошло кроз читав низ реорганизација и трансформација које су биле условљене политичким, законским и самоуправним односима. Прво проширење пословања доживело је 1956. године када је дошло до припајања Грађевинског предузећа *„Градитељ"* из Сремске Митровице (основан 1952.). Затим је у састав Пролетера (на основу решења НОО СМ бр. 04-4638/1-64 од 13.4.1964. године) ушла и *Циглана „Обнова"* из Сремске Митровице (основана решењем ГИОНАПВ број 9923 од 28.6.1947. године), али је и даље пословала као посебна економска јединица.Доношењем Закона о удруженом раду „Пролетер" се организује у складу са тим Законом у Радну организацију са основним организацијама. Тако је од 1973. године „Пролетер" пословао као Радна организација са ООУР „Грађење", ООУР „Циглана" и Радном заједницом Службом заједничких послова. Најзначајније проширење догодило се 1978. године када су „Пролетеру" припојени: Зидарско предузеће *„Слога"* Сремска Митровица (основано 1963. године), Грађевинско– занатско предузеће *„Рад"* Сремска Митровица (издвојен из Дрвног комбината у посебно предузеће 1964. године), Рударско-геолошко предузеће „Хидроградња" Сремска Митровица (основано 1955. године).1985. године припојено је занатско-инсталационо предузеће *„Инсталатер"* Сремска Митровица.

У складу са тадашњим друштвеним кретањима у току 1978. године долази до реорганизације па настају ООУР-и: „Грађење", „Бетон", „Механизација", „Рад", „Слога", „Инсталатер", Друштвена исхрана и стандард, „Сремпројект", „Хидроградња", „Циглана" и РЗЗП.

Новоформирана Радна организација је имала 10 ООУР-а и једну радну заједницу, Службу заједничких послова . Постала је гигант са 1.200 запослених радника.

У 1981. години долази до унутрашње реорганизације којом се Радна организација „Пролетер" организује у 3 ООУР-а и то: ООУР за грубе грађевинске радове и два ООУР-а за оретходне и завршне радове, са једном радном заједницом и укупним бројем од 1.800 запослених радника.

Грађевинско предузеће „Пролетер" регистровано је за пројектовање, грађење, инжењеринг и продају грађевинских објеката, а према делатности:

- пројектовање грађевинских и других објеката
- рушење и разбијање објеката, земљани радови

[496] мр Војин Мишић, дипл. ецц . стални судски вештак ЕКОНОМСКО-ФИНАНСИЈСКО СТАЊЕ , Нормативна акта, кутија 260.

– груби грађевински радови и специфични радови нискоградње
– монтажа кровних конструкција и покривање кровова
– остали грађевински радови, укључујући и специјализоване радове
– изолациони радови
– малтерисање
– уградња столарије
– постављање подних и зидних облога
– изнајмљивање опреме за изгрању и рушење објеката
– трговина на мало моторним возилима
– одржавање и поправка моторних возила
– посредовање у продаји дрвене грађе и других материјала
– трговина на велико дрветом и грађевинским материјалом
– превоз путника и робе у друмском саобраћају
– изнајмљивање некретнина, копнених саобраћајних средстава, машина и опреме за грађење
– чишћење објеката
– производња малтера и готове бетонске смеше
– производња осталих производса од бетона, цемента и гипса.

Овако широк спектар делатности је омогућио „Пролетеру” послове широм Југославије, а нарочито у Србији, Босни и Црној Гори.

Предузећем су управљали Централни раднички савет и Управни одбор на челу са председницима и генералним директором.

ООУР-и су имали своје радничке савете, управне одборе и директоре. Сви директори су чинили посебно тело – Стручни колегијум.

У 1989. години долази до дезинтеграције РО „Пролетер” у којој се ООУР „Хидроградња” издваја из РО „Пролетер” и организује као самостално ДП „Хидроградња”.

У исто време се издваја и ООУР „Инсталатер” и организује у самостално ДП „Инсталатер”.

Свако од издвојених и самостално организованих друштвених предузећа добија деобним биланском део имовине бившег јединственог предузећа „Пролетер” и запошљава раднике из своје делатности и део радника из Радне заједнице Службе заједничких послова.

1989. године ГП „Пролетер” се, такође организовало у самостално друштвено предузеће са 950 радника и са имовином коју је деобним биланском добило.

Предузеће је располагало са производним халама, линијом за производњу бетона, арматуре, столарије, бетонске галантерије, монтажних бетонских елемената. Грађевински објекти предузећа налазе се у кругу предузећа у улици Румски пут бр. 27 у Сремској Митровици, на локацији радничка колонија у насељу Јалија у Сремској Митровици, те на градилиштима и то: Трг Војвођанских бри-

гада у Сремској Митровици, насељу Н. Тесла у Сремској Митровици и насељу Стевана Сремца у Сремској Митровици.

Иза њих је велико искуство и изграђених преко десет хиљада станова, велики број фабричких хала, школа, болница и других објеката у високоградњи.

Распад ГП „Пролетер" се поклапа са почетком распада СФРЈ. Овим чином предузеће губи велики део тржишта, посебно, тржиште на простору бивших република и иностраног тржишта (Немачке, Русије и др.)

Све неповољне околности које су се догађале од последње дезинтеграције, као што су: губљење тржишта, инфлаторне године у којима се предузеће није снашло, рат у окружењу, санкције и изолација земље из светских провредних токова, бомбардовање, недостатак обртних средстава, пад куповне моћи и потражње за грађевинским услугама, утицале су да предузеће послује са губитком и да дође у тешку економску, посебно финансијску ситуацију.

За ГП „Пролетер" је посебно карактеристично то, што су се у условима инфлације у 1991. и 1992. години повлачили погрешни пословни потези, који су имали одлучујућу улогу у њиховој економској пропасти, односно који су довели предузеће у блокаду, потом у принудно поравнање и на крају у стечај 2002. године.

У 1991. и 1992. години ГП „Пролетер" је продало 82 стамбене јединице (локали и станови) за динарска средства плаћања са роком исплате од 1-4 месеца. Динарска средства су се истопила (нестала) за 1-2 месеца у редовном одржавању ликвидности, а предузеће је остало у обавези према 82 повериоца за 82 стамбене јединице. То се конкретно односило на изградњу стамбеног објекта у центру града, Трг Војвођанских бригада, објекат П+4+П, те објекте у СРЦ „Пинки" П+3+П и пословног објекта Тржни центар „Зелена пијаца" III фаза са 27 локала.

Од прикупљених средстава за изградњу уговорених и наплаћених објеката ГП „Пролетер" није имао и један динар нити је имало купљени материјал.

Након овог и других промашаја у пословној политици „Пролетера" уследиле су кадровске промене, којих је од 1993. до 2002. било 8, али је свака следећа гарнитура оставила још лошије стање иза себе.

Квалификациона структура у ГП „Пролетер" се из године у годину погоршавала. Из предузећа су одлазили најстручнији радници, било да је реч о руководећој структури или о производним радницима. Основни разлог одлива радне снаге је дугогодишњи рад предузећа са губитком, ниске и нередовне плате и у последње време неисплаћивање личних доходака уопште.

ГП „Пролетер" неликвидно је од 1995. године, а његове обавезе биле су врло високе у односу на имовину којом располаже.

3. јула 2002. године отвара се стечајни поступак на основу Решења Трговинског суда у Сремској Митровици Посл.бр.Ст-854/02.[497]

[497] Нормативна акта, Решење Посл.бр.Ст-854/02 , кутија 260.

По завршетку спечајног поступка 13.1.2005. закључен је Уговор о купопродаји између ГП „Пролетера” из Сремске Митровице и „Металфер” ДОО Предузеће за трговину и услуге из Београда.

Историјат архивског фонда:

Фонд је преузет Записником о примопредаји архивске грађе под бројем 02-381 дана 9.8.2005. године, настале у раду Грађевинског предузећа „Пролетер” из Сремске Митровице у укупној количини од 20 метара дужних.

Степен сачуваности:

Списи су делимично сачувани.
Књиге су делимично сачуване.

Ф. 569 РУДАРСКО ГЕОЛОШКО ГРАЂЕВИНСКО ПРЕДУЗЕЋЕ „ХИДРОГРАДЊА” А.Д СРЕМСКА МИТРОВИЦА, (1976-2010), 1966-2007.

Основни подаци о фонду

Количина архивске грађе: књ. 4; к. 36, 21 свеж. ; 5, 00 м
Језик грађе: српски.
Информативна средства: сумарни инвентар са ширим подацима о фонду.
Степен сређености: сређен

Основне карактеристике садржаја грађе:

Књиге 1974-2005:
- деловодни протоколи 1990-2006, 2 књ.
- матичне књиге радника 1974-2005, 1 књ.
- осталих књига 2000, 1. књ.

Списи 1966-2007.

Списи садрже: записнике органа управљања, редовне списе, уговоре, судске предмете, завршне рачуне, персонална решења. М 4 обрасце, картоне личних доходака, обрачуне зарада, досијеа радника и књиговодствену документацију.

Историјат ствараоца фонда:

Грађевинско предузеће „Пролетер” из Сремске Митровице у 1976. години извршило је конституисање и у свој састав уврстило ООУР „Хидроградњу” која је уписана код Окружног привредног суда у Сремској Митровици под бројем Фи- 186/76.

ООУР „Хидроградња" је пословала у саставу „Пролетера" као ООУР до издвајања у самостално перузеће под називом Радна организација „Хидроградња". Регистрована је код Основног суда удруженог рада у Сремској Митровици под бројем Фи-419/88. У поменутом решењу стоји : „ Организовање и конституисање радне организације „Хидроградња" потпуна одговорност Сремска Митровица, Румски пут 27 а. Ова радна организација настала је у поступку издвајања ООУР „Хидроградња" н. Сол. Сремска Митровица из састава грађевинске радне организације „Пролетер" н. Сол. О у самосталну радну организацију".

На референдуму ООУР-а „Хидроградња" одржаном 11.04.1988. године потврђена је Одлука о издвајању у самосталну радну организацију и одређена је главна делатност.

Делатност предузеће је : изградња хидрограђевинских објеката као и сродне делатности – геолошка истраживања и експлоатација минералних сировина, производња електричне енергије агрегатом, превоз радника, опреме и материјала, одржавање основних средстава возила и производња армирано бетонских цеви за сопствене потребе .На референдуму је усвојен и деобни биланс са „Пролетером". У Решењу основног суда удруженог рада у Сремској Митровици бр. Фи – 603/89 озваничене су ове делатности.

Решењем бр. Фи-604/89 из регистра је избрисана РО „Хидроградња" и конституисано је Рударско геолошко грађевинско предузеће „Хидроградња" п.о. Сремска Митровица. Предузеће је проширило делатност на послове испитивања терена бушењем и сондирањем, превоз робе, производњу бетона... а касније и трговину.

Решењем Привредног суда у Сремској Митровици бр. Фи - 225/2000 предузеће је допунило делатност на трговину на велико чврстим, течним и гасовитим горивима и сличним производима и трговину на велико мастима, мазивима и уљима.

Дана 10.10.2003. године Предузеће пријављује продају Трговинском суду у Сремској Митровици и решењем тог суда бр. Фи – 1049/2003 мења назив у „Хидроградња" АД РГГП Сремска Митровица. Проширују се и делатности на послове из области пољопривреде рударства, дрвне и хемијске производње, производње предмета од метала.

Као већински власник уписан је Љубиша Ћирковић а Уговор о продаји друштвеног капитала потписан је 05.05.2003. године. [498] Предузеће је престало са радом 31.12.2006. године услед немогућности обављања своје делатности пошто више није имало ни једног радника у радном односу, нити је имало свој сопствени простор. [499]

---

[498] Ф. 569, Рударско геолошко грађевинско предузеће „Хиодроградња" АД Сремска Митровица, Инв. јед. 5 Подаци су узети из горе наведених Фи – решења.

[499] Податак је узет из Записника о примопредаји архивске грађе бр 02-294 од 06.07.2007. године који се налази у досијеу фонда, омот 3.

Решењем Привредног суда бр. СТ-285/2010 од 14.04.2010. године покренут је претходни стечајни поступак. Решењем Привредног суда у Сремској Митровици од 17.06.2010. године отворен је и закључен поступак стечаја.[500]

Историјат фонда:

Фонд је преузет у Историјски архив „Срем” Записником о примопредаји број 02-294 од 2007. године. Регистратурско сређивање фонда извршено је 2008. године.

Степен сачуваности:

Књиге су релативно добро сачуване.
Списи су лоше сачувани и некомплетни.

Ф. 1294 ГРАЂЕВИНСКО ПРЕДУЗЕЋЕ „НОВОГРАДЊА” – РУМА (1971- 1998), 1961 - 2004.

Основни подаци о фонду

Количина архивске грађе: књ. 109; к. 120; 20,00 м + 3,00 м
Језик грађе: српски.
Информативна средства: сумарни инвентар са ширим подацима о фонду.
Степен сређености: делимично сређен.

Основне карактеристике садржаја грађе:

Књиге 1961 – 2004:
- записници 1973-1977, 7 књ.
- деловодници 1971-1990, 79 књ.
- књиге картона личних доходака 1972-1986, 21 књ.
- књиге инвентара 1961-2004, 2 књ.

Списи 1971-1997.

Списи садрже: регистрације предузећа, нормативна акта, записнике, редовна акта, решења, уговоре, техничку документацију, завршне рачуне, м 4 обрасце и обавештења о утврђеном стажу осигурања и личним дохоцима, картоне личних доходака и досијеа радника.

[500] Ф 569 РГП „Хидроградња” АД, Досије фонда, Омот 2, Извод из Регистра Агенције за привредне регистре http:// www.apr.gov.rs

Историјат ствараоца фонда:

Ова радна организација основана је интеграцијом бивших радних организација „Победа" и „7. Јули" из Руме и отпочела је са радом 1.7. 1971. год.

Заједничка Одлука Радничких савета предузећа „7. Јули" и „Победа" донета је 30.6.1971. године на основу претходно спроведеног референдума у оба предузећа на којем су се радни људи изјаснили за спајање и стварање новог предузећа.

Референдум у предузећу „Победа" одржан је 28.5.1971. године а у предузећу „7. Јули" 23.6. 1971. године.

Правни следбеник свих права и обавеза предузећа „Победа" је Грађевинско предузеће „Новоградња" Рума. Регистрацију и уписивање у Регистар предузећа и радњи извршио је Окружни привредни суд у Сремској Митровици Решењем Фи-405/71 од 22.7.1971. године, на страни 532, свеска 10. Седиште предузећа налазило се у Руми у улици Железничкој 208.

Предмет пословања радне организације обухвата следеће делатности:

- изградња привредних и индустријских објеката из области високоградње
- изградња и продаја станова и других објеката за тржиште по систему „кључ у руке",
- поправка, одржавање стамбених, пословних и других објеката, изградња објеката нискоградње и пратећих делова,
- производња иуслуге у следећим занатима: зидари, фасадери, тесари, терацери, керамичари, армирачи, паркетари,
- транспортне услуге за своје потребе и услуге другим правним и физичким лицима,
- израђује целокупну инвестиционо-техничку документацију(пројектује све објекте високо и нискоградње),
- као правно лице закључује уговоре са правним и физичким лицима у вези са својом привредном делатношћу.

Предузеће је јединствена ОУР (основна организација удруженог рада) која у циљу остварења послова и задатака из своје делатности у свом саставу има: радне јединице и обрачунске јединице

Радне јединице у организацији су: оперативa, занати, возни парк са службом за одржавање, пројектни биро и заједничка служба.

У саставу радних јединица налазе се обрачунске јединице: у радној јединици оперативa су: зидари, тесари, армирачи, бетонирци и режијско особље.

У радној јединици занати су: бравари, водоинсталатери, лимари, електричари, столари и режијско особље.

У радној јединици возни парк са службом за одржавање су: служба за одржавање и поправку возила, возачи теретних возила и режијско особље.

У радној јединици пројектни биро су пројектанти.

У радној јединици заједничке службе су: директор, технички директор, привредно рачунски сектор општи сектор и комерцијална служба.

Делови радне организације немају статус ООУР-а. (основне организације удруженог рада)

За потписивање у предузећу овлаштени су: Цвејић Ђорђе, Ковачевић Анђелко, Лалић Милан и Добросављевић Василије, и то колективно по двојица.

У оквиру својих надлежности утврђених Статутом предузеће могу потписивати и радници који се налазе на следећим радним местима: технички директор, директорПРС (привредно рачунског сектора)и шеф општег одсека. Лица која потписују предузеће у оквиру својих надлежности дужна су изнад свог потписа ставити и назив своје функције.

Инокосни извршни орган је директор предузећа Цвејић Ђорђе а његова овлашћења су ограничена Статутом.

Прве године постојања ове организације биле су године организовања радне организације , окупљање одговарајућих кадрова за нормалан рад, настојање да се обезбеде средства за рад и обртна средства потребна за производњу. Иако су услови привређивања, па и сами резултати били изванредни за почетак, мора се рећи да је у оквиру предузећа било и извесних слабости које су пратиле рад као: недовољна опремљеност средствима за рад, неповољна кадровска структура запослених, велики трошкови пословања, велики број боловања, велики број неоправданих изостанака, недисциплина на радном месту и у извршењу радних задатака, недовољан интензитет рада…

Године 1975. ООУР грађевински занати издваја се из састава РО „Румаплан” на основу Одлуке Збора радника одржаног 30.1. 1975. године и припаја се ГП „Новоградња” Рума.

На основу спроведеног Референдума на коме су се радници „Новоградње” изјаснили за усвајање самоуправног споразума о удруживању у Послову заједницу „Панонија ингрaп”Нови Сад, Раднички савет је једногласно донео одлуку о удруживању у ову пословну заједницу.

У 1986. години „Новоградња” делује као самостална радна организација. Њена основна делатност су: Грађевински радови високоградње, индустријске градње и пратећи објекти нискоградње. Ради лакшег обављања послова подељена је на радне јединице:

1. Оперативa коју чине обрачунске јединице: зидари, тесари, армирачи и фабрика бетона,
2. Радну јединицу механизација чини: хоризонтални транспорт, вертикални транспорт и одржавање,
3. Радну јединицу заната чине обрачунске јединице: бравари, лимари, молери, керамичари, водоинсталатери и електроинсталатери.

Решењем Суда удруженог рада у Сремској Митровици Фи 333/86 „Новоградња” је регистриовала као основну делатност: изградњу, реконструкцију,

адаптацију и оправку привредних, стамбених и других зграда високоградње. Као споредну делатност регистровала је: извођење свих грађевинских, занатских и инсталатерских радова на објектима високоградње;извођење прикључака водовода, канализационе и електро инсталације на градску водоводну, канализациону и електромрежу;производња грађевинских елемената од дрвета и грађевинске столарије;производња армирано бетонске галантерије;превоз робе и терета у друмском саобраћају камионима и другим моторним возилима са приколицом и без ње;изградња реконструкција и оправка путева улица и тргова;пројектовање грађевинске техничке документације.

У 1989. години „Новоградња" је имала запослено укупно 411 радника и то по квалификационој структури су били: дипломирани грађевински инжињери 3, дипломирани архитекте 2, дипломирани економисти 2, правника 1, грађевинских инжињера 7, електроинжињера1, грађевинских техничара 18, економских техничара 9, машинских техничара 2, хидротехничара 1, остало су производни радници.

За време свог постојања предузеће је било извођач око 2000 станова у Руми, школе, фискултурне сале, затим индустријских објеката „Пнеуматика", „Румапласт", „Румен", фабрике за прераду воћа „Ириг"Ириг, фарме Вогањ и Грабовци, кланице Рума и Шећерана „Доњи Срем"у Пећинцима.

Распадом СФРЈ као и због интерних проблема предузеће улази у вишегодишњу кризу. Затим наступа период санације и стабилизације предузећа мада је и касније пословало са недовољним степеном искоришћености капацитета. Због свега тога раднички савет на седници одржаној 3.9.1998. године доноси одлуку о организовању Акционарског друштва „Новоградња" Рума.

Историјат фонда:

Фонд је преузет у архив Примопредајним записником број 02-408 дана 5.12.1997. године. Регистратурско сређивање фонда извршено је 2001. године а спајање фондова извршено је 2013. године.

Према урађеном сумарном инвентару фонд има 230 инвентарних јединица од чега 109 књига и 121 кутију списа. Књиге и списи су груписани тематски и сређени хронолошки у укупној количини од 20, 00 дужних метара.

Степен сачуваности:

Књиге су добро сачуване.
Списи су добро сачувани.

Ф. 1392 ГРАЂЕВИНСКО ПРЕДУЗЕЋЕ АД „НОВОГРАДЊА” - У СТЕЧАЈУ – РУМА (1998-), 1998 - 2009.

Количина архивске грађе: књ. 6; к. 32; 4,20 м
Језик грађе: српски.
Информативна средства: сумарни инвентар са ширим подацима о фонду.
Степен сређености: сређен.

Основне карактеристике садржаја грађе:

Књиге 1998 – 2004:
- деловодници 1998-2003, 5 књ.
- евиденције о повредама 2003 – 2004, 1 књ.

Списи 1974-2009.

Списи садрже: регистрације предузећа, нормативна акта, записнике, редовна акта, уговоре, техничку документацију, завршне рачуне, М 4 обрасце и обрачуне зарада, картоне личног дохотка, платне спискове и досијеа радника.

Историјат ствараоца фонда:

Акционарско друштво „Новоградња” Рума основао је Раднички савет грађевинског предузећа „Новоградња” Рума на седници одржаној 30. 09. 1998. године када је укинуто друштвено предузеће.[501] Акционарско друштво је 14.2.2002. године донело Статут којим се уређују основна питања у вези са организацијом и пословањем АД „Новоградња” Рума.

Предузеће обавља следеће делатности: грађевинарство, припремни радови, рушење у разбијање објеката, испитивање терена бушењем и сондирањем, изградња објеката или њихових делова, нискоградња, груби грађевински радови и специфични радови нискоградње, монтажа кровних конструкција и покривање кровова изградња саобраћајница, аеродромских писта и спортских терена, остали грађевински радови, укључујући специјализоване радове постављање електричних инсталација и опреме, изолациони радови, постављање цевних инсталација, остали инсталациони радови, завршни радови, малтерисање и уградња столарије, ка постављање подних и зидних облога бојење изастакљивање остали завршни радови, изнајмљивање опреме за изградњу и рушење производња грађевинске столарије и елемената производња готове бетонске смеше, производња металних производа за грађевинарство, трговина на велико порцеланом и стакларијом, лаковима и бојама и зидним тапетама и средствима за чишћење, трговина на велик чврстим течним и гасовитим горивом, трговина на велико уређајима и опремом за централно грејање, трговина на

[501] Одлука о организовању ГП „Новоградња” Рума у акционарско друштво , Ф. 1392, Регистрација предузећа 1998-2004, К. број 7.

велико машинама за индустрију превоз робе у друмском саобраћају, куповина и продаја некретнина за сопствени рачун, изнајмљивање машина и опреме за грађевинарство и пројектовање грађевинских и других објеката.

Предузећем управљају његови власници, сразмерно акцијама које поседују.

Органи управљања су:

1. Скупштина акционара
2. Управни одбор
3. Директор и
4. Надзорни одбор.

Управни одбор и директор чине управу предузећа. Наведени органи су дужни да своје функције обављају квалитетно, благовремено и савесно у складу са законом и Статутом.[502]

Због дејства економских санкција и смањења инвестиција на територији општине дошло је до престанка потребе за радом за 145 радника. Квалификациона и старосна структура запослених била је неповољна, а запослен је и велики број инвалида рада који не могу да раде на многим пословима. [503]

Због неликвидности предузећа Трговински суд у Сремској Митровици донео је 10.11.2009. године решење пословни бр. Ст 17/2009 којим се покреће стечајни поступак над стечајним дужником АД „Новоградња" Рума. [504]

Историјат фонда:

Фонд је преузет у Архив Примопредајним записником број 02-25/12 дана 2.2.2012. године. Регистратурско сређивање фонда вршено је 2001. године а 2013. године је вршено регистратурско сређивање и спајање, односно раздвајање фондова пошто 2001. године није извршена периодизација при сређивању фонда.Према урађеном сумарном инвентару фонд има 38 инвентарних јединица од чега су 6 књиге а 32 кутије списа. Књиге и списи су груписани тематски и сређени хронолошки у укупној количини од 4, 20 метара дужних архивске грађе.

Степен сачуваности:

Књиге су добро сачуване.

*С*писи су добро сачувани.

---

[502] Статут ГП „Новоградња" АД Рума, Ф. 1392, Нормативна акта 1999-2004, К . број 7.

[503] Извештај о процени вредности капитала за 1998. годину, Ф. 1392, Извештаји 1998-2003, К . број 12.

[504] Решење Трговинског суда Сремска Митровица СТ-17/2009, дана 10.11.2009. године, Досије фонда, Омот 2.

Ф. 1339 ДОО „ИНГРАП” ПРЕДУЗЕЋЕ ЗА ПРОЈЕКТОВАЊЕ, ИЗВОЂЕЊЕ, ИНЖЕЊЕРИНГ И КОНСАЛТИНГ- РУМА, (1991-2006), 1992-2003

Основни подаци о фонду

Количина архивске грађе: књ. /; к. 2; 0,40 м
Језик грађе: српски.
Степен сређености:Сређен.
Информативна средства: сумарни инвентар са ширим подацима о фонду

Основне карактеристике садржаја грађе:

Књиге: /
Списи 1992-2003.
У грађи се налазе: нормативи, завршни рачуни, платни спискови, решења из радног односа.

Историјат ствараоца фонда:

Друштво са ограниченом одговорношћу „Ингрaп” предузеће за пројектовање, извођење, инжењеринг и консалтинг Рума, са адресом Главна 119 Рума, основано је 15.11.1991. године.[505]

Делатност је била:рушење и разбијање објеката, земљишни радови, иситивање терена, груби грађевински радови и специфични радови нискоградње, монтажа кровних конструкција и покривање кровова, изградња саобраћајница и спортских терена, остали грађевински радови, постављање електричних инсталација, изградња хидрограђевинских објеката, изолациони радови, остали инсталациони радови, малтерисања, уградња столарије, бојење и застакливање, остали завршни радови, изнајмљивање опеме, пројектовање грађевинских и других објеката, консалтинг и менаџмент послови, инжењеринг, трговина на велико порцуланом и стакларијом, лаковима, бојама, зидним тапетама и средствима за чишћење[506].

Предузеће је основано уговором о оснивању којим су оснивачи предузеча били Миколаци Мирко, Коцан Владимир и Мркић Милан сви из Руме[507].

Стечај је отворен 11.1.2007. године решењем Ст-34/06[508]

Стечај је закључен 30.12.2008. године а 12.3.2009. предузеће брисано из Регистра.

---

505 Агенција за привредне регистре РС.
506 ИАС, фонд ДОО „Ингрaп” Рума кутија 1.
507 ИАС, исто, кутија бр.1.
508 ИАС, досије фонда ДОО „Ингрaп” Рума, записник о преузимању.

Историјат архивског фонда:

Фонд је преузет 27.11.2008. године од ДОО „Инграп" Рума у стечају

Степен сачуваности:
Књига нема.
Списи су делимично сачувани.

Ф. 1387 ДРУШТВЕНО ГРАЂЕВИНСКО ПРЕДУЗЕЋЕ ВИСОКОГРАДЊА „ГРАДИТЕЉ" - ИНЂИЈА , (1958 - 1991), 1958 – 1991.

Основни подаци о фонду

Количина архивске грађе: књ. 196; к. 18 ; 10,00 м
Језик грађе: српски.
Степен сређености: сређен
Информативна средства: сумарни инвентар са ширим подацима о фонду.

Основне карактеристике садржаја грађе:

Књиге 1958-1991:
- нормативна акта 1964-1984, 5 књ.
- записници 1960-1991, 65 књ.
- деловодни протоколи 1958-1989, 32 књ.
- регистри матичних књига 1958-1964, 1 књ.
- матичне књиге радника 1958-1989, 4 књ.
- М 4 обрасци 1966-1990, 13 књ.
- картони личних доходака 1966-1990, 34 књ.
- платни спискови 1966-1979, 19 књ.
- завршни рачуни 1965-1990, 24 књ.

Списи 1958-1991.

Списи садрже: регистрације предузећа, нормативна општа акта, записнике, општу архиву, записнике, редовну архиву, пријаве и одјаве осигурања запослених, М 4 и М8 обрасце, картоне личних доходака, уговоре и предмете о некретнинама, досијеа радника.

Историјат ствараоца фонда:

Народни одбор општине Инђија својим Решењем бр.1579/1-58 од 11. марта 1958. године основао је *Грађевинско ūредузеће „Градиūељ" из Инђије* које је

уписано је у Регистар предузећа Окружног привредног суда у Новом Саду 14. марта 1958. године (*Решење Фи бр.304/58*) .

Делатност ГП „Градитељ” била је извођење земљаних и зидарских радова, као и радова на изградњи и адаптацији стамбених зграда укључујући и све пратеће тесарске, армирачке, фасадерске, паркетарске , водоинсталатерске и друге грађевинске радове.[509]

Предузеће је у години оснивања бројало тридесетак запослених да би већ 1960. године број радника био повећан на 350. Органи колективног друштвеног управљања предузећем у првим годинама рада били су Раднички савет и Управни одбор.[510]

У периоду до новембра 1966. године ГП „Градитељ” у два наврата проширило је делатност на пружање транспортних услуга и услуга јавног превоза посредством Погона аутосаобраћаја „Инђијатранс”, односно на послове израде инвестиционо-техничке документације кроз новоосновани Погон пројектни биро „Инђија пројекат”[511]

Почетак шездесетих година обележен је настојањем пословодства предузећа да обезбеди што више инвестиционо грађевинских послова уз повећање квалитета изведених радова и превазилажење проблема недостатка адекватних и квалификованих кадрова, односно материјалних средстава. ГП „Градитељ” отворио је значајан број градилишта на објектима у Инђији и околним сремским општинама, Граду Београду, Пландишту и многим другим локацијама.[512]

Статут из 1965. године као органе предузећа наводи Скупштину радне заједнице, Раднички савет и његове комисије, Управни одбор и директора предузећа као органа непосредног руковођења.[513] Каснијим усвајањем нових статута начин избора и ингеренције наведених органа претрпеле су одговарајуће измене у складу са тада актуелним уставним и законским прописима.

Крајем 1969. године у састав ГП „Градитељ” Инђија на основу закључака Радничких савета и претходно спроведених референдума у оба предузећа, улази Грађевинско предузеће „Полет” из Вршца.[514]

---

[509] Историјски архив „Срем”, Ф- 1387, Друштвено грађев.предузеће Високоградња „Градитељ” , Инђија , (1958-1991); 1958-1991, Инв. бр. 197, РЕГИСТРАЦИЈЕ, *Решење Фи бр. 304/58 од 14.03.1958.године.*

[510] Историјски архив „Срем” , Ф- 1387, Друштвено грађев.предузеће Високоградња „Градитељ” , Инђија , (1958-1991);1958-1991, Инв. бр. 203, ИЗВЕШТАЈИ О ПОСЛОВАЊУ, *Извештај председника УО од 15.06.1960.године.*

[511] Историјски архив „Срем”, Ф- 1387, Друштвено грађев.предузеће Високоградња „Градитељ” , Инђија , (1958-1991);1958-1991, Инв. бр. 197, РЕГИСТРАЦИЈЕ ,*Решења Фи бр 469/66 од 14.09.1966. и Фи 528/66 од 17.11.1966.*

[512] Видети у Записницима Радничког савета и Извештајима о пословању, Инв. бр. 201, 203.

[513] Историјски архив „Срем”, Ф- 1387, Друштвено грађев.предузеће Високоградња „Градитељ” , Инђија , (1958-1991); 1958-1991, Инв. бр. 197, НОРМАТИВНА АКТА, *Статут ГП „Градитељ” од 28.12.1965.*

[514] Исто, РЕГИСТРАЦИЈЕ, *Решење Окр.привр.суда у Панчеву , Фи бр. 444/69-8 од 26.12.1969. године.*

Самоуправним споразумом из 1975. године ГП „Градитељ", Индустрија грађевинског материјала „Бранко Бајић" и Занатско-комунално предузеће „Будућност" из Инђије удружили су се у Сложену организацију удруженог рада Грађевинско-индустријски комбинат „Инђија".

Овим Споразумом прецизно су утврђени сви аспекти удруживања и дефинисани су руководећи органи предузећа, односно Савет, Извршни одбор и Генерални директор здруженог предузећа. Комбинат је престао са радом почетком 1976. године[515]

Потписивањем Самоуправног споразума о удруживању у јединствену Радну организацију од стране дотадашњих субјеката ГП „Градитељ" ИГМ „Бранко Бајић" Инђија, у Окружном привредном суду у Сремској Митровици Решењем Фи бр 13/76 из 1976. године регистрован је нови привредни субјект Грађевинско-индустријско предузеће „Изградња" у Инђији у чијем су саставу функционисали ООУР „Грађевинска оперативa" Градитељ [516], ООУР „Производња грађевинског материјала Бранко Бајић" и Радна заједница заједничких послова у Инђији.[517]

Као превасходни циљ оваквог вида удруживања дефинисано је „остваривање оптималних економских ефеката кроз концентрацију удруженог рада и средстава како би се стварањем великих грађевинских система остварили значајнији економски подухвати"[518]

Делатност регистрованог предузећа били су сви дотадашњи редовни и додатни грађевински, комерцијални, транспортни и пројектантски послови.[519] Послови пројектовања инвестиционо - техничке документације временом су искључени са листе додатних делатности.

ГИП „Изградња" Инђија током 1978. године мења назив у Грађевинска радна организација „Изградња" са неограниченом супсидијалном одговорношћу ООУР-а – ООУР Високоградња „Градитељ" са п.о Инђија и том приликом де-

---

[515] Исто, Инв.бр. 198, НОРМАТИВНА АКТА, *Самоуправни споразум о удруживању од 14.04.1975. године и* Инв. бр. 197, РЕГИСТАРЦИЈЕ, *Решење Фи 24/76 од 13.01.1976. године.*

[516] Запослени у ООУР „Градитељ" су десетак година касније, 1987. године, на референдуму донели одлуку о издвајању из ГРО „Изградња" у самосталну радну организацију али та одлука није прихваћена од стране Радничког савета ООУР „Бранко Бајић" (Циглане) и као таква није реализована. *Видети у Инв.јед.бр 203, РЕДОВНА АРХИВА, Допис Извршном већу Општине Инђија бр 131/88 од 30.03.1988.*

[517] По законској дефиницији из седамдесетих година 20. века „*ООУР је основни облик удруженог рада у коме радници непосредно и равноправно обављајући привредну или другу друштвену делатност и радећи средствима у друштвеном власништву остварују своја друштвено економска и друга самоуправна права"*. Заправо је реч о хијерархијски најнижем правном (пословном) субјекту у некадашњем социјалистичком друштвено политичком и економском систему у коме је доминиро концепт, односно идеологија самоуправљања.

Видети ; www. sh. wikipedia. org. rs

[518] Историјски архив „Срем" , Ф- 1387, Друштвено грађев.предузеће Високоградња „Градитељ" , Инђија , (1958-1991); 1958-1991 , Инв. бр. 203 , ИЗВЕШТАЈИ О ПОСЛОВАЊУ , *Извештај о пословању 1987. године, стр. 3*

[519] Историјски архив „Срем" , Ф- 1387, Друштвено грађев.предузеће Високоградња „Градитељ" , Инђија , (1958-1991); 1958-1991, Инв. бр. 197, РЕГИСТРАЦИЈЕ, *Решење Фи 13/76 од 22.03.1976.године.*

финисана је њена основна делатност - високоградња (изградња, реконструкција, адаптација и оправка привредних,стамбених и других зграда).[520]

У Основном суду удруженог рада у Новом Саду је у фебруару 1979. године регистрована Пословна заједница грађевинарства, грађевинског пројектовања и индустрије грађ. материјала „Панонија Ингрaп” чије је седиште било у Новом Саду а чинила су га 42 привредна субјекта из области грађевинске индустрије који су у овој заједници наставили пословање као засебна правна лица.

Почетком осамдесетих година уочавају су први озбиљни знаци опште економске нестабилности која се манифестовала смањеним обимом грађевинских инвестиција уз повећање конкуренције, да би крајем ове деценије, тачније 1989. године уз све наведене проблеме дошло и до израженијег проблема инфлације и унутрашње ликвидности у предузећу.[521] У складу са новим законским прописима (Закон о предузећима, Сл. лист СФРЈ бр.77/88 и 70/88,40/89 и одговарајућих уставних амандмана), крајем осамдесетих година најпре је дошло до укудања и брисања ГРО „Изградња” са ООУР-има да би 31.12. 1989. године Основни суд удруженог рада у Сремској Митровици на основу спроведеног референдума и Самоуправног споразума регистровао Друштвено грађевинско предузеће Високоградња „Градитељ” са потпуном одговорношћу.[522]Након референдума запослених одржаног крајем децембра 1989. године усвојен је Статут ДГП Високоградња „Градитељ” Инђија, којим је предузеће дефинисано као самосталноо друштвено предузеће у чијем се саставу налазе технички, економски и општи сектор подељени на одговарајуће организационе јединице. Предузеће заступа и представља директор а запослени своја права остварују преко Збора радника , Радничког савета и његових комисија, Самоуправне радничке контроле и других органа.[523]

Делатност предузећа наредне године проширена је и на послове трговине на велико и мало, првенствено непрехрамбеним производима, грађевинским, санитарним и инсталационим материјалом.

Сходно новим глобалним друштвено-економских промена с почетка деведесетих година кроз Извештаје и Завршни рачун предузећа за 1990. годину могу се пратити пословне активности ДГП Високоградња”Градитељ” у прилично неповољном економском амбијенту уз високу стагнацију грађевинске активно-

---

[520] Исто , *Решење Основног суда удруженог рада Срем:Митровица Фи 409/78 од 27.11.1978. године*

[521] Историјски архив „Срем” , Ф- 1387, Друштвено грађев.предузеће Високоградња „Градитељ”, Инђија , (1958-1991); 1958-1991, Инв. бр. 203 , ИЗВЕШТАЈИ О ПОСЛОВАЊУ , *Извештаји о пословању 1983 и 1989. години*

[522] Историјски архив „Срем” , Ф- 1387, Друштвено грађев.предузеће Високоградња „Градитељ” , Инђија , (1958-1991);1958-1991, Инв. бр. 197, РЕГИСТРАЦИЈЕ, *Решење Фи бр. 663/89 од 31.12.1989.*

[523] Историјски архив „Срем” , Ф- 1387, Друштвено грађев.предузеће Високоградња „Градитељ” , Инђија , (1958-1991);1958-1991, Инв. бр. 197, НОРМАТИВНА АКТА, *Статут ГП „Градитељ” од 26.12.1989.*

сти (али и осталих делатности) у целој држави, која је предузећа овог сектора довела до самог руба економске егзистенције.

У анализи пословања која чини део Завршног рачуна за наведену годину констатује се да је

„нових послова све мање, стамбена изградња је у опадању и повећани су губици у пословању".

Предузеће је на крају календарске 1990. године запошљавало 191 радника. *524*

У циљу превазилажења неповољних околности пословања пословодни органи и запослени прихватили су решење власничке трансформације са циљем обезбеђивања учешћа приватног - деоничког капитала у власничкој структури предузећа у складу са новим друштвено-економским тежњама и законским решењима, првенствено Закону о условима и поступку претварања друштвене својине у друге облике својине (Службени Гласник Републике Србије, бр.48/91)[525]

Промена власничке структуре и унутрашње организације озваничена је 07. августа 1991. доношењем Одлуке Радничког савета о организовању друштвеног предузећа у Деоничко друштво „Градитељ" Инђија у мешовитој својини.

Историјат фонда:

Архивску грађу и регистратурски материјал фонда АД „Градитељ"- у стечају Инђија, Историјски архив „Срем" преузео је Записником о примопредаји архивске грађе бр 02-380 од 03.10.2012. године и Записником о примопредаји архивске грађе бр. 02-705 од 21.10.2014. године у укупној количини од 79 дужних метара.[526]

У поступку регистратурског сређивања архивског фонда ГП АД „Градитељ" Инђија у складу са Препоруком о условима и начину образовања архивског фон-

---

[524] Историјски архив „Срем" , Ф- 1387, Друштвено грађев.предузеће Високоградња „Градитељ" , Инђија , (1958-1991);1958-1991, Инв. бр. 196, ЗАВРШНИ РАЧУНИ, *Завршни рачун за 1990. годину.*

[525] Крај осамдесетих година 20. века у историји СФРЈ означен је као почетак амбициозних и нужних социјално-економских и политичких реформи које је требало спровести циљу прилагођавања тадашњег југословенског друштва и економија глобалним историјским променама и тежњама тог времена.

[526] Службеном белешком коју је овлашћени радник архива саставио 23.12.2013. године а која је уложена у Досије фонда ДГП Високоградња „Градитељ" Инђија, констатовано је да се након преузимања арх.грађе и рег.материјала од 03.10.2012. године у архиву налази укупно 69 дужних метара грађе а с обзиром да је накнадним преузимањем од 21.10.2014. године евидентирано још 10 дужних метара, *укупна количина преузете грађе је 79 дужних метара за оба архивска фонда формирана у току сређивања* , не рачунајући још 10 дужних метара грађе из стечајног поступка која се по Закону о стечају налази у поседу стечајног управника до истека законског рока од три године.

да и архивске збирке (Архивист XXXV , 1-2/1985) , идентификована су и формирана два архивска фонда.[527]

Грађа која припада архивском фонду Друштвено грђевинско предузеће Високоградња „Градитељ” Инђија (1958-1991);1958-1991, преузета је у укупној количини од 15,3 дужних метара архивске грађе и регистратурског материјала, да би по окончању процеса сређивања и излучивања на основу Листе категорија архивске грађе и регистратурског материјала преузете из регистратуре, у овом фонду преостало 10 дужних метара архивске грађе.

Последње излучивање безвредног регистратусрког материјала овог фонда у регистратури извршено је 1998. године за период до 1993. године.

Преузета архивска грађа и регистратурски материјал у добром су физичком стању, у појединим периодима сегментарно сачувани, нарочито редовна архива. Значајан део нормативних аката и записника преузети су укоричени у облику књига а у структури саме грађе био је и добар део финасијско-књиговодственог регистратурског материјала.

С обзиром на степен сачуваности и карактеристике канцеларијског пословања творца фонда у сређивању је примењен принцип слободне провенијенције који подразумева формирање одговарајућих тематских целина и њихово хронолошко сређивање.

У оквиру сређене грађе налазе се у форми књига Нормативна акта, Записници, Деловодни протоколи, Регистри матичних књига радника, Матичне књиге радника, М 4 обрасци, Картони личних доходака, Платни спискови и Завршни рачуни.

У форми списа сачуване су и сређене Регистрације, Нормативна акта, Записници, Редовна архива[528], Пријаве, одјаве и промене у осигурању запослених, М4 и М 8 обрасци, Картони личних доходака, Уговори и предмети о некретнинама и Досијеа радника.[529]

Као научноинформативно средство за овај архивски фонд урађен је Сумарни инвентар који обухвата грађу насталу од 1958. до 1991. године и садржи укупно

---

[527] Најпре је издвојен и сређен фонд ДГП Високоградња „Градитељ” Инђија (1958-1991);1958-1991, који је егзистирао као друштвено предузеће. Као засебан формиран је и фонд ГП „Градитељ” АД Инђија (1991-2014); 1959-2014; који је конституисан најпре као деоничко а након тога и отворено акционарско друштво. Основ за овакво разграничење фондова у складу са наведеном *Прейоруком* била је промена правног статуса, организационе структуре творца фонда која је имала битан и суштински карактер у смислу да је формирањем најпре деоничког а потом и акционарског друштва у власничкој структури капитала доминантну улогу преузео приватни капитал у односу на дотадашњу, искључиво друштвену структуру капитала.

[528] У односу на Записник о примопредаји бр. 02-380 из 2012. године утврђено је да се у Редовној архиви из 1967.године, преузетој под р.бр. 41 не налази грађа из ове године.

[529] Због чињенице да је сваки појединачни Досије радника јединтвена недељива целина, досијеа свих запослених који су радни век у овом предзећу окончали најкасније до августа 1991. године сређена су и инвентарисана у фонду ДГП Високоградња „Градитељ” Инђија (1958-1991);1958-1991.

Досијеа преосталих запослених који су радни век наставили или отпочели у временском оквиру фонда ГП АД „Градитељ” Инђија (1991-2014) налазе у архивској грађи наведеног фонда .

214 инвентарних јединица, од чега је 196 инвентарних јединица у виду књига а преосталих 18 инвентарних јединица чине списи.

Степен сачуваности:

Књиге су добро сачуване.
Списи су добро сачувани.

Ф. 1411 АКЦИОНАРСКО ДРУШТВО „ГРАДИТЕЉ" - ИНЂИЈА , (1991 - 2014), 1958 – 2014.

Основни подаци о фонду

Количина архивске грађе: књ. 156; к. 178 ; 27,5 м
Језик грађе: српски.
Степен сређености: сређен
Информативна средства: сумарни инвентар са ширим подацима о фонду.

Основне карактеристике садржаја грађе:

Књиге 1958-2014:
– записници 1991-2006, 88 књ.
– деловодни протоколи 1991-2001, 8 књ.
– регистри матичних књига 1958-2014, 4 књ.
– матичне књиге радника 1960-2014, 2 књ.
– М 4 и М 8 обрасци 1991-2007, 17 књ.
– картони личних доходака 1991-2007, 17 књ.
– завршни рачуни 1991-1992, 2 књ.
– књиге акција 2001-2003, 4 књ.
– грађевинске књиге 2001-2010, 12 књ.
– рачуноводствене књиге 2012-2013, 2 књ.

Списи 1967-2014.

Списи садрже: регистрације предузећа, нормативна општа акта, записнике Скупштине, Управног, Извршног и Надзорног одбора, редовну архиву, планове рада и извештаје о раду, пописе основних и обртних средстава, завршне рачуне и финансијске извештаје, документацију о власничкој трансформацији и акцијама друштва, предмете о грађевинским локацијама и промету некретнина, документацију о зарадама и радном стажу запослених, пореске пријаве и обрачуне пореза, техничку документацију и досијеа запослених.

Електронска документа / оптички записи 2008-2013.
– презентација предузећа АД „Градитељ" на компакт и мини диску

– појединачна пореска пријава (ППП) на компакт диску
– извод из јединствене евиденције акционара

Историјат ствараоца фонда:

Раднички савет Друштвеног грађевинског предузећа Високоградња „Градитељ” Инђија на седници одржаној 07. августа 1991. године донео је Одлуку о организовању дотадашњег друштвеног предузећа у Деоничарско друштво Високоградња „Градитељ” Инђија – у мешовитој својини са потпуном одговорношћу .[530]

Регистрација предузећа извршена је 12.08.1991. године у Окружном суду у Сремској Митровици *Решењем Фи – 649/91.*[531] Статутом деоничарског друштва[532] усвојеним на седници Скупштине ДД „Градитељ” 21. новембра 1991. године дефинисане су основне делатности предузећа и то :

– Високоградња – изградња, реконструкција, адаптација и поправка привредних, стамбених и других зграда
– Производња и продаја физичким лицима готовог бетона и арматуре
– Вршење услуга грађевинском механизацијом и превоз материјала
– Трговина на велико и мало ....

Укупна вредност капитала друштва подељена је на деонице, односно деонички капитал остварен продајом интерних деоница и друштвени капитал преостао након спроведеног откупа интерних деоница.

Управљачки органи новооснованог Деоничарског друштва „Градитељ” били су :

– Скупштина Друштва - као хијерархијски највиши орган, коју су чинили власници деоница (уложеног капитала) и представници друштвеног капитала
– Управни одбор Друштва - као орган управљања, кога је чинило пет чланова постављаних од стране Скупштине из редова деоничара на предлог директора
– Директор – као пословодни и извршни орган , кога бира и разрешава Управни одбор из сопствених редова и он је по функцији председник УО.

У периоду до 1994. године запослени су делом својих зарада отплаћивали интерне деонице стичући власнички удео над предузећем, односно право учешћа у управљању и право на добит предузећа (такозвано „радничко акци-

---

[530] Историјски архив „Срем, Ф 1387, Друштвено грађевинско предузеће Високоградња „ Градитељ „ Инђија (1958-1991);1958-1991, Инв.бр. 201, ЗАПИСНИЦИ РАДНИЧКОГ САВЕТА, *Записници са седница од 11.02-07.08.1991.*

[531] Исто, Ф 1411, Акционарско друштво „Градитељ” Инђија (1991-2014);1958-2014, Инв.бр. 157, РЕГИСТРАЦИЈЕ, *Решење ФИ-649/91 од 12.08.1991.*

[532] Исто, Инв. бр. 157, НОРМАТИВНА АКТА, *Статут ДД „Градитељ” од 21. новембра 1991.*

онарство"). С обзиром да је привредни амбијент почетком деведесетих година XX века оптерећен дубоком политичко-економском кризом која се манифестовала и енормно високом инфлацијом, обрачуни реалног власничког удела постали су проблематични и нереални, услед чега се однос деоничког и друштвеног капитала често мењао, односно власнички удели бивали су обезвређивани.[533]

У пословном смислу - иако у неповољном окружењу, предузеће је приступило значајним грађевинским пословима на изградњи објеката попоу Блока 28 у Инђији, пијаце у Бешкој, Тржног центра у Новом Сланкамену, Пословно - тржишног центра у Пландишту, Стамбеног објекта Ламела 6, Блок 21 у Пландишту, Спортске хале у Инђији, Силоса у Адашевцима, Друштвено-тржног центра у Новим Карловцима и Робне куће у Инђији ....[534]

Продајом изграђених објеката ДД „Градитељ" је у финасијском смислу - ако је судити по расположивим Извештајима органа управљања средином деведесетих година позитивно пословао.

Структуру унутрашње организације предузећа чинили су

- Сектор техничких послова
- Сектор комерцијалних послова
- Сектор финансијских послова
- Сектор општих послова
- Службе контроле, надзора, обезбеђења и развоја [535]

У првих неколико година спровођења власничког преображаја због горе наведених околности поступак трансформације није дао очекиване резултате па су закони којима је регулисана ова област у више наврата допуњавани и мењани што је утицало на динамику и успешност продаје деоница у самом ДД „Градитељ".[536]

Да би се стекли формални услови за остваривање истинске и успешне власничке трансформације требало је ускладити статус предузећа са одредбама измењеног Закона о предузећима [537] из 1996. године чиме би били створени услови за организовање и регистрацију предузећа као акционарског друштва.

---

[533] Вишегодишњи процес власничке трансформације у државним оквирима бивше СФРЈ започео је крајем осмдесетих и почетком деведесетих година XX века доношењем *Закона о предузећима (1988/89) , Закона о друштвеном капиталу (1989/90) и савезног Закона о условима и поступку трансформације друштвене у друге облике својине (1990/91)* који је 1993. године под истим називом усвојен у Републици Србији.

[534] Историјски архив „Срем", Ф 1411, Акционарско друштво „Градитељ" Инђија (1991-2014);1958-2014, Инв.бр.171 РЕДОВНА АРХИВА 1994. година, *Извештај руководиоца Општег сектора из 1994.*

[535] Исто, Инв. бр.157, НОРМАТИВНА АКТА, *Правилник о изменама и допунама Правилника о унутрашњој систематизацији радних места од 21.фебруара 1996.*

Новим Правилником о систематизацији из 2010. године унутрашња организација друштва подразумевала је две велике целине : *Сектор техничких послова (грађ.оператива и транспорт)* и *Сектор заједничких послова (комерцијална, општа и финансијска служба).*

[536] Нови *Закон о својинској трансформацији* ступио је на снагу 22. јуна 1997.

[537] Службени лист СРЈ, бр. 29/96,29/97.

Одлуку о формирању Грађевинског предузећа Акционарско друштво „Градитељ” из Инђије донела је Скупштина друштва на седници одржаној 17. децембра 1999. године. На истој седници усвојен је и *Статут* новоформираног предузећа.[538] Регистрација је извршена у Привредном суду у Сремској Митровици под бројем Фи- 738/99 .[539]

У структури укупног капитала предузећа која је утврђена са последњим даном 1998. године, након многобројних валоризација вредности, доминантну улогу и даље је имао друштвени капитал (94,88 %) који је прометом акција требало трансформисати у приватни.

Статутом ГП АД „Градитељ” из 1999. године делатност предузећа проширена је на послове спољнотрговинског промета, саобраћаја и других активности у вези некретнина. У управљачке органе предузећа поред Скупштине акционара, Управног одбора и директора укључен је и Надзорни одбор као орган надзора над пословањем друштва. Право на део бесплатни део акцијског капитала стекли су запослени у АД „Градитељ”.[540]

Скупштина Грађевинског предузећа АД „Градитељ” током 2001. године наставља, односно по законским прописима из 1997. године поново започиње процес претходно неуспеле потпуне власничке трансформације, усвајањем Програма својинске трансформације и Одлуке о издавању и продаји акција.[541]

Овим актима предвиђенио је спровођење два круга уписа акција запосленима, бившим запосленима, пензионерима и другим грађанима који испуњавају законске услове. Након спровођења првог круга продаје акција, укупно 213 акционара (тадашњих и бивших запослених) и некадашњих деоничара, постали су власници 62 % основног капитала (преостали део припао је државним фондовима) чиме је процес приватизације практично био окончан и у сагласју са одредбама новог Закона о приватизацији из 2001. године.

Грађевинско предузеће АД „Градитељ” у периоду непосредно после 2000. године са просечно 150 запослених бележи задовољавајуће пословне резултате уз благо повећање реалних зарада и обртних средстава. Већи инвестициони радови реализовани су на објектима „Градитељ 1746” у Инђији, Производној хали „Гогић”, становима у Лењиновој улици у Инђији, Производној хали „Биљана”, Паркингу у Новосадској улици и другим објектима. [542]

---

[538] Историјски архив „Срем”, Ф 1411, Акционарско друштво „Градитељ” Инђија (1991-2014);1958-2014, Инв.бр.2 ЗАПИСНИЦИ, Записници Скупштине деоничарског друштва 1999. година, *Записник са седнице од 17.децембра 1999.*

[539] Исто, Инв. бр.157, РЕГИСТРАЦИЈЕ, *Решење Фи- 738/99 из 1999.*

[540] Исто, Инв. бр. 157, НОРМАТИВНА АКТА, *Статут АД „Градитељ” од 17. децембра 1999.*

[541] Исто, Инв.бр.3, ЗАПИСНИЦИ, *Записници* Скупштине акционарског друштва 2001. година, *Записник са седнице 24. јануара 2002.*

[542] Исто, Инв.бр.3, ЗАПИСНИЦИ, *Записници* Скупштине акционарског друштва 2001. година, *Записник са седнице 22. марта 2002.*

Процес власничке трансформације, односно потпуне приватизације предузећа озваничен је доношењем новог Статута АД „Градитељ" на седници Скупштине друштва 22. марта 2002.године. Овим нормативним актом верификује се вредност капитала предузећа са којом се сагласила и надлежна државна Дирекција министарства привреде и приватизације и у њему се први пут не помиње друштвени капитал као део укупне структуре капитала АД „Градитељ" Инђија.[543]

Усклађујући правни статус предузећа са новим Законом о привредним друштвима и Уговором о организовању АД „Градитељ" као отвореног акционарског друштва[544], Управни одбор крајем 2006. године донео је нови Статут Акцинарског друштва[545] којим су ближе уређена права и обавезе акционара.

Овим Статутом, поред постојећих органа управљања (Скупштина акционара, Управни и Надзорни одбор, директор) уведени су Извршни одбор кога чине директор и руководиоци сектора и Секретар друштва задужен за правне послове.

Верификација привредног субјекта извршена је у Агенцији за привредне регистре Републике Србије (АПР), при чему је сходно одредбама Закона о класификацији делатности као претежна делатност ГП АД „Градитељ" наведена шифра 45210 - Груби грађевински радови.[546]

Од краја 2006. године, како је предвиђено одредбама Статута и оснивачког Уговора привредно друштво послује под називом Акционарско друштво „Градитељ" Инђија.[547]

АД „Градитељ" Инђија отворио је до краја 2008. године нова градилишта на локацијама у

Новом Саду, Инђији, Старој Пазови, Пећинцима, Ашањи и Пландишту, али ако је судити по Извештајима Управног одбора из 2008. године на тржишту се појављују проблеми нелојалне конкуренције, неповољних банкарских кредита, одлива кадрова и глобалне економске кризе која је пореметила уобичајене робно-новчане и берзанске токове.

Извесних проблема било је и у процесу промета акција и успостављања жељене власничке структуре. Предузеће је након 2008. године имало тек нешто више од стотинак запослених са тенденцијом пада и појаве кашњења у исплати зарада. „У пословању за ову годину показују се резултати на ивици рентабилности, нарочито на крају године... стоји у једном од Извештаја „[548]

---

[543] Исто, Инв. бр. 157, НОРМАТИВНА АКТА, *Статут АД „Градитељ" од 22. марта 2002.*

[544] Исто, Инв. бр.157, НОРМАТИВНА АКТА, *Уговор о организовању АД „Градитељ" као акционарског друштва бр. 3612/2006 од 17.11.2006.*

[545] Исто, Инв. бр. 157, НОРМАТИВНА АКТА, *Статут АД „Градитељ" бр. 4296/2006 од 28. децембра 2006.*

[546] Исто, Инв. бр. 157, РЕГИСТРАЦИЈЕ, *Решење АПР бр. 51841/2005 од 17.06.2005*.

[547] Исто, Инв. бр. 157, РЕГИСТРАЦИЈЕ, *Решење АПР бр. 203314/2006 од 04.12.2006*.

[548] Исто, Инв.бр.159, ЗАПИСНИЦИ СКУПШТИНЕ АД „ГРАДИТЕЉ", *Записник са седнице 08. 12. 2008. године / Извештај УО за 2008.*

Наведене оконости пословања допринеле су да средином 2010. године дође до отварања најпре претходног стечајног поступка, да би на захтев једног од поверилаца, уз образложење да предузеће има трајну неспособност плаћања, Привредни суд у Сремској Митровици својим Решењем СТ-491/2010. Од 09.07.2010. године званично отворио стечајни поступак над АД „Градитељ” Инђија.[549]

Након проглашења банкрота предузећа, АД „Градитељ”- у стечају продат је методом продаје стечајног дужника као правног лица[550], због чега је сходно стечајним законским одредбама најпре обустављен стечајни поступак над дужником а потом и настављен у односу на Стечајну масу АД „Градитељ”.

Купац АД „Градитељ” - у стечају као правног лица је ДОО за производњу, трговину и услуге „ММ 99”из Старе Пазове који је променио правну форму и делатност дотадашњег предузећа.[551]

Поступак над преосталом стечајном масом окончан је коначним закључењем поступка стеча-ја на основу Решења Привредног суда у Сремској Митровици бр. 5 СТ 20/2013. од 21.03.2014. године.[552]

Историјат фонда:

Архивска грађа и регистартурски материјал фонда АД „ Градитељ” - у стечају Инђија преузе-ти су у Историјски архив „Срем” Записником о примопредаји архивске грађе бр. 02-380 од 3.10.2012. године и Записником о примопредаји архивске грађе бр. 02-705 од 21.10.2014. године у укупној количини од 79 дужних метара.[553]

У поступку регистартурског сређивања у складу са Препоруком о условима и начину образовања архивског фонда и архивске збирке (Архивист XXXV, 1-2”1985) идентификована су и формирана два архивска фонда.[554]

---

[549] Исто, ДОСИЈЕ ФОНДА АД „ГРАДИТЕЉ”, Омот 2, *Решење о отварању стечаја Ст-491/2010. Од 09.07.2010.*

[550] Исто, РЕДОВНА АРХИВА ЗА 2011. ГОДИНУ, Инв.бр. 175, *Обавештење стеч.управника о намери, плану, начину и роковима продаје имовине стечајног дужника* бр. 444/2011. од 08.08.2011.

[551] Исто, Инв. бр. 157, РЕГИСТРАЦИЈЕ, *Решење АПР бр. 133489/2013 од 18.12.2013*.

[552] Исто, ДОСИЈЕ ФОНДА АД „ГРАДИТЕЉ”, Омот 2, *Решење о о закључењу стечаја бр. 5 Ст 20/2013. од 21.03.2014.*

[553] Службеном белешком коју је овлашћени радник ИАС сачинио 23.12.2013. године констатовано је да се након преузимања архивске грађе и регистратурског материјала 03.10.2012. године у архиву налази укупно 69 дужних метара грађе а с обзиром да је 21.10.2014. године преузето још 10 дужних метара грађе, *укупна количина преузете архивске грађе и реги. материјала на основу оба Записника износи 79 дужних метара*, не рачунајући на део стечајне грађе који је у складу са Законом у поседу стечајног управника три године по окончању стечаја.

[554] Сређивању архивског фонда *АД „Градитељ” Инђија (1991-2014); 1958-2014* претходило је образовање и сређивање фонда бр. 1387 - *ДГП Високоградња „Градитељ” Инђија (1958-1991); 1958-1991.* у оквиру кога је *„Градитељ”* пословао као друштвено предузеће . Основ за овакво образовање фондова у складу са горе наведеном *Препоруком* била је промена правног статуса и организационе структуре творца фонда која је имала битан и суштински карактер а условљена је чињеницом преображаја друштвене својине формирањем најпре деоничког а потом и акционарског друштва. Ово је несумњиво крупна промена у структури капитила а самим тим и власничким,

Грађа која припада архивском фонду АД „Градитељ" Инђија (1991-2014);1958-2014[555], преузета је у количини од 63,7 дужних метара да би по окончању поступка сређивања и излучивања безвредног регисратурског материјала у складу са Листом категорија архивске грађе и регистарурског материјала[556] преостало укупно 27,5 дужних метара архивске грађе и регистратурског материјала.[557]

Архивска грађа овог фонда преузета је у добром физичком стању. Значајан део важне архивске грађе (нарочито Записника органа управљања, Картона зарада и М4 образаца) преузети су у укориценом облуку – у форми књига. У самој регистарури редовно је вршено излучивање безвредног регистратурског материјала (последњи пут крајем 2011. године за грађу насталу у периоду од 1993-2007. године).

С обзиром на степен сачуваности и структуру грађе, односно карактеристике канцеларијског пословања творца фонда у поступку сређивања примењен је принцип слободне провенијенције који подразумева формирање одговарајућих тематских целина и њихово хронолошко сређивање.

Структуру сређеног архивског фонда АД „Градитељ" Инђија (1991-2014);1958-2014 поред уобичајених категорија типа Записника, Редовне архиве, Регистрација, Норматива, документације о радним односима, рачуноводству и књиговодству, чине и документација о промету акција, станова и некретнина, односно техничка документација.[558]

односно управљачким односима, што имплицира и значајну промену статуса и организације творца фонда.

[555] Хронолошки оквир грађе фонда превазилази распон творца фонда јер су у сумарном инвентару евидентиране инвентарне јединице *(књиге, досијеа радника...)* распона од 1958 до 2014. године које није могуће физички поделити. У категорији *Досијеа радника* сређена су и инвентарисана досијеа запослених који су радни век окончали или су радили у *ДД или АД „Градитељ",* дакле после августа 1991. године. Досијеа радника који су радни век окончали у *Друштвеном ГП Високоградња „Градитељ" (1958-1991); 1958-1991* налазе се у истоименом архивском фонду бр. 1387.

[556] Поред Листа категорија БРМ преузетих из регистратуре, у поступку сређивања архивског фонда начињен је и Предлог Листе категорија *(грађе за трајно чување и рег. материјала са роковима чувања)* којим су обухваћене категорије архивске грађе и рег. материјала којих нема у Листама категорија преузетим од творца архивског фонда.

[557] Известан број инвентарних јединица сређене грађе чини регистартурски материјал чији рокови чувања у моменту сређивања нису истекли, што је и назначено у Сумарном инвентару овог архивског фонда.

[558] По обиму изведених радова и пословним капацитетима, *ГП „Градитељ"* припадало је групи значајнијих грађевинских предузећа у Срему и ширим оквирима, тако да је прилком сређивања овог архивског фонда (*с обзиром да се ради о специфичној имовинској и техничкој грађи)* посебна пажња посвећена чувању документације о градњи, власништву и промету некретнина у виду у коме је та грађа настала у регистратури (*углавном у облику формираних предмета, нарочито код купопродајних уговора уз које се налази сва пратећа документација)*. Значајан део ових података налази се и у Редовној архиви фонда. Током сређивања архивског фонда у појединим случајевима утврђена су одступања у односу на податке у *Попису купопродајних уговора* које је достављен уз *Записник о преузимању архивске грађе* из 2012. године.

Као научноинформативно средство за овај архивски фонд сачињен је Сумарни инвентар који обухвата грађу насталу од 1958. до 2014. године и садржи укупно 334 инвентарне јединице, од чега су 156 књиге а у преосталих 178 инвентарних јединица налазе се списи распоређени у архивске кутије.[559]

Степен сачуваности:

Књиге су добро сачуване.
Списи су добро сачувани.

Ф. 1304 ГРАЂЕВИНСКО ПРЕДУЗЕЋЕ „СТАНДАРД” ПЕЋИНЦИ (1971-), 1972-2002.

Основни подаци о фонду

Количина архивске грађе: књ. 32 к. 73; 17,00 м
Језик грађе: српски.
Степен сређености: сређен.
Информативна средства: сумарни инвентар са ширим подацима о фонду.

Основне карактеристике садржаја грађе:

Књиге 1972-2002:
- записници 1976-1999, 10 књ.
- деловодници 1972-2002, 17 књ.
- матичне књиге радника 1972-2000, 2 књ.
- остале књиге 1972-1998, 3 књ.

Списи 1972-2002.

Списи садрже: нормативна акта, записнике Радничког савета и Збора радника, редовну преписку, уговоре, пројекте, завршне рачуне, М 4 обрасце, картице ЛД, платне листе, досијеа радника.пописне листе, финасијску документацију.

Историјат ствараоца фонда:

Грађевинско предузеће „Стандард” из Пећинаца основано је одлуком Скупштине општине Пећинци бр. 01-023/1-71 од 29. 12. 1971. године. Предузеће је уписано у Регистар привредних организација Окружног привредног суда у Сремској Митровици 14.1.1972. године под бројем Фи-17/72. Делатност предузећа је изградња привредно индустријских објеката у високоградњи,

[559] У инвентарној јединици (кутији) бр. 304 у налази се докумантација сачувана на електронским / оптичким записима *(Compact disc, mini disc).*

изградња и продаја станова и других објекта за тржиште, поправљање и одржавање стамбено-пословних зграда којима управља, изградња објеката нискоградње пратећих објеката, приступних путева, пропуста, мањих мостова ... Предузеће управља / газдује/ стамбеним зградама у друштвеној својини на подручју општине Пећинци. Пружа занатске услуге – зидарске, фасадерске, керамичарске, тесарске, армирачке, паркетарске, ролетарске, браварске, лимарске, електроинсталатерске. Конституисање предузећа завршено је 12.2.2012. године. Уписано је у Регистар привредних организација Окружног привредног суда у Сремској Митровици бр. Фи-95/72 од 18.2.1972. године. Пререгистрација је извршена код истог суда 29.2.1972. године под бр. Фи – 755/73 од када предузеће послује под називом Организација удруженог рада „Стандард"- грађевинско предузеће Пећинци. Због нерентабилног пословања 18.11.1976. године донето је Решење бр. 023-22-01 од старне Скупштине општине Пећинци о предузимању Привремених мера у овом предузећу. Распуштен је Раднички савет, смењен је директор и привремено су ограничена самоуправна права радника. Исказани губитак за пословну 1976. годину износио је 3.249.352,24 динара као непокривени губитак. Просечан нето лични доходак радника у 1976. години износио је 2.108,10 динара.

У периоду привремене управе током 1977. године санирани су губици предузећа, смањен је број радника режије у корист производње и обезбеђена је исплата зарада. Крајем осамдесетих година XX века бележи се инвестиционо улагање у многе објекте на подручју пећиначке општине. Од деведесетих година због ратног окружења и инфлације долази до смањења обима пословања тако да већ у 1998. години предузеће послује са значајним губитком од 205.823,00 динара као и из ранијег периода 266.000,00д динара. Укупан губитак до 1999. године био је 566.943,00 динара. Решењем финасијске полиције наступила је блокада жиро рачуна. Од стране министарства финасија одобрено је репрограмирање отплате и санација у осам рата од којих су уплаћене само две рате.

Током 1998 и 1999. године склопљени су уговори о сарадњи са предузећем „Инграп" ДОО из Руме о пословно-техничкој сарадњи. Пошто се стање до 2000. године није битно поправило вршене су припреме за ликвидациони поступак и продају предузећа. Елаборат о процени вредности предузећа је усвојен а стечај над предузећем уведен је 27.10.2000. године решењем Привредног суда у Сремској Митровици бр. СТ- 782/2000.[560]

Историјат фонда:

Преузимање архивске грађе и регистратурског материјала извршено је 29.1.2003. године записником бр. 02-38. Регистартурско сређивање архивског

[560] Закључно са половином 2018. године не постоје подаци о току стечајног поступка и његовом евентуалном закључењу. Регистри Агенције за привредне регистре и Агенције за лиценцирање стечајних управника не располажу овим податком.

фонда извршено је 2004. године. У преузетој архивској грађи и регистратурском материјалу нису пронађени платни спискови за 1988. годину као и картице личног дохотка и М 4 обрасци за ову годину. Нису обрађени грађевински пројекти за период 1972-1992 и 1995-2001. Није донета и обрађена књиговодствена документација (34 регистратора). Код стечајног управника истао је 1 дужни метар архивске грађе.

Степен сачуваности:

Књиге су добро сачуване.
Списи су делимично сачувани.

Ф. 1134 ГРАЂЕВИНСКО ПРЕДУЗЕЋЕ „СРЕМ” СТАРА ПАЗОВА , (1954-1991), 1954-1992.

Основни подаци о фонду

Количина архивске грађе: 28 к. ; 18 књ. 3, 80 м
Језик грађе: српски.
Степен сређености: сређен.
Информативна средства: сумарни инвентар са ширим подацима о фонду.

Основне карактеристике садржаја грађе:

Књиге 1954-1992:
– деловодници 1965-1992, 13 књ.
– матичне књиге радника и службеника 1954, 3 књ.
– архивске књиге 1986-1991, 2 књ.

Списи 1954-1991.
Списи садрже: податке о регистрацијама предузећа, нормативна акта, записнике, уговоре, решења, документацију општенародне одбране, пројектну документацију, М 4 и М 8 обрасце, картоне личних доходака и исплатне листе.

Историјат ствараоца фонда:

Грађевинско предузеће „Срем” у Старој Пазови основано је решењем Сремског народног одбора број 17950 од 8.12.1954. године, а конституисање предузећа извршено је дана 17.12.1954. године са седиштем у Старој Пазови.

Предузеће је уписано у регистар Окружног привредног суда у Новом Саду на страни 81. свеска XII решењем Фи - 674/54 од 29.12.1954. гдине. [561]

Делатности Грађевинског предузећа (ГП) „Срем" су:

1. Високоградња:
   – изграња, реконструкција, адаптација и поправка привредних стамбених и других зграда.
2. Нискоградња и хидроградња:
   – изградња, реконструкција, поправка и одржавање локалних и других путева, улица тргова и путних мостова,
   – изградња, реконструкција и поправка спољњег водовода и канализације.
3. Инсталациони и завршни радови у грађевинсрству:
   – постављање и поправка грађевинских инсталација су: унутрашње водоводне, канализационе и електричне инсталције, инсталације парног грејања, плинске инсталције, инсталације лифтова, клима уређаја, покретних степеница и слично,
   – завршни и занатски радови у грађевинсрству су: фасадерски, терацерски, паркетарски, молерско-фарбарски, гипсарски, радови облагања подова и степеништва линолеумом, гумом и другим материјалом, стаклорезачки, керамичарски, браварски, лимарски радови и други завршни занатски радови обављани на изграђеним новим и одржавању постојећих стамбених зграда и других грађевинских објеката.
4. Инжењеринг – организација и посредовање у изградњи комплетних привредних и других објеката.
5. Превоз робе у друмском саобраћају. Превоз терета локални и на дуже релације камионима и другим моторним возилима са приколицом и без приколице.
6. Трговина на велико и мало непрехрамбеним производима а то су: грађевински, санитарни и инсталациони материјал, метална и електротехничка роба, керамика, стакло и порцулан, боје лакови и хемикалије.[562]

Основни суд удруженог рада у Сремској Митровици донео је дана 13.6.1978. године решење Фи-739/78 којим је извршен упис у судски регистар организовање и конституисање радне организације која ће пословати под фирмом: РАДНА ОРГАНИЗАЦИЈА ЗА ВИСОКОГРАДЊУ „СРЕМ" СТАРА ПАЗОВА, МАРШАЛА ТИТА 46, СА ПОТПУНОМ ОДГОВОРНОШЋУ.

Ова радна организација (РО) настала је издвајањем основне организације удруженог рада (ООУР) за високоградњу, нискоградњу, грађење и опремање

[561] Решење Окружног привредног суда у Новом Саду, Фи. број 674/54 од 29.12.1954. године, Регистрације предузећа К.19.

[562] Образац: Прилог уз решење број 3, Регистрације предузећа, К. 19.

грађевинског земљишта „Срем” Стара Пазова у саставу Грађевинско-индустријског и пројектног комбината „Сремградња” у Старој Пазови.

РО за високоградњу „Срем” Стара Пазова у саставу комбината „Сремградња” обављала је делатност високоградње: изградња, реконструкција, адаптација и оправка привредних, стамбених и других зграда све до 1989. године.

У току 1989. године дошло је до реорганизовања због престанка и брисања из судског регистра Грађевинске радне организације (ГРО) „Срем”. Решењем Основног суда удруженог рада Фи- 522/89 уписано је у судски регистар организовање предузећа у друштвеној својини ГРАЂЕВИНСКО ПРЕДУЗЕЋЕ (ГП) „СРЕМ” СТАРА ПАЗОВА. [563]

ГП „Срем” је правни наследник РО „Срем”, а предузеће је наставило делатност ГРО „Срем” Стара Пазова.

Дана 31.7.1991. године ГП „Срем” Стара Пазова је организовано као деоничарско друштво у мешовитој својини.

Историјат фонда:

Фонд је преузет у Архив примопредајним записником број 02-361/17 дана 21.6.2017. године. Регистратурско сређивање фонда извршено је 2018. године.

Према урађеном сумарном инвентару фонд има 46 инвентарних јединица од чега су 18 књига и 28 кутија списа. Књиге и списи су груписани тематски и сређени хронолошки у укупној количини од 3,80 метара дужних архивске грађе за трајно чување.

Књиге и списи су добро сачувани.

Степен сачуваности:

Књиге су добро сачуване.
Списи су добро сачувани.

Ф. 1335 ГРАЂЕВИНСКО ПРЕДУЗЕЋЕ „СРЕМ” АКЦИОНАРСКО ДРУШТВО У СТЕЧАЈУ СТАРА ПАЗОВА , (1991-), 1991-2013.

Основни подаци о фонду

Количина архивске грађе: 44 к. ; 6 књ. 4,70 м
Језик грађе: српски.
Степен сређености: сређен.
Информативна средства: сумарни инвентар са ширим подацима о фонду.

[563] Образац ОУ- Оглас о објављивању у судски регистар, Регистрације предузећа, К 19.

Основне карактеристике садржаја грађе:

Књиге 1992-2009:
– деловодници 1992-2009, 6 књ.

Списи 1991-2013.

Списи садрже: регистрације предузећа, нормативна акта, записнике, решења, уговоре, одлуке, документацију о акцијама, судске предмете, прокектну документацију за станове и пословни простор, М 4 и М 8 обрасце, картоне личних доходака, исплатне листе и досијеа радника.

Историјат ствараоца фонда:

Раднички савет Грађевинског предузећа (ГП) „Срем" из Старе Пазове на седници одржаној дана 31.7.1991. године донео је ОДЛУКУ О ОРГАНИЗОВАЊУ ГП „СРЕМ" КАО ДЕОНИЧАРСКОГ ДРУШТВА У МЕШОВИТОЈ СВОЈИНИ.[564]

Деоничарско друштво (ДД) ће вршити следеће делатности:
– грађевинарство,
– припремни радови,
– рушења и разбијања објеката, земљани радови,
– груби грађевински радови и специфични радови нискоградње,
– монтажа кровних конструкција и покривање кровова,
– изградња саобраћајница, писта и спортских терена,
– изградња хидрограђевинских објеката,
– инсталациони радови,
– постављање електричних инсталација и опреме,
– изолациони радови,
– постављање цевних инсталација,
– завршни радови,
– малтерисање,
– уградња столарије,
– постављање подних и зидних облога,
– бојење и застакљивање,
– изнајмљивање опреме за изградњу или рушење,
– трговина на велико дрветом и грађевинским материјалом,
– трговина на велико металном робом, цевима, уређајима и опремом за централно грејање,
– трговина на велико алатним машинама за обраду метала и дрвета,
– трговина на велико грађевинским машинама,

[564] Одлука о организовању ГП „Срем" као деоничарског друштва у мешовитој својини, Регистрације предузећа, К. 7.

– трговина на мало металном робом, бојама и стаклом,
– услуге у друмском саобраћају,
– изнајмљивање машина и опреме за грађевинсрство,
– пројектовање грађевинских и других објеката и
– приређивање сајмова. [565]

Средства потребна за рад деоничарског друштва обезбеђена су из основа поседовања средстава ГП „Срем” у друштвеној својини које се организује као деоничарско друштво у мешовитој својини и на основу прибављања додатног капитала, издвајањем, односно откупом интерних деоница, сагласно одлуци о издвајању интерних деоница. Органи управљања у деоничарском друштву су: Скупштина,Управни обор и Директор.

Скупштину деоничарског друштва чине сви власници деоница деоничарског друштва (деоничари) и представници друштвеног капитала које бира Раднички савет предузећа. Представници друштвеног капитала и предствници власника интерних деоница располагаће на седницама Скупштине друштва оним бројем гласова који одговара учешћу номиналних вредности друштвеног капитала, односно вредности интерних деоница у имовини друштва.

Управни одбор врши: контролу тачности финансијских извештаја и информација, сазива седнице Скупштине, врши издавање деоница у оквиру лимита утврђеног оснивачким актом, спроводи одлуку Скупштине о стицању и поништењу сопствених деоница и бира председника Управног одбора из својих редова.

Директора именује Управни одбор. Директор организује и води пословање ДД, заступа ДД, одговара за законитост рада и извршава одлуке Скупштине и Управног одбора. Директор може обављање одређених послова из свог делокруга да повери запосленима са посебним овлашћењима и одговорностима. [566]

Дана 23.11.2004. године путем аукције извршена је продаја предузећа. Предузеће је променило структуру власништва и због тога је једногласно донета одлука да је ГП „Срем” променило облик организовања и постало ГРАЂЕВИНСКО ПРЕДУЗЕЋЕ „СРЕМ” АКЦИОНАРСКО ДРУШТВО. [567]

Скупштина ГП „Срем” на седници одржаној 17.12.2004. године донела је Статут. Статутом је регулисана делатност предузећа која је остала иста, а органи управљања су: Скупштина, Управни одбор, Директор и Надзорни одбор. [568]

---

[565] Образац: Прилог уз решење број 3, Регистрације предузећа, К. 7.

[566] Одлука о организовању ГП „Срем” као деоничарског друштва у мешовитој својини, Регистрације предузећа, К. 7.

[567] Записник са оснивачке Скупштине ГП „Срем” АД Стара Пазова од 17.12.2004, Записници, К.7.

[568] Статут ГП „Срем” АД у стечају 2004. године, Нормативна акта, К. 7.

Над ГП „Срем" АД је покренут претходни стечајни поступак решењем број Ст 13/2014 од 13.11.2014. године, а стечајни поступак је покренут 23.12.2014. године решењем број Ст 13/2014. [569]

До завршетка овог фонда стечајни поступак над стечаним дужником није завршен.

Историјат фонда:

Фонд је преузет у Архив примопредајним записником број 02-361/17 дана 21.6.2017. године. Регистратурско сређивање фонда извршено је 2018. године.

Према урађеном сумарном инвентару фонд има 50 инвентарних јединица од чега су 6 књига и 44 кутије списа. Књиге и списи су груписани тематски и сређени хронолошки у укупној количини од 4,70 метара дужних архивске грађе за трајно чување.

Књиге и списи су добро сачувани.

Степен сачуваности:

Књиге су добро сачуване.
Списи су добро сачувани.

ОСТАЛА ПРЕДУЗЕЋА

Ф. 195 РАДНА ОРГАНИЗАЦИЈА „ЕНЕРГАНА" СРЕМСКА МИТРОВИЦА (1981-), 1963-1993.

Основни подаци о фонду

Количина архивске грађе: књ. 19; к. 5; 1,30 м
Језик грађе: српски.
Степен сређености: сређен.
Информативна средства: сумарни инвентар са ширим подацима о фонду.

Основне карактеристике садржаја грађе:

Књиге 1981-1989:
– Деловодни протоколи 1981-1989.
– Остале књиге 1981-1985.

[569] Записник о примопредаји архивске грађе од 21.06.2017. омот 3 досија фонда и Агенција за лиценцирање стечајних управника – активни стечани поступци на дан 02.08.2018, омот 2 досијеа фонда.

Списи 1963-1993.

Списи садрже: нормативна акта, записници Радничког савета и разних комисија, персоналије, стамбени односи, разни уговори и документација о стамбеним односима.

Историјат ствараоца фонда:

На основу одлуке Збора раних људи ООУР „Енергане” донете на референдуму одржаном 6.10.1981. године издваја се из састава Фабрике целулозе и папира „Матроз” у Сремској Митровици и формира као радна организација. Као ООУР „Енергана” је била регистрована код Основног суда удру+еног рада у Сремској Митровици под бројем Фи 1298/78 дана 27.2.1979. године. Делатност је била производња термоелектричне енергије, са шифром делатности 0101102. Споредна делатност је била производња и дистрибуција топлоте, производња паре, воде и електричне енергије, снабдевање трећих лица паром, водом и електричном енергијом, одржавањење постојећих машина и уређаја и пречишћавање отпадних вода. РО „Енергану” су сачуњавала производна и друга постројења за производњу електричне енергије и паре. Производња у „Енергани” је била континуирана и организована тако да задовољи потрбе „Матроза”, „Шећеране” и потрбе у топлотној пари града Сремске Митровице. „Енергану” је заступао и представљао руководилац радне организације. У остваривању својих права радници су одлучивали на Збору радника, референдумом и преко делегата у Радничком савету, кои и преко разних комисија. „Енергана” послује и у периоду након 1993. године, до када овај Архив има архивску грађу РО „Енергане”.

Историјат архивског фонда:

Фонд је преузет Примопредајним записником бр. 02-227 дана 21.9.2001. године у укупној количини од 6 дужних метара, као грађа настала у току пословања Радне организације „Енергана” Сремска Митровица.

Фонд је преузет од ЕПС ЈП „Панонске ТЕ-ТО”, са по Булевар 23. октобра бр 10 Нови Сад Део предузећа „ТЕ-ТО” Сремска Митровица Јарачки пут бб Сремска Митровица.

Као информативно средство за овај архивски фонд урађен је Сумарни инвентар који обухвата грађу насталу од 1963. до 1993. године и садржи укупно 24 инвентарне јединице, од чега 19 инвентарних јединица чине књиге, а 5 инвентарних јединица чине списи.

Степен сачуваности:

Списи су делимично сачувани.

Књиге су делимично сачуване.

Ф. 1414 РАДИОТЕЛЕВИЗИЈА „М" ДРУШТВО СА ОГРАНИЧЕНОМ ОДГОВОРНОШЋУ – СРЕМСКА МИТРОВИЦА , (2007-2017), 2007-2009.

Количина архивске грађе: књ. / ; к. 3 ; електронски оптички запис ЦД, флопи диск 1; 0,40 м

Језик грађе: српски.

Сређен.

Информативна средства: сумарни инвентар са ширим подацима о фонду.

Основне карактеристике садржаја грађе:

Списи : 2007-2009.

Списи садрже: регистрације предузећа, нормативна и оснивачка акта, пословнике, правилнике, записнике, редовну архиву, судске списе, пореске пријаве, потврде о плаћеним порезима и доприносима по одбитку, финасијске картице, финансијске извештаје, обрачуне зарада, М – Ун обрасце, исплатне листе, уговоре о раду, споразуме о престанку радног односа, уписе бесплатних акција и удела, досијеа радника, улазне и излазне рачуне.

Електронски оптички запис – ЦД, флопи диск : 2007, 1 ЦД, 1 флопи диск

Историјат ствараоца фонда:

Дана 4.4.1990. године у Окружном суду у Сремској Митровици решењем бр. Фи- 245/90 уписано је у регистар суда Друштвено предузеће „Радио М" Сремска Митровица са седиштем у Сремској Митровици улица Маршала Тита бр. 2, са матичним броје 08185735. Предузеће заступа директор Иван Ракић. Делатност предузећа је:

- 12035, 120350 радио и телевизија
- 110302 услуге рекламе и економске пропаганде. [570]

У Трговинском суду у Сремској Митровици под посл. бр. Фи-649/2002 дана 16.7.2002. године уписана је у судски регистар промена правног облика у Јавно предузеће, промена у називу фирме и проширење делатности. Нови назив фирме гласи Јавно предузеће Радиотелевизија „М" Сремска Митровица. Матични број је 08185735, а ПИБ: 100796092, шифра делатности 92200. Делатност предузећа је проширена и односи се на:

- 64200 Телекомуникације
- 71340 Изнајмљивање осталих машина и опреме, на другом месту непоменуто

[570] ИА «Срем» фонд 1413 - Јавно предузеће Радиотелевизија «М» Сремска Митровица (1990-2007); 1990-2007. Инв. јед. бр. 9 (Регистрације предузећа, 1990. год.).

– 71400 Изнајмљивање предмета за личну употребу и домаћинство, на другом месту непоменуто
– 74130 Истраживање тржишта и испитивање јавног мнења
– 74402 Остале услуге рекламе и пропаганде
– 92200 Радио и телевизијске активности
– 92310 Уметничко и књижевно стваралаштво и сценска уметност[571]

Крајем 2007. године у поступку приватизације, предузеће ЈП РТВ „М” Сремска Митровица пренело је акције (уделе) без накнаде запосленима у поступку продаје у складу са одредбама Закона о приватизацији.[572]

Дана 6.11.2007. године Агенција за приватизацију Републике Србије и купац Јовица Тороман из Новог Сада закључили су Уговор о продаји државног капитала методом јавне аукције (куповина са отплатом на рате) која је одржана 2.11.2007. године у Новом Саду. Уговор има снагу Оснивачког акта. Агенција је продала 70% државног капитала субјекта приватизације ЈП РТВ „М” Сремска Митровица, док се до 15% од укупног износа државног капитала субјекта пренело на запослене без накнаде. Преостали износ државног капитала предузећа, који није продат купцу, нити пренет на запослене, евидентира се у Приватизационом регистру.[573]

На I седници Скупштине уделичара ЈП РТВ „М” Сремска Митровица одржане 13.12.2007. године директор предузећа Јосип Новотни изложио је да је предузеће продато на аукцији Јовици Томану за 51 милон динара. Усвојена је Одлука о организовању ЈП РТВ „М” Сремска Митровица у друштво капитала у форми друштва са ограниченом одговорношћу - измена Оснивачког акта. За директора предузећа именован је власник Јовица Тороман, а за заменика Јосип Новотни са истом појединачном одговорношћу.[574]

У Агенцији за привредне регистре 22.01.2008. године регистрована је промена правне форме - брише се Јавно предузеће Радиотелевизија „М” Сремска Митровица, а уписује се „Радиотелевизија М” ДОО Сремска Митровица Трг Ћире Милекића 5/1. Матични број предузећа је 0818735, ПИБ: 100796092, а уписано је под редним бројем БД 2056/2008.

---

571 ИА «Срем» фонд 1413 - Јавно предузеће Радиотелевизија «М» Сремска Митровица (1990-2007); 1990-2007. Инв. јед. бр. 9 (Регистрације предузећа, 2002. год.).

572 ИА «Срем» фонд 1413 - Јавно предузеће Радиотелевизија «М» Сремска Митровица (1990-2007); 1990-2007. Инв. јед. бр. 10 (Редовна архива, 2007. год.).

573 ИА „Срем” фонд 1414 - „Радиотелевизија М” ДОО Сремска Митровица (2007-2017); 2007-2009. Инв. јед. бр. 1 (Нормативна акта, Оснивачки акт 2007. год.).

574 ИА «Срем» фонд 1414 - «Радиотелевизија М» ДОО Сремска Митровица (2007-2017); 2007-2009. Инв. јед. бр. 1 (Записници, 2007. год.).

Друштво у унутрашњем и спољнотрговинском промету заступа Директор друштва са неограниченим овлашћењима. Друштво од органа управе има директора и Скупштину.[575]

Од 25.02.2008. године право потписа поред власника Јовице Тороман имају и Софија Белотић и Драгана Коплић.[576] Због указане потребе Скупштина РТВМ ДОО донела је 18.04.2008. године Одлуку о измени и допуни - исправку одлуке о организовању друштва капитала у форми друштва са ограниченом одговорношћу. На седници је разрешен дужности заменик директора и изабран нови - Софија Белотић.[577]

У Агенцији за привредне регистре дана 09.06.2008. године извршена је промена директора, па је као заступник обрисан Јосип Новотни, а уписан Јовица Тороман, а за заменика директора уписана је Софија Белотић.[578]

Трговински суд у Сремској Митровици дана 11.09.2009. године донео је Решење о покретању поступка стечаја над стечајним дужником „Радиотелевизија М" ДОО Сремска Митровица, посл. бр- Ст-12/2009 због тога што је стечајни дужник неспособан за плаћање. РС МФ Пореска управа је навела овом Суду у Потврди за покретање стечајног поступка да је дужник дужан овом повериоцу 1.012.238,95 динара. За стечајног управника именована је Агенција за приватизацију, Центар за стечај из Београда, јер је 70% капитала стечајног дужника у државној својини, а након раскида Уговора о приватизацији, пошто је пренет на Акцијски фонд Републике Србије.[579]

Испитно рочиште је одржано 20.11.2009. године и још два допунска рочишта 31.3.2010. и 7.7.2010. године.

Непосредном погодбом извршена је продаја имовине стечајног дужника, и то путем прикупљања писмених понуда а на основу сагласности скупштине поверилаца. Имовина је продата за 103.400,00 динара. Ова сума је служила само за намирење трошкова стечајног поступка, књиговодствених услуга, вештачења, архивирања, али не и намирења поверилаца. Дана 28.10.2016. године стечајни управник - повереник доставио је завршни рачун стечајног дужника и завршни извештај стечајног управника са предлогом да се закључи стечајни поступак јер су окончани сви послови.

---

[575] ИА «Срем» фонд 1414- «Радиотелевизија М» ДОО Сремска Митровица (2007-2017); 2007-2009. Инв. јед. бр. 1 (Нормативна акта, 2008. год.)

[576] ИА «Срем» фонд 1414 - «Радиотелевизија М» ДОО Сремска Митровица (2007-2017); 2007-2009. Инв. јед. бр. 1 (Регистрације, 2008. год.).

[577] ИА «Срем» фонд 1414 - «Радиотелевизија М» ДОО Сремска Митровица (2007-2017); 2007-2009. Инв. јед. бр. 1 (Нормативна акта, 2008. год.).

[578] ИА «Срем» фонд 1414- «Радиотелевизија М» ДОО Сремска Митровица (2007-2017); 2007-2009. Инв. јед. бр. 1 (Регистрације, 2008. год.).

[579] ИА «Срем» фонд 1414 - «Радиотелевизија М» ДОО Сремска Митровица (2007-2017); 2007-2009. Досије фонда, омот бр. 2 (Решење о покретању стечајног поступка посл. бр. Ст-12/2009 дана 11.09.2009), Решење о покретању стечајног поступка је преузето са сајта Агенције за привредне регистре (документа о стечају)

Решењем Привредног суда у Сремској Митровици посл. бр. Ст-29/2010 дана 29.11.2016. године усвојен је завршни рачун стечајног дужника и завршни извештај по предлогу управника-повереника. Закључен је стечајни поступак над стечајним дужником „Радиотелевизија М” Сремска Митровица. Предузеће је дана 13.01.2017. године обрисано из Регистра привредних субјеката.[580]

Историјат фонда:

Грађа архивског фонда (Ф 1426) преузета је примопредајним Записником бр. 02-169 дана 30.3.2016. године као грађа Радиотелевизија „М” у стечају Сремска Митровица у укупној количини од 6 дужних метара. Распон грађе обухвата временски период од 1990. до 2009. године и није подударан са периодом егзистирања творца фонда, тачније са 2016. годином, када је закључен стечај над овом медијском кућом.

Стечајна документација у количини од 0,50 дужних метара налази се на чувању код Стечајног управника до истека законског рока чувања.

Период егзистирања творца фонда док је био у државној својини је од 1990-2007. године под називом Јавно предузеће Радиотелевизија „М” Сремска Митровица. Као кључна година за разграничење фондова узета је 2007, тачније новембар 2007. године када су Агенција за приватизацију Републике Србије и купац Јовица Тороман из Новог Сада закључили Уговор о продаји државног капитала методом јавне аукције (куповина са отплатом на рате) који има снагу Оснивачког акта. Агенција је продала 70% државног капитала субјекта приватизације ЈП РТВ „М” Сремска Митровица. Предузеће наставља са радом у измењеном својинском облику под називом „Радиотелевизија М” ДОО Сремска Митровица (2007-2017); 2007-2009. све до 19.11.2016. године када је закључен стечај и 13.1.2017. године предузеће обрисано из Регистра Агенције за привредне регистре.

Предузеће поседује Оснивачки акт из 2007. године, као и измене овог акта из 2008. године.

Сређивање фонда је вршено по тематском и хронолошком принципу, грађа је у добром стању, несређена и делимично некомплетна. Печати предузећа нису преузети.

Од укупно преузетих 6,00 дужних метара грађе и регистратурског материјала који се односе на оба фонда, након излучивања на основу Листе категорија архивске грађе и безвредног регистратурског материјала, фонду „Радиотелевизија М” ДОО Сремска Митровица припада 0,40 мд. Излучено је 1,00 дужни метара безвредног регистратурског материјала.

---

[580] ИА «Срем» фонд 1414 - «Радиотелевизија М» ДОО Сремска Митровица (2007-2017); 2007-2009. Досије фонда, омот бр. 2 (Решење о закључењу стечајног поступка посл. бр. Ст-29/2010 дана 29.11.2016) Решење о закључењу стечајног поступка је преузето са сајта Агенције за привредне регистре

У фонду ЈП РТВ „М" Сремска Митровица налазе се и нека досијеа запослених који су радни однос почели пре својинске трансформације предузећа, а наставили да раде и после 2007. године. Из практичних разлога није вршено издвајање њихових досијеа и припајање фонду „РТВ М" ДОО Сремска Митровица. У самом фонду се налазе само два досијеа запослених радника која су почела са радом од тренутка својинске промене.

У поступку сређивања фонда констатована су извесна неслагања са Записником о примопредаји архивске грађе. Грађа у регистратору под редним бројем 31, који је евидентиран као Обрачун зарада односи се на пореске пријаве, преглед исплатних листа и М-УН обрасце.

У оквиру сређене грађе налазе се у форми списа: Регистрације, нормативна кта, записници, редовна архива, судски списи, пореске пријаве, М-УН обрасци, потврде о плаћеним порезима и доприносима по одбитку, финансијске картице, финансијски извештај, обрачун зараде, исплатне листе, уговори, споразуми о престанку радног односа, досијеа радника, улазни, излазни рачуни и електронски-оптички запис информација: упис акција и упис бесплатних удела.

Као информативно средство за овај архивски фонд урађен је Сумарни инвентар који садржи укупно 3 инвентарне јединице у виду списа и 1 инвентарну јединицу чини електронски запис.

Степен сачуваности:

Књиге нису сачуване
Списи су углавном сачувани

Ф. 280 АКЦИНАРСКО ДРУШТВО „СРЕМПРОЈЕКТ"- СРЕМСКА МИТРОВИЦА, (1954-2008), 1954-2001.

Основни подаци о фонду

Количина архивске грађе: књ. 17; к. 12; 2,00 м
Језик грађе: српски.
Степен сређености: сређен.
Информативна средства: сумарни инвентар са ширим подацима о фонду.

Основне карактеристике садржаја грађе:

Књиге 1954-2000:
– записници 1979-1990, 4 књ.
– деловодници 1975-1991, 2 књ.
– остале књиге 1954-2000, 11 књ.

Списи 1961-2001.

Списи садрже: записнике органа управљања, нормативна акта, планове и програме рада, завршне рачуне, платне спискове, М 4 обрасце, картоне и обрачуне личних доходака, досијеа радника.

Историјат ствараоца фонда:

Друштвено предузеће за пројектовање и инжењеринг „Сремпројект” из Сремске Митровице основано је решењем НОО Сремска Митровица бр. 3086 од 23.4.1954. године. Делатности предузећа су : просторно и урбанистичко планирање и пројектовање, припрема и израда урбанистичких и просторних планова, регулација планова, припрема урбанистичких делова за изградњу, пројектовање грађевинских објеката – израда грађевинско техничке документације, остало пројектовање. Споредне делатности су економске , организационе и технолошке услуге, истраживачко развојне услуге у привредним делатностима и остале услуге.[581]

Друштвено предузеће „Сремпројект” све послове обавља у организационој шеми коју чине група за заједничке послове, архитектонска група, грађевинско-конструктивна група, група за нискоградњу и група за инсталације.

ДП „Сремпројект” своје послове обавља на ширем подручју Срема, Мачве, Семберије и на црногорском приморју а претходно и на простору целе Југославије.

Орган управљања предузећем је Збор радника. Инокосни пословни орган је директор предузећа. Предузеће „Сремпројект” послује у целини са друштвеним капиталом.

После периода неповољних привредних кретања 1980-1990. године а поготово после распада СФРЈ и увођења економских санкција међународне заједнице (1991-1993), целокупна привреда улази у период кризе. Са аспекта овог предузећа тај период какартеришу обележја попут ниског нивоа имобилизације средстава (однос између обртних и фиксних средстава), неповољног односа сопственог и позајмљеног капитала, ниског нивоа економичности, ликвидности, рентабилности, инвестиција.

У структури пословних средстава доминирају стална средства и то у 1995. са 96,83%, у 1996. са 96,48 %, у 1997. са 96,55 %, у 1998. са 98,48 % и 1999. са 95,83 %. [582]Највећи удео у групи основних средстава има управна зграда. Њена вредност чини највећи део укупне пословне активе. Обртна средства у структури пословних средстава учествују у знатно мањем обиму у прилично неуравнотеженом нивоу са незнатним одступањима. Структуру обртних срестава чине потраживања и новац. Друштвени капитал је заступљен изнад 96 % у структури

[581] Ф. 280, АД „Сремспројект” Сремска Митровица, Нормативна акта, Правилник о радним односима, јануар 1979. година, кутија бр. 18.

[582] Исто, Извештај о вредности капитала друштвеног предузећа за пројектовање и инжењеринг Сремска митровица, мај 2000.

извора средстава. Слабљење финасијског потенцијала предузећа у посматраном периоду условило је дугорочну финасијску равнотежу и краткорочну неравнотежу. Предузеће је успевало да из властитих средстава финасира стална средства али је део обртног капитала морао бити позајмљен. У периоду 1995-1999. године предузеће исказује нестабилност пословања и улагања кроз одсуство кредитне способности и солвентности, што изазива нарушену економичност у пословању. Приватизација предузећа извршена је 2003. године а купац је Александар Јовановић са којим је касније раскинут уговор. Из Регистра Агенције за привредне регистре предузеће је обрисано 5.5.2008. године.[583]

Историјат фонда:

Фонд је преузет 1.2.2007. године Записником о примопредаји бр. 02-43.У грађи архивског фонда недостају читаве целине грађе. Регистартурско сређивање извшено је у Архиву 2008. године.

Степен сачуваности:

Књиге су делимично сачуване.
Списи су делимично сачувани.

Ф. 1049 ДРУШТВЕНО ПРЕДУЗЕЋЕ „ВЕНАЦ" – ИНЂИЈА, (ПРЕДУЗЕЋЕ ЗА ПРОМЕТ СИРОВИНА СОМБОР ООУР „ВЕНАЦ") -ИНЂИЈА, (1989-2015), 1977-2000

Основни подаци о фонду

Количина архивске грађе: књ.1 к. 1, 0,10 м
Језик грађе: српски.
Степен сређености: сређен
Информативна средства: сумарни инвентар и историјска белешка о фонду.

Основне карактеристике садржаја грађе:

Књиге 1977-2000:
– Матична књига радника ,1977-2000, 1 књига

Списи 1987-2000.
Списи садрже: М-4 обрасце

583 Исто, Досије фонда, Омот 2, Извод из Регистра Агенције за привредне регистре; http://www.apr.gov.rs/

Историјат ствараоца фонда:

Друштвено предузеће „Венац” из Инђије, основано је 23.11.1989. године као предузеће за рециклажу металних отпадака и остатака. До 1989. године пословало је као ООУР „Венац” у саставу Предузећа за промет отпацима и старим стварима на велико и мало „Сировина” Сомбор .[584]Предузеће није обављало своју делатност последњих 9 година. Лице које је у АПР-у било уписано као директор није обављало функцију нити је долазило у предузеће у периоду од 2006. године, до покретања ликвидације. Одлуком управног одбора именован је нови директор, али промена није спроведена у АПР-у. Дана 6.7.2009. године, Решењем Агенције за приватизацију број 10-3217/09-496/3, покренут је поступак принудне ликвидације над предузећем.

Решењем привредног суда у Сремској Митровици од 23. новембра 2010. године отворен је стечајни поступак над стечајним дужником Друштвено предузеће „Венац” у ликвидацији, Инђија. Испитно рочиште је одржано 3. марта 2011. годие на којем су испитане пријаве потраживања. Решењем овог суда од 14.3.2011. године одређено је да се поступак оконча бакнротством. Стечајни управник је овом суду дана 16. децембра 2014. године доставио писмени предлог да се закључи поступак стечаја над стечајним дужником, а на основу члана 148. Закона о стечају. Оглас о одређивању завршног рочишта истакнут на огласној табли од дана 18. децембра 2014. године. На завршном рочишту утврђена је коначна награда стечајном управнику, закључен је стечајни поступак над стечајним дужником, а формирана је стечајна маса коју чине резервисана средства за намирење поверилаца трећег исплатног реда којима није исплаћено у складу са решењем јер нису доступни стечајном управнику као и износ исплаћен стечајном дужнику на име принудне наплате у извршном поступку те је суд одредио стечајног управника за заступника стечајне масе и наложио је стечајном управнику да региструје стечајну масу код АПР.

Привредни суд у Сремској Митровици је 14.5.2015. године закључио стечајни поступак, решењем Ст.7/2015.[585]

Историјат фонда:

Фонд је преузет 6.2.2015. године, Записником о примопредаји бр. 02-82. Место примопредаје је Историјски архив „Срем” у Сремској Митровици. Фонд садржи 1. Матичну књигу радника (насталу у периоду 1977. када је предузеће пословало као ООУР „Венац” у саставу Предузећа за промет отпацима и старим стварима на велико и мало „Сировина” Сомбор до 2000, када је предузеће било Друштвено предузеће) и 1 регистратор М4 образаца. Сређивање фонда је извршено 2017. године. Нема података о оснивању, није вршен надзор над регистратуром. Током сређивања није вршено излучивање безвредног регистратурском материјала. Након сређивања фонда остало је 0,10.м.

---

[584] На основу идентифрикације печата.

[585] Досије фонда, кошуљица 2, Подаци за белешку о фонду, преузети из АПР-а

Степен сачуваности:

Списи су делимично сачувани.
Књиге су делимично сачуване.

Ф. 1364 ПРЕДУЗЕЋЕ ЗА ГАЗДОВАЊЕ СТАМБЕНИМ ЗГРАДАМА, ЗАНАТСТВА И КОМУНАЛНИМ УСЛУГАМА „ЕЛТА” - ИРИГ (1961- 1975), 1961-1976.

Основни подаци о фонду

Количина архивске грађе: к. 4; књ. 10 ; 0,80 м
Језик грађе: српски.
Степен сређености: сређен.
Информативна средства: сумарни инвентар са ширим подацима о фонду.

Основне карактеристике садржаја грађе:

Књиге 1964-1972:
– записници, 1966-1972, 3 књ.
– деловодници 1966-1972, 6 књ.
– матична књига радника , 1964-1969, 1 књ.

Списи 1961-1976.

Списи садрже: нормативна акта, записнике, извештаје о раду, финасијске планове предузећа, решења, уговоре, споразуме, платне спискове, картоне личног дохотка и завршне рачуне.

Историјат стваоца фонда:

Самостална грађевинска занатска радња „Пројектоградња” из Ирига регистрована је код Окружног привредног суда у Сремској Митровици број Фи-96/61 9.5.1961. године, а уписана је у регистар предузећа и радњи на страни 250 свеска X.[586]

Правни наследник „Пројектоградње” је Предузеће за газдовање стамбеним зградама. Предузеће за газдовање стамбеним зградама је основано 31.12.1965. године.

Предузећу за газдовање стамбеним зградама припојено је Комунално-занатско предузеће „Елта” из Ирига, и од тога датума овако спојена предузећа послују као једно под називом: ПРЕДУЗЕЋЕ ЗА ГАЗДОВАЊЕ СТАМБЕНИМ ЗГРАДАМА, ЗАНАТСТВА И КОМУНАЛНИМ УСЛУГАМА „ЕЛТА” ИРИГ.[587]

[586] Извештај о пословању занатско грађевинске радње „Пројектоградња” из Ирига.
[587] Извештај о раду предузећа за газдовање стамбеним зградама, занатства и комуналним услугама „Елта” Ириг.

Предузеће је вршило послове из комуналне и занатске делатности на територији општине Ириг, а у свом саставу имало је следеће погоне:

1. Водовод у Иригу и Врднику. Водовод у Иригу постојао је у току целе 1965. године, а водовод у Врднику припојен је предузећу 01.06. 1965. године.
2. Биоскоп у Иригу и Врднику. Биоскоп у Иригу постојао је у току целе 1965. године, а биоскоп у Врднику припојен је предузећу 01.06.1965. године.
3. Пијаца у Иригу и Врднику. Пијаца у Иригу постојала је у току целе 1965. године, док је пијаца у Врднику припојена предузећу 01.06.1965.
4. Купатило у Врднику припојено је предузећу 01.06.1965. године.
5. Димничарски погон је постојао у току целе 1965. године и вршио је послове чишћења димњака у свим местима на територији општине Ириг.
6. Електротехничка делатност у Иригу.
7. Грађевински послови у Иригу.
8. Управљање стамбеним зградама у друштвеној својини на територији општине Ириг као основна делатност предузећа.

У првом полугодишту 1966. године предузеће „Елта” пословало је под врло специфичним условима. Већ сам систем стамбеног пословања стављао је предузеће у посебан положај. Дугогодишње дезинвестирање стамбеног фонда довело је до његовог распадања и доношења Основног закона о управљању/газдовању стамбеним зградама у друштвеној својини на територији општине Ириг. С обзиром да се до 1.1.1966. године није јавио нико на територији општине Ириг, да оснује организацију, Скупштина општине Ириг је дала предлог предузећу „Елта” да преузме и послове управљања стамбеним зградама у друштвеној својини.

Радна заједица предузећа разматрала је предлог и свесна стања стамбеног фонда и свих специфичних услова прихватила је предлог да основна делатност предузећа „Елта” буде управљање стамбеним зградама у друштвеној својини.[588]

У предузећу је било запослено 17 радника и 2 радника са допунским радним односом. Сви радници у предузећу су били уједно и чланови Радне заједнице.

Постојао је проширени Савет предузећа за газдовање стамбеним зградама од 18 чланова, од којих су 9 изабрани међу станарима. Управни одбор предузећа имао је 5 чланова.

У току 1966. године одржано је 13 састанака Савета Радне заједнице, 2 састанка проширеног Савета предузећа и 6 састанака Управног одбора.

Оснивањем предузећа „Елта” за газдовање стамбеним зградама и њихово одржавање представљало је за друштвену организацију крупан задатак. Извршење ових задатака је отежано чињеницом да је стање стамбених зграда

[588] Завршни рачун „Елта” Ириг за 1966. годину.

којима управља предузеће врло лоше. Поред тога зграде су разбацане на читавој територији општине.

Предузеће је управљало 691 станом, а 589 станова се налазило у Врднику, 46 у Иригу, 49 на Иришком Венцу, док осталих 7 станова се налазило на другим насељеним местима на територији општине Ириг.[589]

Предузеће „Елта" у Иригу је обављало своју делатност све до оснивања СИЗ-а становања у Иригу 1.1.1975. године.[590]

Историјат фонда:

Фонд је преузет у Архив примопредајним записником број 02-402 дана 16.12.2009. године. Регистратурско сређивање фонда вршено је 2014. године.

Према урађеном сумарном инвентару фонд има 14 инвентарних јединица од чега су 10 књига и 4 кутије списа. Књиге и списи су груписани тематски и сређени хронолошки у укупној количини од 0,80 метара дужних архивске грађе.

Степен сачуваности:

Књиге су добро сачуване.
Списи су добро сачувани.

ЗЕМЉОРАДНИЧКЕ ЗАДРУГЕ

Ф. 585 ЗЕМЉОРАДНИЧКА ЗАДРУГА „САЛАШ НОЋАЈСКИ"-САЛАШ НОЋАЈСКИ, (1990-1996), 1990-1996.

Основни подаци о фонду

Количина архивске грађе: 2 пакета ; 0,40 м
Језик грађе: српски.
Степен сређености : несређен
Информативна средства: нема.

Основне карактеристике садржаја грађе:

Списи 1990-1996.

Списи садрже билансе (завршне рачуне) задруге, картоне личних доходака, М 4 обрасве, обрачуне зарада, финансијску документацију.

---

[589] Извештај о пословању Предузећа за газдовање стамбеним зградама, занатства и комуналним услугама „Елта" Ириг за 1966.

[590] Водич кроз архивске фондове ИАС, прва свескса.

Историјат ствараоца фонда:

Земљорадничка задруга „Салаш Ноћајски” регистрована је 12.3.1990. године на основу тада важећег закона. Податке о престанку постојања ствараоца фонда није могуће пронаћи у постојећим евиденцијама док се архивски фонд у потпуности не среди.

Историјат фонда:

Архивски фонд преузет је у Историјски архив „Срем” 22. 05. 2000. године али недостаје Записник о примопредаји.

Ф. 443 ЗЕМЉОРАДНИЧКА ЗАДРУГА - РУМА ,(1945-1991), 1945-1991.

Основни подаци о фонду

Количина архивске грађе: књ. 38; к. 29; 4,30 м
Језик грађе: српски.
Степен сређености: сређен.
Информативна средства: сумарни инвентар са ширим подацима о фонду.

Основне карактеристике садржаја грађе:

Књиге 1945-1964:
- записници 1955-1963, 5 књ.
- деловодни протоколи 1957-1962, 9 књ.
- остале књиге 1945-1967, 24 књ.

Списи 1946-1991.

Списи садрже: записнике органа управљања, правилнике, билтени задруге, редовна акта, попис основних средстава, документација основних средстава, ревалоризација, картице основних средстава, пројекти, инвестициони елаборат, инвестициони програм, инвестициони зајмови, кредити, документација о извршеним радовима, биланс, завршни рачуни, планови рада, извештаји о раду, купопродајни уговори, исплата откупљене земље, спискови продате и понуђене земље, уговори (разни), статистички извештаји, решења (разна), стипендије, боловања, пријаве о несрећама на послу, платни спискови, акта синдикалне подружнице, акта ОО СК, картони личног дохотка.

Историјат ствараоца фонда:

На иницијативу Среског синдикалног већа 18.4.1945. године основана је Радничко набављачко потрошачка задруга СОЈ Рума. Од 16.8.1946. године добија назив Задруга за набавке и продају СОЈ Рума. Од 19.1.1948. године; Земљорадничко набавно продајна задруга СОЈ Рума, а од 18.9.1948. године

Земљорадничка задруга СОЈ Рума. Задруга је регистрована 4.12.1945. године код Окружног суда Сремска Митровица под бројем Фи- 64/45. По оснивању имала је 440 чланова, а касније број чланова задругара стално расте. Приликом реорганизације 1952. године имала је 2.996 чланова, а располагала је са 6 колонијалних продавница, 2 гвожђарске радње, 2 текстилне, 2 продавнице намештаја, 1 столарска радионица, 6 угоститељских објеката и 1 продавница воћа и поврћа. Од 1953. године све више се бави пољопривредном производњом, а предаје другим предузећима занатске и трговинске радње или их потпуно ликвидира. Затим оснива економију на површини од 85 катастарских јутара. Машине и алати се набављају постепено, набавља се приплодна стока, врши се откуп воћа и поврћа, а отворена је и задружна грађара. Ради правилне исхране стоке и уштеде, подигнута је радионица за производњу мешаних концентрата, тако да 1957. године почиње са радом. У саставу ове задруге налазила се и Станица за заштиту биља. Од 1.5.1960. године Земљорадничкој задрузи Рума припојена је ЗПЗ „1. мај" из Руме, а 1962. године припајају се и Земљорадничка задруга из Вогња и Стејановаца. Потом, 1963. године ликвидирана је Земљорадничка задруга Павловци па је имовина ове задруге припала ЗЗ Рума. Године 1963. ЗЗ из Руме улази у састав ПИК „Сирмијума" из Сремске Митровице и од тада послује под називом Пољопривредни погон „Задругар".

Историјат фонда:

Фонд је издвојен 1971. године од ПСОУР „Агрорума" из Руме. Преузет је Примопредајним записником дана 14.04.2000. године.

Степен сачуваности:

Књиге су већим делом сачуване.
Списи су већим делом сачувани.

Ф. 1354 ЗЕМЉОРАДНИЧКА ЗАДРУГА „СРЕМСКИ ФРОНТ"- ШИД , (1975 -1995), 1975-1995.

Основни подаци о фонду

Количина архивске грађе: књ. 1; пакета 3, регистр. 1, коверат 1 ; 2,20 м
Језик грађе: српски.
Степен рељености: несређен.
Информативна средства: сумарни инвентар са ширим подацима о фонду.

Основне карактеристике садржаја грађе:

Књиге 1975-1995:

– матичне књиге радника 1975-1995, 1 књ.

Списи 1978-1995.

Списи садрже: Картоне зарада радника, М 4 обрасце о остваренојзаради и М4 обрасце о остваренојзаради ЗЗ Илинци.

Истроријат ствараоца фонда:

Земљорадничка задруга пословала је самостално до 1995. године када се припојила Акционарском друштву Индустрија меса „Срем” Шид. Расположива архивска грађа и евиденције не омогућавају да се начини прецизнији историјат архивског фонда. [591]

Историјат фонда:

Архивски фонд преузет је у Историјски архив „Срем” 28.07. 2009. године Записником о примопредаји архивске грађе број 02-248 приликом преузимања грађе архивског фонда АД „Срем” Шид. Архивска грађа је некомплетна и садржи углавном део радне документације који се односе на зараде и стаж запослених.[592]

Степен сачуваности:

Књиге су делимично сачуване.

Списи су делимично сачувани.

Ф. 1341 ЗЕМЉОРАДНИЧКА ЗАДРУГА „КУПИНОВО” - КУПИНОВО, (1990-2007), 1990-2007

Основни подаци о фонду

Количина архивске грађе: књ. 11, к. 17, 2.50м

Језик грађе: српски.

Степен сређености: сређен.

Информативна средства: сумарни инвентар са ширим подацима о фонду

Основне карактеристике садржаја грађе:

Књиге 1990-2007:

---

[591] Ф. 1353, Земљорадничка задруга „Сремски фронт” Шид, Досије архивског фонда, Омот 3, Записник о примопредаји архивске грађе број 02-248 од 28.07.2009.

[592] Исто

– записници 1990-2006, 4 кн.
– деловодни протоколи 1990-2007, 5 кн.
– матична књига радника 1991-2002, 1 кн.
– остале књиге 1990-2005, 2 кн.

Списи 1990-2007.
Архивска грађа се састоји од : статусне документације, завршних рачуна и платних листа.

Историјат ствараоца фонда:

На основу Закона о земљорадничким задругама („Службени лист СР Србије" бр.59/89) и Закона о задругама ("Службени гласник Р Србије бр.3/09) земљорадници и радни људи, имајући у виду свој друштвени и економски положај и своје потребе, одлучили су да се међусобно удруже у организацију.

На Оснивачкој скупштини, која је одржана 17.7.1990. године, двадесет земљорадника се међусобно удружило ради остварицања својих економских интереса и циљева. Они су потписали и усвојили Уговор о оснивању земљорадничке задруге „Купиново" у Купинову.

Задруга је уписана у судски регистар Окружног суда у Сремској Митровици 1.8.1990. године под бројем Фи-709/90.Уписом у судски регистар Задруга је стекла својство друштвено правног лица и има пуну пословно привредну способност[593].

Задруга послује под називом:Земљорадничка задруга „Купиново" Купинова са ограниченом солидарном одговорношћу задругара.

Средства за оснивање и почетак рада Задруге, у износу од 20.000,00 динара обезбедили су сами задругари (оснивачи) уписом новчаног улога од по 1.000,00 динара. Поред овога, средства за почетак рада задруге обезбеђују се још и преносом средстава којима располаже ПДП „Слога Пећинци-Погон „Купиново" из Купинова, чијом реорганизацијом се оснива Задруга.Ова средства чине:

Средства у друштвеној својини, која се састоје од пољопривредног земљишта, које је у ранијим периодима пренето из фонда опште народне имовине, као и других материјалних добара друштвене својине стечене радом радника и коришћењем друштвених средстава бивше ООУР.

Средстава задружне имовине настале задруге и задругара у периоду од 1. јула 1953. године па до њеног интегрисања у ПО „Слога" Пећинци.[594]

Основну делатност задруга је обављала кроз следеће пољопривредне делатности:

Ратарство: производња житарица, индустријског биља, поврћа, крмног биља, производња семена и друго.

[593] Ф. 1341, Статут ЗЗ „Купиново",Купиново, август 1990.г., стр 1, кут 12.
[594] Ф. 1341, Уговор о оснивању од 17.7.1990., стр. 8, кут. 12.

Воћарство: производња воћа-јабуке, крушке, шљиве, кајсије, бресквe, орах, као и воћне саднице.

Сточарство: узгој говеда и прерада млека, узгој свиња, оваца, живине и производња јаја.

Пољопривредне услуге у сточарству: заштита и лечење стоке, вештачко осемењавање, као и друге ветеринарске услуге.

Саобраћајне услуге: превоз робе и терета камионима и тракторима.

Остало: трговина на мало дериватима нафте и хемикалијама, трговина семеном и сточном храном, трговина на велико житарицама, воћем и поврћем, стоком, живином, млеком, јајима и др.

Споредне делатности: у области производње, у области промета као и области услуга.[595]

Организовани делови задруге имају статус Основне задружне организације.

У овој задрузи организоване су две Основне задружне организације:

1. Основна задружна организација „Економија”
2. Основна задружна организација „Кооперација”

„Економију” чине радни људи који у процесу производње користе средства у друштвеној својини укључујући и обрадиво пољопривредно земљиште.

„Кооперацију” чине задругари из редова земљорадника, радни људи који организују процес рада у заједничкој производњи са задругом као и средства задругара која му користе при обављању делатности задруге.[596]

24.6.2005. године извршена је регистрација превођења привредног субјекта у Земљорадничку задругу Купиново Купиново у Регистар привредних субјеката[597]

Од 2006. године Задруга је имала велике проблеме у пословању и неизмирене обавезе, а пословни рачун је био блокиран, тако да није била способна за плаћање.

Зато је З.З. „Купиново” из Купинова 7.2.2007. године поднела предлог за покретање стечајног поступка.

На основу тога Тргивински суд у Сремској Митровици је 1.3.2007. године донео Решење о покретању стечајног поступка над стечајним дужником З.З. „Купиново”[598]

Стечај је закључен Решењем Привредног суда у Сремској Митровици Ст.11/2010 од 21.10.2011. године.З.З.”Купиново” из Купинова је обрисана из Регистра привредних субјеката 23.12.2011. године.

---

595 Ф. 1341, Уговор о оснивању од 17.7.1990., стр. 9-11, кут. 12.

596 Ф. 1341, Статут ЗЗ , август 1990.г., стр.2-3, кут 12.

597 Решење о регистрацији превођења прив. Субј. У Регистар привредних субјеката, 2005., кут 12.

598 Досије Ф. 1341, омот 2, Решење Трговинског суда у Ср.Митровици о покретању стечаја над ЗЗ „Купиново”, бр. Ст 2/7 од 1.3.2007”

Историјат архивског фонда:

Историјски архив у Сремској Митровици преузео је архивску грађу и регистратурски материјал овог фонда 27.3.2009. године, Записником о примопредаји број 02-97. Грађа је настала у раду ове Задруге у периоду 1990-2007. године смештена је у Архив ради даљег архивистичког сређивања и трајног чувања

Степен сачуваности:

Књиге су добро сачуване.
Списи су добро сачувани.

Ф. 1381 ЗЕМЉОРАДНИЧКА ЗАДРУГА „ПОПИНЦИ" - ПОПИНЦИ, (1954-2015), 1954 - 2010.

Основни подаци о фонду

Количина архивске грађе: књ. 9; к. 9; 1, 20 м
Језик грађе: српски.
Информативна средства: сумарни инвентар са ширим подацима о фонду.
Степен сређености: сређен.

Основне карактеристике садржаја грађе:

Књиге 1987-2010:
– записници 2003-2010, 1 књ.
– деловодници 1987-2002, 4 књ.
– остале књиге 1990-2003, 4 књ.

Списи 1954-2010.
Списи садрже: регистрације предузећа, нормативна акта, записнике, повреде на раду, пријаве и одјаве радника, податке о престанку радног односа, картоне личних доходака, М 4 обрасце, досијеа радника и завршне рачуне.

Историјат ствараоца фонда:

Задругарство у Попинцима није никад било на завидном нивоу. Прва позната задруга је била Земљорадничко-сточарска задруга Попинци основана 1936 год. Трајала је свега две године, Угашена је 1938 године. [599]
У годинама Другог светског рата задругарство није постојало.

[599] Новац и банкарство у прошлости Срема, група аутора 1996.

Године 1945 поново је основана Земљорадничка задруга, која је све до 1953. године била трговачка организација, а тек тада је променила делатност па се поред трговине бавила и унапређењем пољопривреде у сопственој режији и у сарадњи са индивидуалним произвођачима-кооперација. Нажалост о овом периоду не може се много говорити јер је архивска грађа уништена у пожару 1984. године.

Први познат податак о постојању задруге је 25. 12. 1974. године када се задруга издвојила из ИПК (Индустријско пољопривредни комбинат) „Житопромет„ Сремска Митровица ради интеграције у пољопривредну организацију на подручју општине Пећинци ПДП (пољопривредно друштвено предузеће) „Доњи Срем”Пећинци.[600]

Земљорадничка задруга „Попинци” Попинци 1. 6. 1990. године се издваја из ПДП „Слога”Пећинци и наставља да послује као самосталан погон.[601]

Регистровна је као Општа Земљорадничка задруга 13.7. 1990. године. Оснивачи су 54 домаћинства са уделом од по 1000 динара и троструким јемством. Делатност задруге је: ратарство, воћарство, сточарство, пољопривредне услуге, услуге у сточарству, саобраћај и везе у друмском саобраћају, занатске и личне услуге и оправке и споредна делатност.[602]Године 1991., извршена је допуна делатности;тговина мешовитом робом на мало и велико. [603]

Две године касније поново је регистровано проширење делатности у ратарству, порез житарицама, производњу поврћа и његових производа, воћарство на прераду воћа и производњу садница, у сточарству на производњу меса, млека и млечних производа, а у трговини на продају теретних камиона.[604]

Све то није много помогло да се ова задруга спасе од неминовне ликвидације. Дугови су расли, камате се повећавале. Део робе набављен кредитима стајао је у магацинима неискоришћен и сл. То је довело пословање задруге до стечаја који је проглашен 6.1.1995. године.[605]

После три године стечај је привремено обустављен, јер је привремени стечајни управник тврдио да ће се договорити са повериоцима. То је и учинио дајући свих 24 хектара, 48 ари и 64 м2 властите земље повериоцима на име исплате дуга. Вредност процењеннњ земље износила је 3. 425257, 43 динара.

Органи задруге су били; Скупштина - која је бројала 15 чланова. Она је из својих редова бирала Управни одбор од 4 члана, Надзорни одбор од 3 члана и Директора задруге. По потреби могле су се оснивати разни одбори и комисије.[606]

Задруга је престала са радом 18. 05. 2005. године.

---

600 Привредни суд у Сремској Митровици, Решење Фи- 466/74 од 25.12.1974. године
601 Исто, Решење Фи- 672/90.
602 Исто, Решење Фи- 616/90.
603 Исто, Решење Фи- 413/91.
604 Исто, Решење Фи – 4944/93.
605 Исто, Акт Ст- 1/95.
606 Статут задруге од 04.07.1998.

Над овом земљорадничком задругом отворен је поступак стечаја који је закључен решењем Привредног суда у Сремској Митровици Ст- 5/2011 од 29.10.2015. године након чега је задруга брисана из Регистра Агенције за привредне регистре.

Историјат фонда:

Фонд је преузет у архив Примопредајним записником број 02-367/1, дана 12.7.2012. године. Регистратурско сређивање фонда извршено је 2014. године.

Степен сачуваности:

Књиге су делимично сачуване.
Списи су делимично сачувани.

Ф. 866 ЗЕМЉОРАДНИЧКА ЗАДРУГА „АШАЊА" - АШАЊА, (1945-1990), 1945-1990.

Основни подаци о фонду

Количина архивске грађе: књ. 8 : к. 16; 2,50 м
Језик грађе: српски.
Степен сређености: сређен.
Информативна средства: сумарни инвентар са ширим подацима о фонду.

Основне карактеристике садржаја грађе:

Књиге 1945-1990:
– деловодници 1962-1964, 3 књ.
– књиге удела задругара 1945-1948, 1 књ.
– матичне књиге раднике 1975-2006, 1 књ.
– књиге удела задругара 1945-1959, 1 књ.
– књиге зарада радника 1957-1949, 2 књ.

Списи 1958-1990.
Списи садрже: записнике, извештаје о раду, завршне рачуне, уговоре, платне спискове, М 4 обрасце, аналитичке дневнике зарада и картоне зарада.

Историјат ствараоца фонда:

Прва позната задруга основана у Ашању је била Млекарска задруга Ашања 1929-1930. године.

Земљорадничка задруга „Ашања” у Ашањи основана је 1945 године, као општа Земљорадничка задруга Ашања. Делатност задруге приликом оснивања сводила се на промет индустријском робом, прерада хлеба и угоститељство. Пословна делатност се проширује 1955 године на унапређење пољопривредне производње и откуп пољопривредних производа уз обезбеђење репродукционог материјала и вршење услуга кроз механизовану обраду земљишта. Све више се оријентисала на унапређење пољопривреде док продаја индустријске робе и угоститељство добијају другоразредни значај.

Октобра 1959 године задрузи је припојена бивша земљорадничко-прерађивачка задруга „Срем” из Ашање.

У другој половини 1961. године ова задруга је припојена Земљорадничкој задрузи Обреж. Као погон ЗЗ Обреж послује до септембра 1962 године када је уследило издвајање овог погона и формирање самосталне ЗЗ Ашања.

Решењем Народног одбора општине Пећинци број 7236 од 10. 09. 1962. године одобрено је одвајање ових задруга. На основу пријаве од 14. 09. 1962 ЗЗ ашања је регистрована код Окружног привредног суда у Сремској Митровици под бројем Фи 289/62 и уписана у Задружни регистар свеска 3 страна 276. Предмет пословања Задруге је:пољопривредна производња, пружање услуга обраде земљишта, уговарање пољопрјвредне производње и откуп пољопривредних производа, вршење услуга индивидуалним произвођачима помоћу пољопривредне механизације и у вези свега са производњом стоке и сточних производа, дорада, прерада и складиштење пољопривредних производа, снабдевање пољопривредних произвођача репродукционим материјалом и средствима за заштиту биља и штедно-кредитно пословање.[607]

Тако је ЗЗ „Ашања” пословала до 1990 године а доношењем новог Закона о земљорљдничким задругама по коме нове задруге се формирају без друштвених средстава само на основу удела задругара. Тада је формирана нова Земљорадничка задруга „Ашања” у Ашањи.

Историјат фонда:

Фонд је преузет у Архив примопредајним Записником број 02-305 од 5. 6. 1989. године, а регистратурско сређивање вршено је 1993. године. Потом је 2012. године вршено спајање и раздвајање фондова.Према урађеном сумарном инвентару фонд има 24 инвентарне јединице од чега 8 књига и 16 кутија списа. Књиге и списи су груписани тематски и сређени хронолошки у укупној количини од 2, 50 дужних метара архивске грађе.

[607] Извештај Управног одбора о раду Земљорадничке задруге Ашања за 1964. годину, Ф. 866, Извештаји о раду, К. 9

Степен сачуваности:

Књиге су добро сачуване.
Списи су добро сачувани.

Ф. 718 ОПШТА ЗЕМЉОРАДНИЧКА ЗАДРУГА „ЈЕДИНСТВО" – ОБРЕЖ, (1946-), 1955-2006.

Основни подаци о фонду

Количина архивске грађе: књ. 10 к. 26 ; 3,00 м + 10,00 м
Језик грађе: српски.
Степен сређености: делимично сређен.
Информативна средства: нема.

Основне карактеристике садржаја грађе:

Књиге 1955-1972:
– записници 1955-1972, 8 књ.
– деловодни протоколи 1957-1972, 2 књ.

Списи 1957-1974.

Списи садрже: редовну преписку, нормативна правна акта, документа о арондацији земљишта, пресонална решења из радног односа, платне спискове, картице личног дохотка и завршне рачуне.

Историјат ствараоца фонда:

Задруга за набавке и продају СОЈ у Обрежу је регистрована 21.2.1946. године код Окружног суда у Сремској Митровици под бројем Фи 98/45. Пословала је до 1947. године, када је 10.11.1947. основана СРЗ „Неша Веркић". Њеном реорганизацијом 1.10.1953. године настаје Земљорадничко произвођачка задруга, која је уписана у задружни регистар под бројем 32 дана 29.8.1953. године. Потом 1955. године Задруга мења назив у Земљорадничку задругу „Јединство". Окупљала је 33 домаћинства и поседовала 675 кј земље од тога оранице су биле 400 кј, а 275 кј ливаде. Задругари су унели 96 кј док је остало била општенародна имовина. Крајем 1957. године имала је 45 домаћинстава са 573 кј обрадиве земље и 71 кј необрадиве земље што укупно износи 644 кј земље.

Историјат фонда:

Фонд је преузиман 7.4.1983. године од Пољопривредне организације „Слога” Пећинци ООУР „Обреж” из Обрежа и 14.03.2007. године Записником о примопредаји бр. 02-124.

Степен сачуваности:

Књиге су делимично сачуване.
Списи су делимично сачувани.

Ф – 1403. ЗЕМЉОРАДНИЧКА ЗАДРУГА „ОГАР” - ОГАР, (1989-2014), 1990-2014

Основни подаци о фонду

Количина архивске грађе: књ. /; к. 2 ; 0,30 м
Језик грађе: српски.
Степен сређености: сређен.
Информативна средства: сумарни инвентар и историјска белешка о фонду.

Основне карактеристике садржаја грађе:

Списи 1990-2014.
Списи садрже: Акта о оснивању, документацију стечаја, Решења и закључке суда, пријаве потраживања и М4 обрасце.

Историјат ствараоца фонда: Предузеће је основано 26.12.1989, године издвајањем из ООУР „ОГАР” који је био у саставу Пољопривредне организације „СЛОГА” Пећинци. Регистровано је код основног суда удруженог рада под броје Фи-542/89.

Делатност предузећа била је:
- пољопривредне и одговарајуће услужне активности
- гајење усева и засада, повртарство и хорти култура
- гајење жита и других усева и засада
- гајење поврћа, цвећа, украсног биља и садног материјала
- гајење усева и засада у комбинацији са узгојем животиња
- узгој говеда, бивола и производња млека
- ветеринарске активности
- производња готове хране за животиње
- одржавање и поправка моторних возила
- трговина на велико и мало .....

Уписано је код Привредног суда у Сремској Митровици 29.7.1997. године Фи 569/97.

Обрађивало је око 9000 хектара земље и постизало добре резултате све до 2003. године, када је услед велике суше род подбацио и створени су велики губици. Предузеће се након овога никада није могло опоравити. Губици из предходних година и слаба акумулација довела је до престанка функционисања производње пошто су продате машине и средства за рад, ради подмиривања дугова. Повериоци и радници су своја потраживања наплаћивали путем суда и хипотекама, тако да је стечајни дужник остао без имовине.

Дана 17.1.2007. године над предузећем је покренут стечајни поступак, решењем Трговинског суда БР. СТ-42/06 у Сремској Митровици. [608] У складу са законом за стечајног управника именован је дипл. правник Саша Ристивојевић из Шимановаца.

У моменту отварања стечајног поступка запослена су два радника, нема машина за обраду земљишта, објеката и услова за покретање производње. [609] Одбор поверилаца је 24.12.2007. године дао сагласност на продају стечајног дужника непосредном погодбом.

Дана 14.1.2008. године донет је Закључак о продаји имовине стечајног дужника.

19.1.2008. стечајни управник објавио је Оглас о продаји стечајног дужника у дневном листу „Политика".

Имовина стечајног дужника коју чини пољопривредно земљиште површине 21-37-18 ха продата је купцу Поповић Јовици из Угриноваца. Купопродајни уговор је закључен 15.5.2008.

Решењем од 24.4.2012. стечајни управник који је именован решењем о отварању стечаја, разрешен је дужности јер је прешао у статус неактивног, а за стечајног управника именован је Владета Дуњић из Инђије.

Привредни суд у Сремској Митровици, на завршном рочишту одржаном 24.12.2013. године донео је решење о закључењу стечаја над ЗЗ „Огар"посл. бр. 2 Ст-10/2010.[610]

Историјат фонда:

Фонд је преузет 13.7.2014. године, Записником о преузимању број 02-455. Стечајна документација налазила се код стечајног управника након закључења стечајног поступка. Приликом увида у Записник о примопредаји архивске грађе број 02 - 455, од 13.7.2014. године и несређену архивску грађу и регистратур-

[608] Ф. 1403, Земљорадничка задруга „Огар" Огар" ИЈ 1 Документација стечаја.

[609] Исто.

[610] Исто.

ски материјал Земљорадничка задруга „Огар” Огар, у стечају утврђено је да недостају следеће инвентарне јединице:

1. Станови у откупу и картице 1 регистратор
2. Купци добављачи 2005-2009 1 регистратор
3. Главна књига 2008-2009 2 регистратора, о чему остоји службена белешка у прилогу. Сређивање је вршено 2017. године. М4 обрасци су преузети од 1976, а не од 1968. М4 обрасци за период 1976-1989. године прикључени због припадности фонду 1128. ПО „СЛОГА” ПЕЋИНЦИ” ООУР ОГАР – 1 кутија.

Након сређивања од 0,5 метара дужних архивске грађе, остало је 0,30 метара дужних архивске грађе за трајно чување. Након сређивања фонд броји: 2 кутије архивске грађе.

Степен сачуваности:

Списи су делимично сачувани.

Ф - 1122. ПОЉОПРИВРЕДНО ДОБРО „НОВА ПАЗОВА” ‘- НОВА ПАЗОВА, (1953-), 1958-1960

Основни подаци о фонду

Количина архивске грађе: књ. / к. 1, 0,12 м

Језик грађе: српски.

Степен сређености: сређен

Информативна средства: сумарни инвентар и историјска белешка о фонду.

Основне карактеристике садржаја грађе:

Списи 1958-1960.

Списи садрже: Извештај о раду, Завршне рачуне, Производно финансијски план.

Историјат стваоава фонда:

Пољопривредно добро „Нова Пазова” у Новој Пазови основано је решењем Народног одбора среза Стара пазова бр. 13338 од 14.8.1953. године и регистровано код Окружног привредног суда у Новом Саду бр. Фи 1303/55.

У току 1958. године добру се припојила земљорадничко произвођачка задруга „Војводина” из Нове Пазове и регистровано код Окружног привредног суда у Новом Саду Фи1425/58. Припајање је одобрио Народни одбор општине Нова Пазова својим решењем бр. 04-5512 од 30.9.1958.године. Овлашћена лица код окружног привредног суда у Новом Саду су директор Инг. Владимир

Кнежевић, агроном инг. Миодраг Челиковић и шеф рачуноводства Вуковић Глигор.

Делатност пољопривредног добра је била ратарско повртарског и сточарског смера.

Пољопривредно добро је имало 143. стална радника и службеника, а у току године на пољопривредном добру је радило о до 330 сезонских радника на разним сезонским пословима у ратарској и повртаеској производњи. У току 1959. године у радничком савету предузећа било је 27 радника и службеника, а исте године раднички савет је одржао 13. седница на којима су били решавани проблеми предузећа, међу којима производно финансијски планови, тарифни правилник, ценовник радова, правилник о радним однбосима, план сетве, план унапређења сточарства, план набавке пољопривредне опреме и друге инвестиције, повећање улагања у биљној и сточној производњи ради повећања производних јединица и други важни проблеми предузећа.[611]

Историјат фонда:

Датум и начин доласка грађе у Архив и место њеног ранијег чувања нису познати.

Степен сачуваности:

Списи су делимично сачувани

Ф . 450. ЗЕМЉОРАДНИЧКА ЗАДРУГА „ИРИГ” – ИРИГ, (1945-1972); 1945-1972

Основни подаци о фонду

Количина архивске грађе: књ. 86 к. 45, 9,00 м
Језик грађе: српски.
Степен сређености: сређен
Информативна средства: сумарни инвентар и историјска белешка о фонду.

Основне карактеристике садржаја грађе:

Књиге 1945-1972:
– записнике 1951-1966, 7 књига
– деловоднике 1948-1972, 51 књига
– рач. књиге 1945-1956, 17 књига

[611] Ф 1122, ПОЉОПРИВРЕДНО ДОБРО „НОВА ПАЗОВА” НОВА ПАЗОВА, ИЈ 1. Извештај о пословању 1959.

– остале књиге 1946-1972, 11 књига

Списи 1947-1972.

Списи садрже: регистрације, записнике, извештаје о раду, инвестиционе захтеве, основна средства, завршне рачуне, редовне списе, судске предмете, уговоре о размени земљишта, купопродајне уговоре, персоналну документацију, платне спискове.

Историјат ствараоца фонда:

Земљорадничка задруга „Ириг” Ириг основана је као Земљорадничко набавно продајна задруга на Оснивачкој Скупштини пољопривредних произвођача децембра 1945. године у Иригу. Оснивање задруге одобрио је Народни одбор Рума. Регистрована је код Окружног привредног суда у Сремској Митровици под бројем Фи 1280/55, на страни 144, свеска III.[612]

Под наведеним називом ради до 1948. године, када мења име у Земљорадничка задруга Ириг. До 1957. године Задруга се у свом пословању бавила претежно прометом индустријске робе, а мањим делом и прометом пољопривредних производа, као и неким услужним делатностима. Тада је имала у свом саставу продавнице, бифеа, пекаре, берберске радње, грађевинске и друге погоне. После 1957. године задруга проширује производњу пољопривредних производа на сопственој економији и у кооперацији са индивидуалним пољопривредним произвођачима. Задрузи се у овом периоду припајају Земљорадничке задруге из Шатринаца, Ривице, Нерадина и Врдника, као и Воћарско - виноградарска задруга из Ирига. У току 1962. године овој задрузи је припојено Пољопривредно добро Ириг из Ирига. До овог припајања је дошло због обједињавања средстава за даља инвестициона улагања у пољопривреди, која су код обе привредне организације била велика. Делатност задруге и пољопривредног добра тада се одвијала на 2435 ha земље. 1.1.1964. године Задрузи је припојена и Земљорадничка задруга Крушедол Прњавор. Овим припајањем као и сталним откупом земље Задруга је вишеструко повећала капацитете и развила се у крупну пољопривредну организацију. Обављала је своју делатност на територији седам села: Ириг, Ривица, Врдник, Нерадин, Шатринци, Крушедол село и Крушедол Прњавор. [613]Задруга се углавном бавила следећим делатностима: производња ратарских, сточарских и воћарско - виноградарских производа, на сопственој економији, затим производња ратарских и сточарких производа путем кооперација, прерадом пољопривредних производа у својим прерађивачким погонима, као што су кланица, мешаона сточне хране и подрум. Такође се бавила откупом и прометом пољопривредних производа и ре-

[612] Ф. 450, Статут Земљорадничке задруге Ириг страна 4. ИЈ 87.

[613] Ф 450, Заврпни рачуни 1966. година Извештај о пословању Зем .Задруге Ириг за 1965. годину, ИЈ 95.

продукционог материјала и производњом цигле и црепа у својој циглани. Овако разноврсно пословање и велико по обиму наметнуло је поделу Задруге у мање организационе јединице и самосталне погоне.Подела на економске јединице извршена је по функционалном систему тако да су постојале: економска јединица ратарство, економска јединица сточарство, економска јединица воћарство - виноградарство, економска јединица кооперација, економска јединица откуп, економска јединица служба заједничких послова. У стасставу наведених економских јединица налазили су се посебни прерађивачки или услужни погони: кланица са продавницама меса, подрум са продавницама пића, мешаона сточне хране, инкубатор, циглана и др.

Земљорадничка задруга „Ириг" из Ирига један је од оснивача ПТК Ириг у чији састав је и ушла 1972. године Решењем Окружног привредног суда у Сремској Митровици Фи. 281 од 24.4.1972. године.[614]

Историјат фонда:

Фонд је преузиман 2 пута. Први пут 1974. године без примопредајног записника. Делимично сређивање и излучивање је извршено 1976. године. Пописи и записници о том раду не постоје. Други пут је фонд сређиван 1979. године. Тада фонд броји 57 књига и 28 кутија списа у укупној дужини од 5 метара. Обухвата период 1945-1969. године. Вршено је излучивање безвредног регистратурског материјала о чему постоји записник, а сачињена је и први пут белешка о фонду.

Други пут фонд је преузет од ЗЗ „Фрушка гора" у стечају" 2009. године, о чему постоји примопредајни записник бр. 02-400. Грађа из примопредајног записника обухвата период 1959-1977. године. Регистратурско сређивање грађе која је преузета 2009. године и спајање са већ сређеним делом фонда извршено је током 2012. године. Након регистратурског сређивања утврђено је да 1 књига Скраћени деловодник 1976-1977. не припада овом фонду и припојена је фонду Пољопривредно трговинског комбината „Ириг". Такође из фонда: Пољопривредно трговинског комбината „Ириг" преузета је архивска грађа која припада овом фонду. Након спајања са већ постојећим фондом који се налази у архиву и грађом преузетом из Пољопривредно трговинског комбината „Ириг" фонд броји 86 књига, 45 кутија архивске грађе. Укупно је остало 9 метара дужних архивске грађе. Књиге садрже Записнике 7 књига 1951-1966, деловоднике 51 књига 1948-1972, рач. књиге 17 књига 1945-1956 и осталих 11 књига 1946-1972.

Списи садрже: регистрације, записнике, извештаје о раду, инвестиционе захтеве, основна средства, завршне рачуне, редовне списе, судске предмете, уговоре о размени земљишта, купопродајне уговоре, персоналну документацију, платне спискове.

---

[614] Ф450, Решење Окружног привредног суда у Сремској Митровици, ИЈ 8.7

Степен сачуваности:

Списи су делимично сачувани.
Књиге су делимично сачуване.

Ф. 1363 ЗЕМЉОРАДНИЧКА ЗАДРУГА „ФРУШКА ГОРА” -ИРИГ. (1990-2009), 1990-2009.

Основни подаци о фонду

Количина архивске грађе: књ. 25; к. 7; 3,00 м
Језик грађе: српски.
Степен сређености: сређен.
Информативна средства: сумарни инвентар са ширим подацима о фонду.

Основне карактеристике садржаја грађе:

Књиге 1990-2009:
– Записници 1990-2009
– Деловодни протоколи 1990-2008.
– Остале књиге 1990-2006.

Списи 1990-2009.

Списи садрже: нормативна акта, регистрације, списи о земљишном фонду, разни уговори, редобна преписка и документација о радним односима.

Историјат стваралаца фонда:

Земљорадничка задруга „Фрушка Гора” из Ирига је формирана на Оснивачкој Скупштини одржаној 5.12.1990. године удруживањем радника бившег ПТК „Ириг” из Ирига и земљорадника. Укупно је било 424 оснивача.

Седиште Задруге је било у Иригу, улица Стевана Пузића број 11.

Делатност Задруге је била:
– организовање заједничке производње у ратарству, повртарству, воћарству и виноградарству и сточарству
– дорада и прерада пољопривредних производа
– промет пољопривредним производима
– услуге: ветеринарске, оправка одржавање и сервисирање моторних возила, вучна служба, превоз робе, услужна дорада пољопривредних производа.

Задруга је регистрована код Окружног суда у Сремској Митровици под бројем Фи – 1062/90.

Стечајни поступак је покренут пред Трговинским судом у Сремској Митровици 22.01.2009. године.

Историјат архивског фонда:

Архивска грађа фонда је преузета у несређеном стању, под именом Земљорадничка задруга „Фрушка Гора" у стечају Ириг. У оквиру грађе се налазила измешана архивска грађа више фондова: Земљорадничке задруге „Ириг" из Ирига, Предузећа за газдовање стамбеним зградама, занатство и комуналане послове „Елта" из Ирига, Пољопривредно трговинског комбината „Ириг" из Ирига и Земљорадничке задруге „Фрушка Гора" из Ирига. Након увида приступило се раздвајању фондова. Тада је утврђено да највећи део грађе припада фонду Пољопривредно трговински комбината „Ириг" из Ирига.

Фонд је преузет 16.12.2009. године по Записнику о преузимању број 02 – 401. Архивска грађа је преузета од Земљорадничке задруге „Фрушка Гора" у стечају из Ирига. Регистратурско сређивање фонда је завршено 2015. године. Према урађеном сумарном инвентару фонд се састоји од 41 инвентарне јединице и то 25 књига и 16 кутија у укупној количини од 3,00 метара дужних архивске грађе.

Степен сачуваности:

Списи су делимично сачувани.
Књиге су делимично сачуване.

Ф. 764. ЗЕМЉОРАДНИЧКА ЗАДРУГА – КРУШЕДОЛ-ПРЊАВОР, (1945-1963), 1957-1963.

Основни подаци о фонду

Количина архивске грађе: књ. 5; к. 1; 0,20 м
Језик грађе: српски.
Степен сређености: сређен.
Информативна средства: сумарни инвентар са ширим подацима о фонду.

Основне карактеристике садржаја грађе:

Књиге 1960-1963:
– остале књиге 1960-1963, 5 књ.

Списи 1957-1963.

Списи садрже: акта о регистрацији; правилнике; записнике са седница управног одбора; судска решења; платне спискове.

Историјат ствараоца фонда:

Решењем НО среза фрушкогорског Повереништва за финансије број 3255 од 10.4.1952. године констатује се да је продавница ове Задруге основана решењем Окружног суда Сремска Митовица бр. 125/3 из 1945. године, а фирма предузећа је гласила: Земљорадничка задруга Крушедол – Прњавор. Одобрење за оснивање продавнице број 2 донео је НОО Марадик решењем број 3362/56 од 14. 12.1956. године. Продавница је уписана решењем Окружног привредног суда у Новом Саду број фи- 50/57 у задружни регистар наведеног суда на страни 112 свеска III. Дана 23.12.1963. године Задруга је припојена ЗЗ Ириг.

Историјат фонда:

Датум и начин доласка грађе у Архив и место њеног ранијег чувања нису познати.

Ф. 1306 ЗЕМЉОРАДНИЧКА ЗАДРУГА – КРУШЕДОЛ-ПРЊАВО,Р (1990-2006), 1990-2006.

Основни подаци о фонду

Количина архивске грађе: књ. 1; к. 6; 0,80 м
Језик грађе: српски.
Степен сређености: сређен.
Информативна средства: сумарни инвентар са ширим подацима о фонду.

Основне карактеристике садржаја грађе:

Књиге 1990-2006:
– матична књига радника 1990-2006, 1 књ.

Списи 1990-2006.
Списи садрже: деобни биланс, решења о регистрацији, спискове парцела, записнике Скупштине и Извршног одбора, редовну преписку, завршне рачуне, основна средства, платне листе, обрачуне пореза, досијеа радника.

Историјат ствараоца фонда:

Задруга је основана на Оснивачкој скупштини 09. новембра 1990. године од стране радника и земљорадника из места Крушедол село,Крушедол - Прњавор, Гргетег, Шатринци и Добродол, односно 64 земљорадника и 16 радника некадашње „Кооперације”.

Оснивачки улог износио је 500 динара по оснивачу. Поред оснивачког улога задруга је у поступку трансформације ДПП „Ириг" из Ирига, у чијем је саставу пословала као основна организација кооперанта, судским поравнањем од 09.06.1992. године наследила и значајан део покретне имовине.

Регистрована је код Привредног суда у Сремској Митровици дана 7. децембра 1990. године, решењем бр. Фи - 1084/90. Седиште задруге налазило се у Крушедол - Прњавору. Шифра њене делатности подразумева ратарску производњу и друге делатности (воћарство, виноградарство, сточарство, превоз робе, трговина на велико и мало, дорада и прерада пољопривредних производа).У периоду 1991-1994. године Задруга је пословала у отежаним економским условима насталим распадом тржишта, увођењем међународних санкција и високом стопом инфлације, те је у наведеном периоду исказивала губитак у пословању. Значајне тешкоће у пословању Задруге јављају се у периоду 1995-1997. године када долази до блокаде рачуна услед неизмирених обавеза. У то време престаје реализација кредита из примарне емисије Народне банке Југославије који су ранијих година омогућавали производњу у пољопривреди. То ће довести до пада производње и презадужености Задруге у односу на коју је на предлог НБЈ Привредни суд уз Сремској Митровици дана 4.9.1995. године покренуо поступак за утврђивање услова за отварање стечаја који је и отворен 3.2.1998. године под бр. СТ-491/98. Од отварања стечаја учињени су значајни напори у ефикаснијем ангажовању капацитета и оживљавању производње, што доводи до закључења принудног поравнања са повериоцима уз обавезу Задруге да своја дуговања измири у наредне три године. Привредни суд доноси решење 15.12.1998. о укидању стечаја, међутим Задсруга није успела у наступајућем периоду да испоштује своје обавезе па се 29.04.2002. године поново уводи стечај који је закључен 20.10.2006. године усвајањем завршног извештаја стечајног управника у коме је констатовано да су повериоци измирени а Задруга је ликвидирана и обрисана из судског регистра.

Историјат фонда:

Историјски архив „Срем" преузео је архивску грађу и регистратурски материјал овог фонда 2.6.2003. године, Записником о примопредаји број 259. Грађа овог фонда сређена је 2004. године.

Након завршетка стечајног поступка, 29.12.2006. године извршена је примопредаја грађе настале у раду Задруге која није предата архиву приликом првог преузимања грађе. Преузето је 0,80 метара дужних грађе и то : спсиси стечајног поступка, завршни рачуни, обрачуни личног дохотка, документа благајне, излазни и улазни рачуни.

Регистратурско сређивање извршено је 2012. године а такође и спајање са грађом која је већ постојала у Архиву у јединствен фонд. Према сумарном инвентару фонд има 1 књигу и 6 кутија списа.

Степен сачуваности:

Књиге су делимично сачуване.
Списи су фрагментарно сачувани.

Ф. 1327 ЗЕМЉОРАДНИЧКА ЗАДРУГА „ДОЊИ ТОВАРНИК”-ДОЊИ ТОВАРНИК, (1990-2010), 1990-2004.

Основни подаци о фонду

Количина архивске грађе: књ11; к. 8 ; 1, 10 м
Језик грађе: српски.
Сређен.
Информативна средства: сумарни инвентар са ширим подацима о фонду.

Основне карактеристике садржаја грађе:

Књиге 1990-2004:
– деловодни протоколи 2001-2004, 2 књ.
– записници 1990-2004, 7 књ.
– остале књиге 1997-2001, 2 књ.

Списи 1990-2003.
Списи садрже: нормативна акта задруге, записнике, завршне рачуне, пројектно-техничку документацију, податке о радним односима, картоне личних доходака, платне спискове и досијеа радника.

Историјат ствараоца фонда:

Земљорадничка задруга „Доњи Товарник” из Доњег Товарника основана је 22.6.1990. године Решењем Окружног суда у Сремској Митровици број Фи – 527/90, са адресом Мила Којића бб, Доњи Товарник.[615] Делатност задруге је била ; производња жита / пшеница, овас и кукуруз /, производња индустријског биља / шећерна репа, соја, сунцокрет, уљана репица /, производња поврћа / кромпир, пасуљ, црни и бели лук, шаргарепа, паприка, парадајз/ производња воћа, узгој говеда, производња крављег и овчијег мелека, узгој свиња, узгој оваца, узгој живине, ускладиштење и дорада ратарских култура, превоз робе у друмском саобраћају, оправка и одржавање моторних возила, трговина прехо пољопривредних апотека, трговина на мало, производња цвећа и печурака и развој домаће радинсоти и сеоског туризма. [616]

[615] Историјски архив „Срем” , Ф. 1327 ЗЗ „Доњи Товарник”, кутија бр. 12.
[616] Исто, кутија бр. 12.

Због проблема и неликвидости у пословању Привредни суд у Сремској Митровици решењем СТ-318/2010 од 22.6.2010. године отворио је и закључио поступак стечаја над овом задругом.[617]

Историјат фонда:

Фонд је преузет 12.3.2008. године Записником о примопредаји архивске грађе број 02-135. Архивска грађа је преузета од творца, односно Земљорадничке задруге „Доњи Товарник".

Регистратурско сређивање фонда извршено је 2011. године. Према урађеном сумарном инвентару фонд се састоји од 19 инвентарних јединица и то 11 књига и 8 кутија у укупној количини од 1,10 метара дужних архивске грађе.

Степен сачуваности

Књиге су делимично сачуване.
Списи су делимично сачувани.

ЗАНАТСКЕ И ОСТАЛЕ ЗАДРУГЕ

Ф. 1182 ОПШТА ЗАНАТСКА ЗАДРУГА „СЛОГА" – ИНЂИЈА, (1981-1991), 1981-1998.

Основни подаци о фонду

Количина архивске грађе: књ. 17 ; к. 9 ; 1,00 м
Језик грађе: српски.
Степен сређености : сређен
Информативна средства: нема.

Основне карактеристике садржаја грађе:

Књиге 1981-1998:
– деловодни протоколи 1981-1998, 15 књ.
– матичне књига радника 1991-1998. 2 књ.

Списи 1981-1995.

Списи садрже редеовну преписку, завршне рачуне, М 4 обрасце, картоне личних доходака, платне спискове.

[617] Исто, Досије фонда, Омот 2, Извод из Регистра Агенције за привредне регистре; http://www.apr.gov.rs/

Историјат ствараоца фонда:

Грађевинска занатска задруга „Слога” из Инђије конституисана је 7.1.1981. године а у судски регистар уписана 16.2.1981. године, са основном делатношћу -050302- завршни радови у грађевинарству.

У задрузи ради (11. радника) и (44. самосталних занатлија) који су удружили рад и средства са задругом.

У задрузи су конституисани сви самоуправни органи и донета сва самоуправна општа акта. У задрузи успешно функционишу самоуправни органи у којима посебан допринос дају самосталне занатлије, које су у сваком самоуправном органу заступљени у 2/3-ској већини. Посебну помоћ задрузи је учинило Представништво Савеза занатлија, дајући као оснивачки улог од 300.000 за рад ГЗЗ „Слога” Инђија.

Основна делатност ГЗЗ „Слога” је:

– инсталатерска – за водовод и канализацију,
– инсталатерска – за централно грејање и климатизацију,
– молерско – фарбарска,
– зидарска, фасадерска, кровопокривачка,
– паркетарска и полагање подова од вештачких маса,
– изолатерско – терацерска,
– лимарско – инсталатерска,
– столарска делатност
– израда ролетни, прерада дрвета и израда грађевинске столарије,
– грађевинско занатство, асфалтирање, постављање камена и коцке.

Споредна делатност задруге била би:

– производња грађевинских елемената за високоградњу и нискоградњу.

ГЗЗ „Слога” Инђија са потпуном одговорношћу, налази се у улици М. Тита бр.78 у Инђији.

Кретање броја чланова задруге (кооперанта) и број радника:

– 1984. године број кооперанта 130. број запослених у задрузи 39.
– 1985. године број кооперанта 184. број запослених у задрузи 48.
– 1986. године број кооперанта 230. број запослених у задрузи 50.
– 1989. године број кооперанта 843. број запослених у задрузи 58.

Збор самосталних занатлија и радника ГЗЗ „Слога” донео је одлуку 28.06.1985. године да се задруга региструје код ОС Удруженог рада као „Слога” Инђија Општа занатска задруга. Шифра -050100-

Основна делатност била би:

– високоградња, поправка, реконструкција и доградња привредних и стамбених објеката, завршни радови у грађевинарству.

Дорегистрацијом од 1987. године ОЗЗ „слога” проширује своју делатност на споредне – шифра-09018 -, а то су следеће:

- производња занатских производа од метала, гуме и пластике, тканине, дрвета и хемијских производа,
- организовање транспортних услуга, самосталних аутопревозника,
- продаја робе на велико и мало,
- набавља машине и резервне делове за потребе чланова задруге.

ОЗЗ „Слога" ступа у заједничку производњу и обављање услуга са удруженим занатлијама на бази улагања рада и средстава, обради тржишта и обављању стручно – техничких послова.

Цена рада и услуга које ОЗЗ „Слога" пружа удруженим занатлијама је 4% од укупне цене готових производа или обављене услуге.

За производњу предмета и обављање грађевинских и транспортних услуга врши набавку потребног репродукционог материјала, према нормативима а на основу закључених уговора о производњи или обављању услуга.

ГЗЗ „Слога" на основу договора Иницијативног одбора и заједно са осталим учесницима (Савезом самосталних занатлија, РО „Стадиом" и кооперантима) оснивач је Занатске набавно – продајне задруге „Младост" Инђија. Оснивачки улог је 1.000.000. динара, са роком враћања од једне године.

ОЗЗ „Слога-Комерц" регистрована је код Окружног суда у Сремској Митровици 30.07.1991. године, са основном делатношћу шифра -050100- високоградња, -070230- трговина на велико возилима и прибором, -09018- организовање транспортних услуга, -0701- трговина на мало, -110303- комерцијални послови на остваривању функције промета робе и услуга, -070320- спољна трговина непрехрамбеним производима.

Скупштина задруге је на својој седници од 19.12.1990. године донела одлуку о оснивању представништва и консигнационог складишта ОЗЗ „Слога" у Сарајеву у улици Карла Батка број 3. Обавља делатност из регистроване делатности ОЗЗ „Слога" код Окружног суда у Сремској Митровици решењем број Фи-1022/90 од 23.11.1990. године.Руководилац је Девић Велимир ецц, заступа задругу преко представништва и консигнационог складишта у Сарајеву у пословању са трећим лицима у име и за рачун чланова ОЗЗ „Слоге" у Инђији, у складу са статутом и другим нормативним актима задруге, као и налозима органа управљања и директора задруге.ОЗЗ „Слога Комерц" закупила је пословни простор у Блоку 63. објекат 14. у Инђији на период 3 године са почетком коришћења 15.09.1994. године (4 просторије на трећем спрату).

Стечајни поступак ОЗЗ „Слога" отворен је по решењу Окружног суда у Сремској Митровици 18.11.1991. године.

Историјат фонда:

Некомплетан фонд је преузет 22.11.2000. године од Циглане „Бранко Бајић" из Инђије.

Ф. 1307 ЗАДРУЖНО ПРЕДУЗЕЋЕ ЗА ПРОИЗВОДЊУ, ИНЖИЊЕРИНГ И ПРОМЕТ „ЕЛМОСТАН-СРЕМ” - СРЕМСКА МИТРОВИЦА, (1991-1997),

Основни подаци о фонду

Количина архивске грађе: рег. 10; фасц. 2; пак. 2; св. 1; 1,00 м
Језик грађе: српски.
Степен сређености: несређен.
Информативна средства: записник о примопредаји архивске грађе.

Основне карактеристике садржаја грађе:

Архивска грађа се састоји од матичних и деловодних књига, Записника, Уговора, Редовних аката персоналне и рачуноводствено финансијске документације.

Историјат архивског фонда:

Фонд је преузет у Архив записником 02-399 од 30.09.2003. године од Задружног предузећа за производњу инжењеринг и промет п.о. „Елмостан-Срем” Сремска Митровица

ДРУШТВЕНО-ПОЛИТИЧКЕ ОРГАНИЗАЦИЈЕ, ДРУШТВА И УДРУЖЕЊА

ДРУШТВЕНО-ПОЛИТИЧКЕ ОРГАНИЗАЦИЈЕ

Ф. 191 ОПШТИНСКИ КОМИТЕТ САВЕЗА КОМУНИСТА – РУМА, (1945-1990), 1945-1989

Основни подаци о фонду

Количина архивске грађе: књ. 46; к. 56; 8,70 м
Језик грађе: српски.
Степен сређености: сређен.
Информативна средства: сумарни инвентар са ширим подацима о фонду.

Основне карактеристике садржаја грађе:

Књиге 1945-1984:
- записници 1948-1964, 10 књ.
- деловодни протоколи 1951-1982, 15 књ.
- остале књиге 1956-1984, 21 књ.

Списи 1945-1989.

Списи садрже: записнике са конференција, пленума, секретаријата; планове рада; предлоге и одлуке; анализе и информације о стању на терену; изборне материјале; спискове кадрова и чланства; записнике са седница Кадровске комисије; записнике са седница ОК СКВ Рума; записнике са седница ОО СК Рума; записнике са акционих конференција СК; програме рада и извештаје о раду; спискове чланова; нормативна акта; платне спискове и др.

Историјат ствараоца фонда:

Социјалистичка парија Југославије (комуниста) у Руми основана је маја 1919. године. Оснивачи су били Никола Груловић (био први секретар) и Лазар Михајловић, обућари из Руме. Што је Министарство унутрашњих послова прокоментарисало „нису водили занат, већ ширили комунизам.” СПЈ(к) у исто време оснива и синдикалне организације. Доношењем „Обзнане” у току ноћи 29/30.12.1920. године комунистичке и синдикалне, певачке и друге организације, које су биле под сумњом због комунизма, су стављене ван закона. Комунисти се повлаче у илегалу, али настављају рад на покретању синдиката и других друштава и организација. Диктатура из 1929. године прекида рад комуниста у Руми и тек у априлу 1938. године поново се оснива ОО КПЈ. У јесен исте године основан је СКОЈ. Тада није постојала разлика између среског и општинског комитета. Комитет у Руми је био месни, општински и срески истовремено. У децембру 1941. године долази до провале у румској партији, ухапшен је секретар среског комитета и неколико стотина комуниста, али већ у пролеће 1942. године партијска и скојевска организација се обнављају и формирају своје ћелије. У то време у неким селима Срема протерана је фашистичка власт (Добринци, Буђановци, Витојевци, Мали Радинци, Краљевци, Стејановци, Доњи Петровци...) од тада па до краја рата фашисти су улазили у ова села само силом оружја, а стварна власт је припадала МНОО-има.

Након ослобођења, са колонизацијом, је дошао и велики број комуниста, па је у Руми формиран Месни комитет КП. Одмах је оформљено и шест ОО и то пет организација у привреди и једна месна. Месна организација је 1945. године подељена на 8 рејонских организација (Рума је подељена на четири рејона, а сваки рејон је имао по две ОО). Исте године су формиране још три организације у привреди и једна у ОЗНИ. Основни задаци комуниста су били: попис вишкова житарица, помоћ МНОО-има и сузбијање високих цена животних намирница. Један део комуниста је био неактиван. Неки нису хтели да приме земљу од домаћих велепоседника, многи су бирали куће у које ће се уселити, а неки су одбили колонизацију у Бачку (због тога је у Руми постојала изрека „Сремце терају у Бачку, а Басонце насељавају у Срем”). Нарочито лош рад је био у активима просветних установа. Почетком 1948. године било је 20 ОО, у фебруару 23, у марту 24, број је растао до јуна. Тада долази до резолуције ИБ и подела унутар КПЈ. У Руми настају пробелеми и са колонистима. Партија долази у кризу, а чланство се нагло осипа. У априлу 1953. године уследио је нови удар – реорганзација СРЗ. Већи број чланова напушта КП. Од 1.9.1955. године Општински комитет СКС Рума проширује надлежност на: Вогањ, Добринце, Краљевце, Мале Радинце и Павловце. Захваљујући томе повећано је чланство за 105 људи. Територија се и даље ширила (види управу, фонд НОО Рума), тако да је крајем 1959. године Комитет на свом подручју имао 1.580 чланова, распоређених у 37 ОО СК. Овај број је растао и даље, 1985. године Општински комитет Рума је имао 149 ОО СК (11 рејонских, 16 сеоских, 24 у индустрији, 26

у пољопривреди и шумарству, 9 у грађевинарству, 12 у саобраћају и везама, 10 у трговини, 2 у угоститељству, 3 у стамбеним и комуналним организацијама, 8 у обрзовању, 3 у здравству, 2 у финансијама и осигурању, 1 у информисању, 34 у социјалној заштити и 19 у државним органима (три у СУП-у). Просечан број чланова у једној ОО СК је био између 30 и 40. Комитет је почо рад 1945. године са пет чланова, а завршио 1990. године са 131 чланом. У почетку је сваки члан био задужен за рад у више области, касније су формиране комисије: за агитацију, пропаганду, пољопривреду, индустрију, просвету, културу итд. Свака комисија је имала председника и заменика. Комитет је престао са радом 1990. године, услед оснивања Општинског одбор СПС Рума.

Историјат фонда:

Фонд је преузиман 15.11.1976, године од СК САП Војводине, ОО Рума, 13.2.1991. године и 16.02.2000. године Записником бр. 02-61. од Општинског одбора Социјалистичке партије Србије Рума.

Степен сачуваности:

Књиге су већим делом сачуване.
Списи су већим делом сачувани.

СИНДИКАТИ

Ф. 776 ОПШТИНСКО СИНДИКЛАЛНО ВЕЋЕ – РУМА, (1955-), 1958-1998

Основни подаци о фонду

Количина архивске грађе: књ. 18; к. 9; 1,80 м
Језик грађе: српски.
Степен сређености: сређен.
Информативна средства: сумарни инвентар са ширим подацима о фонду.

Основне карактеристике садржаја грађе:

Књиге 1958-1998:
– записници 1958-1998, 13 књ.
– деловодни протоколи 1960-1990, 5 књ.

Списи 1959-1994.

Списи садрже: записнике са седница Председништва и Већа; платне спискове; документацију о раду разних комосија; документацију о раду фонда солидарности, одмаралишта Столив; уговоре о запослењу и др.

Историјат ствараоца фонда:

Када су први синдикати основани у Руми није нам познато. По завршетку Другог светског рата, 1946. године су у свим већим местима основана среска и месна синдикална већа. Исто је било и у Руми. Месно синдикално веће Рума обједињавало је рад свих синдикалних подружница у Руми, под патронатом Среског синдикалног већа. Председник и секретар су били волонтери. Тек након нове административно-територијалне организације од 1955. године укида се срез Рума, па и Среско синдикално веће Рума. Месно синдикално веће тада добија на значају, део професионалних синдикалних радника прелази из среског у месно синдикално веће, које новом организацијом прераста у ОСВ Рума. Било је надлежно за територију Руме, Вогња, Добринаца, Павловаца, Краљеваца и Малих Радинаца, са тенденцијом проширења територије. Крајем 1963. године општина се проширила на цео бивши срез Рума. Органи управљања су били председништво, Извршни одбор и пленум. Из редова председништва бирани су председник, секретар и благајник. У саставу ОСВ Рума 1959. године било је 38 синдикалних подружница са 2.480 чланова, а већ 1960. године бројност чланства се попела на 3.141. Разлог овако наглом порасту је укидање суседних општина и њихово прикључење Руми (Путинци, Платичево, Велики Радинци). Са повећањем броја чланова постају гломазнији и органи управе синдиката. Пленум је 1958. године имао 23 члана, 1959. 25 чланова, а 1960. године 35 чланова. У новим условима, који су створени привредним развитком, организовано је шире образовање радничке класе, па је у ту сврху покренут и Раднички универзитет. Организоване су прославе разних јубилеја (десет година радничког покрета, четрдесет година синдиката итд). ОСВ је руководио припремама за изборе и учествовао у вођењу кадровске политике у општини. Целокупни рад се одвијао преко комисија (органозационо-кадровска, за тарифна питања и стандард, за радне односе, ХТЗ и осталу заштиту, за културу, просвету и идејно-политички рад, за радничко самоуправљање, за питања запослених жена, за запошљавање омладине и др).

Историјат фонда:

Фонд је преузиман 1973. и 2000. године од Општинског синдикалног већа из Руме.

Степен сачуваности:

Књиге су делимично сачуване.
Списи су делимично сачувани.

Ф. 314 ОПШТИНСКО СИНДИКАЛНО ВЕЋЕ – ПЕЋИНЦИ, (1955-), 1960-1990

Основни подаци о фонду

Количина архивске грађе: књ. /; к. 4; 0,70 м
Језик грађе: српски.
Степен сређености:сређен.
Информативна средства: сумарни инвентар са ширим подацима о фонду.

Основне карактеристике садржаја грађе:

Књиге: /
Списи 1960-1990.
Списи садрже: записнике управног одбора, синдикалних подружница; анализе о протеклим изборима; записнике годишњих скупштина; предлоге буџета и др.

Историјат ствараоца фонда:

Административно-територијалном поделом од 1.9.1955. године општина Пећинци је проширила територијалну надлежност на села Прхово и Сибач (неразвијен пољопривредни крај са понеким занатлијом). Синдикалне организације су постојале при земљорадничким задругама, у насељеним местима, школи, међу запосленима у администрацији општине и две месне канцеларије. Даљим развојем, општина Пећинци је ширила своју територију. Почетком 1960. године тај процес је завршен (општину је сачињавало 15 насељених места између општина Рума, Стара Пазова, Земун и реке Саве). На овом подручју је било надлежно Општинско синдикално веће Пећинци. Од оснивања 1955. до 1978. године све послове општинског синдикалног већа су обављали волонтери (из тог периода нису сачувани никакви подаци). Од 1.1.1979. године општина Пећинци у свој финансијски план уноси и једно професионално лице у општинском синдикалном већу. Рад 30 основних организација синдиката је координиран из једног центра. Формирана је Скупштина синдиката са 121 делегатом: свака одсновна организација је давала по два делегата и на сваких 30 чланова по једног и удружење пензионера је давало два делегата. Повремено су вршене реорганизације, основана је ООСС у предшколској установи „Влада Обрадовић-Камени" у Пећинцима, у ЗСВО „Миленко Веркић-Неша" у Пећинцима, а спојене су организације ОШ „Слободан Бајић – Паја" Пећинци и ОШ „Милан Степановић - Матроз" из Доњег Товарника. За изборе 1979. године ОСВ Пећинци је формирало политички актив чији задатак је био организација избора, упознавање грађанства са кандидатима и са изборним законом. Ови избори су оцењени као најуспелији избори у општини од Другог светског рата до

2000. године. Поред решавања жалби радника на однос директора према њима, на расподелу личних доходака, захтева за социјалну помоћ, због отпуштања с посла – којих није било много (2-6 годишње), ово Веће се бавило организацијом спортских радничких игара, упућивањем радника на рекреативне одморе и доделом стипендија за ђаке и студенте из Титовог фонда. У 1983. години донет је нов статут ОВСС Пећинци. Веће је постало највиши колективни, демоктратски и политички орган Савеза синдиката између конференција. За свој рад одговарало је конференцији, основним организацијама синдиката и чланству. Веће су чинили делегати ООСС и Савеза пензионера. Из свог састава је бирало председништво од девет чланова, председника (професинално је обављао своју дужност) и секретара. Ради бољег рада и сагледавања проблема председништво је образовало комисије.

Историјат фонда:

Фонд је преузиман 1966. и 15.4.2002. године од Општинског синдикалног већа из Пећинаца.

Степен сачуваности:

Књиге нису сачуване.
Списи су делимично сачувани.

УДРУЖЕЊА БОРАЦА НОР-А

Ф. 1300 ОПШТИНСКИ ОДБОР СУБНОР-А – ПЕЋИНЦИ, (1961-1995), 1961-1990

Основни подаци о фонду

Количина архивске грађе: књ.11; к.6 ; 1,00 м
Језик грађе: српски.
Степен сређености: Сређен.
Информативна средства: сумарни инвентар са ширим подацима о фонду..

Основне карактеристике садржаја грађе:

Књиге 1961-1995:
- деловодници 1961-1991, 6 књ.,
- остале књиге 1940-1946,6 књ.,
- записници 1974-1990
- редовна преписка 1962-1991

Списи 1962-1991.

У грађи овог фонда налазе се деловодни протоколи од 1961. .до 1995.г, евиденције о чланству, преживелим и погунилум борцима, о организовању одлазака и прослава значајних датума јединица НОР-а на територији Срема и источне Босне за учеснике битака и друге борце, налазе се подаци за чланове СУБНОР-а који су упућивани на бањска и климатска опоравилишта, акције подизања споменика и писање хроника.

Историјат ствараоца фонда:

До 1962. године ова организација се звала Удружење бораца НОР-а настало од бораца, ратних војних инвалида, официра и подофицира.

Од марта 1962.г удружење постоји као Општински одбор СУБНОР-а, а података о регистрацији нема.

СУБНОР је као политичка организација и хуманитарно удружење водио рачуна о свом чланству у оквиру својих надлежности за признавање борачког стажа у пензијски стаж, за једнократне помоћи сиромашним породицама бораца, за признавање изузетних пензија. Упућивали су своје чланство на опоравак, предлагали и сакупљали средства за подизање споменика и спомен обележја борцима НОР-а, учествовали у прикупљању података за писање хроника и за едицију Војводина у НОБ-у, сарађивали са ДПЗ и друштвеним и радним организацијама.

Делатност ове организације је хуманитарног карактера и неговање револуционарних традиција код најмлађих и најширих народних маса.

Историјат архивског фонда:

Фонд је преузет од ствараоца 15.4.2002. године

Степен сачуваности:

Књиге су делимично сачуване.
Списи су потпуно сачувани.

ОСТАЛА УДРУЖЕЊА И САВЕЗИ

Ф. 315 СРЕСКИ САВЕЗ ОРГАНИЗАЦИЈА ФИЗИЧКЕ КУЛТУРЕ – СРЕМСКА МИТРОВИЦА, (1961-1965), 1959-2002

Основни подаци о фонду

Количина архивске грађе: књ.29; к. 48; 6,00 м
Језик грађе: српски.
Степен сређености: сређен.
Информативна средства: сумарни инвнетар са ширим подацима о фонду.

Основне карактеристике садржаја грађе:

Књиге 1965-2002:
– записници 1971-1989, 13 кн.
– деловодни протоколи 1965-2002, 13 кн.
– Матична књига радника / , 1 кн.
– Остале књиге 1965-2002, 2 кн.

Списи 1961-2001.

Списи садрже: записнике Извршног одбора, секретаријата, општинских савеза, комисије за финансије, комисије за изградњу спортских објеката, комисије за здравствену заштиту, комисије за такмичења; нормативна акта; планове рада; статистичке извештаје; спискове службеника; платне спискове; завршне рачуне, досијеа радника адресар спортских организација; списе Среског стрељачког савеза и др.

Историјат ствараоца фонда:

До 1960. године на територији среза Сремска Митровица у оквиру Одељења за друштвене службе функционисао је одсек за просвету и културу који је имао и савете за поједине ресоре. Један од њих је био и Савет за физичку културу. Ради бољег и свеобухватнијег организвања у области физичке културе крајем педесетих године јавила се потреба за обједињавањем рада свих постојећих спортских организација. Из те неопходности јавила се идеја о формирању одвог савеза. Оснивачка конференција СОФКА одржана је 10.5.1961. године. Присуствиовали су представници свих спортских организација са територије среза Сремска Митровица. Процесом оснивања Савеза руководио је иницијативни одбор. Председник одбора је био потпредседник СНО Сремска Митровица Срета Стајић. У новоосновану СОФКУ укључени су: Срески одбор за атлетику, Срески кошаркашки савез, Срески рукометни и срески одбојкашки одбори, Комисија за спорт на води, Срески ваздухопловни савез, Срески планинарско-смучарски одбор, Срески стрељачки савез, Срески стонотенисерски савез, Срески шаховски одбор, Среско удружење наставника за физичку културу, Срески фудбалски подсавез, Срески одбор пријатеља природе, Срески одбор риболоваца, Срески одбор школских спортских друштава и Општински савези организација за физичку културу. Укидањем среза Сремска Митровица 1965. године и СОФКА престаје са радом под провобитним именом и на тодаташњем подручју.

Историјат фонда:

Фонд је преузет 23.7.2003. године од СО Сремска Митровица.

Степен сачуваности:

Књиге су делимично сачуване.
Списи су делимично сачувани.

Ф. 1340 ОПШТИНСКИ САВЕЗ ВОЗАЧА - ИНЂИЈА, (1960-2003), 1960-2003

Основни подаци о фонду

Количина архивске грађе: књ.14 ; к. 1, 0,50 м
Језик грађе: српски.
Степен сређености: сређен.
Информативна средства: сумарни инвентар са ширим подацима о фонду.

Основне карактеристике садржаја грађе:

Књиге 1969-2002:
1. Регистри
2. Мтична књига службеника

Списи 1975-2003.
Грађа садржи : регистрацију ОСВ, нормативна акта, редовна акта,пријаве-одјаве, М-4 обрасце, платне спискове и завршне рачуне.

Историјат ствараоца фонда:

Међуопштински секретаријат за унутрашње послове општине Рума, Иншија,Ириг, Пећинци и Стара Пазова, донео је решење број 212-22/87 дана 7.8.1987. године, којим је извршен упис у Регистар друштвених организација под редним бројем 45. Општински савез возача из Инђије, Моше Пијаде 35. [618] Општински савез возача у Инђији је друштвена организација коју чине добровољнио удружена удружења возача са територије општине Инђија, ради задовољења заједничких циљева и потреба.

Својим деловањем, садржајем, организацијом, структуром, облицима, и методама рада Савез возача општине доприноси остваривању задатака од ширег друштвеног значаја и задовољавања личних интереса, проширивања знања из области општетехничке и саобраћајне културе и примене норми за јачање безбедности у саобраћају путем саобраћајно васпитних и превентивних акција.

Дана 31.12.2000. године донета је одлука о припајању Општинског савеза возача Инђија Јавном предузећу за дистрибуцију гаса „Ингас" Инђија, путем припајања извршена је статусна промена Савеза који је престао да постоји.

[618] Ф.1340, Решење о упису у судски регистар 212-22/87, кутија инв. бр.15.

На основу наведене одлуке закључен је Уговор који је ступио на снагу 21.12.2000. године, којим су регулисана међусобна права и обавезе.[619]

Историјат архивског фонда:

Фонд је преузет у Архив од 10.12.2008. године записником о примопредаји архивске грађе број 02-493, којим је констатовано да је документација уништена због услова у којим је чувана.

Степен сачуваности:

Књиге су делимично сачуване

Списи су делимично сачувани.

[619] Ф.1340, Уговор од 31.12.2000.г, кут. бр.15

8. ВЕРСКЕ УСТАНОВЕ И ОРГАНИЗАЦИЈЕ

СРПСКА ПРАВОСЛАВНА ЦРКВА

Ф. 970 СРПСКА ПРАВОСЛАВНА ЦРКВА ХРАМА „СВЕТОГ АПОСТОЛА ПРВОМУЧЕНИКА И АРХИЂАКОНА СТЕФАНА"- СРЕМСКА МИТРОВИЦА, 1827-1947.

Основни подаци о фонду

Количина архивске грађе: књ. 129; к. /; 1,55 м
Језик грађе: црквенословенски, српски.
Степен сређености: сређен.
Информативна средства: сумарни инвентар са ширим подацима о фонду.
Категоризација: од изузетног значаја[620]

Основне карактеристике садржаја грађе:

Књиге 1827-1947:
- Протоколи крштених 1831-1935, 33 књ.
- Протоколи венчаних 1827-1935, 29 књ.
- Протоколи умрлих 1848-1835, 35 књ.
- Протоколи крштених, венчаних и умрлих 1878-1909, 30 књ.
- Протоколи покрштених 1898-1947, 2 књ.

Историјат ствараоца фонда:

Хришћанство у Сремској Митровици вуче корене из периода римске империја. Поготово после 293. године када је Диоклецијан поделио царство на четири дела, а престоница једног од њих је био и тадашњи Симијум.

[620] Одлука о утврђивању архивске грађе од изузетног значаја која се чува у архивима од марта 1979. Службени гласник СРС , бр. 18 од 5 маја 1979.

У граду су избијали чести немири. У то су се уплели и хришћани којих је упркос прогонима било много. Сачувана су имена више Сирмијумских мученика који су касније постали свеци (Иринеј, Анастасија, Синерот ...), најпознатији међу њима био је Димитрије, који је погубљен 304. године. По њему је град добио име.

Од 313. године хришћанска црква у Сирмијуму је играла значајну улогу. У граду је било седиште епископије. Скоро читав век трајале су борбе између различитих верских учења. У хришћанству Митровица је позната по „Сирмијумским формулама” које су решавале догматска питања значајна за цео хришћански свет. [621]

Након многобројних упада варварских племена, Хуна, источних Гота и Гепида, Авара са словенским племенима, моћ Сирмијума се угасила у 6. веку када је у граду избио велики пожар. Међутим, улога Сирмијума је поново порасла у 9. веку када је у њему основана епископија. Верује се да је словенски просветитељ Методије, пре него што је отишао у Моравску био епископ Сирмијума.

Градом су наизменично владали Византинци и Мађари. У 14. веку Митровица је била значајан трговачки центар и имала је статус слободног краљевског града.

После битке код Никопоља, 1396. године, Турци су раселилили сирмијумско становништво, а како се мађарско становништво повлачило на север пред турском најездом, српско становништво се досељавало. Стефан Лазаревић је добио Митровицу као посед. Митровица се ослободила турске власти након мира у Пожаревцу 1718. године.

Стара српска црква подигнута поред Саве и данас постоји, налази се на месту где је погубљен свети Димитрије, подигнута је највероватније у 17. веку. Богато изрезбарен иконостас настао је у другој половини 18. века. Слике су рад Теодора Крачуна.

Друга, већа црква је црква Светог Стефана, сграђена 1794. године. Њен иконостас је резбарио Марко Вујатовић, а слике су дело Арсе Теодоровића.[622] Црква је подигнута јер је мала црква, будући да је била поред Саве, била изложена поплавама. Након изградње једне од централних улица грађани Митровице су затражили од царице Марије Терезије одобрење за изградњу нове цркве. За потребе градње цркве порушено је 12 кућа.[623]

Првом аграрном реформом 1946. године овој цркви је одузета сесијска земља у површини од 95 кј и 1.073 квхв. На основу закона о национализацији вишка стамбеног простора и грађевинског земљишта из 1958. године ова црква је остала без следеће имовине: пословна зграда уз улици Вука Караџићаљ бр. 1

---

[621] Прица Радомир, Насеља у Срему - настанак, развој, значајни догађаји, Сремска Митровица 1991, стр. 204-205.

[622] Наведено дело, стр. 206-208.

[623] Група аутора, Сремска Митровица град вреднији од царске кћери, Сремска Митровица 2008, стр. 100.

површине 8 ари и 19 метара квадратних, која се састојала из једног пословног стана и 8 учионица; пословна зграда у улици Вука Караџића бр. 2 површине 15 ари која се састојала из 6 двособних станова, два једнособна стана, две одвојене собе, седам пословних просторија и 29 хотелских соба; најамна стамбена зграда у улици Моше Пијаде бр. 80 у којој се налазио један трособан стан, саграђен на парцели од 8 ари и 34 метра квадратна и стамбена зграда у улици Планинска број 31 која се састојала из једног двособног стана саграђеног на парцели величине 75 ари и 95 метара квадратних. Део овог стамбеног простора је деведесетих година 20. века враћен цркви.[624]

Историјат фонда:

Грађа архивског фонда (Ф 970) први пут је преузета Записником о примопредаји архивске грађе бр. 02-89 дана 15.3.1999. године од Скупштине општине Сремска Митровица у укупној количини од 1,20 дужних метара, односно 119 инвентарних јединица, за период од 1827. до 1947. године. Преузети су Протоколи крштених, Протоколи венчаних, Протоколи умрлих и Протоколи покрштених.

Сређивање фонда је извршено 2008. године. С обзиром да су Записником о примопредаји архивске грађе предате и Матичне књиге за подручје Ноћај, Равње, као и за припаднике римокатоличке и гркокатоличке жупе у Сремској Митровици, прво је извршено издвајање грађе фонда Српска православна црква храма „Светог апостола првомученика и архиђакона Стефана" Сремска Митровица 1827-1947. Фонд садржи 119 инвентарних јединица у укупној количини од 1,20 метара дужних. Израђени су Сумарни инвентар и Историјска белешка.

Фонд је други пут преузет Примопредајним записником бр. 02-291 дана 31.5.2017. године од Градске управе Сремска Митровица, у укупној количини од 0,50 метара дужних. Период којим је обухваћена грађа је од 1872. до 1915. године. Преузето је десет копија (ксерокопија) протокола крштених, венчаних и умрлих.

Спајање фонда је извршено у јуну 2017. године. Урађени су нов Сумарни и Историјска белешка и извршена је допуна докумената у досијеу.

У структури грађе налази се: 33 Протокола крштених, 29 Протокола венчаних, 35 Протокола умрлих (9 књига), и 2 Протокола покрштених.

Грађа се састоји из оригиналних књига, парица (дупликата - преписа) који се налазе у форми свесака, и копија оригиналних књига (ксерокопије). Копирање је ивршила Градска управа Сремска Митровица.

Као научноинформативно средство за овај фонд урађен је Сумарни инвентар који обухвата грађу насталу од 1827. до 1947. године, и садржи укупно 129 инвентарних јединица у виду књига и свесака.

---

[624] Подаци су преузети из Историјске белешке о фонду (Ф 970) из 2008. године, Досије фонда, омот бр. 5.

Степен сачуваности:

Књиге су већим делом сачуване.
Списи нису сачувани

Ф. 953 СРПСКА ПРАВОСЛАВНА ЦРКВА ХРАМА „СВЕТОГ ВЕЛИКОМУЧЕНИКА ГЕОРГИЈА” -ЧАЛМА , 1827-1899.

Основни подаци о фонду

Количина архивске грађе: књ. 3; к. /; 0,10 м
Језик грађе: црквенословенски, српски.
Степен сређености: сређен.
Информативна средства: сумарни инвентар са ширим подацима о фонду.
Категоризација: од изузетног значаја[625]

Основне карактеристике садржаја грађе:

Књиге 1827-1899:
- Протокол крштених 1880-1889, 1 књ.
- Протокол умрлих 1827-1899, 1 књ.
- Протокол крштених, венчаних и умрлих 1827-1879, 1 књ.

Историјат ствараоца фонда:

Чалма се први пут помиње у писаним изворима у 12. веку. У том периоду насеље је носило назив Свети Ђорђе. У још једном средњовековном извору забележен је податак да се посед Чала граничио са поседом Свети Петар.

По неким претпоставкама име Чалма је је турског порекла. Крајем осамдесетих година 20. века у селу су откопане подземне просторије, без зидова, укопане у земљу које највероватније потичу из турског периода.

Након завршетка аустријско-турских ратова, Срем је остао под влашћу Хабзбурговаца. Чалма је у том периоду остала као чисто српско насеље. Бројала је преко 90 домова. У другој половини 18. века Чалма, Кукујевци и Гибарац су припадали племићкој породици Јанковић.

Сачуван је и грб села који приказује на златној подлози витеза на белом коњу.

Православна црква је посвећена Светом Великомученику Георгију, а сазидана је 1766. године. Иконостас је дело Георгија Давидовића Обшића из

[625] Одлука о утврђивању архивске грађе од изузетног значаја која се чува у архивима од марта 1979. Службени гласник СРС , бр. 18 од 5 маја 1979.

Чалме.[626] Иконостас је осликаван у периоду од 1773. до 1817. године. Црква је тешко страдала за време Другог светског рата, када је уништен звоник, а иконостас и слике тешко страдали. Године 2008. завршена је реконструкција екстеријера цркве.[627]

Историјат фонда:

Грађа архивског фонда (Ф 874) преузета је Записником о примопредаји архивске грађе бр. 02-291/7 дана 31.5.2017. године од Градске управе Сремска Митровица. Преузете су 3 инвентарне јединице за период од 1861. до 1900. године у укупној количини од 0,10 метара дужних. Преузети су: Протокол крштених, Протокол умрлих и Протокол крштених, венчаних и умрлих. Књиге нису оригинали него копије (ксерокопије). Копирање је извршила Градска управа Сремска Митровица.

Сређивање фонда је почето и завршено у септембру 2017. године. Сређивање фонда је вршено по тематском и хронолошком принципу. Грађу чине 3 књиге: 1 Протокол крштених, 1 Протокол умрлих и 1 Протокол крштених, венчаних и умрлих.

Као научноинформативно средство за овај фонд урађен је Сумарни инвентар који обухвата грађу насталу од 1827. до 1899. године, и садржи укупно 3 инвентарне јединице у виду књига.

Степен сачуваности:

Књиге су мањим делом сачуване.
Списи нису сачувани.

Ф. 225 СРПСКА ПРАВОСЛАВНА ЦРКВА ХРАМА „СВЕТОГ АРХАНГЕЛА ГАВРИЛА" – ГРГУРЕВЦИ, 1827-1916.

Основни подаци о фонду

Количина архивске грађе: књ. 6; к. /; 0,20 м
Језик грађе: црквенословенски, српски.
Степен сређености: сређен.
Информативна средства: сумарни инвентар са ширим подацима о фонду.
Категоризација: од изузетног значаја[628]

---

[626] Прица Радомир, Насеља у Срему - настанак, развој, значајни догађаји, Сремска Митровица 1991, стр. 237.

[627] Подаци су преузети са сајта Википедија, слободна енциклопедија.

[628] Одлука о утврђивању архивске грађе од изузетног значаја која се чува у архивима од марта 1979. Службени гласник СРС , бр. 18 од 5 маја 1979.

Основне карактеристике садржаја грађе:

Књиге 1827-1916:
- Протоколи крштених 1827-1899, 2 књ.
- Протоколи венчаних 1827-1899, 2 књ.
- Протоколи умрлих 1827-1916, 2 књ.

Историјат ствараоца фонда:

Насеље је добило име по католичком манастиру светог Гргура. У папским документима постоји доста података о Гргуревцима, а први податак датира из 1247. године. Уз манастир је постојало и кметско село. Касније село прелази у турске руке све до Пожаревачког мира 1718. године када долази под власт Хабзбуршке монархије. Као награду за исказану верност у аустријско-турском рату, Гргуревце као посед добија племићка породица Одескалки.

Године 1788. за време тзв. Кочине крајине, из Србије се доселило 237 људи.

Гргуревчани су половином 18 века имали цркву од камена, док је данашња озидана крајем 18. века и сачуван је њен аутентичан изглед. Звоник цркве је висок око тридесет метара. Дрворезбарске радове је извео Марко Вујатовић, а слике Димитрије Димшић.[629]

Историјат фонда:

Грађа архивског фонда (Ф 225) преузета је Записником о примопредаји архивске грађе бр. 02-291/12 дана 31.5.2017. године од Градске управе Сремска Митровица. Преузето је 6 инвентарних јединица за период од 1827. до 1916. године у укупној количини од 0,20 метара дужних. Преузети су Пртоколи крштених, венчаних и умрлих. Књиге нису оригинали него копије (ксерокопије) које је извршила Градска управа Сремска Митровица.

Сређивање фонда је извршено у јуну 2017. године. Сређивање фонда је вршено по тематском и хронолошком принципу. Грађу чине 2 протокола крштених, 2 протокола венчаних, и 2 протокола умрлих.

Као научноинформативно средство за овај фонд урађен је Сумарни инвентар који обухвата грађу насталу од 1827. до 1916. године, и садржи укупно 6 инвентарних јединица у виду књига.

Степен сачуваности:

Књиге су делимично сачуване.

Списи нису сачувани.

---

[629] Прица Радомир, Насеља у Срему - настанак, развој, значајни догађаји, Сремска Митровица 1991, стр. 67-68.

Ф. 17 СРПСКА ПРАВОСЛАВНА ЦРКВА ХРАМА „СВЕТОГ КУЗМАНА И ДАМЈАНА" – КУЗМИН, 1810-1916.

Основни подаци о фонду

Количина архивске грађе: књ. 40; к. /; 0,54 м
Језик грађе: црквенословенски, српски.
Степен сређености: сређен.
Информативна средства: сумарни инвентар са ширим подацима о фонду.
Категоризација:од изузетног значаја[630]

Основне карактеристике садржаја грађе:

Књиге 1810-1916:
- Протоколи крштених 1810-1916, 13 књ.
- Протоколи венчаних 1860-1931, 20 књ.
- Протоколи умрлих 1878-1916, 7 књ.

Историјат ствараоца фонда:

Село Кузмин се први пут у писаним изворима помиње у 15. веку. Назив је добило по светом врачу Кузману. Након завршетка аустро-турских ратова, Кузмин је додељен племићкој породици Одескалки због заслуга у рату и подршке пружене Хабзбурзима. По попису из 1736. године село је имало 32 породичне старешине.

Кузмин је у 18. веку укључен у Војну границу. Аустријски службеник Франц Енгел је забележио за Кузмин: „Кузмин је изграђен под конац, има 251 граничарску кућу од чатме, покривене су већином трском и рогозином, затим трошан официрски квартир од чатме, илирску цркву од добре грађе и илирску школу од чатме".

Православна црква посвећена светом Кузману и Дамјану, подигнута је у другој половини 18. века.[631] Претпоставља се да је изграђена у периоду од 1773. до 1883. године. Црква је изграђена на месту старије цркве. Осликавање је почето 1793. године. Извели су га Григорије Давидовић-Опшић и Стефан Гавриловић. Вредан иконостас је са одликама касног барока, а дело је Григорија Давидовића-Опшића и Стефана Гавриловића.

Радови на обнови цркве спроведени су у раздобљу од 2000. до 2004. године.[632]

---

[630] Одлука о утврђивању архивске грађе од изузетног значаја која се чува у архивима од марта 1979. Службени гласник СРС , бр. 18 од 5 маја 1979.

[631] Прица Радомир, Насеља у Срему - настанак, развој, значајни догађаји, Сремска Митровица 1991, стр.113-114.

[632] Подаци су преузети са сајта Википедија, слободна енциклопедија.

Историјат фонда:

Грађа архивског фонда (Ф 17) преузета је 1970. године од Месне канцеларије Кузмин. Преузета су 4 протокола крштених у укупној количини од 0,20 метара дужних.

Приликом обиласка Месне канцеларије Шимановци пронађена је грађа која припада фонду (Ф 17), односно православној парохији Кузмин. Записником о примопредаји архивске грађе бр. 031-95/11-2/76 дана 19.04.1976. године преузети су Протоколи крштених, венчаних и умрлих од Месне канцеларије Шимановци у количини од 0,10 м/д.

Грађа архивског фонда Српска православна црква храма „Светог Кузмана и Дамјана” Кузмин, преузета је од стране Градске управе Сремска Митровица. Преузето је 7 Протокола крштених, венчаних и умрлих у укупној количини од 0,24 метара дужних. Књиге нису оригинали него копије (ксерокопије). Копирање је извршила Градска управа Сремска Митровица.

Сређивање фонда је почето и завршено у септембру 2017. године. Сређивање фонда је вршено по тематском и хронолошком принципу. Грађу чини 40 инвентарних јединица у форми свесака и књига.

Као научноинформативно средство за овај фонд урађен је Сумарни инвентар који обухвата грађу насталу од 1810. до 1916. године, и садржи укупно 40 инвентарних јединица.

Степен сачуваности:

Књиге су углавном сачуване.
Списи нису сачувани.

Ф. 329 СРПСКА ПРАВОСЛАВНА ЦРКВА ХРАМА „СВЕТОГ АРХАНЂЕЛА ГАВРИЛА” – ЛАЋАРАК, 1836-1946.

Основни подаци о фонду

Количина архивске грађе: књ. 12; к. /; 0,55 м
Језик грађе: црквенословенски, српски.
Степен сређености: сређен.
Информативна средства: сумарни инвентар са ширим подацима о фонду.
Категоризација: од изузетног значаја[633]

Основне карактеристике садржаја грађе:

Књиге 1836-1946.

[633] Одлука о утврђивању архивске грађе од изузетног значаја која се чува у архивима од марта 1979. Службени гласник СРС , бр. 18 од 5 маја 1979.

– Протоколи крштених 1878-1935, 5 књ.
– Протоколи венчаних 1878-1908, 2 књ.
– Протоколи умрлих 1878-1915, 3 књ.
– Домовни протоколи 1836-1946, 2 књ.

Историјат ствараоца фонда:

Након Карловачког мира који је потписан 1699. године и којим је завршен Велики бечки рат (1683-1699), вођен између Турског царства и европских сила део Срема је припао Аустријском царству. Насеље Лаћарак се налазило на самој граничној линији између Аустрије и Турске. Од потписивања Пожаревачког мира 1718. године Лаћарак је са још петнаест насеља улазио у састав илочког властелинства, којим је у име породице Одескалки управљао барон Марко Пејачевић.[634]

Прва црква која је подигнута у Лаћарку била је од плетера, покривена шиндром, са трпезом од дрвета и крстионицом од камена. Црква је освећена 1731. године.

Током наредних деценија становништво Лаћарка се знатно увећао, што је резултирало економским јачањем села па је већ 1766. године стара црква замењена великом барокном грађевином од тврдог материјала коју је осветио митрополит Павле Ненадовић исте године.

Уметник Марко Гавриловић је резао иконостас и предмете црквеног мобилијара, а Теодор Крачун је сликарске радове уступио своме ученику и сараднику Григорију Давидовићу Опшићу.[635]

Историјат фонда:

Године 1970. преузета је архивска грађа Црквене општине у Лаћарку од Месне канцеларије у Лаћарку у укупној количини од 0,10 дужних метара, односно 2 инвентарне јединице.

У мају 1972. године извршено је регистратурско сређивање фонда Српска православна црква храма „Светог арханђела Гаврила" Лаћарак 1845-1941.

У новембру 2016. извршена је промена граничних година фонда, односно грађе на период од 1836-1946. године, и извршено је ажурирање и допуњавање докумената у досијеу. У фонду се налази и Протокол крштених 1927-1935. Датум и начин пријема наведене књиге нису познати.

Примопредајним записником бр. 02-291/4 дана 31.05.2017. године преузето је од Градске управе Сремска Митровица матичне књиге крштених, венчаних и умрлих за место Лаћарак. Количина преузете грађе износи 0,40 дужних метара,

634 Прица Радомир, Насеља у Срему - Настанак, развој, значајни догађаји, Сремска Митровица 1991, стр. 119.

635 Лесек Мирјана, Уметничка баштина у Срему II, Сремска Митровица 2004, стр. 43.

односно 9 књига. Књиге нису оригинали, у питању су копије (ксерокопије) које је урадила Градска управа Сремска Митровица.

Сређивање фонда је вршено по тематском и хронолошком принципу. Грађу чине 5 протокола крштених, 2 протокола венчаних, 3 протокола умрлих, и 2 домовна протокола.

Као научноинформативно средство за овај фонд урађен је Сумарни инвентар који обухвата грађу насталу од 1836. до 1946. године, и садржи укупно 12 инвентарних јединица у виду књига.

Степен сачуваности:

Књиге су углавном сачуване.
Списи нису сачувани.

Ф. 876 СРПСКА ПРАВОСЛАВНА ЦРКВА ХРАМА „СВЕТИ ГЕОРГИЈЕ”-ЛЕЖИМИР, 1878-1899.

Основни подаци о фонду

Количина архивске грађе: књ. 1; к. /; 0,08 м
Језик грађе: српски.
Степен сређености: сређен.
Информативна средства: сумарни инвентар са ширим подацима о фонду.
Категоризација: од изузетног значаја[636]

Основне карактеристике садржаја грађе:

Књиге 1878-1899:
– Протокол крштених 1878-1899, 1 књ.

Историјат ствараоца фонда:

Име насеља Лецемер - Лецимер, односно Лежимир је највероватније словенског порекла и први пут је забележено писаним документима у 14. веку. Лежимир је био мало кметско село а изнад села је било утврђење које се звало дворац. Тврђава је служила да штити пут који је водио од града св. Димитрија, преко Фрушке горе на Дунав. Када су Турци заузели Срем населили су подручје Лежимира становништом из Шумадије, Мачве и Семберије. У Лежимиру је била турска посада, а у селу се налазила и једна џамија.

[636] Одлука о утврђивању архивске грађе од изузетног значаја која се чува у архивима од марта 1979. Службени гласник СРС , бр. 18 од 5 маја 1979.

Након протеривања Турака, територија Срема, изузев Војне границе, подељена је на властелинства и звала се Војводство Срем. Лежимир је припао племићкој породици Одескалки и њиховом илочком властелинству. Већина становништва Лежимира била је из Србије, Херцеговине, Босне и Црне Горе.[637]

Црква посвећена светом Георгију изграђена је у другој половини 18. века. Осликавање иконостаса започето је одмах после изградње цркве. Иконостас је рађен у духу барока и рококоа, али имена уметника нису позната.

Током Другог светског рата, црква је у великој мери оштећена и тада је срушен барокни звоник. У последњих пар година ради се на обнови цркве.[638]

Историјат фонда:

Грађа архивског фонда (Ф 876) преузета је Записником о примопредаји архивске грађе бр. 02-291/6 дана 31.05.2017. године од Градске управе Сремска Митровица. Преузета је једна инвентарна јединица за период од 1878. до 1899. године у укупној количини од 0,08 метара дужних. Преузет је Протокол крштених. Књига није оригинал него копија (ксерокопије). Копирање је извршила Градска управа Сремска Митровица.

Сређивање фонда је почето и завршено у јуну 2017. године. Сређивање фонда је вршено по тематском и хронолошком принципу. Грађу чини једна књига - Протокол крштених.

Као научноинформативно средство за овај фонд урађен је Сумарни инвентар који обухвата грађу насталу од 1878. до 1899. године, и садржи укупно једну инвентарну јединицу у форми књиге.

Степен сачуваности:

Књиге су мањим делом сачуване.
Списи нису сачувани.

Ф. 240 СРПСКА ПРАВОСЛАВНА ЦРКВА ХРАМА „СВЕТОГ ГЕОРГИЈА"-МАНЂЕЛОС, 1827-1888.

Основни подаци о фонду

Количина архивске грађе: књ. 4; к. /; 0,10 м
Језик грађе: црквенословенски, српски.
Степен сређености: сређен.
Информативна средства: сумарни инвентар са ширим подацима о фонду.

---

[637] Прица Радомир, Насеља у Срему - настанак, развој, значајни догађаји, Сремска Митровица 1991, стр.123-124.

[638] Подаци су преузети са сајта Википедија - слободна енциклопедија.

Категоризација: од изузетног значаја[639]

Основне карактеристике садржаја грађе:

Књиге 1827-1888.
- Протокол крштених 1827-1880, 1 књ.
- Протокол венчаних 1827-1880, 1 књ.
- Протокол умрлих 1828-1880, 1 књ.
- Протокол крштених, венчаних и умрлих 1878-1888, 1 књ.

Историјат ствараоца фонда:

Према једном извору, Мађари су дали име селу Нађолас што значи велико влашко село. После смрти племића Егидија Вођинског, патронатско право над манастиром и поседом добила је племићка породица Моровић.

У 16. веку под Турцима, Манђелос је био насељено место у саставу гргуревачке нахије. Евлија Челебија у својим путописима каже за Манђелос да су сви становници виноградари, има много трговаца који јако воле посетиоце и стране путнике.

Након ослобођења Срема од Турака 1699. и 1718. године, Срем је издељен на властелинства, а Манђелос је потпао под иришко властелинство.

Православна црква је подигнута 1802. године. Резбарију је радио Марко Константиновић, а слике на иконостасу су дело Георгија Бакаловића.[640] Неколико црвених икона рад су Григорија Давидовића Опшића. Црква је посвећена светом Ђорђу.[641]

Историјат фонда:

Грађа архивског фонда (Ф 240) преузета је Записником о примопредаји архивске грађе бр. 02-291/10 дана 31.05.2017. године од Градске управе Сремска Митровица. Преузете су 4 инвентарне јединице за период од 1827. до 1888. године у укупној количини од 0,10 метара дужних. Преузети су Протокол крштених, Протокол венчаних, Протокол умрлих и Протокол крштених, венчаних и умрлих. Књиге нису оригинали него копије (ксерокопије). Копирање је извршила Градска управа Сремска Митровица.

Сређивање фонда је почето и завршено у јуну 2017. године. Сређивање фонда је вршено по тематском и хронолошком принципу. Грађу чине 4 књиге: Протокол крштених, Протокол венчаних, Протокол умрлих и Протокол крштених, венчаних и умрлих.

---

[639] Одлука о утврђивању архивске грађе од изузетног значаја која се чува у архивима од марта 1979. Службени гласник СРС , бр. 18 од 5 маја 1979.

[640] Прица Радомир, Насеља у Срему - Настанак, развој, значајни догађаји, стр.132-133.

[641] Подаци су преузети са сајта Википедија, слободна енциклопедија

Као научноинформативно средство за овај фонд урађен је Сумарни инвентар који обухвата грађу насталу од 1827. до 1888. године, и садржи укупно 4 инвентарне јединице у виду књига.

Степен сачуваности:

Књиге су делимично сачуване.
Списи нису сачувани.

Ф. 968 СРПСКА ПРАВОСЛАВНА ЦРКВА ХРАМА „СВЕТОГ ВЕЛИКОМУЧЕНИКА ГЕОРГИЈА" -САЛАШ НОЋАЈСКИ, 1848-1914.

Основни подаци о фонду

Количина архивске грађе: књ. 10; к. /; 0,30 м
Језик грађе: црквенословенски, српски.
Степен сређености: сређен.
Информативна средства: сумарни инвентар са ширим подацима о фонду.
Категоризација: од изузетног значаја[642]

Основне карактеристике садржаја грађе:

Књиге 1848-1914:
– Протоколи крштених 1848-1912, 7 књ.
– Протокол умрлих 1869-1914, 3 књ.

Историјат ствараоца фонда:

У средњем веку Салаш Ноћајски је спадао у „оностране Срем" и у државу краља Драгутина. За време турске владавине Салаш је спадао под град Ноћај. Ту се налазила важна саобраћајница за Сремску Митровицу, захваљујући којој су убирани велики приходи од прелаза путника и тржне царине.

У једном извештају аустријског шпијуна пише о Салашу следеће: „Део Мачве уз Дрину и Саву заузимале су велике баре, које се у кишним периодима претварају у огромна непроходна блатишта". Становници су живели у кућама грађеним од дрвета.

Салаш се у Првом српском устанку прочуо по великим јунацима. Приликом напада на Шабац Стојан Чупић и прота Никола Смиљанић су чували прелазе на

[642] Одлука о утврђивању архивске грађе од изузетног значаја која се чува у архивима од марта 1979. Службени гласник СРС , бр. 18 од 5 маја 1979.

Дрини, палили турска села и ишли на преговоре са турским везирима заједно са Матијом Ненадовићем.[643]

Прва црква Светог великомученика Георгија у Салашу Ноћајском подигнута је пре више од два века, тачније1809. године. Цркву је подигао у свом дворишту чувени војвода Стојан Чупић, у народу познат као Змај од Ноћаја.

Црква је спаљена до темеља после Првог српског устанка у знак одмазде због учешћа Стојана Чупића у устанку. Турци су ухватили свештеника Недељка и двадесет виђенијих мештана Салаша, затворили их у цркву коју су затим спалили до темеља.

Године 1902. пројектована је иста зграда а подигнута је 1909. године. Пројекат је урадио српски архитекта Светозар Ивачковић који је пројектовао многе цркве и друге грађевине по Србији. Прва литургија је служена 1909. године на Светог Николу.[644]

Парохија салаш-ноћајска састоји се из Салаша Ноћајског, Ноћаја и делова Митровице.

Историјат фонда:

Фонд је преузет од Општине Сремска Митровица 15.3.1999. године по Записнику бр. 02-89. Фонд је преузет у несређеном стању, измешан са грађом других црквених фондова.

Сређивање фонда је извршено 2008. године. Фонд је садржао 5 Матичних књига.

Грађа архивског фонда (Ф 968) преузета је Записником о примопредаји архивске грађе бр. 02-291/11 дана 31.5.2017. године од Градске управе Сремска Митровица. Преузето је 5 инвентарних јединица за период од 1896. до 1914. године у укупној количини од 0,40 метара дужних. Преузети су Протоколи крштених и Протоколи умрлих. Књиге нису оригинали него копије (ксерокопије). Копирање је извршила Градска управа Сремска Митровица.

Сређивање и спајање фонда је почето и завршено у августу 2017. године. Сређивање фонда је вршено по тематском и хронолошком принципу. Грађу чини 10 књига: 7 Протокола крштених и 3 Матичне књиге умрлих.

Као научноинформативно средство за овај фонд урађен је Сумарни инвентар који обухвата грађу насталу од 1848. до 1914. године, и садржи укупно 10 инвентарних јединица у виду књига.

Степен сачуваности:

Књиге су делимично сачуване.

---

[643] Прица Радомир, Насеља у Срему - настанак, развој, значајни догађаји, Сремска Митровица 1991, стр. 195-196.

[644] Подаци су преузети са сајта http://www.ozon.rs/

Списи нису сачувани.

Ф. 194 СРПСКА ПРАВОСЛАВНА ЦРКВА ХРАМА „СОШЕСТВИЈА СВЕТОГ ДУХА"- ШАШИНЦИ, 1895-1913.

Основни подаци о фонду

Количина архивске грађе: књ. 2; к. /; 0,20 м
Језик грађе: српски.
Степен сређености: сређен.
Информативна средства: сумарни инвентар са ширим подацима о фонду.
Категоризација: од изузетног значаја[645]

Основне карактеристике садржаја грађе:

Књиге 1895-1913:
– Протокол крштених 1895-1905, 1 књ.
– Протокол умрлих 1900-1913, 1 књ.

Историјат ствараоца фонда:

Насеље Шашинци се први пут помињу у писаним изворима у другој половини 15. века, а припадало је каштелу Карловци. Шашинци су припадали српским деспотима, племићкој породици Батори, Турцима и након аустријско-турских ратова Шашинци почетком 18. века долазе под власт Хабзбуршке монархије.

Барон Марко Пејачевић је 1744. године купио митровачко властелинство са тринаест насеља међу којима су били и Шашинци. Међутим, већ 1745. године посед је припао Војној граници. У том периоду насеље је добило данашњи изглед - изгглед граничарског села.

Православна црква у селу подигнута је још 1774. године, а посвећена је Сошествију Светог Духа.[646] Звоник је зидан накнадно, иконостас је урађен крајем 18. века и дело је уметника Григорија Јездимировића. За време Другог Светског рата звоник је срушен, али је након рата поново подигнутса аутентичним изгледом. Осамдесетих година 20. века спроведени су радови на обнови цркве.[647]

---

[645] Одлука о утврђивању архивске грађе од изузетног значаја која се чува у архивима од марта 1979. Службени гласник СРС , бр. 18 од 5 маја 1979.

[646] Прица Радомир, Насеља у Срему - настанак, развој, значајни догађаји, Сремска Митровица 1991, стр. 245

[647] Подаци су преузети са сајта Википедија, слободна енциклопедија

Историјат фонда:

Грађа архивског фонда (Ф 1433) преузета је Записником о примопредаји архивске грађе бр. 02-291/13 дана 31.5.2017. године од Градске управе Сремска Митровица. Преузете су 2 инвентарне јединице за период од 1895. до 1913. године у укупној количини од 0,20 метара дужних. Преузети су Протокол крштених и Протокол умрлих. Књиге нису оригинали него копије (ксерокопије). Копирање је извршила Градска управа Сремска Митровица.

Сређивање фонда је почето и завршено у јуну 2017. године. Сређивање фонда је вршено по тематском и хронолошком принципу. Грађу чине Протокол крштених и протокола умрлих.

Као научноинформативно средство за овај фонд урађен је Сумарни инвентар који обухвата грађу насталу од 1895. до 1913. године, и садржи укупно 2 инвентарне јединице у виду књига.

Степен сачуваности:

Књиге су делимично сачуване.
Списи нису сачувани.

Ф. 930 СРПСКА ПРАВОСЛАВНА ЦРКВА ХРАМА „СВЕТОГ АРХАНЂЕЛА ГАВРИЛА” - ВЕЛИКИ РАДИНЦИ, 1827-1910.

Основни подаци о фонду

Количина архивске грађе: књ. 3; к. /; 0,12 м
Језик грађе: црквенословенски, српски.
Степен сређености: сређен.
Информативна средства: сумарни инвентар са ширим подацима о фонду.
Категоризација: од изузетног значаја[648]

Основне карактеристике садржаја грађе:
Књиге 1827-1899:
- Протокол крштених 1878-1910, 1 књ.
- Протокол умрлих 1878-1910, 1 књ.
- Протокол крштених, венчаних и умрлих 1827-1858, 1 књ.

[648] Одлука о утврђивању архивске грађе од изузетног значаја која се чува у архивима од марта 1979. Службени гласник СРС , бр. 18 од 5 маја 1979.

Историјат ствараоца фонда:

Велики Радинци су забележени на карти из 1730. године, а 1734. године село је имало око 50 домова и припадало је породици Одескалки. Велики Радинци су у овом периоду подељени на два дела. Иришко или Доњосремско обухватало је деветнаест насеља, међу њима и Велике Радинце. Управник имања је био румски барон Марко Пејачевић.

У једном извештају из 1733. године, наводи се да у селу Велики Радинци постоји „црква од плетера, покривена шиндром, трпеза од дрвета, умиваонице од камена".У цркви су постојале московске и српске књиге. Данашња црква је саграђена у другој половини 18. века. Иконе у иконостасу рад су Јакова Орфелина. Он је завршио сликање икона 1792. године. Резбарија иконостаса је дело непознатог мајстора, такође с краја 18. века.[649]

Црква је данас посвећена Светом Арханђелу Гаврилу. Црквени торањ је срушен у Другом Светском рату, а накнадно дозидани после рата је скраћен.[650]

Историјат фонда:

Грађа архивског фонда (Ф 930) преузета је Записником о примопредаји архивске грађе бр. 02-291/9 дана 31.05.2017. године од Градске управе Сремска Митровица. Преузето је 3 инвентарних јединица за период од 1827. до 1910. године у укупној количини од 0,12 метара дужних. Преузети су: Протокол крштених, Протоколи умрлих и Протокол крштених, венчаних и умрлих. Књиге нису оригинали него копије (ксерокопије). Копирање је извршила Градска управа Сремска Митровица.

Сређивање фонда је почето и завршено у септембру 2017. године. Сређивање фонда је вршено по тематском и хронолошком принципу. Грађу чине 3 књиге: Протокол крштених, Протокол умрлих и Протокол крштених, венчаних и умрлих.

Као научноинформативно средство за овај фонд урађен је Сумарни инвентар који обухвата грађу насталу од 1827. до 1910. године, и садржи укупно 3 инвентарне јединице у виду књига.

Степен сачуваности:

Књиге су делимично сачуване.

Списи нису сачувани.

---

[649] Прица Радомир, Насеља у Срему - настанак, развој, значајни догађаји, Сремска Митровица 1991, стр. 47-48.

[650] Подаци су преузети са сајта Википедија, слободна енциклопедија

Ф. 973 СРПСКА ПРАВОСЛАВНА ЦРКВА ХРАМА „СВЕТОГ НИКОЛЕ” – РУМА, 1827-1895.

Основни подаци о фонду

Количина архивске грађе: књ. 49; к. /; 0,15 м
Језик грађе: црквенословенски, српски.
Степен сређености: сређен.
Информативна средства: сумарни инвентар са ширим подацима о фонду.
Категоризација: од изузетног значаја[651]

Основне карактеристике садржаја грађе:

Књиге 1827-1895:
- Протоколи крштених 1827-1895, 16 књ.
- Протоколи венчаних 1827-1858, 16 књ.
- Протоколи умрлих 1827-1858, 16 књ.
- Протокол крштених, венчаних и умрлих 1841, 1 књ.

Историјат ствараоца фонда:

Након потписивања Карловачког мира, 1699. године Рума је са јужним делом Срема остала под Турцима, а северни део је припао Аустрији. После Пожаревачког мира 1718. године Рума је ушла у састав Аустрије.

Због војних заслуга у рату, Хабзбурзи су поделили цео Срем породицама из високог племства. Рума је дарована властелину Колореду 1728. године,[652] а затим барону Марку Пејачевићу. С обзиром да је Митровица убрзо ушла у саставВојне границе, Пејачевић је за седиште свог спахилука одабрао Руму.

Године 1749. издао је повељу којом је ослободио кметства становнике Руме, заувек су ослобођени феудалног деветка и работа, осим за потребе оправке цркве, друмова или мостова. Од те године становници Руме нису више били кметови, а општини је дато право да има свој грб и печат.

Таква политика убрзала је насељавање румске општине становницима различитих националности. Из Србије су се насељавали Срби и Цинцари, а за време владавине Марије Терезије (1740-1780) насељавани су Немци,а забележене су и мађарске породице. Због небриге властелина доста породица је страдало због лоших здравствених услова. [653] У другој половини 18. века досељавају се и

[651] Одлука о утврђивању архивске грађе од изузетног значаја која се чува у архивима од марта 1979. Службени гласник СРС , бр. 18 од 5 маја 1979.

[652] Прица Радомир, Насеља у Срему - Настанак, развој, значајни догађаји, Сремска Митровица 1991, стр. 192.

[653] Наведено дело, стр. 193-194.

Хрвати. У граду настаје хрватска четврт, у коју долазе и Мађари и временом се претапају у Хрвате.[654]

У Руми су у 18. веку изграђене три православне цркве: Црква Светог Вазнесења, црква Светог Николе, црква Свих Светих и једна католичка црква, изграђена 1813. године.[655]

Рума је имала цркву још у доба владавине Турака. Први свештеник је био Стојан Орловић, а црква је била од дрвете, патосана, имала је порту и носила је име светог Николе. Митрополија је добијала од румског свештенстав одређену количину жита, зоби и масла, а са својим кнезом присуствовали су српским народним саборима у Сремским Карловцима.[656]

Православна црква светог Николе изграђена је 1758. године. Резбарију са класицистичким мотивима дело је Георгија Девића. Иконе су радили Петар и Павле Чортановић.[657]

Историјат фонда:

Примопредајним Записником бр. 02-1365/6 дана 04.05.1990. године преузета је архивска грађа Матичне књиге рођених, венчаних и умрлих римокатоличке и православне вероисповести у Руми од Секретаријата за општу управу општине Рума у укупној количини од 2 дужна метра, односно 225 инвентарних јединица. У току регистратурског сређивања издвојена је и идентификована архивска грађа фонда Српска православна црква храма „Светог Николе" Рума 1827-1895. у укупној количини од 0,15 метара дужних, односно 49 инвентарних јединица.

У оквиру сређене грађе налазе се у форми књига и свесака: 16 Протокола крштених, 16 Протокол венчаних и 16 Протокола умрлих и 1 Протокол крштених, венчаних и умрлих.

Као научноинформативно средство за овај фонд урађен је Сумарни инвентар који обухвата грађу насталу од 1827. до 1895. године, и садржи укупно 49 инвентарну јединицу у виду књига, односно свесака.

Степен сачуваности:

Књиге су делимично сачуване.

Списи нису сачувани.

---

654 Ђорђевић Радисав и група аутора, Рума у средишту Срема, Нови Сад 1991, стр. 31

655 Прица Радомир, Насеља у Срему - Настанак, развој, значајни догађаји, Сремска Митровица 1991, стр. 194.

656 Ђорђевић Радисав и група аутора, Рума у средишту Срема, Нови Сад 1991, стр. 46-47.

657 Прица Радомир, Насеља у Срему - Настанак, развој, значајни догађаји, Сремска Митровица 1991, стр. 193

Ф. 347 СРПСКА ПРАВОСЛАВНА ЦРКВА ХРАМА „СВЕТОГ ВАЗНЕСЕЊА ГОСПОДЊЕГ” – РУМА, 1762-1916.

Основни подаци о фонду

Количина архивске грађе: књ. 75; к. /; 0,95 м
Језик грађе: црквенословенски, српски.
Степен сређености: сређен.
Информативна средства: сумарни инвентар са ширим подацима о фонду.
Категоризација: од изузетног значаја[658]

Основне карактеристике садржаја грађе:

Књиге 1762-1916.
- Протоколи крштених 1777-1895, 28 књ.
- Протоколи венчаних 1777-1895, 21 књ.
- Протоколи умрлих 1777-1916, 25 књ.
- Протокол крштених, венчаних и умрлих 1762-1777, 25 књ.

Историјат ствараоца фонда:

Након потписивања Карловачког мира, 1699. године Рума је са јужним делом Срема остала под Турцима, а северни део је припао Аустрији. После Пожаревачког мира 1718. године Рума је ушла у састав Аустрије.

Због војних заслуга у рату, Хабзбурзи су поделили цео Срем породицама из високог племства. Рума је дарована властелину Колореду 1728. године,[659] а затим барону Марку Пејачевићу. С обзиром да је Митровица убрзо ушла у саставВојне границе, Пејачевић је за седиште свог спахилука одабрао Руму.

Године 1749. издао је повељу којом је ослободио кметства становнике Руме, заувек су ослобођени феудалног деветка и работа, осим за потребе оправке цркве, друмова или мостова. Од те године становници Руме нису више били кметови, а општини је дато право да има свој грб и печат.

Таква политика убрзала је насељавање румске општине становницима различитих националности. Из Србије су се насељавали Срби и Цинцари, а за време владавине Марије Терезије (1740-1780) насељавани су Немци,а забележене су и мађарске породице. Због небриге властелина доста породица је страдало због лоших здравствених услова. [660] У другој половини 18. века досељавају се и

[658] Одлука о утврђивању архивске грађе од изузетног значаја која се чува у архивима од марта 1979. Службени гласник СРС , бр. 18 од 5 маја 1979.

[659] Прица Радомир, Насеља у Срему - Настанак, развој, значајни догађаји, Сремска Митровица 1991, стр. 192.

[660] Наведено дело, стр. 193-194.

Хрвати. У граду настаје хрватска четврт, у коју долазе и Мађари и временом се претапају у Хрвате.[661]

У Руми су у 18. веку изграђене три православне цркве: Црква Светог Вазнесења, црква Светог Николе, црква Свих Светих и једна католичка црква, изграђена 1813. године.[662]

Рума је имала цркву још у доба владавине Турака. Црква је била од дрвета, патосирана, имала је порту. Српски грађани су се обратили митрополиту Павлу Ненадовићу и царици Марији Терезији са молбом да се изгради нова црква. Црква је саграђена у другој половини 18. века и посвећена је Светом Вазнесењу Господњем. Слике у новој цркви радили су познати сликари Стефан Тенецки, Петар Чортановачки и Константин Пантелић. Поред цркве налазила се и школа и ограђено гробље. Свештенство је уредно водило протокол и поседовало неопходне црквене књиге.[663]

Историјат фонда:

Примопредајним Записником бр. 02-1365/6 дана 4.5.1990. године преузета је архивска грађа Матичне књиге рођених, венчаних и умрлих римокатоличке и православне вероисповести у Руми од Секретаријата за општу управу општине Рума у укупној количини од 2 дужна метра, односно 225 инвентарних јединица. У току регистратурског сређивања издвојена је и идентификована архивска грађа фонда Српска православна црква храма „Светог Вазнесења Господњег" Рума 1762-1916. у укупној количини од 0,95 метара дужних, односно 74 инвентарне јединице.

Фонд Православна источна црква храма „Светог Вазнесења Господњег" Рума 1887. обрађен је први пут у априлу 1979. и састојао се од Протокола рођених, венчаних и умрлих за 1887. Протоколи су у форми свесака. Датум и начин доласка грађе у Архив нису познати.

Са обрадом грађе која је преузета 04.05.1990. године почето је и завршено у октобру 2016. године. Извршено је спајање са грађом фонда Православна источна црква храма „Светог Вазнесења Господњег" Рума 1887. и извршена је промена граничних година и имена фонда у Српска православна црква храма „Светог Вазнесења Господњег" Рума 1762-1916.

У оквиру сређене грађе налазе се у форми књига и свесака: 28 Протокола Одлука о утврђивању архивске грађе од изузетног значаја која се чува у архивима од марта 1979. Службени гласник СРС , бр. 18 од 5 маја 1979. 75 инвентарних јединица у виду књига.

---

[661] Ђорђевић Радисав и група аутора, Рума у средишту Срема, Нови Сад 1991, стр. 31

[662] Прица Радомир, Насеља у Срему - Настанак, развој, значајни догађаји, Сремска Митровица 1991, стр. 194.

[663] Ђорђевић Радисав и група аутора, Рума у средишту Срема, Нови Сад 1991, стр. 47

Степен сачуваности:

Књиге су углавном сачуване.
Списи нису сачувани.

Ф. 1399 СРПСКА ПРАВОСЛАВНА ЦРКВА ХРАМА „СОШЕСТВИЈА СВЕТОГ ДУХА”- РУМА, 1827-1918.

Основни подаци о фонду

Количина архивске грађе: књ. 50; к. /; 0,17 м
Језик грађе: црквенословенски, српски.
Степен сређености: сређен.
Информативна средства: сумарни инвентар са ширим подацима о фонду.
Категоризација: од изузетног значаја[664]

Основне карактеристике садржаја грађе:

Књиге 1827-1918:
- Протоколи крштених 1827-1888, 16 књ.
- Протоколи венчаних 1827-1864, 16 књ.
- Протоколи умрлих 1827-1918, 16 књ.
- Протоколи крштених, венчаних и умрлих 1841-1844, 2 књ.

Историјат ствараоца фонда:

Након потписивања Карловачког мира, 1699. године Рума је са јужним делом Срема остала под Турцима, а северни део је припао Аустрији. После Пожаревачког мира 1718. године Рума је ушла у састав Аустрије.

Због војних заслуга у рату, Хабзбурзи су поделили цео Срем породицама из високог племства. Рума је дарована властелину Колореду 1728. године,[665] а затим барону Марку Пејачевићу. С обзиром да је Митровица убрзо ушла у составВојне границе, Пејачевић је за седиште свог спахилука одабрао Руму.

Године 1749. издао је повељу којом је ослободио кметства становнике Руме, заувек су ослобођени феудалног деветка и работа, осим за потребе оправке цркве, друмова или мостова. Од те године становници Руме нису више били кметови, а општини је дато право да има свој грб и печат.

Таква политика убрзала је насељавање румске општине становницима различитих националности. Из Србије су се насељавали Срби и Цинцари, а за вре-

[664] Одлука о утврђивању архивске грађе од изузетног значаја која се чува у архивима од марта 1979. Службени гласник СРС , бр. 18 од 5 маја 1979.

[665] Прица Радомир, Насеља у Срему - Настанак, развој, значајни догађаји, Сремска Митровица 1991, стр. 192.

ме владавине Марије Терезије (1740-1780) насељавани су Немци,а забележене су и мађарске породице. Због небриге властелина доста породица је страдало због лоших здравствених услова. [666] У другој половини 18. века досељавају се и Хрвати. У граду настаје хрватска четврт, у коју долазе и Мађари и временом се претапају у Хрвате.[667]

У Руми су у 18. веку изграђене три православне цркве: Црква Светог Вазнесења, црква Светог Николе, црква Свих Светих и једна католичка црква, изграђена 1813. године.[668]

Рума је имала цркву још у доба владавине Турака. Први свештеник је био Стојан Орловић, а црква је била од дрвете, патосана, имала је порту и носила је име светог Николе. Митрополија је добијала од румског свештенства одређену количину жита, зоби и масла, а са својим кнезом присуствовали су српским народним саборима у Сремским Карловцима.[669]

Храм „Сошествија Светог Духа" Српске православне цркве у Руми подигнут је поче-тком 19. века и има статус споменика културе од великог значаја. На месту старе дрвене цркве која се помиње још 1750. године започела је изградња нове.

Трудом богатих трговаца Цинцара[670], 1836. године започела је изградња нове,треће православне цркве у Руми, познате као „*Грчка црква"*, званичног назива црква „Свих Светих".

Коципирана је у класистичком духу према пројекту Матијаса Фрелиха из Новог Сада.

Услед недостатка средстава радови на изградњи су стали, тако да је иконостасна преграда за коју је дрворезбарију израдио Георгије Девић, постављена 1851. године у још недовршену цркву. Радови су настављени тек 1903. године према пројекту загребачког архитекте Хермана Болеа. Радови су окончани 1905. године када је црква и освећена.Том приликом добила је и актуелни назив.[671]

Храм је једнобродна грађевина са полукружном олтарском апсидом на источној страни и високим, доминантним звоником на западној страни. Представу Васкрсења на таваници храма извео је чувени сликар Урош Предић који је био ангажован и на изради сликане декорације иконостаса,тронова и певница. [672]

---

[666] Наведено дело, стр. 193-194.

[667] Ђорђевић Радисав и група аутора, Рума у средишту Срема, Нови Сад 1991, стр. 31

[668] Прица Радомир, Насеља у Срему - Настанак, развој, значајни догађаји, Сремска Митровица 1991, стр. 194.

[669] Ђорђевић Радисав и група аутора, Рума у средишту Срема, Нови Сад 1991, стр. 46-47.

[670] Велики број православних трговаца куповао је куће у центру Руме а како су ове богомоље биле далеко од њихових домова , имали су потребу за изградњом храма у новом месту живљења.

[671] www.novisajt.rumatourism.

[672] sr.wikipedia.org. Српска православна црква Сошествија Светог Духа Рума.

Историјат фонда:

Примопредајним Записником бр. 02-1365/6 дана 04.05.1990. године преузета је архивска грађа Матичне књиге рођених, венчаних и умрлих римокатоличке и православне вероисповести у Руми од Секретаријата за општу управу општине Рума у укупној количини од 2 дужна метра, односно 225 инвентарних јединица.

Из наведене грађе због потреба ажурирања евиденција и достављања прецизних података издвојена је архивска грађа, односно матичне књиге православих храмова Светог Вазнесења, Светог Николаја и Сошествија Светог Духа (Храма Свих Светих), као и грађе римокатоличке цркве у Руми. Идентификована архивска грађа фонда Српска православна црква храма „Сошествија Светог Духа” Рума износи укупно 50 инвентарних јединица, односно 0,17 м.д.

У оквиру сређене грађе налазе се у форми књига и свесака: 16 Протокола крштених, 16 Протокола венчаних,16 Протокола умрлих и 2 Протокола крштених, венчаних и умрлих.

Протоколи су у релативно добром физичком стању, налазе се у форми књига и свесака.

Као научноинформативно средство за овај фонд урађен је Сумарни инвентар који обухвата грађу насталу од 1827. до 1918. године, и садржи укупно 50 инвентарних јединица у виду књига, односно свесака.

Степен сачуваности:

Књиге су углавном сачуване.
Списи нису сачувани.

Ф. 969 СРПСКА ПРАВОСЛАВНА ЦРКВА ХРАМА „СВЕТИ НИКОЛА”-СТЕЈАНОВЦИ, 1764-1895.

Основни подаци о фонду

Количина архивске грађе: књ. 5; к. /; 0,18 м
Језик грађе: црквенословенски, српски.
Степен сређености: сређен.
Информативна средства: сумарни инвентар са ширим подацима о фонду.
Категоризација: културно добро од изузетног значаја[673]

[673] Одлука о утврђивању архивске грађе од изузетног значаја која се чува у архивима од марта 1979. Службени гласник СРС , бр. 18 од 5 маја 1979.

Основне карактеристике садржаја грађе:

Књиге 1764-1895:
- Протокол крштених 1843-1860, 1 књ.
- Протокол венчаних 1860-1895, 1 књ.
- Протокол умрлих 1878-1892, 1 књ.
- Протокол крштених, венчаних и умрлих 1764-1807, 1 књ.
- Домовни протокол 1817, 1 књ.

Историјат ствараоца фонда:

Насеље Стејановци насељено је Србима за време сремских деспота, а са собом су донели и традицију српске средњевековне државе. Након аустро-турских ратова 1737-1739. године аустријска власт је повећала обавезе сељака, а неке сељаке у Стејановцима је и убила. Насеље је припадало илочком властелинству грофа Одескалкија, а по попису из 1737. године забележене су 32 породичне старешине.[674]

Црква у Стејановцима посвећена је светом Николи. Подигнута је 1774. године. Почетком 19. века, Општина је склопила уговор са карловачким дрворезбаром Марком Вујатовићем за израду иконостаса. На иконостасу преовлађују биљни мотиви винове лозе са грожђем, класје, храстово лишће са жиром и руже.[675] Уговор је првобитно 1803. године склопљен са Јаковом Орфелином за сликарске радове, али је он након три месеца умро, па је радове преузео сликар Арса Теодоровић.[676]

Конзерваторски радови су изведени 1998. године.[677]

Историјат фонда:

Дана 4.5.1990. године Примопредајним Записником преузете су Матичне књиге места Стејановци и архивска грађа и регистратурски материјал Народног одбора општине Стејановци у укупној количини од 1 дужног метра. У току регистратурског сређивања 1994. године, издвојена је и идентификована архивска грађа фонда Српска православна црква храма Стејановци 1764-1955. године у укупној количини од 0,18 метара дужних, односно 5 инвентарних јединица. У новембру 2016. године, извршена је промена граничних година фонда, односно грађе на период од 1764-1895. године и извршено је ажурирање и допуњавање докумената у досијеу.

У току обраде фонда уочена су извесна оштећења на Протоколима:

---

[674] Прица Радомир, Насеља у Срему - Настанак, развој, значајни догађаји, Сремска Митровица 1991, стр.223-224.

[675] Подаци су преузети са сајта Википедија, слободна енциклопедија

[676] Прица Радомир, Насеља у Срему - Настанак, развој, значајни догађаји, Сремска Митровица 1991, стр.223-224.

[677] Подаци су преузети са сајта Википедија, слободна енциклопедија

У оквиру сређене грађе налазе се у форми књига: 1 Протокол крштених, 1 Протокол венчаних, 1 Протокол умрлих, 1 Протокол крштених, венчаних и умрлих, и 1 Домовни протокол.

Као научноинформативно средство за овај фонд урађен је Сумарни инвентар који обухвата грађу насталу од 1843. до 1895. године, и садржи укупно 5 инвентарних јединица у виду књига.

Степен сачуваности:

Књиге су делимично сачуване.
Списи нису сачувани.

Ф. 852 СРПСКА ПРАВОСЛАВНА ЦРКВА ХРАМА „СВЕТОГ ВЕЛИКОМУЧЕНИКА ГЕОРГИЈА”- ГРАБОВЦИ, 1764-1949.

Основни подаци о фонду

Количина архивске грађе: књ. 43; к. 1; 1,35 м
Језик грађе: црквенословенски, српски.
Степен сређености: сређен.
Информативна средства: сумарни инвентар са ширим подацима о фонду.
Категоризација: од изузетног значаја[678]

Основне карактеристике садржаја грађе:

Књиге 1764-1949:
- Записници 1779-1944, 7 књ.
- Циркуларни протоколи 1794-1934, 7 књ.
- Домовни протоколи 1802-1946, 4 књ.
- Протоколи крштених 1777-1916, 6 књ.
- Протоколи венчаних 1812-1949, 4 књ.
- Протоколи умрлих 1793-1920, 9 књ.
- Протоколи крштених, венчаних и умрлих 1764-1815, 2 књ.
- Остале књиге 1791-1926, 4 књ.

Списи
Списи садрже: Слово на дан Светог Николе и цара Константина.

[678] Одлука о утврђивању архивске грађе од изузетног значаја која се чува у архивима од марта 1979. Службени гласник СРС , бр. 18 од 5 маја 1979.

Историјат ствараоца фонда:

Грабовци се први пут у писаним изворима појављују у једном мађарском документу из 1391. године. Забележени су и у пећком Поменику и фалсификованој повељи манастира Крушедола.

Село је опустело после протеривања Турака након потписивања Пожаревачког мира 1718. године када је Срем потпао под аустријску власт. Средином 18. века село је поново насељено. У току наредног аустријско-турског рата који је вођен од 1737. до 1739. године, долази до друге сеобе под патријархом Арсенијем IV Шакабентом, када су прешли и српски заповедници Вук Исаковић и Атанасије Рашковић.

Иако су се Грабовци налазили у нездравом подручју са много бара, број становника се стално увећавао. Грабовци су ушли у састав Деветог петроварадинског граничарског пука.

Аустријски службеник Франц Енгел је забележио: „Грабовци имају 150 зидовима од чатме сграђених, трском и рогозином покривених, тачно ушорених кућа, трошан официрски квартир од чатме, дрвену илирску цркву и такву школу од чатме”.[679]

Црква у Грабовцима је посвећена у част светог Георгија. Подигнута је 1742. године, а осветио ју је митрополит Исаија.[680]

Године 1904. црква је обновљена, а поправка је плаћена приходом од црквено-општинске земље и Петроварадинске општине. Иконостас је израдио Александар Шиф из Новог Сада. Црква је освећена у фебруару 1905. године. Освећење је извршио Сергије Попић, игуман манастира Раваница.[681]

Историјат фонда:

Примопредајним Записником бр. 02-913 дана 02.09.1985. године преузета је архивска грађа и регистратурски материјал Српске православне цркве храма „Светог Великомученика Георгија” Грабовци. Грађа је преузета у присуству председника Црквеног одбора у укупној количини од 1,5 дужних метара, односно 36 књига и један свежањ расутог материјала.

У августу 1988. године урађен је сумарни инвентар и образац за водич, а у јуну 2007. године написана је и историјска белешка за наведени фонд.

Децембра 2016. извршено је ажурирање и допуна докумената у досијеу, и урађен је нов сумарни инвентар. Прегледом сумарног инвентара из 1988. године,

---

679 Прица Радомир, Насеља у Срему - настанак, развој, значајни догађаји, Сремска Митровица 1991, стр. 65-66.

680 Подаци су преузети са сајта Епархија сремска, www.eparhija-sremska.rs

681 Историјски архив «Срем» фонд 852 - Српска православна црква храма «Светог Великомученика Георгија» Грабовци 1764-1949, инв. бр. 4 - Записник седнице црквеног одбора 1899-1925.

утврђено је да фонд садржи 44, а не 43 инвентарне јединице како је наведено у сумарном, јер су две књиге вођене под једним бројем:

– Инв. бр. 1. а) Записник главни 1779-1793. и б) Записник главни 1899-1941.

Измењене су и граничне године појединих инвентарних јединица, а последња под редним бројем 43. - Слово на дан Светог Николе и цара Константина, сада је описана и инвентарисана као спис.

Након сређивања фонда по тематском и хронолошком принципу у оквиру грађе у форми књига налази се: 7 Записника, 7 Циркуларних протокола, 4 Домовна протокола, 6 Протокола крштених, 4 Протокола венчаних, 9 Протокола умрлих, 2 Протокола крштених, венчаних и умрлих. Фонд садржи и списе - Слово на дан Светог Николе и цара Константина - 1 инв. јединица.

Један број књига је у очуваном стању, док на вечини недостају корице, хрбати или су корице доста похабане.

Као научноинформативно средство за овај фонд урађен је Сумарни инвентар који обухвата грађу насталу од 1764. до 1949. године, и садржи укупно 43 инвентарне јединице у виду књига и једну инвентарну јединицу у виду списа.

Степен сачуваности:

Књиге су већим делом сачуване.
Списи су мањим делом сачувани.

Ф. 713 СРПСКА ПРАВОСЛАВНА ЦРКВА ХРАМА „СВЕТОГ НИКОЛЕ” - ШИД ,1777-1895.

Основни подаци о фонду

Количина архивске грађе: књ. 29; к. /; 0,20 м
Језик грађе: црквенословенски, српски.
Степен сређености: рађен.
Информативна средства: сумарни инвентар са ширим подацима о фонду.
Категоризација: од изузетног значаја[682]

Основне карактеристике садржаја грађе:

Књиге 1777-1895:

– Протоколи крштених 1777-1860, 10 књ.
– Протоколи венчаних 1777-1895, 5 књ.
– Протоколи умрлих 1777-1892, 14 књ.

[682] Одлука о утврђивању архивске грађе од изузетног значаја која се чува у архивима од марта 1979. Службени гласник СРС , бр. 18 од 5 маја 1979.

Историјат ствараоца фонда:

Године 1702. први пут се у писаним изворима помиње име места Шид кад је ту умро викар апостолског посланства, чије је седиште било у Шиду. Место је назив добило, највероватније по потоку Шидина. Земљиште које се налазило поред потока, било је обрасло трском и као такво погодно за скривање хајдука и разбојника који су нападали трговце и караване са робом. Да би заштитиле пут аустријске власти су на том месту населиле неколико породица па је насеље касније називано Шид.

Средином 18. века Шид је, са још неким селима додељен као коморско село Дворској комори из Беча.[683] Шид је у наредним годинама економски јачао и 1773. године царица Марија Терезија је потврдила привилегију да Шид убудуће носи име града и да одржава вашаре. Шид и Беркасово су од 1777. године стављени под власт унијатске бискупије у Крижевцима и заједно су чинили посед под називом „Шидско властелинство".

Од 1772. године Шићани су почели да скупљају прилоге за подизање православне цркве. Тек кад су сељаци пристали да добровољно дају потребне работе и подвоз за градњу, одобрена је градња.[684] Иконостас је 1787. године осликао Григорије Николић, земунски сликар, а сомборски сликар Јован Недељковић био је позван да обнови иконостас 1825. године.[685]

Историјат фонда:

Обрада фонда Православна црква „Светог Оца Николаја" Шид 1777-1892. извршена је у августу 1988. године. Грађа је обухватала 28 инвентарних јединица у укупној количини од 1,15 метара дужних.

У новембру 2016. године извршена је промена назива фонда и распона година грађе, ажурирање и допуњавање докумената у досијеу, као и издвајање Протокола венчаних за период 1860-1895. који је грешком припојен фонду Русинска црква Шид 1811-1916., и припајање фонду који сад гласи Српска православна црква храма „Светог Николе" Шид 1777-1895. Гранична година је промењена јер је фонду припојена нова књига, односно Протокол венчаних 1860-1895, а назив је промењен у складу са називом који црква има у Централном регистру непокретних културних добара Републичког завода за заштиту споменика Београд. Такође, фонду је припојен и Протокол крштених 1846. године који припада наведеном фонду, али не постоје подаци о датуму и начину стизања грађе у Архив. Протокол се налази у форми свеске.

---

[683] Прица Радомир, Насеља у Срему - Настанак, развој, значајни догађаји, Сремска Митровица 1991, стр. 247.

[684] Наведено дело, стр. 248.

[685] Подаци су преузети са сајта Википедија, слободна енциклопедија

У оквиру сређене грађе налазе се у форми књига: 11 Протокола крштених, 5 Протокола венчаних и 14 Протокола умрлих. Протоколи су у релативно очуваном стању.

Као научноинформативно средство за овај фонд урађен је Сумарни инвентар који обухвата грађу насталу од 1777. до 1895. године, и садржи укупно 29 инвентарних јединица у виду књига и 1 у виду свеске.

Степен сачуваности:

Књиге су делимично сачуване.
Списи нису сачувани.

Ф. 5 СРПСКА ПРАВОСЛАВНА ЦРКВА ХРАМА „СВЕТИ АПОСТОЛИ ПЕТАР И ПАВЛЕ” – БЕРКАСОВО, 1766-1895.

Основни подаци о фонду

Количина архивске грађе: књ. 11; к. /; 0,50 м
Језик грађе: црквенословенски.
Степен сређенести: сређен.
Информативна средства: сумарни инвентар са ширим подацима о фонду.
Категоризација: од изузетног значаја[686]

Основне карактеристике садржаја грађе:

Књиге 1787-1895:
- Матичне књиге крштених 1787-1876, 4 књ.
- Матична књига венчаних 1860-1895, 1 књ.
- Матичне књиге умрлих 1787-1891, 5 књ.
- Матична књига крштених, венчаних и умрлих 1766-1833, 1 књ.

Историјат ствараоца фонда:

Црква је подигнута 1775. године. Мајстор иконостаса је остао напознат. Слике је обновио Павле Чортановић. У ово село су 1803. године досељени први Русини и убрзо је створена русинска црквена општина. Досељеници су били ослобођени појединих дажбина, што је доводило до сукоба са староседеоцима, а што је нарочито било изражено револуционарне 1848. године. Ова црква је пала под удар прве аграрне реформе којом јој је одузето земљиште преко 10 хектара (од Црквене општине и парохијске закладе). На основу закона о национализацији

[686] Одлука о утврђивању архивске грађе од изузетног значаја која се чува у архивима од марта 1979. Службени гласник СРС , бр. 18 од 5 маја 1979.

стамбених зграда и грађевинског земљишта из 1958. године овој цркви је одузета стамбена зграда у Војвођанској улици број 48 у Беркасову, у којој је радила Народна књижница са читаоницом, површине 80 метара квадратних.

Историјат фонда:

Фонд Српска православна црква Беркасово 1766-1895, је преузет 1970. године од Месне канцеларије Беркасово у укупној количини од 0,50 метара дужних.

Године 1972. извршено је сређивање књига по врстама, хронолошко сређивање унутар врста и спољни опис књига, док је 2015. године урађен и Сумарни инвентар, као белешка о фонду и ажурирање докумената у досијеу.

Сређивање фонда је вршено по тематском и хронолошком принципу. Грађу чине 4 матичне књиге крштених, 1 матична књига венчаних, 5 матичних књига умрлих, 1 књига крштених, венчаних и умрлих.

Степен сачуваности:

Књиге су углавном сачуване.
Списи нису сачувани.

Ф. 18 СРПСКА ПРАВОСЛАВНА ЦРКВА- МОЛОВИН, 1810-1895.

Основни подаци о фонду

Количина архивске грађе: књ. 70; к. /; 0,27 м
Језик грађе: црквенословенски.
Степен сређености: сређен.
Информативна средства: сумарни инвентар са ширим подацима о фонду.
Категоризација: од изузетног значаја[687]

Основне карактеристике садржаја грађе:

Књиге 1810-1895:

- Протоколи крштених 1810-1881, 23 књ.
- Протоколи венчаних 1827-1881, 20 књ.
- Протоколи умрлих 1813-1895, 23 књ.
- Протоколи крштених, венчаних и умрлих 1837-1849, 3 књ.
- Књига благајне црквене општине 1826-1883, 1 књ.

[687] Одлука о утврђивању архивске грађе од изузетног значаја која се чува у архивима од марта 1979. Службени гласник СРС , бр. 18 од 5 маја 1979.

Историјат ствараоца фонда:

Моловин се помиње у списима тридесетих година 18. века и тада је имао 12 кућа. Године 1736. вршен је попис према коме у Моловину станује 21 породичних старешина, осам ожењених и два одрасла брата и сина.

Село се налазило у саставу илочког властелинства кнежева Одескалки. Због тешког живота и великих намета становништво се исељавало.

Дрвена црква посвећена светом Арханђелу Михаилу спомиње се у писаним изворима 1756. године, али је нова сазидана 1778. године. Предиван иконостас је настао у другој половини 19. века, али се не зна име аутора. Стилски, иконостас се често пореди са дверима манастира Крушедол и са иконостасом старе српске цркве светог Стефана у Сремској Митровици. Слике на иконостасу су дело Јована и Георгија Четировића Грабована, настало 1772. године. Црква поседује звона са записом да потичу од Карађорђа.[688]

Историјат фонда:

Досије фонда не садржи Записник о примопредаји архивске грађе, али је у Радном картону забележена 1970. година као датум пријема грађе. Примљено је укупно 0,20 дм, односно 4 инвентарне јединице.

Регистратурско сређивање је извршено у мају 1972. године, када је урађен Сумарни инвентар, а у мају 2007. израђена је Историјска белешка и Образац за Водич кроз фондове и збирке ИА „Срем”. Фонд је поново обрађен у фебруару 2017. године када је фонду додато још 66 инвентарних јединица за које не постоји податак о датуму и начину пријема у Архив.

Назив фонда је промењен у складу са називом који црква има у Централном регистру непокретних културних добара Републичког завода за заштиту споменика Београд.

Сређивање фонда је вршено по тематском и хронолошком принципу. Протоколи се налазе у форми свесака, осим четири Протокола који су у форми књига. Грађа се налази у добром физичком стању. На два Протокола се налазе мања оштећења: Инв. јед. бр. 1 - Протокол крштених 1810-1869. (недостаје део хрбата, похабане корице), и инв. јед. бр. 44 - Протокол умрлих 1813-1846. (недостаје хрбат, оштећене корице).

Као научноинформативно средство за овај фонд урађен је Сумарни инвентар који обухвата грађу насталу од 1810. до 1895. године, и садржи укупно 70 инвентарних јединица у виду књига и свесака.

---

[688] Прица Радомир, Насеља у Срему - Настанак, развој, значајни догађаји, Сремска Митровица 1991, стр. 140-141.

Степен сачуваности:

Књиге су делимично сачуване.
Списи нису сачувани.

Ф. 573 МАНАСТИР ДИВША (ЂИПША) ХРАМ „СВЕТОГ НИКОЛЕ”
-ДИВША, 1881-1903.

Основни подаци о фонду

Количина архивске грађе: књ. 5; к. /; 0,01 м
Језик грађе: црквенословенски, српски.
Степен сређености: сређен.
Информативна средства: сумарни инвентар са ширим подацима о фонду.
Категоризација: од изузетног значаја[689]

Основне карактеристике садржаја грађе:

Књиге 1881-1903:
– Протоколи крштених 1881-1903, 3 књ.
– Протоколи умрлих 1827-1837, 2 књ.

Историјат ствараоца фонда:

Дивша или Ђипша је некадашње село уз истоимени манастир у оквиру Општине Шид.

Насеље је постојалао као мали прњавор до Другог светског рата, а становници су били најамни радници оближњег манастира, углавном су обрађивали манастирска поља.

Манастир је по предању сазидао Јован Бранковић крајем 15. века. Црква, која је посвећена светом Николи сазидана је највероватније у 16. веку.

Манастирска црква је обновљена 1744. године под покровитељством Петра Јовановића. Иконостас је рађен у Новом Саду 1751. године, а сликао га је сликар Теодор Стефановић Гологлавац 1753-1754. године. Исте године започета је изградња конака.

У периоду Првог светског рата па до 1922. године Дивша (Ђипша) је била напуштена. Манастир је био дуго под управом манастира Кувеждин све до 1923. године када је Дивша проглашена за самосталан манастир, али само до 1933. године када је враћен под управу Кувеждина као женски манастир. За време Другог светског рата усташе су срушиле цркву, а зграде манастира су тешко

[689] Одлука о утврђивању архивске грађе од изузетног значаја која се чува у архивима од марта 1979. Службени гласник СРС , бр. 18 од 5 маја 1979.

оштећене. Од 1980. године манастир је поново успостављен као женски и постепено се обнавља. Данас манастир чине црква Светог Николе и спратни конак.[690]

Историјат фонда:

Датум и начин доласка грађе у Архив нису познати. Фонд је обрађен у фебруару 2017. године. Укупна количина сређене грађе износи 0,01 дм, односно 5 инвентарних јединица у листовима. Сређивање фонда је вршено по тематском и хронолошком принципу. Протоколи се налазе у форми листова и у добром су физичком стању. Уписа у протоколе има тек по неколико за сваку годину јер је и грађа оскудна - по један лист за сваку годину.

Као научноинформативно средство за овај фонд урађен је Сумарни инвентар који обухвата грађу насталу од 1881. до 1903. године, и садржи укупно 5 инвентарних јединица у виду листова.

Степен сачуваности:

Књиге су мањим делом сачуване.
Списи нису сачувани.

Ф. 614 МАНАСТИР ПРИВИНА ГЛАВА ХРАМ „СВЕТИХ АРХАНГЕЛА МИХАИЛА И ГАВРИЛА” - ПРИВИНА ГЛАВА, 1827-1837.

Основни подаци о фонду

Количина архивске грађе: књ. 30; к. /; 0,06 м
Језик грађе: црквенословенски.
Степен сређености: сређен.
Информативна средства: сумарни инвентар са ширим подацима о фонду.
Категоризација: од изузетног значаја[691]

Основне карактеристике садржаја грађе:

Књиге 1827-1837:

- Протоколи крштених 1827-1837, 10 књ.
- Протоколи венчаних 1827-1837, 10 књ.
- Протоколи умрлих 1827-1837, 10 књ.

---

[690] Подаци су презети са сајта Википедија, слободна енциклопедија.

[691] Одлука о утврђивању архивске грађе од изузетног значаја која се чува у архивима од марта 1979. Службени гласник СРС , бр. 18 од 5 маја 1979.

Историјат ствараоца фонда:

Манастир Привина Глава се налази у западном делу Фрушке горе, близу Шида, а поред истоименог села Привина Глава, некадашњег Прњавора. Манастирска црква је посвећена Светим Арханђелима Михаилу и Гаврилу.

Манастир је добио име по оснивачу Приви (Приби) који је живео у 12. веку па се некада назива и Прибина Глава. Обнављан је вероватно у 15. или према турским изворима у 16. веку. На крају аустријско-турског рата 1699. године, монаси су се вратили у манастир који је за време рата био опустео и опљачкан.[692]

Насеље је живело уз манастир, а сељаци на манастирском добру су били прњаворци.

Осликавање иконостаса и икона на стубовима пред олтаром и икона на престолима извео је барокни сликар Козма Коларић 1786. године. Занимљиви су ликови светог Димитрија у ратничкој одећи, кнеза Лазара и цара Уроша. Резбарија је рад непознатог мајстора из 18. века. Црква је подигнута по узору на Ново Хопово

У првој половини 18. века почела је обнова манастира. Прикупљени су прилози трговаца и једног граничарског официра из околних градова: Шида, Вуковара, Осијека и Шаренграда.[693] Године 1753. на месту старе цркве сазидана је нова црква са двоспратним конацима са јужне и источне стране. Почетком Другог светског рата усташе су протерале монахе, опљачкали су манастир, али га нису разарали.Осамдесетих година 20. века започета је реконструкција манастира, а највећа пажња је поклоњена рестаурацији и конзервацији иконостаса.[694]

Историјат фонда:

Датум и начин доласка грађе у Архив нису познати. Фонд је обрађен у фебруару 2017. године. Укупна количина сређене грађе износи 0,06 дм, односно 30 инвентарних јединица. Сређивање фонда је вршено по тематском и хронолошком принципу. Протоколи се налазе у форми свесака и у добром су физичком стању.

Као научноинформативно средство за овај фонд урађен је Сумарни инвентар који обухвата грађу насталу од 1827. до 1837. године, и садржи укупно 30 инвентарних јединица у виду свесака.

Степен сачуваности:

Књиге су мањим делом сачуване.

---

692 Подаци су добијени са сајта Википедија, слободна енциклопедија.

693 Прица Радомир, Насеља у Срему - настанак, развој, значајни догађаји, Сремска Митровица 1991, стр.179.

694 Подаци су добијени са сајта Википедија, слободна енциклопедија.

Списи нису сачувани.

Ф. 1362 СРПСКА ПРАВОСЛАВНА ЦРКВА ХРАМА „ВАВЕДЕНИЈА ПРЕСВЕТЕ БОГОРОДИЦЕ” – ИНЂИЈА, 1854-1895.

Основни подаци о фонду

Количина архивске грађе: књ. 5; к. /; 0,30 м
Језик грађе: црквенословенски, српски.
Степен сређености: сређен.
Информативна средства: сумарни инвентар са ширим подацима о фонду.
Категоризација: од изузетног значаја[695]

Основне карактеристике садржаја грађе:

Књиге 1854-1895:
- Протоколи крштених 1854-1895, 3 књ.
- Протокол венчаних 1889-1895, 1 књ.
- Протоколи умрлих 1889-1895, 1 књ.

Историјат ствараоца фонда:

Инђија се први пут помиње у повељи деспота Јована Бранковића 1496. године, којом он, поред још 16 села дарује и њу манастиру Крушедолу. Према писаним доказима из 1702. године, може се утврдити да су за време владавине Турака у Срему[696], становали Срби у Инђији.[697]

Године 1718. Срем је подељен на спахилуке. Они су продани или даровани за услуге које су пружиле поједине племићке породице у рату (1716-1718.).[698] Први свештеник у Инђији, Захарије Анђелић, записао је на Јеванђељу да су се Срби населили у Инђију на позив спахије Пејачевића 1746. године. [699]

Прва јавна грађевина у Инђији била је Српска православна црква. Зидање цркве је почето 1754., а завршено 1755. године. Једанаест година касније, 1766. црква је освећена. Изворне податке везане за зидање цркве и рад парохије дао је прота Радослав Марковић (рукоположен за ђакона 1889. године).

---

[695] Одлука о утврђивању архивске грађе од изузетног значаја која се чува у архивима од марта 1979. Службени гласник СРС , бр. 18 од 5 маја 1979.

[696] Карловачким миром, склопљеним 1699. године између Аустрије и њених савезника на једној и Турске на другој страни, на крају Великог бечког рата (1683-1699), доњи Срем је остављен Турцима, а под аустријску управу Срем долази тек након потписивања Пожаревачког мира 1718. године.

[697] Марковић Радослав, Инђија - прилог за проучавање насеља у Војводини, Нови Сад, Издање Матице српске 1923, стр. 8

[698] Лукић Н. Антон, Инђија Indigena, записи и предања, Инђија 2002, стр. 29

[699] Лукић Н. Антон, Инђија Indigena, записи и предања, Инђија 2002, стр. 35

Црква као грађевина зидана је каменом, иконостас и иконе су лепе израде, али њихови аутори нису познати. Средства за зидање цркве дали су сами мештани, а кулу су о свом трошку сазидале две имућне породице Грбићи и Азарићи. Верници су помагали купујући разне предмете за обреде у цркви, али је главни извор средстава за све радове и потребе цркве била непокретна имовина цркве у Инђији. Црква је поред додељеног земљишта добијала и завештану покретну и непокретну имовину. Седамдесетих и осамдесетих година 19. века сазидан је и парохијски дом, кућа, кућа за гробара и купљено је јутро земље.

За време Првог светског рата 1914-1918. године, црква је, као и многе у том периоду, остала без бронзаних звона.[700]

Конзерваторско-рестаураторски радови обављани су на цркви 1979. године, када су уз звоник подигнуте две просторије за паљење свећа, а конзервација иконостаса изведена је у периоду између 1980. и 1986. године.[701]

Историјат фонда:

Грађа архивског фонда (Ф 1362) преузета је примопредајним Записником бр. 02-324/01-09 дана 4.11.2009. године од Општинске управе у Инђији као грађа Српске православне општине Храма Ваведенија Пресвете Богородице у Инђији у укупној количини од 0,30 дужних метара.

Распон архивске грађе није подударан са периодом егзистирања самог творца фонда, а распон фонда је од 1854-1895. године.

У оквиру сређене грађе налазе се у форми књига: 3 Матичне књиге крштених, 1 Матична књига венчаних и 1 Матична књига умрлих.

Архивска грађа је у релативно добром стању, изузев Матичне књиге крштених 1854-1886. на којој је делимично оштећена корица, и Матична књига умрлих 1889-1895. године, на којој недостаје једна ивица на предњој корици.

Као научноинформативно средство за овај фонд урађен је Сумарни инвентар који обухвата грађу насталу од 1854. до 1895. године, и садржи укупно 5 инвентарних јединица у виду књига.

Степен сачуваности:

Књиге су делимично сачуване.

Списи нису сачувани.

---

[700] исто, стр. 156-158

[701] Српска православна црква Ваведења Пресвете Богородице у Инђији, из Википедије, слободне енциклопедије

Ф. 11 СРПСКА ПРАВОСЛАВНА ЦРКВА ХРАМА „ВАВЕДЕЊА ПРЕСВЕТЕ БОГОРОДИЦЕ” -БЕШКА, 1771-1935.

Основни подаци о фонду

Количина архивске грађе: књ. 97; к. /; 1,05 м
Језик грађе: црквеносрпски, српски.
Степен сређености: сређен.
Информативна средства: сумарни инвентар са ширим подацима о фонду.
Категоризација: од изузетног значаја[702]

Основне карактеристике садржаја грађе:

Књиге 1771-1935:
- Протоколи крштених 1793-1927, 32 књ.
- Протоколи венчаних 1792-1928, 28 књ.
- Протоколи умрлих 1799-1935, 35 књ.
- Протоколи крштених, венчаних и умрлих 1771-1799, 2 књ.

Историјат стваралоца фонда:

О насељу Бешка у средњевековном периоду има мало података. Први писани подаци потичу из 16. и 17. века. Након аустријско-турских ратова Бешка је по попису из 1736. године имала 128 породичних старешина. Срем је подељен заслужним племићким породицама па је Бешка припала иришком добру грофова Одескалки којим је управљао гроф Пејачевић.

У току формирања Војне границе становништво је добило могућност да се определе за живот под Војном командом или за властелинство. Само две породице се определило за граничаре, а 86 породица да остану у властелинству. Њиховим пресељењем ударен је темељ насеља Инђија која је дотле била пустара у закупу трговаца и поштара из Бешке.

Аустријски службеник који је оставио забелешке о готово свим насељима у Срему, каже за Бешку да је село грађено у облику крста. Почетком 19. века насеље је имало 179 кућа и 1182 становника. Становништво се није много повећало у то време „ради худог и оскудног усевног грунта”.

Сеоска црква је саграђена 1771. године, а иконостас је радио Павле Бошњаковић.[703]

---

[702] Одлука о утврђивању архивске грађе од изузетног значаја која се чува у архивима од марта 1979. Службени гласник СРС , бр. 18 од 5 маја 1979.

[703] Прица Радомир, Насеља у Срему - настанак, развој, значајни догађаји, Сремска Митровица 1991, стр.32-33.

Посвећена је Ваведењу Пресвете Богородице. Иконе је сликао Јефтимије Поповић 1840. године.[704]

Историјат фонда:

Грађа архивског фонда (Ф 11) преузета је примопредајним Записником дана 1970. године од Месне канцеларије Бешка у укупној количини од 1 дужног метра. Преузети су Протоколи крштених, венчаних и умрлих, укупно 85 књига.

Фонд је сређен у мају 1972. године. Од научноинформативних средстава израђен је Сумарни инвентар.

Наредно преузимање грађе која припада фонду Српска православна црква храма „Ваведење Пресвете Богородице" Бешка, извршено је Примопредајним записником бр. 02-1365/1 дана 19.4.1995. године. Грађа је преузета од Месне канцеларије Бешка. Преузето је 9 књига у укупној количини од 0,50 метара дужних за временски период од 1861. до 1935. године.

У мају 2007. године израђена је Историјска белешка и Образац за Водич кроз фондове и збирке ИА „Срем". Језик грађе је црквенословенски и српски.

У фебруару 2017. године фонд је поново обрађен. Измењене су граничне године фонда, урађена је нова Историјска белешка, Сумарни инвентар, као и ажурирање и допуна документације у досијеу фонда.

Дана 7.12.2017. године Примопредајним записником бр. 02-781, Лупуровић Душко из Бешке, је испред Завичајног друштва Бешка предао Архиву на чување Протокол крштених, венчаних и умрлих. Књига обухвата временски период од 1771. до 1799. године.

У децембру су измењене граничне године фонда - од 1771. до 1935. године, израђен је нови Сумарни инвентар и извршене измене података у досијеу фонда.

У оквиру сређене грађе налазе се у форми књига: 32 Протокола крштених, 28 Протокола венчаних, 35 Протокола умрлих и 2 Протокола крштених, венчаних и умрлих.

Као научноинформативно средство за овај фонд урађен је Сумарни инвентар који обухвата грађу насталу од 1771. до 1935. године, и садржи укупно 97 инвентарних јединица у виду књига и свесака.

Степен сачуваности:

Књиге су углавном сачуване.

Списи нису сачувани.

[704] Подаци су преузети са сајта Википедија, слободна енциклопедија

Ф. 1360 СРПСКА ПРАВОСЛАВНА ЦРКВА ХРАМА „СВЕТОГ ОЦА НИКОЛАЈА” – КРЧЕДИН, 1816-1906.

Основни подаци о фонду

оличина архивске грађе: књ. 16; к. /; 0,60 м
Језик грађе: црквеносрпски, српски.
Степен сређености: сређен.
Информативна средства: сумарни инвентар са ширим подацима о фонду.
Категоризација: од изузетног значаја[705]

Основне карактеристике садржаја грађе:

Књиге 1816-1906:
- Протоколи крштених 1840-1854, 6 књ.
- Протоколи венчаних 1816-1906, 4 књ.
- Протоколи умрлих 1849-1905, 6 књ.

Историјат ствараоца фонда:

Крчедин се спомиње у фалсификованој дипломи манастира Крушедол. Почетком 18. века, тачније 1702. године, имао је 41 дом, а средином 18. века у насељу је било 100 домова.[706]

За време аустро-турског рата (1716-1718), Крчедин је био под управом петроварадинског провизората па су становници морали да подносе тешке терете: високе порезе, тврђавску работу, работу за огрев и печење тврђавске опеке, квартир и подвоз.[707]

Године 1724. Карловачко властелинство је добио гроф Ифели, а поред добијених насеља био је и Крчедин. Међутим, 1745. године, царица Марија Терезија је одлучила да Карловце, Крчедин и Буковац припоји Војној граници. Под војном влашћу Крчедин је брзо напредовао. У опису Франца Енгела је забележено: Крчедин има 182 под конац подигнуте, трском и рогозином покривене куће од набоја, трошан официрски квартир од плетера и илирску цркву од непечене цигле”.

Стара црква је била од черпића и покривена рогозом, али је крајем 18. века сграђена нова. Столове и певнице је израдио Марко Вујатовић, а слике су радили Теодор Витковић и Димитрије Лазаревић.[708]

---

[705] Одлука о утврђивању архивске грађе од изузетног значаја која се чува у архивима од марта 1979. Службени гласник СРС , бр. 18 од 5 маја 1979.

[706] Др Давидовић Раде, Општина Инђија (географска монографија), Нови Сад 1988, стр. 203.

[707] Прица Радомир, Насеља у Срему - Настанак, развој, значајни догађаји, Сремска Митровица 1991, стр. 111.

[708] Исто, стр. 112.

Иконостас је у више наврата осликаван, радили су га Едвард Владарш, Димитрије Лазаревић и Теодор Витковић. Иконе на иконостасу сликао је Петар Камбер 1853. године. Конзерваторско-рестаураторски радови на архитектури обављени су 1973. године, а радови у унутрашњости храма и на чишћењу резбарених делова иконостаса 1981. године. [709]

За време револуције 1848/1849. године сељаци нису хтели да плаћају бир свештеницима и у том су подстрекавали становнике суседних села.[710]

Историјат фонда:

Грађа архивског фонда (Ф 1360) преузета је примопредајним Записником бр. 02-324/01-09 дана 04.11.2009. године од Месне канцеларије Крчедин као грађа Српске православне цркве „Светог оца Николаја" у Крчедину у укупној количини од 0,60 дужних метара, односно 16 инвентарних јединица, за период од 1816. до 1906. године. Код ове Месне заједнице остају на даљем чувању Протоколи крштених за период од 1903. до 1946. године

(5 књига), Протоколи венчаних од 1906-1948. године (3 књиге), и Протоколи умрлих од 1905-1946. годину (4 књиге).

У оквиру сређене грађе налазе се у форми књига: Протоколи крштених (6 књ.), Протоколи венчаних (4 књ.), и Протоколи умрлих (6 књ.).

Све књиге су оригинали и укоричене су, изузев Протокола крштених 1869-1883. који је у листовима.

Као научноинформативно средство за овај фонд урађен је Сумарни инвентар који обухвата грађу насталу од 1816. до 1906. године, и садржи укупно 16 инвентарних јединица у виду књига.

Степен сачуваности:

Књиге су делимично сачуване.

Списи нису сачувани.

Ф. 1108 СРПСКА ПРАВОСЛАВНА ЦРКВА ХРАМА „СВЕТОГ САВЕ"-МАРАДИК, 1880.

Основни подаци о фонду

Количина архивске грађе: књ. 2; к. /; 0,01 м

[709] Српска православна црква Светог Николе у Крчедину, Википедија, слободна енциклопедија.

[710] Прица Радомир, Насеља у Срему - Настанак, развој, значајни догађаји, Сремска Митровица 1991, стр. 111.

Језик грађе: црквеносрпски.
Степен сређености: сређен.
Информативна средства: сумарни инвентар са ширим подацима о фонду.
Категоризација: од изузетног значаја[711]

Основне карактеристике садржаја грађе:

Књиге 1880:
– Протоколи крштених 1880, 1 књ.
– Протоколи умрлих 1880, 1 књ.

Историјат ствараоца фонда:

Име насеља Марадик је мађарског порекла. У мађарским документима се први пут појављује у 15. веку.

Након завршетка аустро-турских ратова 1718. године, Марадик је имао 42 куће. С обзиром да је село било коморско добро морало је да трпи велике обавезе у смислу смештања војске по кућама, храњења војске и коња, обезбеђења постељине, свећа и још других потрепштина.

Марадик улази у састав властелинства породице Одескалки 1745. године. Њихов управник био је Марко Пејачевић који је насељавао и Мађаре као добре земљораднике. Сачуван је и грб Марадика: на модром пољу приказан је златни сноп, сребрни лемеш и плужни нож.[712]

У другој половини 18. века саграђена је православна црква са лепом резбаријом. Сликање иконостаса обавио је сликар Теодор Илић Чешљар [713]
Црква је посвећена светом Сави. Звоник је сазидан тек у 19. веку. Иконе је радио чувени карловачки сликар Јаков Орфелин 1776. године. Неколико икона и слика радио је Теодор Крачун.Конзерваторско-рестаураторски радовиобављени су на самој згради цркве 1980. године, а на сликарском делу 1982. године.[714]

Историјат фонда:

Не постоји податак о начину и времену преузимања грађе фонда Српске православне цркве храма „Свети Сава” Марадик 1880.

Фонд се састоји од укупно 2 свеске које припадају Протоколу умрлих за 1880. годину. У обе свеске се налази по 25 уписа умрлих, а друга свеска је заправо препис уписа умрлих из прве свеске.

---

[711] Одлука о утврђивању архивске грађе од изузетног значаја која се чува у архивима од марта 1979. Службени гласник СРС , бр. 18 од 5 маја 1979.

[712] Прица Радомир, Насеља у Срему - настанак, развој, значајни догађаји, Сремска Митровица 1991, стр. 134-135.

[713] Наведено дело, стр. 135.

[714] Подаци су преузети са Википедије, слободне енциклопедије.

Ободи листова су искрзани и недостају ивице.

Фонд је први пут сређен 2007. године, а 2017. године име фонда је промењено из Православна парохија Марадик у Српска православна црква храма „Светог Саве" Марадик, у назив који овај храм има у Централном регистру Републичког завода за заштиту споменика Београд. Урађен је нов Сумарни и Белешка о фоду, и извршена је допуна докумената у досијеу фонда.

Као научноинформативно средство за овај фонд урађен је Сумарни инвентар који обухвата грађу насталу од 1880. године, и садржи укупно 2 инвентарних јединица у виду свес

Степен сачуваности:

Књиге су у мањој мери сачуване.
Списи нису сачувани.

Ф. 1361 СРПСКА ПРАВОСЛАВНА ЦРКВА ХРАМА „СРЕТЕЊА ГОСПОДЊЕГ" - НОВИ КАРЛОВЦИ, 1892-1909.

Основни подаци о фонду

Количина архивске грађе: књ. 8; к. /; 0,30 м
Језик грађе: српски.
Степен сређености: сређен.
Информативна средства: сумарни инвентар са ширим подацима о фонду.
Категоризација: од изузетног значаја[715]

Основне карактеристике садржаја грађе:

Књиге 1892-1909:
– Протоколи крштених 1892-1909, 4 књ.
– Протоколи венчаних 1892-1909, 2 књ.
– Протоколи умрлих 1892-1909, 2 књ.

Историјат ствараоца фонда:

Нови Карловци су у прошлости носили назив Сасе. Назив се везује за старе рударе - Сасе и са травом „саса" која је расла на овом простору.

Почетком 18. века, Сасе се помињу као напуштено село, да би се после неколико деценија населило. Карактеристично за Нове Сасе била су слабија

[715] Одлука о утврђивању архивске грађе од изузетног значаја која се чува у архивима од марта 1979. Службени гласник СРС , бр. 18 од 5 маја 1979.

усељавања и исељавања.[716] Аустријски гарнизон у Београду снабдевао се сеном из Баната и са пустара Сасе, Пазова и Јарковци. Војна граница је 1745. године у периоду проширивања добила и пустару Сасе и од тада се повећавао број становништва.[717] Веће усељавање забележено је у периоду од 1776. до 1785. године када долази до насељавање породица из западних крајева и Далмације, углавном из свештеничких породица. Друго веће насељавање било је становништвом из Србије после пропасти првог српског устанка 1813. године.[718]

Стара сеоска црква је била посвећена светом Клименту, а данашња која је посвећена Сретењу Господњем подигнута је 1796. године. Црквена општина је 1818. године склопила уговор са резбаром Марком Вујатовићем за израду иконостаса, архиепископског стола и петохлебнице, а са мајстором Георгијем Бакаловићем склопљен је уговор за сликање иконостаса.[719]

Црква је током Другог светског рата, служила као осматрачница., а у порти се налази спомен-плоча као сећање и захвалност на славну „Сунцокреташку чету” из Нових Карловаца, основану после окружног саветовања 1942. године под руководством Јована Веселинова[720]

Историјат фонда:

Грађа архивског фонда (Ф 1361) преузета је примопредајним Записником бр. 02-324/01-09 дана 4.11.2009. године од Месне канцеларије у Новим Карловцима као грађа Српске православне цркве „Сретења Господњег” у Новим Карловцима у укупној количини од 0,30 дужних метара, односно 8 инвентарних јединица, за период од 1892. до 1909. године. Код ове Месне заједнице остају на даљем чувању Протоколи крштених за период од 1910. до 1928. и за период 1930. године (укупно 7 књига), Протоколи венчаних од 1910-1928. и за период од 1930. године (укупно 11 књига), и Протоколи умрлих од 1910-1928. и за 1930. годину (укупно 14 књига).

У оквиру сређене грађе налазе се у форми књига: Протоколи крштених (4 књ.), Протоколи венчаних (2 књ.), и Протоколи умрлих (2 књ.).

Књиге су релативно добро очуване, без оштећења корица, хрбата, али са неким мањим оштећењима на неколико листова. Све су укоричене, а Протокол крштених 1906-1909. година, и Протокол венчаних 1899-1909. године, нису оригинали него дупликати. Сви уписи у књигама, изузев Протокола крштених 1901-1905. године, су вођени обрнутим хронолошким редом.

---

[716] Др Давидовић Раде, Општина Инђија (географска монографија), Нови Сад 1988, стр. 230.
[717] Прица Радомир, Насеља у Срему - Настанак, развој, значајни догађаји, Сремска Митровица 1991, стр. 155.
[718] Др Давидовић Раде, Општина Инђија (географска монографија), Нови Сад 1988, стр. 230.
[719] Прица Радомир, Насеља у Срему - Настанак, развој, значајни догађаји, Сремска Митровица 1991, стр. 155.
[720] Др Давидовић Раде, Општина Инђија (географска монографија), Нови Сад 1988, стр. 236.

Као научноинформативно средство за овај фонд урађен је Сумарни инвентар који обухвата грађу насталу од 1892. до 1909. године, и садржи укупно 8 инвентарних јединица у виду књига.

Степен сачуваности:

Књиге су делимично сачуване.
Списи нису сачувани.

Ф. 1357 СРПСКА ПРАВОСЛАВНА ЦРКВА ХРАМА „СВЕТИ НИКОЛА” -СТАРИ СЛАНКАМЕН, 1777-1910.

Основни подаци о фонду

Количина архивске грађе: књ. 22; к. /; 1,00 м
Језик грађе: црквенословенски, српски.
Степен сређености: сређен.
Информативна средства: сумарни инвентар са ширим подацима о фонду.
Категоризација: од изузетног значаја[721]
Основне карактеристике садржаја грађе:
Књиге 1777-1910:
– Протокол крштених 1786-1910, 9 књ.
– Протокол венчаних 1786-1897, 3 књ.
– Протокол умрлих 1777-1897, 9 књ.
– Протокол крштених и венчаних 1777-1821, 1 књ.

Историјат ствараоца фонда:

Стари Сланкамен је једно од најстаријих насеља у Срему. Деспот Стефан Лазаревић га је добио 1404. године, на основу склопљеног уговора са угарским краљем Сигисмундом, а каснији властодршци у Старом Сланкамену били су Деспот Ђурађ (1441. године), Змај Огњени Вук (1465. године), деспоти Ђорђе, Јован и други.[722]

У крушедолском поменику Сланкамен је забележен 1702. године, са 89 српских и четири католичка дома.[723] Године 1728. Карловачко властелинство са осам насеља добио је генерал и барон Ифелн, а ту је спадао и Сланкамен, да би 1745. године био откупљен за Војну границу.[724]

---

[721]

[722] Др Давидовић Раде, Општина Инђија (географска монографија), Нови Сад 1988, стр. 213-214.

[723] Исто, стр. 214.

[724] Прица Радомир, Насеља у Срему - Настанак, развој, значајни догађаји, Сремска Митровица 1991, стр. 222

Према предању, Вук Гргуровић, у народу познат као Змај Огњени Вук, подигао је православну цркву у част светог Николе. Црква је подигнута 1468. године. Најстарији писани траг о цркви потиче из 1501. године са записа попа Ђорђа на четворојеванђељу пивског манастира. Након многобројних обнова, црква је свој данашњи изглед добила у 18. веку.

Једина сачувана фреска са представом Три јерарха помаже датовању сланкаменске цркве на крај 15. или почетак 16. века. Аутор иконостаса је непознат, а фигуре апостола су вероватно рад Стефана Тенецког, а аутор четири престоне иконе са старијег иконостаса из 1749. године је Василије Остојић.[725]

Историјат фонда:

Грађа архивског фонда (Ф 1357) преузета је примопредајним Записником под бројем

02-324/01-09 дана 04.11.2009. године од Месне канцеларије у Старом Сланкамену као грађа Српске православне цркве „Свети Никола” у Старом Сланкамену у укупној количини од 1 дужног метра, односно 22 инвентарних јединица, за период од 1777. до 1910. године. Код ове Месне заједнице остају на даљем чувању Протоколи крштених за период од 1911. до 1935. године (1 књига), Протоколи венчаних од 1935-1979. године (3 књиге), и Протоколи умрлих од 1897-1949. године (4 књиге).

У оквиру сређене грађе налазе се у форми књига: 9 Протокола крштених, 3 Протокола венчаних, 9 Протокола умрлих, и 1 Протокол крштених и венчаних.

Сви протоколи су оригинали и укоричени су.

Као научноинформативно средство за овај фонд урађен је Сумарни инвентар који обухвата грађу насталу од 1777. до 1910. године, и садржи укупно 22 инвентарне јединице у виду књига.

Степен сачуваности:

Књиге су углавном сачуване.

Списи нису сачувани.

Ф. 1349 СРПСКА ПРАВОСЛАВНА ЦРКВА ХРАМА „СВЕТОГ ОЦА НИКОЛАЈА” – ПЕЋИНЦИ, 1878-1909.

Основни подаци о фонду

Количина архивске грађе: књ. 6; к. /; 0,30 м

Језик грађе: црквенословенски, српски

[725] Српска православна црква «Свети Никола» Стари Сланкамен из Википедије, слободна енциклопедија.

Степен сређености: сређен.
Информативна средства: сумарни инвентар са ширим подацима о фонду.
Категоризација: од изузетног значаја[726]

Основне карактеристике садржаја грађе:

Књиге 1878-1909:
– регистар протокола крштених 1878-1899, 1 књ.
– протоколи крштених 1878-1909, 2 књ.
– протокол венчаних 1878-1899, 1 књ.
– протокол умрлих 1878-1899, 1 књ.
– протокол венчаних и умрлих 1899-1909, 1 књ.

Историјат стваоца фонда:

Након ослобођења Срема од Турака, одредбама Пожаревачког мира 1718. године, цео Срем је ушао у састав Аустрије, а властелинство Војку у које је спадало и насеље Пећинци добио је барон Бернат.[727]

Ускоро су Пећинци припали земунском властелинству. По попису из 1736. године, Пећинци су били насељени претежно српским живљем. По том попису имали су и стару цркву од плетера, покривену трском, без звона, са трпезом од камена.

Пећинчани су подигли нову цркву крајем 18. века, а новзвоник је сграђен 1808. године. Црквена општина је склопила 1843. године уговор са Петром Чортановићем за сликање зидова и обнову иконостаса.[728]

Историјат фонда:

Грађа архивског фонда (Ф 1349) преузета је примопредајним Записником бр. 02-141 дана 05.05.2009. године од Месне канцеларије у Пећинцима као грађа Православне парохије у Пећинцима у укупној количини од 0,30 дужних метара, односно 6 инвентарних јединица. Грађа обухвата временски период од 1878-1909. године.

У оквиру сређене грађе налазе се у форми књига: 1 Регистар Протокола крштених, 2 Протокола крштених, 1 Протокол венчаних, 1 Протокол умрлих, и 1 Протокол венчаних и умрлих.

---

[726] Одлука о утврђивању архивске грађе од изузетног значаја која се чува у архивима од марта 1979. Службени гласник СРС , бр. 18 од 5 маја 1979.

[727] Прица Радомир, Насеља у Срему - Настанак, развој, значајни догођаји, Сремска Митровица 1991, стр. 165.

[728] Наведено дело, стр. 166.

Као научноинформативно средство за овај фонд урађен је Сумарни инвентар који обухвата грађу насталу од 1878. до 1909. године, и садржи укупно 6 инвентарних јединица у виду књига.

Степен сачуваности:

Књиге су делимично сачуване.
Списи нису сачувани.

Ф. 89 СРПСКА ПРАВОСЛАВНА ЦРКВА ХРАМА „СВЕТИХ АРХАНЂЕЛА МИХАИЛА И ГАВРИЛА” – БРЕСТАЧ, 1827-1949.

Основни подаци о фонду

Количина архивске грађе: књ. 19; к. /; 0,29 м
Језик грађе: црквенословенски, српски.
Степен сређености: сређен.
Информативна средства: сумарни инвентар са ширим подацима о фонду.
Категоризација: од изузетног значаја[729]

Основне карактеристике садржаја грађе:

Књиге 1827-1949:
- Протоколи крштених 1828-1910, 13 књ.
- Протоколи венчаних 1827-1949, 3 књ.
- Протоколи умрлих 1844-1949, 3 књ.

Историјат стваралоца фонда:

Брестач се први пут помиње у писаним изворима у фалсификованој повељи манастира Крушедол. Брестач је једно време, до 1520. године припадао и поседима које држала деспотица Јелена.[730]

После аустро-турских ратова 1737-1739. године, насеље је расељено, а 1744. године Брестач је забележен као ново село. Брестач је 1756. године имао 30, а 1766. године 53 куће. У то време се помиње и дрвена црква.[731] Ову цркву је у другој половини 18. века заменила нова грађевина зидана од тврдог материјала. На једној страни звоника забележен је датум његове изградње 1792. година. Црква је у почетку била покривена храстовом шиндром.У првој половини 19.

[729] Одлука о утврђивању архивске грађе од изузетног значаја која се чува у архивима од марта 1979. Службени гласник СРС , бр. 18 од 5 маја 1979.

[730] Прица Радомир, Насеља у Срему - Настанак, развој, значајни догађаји, Сремска Митровица 1991, стр. 39.

[731] Наведено дело, стр. 40.

века стара шиндра је замењена новом иако су у то време цркве добијале покриваче од црепа.[732]

Иконостас је рад дрворезбара Павла Бошњаковића, а уговор о изради слика закључили су Константин Лекић и Димитрије Лазаревић.[733]

Иконостас је начињен средином четврте деценије 19. века. Олтарска преграда била је начињена од чамових дасака. У врху се налазио крст са сликаним Распећем и иконама Богородице и св. Јована Богослова, а испод крста Моленије Христово. осликане су иконе Христа, Богородице са христом, св. арханђел Михајло и св. Јован, св. Симеон Немања и цар Душан. Овај иконостас спада међу старије радове Павла Бошњаковића.[734]

Историјат фонда:

Примопредајним записником дана 25.6.1991. године преузета је архивска грађа Месног народног одбора Брестач од Месне канцеларије у Брестачу у укупној количини од 2 дужна метра за период од 1945-1955. године. Године 2000. извршена је идентификација и издвајање архивске грађе, тачније Протокола венчаних за 1945-1949. и Протокола умрлих за 1945-1949. године Српске православне цркве храма „Светих арханђела Михаила и Гаврила" у Брестачу из фонда Месни народни одбор Брестач (1944-1955); 1946-1957. Од наведених Протокола, формиран је фонд (Ф 39) Српска православна црква „Светог архангела Гаврила" Брестач 1945-1949.

Дана 8.5.2009. године преузета је примопредајним Записником бр. 02-136 архивска грађа од Месне канцеларије у Брестачу као грађа Српске православне цркве храма „Светих арханђела Михаила и Гаврила" у Брестачу у укупној количини од 0,25 дужних метара, односно 16 инвентарних јединица. Грађа обухвата временски период од 1827-1910. године.

Приликом сређивања архиве Месне канцеларије у Доњим Петровцима дана 19.05.2010. године, пронађени су Протоколи који до сада нису били евидентирани пописом:

- Протокол венчаних за 1831. године Српске православне цркве храма „Св. Великомученика Георгија" у Доњем Товарнику.
- Протокол крштених, умрлих и венчаних за 1844. годину Српске православне цркве храма „Светих арханђела Михаила и Гаврила" у Брестачу.

Број примопредајног записника је 02-169 дана 20.05.2010. године. Протокол крштених, умрлих и венчаних за 1844. годину Српске православне цркве храма „Светих арханђела Михаила и Гаврила" у Брестачу је припојен фонду (Ф 39)

---

[732] Лесек Мирјана, Уметничка баштина у Срему II, Сремска Митровица 2004, стр. 75.

[733] Прица Радомир, Насеља у Срему - Настанак, развој, значајни догађаји, Сремска Митровица 1991, стр. 40.

[734] Лесек Мирјана, Уметничка баштина у Срему II, Сремска Митровица 2004, стр. 7.

Српска православна црква храма „Светих арханђела Михаила и Гаврила” Брестач 1827-1949.

Иако је фонд првобитно носио назив Српска православна црква „Светог архангела Гаврила” Брестач, назив фонда је промењен и усклађен са званичним именом храма који је заведен у Централном регистру споменика културе Републике Србије - Српска православна црква храма „Светих арханђела Михаила и Гаврила” Брестач.

Књиге су укоричене и у добром физичком стању, а већи део књига је реконструисан. Протокол венчаних 1831. налази се у листовима (оригинал; у повезу; 4 листа).

Књиге су груписане тематски и сређене хронолошки.У оквиру сређене грађе налазе се у форми књига: 13 Протокола крштених, 3 Протокола венчаних и 3 Протокола умрлих.

Као научноинформативно средство за овај фонд урађен је Сумарни инвентар који обухвата грађу насталу од 1827. до 1949. године, и садржи укупно 19 инвентарних јединица у виду књига.

Степен сачуваности:

Књиге су делимично сачуване.
Списи нису сачувани

Ф. 1343 СРПСКА ПРАВОСЛАВНА ЦРКВА ХРАМА „СВЕТИХ АПОСТОЛА ПЕТРА И ПАВЛА” - ДОЊИ ТОВАРНИК, 1844-1900.

Основни подаци о фонду

Количина архивске грађе: књ. 3; к. /; 0,10 м
Језик грађе: црквенословенски, српски
Степен сређености: сређен.
Информативна средства: сумарни инвентар са ширим подацима о фонду.
Категоризација: од изузетног значаја[735]

Основне карактеристике садржаја грађе:

Књиге 1878-1900:
- протокол крштених 1878-1900, 1 књ.
- протокол умрлих 1878-1900, 1 књ.
- протокол крштених, венчаних и умрлих 1844, 1 књ.

[735] Одлука о утврђивању архивске грађе од изузетног значаја која се чува у архивима од марта 1979. Службени гласник СРС , бр. 18 од 5 маја 1979.

Историјат ствараоца фонда:

Први писани траг о насељу потиче из 1403. године. За време турске владавине, село је забележено као српско село.[736] Након расељења становништва у аустро-турском рату 1737-1739. године, средином 18. века, Доњи Товарник је поново насељен и досељава се из Србије још дванаест породица. У том периоду, село је додељено Војној граници. Франц Енгел овако описује Доњи Товарник у том временском периоду: „Товарник лежи у равници, има 81 ушорену граничарску кућу са зидовима од чатме, које су покривене трском и рогозином, затим официрски квартир од добре грађе и дрвену илирску цркву. Изван насеља је прошћем ограђен простор за ергелу".

Православна црква је посвећена св. Петру и Павлу, а саграђена је 1754. године, али је потуно уништена у Другом светску рату. Од цркве је сачувано само седам целивајућих икона које су рад познатог сликара Константина Пантелића.[737]

Црква је поново саграђена 1970. године, а освећена је 1982. године.[738]

Историјат фонда:

Примопредајним записником бр. 02-133 дана 08.05.2009. године преузета је архивска грађа од Месне канцеларије у Доњем Товарнику у укупној количини од 0,10 дужна метра за период од 1878-1900. године. Други примерци (дупликати) се чувају код матичара у Општини Пећинци. Код Месне канцеларије Доњи Товарник остају на даљем чувању протоколи за период 1901-1934. и један укорицени Протокол венчаних за период 1878-1934.

Приликом сређивања архиве Месне канцеларије у Доњим Петровцима дана 19.05.2010. године, пронађени су Протоколи који до сада нису били евидентирани пописом:

- Протокол крштених, умрлих и венчаних за 1844. годину Српске православне цркве храма „Св. Великомученика Георгија" Доњи Товарник.
- Протокол венчаних за 1831. године Српске православне цркве храма „Светих арханђела Михаила и Гаврила" у Брестачу.

Број примопредајног записника је 02-169 дана 20.05.2010. године. Протокол крштених, умрлих и венчаних за 1844. годину Српске православне цркве храма „Светих арханђела Михаила и Гаврила" у Брестачу је припојен фонду (Ф 39) Српска православна црква храма „Светих арханђела Михаила и Гаврила" Брестач 1827-1949, а Протокол крштених, умрлих и венчаних за 1844. годину Српске православне цркве храма „св. Великомученика Георгија" Доњи Товарник

[736] Прица Радомир, Насеља у Срему - Настанак, развој, значајни догађаји, Сремска Митровица 1991, стр. 78.

[737] Наведено дело, стр. 79.

[738] www.eparhija-sremska.rs

припојен је фонду (Ф 1343) Српске православне цркве храма „светих апостола Петра и Павла” Доњи Товарник 1844-1900.

Књиге су укоричене и у добром физичком стању, а Протокол крштених, венчаних и умрлих за 1844. се налази у листовима (оригинал; у повезу; 14 листова).

Протокол крштених обухвата временски период 1878-1900. Књига је углавном оригинал (уписи за неколико година су дупликати), укоричена је, прва страница је у већој мери оштећена, а накнадни уписи за период од 1884. до 1891. године су вршени на основу изјава сведока у временском распону од 1956-1958. године.

Књиге су груписане тематски и сређене хронолошки.У оквиру сређене грађе налазе се у форми књига: 1 Протокол крштених, 1 Протокола умрлих и 1 Протокол крштених, венчаних и умрлих.

Као научноинформативно средство за овај фонд урађен је Сумарни инвентар који

обухвата грађу насталу од 1844. до 1900. године, и садржи укупно 3 инвентарне јединице у виду књига.

Степен сачуваности:

Књиге су делимично сачуване.
Списи нису сачувани.

Ф. 1342 СРПСКА ПРАВОСЛАВНА ЦРКВА ХРАМА „СВЕТОГ ВАЗНЕСЕЊА ГОСПОДЊЕГ” – ДЕЧ, 1838-1939.

Основни подаци о фонду

Количина архивске грађе: књ. 46; к. 1; 0,50 м
Језик грађе: српски, црквенословенски
Степен сређености: сређен.
Информативна средства: сумарни инвентар са ширим подацима о фонду.
Категоризација: од изузетног значаја[739]

Основне карактеристике садржаја грађе:

Књиге 1838-1939:
– протоколи крштених 1851-1899, 24 књ.

[739] Одлука о утврђивању архивске грађе од изузетног значаја која се чува у архивима од марта 1979. Службени гласник СРС , бр. 18 од 5 маја 1979.

– протоколи венчаних 1896-1923, 1 књ.
– протоколи умрлих 1879-1913, 20 књ.
– домовни протокол 1838-1939, 1 књ.

Списи 1869-1909.

Списи садрже матична акта уз протокол крштених.

Историјат ствараоца фонда:

У временском периоду од 1734. до 1756. године у Деч су се доселиле избеглице из Србије, а убрзо је насеље ушло у састав Војне границе.

Године 1791. село је имало 90 домова са 789 становника. Деч описује Фрнц Енгел: „Деч лежи межу баруштинама и има 96 под конац грађених трском и рогозином покривених кућа, официрски квартир од добре грађе, затим дрвену илирску цркву". Велики број породица је пресељен у Деч крајем 18. века.[740]

Сеоска црква је грађена у првој половини 19. века. Резбарију је радио Павле Бошњаковић из Чортановаца, а иконостас је радио Георгије Девић из Бачке Паланке године 1839. За време револуције 1848. године[741] сликање иконостаса обавио је Константин Пантелић.[742]

Историјат фонда:

Примопредајним записником бр. 02-130 дана 08.05.2009. године преузета је архивска грађа од Месне канцеларије у Дечу у укупној количини од 0,50 дужна метра за период од 1851-1925. године (у току регистратурског истраживања утврђен је временски распон грађе од 1838-1939.) Други примерци (дупликати) се чувају код матичара у Општини Пећинци. Код Месне канцеларије Деч остају на даљем чувању три протокола за период од 1908-1946. године.

Књиге су груписане тематски и сређене хронолошки. У оквиру сређене грађе налазе се у форми књига: 24 Протокола крштених, 1 Протокол венчаних, 20 Протокола умрлих, и 1 Домовни протокол, а у форми списа 1 инв. јед. (Матична акта уз матичну књигу рођених).

Као научноинформативно средство за овај фонд урађен је Сумарни инвентар који

обухвата грађу насталу од 1838. до 1939. године, и садржи укупно 46 инвентарних јединица у виду књига и једну у форми списа.

---

[740] Прица Радомир, Насеља у Срему - Настанак, развој, значајни догађаји, Сремска Митровица 1991, стр. 69-70.

[741] Либерално-националне револуције које су избиле широм Европе у пролеће 1848. године

[742] Прица Радомир, Насеља у Срему - Настанак, развој, значајни догађаји, Сремска Митровица 1991, стр. 70.

Степен сачуваности:

Књиге су делимично сачуване.
Списи фрагментарно сачувани.

Ф. 1344 СРПСКА ПРАВОСЛАВНА ЦРКВА ХРАМА „СВЕТОГ ОЦА НИКОЛАЈА” – КАРЛОВЧИЋ, 1878-1910.

Основни подаци о фонду

Количина архивске грађе: књ. 93; к. /; 0,25 м
Језик грађе: црквенословенски, српски
Степен сређености: сређен.
Информативна средства: сумарни инвентар са ширим подацима о фонду.
Категоризација: од изузетног значаја[743]

Основне карактеристике садржаја грађе:

Књиге 1878-1910:
- протоколи крштених 1878-1910, 24 књ.
- протоколи венчаних 1878-1910, 34 књ.
- протоколи умрлих 1878-1910, 35 књ.

Историјат ствараоца фонда:

Након завршетка аустро-турског рата 1683-1699. године Карловчић је забележен као насељено место. Насеље је припадало земунском властелинству. У попису који је извршен 1836. године забележено је 36 породичних старешина. Поред броја становништва забележени су и сеоски органи власти: мали биров, вармеђа, један властелински и два варадинска пандура.

Године 1745. Карловчић је укључен у Војну границу када су 32 породице затржиле да пређу под војну власт. У свом запису о Карловчићу Франц Енгел пише: „Карловчић у равници, има 76 кућа од плетера, покривених трском и рогозином, ушорених у правој линији, илирску цркву од добре грађе и илирску школу од чатме”

Црква посвећена светом Николи подигнута је 1790. године. Резбарију иконостаса је радио Сава Љубинковић, а слике на иконостасу Петар Чортановић.[744]

---

[743] Одлука о утврђивању архивске грађе од изузетног значаја која се чува у архивима од марта 1979. Службени гласник СРС , бр. 18 од 5 маја 1979.

[744] Прица Радомир, Насеља у Срему - настанак, развој, значајни догађаји, Сремска Митровица 1991, стр. 102.

Конзерваторско-рестаураторски радови извођени су између 1978. и 1984. године.[745]

Историјат фонда:

Примопредајним записником бр. 02-138 дана 08.05.2009. године преузета је архивска грађа од Месне канцеларије у Карловчићу у укупној количини од 0,25 дужна метра за период од 1878-1910. године. Други примерци (дупликати) се чувају код матичара у Општини Пећинци. Код Месне канцеларије Карловчић остају на даљем чувању протоколи за период 1911-1934.године.

Књиге су груписане тематски и сређене хронолошки.У оквиру сређене грађе налазе се у форми књига: 24 Протокола крштених, 34 Протокола венчаних и 35 Протокола умрлих.

Као научноинформативно средство за овај фонд урађен је Сумарни инвентар који

обухвата грађу насталу од 1878. до 1910. године, и садржи укупно 93 инвентарне јединице у виду књига.

Степен сачуваности:
Књиге су мањим делом сачуване.
Списи нису сачувани.

Ф. 1345 СРПСКА ПРАВОСЛАВНА ЦРКВА ХРАМА „СВЕТОГ ДУХА" – КУПИНОВО, 1878-1909.

Основни подаци о фонду

Количина архивске грађе: књ. 4; к. /; 0,15 м
Језик грађе: црквенословенски, српски
Степен сређености: рађен.
Информативна средства: сумарни инвентар са ширим подацима о фонду.
Категоризација: од изузетног значаја[746]

Основне карактеристике садржаја грађе:

Књиге 1878-1909:
– протоколи крштених 1878-1909, 2 књ.
– протокол венчаних 1879-1899, 31књ.

[745] Подаци су преузети са сајта Википедија, слободна енциклопедија.
[746] Одлука о утврђивању архивске грађе од изузетног значаја која се чува у архивима од марта 1979. Службени гласник СРС , бр. 18 од 5 маја 1979.

– протокол умрлих 1878-1899, 1 књ.

Историјат ствараоца фонда:

Почетком 15. века Стефан Лазаревић је добио од угарског краља Сигисмунда градове Земун, Купиник (Купиново), Митровицу и Сланкамен.

Од 1451. године Купиник је у поседу деспота Ђурађа Бранковића, а након његове смрти угарски краљ Матија Корвин наговорио је Вука Гргуровића да ступи у његову службу, што је подразумевало борбу против Турака, а заузврат је добио Купиново и Сланкамен. Вуков наследник Ђорђе у наследство поред ова два града са околним селима добија и деспотску титулу .

Године 1521. године Срем је после тешких напада и пустошења од стране Турака, потпао под њихову власт. Након завршетка аустријско-турског рата и потписивања мира у Пожаревцу 1718. године, Срем је припао Хабзбуршкој монархији.

За време Ђурђа Бранковића подигнута је црква посвећена светом Луки у коју су смештене мошти деспота Стефана Лазаревића. На тражење команде пука сагрђена је 1802. године нова Духовска црква. Резбарију је урадио Георгије Девић.[747]

Историјат фонда:

Примопредајним записником бр. 02-140 дана 08.05.2009. године преузета је архивска грађа од Месне канцеларије у Купинову у укупној количини од 0,15 дужних метара за период од 1878-1909. године. Други примерци (дупликати) се чувају код матичара у Општини Пећинци. Код Месне канцеларије Купиново остају на даљем чувању Протокол венчаних за период 1900-1940. (1 књига) и Протокол умрлих за период 1900-1940. (1 књига).

Књиге су груписане тематски и сређене хронолошки.У оквиру сређене грађе налазе се у форми књига: 2 Протокола крштених, 1 Протокол венчаних и 1 Протокол умрлих.

Као научноинформативно средство за овај фонд урађен је Сумарни инвентар који обухвата грађу насталу од 1878. до 1909. године, и садржи укупно 4 инвентарне јединице у виду књига.

Степен сачуваности:

Књиге су мањим делом сачуване.

Списи нису сачувани.

[747] Прица Радомир, Насеља у Срему-Настанак, развој и значајни догађаји, Сремска Митровица 1991, стр. 117-118.

Ф. 1346 СРПСКА ПРАВОСЛАВНА ЦРКВА ХРАМА „СВЕТОГ ПРЕОБРАЖЕНИЈА” - ОБРЕЖ, 1835-1943.

Основни подаци о фонду

Количина архивске грађе: књ. 106; к. /; 0,20 м
Језик грађе: црквенословенски, српски
Степен сређености: сређен.
Информативна средства: сумарни инвентар са ширим подацима о фонду.
Категоризација: од изузетног значаја[748]

Основне карактеристике садржаја грађе:

Књиге 1835-1943:
- протоколи крштених 1883-1895, 13 књ.
- протокол венчаних 1880-1931, 38 књ.
- протокол умрлих 1878-1943, 53 књ.
- домовни протоколи 1835-1942, 2 књ.

Историјат ствараоца фонда:

Након завршетка рата између Аустрије и Турске и потписивања Пожаревачког мира 1718. године, Срем је припао Хабзбуршкој Монархији. Након рата заслужне племићке породице су добиле на поклон поједине спахилуке. Насеље Обреж је припало земунском спахилуку. Становници су под земунским спахилуком трпели велике дажбине и терете.

Након завршетка аустро-турског рата 1738-1739. године у Обреж се населило доста српске милиције, а средином 18. века, под управом Војне границе, број домова се повећао седам пута. Франц Енгел је забележио: „Обреж лежи у равници, има 100 граничарских кућа поравнтих, грађених зидовима од чатме и покривених трском и рогозином; официрски квартир и илирску школу од добре грађе... у околини овог насеља налазе се две савске аде под именом Подгорица, под овостраном јурисдикцијом”.[749]

Сеоска црква је саграђена у другој половини 18. века. Ентеријер цркве у Обрежу краси раскошна иконостасна преграда, дело анонимног мајстора.[750] Претпоставља се да је сачуване иконењ насликао Теодор Илић Чешљар.[751]

---

[748] Одлука о утврђивању архивске грађе од изузетног значаја која се чува у архивима од марта 1979. Службени гласник СРС , бр. 18 од 5 маја 1979.

[749] Прица Радомир, Насеља у Срему - Настанак, развој, значајни догађаји, Сремска Митровица 1991, стр. 160.

[750] Подаци преузети са сајта Википедија, слободна енциклопедија.

[751] Прица Радомир, Насеља у Срему - Настанак, развој, значајни догађаји, Сремска Митровица 1991, стр. 160.

Историјат фонда:

Грађа архивског фонда (Ф 1346) преузета је примопредајним Записником бр. 02-135 дана 05.05.2009. године од Месне канцеларије у Обрежу у укупној количини од 0,20 дужних метара. Грађа обухвата временски период од 1835-1943. године. Други примерци (дупликати) се чувају код матичара у Општини Пећинци.

Књиге нису укоричене, неке су у лошем физичком стању, посебно инв. јед. бр. 105 - Домовни протокол 1834-1925. и инв. јед. бр.106 - Домовни протокол 1837-1942. са ошећењима која су настала услед неадекватних услова чувања. Из тог разлога извршено је преузимање у Архив како би грађа била заштићена од даљег пропадања.

Као научноинформативно средство за овај фонд урађен је Сумарни инвентар који обухвата грађу насталу од 1835. до 1943. године, и садржи укупно 106 инвентарних јединица.

Степен сачуваности:

Књиге су делимично сачуване.
Списи нису сачувани.

Ф. 1347 СРПСКА ПРАВОСЛАВНА ЦРКВА ХРАМА „СВЕТОГ ОЦА НИКОЛАЈА” – ОГАР, 1878-1900.

Основни подаци о фонду

Количина архивске грађе: књ. 2; к. /; 0,10 м
Језик грађе: црквенословенски, српски
Степен сређености: сређен.
Информативна средства: сумарни инвентар са ширим подацима о фонду.
Категоризација: од изузетног значаја[752]

Основне карактеристике садржаја грађе:

Књиге 1878-1900:
– протоколи крштених 1878-1900, 1 књ.
– протокол умрлих 1878-1900, 1 књ.

[752] Одлука о утврђивању архивске грађе од изузетног значаја која се чува у архивима од марта 1979. Службени гласник СРС , бр. 18 од 5 маја 1979.

Историјат ствараоца фонда:

У мађарским списима постоје подаци о насељу Огар и цркви светог Николе. Након карловачког мира 1699. године Огар је остао под турском влашћу, а након завршетка аустро-турског рата и потписивања мира у Пожаревцу 1718. године, припао је Аустрији.

Након завршетка рата заслужне племићке породице које су помагале у рату добиле су од аустријског цара властелинства у Срему па је и Огар припао једном од њих - Земунском властелинству под управом грофа Шенборна. По оснивању Петроварадинског пука, Огар је ушао у састав Војне границе.[753]

Почетком 18. века постојала је црква од плетера, покривена даском. Нова црква сграђена је крајем 18. века или почетком 19. века. Иконостас је радио дрворезбар Марко Вујатовић, а осликали су га Димитрије Лазаревић, Константин Лекић и Теодор Дурмановић.[754]

Историјат фонда:

Примопредајним записником бр. 02-134 дана 08.05.2009. године преузета је архивска грађа од Месне канцеларије у Огару у укупној количини од 0,10 дужних метара за период од 1878-1900. године. Други примерци (дупликати) се чувају код матичара у Општини Пећинци. Код Месне канцеларије Купиново остају на даљем чувању Протоколи венчаних за период од 1878. до 1933. године и Протоколи умрлих за период од 1901-1934. године.

Књиге су укоричене и у добром су физичком стању. Уписи у Протоколе су вршени обрнутим хронолошким следом од 1900. до 1878. године.

Књиге су груписане тематски и сређене хронолошки.У оквиру сређене грађе налазе се у форми књига: 1 Протокол крштених и 1 Протокол умрлих.

Као научноинформативно средство за овај фонд урађен је Сумарни инвентар који

обухвата грађу насталу од 1878. до 1900. године, и садржи укупно 2 инвентарне јединице у виду књига.

Степен сачуваности:

Књиге су делимично сачуване.

Списи нису сачувани.

---

[753] Прица Радомир, Насеља у Срему - Настанак, развој, значајни догађаји, Сремска Митровица 1991, стр.161.

[754] Наведено дело, стр. 162.

Ф. 1348 СРПСКА ПРАВОСЛАВНА ЦРКВА ХРАМА „СВЕТОГ АРХАНГЕЛА ГАВРИЛА” – ПОПИНЦИ, 1860-1911.

Основни подаци о фонду

Количина архивске грађе: књ. 21; к. /; 0,20 м
Језик грађе: црквенословенски, српски
Степен сређености: сређен.
Информативна средства: сумарни инвентар са ширим подацима о фонду.
Категоризација: од изузетног значаја[755]

Основне карактеристике садржаја грађе:

Књиге 1860-1911:
- - протоколи крштених 1860-1899, 4 књ.
- - протокол венчаних 1878-1911, 15 књ.
- - протокол умрлих 1860-1895, 2 књ.

Историјат ствараоца фонда:

Средњовековно насеље је забележено још 1308. године. Село је постојало и на почетку 18. века. Након ослобођења Срема од Турака 1718. године, заслужне племићке породице су добиле спахилуке у Срему. Под земунско властелинство је потпало 22 насеља, међу њима и Попинци. Према попису из 1733. године, село је имало 36 сиромашних породичних глава.[756]

После аустро-турског рата 1738-1739. године, земунско властелинство је задржало осам насеља која су касније откупљена за Војну границу.

Према опису Франца Енгела из 1786. године „Попинци се налазе у равници, имају 78 граничарских кућа од набоја, покривених трском и рогозином, једну кућу од добре грађе и такав официрски квартир, и илирску цркву”.

Црква је подигнута у другој половини 18. века и посвећена је светом архангелу Гаврилу.[757] Изграђена је као барокна грађевина издуженог брода. Звоник који је рушен у току Другог светског рата, скраћен је у послератној обнови и украшен. Николај Петровић је сликао 1783. године иконе за иконостас. Изнад низа престоних икона су зоне апостола и пророка, а на врху иконе из композиције Распећа и циклус Страдања Христовог. Храм је обновљен после рата.[758]

---

[755] Одлука о утврђивању архивске грађе од изузетног значаја која се чува у архивима од марта 1979. Службени гласник СРС , бр. 18 од 5 маја 1979.

[756] Прица Радомир, Насеља у Срему - Настанак, развој, значајни догађаји, Сремска Митровица 1991, стр. 177.

[757] Исто, стр. 178.

[758] Српска православна црква Светог архангела Гаврила у Попинцима, Википедија - слободна енциклопедија

Историјат фонда:

Грађа архивског фонда (Ф 1348) преузета је примопредајним Записником бр. 02-131 дана 08.05.2009. године од Месне канцеларије у Попинцима као грађа Српске православне цркве храма „Светог архангела Гаврила" у Попинцима у укупној количини од 0,20 дужних метара, односно 21 инвентарна јединица. Грађа обухвата временски период од 1860-1911. године.

У оквиру сређене грађе налазе се у форми књига: 4 Протокола крштених, 15 Протокола венчаних и 2 Протокола умрлих.

Као научноинформативно средство за овај фонд урађен је Сумарни инвентар који обухвата грађу насталу од 1860. до 1911. године, и садржи укупно 21 инвентарну јединицу у виду књига.

Степен сачуваности:

Књиге су делимично сачуване.
Списи нису сачувани.

Ф. 1351 СРПСКА ПРАВОСЛАВНА ЦРКВА ХРАМА „СВЕТОГ ЈОВАНА БОГОСЛОВА" - СРЕМСКИ МИХАЉЕВЦИ, 1878-1928.

Основни подаци о фонду

Количина архивске грађе: књ. 13; к. /; 0,15 м
Језик грађе: црквенословенски, српски
Степен сређености: сређен.
Информативна средства: сумарни инвентар са ширим подацима о фонду.
Категоризација:од изузетног значаја[759]

Основне карактеристике садржаја грађе:

Књиге 1878-1928:
– протокол крштених 1878-1897, 1 књ.
– протокол венчаних 1878-1928, 5 књ.
– протокол умрлих 1878-1928. 2 књ.

Историјат ствараоца фонда:

Село под именом Михаљевци је забележено у мађарским документима, а 1391. године добили су га у посед мађарски феудалци из породице Моровића као поклон мађарског краља.

[759] Одлука о утврђивању архивске грађе од изузетног значаја која се чува у архивима од марта 1979. Службени гласник СРС , бр. 18 од 5 маја 1979.

Насеље је вероватно било насељено и за време турске владавине у Срему. Након Пожаревачког мира 1718. године, када је Срем ослобођен од Турака, цео Срем је ушао у састав Аустрије, а властелинства су дељена заслужним војсковођама и племићким породицама. Насеље Михаљевце је добио на уживање барон Бернат.

Средином 18. века Михаљевци су ушли у састав Петроварадинског пука па су становници остали граничари све до расформирања Војне границе.[760]

Православна црква у Михаљевцима подигнута је у првој половини 19. века и посвећена је Светом Јовану Богослову. У храму се налази иконостас чију је класицистичку резбарију радио Георгије Девић 1846. године. Иконостас је осликао Константин Пантелић. Радове је завршио 1855. године потписавши се на полеђини Тајне вечере. Иконе у Михаљевцима спадају у боља остварења Константина Пантелића. Конзервација његових дела изведена је шездесетих година 20. века.[761]

Црква је минирана за време немачке блокаде 1943. године.[762]

Историјат фонда:

Грађа архивског фонда (Ф 1351) преузета је примопредајним Записником бр. 02-139 дана 08.05.2009. године од Месне канцеларије у Сремским Михаљевцима као грађа Српске православне цркве храма „Светог Јована Богослова” у Сремским Михаљевцима у укупној количини од 0,15 дужних метара, односно 3 инвентарне јединице. Грађа обухвата временски период од 1878-1928. године. На даљем чувању код ове Месне канцеларије остају Протоколи који обухватају временски период од 1900-1928.

У оквиру сређене грађе налазе се у форми књига: 1 Протокол крштених, 1 Протокол венчаних, и 1 Протокол умрлих.

Протоколи се налазе у добром физичком стању и укоричени су. На Протоколу венчаних 1907-1928. године, део хрбата је одвојен.

Као научноинформативно средство за овај фонд урађен је Сумарни инвентар који обухвата грађу насталу од 1878. до 1928. године, и садржи укупно 3 инвентарне јединице у виду књига.

Степен сачуваности:

Књиге су делимично сачуване.

Списи нису сачувани.

---

760 Прица Радомир, Насеља у Срему - Настанак, развој, значајни догађаји, стр. 214.

761 Српска православна црква Светог Јована Богослаова у Сремским Михаљевцима, Википедија, слободна енциклопедија

762 Прица Радомир, Насеља у Срему - Настанак, развој, значајни догађаји, стр. 215.

Ф. 14 СРПСКА ПРАВОСЛАВНА ЦРКВА ХРАМА „СВЕТОГ ОЦА НИКОЛАЈА" СИБАЧ 1778-1913.

Основни подаци о фонду

Количина архивске грађе: књ. 119; к. /; 0,65 м
Језик грађе: црквенословенски, српски
Степен сређености: сређен.
Информативна средства: сумарни инвентар са ширим подацима о фонду.
Категоризација: од изузетног значаја[763]

Основне карактеристике садржаја грађе:

Књиге 1778-1913.
- протокол крштених 1823-1910, 39 књ.
- протокол венчаних 1827-1910, 37 књ.
- протокол умрлих 1792-1910, 40 књ.
- протокол крштених, венчаних и умрлих 1778-1858, 2 књ.
- домовни протокол 1913, 1 књ.

Историјат ствараоца фонда:

Након Карловачког мира 1699. године, насеље Сибач је припадало митровачком властелинству, а у сачуваним документима из 1736. године наведено је као чисто српско насеље. Приликом сређивања Војне границе, митровачко властелинство је променило назив у румско и Сибач је остао под спахијском влашћу.[764]

Свети храм у Сибачу подигнут је 1767. године и посвећен је преносу моштију Светог оца Николаја. Део иконостаса, који је првобитно рађен за Доњу цркву у Сремским Карловцима која је посвећена Светим апостолима Петру и Павлу, пренет је у цркву у Сибачу. Цркву је живописао академски сликар Константин Пантелић, а вредни иконостас радио је познати сликар Георгије Стојановић.[765]

Историјат фонда:

Грађа архивског фонда (Ф. 14) Српска православна црква храма „Светог оца Николаја" Сибач, преузета је 1970. године од Месне канцеларије Сибач. Преузето је 55 књига, односно 0,50 метара. Архивска грађа се састоји од матичних

[763] Одлука о утврђивању архивске грађе од изузетног значаја која се чува у архивима од марта 1979. Службени гласник СРС , бр. 18 од 5 маја 1979.

[764] Прица, Радомир, Насеља у Срему, Сремска Митровица Д. П. Центар за културу Sirmiumart, стр. 198-199.

[765] Преузето са веб сајта Општине Пећинци www.pećinci.org.

књига рођених, матичних књига венчаних, матичних књига умрлих и матичних књига рођених, венчаних и умрлих. Други део фонда Историјски архив „Срем” преузео је Записником о примопредаји бр. 02-137 од 08.05.2009. године од Месне канцеларије Сибач. Преузето је 60 књига протокола крштених, протокола венчаних, протокола умрлих и домовни протокол православног српског парохијског звања у количини од 0,15 метара. Матичне књиге које обухватају временски распон од 1878. до 1909. су без корица, у питању су листови-преписи или оригинали и један свежањ у листовима за 1913. годину - домовни протокол.

Степен сачуваности:

Књиге су делимично сачуване.
Списи нису сачувани.

Ф. 14 СРПСКА ПРАВОСЛАВНА ЦРКВА ХРАМА „СВЕТОГ НИКОЛЕ”-ШИМАНОВЦИ, 1860-1942.

Основни подаци о фонду

Количина архивске грађе: књ. 13; к. /; 0,50 м
Језик грађе: црквенословенски, српски
Степен сређености: сређен.
Информативна средства: сумарни инвентар са ширим подацима о фонду.
Категоризација: од изузетног значаја[766]

Основне карактеристике садржаја грађе:

Књиге 1860-1942:
- протокол крштених 1860-1918, 6 књ.
- протокол венчаних 1896-1942, 5 књ.
- протокол умрлих 1907-1925. 2 књ.

Историјат ствараоца фонда:

Насеље под именом Шимановци, први пут се у писаним изворима појављује у 14. веку у мађарским документима.[767]

Овај крај је опустошио у 18. веку јер је земунско властелинство страховито угњетавало поданике који су плаћали високе порезе и кукуке па су се сељаци

[766] Одлука о утврђивању архивске грађе од изузетног значаја која се чува у архивима од марта 1979. Службени гласник СРС , бр. 18 од 5 маја 1979.

[767] Прица Радомир, Насеља у Срему - настанак, развој, значајни догађаји, Сремска Митровица 1991, стр. 250.

иселили. Ускоро су због поплава у Шимановцима настањени сељаци из Огара и Керека.

Када је формиран Петроварадински граничарски пук, Шимановци су постали граничарско насеље

У опису Франца Енгела из 1786. године забележено је: „Шимановци се састоје од 97 под конац подигнутих кућа већином од плетера, покривених трском или рогозином, квартире за капетана и за хирурга, затим једну илирску и такође једну немачку народну школу са зидовима од чатме, илирску црквицу од добре грађе, а изван насеља стару рушевну капелу, и стрелиште од чатме".[768]

Црква у Шимановцима подигнута је 1791. године[769] и посвећена је преносу моштију светог оца Николаја. Иконостас је радио земунски сликар Константин Лекић 1822. године о чему постоји запис са унутрашње стране иконостаса и освећен је исте године за време митрополита Стевана Стратимировића.[770]

Резбарију је радио један од најпознатијих мајстора Марко Вујатовић.[771]

Црквени торањ је порушен у току Другог светског рата 1943. године, али је комплетно обновљен 2005. године.[772]

Историјат фонда:

Примопредајним записником бр. 02-132 дана 08.05.2009. године преузета је архивска грађа од Месне канцеларије у Шимановцима као грађа Српске православне цркве храма „Светог Николаја" у Шимановцима у укупној количини од 0,50 дужна метра, односно 13 инвентарних јединица за временски период од 1860-1942. године. Други примерци (дупликати) се чувају код матичара у Општини Пећинци.

У оквиру сређене грађе налазе се у форми књига: Протоколи крштених (6 књига), Протоколи венчаних (5 књига), и Протоколи умрлих (2 књиге).

Као научноинформативно средство за овај фонд урађен је Сумарни инвентар који обухвата грађу насталу од 1860. до 1942. године, и садржи укупно 13 инвентарних јединица у виду књига.

Степен сачуваности:

Књиге су делимично сачуване.

Списи нису сачувани.

---

[768] Наведено дело, стр. 251.

[769] Наведено дело, стр.251.

[770] Подаци су преузети са сајта Епархије сремске Српске православне цркве.

[771] Прица Радомир, Насеља у Срему - настанак, развој, значајни догађаји, Сремска Митровица 1991, стр. 251.

[772] Подаци су преузети са сајта Епархије сремске Српске православне цркве.

Ф. 9 СРПСКА ПРАВОСЛАВНА ЦРКВА ХРАМА „СВЕТОГ ПРОРОКА ИЛИЈЕ” - СТАРА ПАЗОВА, 1777-1948.

Основни подаци о фонду

Количина архивске грађе: књ. 28; к. /; 1,10 м
Језик грађе: српски.
Степен сређености: сређен.
Информативна средства: сумарни инвентар са ширим подацима о фонду.
Категоризација: од изузетног значаја[773]

Основне карактеристике садржаја грађе:

Књиге 1777-1948:
- Протоколи крштених 1794-1946, 12 књ.
- Протоколи венчаних 1843-1948, 5 књ.
- Протоколи умрлих 1802-1948, 9 књ.
- Протоколи крштених, венчаних и умрлих 1777-1928, 2 књ.

Историјат ствараоца фонда:

Стара Пазова се први пут помиње у писаним документима у фалсификованој повељи манастира Крушедола. Године 1716. помиње се насеље „Пазуха” које се налазило на путу за Сурдук.

Данашња Стара Пазова насељена је у другој половини 18. века када се доселило више породица Срба из Хрватске, већином Личана и један број румунског становништва. Куће су углавном биле од плетера, покривене трском или сламом. Становништво се углавном бавило сточарством, а касније и ратарством.

Крајем 18. века у Пазови се налазило седиште граничарске компаније, а уз њу судница и затвор.

У другој половини 18. века, мења се етничка слика Старе Пазове услед насељавања Словака. Године 1760. гроф Адам Патачић, калочки надбискуп, доселио је Словаке из звоненске, турчанске и делом липовске жупаније у Бачку и пештанску жупанију с намером да их покатоличи. Када они на то нису пристали, преселили су се у Срем, односно Стару Пазову.

Дворски ратни савет наредио је да се насели пустара Тепавица немачким живљем. Међутим, није било довољно земље па је основано ново насеље - Нова Пазова.[774]

---

[773] Одлука о утврђивању архивске грађе од изузетног значаја која се чува у архивима од марта 1979. Службени гласник СРС , бр. 18 од 5 маја 1979.

[774] Прица Радомир, Насеља у Срему - настанак, развој, значајни догађаји, Сремска Митровица 1991, стр. 217,218.

Најстарији запис о православној цркви у Старој Пазови потиче из 1775. године налази се у инвентару који је написан по налогу митрополита Вићентија Јовановића. На основу тог документа сазнајемо какав је био намештај и унутрашње уређење цркве. Прве стране записника су оштећене па не може да се утврди година настанка. Црква је поправљена 1782. године. Постоји још један запис о старој цркви у протоколу Описаније инвентаријума шанца Пазухе на повељеније блаж. поч. Стевана Стратимировића архиепископа и митрополита од 18.05.1791. године који је писао тадашњи парох Лазар Серданов. У том документу се наводи да је црква патосана печеном циглом, над олтаром се налази крст од плеха, црква је покривена рогозом. Порта је била ограђена храстовим летвама и трајала је све до 1801. године.[775]

Историјат фонда:

Грађа архивског фонда (Ф 9) Српска православна црква храма „Светог пророка Илије" Стара Пазова 1777-1948. први пут је преузета 29.06.1970. године од Скупштине општине Стара Пазова, у укупној количини од 0,50 дужних метара, односно 13 инвентарних јединица, за период од 1777. до 1895. године.

Регистратурско сређивање је извршено 1972. године. Од научноинформативних средстава за овај фонд је урађен сумарни инвентар. У јуну 2007. године, попуњен је образац за водич кроз фондове и збирке ИА „Срем".

Фонд је други пут преузет Примопредајним записником бр. 02-271 дана 27.6.2007. године од Општинске управе за опште и заједничке послове - матична служба, у укупној количини од 1,50 метара дужних. Период којим је обухваћена грађа је од 1876. до 1948. године. Спајање фонда је извршено у јануару 2015. године. Граничне године фонда су 1777-1948. године. Укупна количина износи 1,5 метара дужних, односно 26 инвентарне јединице.

Наредно преузимање извршено је Примопредајним записником бр. 02-622 дана 16.11.2016. године од Општинске управе Стара Пазова у количини од 0,40 метара дужних за период од 1905-1948. године. Преузети Протоколи крштених су копије, односно ксерокопије.

У децембру 2016. је извршено и спајање фонда. Граничне године су остале непромењене, али је измењен назив фонда у складу са називом који овај храм има у Централном регистру непокретних културних добара Републичког завода за заштиту споменика Београд. Извршена је и допуна и ажурирање докумената у досијеу. Протокол венчаних 1945-1946. године је физички издвојен из фонда и припојен фонду Словачка евангелистичка црквена општина аугзбуршке вероисповести Стара Пазова, из практичних разлога јер се готово сви уписи венчаних односе на припаднике словачког народа.

[775] Подаци су преузети са сајта Општина Стара Пазова , www.starapazova.rs

Фонд садржи 28 инвентарних јединица -12 Протоколи крштених, 5 Протокола венчаних, 9 Протоколи умрлих, и 2 Протокола крштених, венчаних и умрлих.

Као научноинформативно средство за овај фонд урађен је Сумарни инвентар који обухвата грађу насталу од 1777. до 1948. године, и садржи укупно 28 инвентарних јединица у виду књига.

Степен сачуваности:

Књиге већим делом сачуване.
Списи нису сачувани.

Ф. 865 СРПСКА ПРАВОСЛАВНА ЦРКВА ХРАМА „СВЕТЕ ТРОЈИЦЕ” - НОВА ПАЗОВА, 1944-1946.

Основни подаци о фонду

Количина архивске грађе: књ. 1; к. /; 0,05 м
Језик грађе: српски.
Степен сређености: сређен.
Информативна средства: сумарни инвентар са ширим подацима о фонду.
Категоризација: од изузетног значаја[776]

Основне карактеристике садржаја грађе:

Књиге 1944-1946:
– Протокол крштених 1944-1946, 1 књ.

Историјат ствараоца фонда:

Након завршетка аустријско-турског рата и потписивања Пожаревачког мира 1718. године, Карловчани су тражили помоћ због штете настале у рату па су у закуп добили три пустаре Пазову, Јарковац и Сасе за испашу својих стада, а 1730. године двор је потврдио карловачком спахилуку права на пустаре.Петнаест година касније карловачком властелинству су одузети Сасе и Пазова.

Године 1791. једна група Немаца евангелика је покушала да се насели у крају од Старе Пазове према Батајници. С обзиром да је почела зима, провели су је у Старој Пазови па су поново почели са насељавањем идуће године. Досељеници су куповали земљу од староседелаца Срба.[777]

---

[776] Одлука о утврђивању архивске грађе од изузетног значаја која се чува у архивима од марта 1979. Службени гласник СРС , бр. 18 од 5 маја 1979.

[777] Прица Радомир, Насеља у Срему - настанак, развој, значајни догађаји, Сремска Митровица 1991, стр. 151.

Нова Пазова је првобитно била на раскрсници две улице које су се секле под правим углом, биле су широке и праве, плацеви једнаки, а распоред објеката исти.[778]

Пре Другог светског рата у Срему је живело близу 40.000 фолксдојчера. Живели су у најлепшим сремским местима и имали најплоднију земљу. Велики број Немаца прихватио је идеје и циљеве Хитлерове политике. Као припадници немачких оружаних снага нанели су доста зла и злочина. Године 1944. потржили су спас у Рајху где су добили статус политичких избеглица.[779]

Данас у Новој Пазови постоји неколико православних храмова. Храм „Свете Тројице" сазидан је 1994, а темељи су освештани 1989. године. Храм је посвећен Силаску Светог Духа на апостоле.[780]

Историјат фонда:

Грађа архивског фонда (Ф 865) Српска православна црква храма „Свете Тројице" Нова Пазова преузета је примопредајним Записником бр. 02-624 дана 16.11.2016. године од Општинске управе Стара Пазова у укупној количини од 0,10 метара дужних, односно 1 инвентарна јединица која обухвата временски период од 1944. до 1946. године.

Грађа се састоји од једног Протокола крштених.

Архивска грађа је у добром стању. Књига није оригинал већ копија - ксерокопија.

Као научноинформативно средство за овај фонд урађен је Сумарни инвентар који обухвата грађу насталу од 1944. до 1946. године, и садржи укупно 1 инвентарну јединицу у виду свеске.

Степен сачуваности:

Књиге већим делом сачуване.

Списи нису сачувани.

Ф. 700 СРПСКА ПРАВОСЛАВНА ЦРКВА ХРАМА „ПРЕНОСА МОШТИЈУ СВЕТОГ ОЦА НИКОЛАЈА" - БЕЛЕГИШ, 1935-1940.

Основни подаци о фонду

Количина архивске грађе: књ. 3; к. /; 0,05 м

Језик грађе: српски.

---

[778] Подаци су преузети са сајта Википедија, слободна енциклопедија.

[779] Прица Радомир, Насеља у Срему - настанак, развој, значајни догађаји, Сремска Митровица 1991, стр. 152.

[780] Подаци су преузети са сајта Општине Стара Пазова http://www.starapazova.rs/rs/opstina-stara-pazova/religija-crkve-i-hramovi.html

Степен сређености: сређен.
Информативна средства: сумарни инвентар са ширим подацима о фонду.
Категоризација: од изузетног значаја[781]

Основне карактеристике садржаја грађе:

Књиге 1935-1940:
– Протокол крштених 1935-1940, 1 књ.
– Протокол венчаних 1935-1940, 1 књ.
– Протокол умрлих 1935-1940, 1 књ.

Историјат ствараоца фонда:

Посед племићке породице Моровић простирао се у средњем веку крај Дунава све до Белегиша и Сурдука. Белегиш је и забележен као посед породице Моровић. Након ослобођења од Турака карловачко властелинство са још осам насеља, међу којима и Белегиш, добио је барон Леополд Георг Ифелн.

У периоду од 1730. и 1736. године земунском властелинству припала су насеља Белегиш, Туса (Стараи Бановци) и Батајница. Сељаци су се често жалили на немилосрдног управника Колхунта који је угњетавао поданике властелинства.[782]

Када је формиран Петроварадински граничарски пук Војна граница је проширена и на територију земунског властелинства. На ово подручје насељени су потиски граничари и 1307 породица из развојаченог Шида, Черевића и Беркасова.[783]

Прва црква је саграђена 1731. године на брегу Дунава. Дунав је мењајући ток оштетио стару цркву, па је нова зидана у периоду од 1924-1926. године. Храм је освештао тадашњи патријарх Димитрије. Храм је изграђен у византијском стилу и поседује вредну колекцију црквених књига за богослужење из 1776. године, путир из 1776. и посуда за мироносање из 1804. године.[784]

Историјат фонда:

Грађа архивског фонда (Ф 700) Српска православна црква храма „Преноса моштију Светог Оца Николаја” Белегиш, преузета је примопредајним Записником бр. 02-632 дана 16.11.2016. године од Општинске управе Стара Пазова у

[781] Одлука о утврђивању архивске грађе од изузетног значаја која се чува у архивима од марта 1979. Службени гласник СРС , бр. 18 од 5 маја 1979.

[782] Прица Радомир, Насеља у Срему - настанак, развој, значајни догађаји, Сремска Митровица 1991, стр. 20.

[783] Наведено дело, стр. 21.

[784] Подаци су преузети са сајта Општина Стара Пазова http://www.starapazova.rs/rs/opstina-stara-pazova/religija-crkve-i-hramovi.html

укупној количини од 0,60 метара дужних, односно 3 инвентарне јединице које обухватају временски период од 1935. до 1940. године.

Грађа се састоји од 3 протокола: 1 Протокол крштених, 1 Протокол венчаних и 1 Протокола умрлих.

Архивска грађа је у добром стању. Књиге нису оригинали већ копије - ксерокопије.

Као научноинформативно средство за овај фонд урађен је Сумарни инвентар који обухвата грађу насталу од 1935. до 1940. године, и садржи укупно 3 инвентарне јединице у виду књига.

Степен сачуваности:

Књиге су мањим делом сачуване.
Списи нису сачувани.

Ф. 4 СРПСКА ПРАВОСЛАВНА ЦРКВА ХРАМА „ВАВЕДЕЊА ПРЕСВЕТЕ БОГОРОДИЦЕ" – ГОЛУБИНЦИ, 1762-1949.

Количина архивске грађе: књ. 46; к. 1; 1,40 м

Језик грађе: црквенословенски, српски.
Степен сређености: сређен.
Информативна средства: сумарни инвентар са ширим подацима о фонду.
Категоризација: од изузетног значаја[785]

Основне карактеристике садржаја грађе:

Књиге 1762-1949:
- Протоколи крштених 1762-1948, 19 књ.
- Протокол венчаних 1762-1947, 11 књ.
- Протоколи умрлих 1762-1949, 16 књ.

Списи 1896-1898.

Списи садрже: изводе из протокола крштених и умрлих дечака рођених 1896. године.

[785] Одлука о утврђивању архивске грађе од изузетног значаја која се чува у архивима од марта 1979. Службени гласник СРС , бр. 18 од 5 маја 1979.

Историјат ствараоца фонда:

Голубинци су насељени вероватно за време Турака, када се у Срем насељавају Власи - српско сточарско становништво. У 16. веку Голубинци се у писаним изворима помињу као село које је цело под земљом и једино се примећује због димњака који су над земљом.[786]

Након потписивања Карловачког мира 1699. године, Срем је подељен властелинским породицама због заслуга у рату. голубинце, Војку и још 9 села добио је барон Бернатов.

Године 1750. основан је Петроварадински пешачки пук. Да би се повећало становништво на подручју пука, власт је откупила властелинство Војку, са још 11 насеља, међу којима су се налазили и Голубинци. Војна власт је повећала број становништва. Досељавањем породица из Далмације, Бачке и Славоније у селу се настањују и Хрвати, а седамдесетих година 18. века, досељавају се српске породице из Лике.[787]

Мала црква од плетера добила је употребну дозволу од цара Karla VI 1728. године у Бечу. Та црква налазила се у садашњем школском парку где је до 1961. године стајао мермерни крст постављен 1884. приликом обележавања стогодишњице освећења темеља и почетка градње садашње цркве. [788] Градња и освећење темеља нове цркве пада у време толерантнијих односа између православне цркве и државе. Почињу да се граде цркве од тврдог материјала. У ранијем периоду цркве су се градиле од плетера или су то биле брвнаре.[789]Цркву од плетера заменила је дрвена црква која је постојала све до почетка девете деценије 18. века.

Данашња црква од тврдог материјала сграђена је између 1784. и 1788. године у барокном стилу. [790] Црква је посвећена је Ваведењу Пресвете Богородице.

Црква има вредан иконостас, а аутор четири иконе је познати сликар Димитрије Бачевић, а аутор празничних икона насталих у периоду између 1817-1820. године је Стефан Суботић који је учествовао и у осликавању зидних површина.[791]

Историјат фонда:

Грађа архивског фонда (Ф 4) први пут је преузета примопредајним Записником дана 27.1.1971. године од Месне канцеларије у Голубинцима као грађа Српске православне цркве храма „Ваведења Пресвете Богородице” у Голу-

[786] Прица Радомир, Насеља у Срему - Настанак, развој, значајни догађаји, Сремска Митровица 1991, стр. 61.
[787] Исто, стр. 62.
[788] Рацковић Ратко, Помени и трајања, Сремска Митровица 2006, стр. 19-20.
[789] Исто, стр. 26.
[790] Исто, стр. 34.
[791] Подаци су преузети са сајта Википедија - слободна енциклопедија.

бинцима у укупној количини од 0,60 дужних метара, односно 18 инвентарних јединица, за период од 1762. до 1858. године (8 књига Протокола крштених, 5 књига Протокола венчаних и 5 књига Протокола умрлих). Регистратурско сређивање је извршено 1975. године.

Фонд је други пут преузет Примопредајним записником бр. 02-271 дана 27.6.2007. године од Општинске управе за опште и заједничке послове - матична служба, у укупној количини од 0,80 метара дужних. Грађа обухвата временски распон од 1852. до 1910. године. Спајање фонда је извршено у августу 2016. године.

У оквиру сређене грађе налазе се у форми књига: Протоколи крштених (13 књига), Протоколи венчаних (8 књига), и Протоколи умрлих (9 књига), а у форми списа - Извод из Протокола крштених и умрлих дечака рођених 1896. године.

Извод из Протокола крштених и умрлих дечака рођених 1896. године је пронађен у Протоколу крштених 1893-1895., али не како интегрални део књиге и издвојен је као спис.

Треће преузимање фонда извршено је Примопредајним записником бр. 02-625 дана 16.11.2016. године од Општинске управе Стара Пазова. Преузето је 16 матичних књига у укупној количини од 2,60 метара дужних. Преузете књиге нису оригинали него ксерокопије. Преузета грађа обухвата временски период од 1896. до 1949. године.

Спајање фонда је извршено у фебруару 2017. године. Израђени су нови сумарни инвентар и белешка о фонду. Фонд се састоји од 46 књига и једног списа.

Као научноинформативно средство за овај фонд урађен је Сумарни инвентар који обухвата грађу насталу од 1762. до 1949. године, и садржи укупно 46 инвентарних јединица у виду књига и једну инвентарну јединицу у виду списа.

Степен сачуваности:

Књиге су већим делом сачуване.
Списи мањим делом сачувани.

Ф. 1322 СРПСКА ПРАВОСЛАВНА ЦРКВА ХРАМА „БЛАГОВЕСТИ ПРЕСВЕТЕ БОГОРОДИЦЕ” - КРЊЕШЕВЦИ, 1878-1959.

Основни подаци о фонду

Количина архивске грађе: књ. 5; к. /; 0,25 м
Језик грађе: српски.
Степен сређености: сређен.
Информативна средства: сумарни инвентар са ширим подацима о фонду.

Категоризација: од изузетног значаја[792]

Основне карактеристике садржаја грађе:

Књиге 1878-1959:
- Протоколи крштених 1878-1959, 2 књ.
- Протокол венчаних 1878-1935, 1 књ.
- Протоколи умрлих 1878-1935, 2 књ.

Историјат ствараоца фонда:

Насеље Крњешевци забележени су као насељени након Карловачког мира 1699. године. У једном писаном документу из 1728. године помиње се пустара Крњешевци, коју су држали закупци - сточни трговци. Након 1739. године село је насељено српском милицијом. Са још осам других насеља припадали су властелинству барона Берната.

Средином 18. века село је откупљено за Војну границу. Аустријски чиновник Франц Енгел је забележио: „Крњешевци, у равници, имају 84 граничарске куће од плетера, покривене трском и рогозином, ушорене, и илирску цркву са школом од дрвета”.

Сеоска црква је зидана од 1820. до 1822. године. Црква је посвећена светом Благовештењу. Иконостас је радио Максим Лазаревић, а слике на иконостасу, архијерејском и Богородичином трону дело су Петра Чортановића.[793]

Историјат фонда:

Грађа архивског фонда (Ф 1322) Српска православна црква храма „Благовести Пресвете Богородице” Крњешевци 1878-1959. први пут је преузета Примопредајним записником бр. 02-271 дана 27.06.2007. године од Општинске управе Стара Пазова одељење за опште и заједничке послове - матична служба Стара Пазова, у укупној количини од 0,05 дужних метара, односно 3 инвентарне јединице, за период од 1878. до 1935. године. Фонд се састојао од три Матичне књиге - Матичне књиге рођених, венчаних и умрлих.

Сређивање фонда је извршено 2014. године. Фонд је други пут преузет

Примопредајним записником бр. 02-268 дана 16.11.2016. године од Општинске управе Стара Пазова у укупној количини од 0,40 метара дужних. Грађа обухвата период од 1909. до 1959. године. Преузете књиге су копије, односно ксерокопије. Преузете су две матичне књиге - крштених и умрлих.

---

[792] Одлука о утврђивању архивске грађе од изузетног значаја која се чува у архивима од марта 1979. Службени гласник СРС , бр. 18 од 5 маја 1979.

[793] Прица Радомир, Насеља у Срему - настанак, развој, значајни догађаји, Сремска Митровица 1991, стр. 108.

У јануару 2017. је извршено спајање фонда. Граничне године фонда су измењене и обухватају период од 1878. до 1959. године.

Фонд садржи 5 инвентарних јединица -2 Протокола крштених, 1 Протокол венчаних, и 2 Протокола умрлих.

Протоколи се налазе у очуваном стању.

Као научноинформативно средство за овај фонд урађен је Сумарни инвентар који обухвата грађу насталу од 1878. до 1959. године, и садржи укупно 5 инвентарних јединица у виду књига.

Степен сачуваности:

Књиге већим делом сачуване.
Списи нису сачувани.

Ф. 820 СРПСКА ПРАВОСЛАВНА ЦРКВА ХРАМА „ПРЕНОСА МОШТИЈУ СВЕТОГ ОЦА НИКОЛАЈА”- СТАРИ БАНОВЦИ, 1909-1969.

Основни подаци о фонду

Количина архивске грађе: књ. 4; к. /; 0,15 м
Језик грађе: српски.
Степен сређености: сређен.
Информативна средства: сумарни инвентар са ширим подацима о фонду.
Категоризација: од изузетног значаја[794]

Основне карактеристике садржаја грађе:

Књиге 1909-1969:
- Протокол крштених 1909-1928, 1 књ.
- Протокол венчаних 1910-1928, 1 књ.
- Протокол умрлих 1936-1969, 2 књ.

Историјат ствараоца фонда:

Стари Бановци су имали велики значај у току турско-аустријског рата 1683-1699. године. Године 1693. кренула је аустријска војска преко Бановаца да поново освоји Београд.

У првој половини 18. века село се назива Туша, а пустара Бановци. Касније се име пустаре пренело и на село. Бановци су припадали земунском властелинству. Становништву су наметане тешке обавезе па је долазило до исељења меш-

[794] Одлука о утврђивању архивске грађе од изузетног значаја која се чува у архивима од марта 1979. Службени гласник СРС , бр. 18 од 5 маја 1979.

тана, а такође су доста страдали и због напада разбојничких дружина. Године 1733. почела је изградња касарне.

Стари Бановци су 1745. године укључени у Војну границу. По опису аустријског службеника Франца Енгела „Стари Бановци леже на Дунаву и имају 241 граничарску кућу подигнуту под конац, од набоја, покривену трском и рогозином, квартир за капетана” од добре грађе, стару дрвену и нову од доброг материјала саграђену илирску цркву, затим шупу за егзерцир од добре грађе, стрелиште од плетера и велики забран за коње боље пасмине”.[795]

Сеоска црква је подигнута крајем 18. века, тачније 1797. године.

Посвећена је преносу моштију светог оца Николаја. Нова црква је подигнута на темељима старе која је подигнута 1777. године. Црква је грађена у стилу романике и готике. Иконостас је резбарио Марко Вујатовић, а осликавање иконостаса је почео Константин Лекић 1836. године, а завршио Живко Петровић. Две иконе Богородице типа Одигарије су рад сликара Михајла Јефтића и Николе Апостоловића.[796]

Историјат фонда:

Грађа архивског фонда (Ф 820) преузета је примопредајним Записником бр. 02-629 дана 16.11.2016. године од Општинске управе Стара Пазова у укупној количини од 1,00 метра дужног, односно 4 инвентарне јединице које обухватају временски период од 1909. до 1969. године.

Грађа се састоји од 4 протокола: 1 Протокол крштених, 1 Протокол венчаних и 2 Протокола умрлих.

Архивска грађа је у добром стању. Књиге нису оригинали већ копије - ксерокопије.

Као научноинформативно средство за овај фонд урађен је Сумарни инвентар који обухвата грађу насталу од 1909. до 1969. године, и садржи укупно 4 инвентарних јединица у виду књига.

Степен сачуваности:

Књиге су мањим делом сачуване.

Списи нису сачувани.

[795] Прица Радомир, Насеља у Срему-настанака, развој и значајни догађаји, Сремска Митровица 1991, стр. 220-221.

[796] Подаци су преузети са сајта Википедија, слободна енциклопедија

Ф. 1321 СРПСКА ПРАВОСЛАВНА ЦРКВА ХРАМА"СВЕТОГ ОЦА НИКОЛАЈА" – СУРДУК, 1886-1946.

Основни подаци о фонду

Количина архивске грађе: књ. 5; к. /; 0,23 м
Језик грађе: српски.
Степен сређености: сређен.
Информативна средства: сумарни инвентар са ширим подацима о фонду.
Категоризација: од изузетног значаја[797]

Основне карактеристике садржаја грађе:

Књиге 1886-1946:
- Протоколи крштених 1886-1946, 2 књ.
- Протокол венчаних 1886-1946, 1 књ.
- Протоколи умрлих 1886-1931, 2 књ.

Историјат ствараоца фонда:

Сурдук се у мађарским документима спомиње 1445. године, а у једној турској исправи забележен је као Суруб. Сурдук је 1722. године дат острогонском капетану Илији Јакшићу као награда за службу за време Ракоцијевог устанка, а касније је укључен у Сремску војну границу.[798]

У Сремску војну границу укључен је и посед капетана Јакшића. Франц Енгел, аустријски службеник забележио је за ово насеље следеће: „Сурдук лежи у равници на Дунаву, има 121 под конац подигнуту кућу од набоја, покривену трском и рогозином, официрски квартир од добре грађе, неунијатску цркву и скелу за превоз у Банат".

Прва црква у Сурдуку је саграђена 1746. године, али с обзиром да је била мала за потребе верника, на дан славе Преноса моштију Светог Оца Николаја 1816. године, почело се са сакупљањем прилога ради изградње већег храма који је завршен 1818. године. Храм је изграђен у барокном стилу и поседује богату збирку вредних црквених књига за богослужење који се односе на период из 18. и 19. века.[799]

---

[797] Одлука о утврђивању архивске грађе од изузетног значаја која се чува у архивима од марта 1979. Службени гласник СРС , бр. 18 од 5 маја 1979.

[798] Прица Радомир, Насеља у Срему - настанак, развој, значајни догађаји, Сремска Митровица 1991, стр. 227.

[799] Подаци су преузети са сајта Општине Стара Пазова http://www.starapazova.rs/rs/opstina-stara-pazova/religija-crkve-i-hramovi.html

Историјат фонда:

Грађа архивског фонда (Ф 1321) Српска православна црква храма „Светог Оца Николаја” Сурдук, први пут је преузета примопредајним Записником бр. 02-271 дана 27.6.2007. године од Општинске управе Стара Пазова одељење за опште и заједничке послове - матична служба у укупној количини од 0,10 дм, односно 3 инвентарне јединице, за период од 1886. до 1931. године.

Фонд је сређен у фебруару 2015. године. Све три књиге су у добром физичком стању.

Фонд је други пут преузет Примопредајним записником бр. 02-633 дана 16.11.2016. године од Општинске управе Стара Пазова у количини од 0,40 дм, односно две инвентарне јединице за период од 1893-1946. Преузете књиге нису оригинали него копије - ксерокопије.

Сређивање и спајање фонда је извршено у јануару 2017. године.У оквиру сређене грађе налазе се у форми књига 5 Протокола -2 Протокола крштених , 1 Протокол венчаних , и 2 Протокола умрлих.

Као научноинформативно средство за овај фонд урађен је Сумарни инвентар који обухвата грађу насталу од 1886. до 1946. године, и садржи укупно 5 инвентарних јединица у виду књига.

Степен сачуваности:

Књиге су делимично сачуване.
Списи нису сачувани.

Ф. 1323 СРПСКА ПРАВОСЛАВНА ЦРКВА ХРАМА „ПРЕНОСА МОШТИЈУ СВЕТОГ НИКОЛАЈА”- ВОЈКА, 1892-1948.

основни подаци о фонду

Количина архивске грађе: књ. 82; к. /; 0,80 м
Језик грађе: српски.
Степен сређености: сређен.
Информативна средства: сумарни инвентар са ширим подацима о фонду.
Категоризација: од изузетног значаја[800]

Основне карактеристике садржаја грађе:

Књиге 1892-1948:
– Протоколи крштених 1892-1948, 9 књ.

[800] Одлука о утврђивању архивске грађе од изузетног значаја која се чува у архивима од марта 1979. Службени гласник СРС , бр. 18 од 5 маја 1979.

– Протокол венчаних 1892-1940, 35 књ.
– Протоколи умрлих 1892-1940, 38 књ.

Историјат ствараоца фонда:

Први писани траг о насељу Војка налазимо у средњем веку у 1416. години. После Карловачког мира 1699. године, Војка је била међу оним селима која су остала на турској страни. У то време већ је била насељена српским становништвом. Када је након Пожаревачког мира 1718. године Срем ушао у састав Аустрије, Војка и суседна насеља потпала су под коморску власт. Војка је као део Земунског властелинства била у власништву породице Шенборн.[801]

Године 1745. основана је Сремско-посавска Војна граница па је дошло до смањења Шенборновог властелинства. Најважније место на смањеном спахилуку имала је Војка па се и преостали посед звао „Властелинство Војка". Посед је продат 1753. године високом чиновнику у Бечу Георгију Бернату. Због проширења Војне границе припојено је и властелинство Војка 1766-1767. године. Сељаци су ослобођени угњетавања које су трпели под влашћу спахија, али су морали да служе као граничари. Насеље је остало у саставу границе све до њеног укидања у другој половини 19. века.[802]

У старим списима из 1578. године помиње се један свештеник па се претпоставља да је на том простору постојала мања црква. Прва црква од тврђег материјала подигнута је 1727. године, у част Светог Оца Николаја, а освештана је 1732. године. Црква Преноса Моштију Светог Оца Николаја сазидана је 1857. године. Црква поседује старе богослужбене књиге које датирају из 17. и 18. века.[803] Иконостас је сликао Павле Чортановић.[804]

Историјат фонда:

Грађа архивског фонда (Ф 1323) Српска православна црква храма „Преноса Моштију Светог Оца Николаја" Војка први пут је преузета 27.06.2007. године од Општинске управе Стара Пазова одељење за опште и заједничке послове - матична служба, у укупној количини од 1,20 дужних метара, односно 79 инвентарних јединица, за период од 1892. до 1940. године.

Регистратурско сређивање је извршено у јануару 2015. године. Од научноинформативних средстава за овај фонд су урађени сумарни инвентар и историјска

[801] Прица Радомир, Насеља у Срему - Настанак, развој, значајни догађаји, Сремска Митровица 1991, стр. 54.
[802] Наведено дело, стр. 55.
[803] Подаци су преузети са сајта Општине Стара Пазова http://www.starapazova.rs/rs/opstina-stara-pazova/religija-crkve-i-hramovi.html
[804] Прица Радомир, Насеља у Срему - Настанак, развој, значајни догађаји, Сремска Митровица 1991, стр. 55.

белешка. Фонд се састојао од 79 инвентарних јединица - 6 Протокола крштених, 35 Протокола венчаних и 38 Протокола умрлих.

Фонд је други пут преузет Примопредајним записником бр. 02-627 дана 16.11.2016. године од Општинске управе Стара Пазова, у укупној количини од 0,60 мд, односно 3 инвентарне јединице. Грађа обухвата период од 1921. до 1948. године. Преузете књиге нису оригинали већ копије - ксерокопије.

Спајање фонда је извршено у фебруару 2017. године. Граничне године фонда су 1892-1948. године. Укупна количина грађе износи 0,80 мд односно 82 инвентарне јединице.

Фонд садржи 82 инвентарне јединице -9 Протокола крштених, 35 Протокола венчаних, и 38 Протокола умрлих.

Протоколи се налазе у релативно добром физичком очуваном стању. Књиге које имају делимична оштећења, а у питању су мања оштећења хрбата су инвентарне јединице од бр. 1 до бр. 5. Мањи део грађе се налази у форми књига, а већи део је у форми свесака.

Као научноинформативно средство за овај фонд урађен је Сумарни инвентар који обухвата грађу насталу од 1892. до 1948. године, и садржи укупно 82 инвентарне јединице у виду књига, односно свесака.

Степен сачуваности:

Књиге су делимично сачуване.
Списи нису сачувани.

РИМОКАТОЛИЧКА ЦРКВА

Ф. 986 РИМОКАТОЛИЧКИ ЖУПНИ УРЕД - СРЕМСКА МИТРОВИЦА, 1828-1945.

Основни подаци о фонду

Количина архивске грађе: књ. 110; к. /; 0,72 м
Језик грађе: латински, хрватски.
Степен сређености: сређен.
Информативна средства: сумарни инвентар са ширим подацима о фонду.
Категоризација: од изузетног значаја[805]

Основне карактеристике садржаја грађе:

Књиге 1828-1945:

[805] Одлука о утврђивању архивске грађе од изузетног значаја која се чува у архивима од марта 1979. Службени гласник СРС , бр. 18 од 5 маја 1979.

- Матичне књиге крштених 1833-1936, 25 књ.
- Матичне књиге венчаних 1828-1936, 27 књ.
- Матичне књиге умрлих 1841-1936, 30 књ.
- Матичне књиге крштених, венчаних и умрлих 1878-1909, 28 књ.

Историјат ствараоца фонда:

Хришћанство у Сремској Митровици вуче корене из периода римске империја. Поготово после 293. године када је Диоклецијан поделио царство на четири дела, а престоница једног од њих је био и тадашњи Симијум.

У граду су избијали чести немири. У то су се уплели и хришћани којих је упркос прогонима било много. Сачувана су имена више Сирмијумских мученика који су касније постали свеци (Иринеј, Анастасија, Синерот ...), најпознатији међу њима био је Димитрије, који је погубљен 304. године. По њему је град добио име.

Од 313. године хришћанска црква у Сирмијуму је играла значајну улогу. У граду је било седиште епископије. Скоро читав век трајале су борбе између различитих верских учења. У хришћанству Митровица је позната по „Сирмијумским формулама" које су решавале догматска питања значајна за цео хришћански свет. [806]

Након многобројних упада варварских племена, Хуна, источних Гота и Гепида, Авара са словенским племенима, моћ Сирмијума се угасила у 6. веку када је у граду избио велики пожар. Међутим, улога Сирмијума је поново порасла у 9. веку када је у њему основана епископија. Верује се да је словенски просветитељ Методије, пре него што је отишао у Моравску био епископ Сирмијума.

Градом су наизменично владали Византинци и Мађари. У 14. веку Митровица је била значајан трговачки центар и имала је статус слободног краљевског града.

После битке код Никопоља, 1396. године, Турци су раселилили сирмијумско становништво, а како се мађарско становништво повлачило на север пред турском најездом, српско становништво се досељавало. Стефан Лазаревић је добио Митровицу као посед. Митровица се ослободила турске власти након мира у Пожаревцу 1718. године.

У Митровицу ускоро почињу да се насељавају досељеници из Македоније, Србије, Босне. Етничка слика је била шаренолика, поред Срба, било је и Грка и Цинцара. Поред старе, отворена је нова чаршија на тргу Житна пијаца. Придошлице су почели да подижу велике куће, а поред трга никле су уске улице у којима су живеле занатлије. Војне власти су населиле земљораднике Немце и Хрвате.[807]

---

[806] Прица Радомир, Насеља у Срему - настанак, развој, значајни догађаји, Сремска Митровица 1991, стр. 204-205.

[807] Наведено дело, стр. 206.

Католици су до тридесетих година 18. века као цркву користили бившу турску џамију коју је у праву цркву 1729. године адаптирао коморски провизор Августин Колхунт. Године 1806. одобрен је план за изградњу нове католичке цркве а градња је завршена 1811. године.[808]

Историјат фонда:

Грађа архивског фонда Римокатолички жупни уред (Ф 986) први пут је преузета Записником о примопредаји архивске грађе бр. 02-89 дана 15.03.1999. године од Скупштине општине Сремска Митровица у укупној количини од 0,50 дужних метара, односно 101 инвентарна јединица, за период од 1828. до 1936. године. Преузете су Матичне књиге крштених, Матичне књиге венчаних, Матичне књиге умрлих и Матичне књиге крштених, венчаних и умрлих.

Сређивање фонда је извршено 2010. године. С обзиром да су Записником о примопредаји архивске грађе предате и Матичне књиге за подручје Ноћај, Равње, као и за припаднике римокатоличке и гркокатоличке жупе у Сремској Митровици, прво је извршено издвајање грађе фонда Српска православна црква храма „Светог апостола првомученика и архиђакона Стефана” Сремска Митровица 1827-1947, а затим и издвајање грађе фонда Римокатолички жупни уред Сремска Митровица. Израђени су Сумарни инвентар и Историјска белешка.

Фонд је други пут преузет Примопредајним записником бр. 02-291/1 дана 31.05.2017. године од Градске управе Сремска Митровица, у укупној количини од 0,22 метра, односно 9 инвентарних јединица. Временски период којим је обухваћена примљена грађа је од 1864. до 1945. године. У Примопредајном записнику је забележена 1914. година као гранична година фонда, међутим, у току сређивања утврђена је 1945. као година којом се завршава фонд.

Спајање фонда је извршено у октобру 2017. године. Урађени су нов Сумарни и Историјска белешка и извршена је допуна докумената у досијеу.

У структури грађе налазе се: 22 Матичне књиге крштених, 27 Матичних књига венчаних, 30 Матичних књига умрлих, и 28 Матичних књига крштених, венчаних и умрлих.

Грађа се састоји из оригиналних књига, парица (дупликата - преписа) који се налазе у форми свесака, и копија оригиналних књига (ксерокопија). Копирање је извршила Градска управа Сремска Митровица.

Као научноинформативно средство за овај фонд урађен је Сумарни инвентар који обухвата грађу насталу од 1828. до 1945. године, и садржи укупно 110 инвентарних јединица у виду књига и свесака.

[808] Сремска Митровица, град вреднији од царске кћери, Сремска Митровица, 2008, стр. 100.

Степен сачуваности:

Књиге су већим делом сачуване.
Списи нису сачувани

Ф. 874 РИМОКАТОЛИЧКА ЖУПА- ЧАЛМА, 1861-1900.

Основни подаци о фонду

Количина архивске грађе: књ. 3; к. /; 0,10 м

Језик грађе: латински, хрватски.
Степен сређености: сређен.
Информативна средства: сумарни инвентар са ширим подацима о фонду.
Категоризација: од изузетног значаја[809]

Основне карактеристике садржаја грађе:

Књиге 1861-1900:
– Матична књига крштених 1861-1892, 1 књ.
– Матичне књиге венчаних 1861-1900, 2 књ.
– Матична књига умрлих 1861-1892, 1 књ.

Историјат ствараоца фонда:

Чалма се први пут помиње у писаним изворима у 12. веку. У том периоду насеље је носило назив Свети Ђорђе. У још једном средњовековном извору забележен је податак да се посед Чала граничио са поседом Свети Петар.

По неким претпоставкама име Чалма је је турског порекла. Крајем осамдесетих година 20. века у селу су откопане подземне просторије, без зидова, укопане у земљу које највероватније потичу из турског периода.

Након завршетка аустријско-турских ратова, Срем је остао под влашћу Хабзбурговаца. Чалма је у том периоду остала као чисто српско насеље. Бројала је преко 90 домова. У другој половини 18. века Чалма, Кукујевци и Гибарац су припадали племићкој породици Јанковић.[810]

У Чалму је насељен већи број Немаца у другој половини 19. века. Они су као католици тражили подизање католичке цркве. Данас су остали само остаци капије израђене од кованог гвожђа. У току Другог светског рата у селу су бора-

[809] Одлука о утврђивању архивске грађе од изузетног значаја која се чува у архивима од марта 1979. Службени гласник СРС , бр. 18 од 5 маја 1979.

[810] Прица Радомир, Насеља у Срему - настанак, развој, значајни догађаји, Сремска Митровица 1991, стр. 236-237.

виле немачке борбене формације, СС јединице и одред фолксдојчера. На самом крају рата, Немци су минирали цркву и до темеља је срушили.[811]

Историјат фонда:

Грађа архивског фонда (Ф 1429) преузета је Записником о примопредаји архивске грађе бр. 02-291/8 дана 31.05.2017. године од Градске управе Сремска Митровица. Преузете су 4 инвентарне јединице за период од 1861. до 1900. године у укупној количини од 0,10 метара дужних. Преузете су Матична књига крштених, Матичне књиге венчаних и Матична књига умрлих. Књиге нису оригинали него копије (ксерокопије). Копирање је извршила Градска управа Сремска Митровица.

Сређивање фонда је почето и завршено у августу 2017. године. Сређивање фонда је вршено по тематском и хронолошком принципу. Грађу чине 4 књиге: 1 Матична књига крштених, 2 Матичне књиге венчаних и 1 Матична књига умрлих.

Као научноинформативно средство за овај фонд урађен је Сумарни инвентар који обухвата грађу насталу од 1861. до 1900. године, и садржи укупно 4 инвентарне јединице у виду књига.

Степен сачуваности:

Књиге су мањим делом сачуване.

Списи нису сачувани.

Ф. 971 РИМОКАТОЛИЧКИ ЖУПНИ УРЕД- РУМА, 1746-1904.

Основни подаци о фонду

Количина архивске грађе: књ. 49; к. /; 1,00 м

Језик грађе: латински.

Степен сређености: сређен.

Информативна средства: сумарни инвентар са ширим подацима о фонду.

Категоризација: од изузетног значаја[812]

Основне карактеристике садржаја грађе:

Књиге 1746-1904:

- Матичне књиге крштених 1785-1899, 9 књ.
- Матичне књиге венчаних 1785-1904, 7 књ.
- Матичне књиге умрлих 1785-1903, 8 књ.

---

[811] Подаци су преузети са сајта http://www.vojvodina.cafe/showthread.php/13099-%C4%8Calma

[812] Одлука о утврђивању архивске грађе од изузетног значаја која се чува у архивима од марта 1979. Службени гласник СРС , бр. 18 од 5 маја 1979.

– Матична књига венчаних и умрлих 1845-1861, 1 књ.
– Матичне књиге крштених, венчаних и умрлих 1746-1896, 24 књ.

Историјат ствараоца фонда:

Након потписивања Карловачког мира, 1699. године Рума је са јужним делом Срема остала под Турцима, а северни део је припао Аустрији. После Пожаревачког мира 1718. године Рума је ушла у састав Аустрије.

Због војних заслуга у рату, Хабзбурзи су поделили цео Срем породицама из високог племства. Рума је дарована властелину Колореду 1728. године,[813] а затим барону Марку Пејачевићу. С обзиром да је Митровица убрзо ушла у састав Војне границе, Пејачевић је за седиште свог спахилука одабрао Руму.

Године 1749. издао је повељу којом је ослободио кметства становнике Руме, заувек су ослобођени феудалног деветка и работа, осим за потребе оправке цркве, друмова или мостова. Од те године становници Руме нису више били кметови, а општини је дато право да има свој грб и печат.

Таква политика убрзала је насељавање румске општине становницима различитих националности. Из Србије су се насељавали Срби и Цинцари, а за време владавине Марије Терезије (1740-1780) насељавани су Немци,а забележене су и мађарске породице. Због небриге властелина доста породица је страдало због лоших здравствених услова [814] У другој половини 18. века досељавају се и Хрвати. У граду настаје хрватска четврт, у коју долазе и Мађари и временом се претапају у Хрвате.[815]

У Руми су у 18. веку изграђене три православне цркве: Црква Светог Вазнесења, црква Светог Николе, црква Свих Светих и једна католичка црква, изграђена 1813. године

Католичка црква Свето Уздизање Часног Крста подигнута је 1813. године. Слике на главном олтару израдио је Винценц Дојчер, а бочну резбарију Едуард Владарш. Слику светог Венделина насликао је Константин Пантелић 1841. године.[816]

Историјат фонда:

Примопредајним Записником бр. 02-1365/6 дана 04.05.1990. године преузета је архивска грађа Матичне књиге рођених, венчаних и умрлих римокатоличке и православне вероисповести у Руми од Секретаријата за општу управу општине Рума у укупној количини од 2 дужна метра, односно 225 инвентарних

[813] Прица Радомир, Насеља у Срему - Настанак, развој, значајни догађаји, Сремска Митровица 1991, стр. 192.
[814] Наведено дело, стр. 193-194.
[815] Ђорђевић Радисав и група аутора, Рума у средишту Срема, Нови Сад 1991, стр. 3.1
[816] Прица Радомир, Насеља у Срему - Настанак, развој, значајни догађаји, Сремска Митровица 1991, стр. 194.

јединица. У току регистратурског сређивања издвојена је и идентификована архивска грађа фонда Римокатолички жупни уред Рума у укупној количини од једног метра дужног, односно 49 инвентарних јединица.

У оквиру сређене грађе у форми књига и свесака налази се 9 матичних књига крштених, 7 матичних књига венчаних, 8 матичних књига умрлих, 1 матична књига венчаних и умрлих, и 24 матичних књига крштених, венчаних и умрлих.

Као научноинформативно средство за овај фонд урађен је Сумарни инвентар који обухвата грађу насталу од 1746. до 1904. године, и садржи укупно 49 инвентарних јединица у виду књига и свесака.

Степен сачуваности:

Књиге су углавном сачуване.
Списи нису сачувани.

Ф. 324 РИМОКАТОЛИЧКИ ЖУПНИ УРЕД – НИКИНЦИ, 1770-1948.

Основни подаци о фонду

Количина архивске грађе: књ. 3; к. /; 0,05 м
Језик грађе: латински, хрватски.
Степен сређености: сређен.
Информативна средства: сумарни инвентар са ширим подацима о фонду.
Категоризација: од изузетног значаја[817]

Основне карактеристике садржаја грађе:

Књиге 1770-1948:
– Матичне књиге крштених 1946-1948, 2 књ.
– Матичне књиге крштених и венчаних 1770-1796, 1 књ.

Историјат ствараоца фонда:

Насеље Никинци први пут се помиње у списима под именом Микинц, од чега можда потиче даншње име Никинци, а након протеривања Турака из Срема, у неким документима се помиње пустара Никинци.

У аустро-турском рату српска милиција и Клименте (Арбанаси католици) су се повукли са аустријском војском, а барон Пејачевић је изгубио своје пустаре, које су сад населили Клименте и основали насеље Никинци са 354 житеља. Кли-

[817] Одлука о утврђивању архивске грађе од изузетног значаја која се чува у архивима од марта 1979. Службени гласник СРС , бр. 18 од 5 маја 1979.

менте су нападали људе у суседним селима, наносили им штету на пољима и отимали стоку. Аустријски службеник Франц Енгел је забележио: „Никинци леже у равници, имају 80 под конац подигнутих, трском и рогозином покривених граничарских кућа са зидовима од чатме, трошну дрвену католичку цркву без икаквих спољних обележја, и такву жупникову кућу, поред сличне капеле на гробљу. У овом месту и у Хртковцима населили су се Климентi, који су 1738. прешли из Албаније, а које је пре 500 година папа Климентије преобратио у хришћане."

По расформирању Границе 1872. године, Никинци су ушли у састав среза Рума у Сремској жупанији.[818]

Климентi су се временом похрватили и напустили свој језик и културу. Током владавине Марије Терезије од 1740. до 1780. године, наилазе таласи колонизације Немаца коју је подстицао бечки двор. Све до 1944. године у Никинцима су живели Хрвати, Мађари и Немци.

У писаним изворима жупа се у Никинцима помиње још 1229. године, а обновљена је 1770. и 1807. године. Никиначка жупа се развила из мисијске испоставе чије је седиште било у Хртковцима. Никинци постају самостална жупа 1795. године.

Прва римокатоличка црква у Никинцима подигнута је 1763. године у част светог Антуна Падованског. То је била мала дрвена црква облепљена блатом и окречена у којој се налазио један олтар посвећен светом Антуну. Друга дрвена црква грађена је од 1800. до 1802. године. Та црква је порушена у савезничком бомбардовању 7.09.1944. године, када су остали само спољни зидови. Црква је обновљена 1973. године.[819]

Историјат фонда:

Грађа архивског фонда (Ф 324) преузета је 1971. године од стране Месне канцеларије Никинци у укупној количини од 0,05 метара дужних. Преузето је три инвентарних јединица за период од 1770. до 1948. године.

Сређивање фонда је извршено 1972. године. Извршена је класификација грађе на године, обрада и инвентарисање књига, као и израда Сумарног инвентара. Сређивање фонда је вршено по тематском и хронолошком принципу.

Године 2015. урађен је нов Сумарни инвентар, историјска белешка, као и ажурирање докумената у досијеу.

Фонд чине три инвентарне јединице: 2 матичне књиге рођених и 1 матична књига рођених и венчаних.

Као научноинформативно средство за овај фонд урађен је Сумарни инвентар који обухвата грађу насталу од 1770. до 1948. године, и садржи укупно 3 инвентарне јединице.

---

[818] Прица Радомир, Насеља у Срему - Настанак, развој, значајни догађаји, Сремска Митровица 1991, стр. 149-150.

[819] Подаци су преузети са сајта Википедија, слободна енциклопедија.

Степен сачуваности:

Књиге су мањим делом сачуване.
Списи нису сачувани.

Ф. 952 РИМОКАТОЛИЧКИ ЖУПНИ УРЕД – ХРТКОВЦИ, 1855-1912.

Основни подаци о фонду

Количина архивске грађе: књ. 6; к. /; 0,10 м
Језик грађе: латински, хрватски.
Степен сређености: сређен.
Информативна средства: сумарни инвентар са ширим подацима о фонду.
Категоризација: од изузетног значаја[820]

Основне карактеристике садржаја грађе:

Књиге 1855-1912:
- Матичне књиге крштених 1855-1912, 3 књ.
- Матичне књиге венчаних 1878-1910, 1 књ.
- Матична књига умрлих 1878-1892, 1 књ.

Историјат ствараоца фонда:

Данашњи Хртковци потичу из 18. века. Припадали су митровачком властелинству Јохана Колореда, а 1714. године записани су као српско насеље.

За време сеобе Срба под патријархом Арсенијем Јовановићем Шакабентом, кренула је и група од 300 Климената (Арбанаса) и населила се у Хртковцима и Никинцима.[821]

Године 1741. Хртковци су издвојени од митровачког спахилука и дати су Војној граници. По опису Франца Енгела из 1786. године „Хртковци леже у пријатној равници, имају 97 под конац подигнутих, трском и рогозином покривених граничарских кућа од чатме, официрски квартир сазидан од добре грађе, трошну шупу са егзерцир са зидовима од чатме, исто такву народну школу и дрвену католичку школу и дрвену католичку цркву са таквом жупском кућом, надаље дрвену капелу на гробљу и стрелиште од чатме. Недалеко од насеља, на реци Сави, диже се ровом окружена велика узвишица звана Гомоглава, која је у последњем рату служила вероватно као шанац”.

Крајем 18. века у Хртковцима се настањују Хрвати из Далмације и из околине Удбине. Римокатоличка црква Светог Климента у Хртковцима сграђена је

[820] Одлука о утврђивању архивске грађе од изузетног значаја која се чува у архивима од марта 1979. Службени гласник СРС , бр. 18 од 5 маја 1979.

[821] Прица Радомир, Насеља у Срему - Настанак, развој, значајни догађаји, Сремска Митровица 1991, стр. 234.

1824. године.[822] У цркви се налази више значајних уметничких дела. На главном олтару је слика Светог Климента, дело непознатог уметника бечке сликарске школе из 19. века. Конзерваторско-рестаураторским радови изведени су у периоду од 1979. до 1982. године.[823]

Историјат фонда:

Примопредајним записником бр. 02-365/6 дана 12.05.1994. године преузета је архивска грађа од Месне канцеларије у Хртковцима у укупној количини од 0,10 дужна метра, односно 6 инвентарних јединица за период од 1855-1912. године.

Књиге су груписане тематски и сређене хронолошки.У оквиру сређене грађе налазе се у форми књига: 3 Матичне књиге крштених, 2 Матичне књиге венчаних и 1 Матична књига умрлих.

Као научноинформативно средство за овај фонд урађен је Сумарни инвентар који обухвата грађу насталу од 1855. до 1912. године, и садржи укупно 6 инвентарних јединица у виду књига.

Степен сачуваности:

Књиге су делимично сачуване.
Списи нису сачувани.

Ф. 12 РИМОКАТОЛИЧКИ ЖУПНИ УРЕД – МОРОВИЋ, 1785-1908.

основни подаци о фонду

Количина архивске грађе: књ. 7; к. /; 0,30 м
Језик грађе: латински, хрватски.
Степен сређености: сређен.
Информативна средства: сумарни инвентар са ширим подацима о фонду.
Категоризација: од изузетног значаја[824]

Основне карактеристике садржаја грађе:

Књиге 1785-1908:
- Матичне књиге крштених 1785-1908, 3 књ.
- Матична књига венчаних 1807-1889, 2 књ.
- Матичне књиге умрлих 1807-1889, 2 књ.

[822] Наведено дело, стр. 235.
[823] Подаци преузети са сајта Википедија, слободна енциклопедија.
[824] Одлука о утврђивању архивске грађе од изузетног значаја која се чува у архивима од марта 1979. Службени гласник СРС , бр. 18 од 5 маја 1979.

Историјат ствараоца фонда:

Порекло имена Моровић није разјашњено. У средњем веку јавља се као Марот и по том поседу се назива и једна феудална породица „де Марот”, односно Моровић. Породица Моровић је припадала високом племству и по положају и по богатству. Њихово седиште у западном Срему је Моровић, а у источном Карловци.

У сачуваној црквеној документацији често се помиње Моровић. На удару Турцима прво су се нашли поседи породице Моровић, а у борбама се нарочито истиче најславнији члан ове лозе Иван Моровић.

Након потписивања Карловачког мира 1699. године, Моровић је стално у поседу Аустрије и постаје погранично место. У Моровићу, према неким подацима из средине 18. века живи 145 католика.

Године 1699. саграђена је католичка црква Светог Рока. Почетком 19. века почела је изградња цркве од цигле уместо дотадашње руиниране цркве од дрвета. Током 1825. године почела је изградња и следеће године 1826. црква је била готова.

Историјат фонда:

Фонд је преузет 1970. године од Месне канцеларије Моровић. Преузето је 7 инвентарних јединица у укупној количини од0,30 метара дужних.

Као научноинформативно средство за овај фонд урађен је Сумарни инвентар који обухвата грађу насталу од 1785-1908. године, и садржи укупно 7 инвентарних јединица у виду књига.

Степен сачуваности:

Књиге су углавном сачуване.
Списи нису сачувани.

Ф. 1424 РИМОКАТОЛИЧКА ЖУПА- КУКУЈЕВЦИ, 1827-1831.

Основни подаци о фонду

Количина архивске грађе: књ. 5; к. /; 0,03 м
Језик грађе: латински.
Степен сређености: сређен.
Информативна средства: сумарни инвентар са ширим подацима о фонду.

Категоризација: од изузетног значаја[825]

Основне карактеристике садржаја грађе:

Књиге 1827-1831:
- Матична књига крштених 1831, 1 књ.
- Матичне књиге умрлих 1827, 1 књ.
- Матичне књиге крштених, венчаних и умрлих 1827-1830, 3 књ.

Историјат ствараоца фонда:

Насеље Кукујевци се први пут у писаним документима појављује у 13. веку и то под називом Кукеј. У попису моровићког архиђаконата наводи се жупа Кукујевци.

Кукујевци су већ у средњем веку имали католичку цркву посвећену Светом Тројству, а становништво је било католичко.

Након аустријско-турског рата и потписивања Карловачког мира 1699. године већи део Срема је подељен племићким породицама које су биле заслужне у рату.

Године 1713. у Кукујевце је по наређењу аустријских власти насељен један број становника из Вашице и Маринаца. Насеље је ушло у састав Илочког властелинства кнежева Одескалки. Село је у попису 1736-1737. године забележено као чисто хрватско насеље.

Римокатоличка црква Светог Тројства је саграђена 1770. године и припадала је кукујевачком деканату. Постоје две приче о грађењу ове цркве. Према белешкама Илије Округића Сремца материјал је донет са беркасовачког града Деспотовца. Друга прича гласи да су планови винковачке катедрале грешком доспели до градитеља кукујевачке цркве па је тако саграђена велика црква која се видела са велике удаљености. Црква чува вредну слику са представом скидања са крста, дело мађарског сликара Фалконера с почетка 19. века.[826]

Историјат фонда:

Датум и начин доласка грађе у Архив нису познати. Фонд је обрађен у фебруару 2017. године. Укупна количина сређене грађе износи 0,03 дм, односно 5 инвентарних јединица. Сређивање фонда је вршено по тематском и хронолошком принципу. Матичне књиге се налазе у форми свесака, а две су у листовима, и у добром су физичком стању. Језик грађе је латински.

[825] Одлука о утврђивању архивске грађе од изузетног значаја која се чува у архивима од марта 1979. Службени гласник СРС , бр. 18 од 5 маја 1979.

[826] Прица Радомир, Насеља у Срему - настанак, развој, значајни догађаји, Сремска Митровица 1991, стр. 115-116.

Као научноинформативно средство за овај фонд урађен је Сумарни инвентар који обухвата грађу насталу од 1827. до 1831. године, и садржи укупно 5 инвентарних јединица у виду свесака и листова.

Степен сачуваности:

Књиге су мањим делом сачуване.
Списи нису сачувани.

Ф. 1 РИМОКАТОЛИЧКА ЖУПА ГИБАРАЦ 1732-1883.

Основни подаци о фонду

Количина архивске грађе: књ. 27; к. /; 0,40 м
Језик грађе: латински.
Степен сређености: сређен.
Информативна средства: сумарни инвентар са ширим подацима о фонду.
Категоризација: од изузетног значаја[827]

Основне карактеристике садржаја грађе:

Књиге 1732-1883.
- Матичне књиге крштених 1732-1878, 7 књ.
- Матична књига венчаних 1791-1878, 3 књ.
- Матичне књиге умрлих 1790-1878, 4 књ.
- Матичне књиге крштених, венчаних и умрлих 1834-1883, 13 књ.

Историјат стваралаца фонда:

У средњем веку, Гибарац је забележен у папским списима у периоду од 1370. до 1389. године. Босански бискуп добија право да сакупља стари и кује нови новац. По ослобођењу Турака, 1704. године, због великих пореза и харања разбојничких дружина, један део становништва је прешао у Турску, а преостало становништво је било у заштити пандура из Петроварадина, под чији је провизорат спадао и Гибарац.

Крајем 18. века ово село је насељено хрватским живљем. Црква је изграђена 1911. године и посвећена Ивану Непомуку. Први познати католички свеште-

[827] Одлука о утврђивању архивске грађе од изузетног значаја која се чува у архивима од марта 1979. Службени гласник СРС , бр. 18 од 5 маја 1979.

ник у овом селу био је Иван Кабалини из Новог Винодола. Село је припадало парохији Кукујевци.[828]

Историјат фонда:

Фонд Римокатоличка жупа Гибарац 1732-1883, је преузет 1970. године од Месне канцеларије Гибарац у укупној количини од 0,40 метара дужних.

Године 1972. извршено је сређивање књига по врстама, хронолошко сређивање унутар врста и спољни опис књига, док је 2015. године урађен и Сумарни инвентар, као белешка о фонду и ажурирање докумената у досијеу.

Сређивање фонда је вршено по тематском и хронолошком принципу. Грађу чине 7 матичне књиге крштених, 3 матичне књиге венчаних, 4 матичне књиге умрлих, 13 књига крштених, венчаних и умрлих.

Степен сачуваности:

Књиге су углавном сачуване.
Списи нису сачувани.

Ф. 2 РИМОКАТОЛИЧКА ЖУПА- СОТ, 1742-1916.

Основни подаци о фонду

Количина архивске грађе: књ. 40; к. 1; 0,57 м
Језик грађе: латински, хрватски.
Степен сређености: сређен.
Информативна средства: сумарни инвентар са ширим подацима о фонду.
Категоризација: од изузетног значаја[829]

Основне карактеристике садржаја грађе:

Књиге 1742-1916.
- Матичне књиге крштених 1742-1877, 5 књ.
- Матичне књиге венчаних 1742-1877, 4 књ.
- Матичне књиге умрлих 1742-1877, 5 књ.
- Матичне књиге крштених, венчаних и умрлих 1827-1881, 26 књ.

Списи 1859-1900.

[828] Прица Радомир, Насеља у Срему - Настанак, развој, значајни догађаји, Сремска Митровица 1991.

[829] Одлука о утврђивању архивске грађе од изузетног значаја која се чува у архивима од марта 1979. Службени гласник СРС , бр. 18 од 5 маја 1979.

Списи садрже: изводе из матичних књига крштених, венчаних и умрлих у листовима.

Историјат ствараоца фонда:

У мађарским документима Сот је забележен 1297. године. После протеривања Турака, са другим местима доспело је у састав илочког властелинства кнежева Одескалки.

У Соту су били већином насељени Хрвати. У Илоку је образована жупа под коју су спадали Сот, Љуба, Беркасово, и неко време Митровица и Гибарац.

Римокатоличка црква Свете Катарине саграђена је 1747. године и једна је од најстаријих римокатоличких цркава у Срему. Припадала је кукујевачком деканату. У цркви се налази олтар у дрвету и декорација у камену - крстионица. Црква поседује сликарски рад из периода градње цркве, слика приказује свету Катарину као млађу жену са смеђим увојцима. По предању ову цркву су подигли кнежеви Одескалки.[830]

Историјат фонда:

Грађа фонда Римокатоличка жупа Сот први пут је преузета 1969. године од стране Месне канцеларије Сот. Преузете су 34 Матичне књиге крштених, венчаних, умрлих у форми књига и свесака.

Фонд је сређен 1972. године, а од научноинформативних средстава урађен је Сумарни инвентар. У марту 2015. године извршена је допуна и ажурирање докумената у досијеу, израђен је и нов Сумарни инвентар због промене граничних година код две Матичне књиге.

Фонд је поново обрађен у фебруару 2017. године јер је накнадно пронађена грађа која припада фонду Римокатоличка жупа Сот, али датум и начин доласка грађе у Архив нису познати. Фонд садржи четири списа који су фрагменти Матичних књига и налазе се у форми листова. У мају 2018. године, угашен је фонд Баптистичка црква Шид 1855-1877. Књиге су грешком идентификоване као матичне књиге припадника баптистичке вероисповести, а односе се на житеље Римокатоличке жупе Сот. Укупна количина сређене грађе износи 0,60 дм, односно 44 инвентарне јединице. Сређивање фонда је вршено по тематском и хронолошком принципу. Језик грађе је латински и хрватски. Уписи у матичне књиге се односе и на житеље других филијала жупе Сот. Грађа је у релативно добром физичком стању.

[830] Прица Радомир, Насеља у Срему - настанак, развој, значајни догађаји, Сремска Митровица 1991, стр. 200.

Као научноинформативно средство за овај фонд урађен је Сумарни инвентар који обухвата грађу насталу од 1742. до 1916. године, и садржи укупно 44 инвентарних јединица у виду књига, свесака и листова.

Степен сачуваности:

Књиге су делимично сачуване.
Списи су мањим делом сачувани.

Ф. 1358 РИМОКАТОЛИЧКА ЖУПА – ИНЂИЈА, 1835-1908.

Основни подаци о фонду

Количина архивске грађе: књ. 10; к. /; 0,50 м
Језик грађе: латински, хрватски.
Степен сређености: сређен.
Информативна средства: сумарни инвентар са ширим подацима о фонду.
Категоризација: од изузетног значаја[831]

Основне карактеристике садржаја грађе:

Књиге 1835-1908:
– Матичне књиге крштених 1835-1908, 4 књ.
– Матичне књиге венчаних 1835-1900, 3 књ.
– Матичне књиге умрлих 1835-1904, 3 књ.

Историјат ствараоца фонда:

Насеље под именом Инђија као феудални посед забележено је средином 15. века. Становништво је живело под турском влашћу до 1718. године, када је Пожаревачким миром Инђија ушла у састав Хабзбуршке монархије.[832]

Територија Инђије, са још деветнаест села, спадала је у иришко властелинство којим је, у име грофова Одескалки, управљао барон Марко Пејачевић.[833]. Насељавањем српског становништва из села Бешка и Патке, 1746. године, формирана је данашња варош. Бечки двор је поклањао велику пажњу насељавању

[831] Одлука о утврђивању архивске грађе од изузетног значаја која се чува у архивима од марта 1979. Службени гласник СРС , бр. 18 од 5 маја 1979.

[832] Прица Радомир, Насеља у Срему - настанак, развој, значајни догађаји, Сремска Митровица 1991. Стр. 89.

[833] Папин рођак кнез Ливије Одескалки, позајмио је цару Леополду I 325.000 форинти за потребе вођења рата. За ту позајмицу цар му је 1697. године дао донацију на Срем. Изузетак су били Петроварадин, Земун и Сланкамен, као важна места у случају рата са Турцима.Лукић Н. Антон, Инђија Indigena, записи и предања, Инђија 2002. Стр. 29.

Срема па је 1825. године дошао један број породица из Чешке, а током прве половине 19. века населили су се Немци из Баната, Бачке и Земуна.[834]

Када је број Немаца католика у Инђији порастао, постаје Инђија филијала жупе у Голубинцима. У периоду од 1820. до 1834. године, број католика је порастао, па је гроф Петар Пајачевић, на понуду ђаковичког бискупа Павла Матије Сушића de Pacser, одлучио да оснује посебну жупу. Године 1833. године послао је молбу бискупу у којем каже да је у селу Индиа већ десет година настањено 116 брачних парова римско католичке вере који од њега траже да им помогне да добију једног душебрижника.[835]

Римокатоличка жупа је тек од јула 1835. године одвојена од жупе у Голубинцима и од тада самостално делује, а од 21. јуна исте године, почиње да води своје матице. Црквене матице рођених и умрлих вођене су на тада службеном језику - латинском, све до 1846. године, када се почињу водити на хрватском језику.

Још 1832. године саграђена је једна кућа од набоја, која је истовремено била и стан учитеља, и школа, а имала је и одају за молитве са олтаром који је био посвећен светом Петру Апостолу.[836]

Црква св. Петра у Инђији, подигнута је 1872. године. Архитектуру, олтаре и скулптуру је радио сарајевски архитекта Вранкеш. Из 18. века потичу две слике: Богородица са светом Ану и Вазнесење Богородице. такође је сачуван и грб места који приказује црквицу са црвеним кровом коју носе два у плаво одевена анђела, а на њој је јелен у скоку.[837]

Године 1907. положен је темељ за нову капелу (цркву) на гробљу, а 1910. завршена је надградња црквеног торња и постављен је крст на њега. У исто време, црква је реновирана. Финансијску помоћ пружио је гроф Ладислав Пејачевић.[838]

Шездесетих година темељно је поправљена црква., а 1997. године, поправљена је зграда жупног двора, обе капелице у дворишту цркве, зид и ограда црве према улици.[839]

Историјат фонда:

Грађа архивског фонда (Ф 1358) преузета је примопредајним Записником бр. 02-324/01-09 дана 04.11.2009. године од Општинске управе у Инђији као

---

[834] Прица Радомир, Насеља у Срему - настанак, развој, значајни догађаји, Сремска Митровица 1991. Стр. 89.

[835] Лукић Н. Антон, Инђија Indigena, записи и предања, Инђија 2002. Стр. 159.

[836] Исто, стр. 159-160.

[837] Прица Радомир, Насеља у Срему - настанак, развој, значајни догађаји, Сремска Митровица 1991. Стр. 90.

[838] Лукић Н. Антон, Инђија Indigena, записи и предања, Инђија 2002. Стр. 162.

[839] Исто, стр. 164.

грађа Римокатоличке жупе у Инђији у укупној количини од 0,50 дужних метара, односно 10 инвентарних јединица, за период од 1835. до 1908. године.

У оквиру сређене грађе налазе се у форми књига: 4 Матичне књиге крштених, 3 Матичне књиге венчаних и 3 Матичне књиге умрлих.

Све матичне књиге су оригинали и укоричене су. У Матичној књизи крштених 1895-1908. године, појединi листови су одвојени од књиге, а на Матичној књизи венчаних 1856-1879. године, оштећен је хрбат књиге.

Све Матичне књиге, изузев Матичне књиге крштених за период од 1879-1895. и Матичне књиге крштених за период од 1895-1908. године, поседују и Регистре.

Као научноинформативно средство за овај фонд урађен је Сумарни инвентар који обухвата грађу насталу од 1835. до 1908. године, и садржи укупно 10 инвентарних јединица у виду књига.

Степен сачуваности:

Књиге су делимично сачуване.
Списи нису сачувани.

Ф. 1359 РИМОКАТОЛИЧКИ ЖУПНИ УРЕД - НОВИ СЛАНКАМЕН, 1754-1945.

Основни подаци о фонду

Количина архивске грађе: књ. 14; к. /; 1,00 м
Језик грађе: латински, хрватски.
Степен сређености: сређен.
Информативна средства: сумарни инвентар са ширим подацима о фонду.
Категоризација: од изузетног значаја[840]

Основне карактеристике садржаја грађе:

Књиге 1754-1945:
- Матичне књиге крштених 1755-1908, 5 књ.
- Матичне књиге венчаних 1756-1912, 3 књ.
- Матичне књиге умрлих 1822-1945, 4 књ.
- Матичне књиге венчаних и умрлих 1754-1855, 2 књ.

Историјат ствараоца фонда:

[840] Одлука о утврђивању архивске грађе од изузетног значаја која се чува у архивима од марта 1979. Службени гласник СРС , бр. 18 од 5 маја 1979.

До пред крај 18. века насеље Нови Сланкамен није постојало. До 1783. године постојало је само насеље Сланкамен. Тај назив се односи на данашњи Стари Сланкамен. За време владавине цара Јосипа II пуковник Риед довео је на ово подручје породице из Лике и Далмације, које су затим основале насеље 3 км југозападно од постојећег Сланкамена. Да би се ова два насеља разликовала, новоосновано је називано Нови Сланкамен.

Од времена оснивања насеља (1783. године), поред насељеника из Лике и Далмације, затим насељавања Хрвата, Словака, Чеха, и Немаца у ово насеље су се усељавали и житељи из суседног Старог Сланкамена.

Римокатоличка црква св. Михаила саграђена је 1862. године. Грађевински предузимач био је Фукс из Митровице. Интересантне су зидне слике св. Петра, св. Павла, св. Ћирила и Методија, и слика св. Михаила у војничкој униформи како убија сатану. Аутор слика је Марко Антонини, а насликане су 1899. године.

У унутрашњости цркве скулптурално су украшени само олтари - централни и два бочна и то декоративним, флоралним орнаментима. На левом и десном бочном олтару су две слике непознатог сликара из друге половине 19. века.

Историјат фонда:

Грађа архивског фонда (Ф 1359) преузета је примопредајним Записником бр. 02-324/01-09 дана 4.11.2009. године од Месне канцеларије у Новом Сланкамену као грађа Римокатоличког жупног уреда у Новом Сланкамену у укупној количини од 1 дужног метра, односно 14 инвентарних јединица, за период од 1754. до 1945. године. Код ове месне заједнице остају на даљем чувању Протокол венчаних од 1913. и Протокол умрлих од 1892. године.

У оквиру сређене грађе налазе се у форми књига: 5 Матичних књига крштених, 3 Матичне књиге венчаних, 4 Матичне књиге умрлих, 1 Матична књига умрлих и венчаних и 1 Матична књига венчаних и умрлих.

Као научноинформативно средство за овај фонд урађен је Сумарни инвентар који обухвата грађу насталу од 1754. до 1945. године, и садржи укупно 14 инвентарних јединица у виду књига.

Степен сачуваности:

Књиге су углавном сачуване.
Списи нису сачувани.

Ф. 7 РИМОКАТОЛИЧКА ЖУПА- ГОЛУБИНЦИ, 1771-1960.

Основни подаци о фонду

Количина архивске грађе: књ. 20; к. 1; 0,60 м
Језик грађе: латински, хрватски.

Степен сређености: сређен.

Информативна средства: сумарни инвентар са ширим подацима о фонду.

Категоризација: од изузетног значаја[841]

Основне карактеристике садржаја грађе:

Књиге 1802-1948:

– Матичне књиге крштених 1802-1946, 8 књ.
– Матичне књиге венчаних 1829-1948, 5 књ.
– Матичне књиге умрлих 1807-1949, 6 књ.

Списи 1960.

Списи садрже: коресподенција са Месном канцеларијом Голубинци у вези података из матичних књига.

Историјат ствараоца фонда:

Голубинци су вероватно насељени за време турске владавине у Срему у преиоду када су се на том подручју насељавали Власи - српско сточарско становништво. Голубинци су у 16. веку забележени као село које је цело под земљом и једино се примећује због димњака који су над земљом.

Након аустријско-турског рата и склапања мира у Карловцима 1699. године Срем је подељен заслужним племићким породицама па је Голубинце са још девет села добио барон Бернатов.[842]

Племићи углавном нису живели на својим поседима него су постављали управнике на које су се готово увек житељи жалили па је такав случај био и са Голубинцима.

Године 1750. основан је Петроварадински пешачки пук. Како би повећала становништво на подручју пука, власт је откупила више насеља, межу њима у Голубинце.

Војна власт је настојала да повећа број становништва сталним досељавањем породица. Досељавањем становништва из Далмације, Бачке и Славоније у село се досељавају и Хрвати.[843]

Католичка црква Светог Ђурђа, подигнута је 1885. године. Црква поседује чувене оргуље прављене у Бечу, које су у Голубинце стигле 1900. године из Жуп-

[841] Одлука о утврђивању архивске грађе од изузетног значаја која се чува у архивима од марта 1979. Службени гласник СРС , бр. 18 од 5 маја 1979.

[842] Прица Радомир, Насеља у Срему - настанак, развој, значајни догађаји, Сремска Митровица 1991, стр. 61.

[843] Наведено дело, стр. 62

ске цркве у Земуну, где су биле постављене 1868. године. Витраже светог Антуна и светог Јосипа урадио је загребачки мајстор Павао Сушиловић.[844]

Историјат фонда:

Грађа архивског фонда (Ф 7) Римокатоличка жупа Голубинци, први пут је преузета 29.01.1971. године од Месне канцеларије Голубинци. Преузето је укупно шест матичних књига (крштених, венчаних и умрлих) за период од 1771. до 1855. године.

Дана 27.06.2007. године преузето је Записником о примопредаји бр. 02-271од Општинске управе Стара Пазова одељење за опште и заједничке послове - матична служба укупно шест матичних књига (крштени, венчани и умрли) за период од 1855. до 1903. године, у укупној количини од 0,20 дм.

Фонд је обрађен у јануару 2015. године. Од научноинформативних средстава урађени су историска белешка и сумарни инветар за укупно 12 инв. јединица које обухватају временски распон од 1771. до 1903. године.

Фонд је трећи пут преузет Примопредајним записником бр. 02-626 дана 16.11.2016. године од Општинске управе Стара Пазова у количини од 1,50 дужног метра, односно 8 инвентарних јединица за период од 1899. до 1948. Преузете књиге нису оригинали него копије - ксерокопије.

Сређивање и спајање фонда је извршено у јануару 2017. године.

У оквиру сређене грађе налазе се у форми књига 20 матичних књига: 8 Матичних књига крштених, 5 Матичних књига венчаних, 6 Матичних књига умрлих, 1 Матична књига крштених, умрлих и венчаних, и 1 спис - Коресподенција са Месном канцеларијом Голубинци у вези података из матичних књига.

Као научноинформативно средство за овај фонд урађен је Сумарни инвентар који обухвата грађу насталу од 1771. до 1960. године, и садржи укупно 20 инвентарних јединица у виду књига и 1 инвентарну јединицу у виду списа.

Степен сачуваности:

Књиге већим делом сачуване.
Списи су мањим делом сачувани.

Ф. 360 РИМОКАТОЛИЧКА ЖУПА- НОВИ БАНОВЦИ, 1791-1948.

Основни подаци о фонду

Количина архивске грађе: књ. 14; к. /; 0,29м
Језик грађе: латински, хрватски.

[844] Подаци су преузети са сајта Општине Стара Пазова http://www.starapazova.rs/opstina-stara-pazova/religija-crkve-i-hramovi.html

Степен сређености: сређен.
Информативна средства: сумарни инвентар са ширим подацима о фонду.
Категоризација: од изузетног значаја[845]

Основне карактеристике садржаја грађе:

Књиге 1791-1948:
- Матичне књиге крштених 1791-1948, 4 књ.
- Матичне књиге венчаних 1791-1948, 4 књ.
- Матичне књиге умрлих 1791-1948, 4 књ.
- Матичне књиге крштених, венчаних и умрлих 1839-1841, 2 књ.

Историјат ствараоца фонда:

Након протеривања Турака из Срема 1718. године, пустару Бановце узимали су у закуп сточарски трговци. Тридесетих година 18. века грађене су касарне у Бановцима, Карловцима и Илоку да би војска била на једном месту и да би могла вежбати. Око касарне се населила једна група немачких занатлија па је ово насеље прозвано Касарна.

Аустријски службеник је забележио за Нове Бановце: „Нови Бановци леже уз сам Дунав, поштанска станица изнад Земуна, окружена је палисадом и била је раније главни контумац у којем је сва роба морала да издржи карантин и камо је морала да буде транспортована у рову повученом од Земуна довде. После укидања контумаца, један део штаба Славонског хусарског пука премештен је овамо, а из тог доба остале су само још следеће зграде: квартир за пуковника, за мајора и коњичког капетана, католичка жупска зграда, католичка црква и касрна од добре грађе, официрски квартир, пошта, затим стражара од добре грађе...”

Римокатоличка црква свете Марије саграђена је око 1766. године и једна је од најстаријих сачуваних римокатоличких цркава.[846] Црква је сазидана под покровитељством аустријске царице Марије Терезије која је владала од 1740-1780. године.Римокатоличка црква у Новим Бановцима као жупа основана је 1789. године, обухватајући вернике и са подручја Старих Бановаца, Белегиша, Батајнице, Нове Пазове и Угриноваца. Матичне књиге за припаднике ове жупе почињу се водити од 1791. године.

Црква је задржала доста предмета из периода када је грађена. Олтар је рађен од дрвета са киповима родитеља Мајке Божје светих Јоакима и Ане и саме Марије. Велику вредност, е новчану него као споменик једног времена има сли-

[845] Одлука о утврђивању архивске грађе од изузетног значаја која се чува у архивима од марта 1979. Службени гласник СРС , бр. 18 од 5 маја 1979.

[846] Прица Радомир, Насеља у Срему - Настанак, развој, значајни догађаји, Сремска Митровица 1991, стр. 153

ка „Богородице са дететом Исусом”, непознатог аутора из друге половине 19. века.[847]

Историјат фонда:

Грађа архивског фонда (Ф 360) Римокатоличка жупа Нови Бановци, први пут је преузета 16.04.1968. године од Месне канцеларије Нови Бановци. Црквене матичне књиге су преузете заједно са грађом Месне канцеларије Нови Бановци. Преузете су три матичне књиге (крштених, венчаних и умрлих) које су идентификоване и издвојене из архивске грађе Месне канцеларије Нови Бановци.

Дана 27.06.2007. године преузето је Записником о примопредаји бр. 02-271 од Општинске управе Стара Пазова одељење за опште и заједничке послове - матична служба у укупној количини од 0,05 дм, односно 3 Матичне књиге (крштени, венчани и умрли) за период од 1856. до 1885. године.

Фонд је обрађен у јануару 2010. године, укупно 6 инвентарних јединица. Израђен је Сумарни инвентар и Историјска белешка.

Фонд је трећи пут преузет Примопредајним записником бр. 02-630 дана 16.11.2016. године од Општинске управе Стара Пазова у количини од 1,00 дужног метра, односно 6 инвентарних јединица за период од 1886. до 1948. Преузете књиге нису оригинали него копије - ксерокопије.

Сређивање и спајање фонда је извршено у јануару 2017. године. Књиге су углавном у добром физичком стању, једина мања оштећења се односе на недостатак једног дела хрбата инв. јед. бр. 1 - Матичне књиге крштених 1791-1855, и инв. јед. бр. 5 - Матичне књиге венчаних 1791-1855. Фонду су још додате и обрађене две Матичне књиге крштених, умрлих и венчаних за период 1839. и 1841. годину за које се не зна датум и начин доласка у Архив. Наведене матичне књиге се налазе у форми свесака.

У оквиру сређене грађе налазе се у форми књига 14 матичних књига: 4 Матичне књиге крштених, 4 Матичне књиге венчаних, и 4 Матичне књиге умрлих и 2 Матичне књиге крштених, умрлих и венчаних.

Као научноинформативно средство за овај фонд урађен је Сумарни инвентар који обухвата грађу насталу од 1791. до 1948. године, и садржи укупно 14 инвентарних јединица у виду књига и свесака.

Степен сачуваности:

Књиге већим делом сачуване.

Списи нису сачувани.

[847] Подаци су преузети са сајта Туристичке организације Стара Пазова

ГРКОКАТОЛИЧКА ЦРКВА

Ф. 975 ГРКОКАТОЛИЧКА ЦРКВА „СВЕТОГ ВАЗНЕСЕЊА ГОСПОДЊЕГ" - СРЕМСКА МИТРОВИЦА, 1887-1936.

Основни подаци о фонду

Количина архивске грађе: књ. 96; к. /; 0,18 м
Језик грађе: хрватски.
Степен сређености: сређен.
Информативна средства: сумарни инвентар са ширим подацима о фонду.
Категоризација: од изузетног значаја[848]

Основне карактеристике садржаја грађе:

Књиге 1878-1936:
- Матичне књиге крштених 1892-1936, 23 књ.
- Матичне књиге венчаних 1892-1936, 23 књ.
- Матичне књиге умрлих 1892-1936, 23 књ.
- Матичне књиге крштених, венчаних и умрлих 1887-1929, 26 књ.
- Матична књига венчаних и умрлих 1895, 1 књ.

Историјат ствараоца фонда:

Након 1848. године у Сремску Митровицу су почели да се досељавају Русини и Украјинци из данашње западне Украјине. Године 1885. у Митровици је живело око тристотине Русина. Наредне године 1886. основана је Гркокатоличка парохија. Први духовник - душебрижник био је Максимилијан Релић. У почетку, богослужења су служена у римокатоличкој капели Светог Рока на митровачком гробљу уз дозволу бискупа Штросмајера.

Са градњом цркве у Митровици припадници Русини су морали сачакати до 1905. године. Црква је посвећена Вазнесењу Господњем.

Верници ове парохије су углавном гркокатолички Украјинци, Русини, а као посетиоци Бугари, Мађари и Срби.[849]

Историјат фонда:

Грађа архивског фонда (Ф 975) први пут је преузета Записником о примопредаји архивске грађе бр. 02-89 дана 15.03.1999. године од Скупштине општине Сремска Митровица. Преузето је 95 инвентарних јединица, за период

[848] Одлука о утврђивању архивске грађе од изузетног значаја која се чува у архивима од марта 1979. Службени гласник СРС , бр. 18 од 5 маја 1979.

[849] Подаци су преузети са сајта Википедија, слободна енциклопедија.

од 1887. до 1936. године. Преузете су Матичне књиге крштених, венчаних и умрлих, као и заједничке књиге крштених, венчаних и умрлих.

Сређивање фонда је извршено 2010. године. С обзиром да су Записником о примопредаји архивске грађе предате и Матичне књиге за подручје Ноћај, Равње, као и за припаднике римокатоличке и гркокатоличке жупе у Сремској Митровици, прво је извршено издвајање грађе фонда Гркокатоличка црква”Светог Вазнесења Господњег” Сремска Митровица 1887-1936. Од научноинформативних средстава израђени су Сумарни инвентар и Историјска белешка. Матичне књиге се налазе у форми свесака и у добром су физичком стању.

Фонд је други пут преузет Примопредајним записником бр. 02-291/2 дана 31.5.2017. године од Градске управе Сремска Митровица, у укупној количини од 0,10 метара дужних. Грађа обухвата временски период од 1887. до 1906. године. Преузета је једна Матична књига крштених, венчаних и умрлих. Књига није оригинал него копија (ксерокопија). Копирање је извршила Градска управа Сремска Митровица.

Спајање фонда је извршено у јуну 2017. године. Урађени су нов Сумарни и Историјска белешка и извршена је допуна докумената у досијеу.

У структури грађе налазе се: 23 Матичне књиге крштених, 23 Матичне књиге венчаних, 23 Матичне књиге умрлих , 26 Матичних књига крштених, венчаних и умрлих и 1 Матична књига венчаних и умрлих.

Као научноинформативно средство за овај фонд урађен је Сумарни инвентар који обухвата грађу насталу од 1887. до 1936. године, и садржи укупно 86 инвентарних јединица у виду књиге и свесака.

Степен сачуваности:

Књиге су већим делом сачуване.
Списи нису сачувани

Ф. 803 ГРКОКАТОЛИЧКА ЦРКВА ХРАМА „ПРЕОБРАЖЕЊА ГОСПОДЊЕГ”- ШИД, 1811-1916.

Основни подаци о фонду

Количина архивске грађе: књ. 7; к. 1; 0,30 м
Језик грађе: латински, хрватски.
Степен сређености: сређен.
Информативна средства: сумарни инвентар са ширим подацима о фонду.
Категоризација: од изузетног значаја[850]

[850] Одлука о утврђивању архивске грађе од изузетног значаја која се чува у архивима од марта 1979. Службени гласник СРС , бр. 18 од 5 маја 1979.

Основне карактеристике садржаја грађе:

Књиге 1811-1916:
- Матичне књиге крштених 1811-1864, 2 књ.
- Матична књига венчаних 1811-1877, 1 књ.
- Матичне књиге умрлих 1811-1916, 3 књ.
- Матична књига крштених и венчаних 1803-1872, 1 књ.

Списи 1832-1900.
Списи садрже: уписе у матичне књиге крштених, венчаних и умрлих.

Историјат ствараоца фонда:

Године 1702. први пут се у писаним изворима помиње име места Шид кад је ту умро викар апостолског посланства, чије је седиште било у Шиду. Место је назив добило, највероватније по потоку Шидина. Земљиште које се налазило поред потока, било је обрасло трском и као такво погодно за скривање хајдука и разбојника који су нападали трговце и караване са робом. Да би заштитиле пут аустријске власти су на том месту населиле неколико породица па је насеље касније названо Шид.

Средином 18. века Шид је, са још неким селима додељен као коморско село Дворској комори из Беча.[851] Шид је у наредним годинама економски јачао и 1773. године царица Марија Терезија је потврдила привилегију да Шид убудуће носи име града и да одржава вашаре. Шид и Беркасово су од 1777. године стављени под власт унијатске бискупије у Крижевцима и заједно су чинили посед под називом „Шидско властелинство"

Око 1780. године крижевачки бискуп Василије Божичковић подигао је зграду, бискупску резиденцију у барокном стилу, која је касније служила као манастир гркокатоличких редовница, а данас носи назив Руски двор.

У 19. веку досељавају се Русини из Руског Крстура и Куцуре, а Словаци из Гложана и Пивница.[852] На посед крижевачког епископа у Шиду Русини се досељавају 1803. године. Парохија је основана 1893. године. Црква је подигнута уз данашњи Руски двор.[853]

Историјат фонда:

Обрада фонда Русинска црква Шид 1811-1916. извршена је у августу 1988. године. Време и начин доласка грађе у Архив нису познати. Грађа обухвата 6

[851] Прица Радомир, Насеља у Срему - Настанак, развој, значајни догађаји, Сремска Митровица 1991, стр. 247.
[852] Наведено дело, стр. 248.
[853] Подаци су преузети са сајта Жумберачки викаријат.

инвентарних јединица у укупној количини од 0,25 метара дужних и издвојена је из фонда Српска православна црква храма „Свети Никола” Шид.

У новембру 2016. године извршена је промена назива фонда, ажурирање и допуњавање докумената у досијеу. Извршено је издвајање Протокола венчаних за период 1860-1895. који је грешком припојен овом фонду, и спајање са фондом Српска православна црква храма „Светог Николе” Шид 1777-1895. Затим је извршено издвајање две Матичне књиге из фонда Баптистичка црква Шид: Матичне књиге венчаних 1811-1877. године и Матичне књиге крштених и венчаних 1804-1852. (даљим поступком обраде евидентиран је други временски период од 1803-1872.). Последња књига је описана као Матична књига крштених и венчаних, али само неколико страница садржи уписе крштених и венчаних и то за период од 1803-1810. Каснији временски период до 1872. године, односи се на разне спискове (дужника, чланове породица итд.). Назив фонда је промењен у складу са називом који црква има у Централном регистру непокретних културних добара Републичког завода за заштиту споменика Београд - Гркокатоличка црква „Преображење Господње” Шид.

У фебруару 2017. године обрађене су Матичне књиге у форми листова које припадају фонду Гркокатоличка црква „Преображење Господње” Шид, али не постоји податак о датуму и начину доласка наведене грађе у Архив.

У оквиру сређене грађе налазе се у форми књига: 2 Протокола крштених, 1 Протокол венчаних, 3 Протокола умрлих и 1 Протокол крштених и венчаних, а у форми списа 42 инвентарне јединице Протокола крштених, венчаних и умрлих. Протоколи су у релативно очуваном стању.

Као научноинформативно средство за овај фонд урађен је Сумарни инвентар који обухвата грађу насталу од 1811. до 1916. године, и садржи укупно 49 инвентарних јединица у виду књига и списа.

Степен сачуваности:

Књиге су углавном сачуване.
Списи су делимично сачувани.

ЕВАНГЕЛИСТИЧКА ЦРКВА

Ф. 1331 ЕВАНГЕЛИСТИЧКА ЦРКВЕНА ОПШТИНА - СРЕМСКА МИТРОВИЦА , 1890-1931.

Основни подаци о фонду

Количина архивске грађе: књ. 3; к. /; 0,01 м
Језик грађе: немачки, хрватски.
Степен сређености : сређен.

Информативна средства: сумарни инвентар са ширим подацима о фонду.
Категоризација: од изузетног значаја[854]

Основне карактеристике садржаја грађе:

Књиге 1890-1931:
- Матична књига крштених и умрлих 1890, 1 књ.
- Матична књига венчаних 1931, 1 књ.
- Матична књига умрлих, 1931, 1 књ.

Историјат ствараоца фонда:

Хришћанство у Сремској Митровици вуче корене из периода римске империје. Поготово после 293. године када је Диоклецијан поделио царство на четири дела, а престоница једног од њих је био и тадашњи Симијум.

У граду су избијали чести немири. У то су се уплели и хришћани којих је упркос прогонима било много. Сачувана су имена више Сирмијумских мученика који су касније постали свеци (Иринеј, Анастасија, Синерот ...), најпознатији међу њима био је Димитрије, који је погубљен 304. године. По њему је град добио име.

Од 313. године хришћанска црква у Сирмијуму је играла значајну улогу. У граду је било седиште епископије. Скоро читав век трајале су борбе између различитих верских учења. У хришћанству Митровица је позната по „Сирмијумским формулама" које су решавале догматска питања значајна за цео хришћански свет. [855]

Након многобројних упада варварских племена, Хуна, источних Гота и Гепида, Авара са словенским племенима, моћ Сирмијума се угасила у 6. веку када је у граду избио велики пожар. Међутим, улога Сирмијума је поново порасла у 9. веку када је у њему основана епископија. Верује се да је словенски просветитељ Методије, пре него што је отишао у Моравску био епископ Сирмијума.

Градом су наизменично владали Византинци и Мађари. У 14. веку Митровица је била значајан трговачки центар и имала је статус слободног краљевског града.

После битке код Никопоља, 1396. године, Турци су раселилили сирмијумско становништво, а како се мађарско становништво повлачило на север пред турском најездом, српско становништво се досељавало. Стефан Лазаревић је добио Митровицу као посед. Митровица се ослободила турске власти након мира у Пожаревцу 1718. године и припојен је Хабзбуршкој монархији.

---

[854] Одлука о утврђивању архивске грађе од изузетног значаја која се чува у архивима од марта 1979. Службени гласник СРС , бр. 18 од 5 маја 1979.

[855] Прица Радомир, Насеља у Срему - настанак, развој, значајни догађаји, Сремска Митровица 1991, стр. 204-205.

Важну улогу у развоју града имали су досељеници из Македоније, Србије и Босне. Дошљаци су већином били Сри, али је било и Грка и Цинцара.1

Евангелистичка лутеранска аугзбуршка вероисповест ширили су, углавном, припадници националних мањина, у првом реду Немци, Мађари и Словаци.

У Краљевини Југославији је Законом о евангелистичко-хришћанским црквама и о реформисаној хришћанској цркви Краљевине Југославије, из 1930. године, правно уређено деловање евангелистичких цркава (лутерани) и реформаторске црква (калвинисти). У то време егзистирале су две засебне, међусобно независне, евангелистичко-хришћанске цркве аугзбуршког вероисповедања - словачка и немачка.[856]

Историјат фонда:

Грађа архивског фонда Евангелистичка црквена општина (Ф 1331) је преузета Записником о примопредаји архивске грађе бр. 02-89 дана 15.3.1999. године од Скупштине општине Сремска Митровица у укупној количини од 1.01 дужни метар, односно три инвентарне јединице за период од 1890. до 1931. године. Записником о примопредаји архивске грађе предате су и Матичне књиге за припаднике православне вероисповести за подручја Ноћај, Равње, Сремска Митровица, као и за припаднике римокатоличке и гркокатоличке жупе у Сремској Митровици.

Сумарни инвентар је израђен 2008. године. Извршен је увид у фонд, класификација грађе на године и обрада и инвентарисање књиге. У октобру 2018. године извршена је допуна докумената у досијеу и израда научноинформативног средства - Историјске белешке. Матичне књиге су у добром физичком стању у форми свеске.

Степен сачуваности:

Књиге су мањим делом сачуване.
Списи нису сачувани.

Ф. 15 СЛОВАЧКА ЕВАНГЕЛИСТИЧКА ЦРКВЕНА ОПШТИНА АУГЗБУРШКЕ ВЕРОИСПОВЕСТИ- СТАРА ПАЗОВА, 1770-1948.

Основни подаци о фонду

Количина архивске грађе: књ. 36; к. /; 1,80 м
Језик грађе: српски.
Степен сређености: сређен.
Информативна средства: сумарни инвентар са ширим подацима о фонду.

[856] Подаци су преузети са сајта Википедија, слободна енциклопедија.

Категоризација: од изузетног значаја[857]

Основне карактеристике садржаја грађе:

Књиге 1770-1948:
- Регистар матичних књига 1770-1945, 3 књ.
- Матичне књиге крштених 1802-1945, 11 књ.
- Матичне књиге венчаних 1800-1946, 8 књ.
- Матичне књиге умрлих 1802-1948, 11 књ.
- Матичне књиге крштених, венчаних и умрлих 1770-1798, 2 књ.
- Матична књига крштених и умрлих 1901-1948, 1 књ.

Историјат ствараоца фонда:

Стара Пазова се први пут помиње у писаним документима у фалсификованој повељи манастира Крушедола. Године 1716. помиње се насеље „Пазуха" које се налазило на путу за Сурдук.

Данашња Стара Пазова насељена је у другој половини 18. века када се доселило више породица Срба из Хрватске, већином Личана и један број румунског становништва. Куће су углавном биле од плетера, покривене трском или сламом. Становништво се углавном бавило сточарством, а касније и ратарством.[858]

Крајем 18. века у Пазови се налазило седиште граничарске компаније, а уз њу судница и затвор.

У другој половини 18. века, мења се етничка слика Старе Пазове услед насељавања Словака. Године 1760. гроф Адам Патачић, калочки надбискуп, доселио је Словаке из звоненске, турчанске и делом липовске жупаније у Бачку и пештанску жупанију с намером да их покатоличи. Када они на то нису пристали, преселили су се у Срем, односно Стару Пазову. У Срем је стигло преко хиљаду досељеника у мају 1770. године и одмах су почели са изградњом кућа. У току исте године дошло је до прогона Словака у Мађарској па се у Срем населило преко две хиљаде људи.

Због нездравих климатских услова често је долазило до појаве епидемије и колере и наравно велике смртности. Године 1836. од колере је умрло преко три стотине Словака.[859]

Изградња словачке евангелистичке цркве почела је 1788. године, а грађена је на истом месту где се налазила некадашња порушена црква. Словаци су дуго морали да се боре за осамостаљивање евангелистичке цркве у Хрватској и

[857] Одлука о утврђивању архивске грађе од изузетног значаја која се чува у архивима од марта 1979. Службени гласник СРС , бр. 18 од 5 маја 1979.

[858] Прица Радомир, Насеља у Срему - настанак, развој, значајни догађаји, Сремска Митровица 1991, стр. 217.

[859] Наведено дело, стр. 218.

Словенији од Мађара, а велики допринос тој борби дао је свештеник Владимир Хурбан. Црквена зграда и црквена школа, а сада Словачки дом почете су још 1894. године.[860]

Историјат фонда:

Грађа архивског фонда (Ф 15) Словачка евангелистичка црквена општина аугзбуршке вероисповести Стара Пазова први пут је преузета 1970. године, у укупној количини од 0,50 дужних метара, односно 11 инвентарних јединица, за период од 1795. до 1899. године. Начин преузимања грађе није познат, може се само изнети претпоставка да је преузето од Скупштине општине Стара Пазова јер је у истом периоду преузета грађа за фонд Српска православна црква храма „Светог пророка Илије” Стара Пазова.

Регистратурско сређивање је извршено 1972. године. Од научноинформативних средстава за овај фонд је урађен сумарни инвентар. У јуну 2007. године, написана је историјска белешка и попуњен образац за водич кроз фондове и збирке ИА „Срем”.

Фонд је други пут преузет Примопредајним записником бр. 02-271 дана 27.6.2007. године од Општинске управе за опште и заједничке послове - матична служба, у укупној количини од 1,00 метра дужног, односно 17 инвентарних јединица. Период којим је обухваћена грађа је од 1770. до 1948. године.

Наредно преузимање извршено је Примопредајним записником бр. 02-623 дана 16.11.2016. године од Општинске управе Стара Пазова у количини од 0,60 метара дужних за период од 1905-1948. године. Преузете Матичне књиге крштених и Матичне књиге венчаних су копије, односно ксерокопије.

У јануару 2017. је извршено сређивање фонда, односно спајање. Извршена је и допуна и ажурирање докумената у досијеу. Протокол венчаних 1945-1946. године из фонда Српска православна црква храма „Светог пророка Илије” Стара Пазова 1777-1948. физички је издвојен из фонда и припојен фонду Словачка евангелистичка црквена општина аугзбуршке вероисповести Стара Пазова, из практичних разлога јер се готово сви уписи венчаних односе на припаднике словачког народа.

Фонд садржи 36 инвентарних јединица -1 Регистар матичне књиге крштених, 11 Матичних књига крштених, 1 Регистар матичне књиге венчаних, 9 Матичних књига венчаних, 1 Регистар матичне књиге умрлих, 11 Матичних књига умрлих, 1 Матична књига крштених и умрлих, и 2 Матичне књиге крштених, венчаних и умрлих.

Матичне књиге се налазе у релативно очуваном стању. Књиге које имају делимична оштећења и којима је потребна рестаурација су:

[860] Подаци су преузети са сајта Општине Стара Пазова http://www.starapazova.rs/opstina-stara-pazova/religija-crkve-i-hramovi.html

Као научноинформативно средство за овај фонд урађен је Сумарни инвентар који обухвата грађу насталу од 1770. до 1948. године, и садржи укупно 36 инвентарних јединица у виду књига.

Степен сачуваности:

Књиге већим делом сачуване.
Списи нису сачувани.

Ф. 1320 ЕВАНГЕЛИСТИЧКИ ЖУПНИ УРЕД АУГЗБУРШКЕ ВЕРОИСПОВЕСТИ- НОВА ПАЗОВА, 1879-1939.

Основни подаци о фонду

Количина архивске грађе: књ. 122; к. /; 0,60 м
Језик грађе: немачки, хрватски.
Степен сређености: сређен.
Информативна средства: сумарни инвентар са ширим подацима о фонду.
Категоризација: од изузетног значаја[861]

Основне карактеристике садржаја грађе:

Књиге 1879-1939:
- Матичне књиге крштених 1880-1939, 41 књ.
- Матичне књиге венчаних 1880-1939, 39 књ.
- Матичне књиге умрлих 1880-1939, 41 књ.
- Матична књига крштених, венчаних и умрлих 1879, 1 књ.

Историјат ствараоца фонда:

У јесен 1791. године покушала је једна група Немаца евангелиста да се насели у крају од Старе Пазове према Батајници. Земљу су добили 5-6 километара јужно од Пазове. Пошто је било касно да исте јесени отпочну са изградњом насеља, они су је провели у Старој Пазови. У пролеће 1792. године, уз значајну помоћ Пазовчана изградили су себи куће и преселили се. У знак захвалности за указано гостопримство и помоћ у изградњи насеља они су своје насеље назвали Нова Пазова, а од тог времена Пазова је добила назив Стара Пазова. Током четири године настањене су 62 породице, а године 1802. пописано је само 40 немачких домаћинстава. Свака немачка породица је добијала градилиште за кућу и

[861] Одлука о утврђивању архивске грађе од изузетног значаја која се чува у архивима од марта 1979. Службени гласник СРС , бр. 18 од 5 маја 1979.

24 ланца земље на уживање, као и новац за градњу куће, оруђа за обраду земље и стоку. Досељеници су куповали земљу од староседелаца Срба.[862]

Нова Пазова је већ 1806. године самостално основала своју евангелистичку жупу, иако је прва евангелистичка општина постојала у Старој Пазови од 1770. године. Протестанти из Нове Пазове добијају 1808. године од надвојводе Карла, врховног команданта Границе и брата цара Франца I, 70 000 цигала од разрушене бановачке тврђаве за изградњу цркве, креч је донет из Лежимира, а песак са Дунава. Камен темељац постављен је у пролеће 1810. године, а у јулу 1812. године постављен је торањ и подигнут крст, тако да је барокна црква свечано отворена у октобру исте године. Становници који су добили земљу на обрађивање, прихватили су вршење граничарских обавеза, а они који нису вршили војну службу морали су да се баве занатством и трговином.[863]

Историјат фонда:

Фонд је преузет од Општинске управе Стара Пазова одељење за опште и заједничке послове - матична служба, дана 27.6.2007. године, по Записнику бр. 02-271 у укупној количини од 0,6 метара дужних, односно 122 матичне књиге крштених, венчаних и умрлих у виду свесака. Фонд је преузет у несређеном стању.

Као научноинформативно средство за овај фонд урађен је Сумарни инвентар који обухвата грађу насталу од 1879. до 1939. године, и садржи укупно 122 инвентарних јединица у виду свесака.

Степен сачуваности:
Књиге су углавном сачуване.
Списи нису сачувани.

Ф. 792 ЕВАНГЕЛИСТИЧКА ХРИШЋАНСКА ЦРКВА АУГЗБУРШКЕ ВЕРОИСПОВЕСТИ - НОВИ БАНОВЦИ, 1906-1928.

Основни подаци о фонду

Количина архивске грађе: књ. 3; к. /; 0,10 м
Језик грађе: хрватски.
Степен сређености: сређен.
Информативна средства: сумарни инвентар са ширим подацима о фонду.

---

862 Прица Радомир, Насеља у Срему - Настанак, развој, значајни догађаји, Сремска Митровица 1991

863 http://turizampazova.rs/upoznajte-pazovu/istorijat/istorija-naselja-od-xv-do-xx-veka/

Категоризација: од изузетног значаја[864]

Основне карактеристике садржаја грађе:

Књиге 1906-1928:
- Матичне књиге крштених 1907-1928, 1 књ.
- Матичне књиге крштених и венчаних 1906-1928, 2 књ.

Историјат ствараоца фонда:

Након протеривања Турака из Срема 1718. године, пустару Бановце узимали су у закуп сточарски трговци. Тридесетих година 18. века грађене су касарне у Бановцима, Карловцима и Илоку да би војска била на једном месту и да би могла вежбати. Око касарне се населила једна група немачких занатлија па је ово насеље прозвано Касарна.

Аустријски службеник је забележио за Нове Бановце: „Нови Бановци леже уз сам Дунав, поштанска станица изнад Земуна, окружена је палисадом и била је раније главни контумац у којем је сва роба морала да издржи карантин и камо је морала да буде транспортована у рову повученом од Земуна довде. После укидања контумаца, један део штаба Славонског хусарског пука премештен је овамо, а из тог доба остале су само још следеће зграде: квартир за пуковника, за мајора и коњичког капетана, католичка жупска зграда, католичка црква и касрна од добре грађе, официрски квартир, пошта, затим стражара од добре грађе...”[865]

У другој половини 19. века новим насељавањем појачана је ранија немачка колонија.[866]

Евангелистичка хришћанска црква аугзбуршке вероисповести има седиште у Суботици. Припадници ове цркве су највећим делом Мађари из Северне Бачке. У завршним одредбама Устава из 1955. године, у члану 45 каже се: „Евангелистичко-хришћанска црква аугзбуршког вероисповедања у НРС је правни следбеник Немачке евангелистичко-хришћанске цркве аугзбуршког вероисповедања у предратној Југославији, а на територији НР Србије”.[867]

---

[864] Одлука о утврђивању архивске грађе од изузетног значаја која се чува у архивима од марта 1979. Службени гласник СРС , бр. 18 од 5 маја 1979.

[865] Прица Радомир, Насеља у Срему - Настанак, развој, значајни догађаји, Сремска Митровица 1991, стр. 153.

[866] Наведено дело, стр. 154.

[867] Кубурић, проф. др. Зорица, Верске заједнице у Србији и верска дистанца, Нови Сад 2010, стр. 107.

Историјат фонда:

Грађа архивског фонда (Ф 792) Евангелистичка хришћанска црква аугзбуршке вероисповести Нови Бановци преузета је примопредајним Записником бр. 02-631 дана 16.11.2016. године од Општинске управе Стара Пазова у укупној количини од 0,60 метара дужних, односно 3 инвентарне јединице које обухватају временски период од 1898. до 1928. године.

Грађа се састоји од 1 Матичне књиге умрлих, 1 Матичне књиге крштених и венчаних, и 1 Матичне књиге венчаних и крштених.

Архивска грађа је у добром стању. Књиге нису оригинали већ копије - ксерокопије.

Као научноинформативно средство за овај фонд урађен је Сумарни инвентар који обухвата грађу насталу од 1898. до 1928. године, и садржи укупно 3 инвентарне јединице у виду књига.

Степен сачуваности:

Књиге су мањим делом сачуване.
Списи нису сачувани.

ЈЕВРЕЈСКА ВЕРСКА ЗАЈЕДНИЦА

Ф. 1333 ИЗРАЕЛИСТИЧКА БОГОСЛОВНА ОПШТИНА - СРЕМСКА МИТРОВИЦА, 1869-1925.

Основни подаци о фонду

Количина архивске грађе: књ. 3; к. /; 0,01 м
Језик грађе:
Степен сређености: сређен.
Информативна средства: сумарни инвентар са ширим подацима о фонду.
Категоризација:од изузетног значаја[868]

Основне карактеристике садржаја грађе:

Књиге 1869-1925:
- Матична књига рођених, венчаних и умрлих 1869-1902, 1 књ.
- Матична књига рођених и умрлих 1924, 1 књ.
- Матична књига рођених и умрлих 1925, 1 књ.

[868] Одлука о утврђивању архивске грађе од изузетног значаја која се чува у архивима од марта 1979. Службени гласник СРС , бр. 18 од 5 маја 1979.

Историјат ствараоца фонда:

Јевреји су средином 19. века долазили спорадично у Митровицу са посебним пропусницама, бавећи се „торбарењем". Године 1865. званично почиње досељавање већег броја Јевреја из околних села, али и из Бачке, Словачке и Мађарске.. Касније у ггрaд долазе Јевреји из Аустрије, Галиције, Пољске и Русије.

Досељени Јевреји су се углавном бавили трговином или су били власници занатских радњи и припадали су средњем слоју грађанства. Међу њима је било и богатих породица индустријалаца, који су ускоро постали власници пиваре, млина, власници хотела, мењачнице, биоскопа, управници електричне централе, управници државне железнице, итд.

Верску службу обављали су рабини из Ђакова и Славонског Брода. Први рабин који је деловао на територији Митровице био је Јакоб Моган из Славонског Брода. Последњи митровачки рабин преминуо је у вагону транспорта за Аушвиц.

На иницијативу винковачког рабина Саламона Неумана скупљена су средства за изградњу синагоге (темпла). Синагога је изграђена 1904. године и налазила се преко пута митровачке гимназије. Поред гимназије налазила се Одлука о утврђивању архивске грађе од изузетног значаја која се чува у архивима од марта 1979. Службени гласник СРС , бр. 18 од 5 маја 1979.

Сређивање фонда је извршено 2008. године. С обзиром да су Записником о примопредаји архивске грађе предате и Матичне књиге за подручје Ноћај, Равње, као и за припаднике римокатоличке и гркокатоличке жупе у Сремској Митровици, прво је извршено издвајање грађе фонда Јеврејска црква Сремска Митровица 1924-1925. Фонд садржи 2 инвентарне јединице у укупној количини од 0,005 дужних метара. Од научноинформативних средстава израђен је Сумарни инвентар.

Фонд је други пут преузет Примопредајним записником бр. 02-291/3 дана 31.5.2017. године од Градске управе Сремска Митровица. Период којим је обухваћена грађа је од 1869. до 1902. године. Преузета је једна матична књига рођених, венчаних и умрлих. Књига није оригинал него копија (ксерокопија). Копирање је ивршила Градска управа Сремска Митровица.

Спајање фонда је извршено у јуну 2017. године. Урађени су нов Сумарни и Историјска белешка и извршена је допуна докумената у досијеу као и промена назива фонда у име које је јеврејска верска заједница имала у периоду којим је обухваћена грађа.

У структури грађе налазе се: 2 матичне књиге рођених и умрлих, и 1 матична књига рођених, венчаних и умрлих.

Грађа се налази у добром физичком стању. Као научноинформативно средство за овај фонд урађен је Сумарни инвентар који обухвата грађу насталу од 1869. до 1925. године, и садржи укупно 3 инвентарне јединица у виду књиге и свесака.

Степен сачуваности:

Књиге су мањим делом сачуване.
Списи нису сачувани.

Ф. 330 ЈЕВРЕЈСКА ВЕРОИСПОВЕДНА ОПШТИНА- ЕРДЕВИК, 1809-1940.

Основни подаци о фонду

Количина архивске грађе: књ. 6; к. 1; 0,08 м
Језик грађе: хрватски.
Степен сређености: сређен.
Информативна средства: сумарни инвентар са ширим подацима о фонду.
Категоризација: од изузетног значаја[869]

Основне карактеристике садржаја грађе:

Књиге 1809-1936:
- Матичне књиге 1809-1940, 2 књ.
- Матичне књиге венчаних 1856-1923, 2 књ.
- Матичне књиге умрлих 1858-1936, 2 књ.

Списи 1919-1940.
Списи садрже: уписи умрлих (Разгледнице), уписи прелаза јеврејске вероисповедне општине, списи везани за уписе венчаних, списак матичних књига предатих на коришћење Општинској управи у Ердевику.

Историјат ствараоца фонда:

Место Ердевик се први пут спомиње за време Мађара 1351. године под именом Ердевег, што означава место крај шуме. Ердевик је у том периоду имао неколико заселака и црквица.

Након протеривања Турака Хабзбурзи су поделили Срем племству и војним заповедницима које им је било одано током рата. Гроф Одескалски је добио на поклон град Илок са бројним насељима у које је спадало и место Ердевик које је у њиховом поседу остало готово до првог светског рата.

Место је било познато по развијеном виноградарству још од римског доба, од цара Проба, а за време Мађара су такође постојали велики виногради.

Од 1817. године на печату села налази се грб Ердевика. У левом горњем пољу на сребрној подлози налазе се два унакрст положена златна кључа са

[869] Одлука о утврђивању архивске грађе од изузетног значаја која се чува у архивима од марта 1979. Службени гласник СРС , бр. 18 од 5 маја 1979.

плавим сунцобраном (папски знаци), у левом горњем углу је раскриљен црни на десно окренут орао (грб кнежева Одескалки), а на левој страни зелена шума успиње се ивицом штита.[870]

Хабзбурзи су досељавањем Јевреја у Војводину повећавали густину насељености, што је било у интересу тадашње царске власти, иако су у почетку имале негативан став у погледу досељавања Јевреја у Војводину. Царска власт је дозвољавала да се насељавају разни народи на простору Војводине, прво Срби 1690, Мађари 1718, Словаци 1740, Јермени 1739, Немци 1712-1716. Јевреји се помињу као први досељеници Новог Сада (Рацко село) 1693. године.

Јевреја је било у Срему, Банату и Бачкој још за време турске владавине почетком 17. века. У Срему насељавају Бингулу, Ердевик, Шуљам, Бачинци, Сремску Митровицу, Голубинце, Ердевик и друга места. Јевреји су били насељени у готово свим местима у Срему.

Први Јевреји доселили су се у Ердевик 1847. године и то свега 10 особа. не зна се тачно колико је то било породица. У наредних 10 година број Јевреја у Ердевику се учетворостручио. Њихов број се постепено повећавао све до 1900. године. У 20. веку број Јевреја се постепено смањује да би 1941. године нестали. Након окупације Срема од стране НДХ, Јевреји су покушали да се преселе у Америку, они који нису успели, ухапшени су и отерани у нацистичке логоре, одакле се углавном нису вратили, па је јеврејска вероисповедна општина престала са радом.[871]

У Срему је била синагога у Ердевику, а налазила се у једној кући која је након 1947. године продата и дан данас постоји као стамбена зграда.[872]

Историјат фонда:

Записником о преузимању архивске грађе бр. 987, дана 05.09.1976. године извршено је преизимање грађе настале радом Јеврејске вероисповедне општине Ердевик у укупној количини од 0,08 метара дужних.

Сређивање фонда Јеврејска вероисповедна општина Ердевик 1849-1940, извршена је у јуну 2007. године. Од научноинформативних средстава урађен је Сумарни инвентар и Историјска белешка.

У марту 2018. измењене су граничне године фонда (1809-1940), урађена су нова научноинформативна средства и извршено сређивање и ажурирање докумената у досијеу.

У оквиру сређене грађе у форми књига фонд садржи: 2 Матичне књиге рођених, 2 Матичне књиге венчаних и 2 Матичне књиге умрлих, и 4 списа. Матичне књиге су у добром физичком стању.

---

[870] Прица Радомир, Насеља у Срему - настанак, развој, значајни догађаји, Сремска Митровица 1991, стр.80-82.

[871] Подаци су преузети из Историјске белешке (омот 5).

[872] Медић Милена, Јевреји у Војводини - кратка историја, Студентски центар Нови Сад.

Као научноинформативно средство за овај фонд урађен је Сумарни инвентар који обухвата грађу насталу од 1809. до 1940. године, и садржи укупно 10 инвентарних јединица у виду књига и списа.

Степен сачуваности:

Књиге су делимично сачуване.
Списи су мањим делом сачувани.

ХРИШЋАНСКА НАЗАРЕНСКА ВЕРСКА ЗАЈЕДНИЦА

Ф. 1330 ХРИШЋАНСКА НАЗАРЕНСКА ЗАЈЕДНИЦА - СРЕМСКА МИТРОВИЦА, 1895-1942.

Основни подаци о фонду

Количина архивске грађе: књ. 1; к. /; 0,01 м
Језик грађе: српски
Степен сређености: сређен.
Информативна средства: сумарни инвентар са ширим подацима о фонду.
Категоризација:од изузетног значаја[873]

Основне карактеристике садржаја грађе:

Књиге 1895-1942:
– Матична књига умрлих 1895-1942, 1 књ.

Историјат ствараоца фонда:

Хришћанство у Сремској Митровици вуче корене из периода римске империје. Поготово после 293. године када је Диоклецијан поделио царство на четири дела, а престоница једног од њих је био и тадашњи Симијум.

У граду су избијали чести немири. У то су се уплели и хришћани којих је упркос прогонима било много. Сачувана су имена више Сирмијумских мученика који су касније постали свеци (Иринеј, Анастасија, Синерот ...), најпознатији међу њима био је Димитрије, који је погубљен 304. године. По њему је град добио име.

Од 313. године хришћанска црква у Сирмијуму је играла значајну улогу. У граду је било седиште епископије. Скоро читав век трајале су борбе између различитих верских учења. У хришћанству Митровица је позната по

[873] Одлука о утврђивању архивске грађе од изузетног значаја која се чува у архивима од марта 1979. Службени гласник СРС , бр. 18 од 5 маја 1979.

„Сирмијумским формулама" које су решавале догматска питања значајна за цео хришћански свет. [874]

Након многобројних упада варварских племена, Хуна, источних Гота и Гепида, Авара са словенским племенима, моћ Сирмијума се угасила у 6. веку када је у граду избио велики пожар. Међутим, улога Сирмијума је поново порасла у 9. веку када је у њему основана епископија. Верује се да је словенски просветитељ Методије, пре него што је отишао у Моравску био епископ Сирмијума.

Градом су наизменично владали Византинци и Мађари. У 14. веку Митровица је била значајан трговачки центар и имала је статус слободног краљевског града.

После битке код Никопоља, 1396. године, Турци су раселилили сирмијумско становништво, а како се мађарско становништво повлачило на север пред турском најездом, српско становништво се досељавало. Стефан Лазаревић је добио Митровицу као посед. Митровица се ослободила турске власти након мира у Пожаревцу 1718. године и припојен је Хабзбуршкој монархији.

Важну улогу у развоју града имали су досељеници из Македоније, Србије и Босне. Дошљаци су већином били Сри, али је било и Грка и Цинцара.1

Хришћанска назаренска верска заједница у Србији има седиште у Новом Саду. У Србији делује од 1865. године. Назарени су били прва протенстантска група која је имала велики број следбеника међу Србима.. Ова верска заједница почиње да се шири међу Србима у периоду између 1850. и 1914. године. Њима се прикључио и део Мађара и Румуна. За време Аустроугарске власти назарени су највише прогањани, власти су примењивале најстроже казне против проповедника, а за време Првог светског рата били су присиљавани да носе оружје, иако је то њихово учење забрањивало. Крајем 19. века, назарени су се проширили по Војводини у толиком броју, да су православна и католичка црква позивале на заједничко деловање против назарена.[875]

Историјат фонда:

Грађа архивског фонда Хришћанска назаренска заједница (Ф 1330) је преузета Записником о примопредаји архивске грађе бр. 02-89 дана 15.03.1999. године од Скупштине општине Сремска Митровица у укупној количини од 1.01 дужни метар, односно једна инвентарна јединица, за период од 1895. до 1942. године. Преузета је Матична књига умрлих. Записником о примопредаји архивске грађе предате су и Матичне књиге за припаднике православне вероисповести за подручја Ноћај, Равње, Сремска Митровица, као и за припаднике римокатоличке и гркокатоличке жупе у Сремској Митровици.

---

[874] Прица Радомир, Насеља у Срему - настанак, развој, значајни догађаји, Сремска Митровица 1991, стр. 204-205.

[875] Подаци су преузети са сајта Википедија, слободна енциклопедија.

Сређивање фонда је извршено 2008. године. Извршен је увид у фонд, класификација грађе на године и обрада и инвентарисање књиге. У априлу 2018. године извршена је допуна докумената у досијеу и израда научноинформативних средстава - Сумарног инвентара и Историјске белешке. Промењен је и назив фонда Назаренска црква у Хришћанска назаренска заједница јер је тако регистрована у Регистру цркава и верских заједница Министарства вера. Матична књига је у добром физичком стању.

Као научноинформативно средство за овај фонд урађен је Сумарни инвентар који обухвата период од 1895. до 1942. године, и садржи укупно једну инвентарну јединицу у виду књиге.

Степен сачуваности:
Књиге су мањим делом сачуване.
Списи нису сачувани.

ЗБИРКЕ

З. 1360 ЗБИРКА ЗЕМЉИШНЕ КЊИГЕ СРЕМСКА МИТРОВИЦА, 1881-1986.

Количина архивске грађе: 70,00 метара дужних
Језик грађе: српски.
Степен сређености: несређен.
Информативна средства: нема.

Основне карактеристике садржаја грађе:

Књиге 1881-1986:
– Земљишне књиге 1881 - 1986

Историјат архивског фонда:

Збирка је издвојена из архивске грађе фонда Општински суд Сремска Митровица, фонд број 863. Архивска грађа је преузета од Основног суда у Сремској Митровици 02.10.2015. године, Записником о преузимању број 02-607 од 02.10.2015. године.

Степен сачуваности:

Списа нема.
Књиге су већим делом сачуване.